TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART II

மொ—வ.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1934

Copyright

Price Rs. 2

மொய்[2] moy, n. <மொய்[1]-. 1. Press, throng, swarm; நெருக்கம். மொய்கொண்ட மாக்கள (மணி. 19, 136). 2. Company, assembly, crowd; கூட்டம். (பிங்.) 3. Closeness, tightness; இறுகுகை. மொயவளம பூதத முயக்கம (பரிபா. 18, 18). 4. Greatness, excellence; பெருமை. மொய சிறைக்கு மொற்றுமை யின்மை (நான்மணி. 23). 5. Strength; வலிமை. மொய்வளஞ் செருக்கி (பதிற் றுப். 49, 8). (பிங்.) 6. Battle, war; போர். மொய்தாங்கிய முழுவலித் தோள (பு. வெ. 8, 28, கொளு). (சூடா.) 7. Battle-field; போர்க்களம். (பிங்.) மொய்த் தலைத்தனில் . . . முடுகினனே (இரகு. திக்கு. 87). 8. Enemy; enmity; பகை. மொய்யவிரிய (பு. வெ. 3, 5). 9. Elephant; யானை. (பிங்.) 10. Bee; வண்டு. (சூடா.)

மொய்[3] moy, n. cf. மோய். Mother; தாய். (அக. நி.)

மொய்[4] moy, n. cf. மொயின். 1. [K. muy.] Presents given on special occasions, as at a wedding; விவாக முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைப்பணம். Colloq. 2. Contribution, as to a charity; மகமை. Loc.

மொய்[5]-த்தல் moy-, 11 v. tr. prob. மொய்[4]. To give, bestow; கொடுத்தல். (அக. நி.)

மொய்க்கணக்கு moy-k-kaṉakku, n. <id.+. List of presents made on marriage or other special occasions; விவாக முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைகளின் குறிப்பு.

மொய்கதிர் moy-katir, n. prob. மொய்[3]+. 1. Nipple of woman's breast; teat of animal; முலைக்காம்பு. (நிகண்டு.) 2. Breast; udder; முலை. (சது.)

மொய்த்தாய் moy-t-tāy, n. <id.+. Mother; தாய். (யாழ். அக.)

மொய்தாய் moy-tāy, n. See மொய்த்தாய். (யாழ். அக.)

மொய்ப்பணம் moy-p-paṇam, n. <மொய்[4] +பணம்[2]. See மொய்[4].

மொய்ம்பன் moympaṉ, n. <மொய்ம்பு. Warrior; வீரன். வாளி . . . மொய்ம்ப ரகலங்களைக் கிழித்து (கம்பரா. முதற்போ. 145).

மொய்ம்பு moympu, n. prob. மொய்[1]-. [K. muyvu.] 1. Strength, valour, prowess; வலிமை. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் (குறள், 492). 2. Shoulder; தோள். பூந்தாது மொய்ம்பின வாக (கலித். 88.)

மொய்யற்சன்னி moyyaṟ-caṉṉi, n. prob. id.+. Catalepsy. See முடுசன்னி. (யாழ். அக.)

மொய்யெழுத்து moy-y-eḻuttu, n. <மொய்[4]+. Deed of endowment for a charitable purpose; தருமசாஸனம். (யாழ். அக.)

மொய்யெழுது-தல் moy-y-eḻutu-, v. <id. +. tr. 1. To give presents on marriage or other special occasions; மணமுதலியவற்றில் நன்கொடை யளித்தல். 2. To subscribe small sums to a charity; தருமத்திற்குச் சிறுதொகை உதவுதல் (W.) 3. To write off, as irrecoverable; கொடுத்துத் திரும்பக்கிடையாதனவற்றைச் செலவாக எழுதுதல். —intr. To make a list of presents given on marriage or other special occasions; விவாக முதலியவற்றில் அளிக்கும் நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்தல்.

மொய்யெனல் moy-y-eṉal, n. Expr. signifying (a) slowness; மந்தக்குறிப்பு. (சூடா.): (b) sourness; புளித்தற்குறிப்பு. Colloq.

மொயின் moyiṉ, n. A payment or contribution, as to a temple. See மோகினி[2]. (R. T.)

மொயினி moyini, n. A payment or contribution, as to a temple. See மோகினி[2]. (R. T.)

மொரசுபறையன் moracu-paṟaiyaṉ, n. prob. முரசு+. A division of the Paraiya caste, said to have migrated from Canara to the Tamil country; கன்னடதேசத்திலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்த பறையர்வகை. (E. T. v, 80.)

மொரமொர-த்தல் moramora-, 11 v. intr. 1. To rustle; முறுக்கா யொலித்தல். 2. To be neat. See முறமுற-, 1. 3. To be rough or stiff; to be crisp. See முறமுற-, 2.

மொரமொரப்பு moramorappu, n. <மொர மொர-. 1. Rustling; முறுக்காயொலிக்கை. 2. Cleanliness. See முறமுறப்பு, 1. 3. Roughness; crispness. See முறமுறப்பு, 2.

மொரமொரெனல் moramoreṉal, n. Onom. expr. of (a) rustling; முறுக்காய் ஒலித்தற் குறிப்பு: (b) being clean. See முரமுரெனல். (சங். அக.)

மொருமொரு-த்தல் morumoru-, 11 v. intr. 1. To murmur; to grumble. See முறுமுறு-. 2. See மொரமொர-.

மொருமொரெனல் morumoreṉal, n. 1. See மொரமொரெனல். (சங். அக.) 2. Onom. expr. of grumbling; முணுமுணுத்தற் குறிப்பு.

மொல்லமாறி mollamāṟi, n. cf. முல்லை மாறி. [T. mullemāri.] 1. Pickpocket; முடிச் சவிழ்க்கி. 2. Dishonest person, deceiver; புரட்டன்.

மொல்லு mollu, n. Noise made with hands and feet, preparatory to a fight; சண்டைக்குமுன் கைகால்களைத் தட்டிச்செய்யும் ஆரவாரம். (W.)

மொல்லுமொல்லெனல் mollu-mollenal, n. Onom. expr. signifying noisy clamour; இரைச்சற் குறிப்பு. (சங். அக.)

மொல்லை mollai, n. Aries of the zodiac. See மேடம்[1], 2. (சூடா. உள். 9.)

மொலான் molān, n. < E. Melon. See முலாம்பழம். *Loc.*

மொலு molu, n. See மொல்லு. (யாழ். அக.)

மொலுமொலு-த்தல் molumolu-, 11 v. intr. 1. See மொருமொரு-, 1. (சங். அக.) 2. To chatter; விடாது பேசுதல். 3. To clamour; இரைதல்.

மொலுமொலெனல் molumolenal, n. Onom. expr. of (a) chattering; விடாதுபேசற் குறிப்பு· (b) noisy clamour; இரைச்சற் குறிப்பு: (c) grumbling; முணுமுணுத்தற்குறிப்பு: (d) itching sensation; தினவெடுத்தற்குறிப்பு சிரங்கு மொலுமொலென்று அரிக்கிறது: (e) scratching; சொறிதற் குறிப்பு. (W.)

மொழச்சு-தல் molaccu-, 5 v. tr. prob. மழி-. To shave. See மழி-. *Loc.*

மொழி[1]-தல் moli-, 4 v. tr. To say, speak; சொல்லுதல். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் (குறள், 295).

மொழி[2] moli, n. < மொழி-. 1. Word; சொல். மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப (தொல். பொ. 481). 2. Saying, maxim; கட்டுரை. பழமொழி. 3. Language, speech; பாஷை. மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும் (குறுந். 11). 4. (Legal.) Deposition; வாக்குமூலம். *Nāñ.* 5. Meaning, sense; பொருள். இனமொழி (தொல். பொ. 480).

மொழி[3] moli, n. cf. விழி. [K. moṇa.] 1. Joint, as of wrist, knee, ankle, etc.; மணிக்கட்டு முழங்கால் கணைக்கால் முதலியவற்றின் பொருத்து. 2. Joint where a twig branches off from the stem; மரமுதலியவற்றின் கணு. மொழிவு மினியீர . . . மதுரக் கழைகாள் (அழகர்கல. 67).

மொழிக்கட்டு moli-k-kaṭṭu, n. < மொழி[3] +. Stiffness of joints, *Anchylosis;* உடற்பொருத்திற் காணுந் திமிர். (M. L.)

மொழிச்சாரியை moli-c-cāriyai, n. < மொழி[2] +. (Gram.) Particle, augment consisting of two or more letters; இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வெழுத்துக்களால் ஆகிய சாரியை. (நன். 252, மயிலை.)

மொழிதடுமாறு-தல் moli-taṭumāṟu-, v. intr. < id +. (யாழ். அக.) 1. To stammer; திக்கிப்பேசுதல். 2. To err, hesitate or stumble in reading, reciting, etc.; வாய் குழறுதல்.

மொழிந்ததுமொழிவு molintatu-molivu, n. < மொழி- + மொழி-. (Rhet.) Tautology. See கூறியதுகூறல். (தண்டி. 102)

மொழிநூல் moli-nūl, n. < மொழி[2] +. Philology; மொழியியலாற்றைக் கூறும் சாத்திரம். *Mod.*

மொழிப்பிசகு[1] moli-p-picaku, n. < id. +. Failure to keep one's word, வாக்குத்தவறுகை.

மொழிப்பிசகு[2] moli-p-picaku, n. < மொழி[3] +. Dislocation of joints; உடற்பொருந்து இடம் விட்டு விலகுகை.

மொழிப்பொருள் moli-p-poruḷ, n. < மொழி[2] +. 1. Significance or meaning of a word; சொற்கு ஏற்பட்ட பொருள். மொழிப்பொருட் காரணம் (தொல். சொல். 391). 2. Word or utterance foreboding good or ill; நிமித்தச்சொல். நிமித்த மொழிப்பொருள் தெய்வம் (தொல். பொ. 36) 3. Mantra; மந்திரம். மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென (சிலப். 10, 100).

மொழிபிசகு[1]-தல் moli-picaku-, v. intr. < id. +. To fail in keeping one's word; வாக்குத்தவறுதல்.

மொழிபிசகு[2]-தல் moli-picaku-, v. intr. < மொழி[3] +. To suffer dislocation in joints; உடற் பொருந்து இடம்விட்டு விலகுதல்.

மொழிபிறழ்[1]-தல் moli-piṟaḻ-, v. intr. < மொழி[2] +. See மொழிபிசகு[1]-.

மொழிபிறழ்[2]-தல் moli-piṟaḻ-, v. intr. < மொழி[3] +. See மொழிபிசகு[2]-.

மொழிபெயர்-த்தல் moli-peyar-, v. tr. < மொழி[2] +. To interpret, translate; நூல் முதலியவற்றை வேறுபாஷையில் மாற்றி யமைத்தல். மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தல் (தொல். பொ. 652).

மொழிபெயர்தேயம் moli-peyar-tēm, n. < id. + பெயர்[2]- +. Foreign country, as the place where the language is different; பாஷாந்தரம் வழங்கும் நாடு. மொழிபெயர் தேஎத்தராயினும் (குறுந். 11).

மொழிபெயர்ப்பு moli-peyarppu, n. < id. +. Translation; interpretation in another language; பாஷாந்தரப் படுத்துகை. (நன். 50.)

மொழிமாற்று moli-māṟṟu, n. < id. +. (Pros.) Mode of construing a verse in which the words have to be transposed for the ascertainment of its proper meaning, one of eight *poruḷ-*

kōl, q.v.; பொருள்கோளெட்டனுள் ஏற்றபொருளுக்கு இயையுமாறு மொழிகளை மாற்றிப் பொருள்கொள்ளும் முறை. (நன். 413.)

மொழிமாறுவோலை moḻi-māṟā-v-ōlai, *n.* <id.+. (Legal.) Deed whose terms cannot be revoked; மாற்றுங் கருத்தில்லாத நிபந்தனையுடைய சாஸனம்.

மொழிமுறித்தான்காய்ச்சல் moḻi-muṟittāṉ-kāyccal, *n.* <மொழி³+முறி²-+. Dengue; முடக்குச்சுரம்.

மொழிமை moḻimai, *n.* <மொழி². Proverb; பழமொழி. (பிங்.)

மொழியன் moḻiyaṉ, *n.* perh. மொழி³. Large louse; பெரிய பேன். (யாழ். அக.)

மொழியிடையெழுத்து moḻi-y-iṭai-y-eḻuttu, *n.* <மொழி²+இடை¹+. (Gram.) Letters capable of succeeding a consonant in the middle of a word; சொல்லின் நடுவில் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்காகவும் உடனிலைமெய்ம்மயக்காகவும் வரக்கூடிய எழுத்துக்கள். (W.)

மொழியிறுதி moḻi-y-iṟuti, *n.* <id.+. See மொழியீற்றெழுத்து. (W.)

மொழியீற்றெழுத்து moḻi-y-īṟṟeḻuttu, *n.* <மொழியீறு+. (Gram.) Final letter of a word; சொல்லின் முடிவில் வரும் எழுத்து. (W.)

மொழியீறு moḻi-y-īṟu, *n.* <மொழி²+ஈறு¹. See மொழியீற்றெழுத்து. (W.)

மொழியொலிக்குறிப்பு moḻi-y-oli-k-kuṟippu, *n.* <id.+. Tone, emphasis; சொல்லின் அழுத்தமான உச்சரிப்பு. (W.)

மொழியோசை moḻi-y-ōcai, *n.* <id.+. Pronunciation; உச்சரிப்பு. (W.)

மொழுக்கன் moḻukkaṉ, *n.* cf. மழுங்கன். 1. Plain jewel without elaborate or fine engraving or filigree work; வேலைப்பாடில்லாத ஆபரணம். *Loc.* 2. Plain workmanship; சாதாரவேலை. (யாழ். அக.) 3. Stout man; தடித்தவன். (யாழ். அக.)

மொழுக்கன்மோதிரம் moḻukkaṉ-mōtiram, *n.* <மொழுக்கன்+. Plain ring; பூவேலை முதலியன செய்யப்படாத மோதிரம். (W.)

மொழுக்கனோலை moḻukkaṉ-ōlai, *n.* <id. +. Woman's plain ear-ring made of gold and not set with gems; கல்வைத்து இழைக்காது தங்கத்திற்செய்த சாதாரக் காதோலையணி. (W.)

மொழுக்கு-தல் moḻukku-, 5 *v. tr.* See மொழுக்குமரமடி-. *Nāñ.*

மொழுக்குமரம் moḻukku-maram, *n.* <மொழுக்கு-+. Harrow, drag. See பரம்பு², 1. *Nāñ.*

மொழுக்குமரமடி-த்தல் moḻukku-maram-aṭi-, *v. tr.* <மொழுக்குமரம்+. To level ploughed land by a harrow or drag. See பரம்படி-. *Nāñ.*

மொழுக்கெனல் moḻukkeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) breaking suddenly, as a dry branch; சடக்கென ஒடிகைக் குறிப்பு. (சங். அக.): (b) being greasy; எண்ணெய்ப்பசையாயிருத்தற் குறிப்பு.

மொழுங்கன் moḻuṅkaṉ, *n.* See மொழுக்கன். (சங். அக.)

மொழுப்பு¹-தல் moḻuppu-, 5 *v. tr.* <மழுப்பு-. To protract, as a business; to delay, put off on frivolous pretences; to evade; காரியத்தை மழுப்புதல். (W.)

மொழுப்பு² moḻuppu, *n.* [K. *modupu.*] 1. Tie, knot; சட்டு. சடைமொழுப பவிழ்ந்து (திருவிசைப. கருவூ. 8, 1). 2. Locality abounding in gardens; சோலை செறிந்த பிரதேசம். சோலைசூழ் மொழுப்பில் (திருவிசை. கருவூ. 1, 5).

மொழுமொழு-த்தல் moḻumoḻu-, *v. intr.* To be flabby; கொழுகொழுப்பா யிருத்தல்.

மொள்(ளு)-தல் moḷ-, 2 *v. tr.* <கொள்-. To take in a vessel, as water; தண்ணீர் முதலியன முகத்தல். (அக. நி.) இன்ப மொண்டே யருந்தியிளைப்பாறினேன் (தாயு. பாயப்புலி. 27).

மொறமொறப்பு moṟamoṟappu, *n.* <மொரமொரெனல். *Loc.* 1. Cleanliness; சுத்தம். 2. Roughness; சருச்சரை. 3. Dryness; உலர்ச்சி.

மொறமொறெனல் moṟamoṟeṉal, *n.* See மொரமொரெனல்.

மொறுமொறு-த்தல் moṟumoṟu-, 11 *v. intr.* To grumble; வெறுப்புக்குறிப்புக் காட்டுதல். சார மொறுமொறுபபப் போகந் துய்த்தனன் (திருவானைக். கவுத். 102).

மொறுமொறெனல் moṟumoṟeṉal, *n.* See மொரமொரெனல். (W.)

மொஜா mojā, *n.* <Arab. *mauza.* Ryotwari village; குடிக்கிராமம். (C. G.)

மோ

மோ¹ mō. The compound of ம் and ஓ.

மோ² mō, *part.* A verbal suffix of second pers., as *keṉmō;* முன்னிலையசைச் சொற்களுள் ஒன்று. (தொல். சொல். 276.)

மோ³-த்தல் mō-, 12 *v. tr.* [K. *mūsu.*] To smell; மூக்கால் நுகர்தல். மோப்பக் குழையு மனிச்சம் (குறள், 90).

மோ[4]-த்தல் mō-, 12 v. tr. <முகு-. [K. moge.] 1. To take in a vessel, as water; மொள்ளுதல். (தைலவ. தைல.) 2. To undertake; மேற்கொள்ளுதல். மோந்த போராமுகதது (உபதேசகா. சிவவிரத. 327).

மோக்கட்டை mōkkaṭṭai, n. Corr. of மோவாய்க்கட்டை.

மோக்கம் mōkkam, n. <mōkṣa. 1. See மோட்சம். ஊனமின் மோக்க மென்கோ (திவ். திருவாய். 3, 4, 7). 2. Deliverance; release; விடுபடுகை. கபால நன்மோக்கத்து (திவ். திருவாய். 4, 10, 4).

மோக்களா mōkkaḷā, n. 1. Joviality, conviviality; சந்தோஷ ஆரவாரம். 2. Freedom from restraint; கட்டுப்பாடில்லாமை. Loc.

மோகநட்சத்திரம் mōka-naṭcattiram, n. <mōha+. (Astrol.) The 6th, 10th, 11th and 20th nakṣatras counted from that occupied by Saturn; சனி நிற்கும் நட்சத்திரத்தினின்று ஆறாவதும் பத்தாவதும் பதினோராவதும் இருபதாவதுமாகிய நட்சத்திரங்கள். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

மோகநூல் mōka-nūl, n. <மோகம்[1]+. 1. Book of false doctrines written to confound heretics and lead them astray; மதவிரோதிகளை வெளியாக்குவதற்காகப் பொய்க்கொள்கைகளை மேற்கொண்டு கூறும் நூல். 2. Treatise on erotics; காமநூல். முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூல (பூவண. உலா, 447).

மோகப்படைக்கலம் mōka-p-paṭai k-kalam, n. <id.+. See மோகனாஸ்திரம். (யாழ். அக.)

மோகம்[1] mōkam, n. <mōha. 1. Loss of consciousness; fainting; மூர்ச்சை. (சூடா.) 2. Delusion of mind which prevents one from discerning the truth; உண்மையால் நிகழும் மயக்கவுணர்ச்சி. (சி. போ. பா. 2, 2). 3. Confusion, distraction; திகைப்பு. மோகமெங்கு முளவாக (கமபரா. நாகபாச. 84). 4. Fascination due to love; infatuation; காமமயக்கம். 5. Love, affection; ஆசை. 6. See மோகநட்சத்திரம். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

மோகம்[2] mōkam, n. <mōghā. Trumpet-flower. See பாதிரி[1]. (மலை.)

மோகம்[3] mōkam, n. See மோசம்[2]. (சங். அக.)

மோகம்[4] mōkam, n. Buttermilk; மோர். மோகமுறை யிணக்கம (அழகர்கல. 87).

மோகர்[1] mōkar, n. <mōha. 1. Infatuated persons; மோகமுடையவர். (சங். அக.) 2. Painters, as appealing to the aesthetic sense by their art; சித்திரக்காரர். (சூடா.)

மோகர்[2] mōkar, n. <Arab. mahr. Marriage portion; gift settled upon the bride on marriage; dower. See மகர், 2. Muharn.

மோகர்[3] mōkar, n. <Persn. mohar. See மோகரா.

மோகர்[4] mōkar, n. <Persn. muhar. Seal. See முகர்.

மோகரம்[1] mōkaram, n. <mukhara. 1. Roar; பேராரவாரம். பனறி பெருமோகாரத்தோடு (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 95) 2. Vehemence; rage; உக்கிரம். (யாழ். அக.)

மோகரம்[2] mōkaram, n. 1. See மோகனம், 1. மோகரபாணம். (W.) 2. See மோகனம், 2. (சங். அக.)

மோகரா mōkarā, n. <Persn. mohar. Gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees; பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள நாணயவகை.

மோகரி[1]-த்தல் mōkari-, 11 v. intr. <மோகரம்[1]. To roar; to shout with excitement; ஆரவாரித்தல். வீமனை மோகரித்த தவுணனைத் தடிந்து (பாரத. வேத்திர. 63).

மோகரி[2]-த்தல் mōkari-, 11 v. intr. <மோகரம்[2]. To be perplexed; மயங்குதல். (யாழ். அக.)

மோகலீலை mōka-līlai, n. <மோகம்[1]+. Lascivious behaviour; காமாதுரமான நடத்தை. (W.)

மோகவிலை mōka-vilai, n. <id.+. Fancy price; பிரியத்தின்மேற் கொடுக்கும் அதிகவிலை.

மோகவுவமை mōka-v-uvamai, n. <id.+. (Rhet.) Figure of speech in which the upamāṉam and the upamēyam are confounded; பொருண்மேலுள்ள வேட்கையால் உவமானோபமேயங்களை மயங்கக் கூறும் உவமையணிவகை. (தண்டி. 30, உரை.)

மோகன் mōkaṉ, n. <mōha. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (பிங்.)

மோகனக்கல் mōkaṉa-k-kal, n. prob. முகனை+. 1. Stone platform in the artta-maṇṭapam, on which the necessary articles for worship are kept; பூசைச்சாமான்களை வைக்கும் அர்த்தமண்டபத்திலுள்ள கல்மேடை. 2. Carved stone-lintel projecting from a temple gate-way. See முகனைக்கல்.

மோகனச்சுண்ணம் mōkaṉa-c-cuṇṇam, n. <mōhana+cūrṇa. Magic powder used for fascinating a person; மயக்கப்பொடி. சிலைவேள் விட்ட மோகனச்சுண்ணம் (பாரத. சம்பவ. 94).

மோகனசாஸ்திரம் mōkaṉa-cāstiram, n. <id.+. See மோகநூல்.

மோகனநாட்டியம் mōkaṉa-nāṭṭiyam, *n.* <மோகனம் +. Dancing by women; மகளிர் கூத்து. (யாழ். அக.)

மோகனப்படை mōkaṉa-p-paṭai, *n.* <id. +. See மோகனாஸ்திரம். (சங். அக.)

மோகனம் mōkaṉam, *n.* <*mōhana*. 1. Bewildering; confusing; மயக்கமுண்டாக்குகை. 2. Confusion of mind, mental perturbation; giddiness; மனமயக்கம். மோகனமின் முளரி (சேது பு. வேதா. 11). 3. Magic art of fascinating a person, one of *aṣṭa-karumam*, q.v., also one of *aṟupattu-nālu-kalai*, q.v.; அஷ்டகருமத்துள் ஒன்றும் அறுபத்துநாலுகலையுள் ஒன்றுமான பிறரை மயங்கச்செய்யும் வித்தை. திடமுள மோகனமாட (தனிப்பா. i, 235, 1). 4. One of the five arrows of Kāma that makes a person infatuated; காமன் ஐங்கணைகளுள் மோகமுண்டாக்கும் அம்பு. (யாழ். அக.) 5. Infatuation as the effect of *mōkaṉam*, one of *pañca-pāṇa-c-ceyal*, q.v.; பஞ்சபாணச் செயல்களுள் ஒன்றான ஆசைமிகுகை. (பிங்.) 6 (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். 7. Deceiving; cheating; ஏமாற்றுகை. (யாழ். அக.)

மோகனமாலை mōkaṉa-mālai, *n.* <id. +. A necklace of gold beads and corals; பொன்னும் பவளமுங் கோத்த மாலைவகை. மோகனமாலைக் கிசை வாய் மல்லிகைப பூமாலையிட்டே (கொண்டல்விடு. 501).

மோகனலாடு mōkaṉa-lāṭu, *n.* <id. +. A kind of sweetmeat; பண்ணிகாரவகை. *Mod.*

மோகனவித்தை mōkaṉa-vittai, *n.* <id. +. The magic art of fascinating a person. See மோகனம், 3. (W.)

மோகனாங்கனை mōkaṉāṅkaṉai, *n.* <id. + *anganā*. Fascinating woman; அழகு முதலிய வற்றுற் கண்டோரை மயக்கும் பெண். (W.)

மோகனாங்கினி mōkaṉāṅkiṉi, *n.* <id. +. See மோகனாங்கனை. (W.)

மோகனாஸ்திரம் mōkaṉāstiram, *n.* <id. +. A magic arrow that causes swooning; மயச்சுத்தையுண்டாக்கும் பாணவகை. (W.)

மோகனீயம் mōkaṉīyam, *n.* <*mōhanīya*. (Jaina.) The karma which bewilders all the faculties, one of *eṇ-kuṟṟam*, q.v.; எண்குற்றத் துள் ஆன்மாவுக்கு மயக்கத்தைச் செய்யுங் குற்றம். (பிங்.) (சிலப். 10, 177, உரை.)

மோகனை mōkaṉai, *n.* See மோகனம், 3. மோகனையெனபது முந்தி முயன்றுள் (கமபரா. அயோமுகி. 59).

மோகாதி mōkāti, *n.* <மோகம்[1] + ஆதி[1]. The three defects or infirmities, viz., *kāmam, vekuḷi, mayakkam*; காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற முக் குற்றங்கள். (யாழ். அக.)

மோகாந்தகாரம் mōkāntakāram, *n.* <id. + *andha-kāra*. Confusion of mind; mental darkness, as caused by sexual passion; மோகமாகிய இருள்.

மோகான் mōkāṉ, *n.* White pomfret, deep neutral tint, *Stromateus sinensis*; வெண்ணிற முடைய கடல்மீன்வகை.

மோகி[1]-த்தல் mōki-, 11 *v. intr* <*mōha*. 1. To be confused, bewildered; மனந் திகைத்தல். (விநாயகபு. 74, 218.) 2. To be infatuated with love; காமத்தால் மயங்குதல்.

மோகி[2] mōki, *n.* prob. *mōhin*. 1. Bhang; கஞ்சா. (தைலவ. தைல.) 2. Opium; அபின். (நாம தீப. 393.)

மோகிக்கப்பண்ணு-தல் mōkikka-p-paṇṇu-, *v. tr.* <மோகி- + பண்ணு-. To infatuate; காமங்கொள்ளச் செய்தல். (W.)

மோகிதம் mōkitam, *n.* <*mōhita*. Infatuation of love; காமமயக்கம். மோகிதமான வெங்கணை (விநாயகபு. 82, 7).

மோகிதன் mōkitaṉ, *n.* <*mōhita*. Love-stricken man; காமவிச்சை கொள்வோன். (W.)

மோகிப்பி-த்தல் mōkippi-, 11 *v. tr.* Caus. of மோகி-. See மோகிக்கப்பண்ணு-. எல்லாச சகத் தைப் மோகிப்பிக்கு மன்னவன் (விநாயகபு. 74, 218).

மோகினி[1] mōkiṉi, *n.* <*mōhinī*. 1. See மோகனாங்கனை. அடைய மோகினிகளாயினர் கொல் (தக்கயாகப். 87). 2. Incarnation of Viṣṇu as a fascinating woman; திருமாலின் கண்டோரை மயங்கச்செய்யும் பெண்வடிவான அவதாரம். மோகி னியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு (பரிபா. 3, 33, உரை). 3. (Śaiva.) Impure Māyā. See அசுத்தமாயை. பிரியா மோகினிப பெரும போகத்தை (ஞானா. 1, 29). 4. A class of demoness; பெண்பேய்வகை. மோக மோகினிகள யோகயோகினிகள் (தக்கயாகப். 593).

மோகினி[2] mōkiṉi, *n.* <U. *muyin*. Compensation in money given annually by the Government to temples for resuming their lands; கோயில் நிலங்களைக் கைக்கொண்டதற்குப் பிரதியாக அரசாங்கத்தார் ஆண்டுதோறும் அக் கோயிற்குச் செலுத்தும் தொகை.

மோகினிப்பணம்[1] mōkiṉi-p-paṇam, *n.* <மோகினி[2] +. See மோகினி[2]. *Colloq.*

மோகினிப்பணம்[2] mōkiṉi-p-paṇam, *n.* மோகினி[1] +. Money offered to a god, when he

is dressed in female attire and taken out in procession; திருவிழாவில் தெய்வத்திற்குப் பெண் கோலஞ்செய்து எழுந்தருளுவிக்கும்போது கொடுக்கும் பணம். (W.)

மோகினிப்பிசாசு mōkiṉi-p-picācu, n. <id.+. See மோகினி¹, 4.

மோகூப் mōkūp, n. <Arab. mauqūf Suspension, dismissal; வேலையினின்றும் நீக்கி விடுகை. (C. G.)

மோகை mōkai, n. perh. முகை. Lump or mass, without any distinctive shape; உருத்தோன்றாத பிண்டம். Loc.

மோகொரம் mōkoram, n. <Arab. muharram. A Muhammadan festival. See மொகரம். (W.)

மோங்கில் mōṅkil, n. A kind of whale; திமிங்கில வகை. (தக்கயாகப. 384, உரை.)

மோசக்காரன் mōca-k-kāraṉ, n. <மோசம்¹ + காரன்¹. Deceiver; வஞ்சகன்.

மோசகம் mōcakam, n. <mōcaka. 1. See மோசம்², 2. (மூ. அ.) 2. Asceticism; துறவு. (யாழ். அக.)

மோசகன்¹ mōcakaṉ, n. <mōcaka. 1. Deliverer; விடுவிப்போன். 2. One who passes or lets out; வெளிவிடுவோன். நாதனை வனத்து மோசகனை மலைமகனை (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 175). 3. Ascetic; துறவி. (யாழ். அக.)

மோசகன்² mōcakaṉ, n. <mōṣaka. (சங். அக.) 1. Thief; திருடன். 2. Goldsmith; தட்டான்.

மோசகி mōcaki, n. Rattlewort. See கிலுகிலுப்பை, 2. (மூ. அ.)

மோசடி mōcaṭi, n. <மோசம்¹+. Fraud; ஏமாற்றம்.

மோசநாசம் mōca-nācam, n. <id.+. Cheating and damaging; ஏமாற்றுகையும் நஷ்டமுறுத்துகையும்.

மோசம்¹ mōcam, n. prob. mōṣa. 1. Treachery, deceit, fraud; வஞ்சனை. 2. Danger, risk, detriment, accident; அபாயம். 3. Mistake, error; பிசகு. (சங். அக.)

மோசம்² mōcam, n. <mōca. (மலை.) 1. Horse-radish tree. See முருங்கை. 2. Plantain; வாழை.

மோசம்போ-தல் mōcam-pō-, v. intr. <மோசம்¹+. 1. To be deceived; வஞ்சிக்கப்படுதல். 2. To fall into danger; அபாயத்துக்குள்ளாதல். 3. To go wrong; to be mistaken; பிசகுதல்.

மோசனம்¹ mōcaṉam, n. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (யாழ். அக.)

மோசனம்² mōcaṉam, n. <mōcana. Liberation, deliverance; விடுபடுகை. பாசமோசனந்தான் பண்ணுமபடி (சி. சி, 8, 3) (சூடா.)

மோசனம்³ mōcaṉam, n. Pulin. See முகசரம்.

மோசனி mōcaṉi, n. Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு¹. (சங். அக.)

மோசாசம் mōcācam, n. <mōcā-ja. Resin gathered from the cotton-plant; பருத்திப் பிசின். (யாழ். அக.)

மோசாடம் mōcāṭam, n. <mōcāṭa. 1. Sandalwood; சந்தனம். (மலை.) 2. Plantain fruit; வாழைப்பழம் (யாழ். அக.)

மோசி¹-த்தல் mōci-, 11 v. intr. <muṣ. To err; to be misled; பிசகிப்போதல். (J.)

மோசி²-த்தல் mōci-, 11 v. tr. <muc. To give up; விட்டொழிதல். சயனை மோசியாயே (கைவல். சந். 21).

மோசி³ mōci, n. An ancient poet; பழைய புலவருள் ஒருவர். மோசி பாடிய வாயும் (புறநா. 158).

மோசிகை mōcikai, n. Tuft of hair on top of head; உச்சிமுடி. (யாழ். அக.)

மோசிமல்லிகை mōci-mallikai, n. perh. மோசி¹-+. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (சிலப். 13, 156, உரை.)

மோசு mōcu, n. <Arab. mauj. Ardent desire; longing; மிக்க விருப்பம். அதன்மேல் எனக்கு மோசு.

மோசுப்பா mōcuppā, n. <Arab. muhāsaba. Responsibility, security; பொறுப்பு. (W.)

மோசூல் mōcūl, n. <Arab. mohassil. 1. Guard; காவற்காரன். (W.) 2. Guard placed over a revenue defaulter or a civil debtor; வரி செலுத்தாதவன் அல்லது கடன்காரன்மீதுவைக்கும் அரசாங்கக்காவல் (C. G.) 3. Compelling payment of a debt by sitting at the debtor's door; ஒருவன் வீட்டுவாயிலில் இருந்துகொண்டு வலிந்து கடன்தொகை தண்டுகை. Loc.

மோசை mōcai, n. <mōcā. 1. See மோசை யிலவம். (மூ. அ.) 2. Indian indigo. See அவுரி. (மூ. அ.) 3. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.) 4. Plantain. See மோசம்², 2. (மூ. அ.) 5. Finger-ornament, probably of the shape of plantain-flower; விரலணிவகை. மகளிர் . . . மெல்விரல்

மோசை போல (நற். 188). முற்றிலை மோசைமுதற் கவகாளன் (காளத. உலா, 341).

மோசையிலவம் mōcai-y-ilavam, n. <மோசை+. Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு[1]. (தைலவ. தைல.)

மோட்சகாலம் mōṭca-kālam, n. <mōkṣa +. (Astron.) The time of the last contact, emersion or egress of an eclipse; கிரகணமுடிவு வேளை. (W.)

மோட்சசத்துரு mōṭca-catturu, n. <id. +. Obstacles in the way of salvation, thirteen in number, viz., *rākam, tuvēṣam, kāmam, kurōtam, ulōpam, mōkam, matam, māṟcariyam, īriṣai, acūyai, iṭampam, taṟpam, akaṅkāram;* பேரின்பப்பேற்றுக்கு இடையூறுகளாகிய ராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், ஈரிஷை, அசூயை, இடம்பம், தற்பம், அகங்காரம் என்று பதின்மூன்று வகைப்பட்ட துணைங்கள். (W.)

மோட்சசாம்பிராச்சியம் mōṭca-cāmpirācciyam, n. <id. +. The Kingdom of Heaven; மோட்சமாகிய வீடு. (W.)

மோட்சதருமம் mōṭca-tarumam, n. <id. +. 1. Qualifications for attaining salvation; வீடடைதற்குரிய தகுதிப்பாடு. 2. A division of Cānti-parvam in the Mahābhārata; மகாபாரதத்து சாந்தி பர்வத்தின் ஒரு பகுதி.

மோட்சதீபம் mōṭca-tīpam, n. <id. +. 1. Lamp lighted in temple-towers in commemoration of dead persons; இறந்தவர் பொருட்டுக் கோயிற் கோபுரத்தில் ஏற்றும் விளக்கு. *Colloq.* 2. See மோட்சவிளக்கு, 1, 2. (W.)

மோட்சநாடி mōṭca-nāṭi, n. <id. +. See மோட்சகாலம். (W.)

மோட்சம் mōṭcam, n. <mōkṣa. 1. Liberation, release, escape; விடுபடுகை. 2. Final emancipation, release from transmigration, salvation; முத்திநிலை. 3. Heaven; பதமுத்தி. 4. (Jaina.) Complete deliverance, state of the soul in which it is freed from all bondage of karma, and has passed for ever beyond the possibility of rebirth, one of *nava-patārttam*, q.v.; நவ பதார்த்தங்களுள் வினைத்தொடர்பினின்றும் முற்றும் நீங்கு நிலை. (சீவக. 2814, உரை.)

மோட்சமண்டலம் mōṭca-maṇṭalam, n. <id. +. See மோட்சலோகம். *Chr.*

மோட்சமார்க்கம் mōṭca-mārkkam, n. <id. +. 1. A way to the Supreme Heaven. See அர்ச்சிராதிமார்க்கம். 2. Path leading to salvation; முத்திநெறி. (சிலப். 28, 175, உரை.)

மோட்சமித்துரு mōṭca-mitturu, n. <id. +. Piety and devotion, as aids to salvation; வீடுபேற்றுக்குச் சாதனமான பக்திசிரத்தை முதலியன. (W.)

மோட்சலோகம் mōṭca-lōkam, n. <id. +. Heaven; பரமபதம். *Chr.*

மோட்சவாசி mōṭca-vāci, n. <id. +. Beatified soul; மோட்சபதவியிலுள்ளோன். *Chr.*

மோட்சவாதி mōṭcavāti, n. <மோட்சவாசி. One who has attained bliss; வீடுபேறடைந்தவன். (யாழ். அக.)

மோட்சவான் mōṭcavāṉ, n. <mōkṣa. See மோட்சவாதி. (யாழ். அக.)

மோட்சவிளக்கு mōṭca-viḷakku, n. <id. +. (W.) 1. Lamp lighted and carried before the corpse or placed at the burial place, among Lingayats; வீரசைவரது பிரேதத்தின் முன்பு கொண்டுபோகப்படுவதும், மயானத்தில் புதை குழியில் வைக்கப்படுவதுமான தீபம். 2. Lamp lighted for the dead, among Roman Catholics; உரோமன் கதோலிக் கிறிஸ்தவருள் இறந்தவர் பொருட்டு ஏற்றப்படும் விளக்கு. 3. See மோட்சதீபம், 1.

மோட்சானந்தம் mōṭcāṉantam, n. <id. +. Heavenly felicity; வீட்டின்பம். (W.)

மோட்டன் mōṭṭaṉ, n. prob. மோடு[2]. Ruffian; முரக்கன். சிறையை மோட்டன் வளைதலொரு தோமிசை யேகொடு (திருப்பு. 266).

மோட்டா mōṭṭā, adj. <Hind. mōṭa. 1. Large, great, big; பெரிய. 2. Shoddy, trashy; கீழ்த்தரமான. 3. Coarse, rough, unrefined; முருடான. மோட்டாத்துணி.

மோட்டாக்குறுவை mōṭṭā-k-kuṟuvai, n. <மோட்டா+. A coarse paddy which matures in 3 months; மூன்று மாதத்தில் விளையக் கூடிய குறுவைநெல்வகை. *Loc.*

மோட்டார் mōṭṭār, n. <E. motor. Automobile, motor car; யந்திரவுதவியால் தானே ஓடும் வண்டிவகை. *Mod.*

மோட்டிறால் mōṭṭiṟāl, n. <மோடு[1]+. Mantis-shrimp, *Astacus squilla;* இறால்மீன்வகை. (W.)

மோட்டுத்தனம் mōṭṭu-t-taṉam, n. prob. மோடு[2]+. Obstinacy; முருட்டுத்தனம். (சங். அக.)

மோட்டுமீன் mōṭṭu-mīṉ, n. <மோடு[1]+. Star; நட்சத்திரம். மோட்டுமீன் குழாத்தின் (சீவக. 2325).

மோட்டுவடிம்பு mōṭṭu-vaṭimpu, n. <id. +. Ridge-piece. See மோட்டுவளை. (C. G.)

மோட்டுவரி mōṭṭu-vari, n. <id.+. House-tax; வீட்டுவரி. (J.)

மோட்டுவலயம் mōṭṭu-valayam, n. <id. +. A kind of garland, மாலைவகை. குட்டுக் கதநிகையும் மோட்டுவலயமும் பிறவுமாகப் புனைந்து (இறை. 2, பக். 42).

மோட்டுவளை mōṭṭu-vaḷai, n. <id.+. Ridge-piece; வீட்டுக் கூரையின் உச்சிச்சேர்க்கைக்கு ஆதாரமாகவைக்கும் மரத்துண்டு. *Loc.*

மோட்டுவளையோடு mōṭṭuvaḷai-y-ōṭu, n. <மோட்டுவளை+. See மோட்டோடு. *Mod.*

மோட்டை mōṭṭai, n. perh. ஓட்டை. cf. மோழை. [K. *mōle.*] Porosity of the ridge of a field; நீர் கசிந்து வெளியேறும்படி வயல்வரப்புத் துவாரப்பட்டிருக்கை. மோட்டை போனால் கோட்டை போகும். *Tinn.*

மோட்டோடு mōṭṭōṭu, n. <மோடு¹+. Ridge tile; வீட்டு முகட்டிலிடும் வளைவோடு. *Colloq.*

மோட்டோலை mōṭṭōlai, n. <id.+. Palm-leaf used to cover the ridge of a roof; கூரைமோடு வேயும் ஓலை. *Nāñ.*

மோடசகன் mōṭacakaṉ, n. prob. *mōṣaka.* Thief; கள்வன். (யாழ். அக.)

மோடம்¹ mōṭam, n. <மூடம்¹. [T. *mōḍamu*, K. *mōḍa.*] Clouded sky. See மூடம்¹, 1.

மோடம்² mōṭam, n. <மூடம்². Stupidity; மூடத்தனம். (W.)

மோடமரம் mōṭa-maram, n. perh. மகிழம் +. Pointed leaved ape-flower. See மகிழ்³. *Loc.*

மோடன்¹ mōṭaṉ, n. <மோடு¹. Tall man; வளர்ந்தவன். நெடுந்தாளினுன் மோடன் (சைவச. ஆசா. 13).

மோடன்² mōṭaṉ, n. <*mūḍha.* Fool, blockhead; மூடன். மோடாதி மோடனை (திருப்பு. 557).

மோடனம் mōṭaṉam, n. <*mōṭana.* 1. Wind; காற்று. (யாழ். அக.) 2. Rubbing, grinding; அரைக்கை. (யாழ். அக.) 3. Disgrace; அவமானம். கனுழினை மோடனம் விளைத்தமைபோல் (குற்று. தல. திருமண. 66). 4. Magic, enchantment, as a craft; மாயவித்தை. (W.) 5. Folly, stupidity; மூடத்தனம். (W.)

மோடாமோடி mōṭā-mōṭi, n. <மோடி²+. [K. *mōḍāmōḍi.*] Ostentation, pomp; ஆடம்பரம். மோடாமோடியாய்ச் செலவு செய்கிறது. (W.)

மோடி¹ mōṭi, n. prob மோடு¹. Durgā; காடுகாள். (பிங்.) பேய் எனது . . . மோடி கழல் சூடிபேய் (தக்கயாகப். 241).

மோடி² mōṭi, n. [T. K. *mōḍi.*] 1. Arrogance; செருக்கு. (W.) 2. Way, manner, style, air; விதம். அப்போதுமொரு மோடியுமாய் வேறே முகமுமாய (பணவிடு. 195) 3. Grandeur, display; ஆடம்பரம். கலியாணம் வெகு மோடி. 4. Military bearing, as of a soldier; dignified bearing; சம்பிரமம். (W.) 5. Exhibition, show; வேடிக்கைக்காட்சி. (W.) 6. A trial of magical power. See மகிடி³, 1. 7. Disagreement; discord; பிணக்கு. ஊடலாயப் போவாரை மோடி திருத்துவார் (விறலிவிடு. 315). 8. Deceit, fraud; வஞ்சகம். 9. Wholesale, entirety; மொத்தம். அவற்றை மோடியாய் வாங்கினேன். (W.)

மோடி³ mōṭi, n. [K. *mōḍi.*] 1. Dried knots of the creeper of long pepper; கண்டதிப்பலி. 2. Long-pepper root; திப்பலிமூலம். (பைஷஜ. 85.)

மோடி⁴ mōṭi, n. <Mhr. *mōḍi.* See மோடியெழுத்து. *Loc.*

மோடி⁵ mōṭi, n. [T. *maguḍi.*] Snake charmer's pipe. See மகிடி².

மோடிக்காரன் mōṭi-k-kāraṉ, n. <மோடி²+. 1. Stylish man; அலங்காரப்பிரியன். *Loc.* 2. Unfriendly man; man with forbidding countenance; பிணக்கங்காட்டுவோன். (W.) 3. Deceitful person; வஞ்சகன். *Loc.*

மோடிடு-தல் mōṭiṭu-, v. intr. <மோடு¹ +. 1. To become pregnant by illicit intercourse; சோரத்திற் கருப்பமாதல். *Loc.* 2. To form shoals, as in rivers; ஆறு முதலியவற்றில் மணலால் மேடு உண்டாதல்.

மோடிநாணயம் mōṭi-nāṇayam, n. <மோடி²+. A gold coin introduced by the Maharattas; பொன்னுணயவகை. மோடிநாணய விலையாலே (திருப்பு. 572).

மோடிப்புடவை mōṭi-p-puṭavai, n. <id. +. A kind of white-coloured saree; வெண்ணிறமுள்ள சீலைவகை. (W.)

மோடிமோதிரம் mōṭi-mōtiram, n. <id. +. Finger-ring made of pinchbeck; சொத்தை மோதிரம். *Loc.*

மோடியெடு-த்தல் mōṭi-y-eṭu-, v. intr. <மோடி²+. 1. To discover and remove the articles of witchcraft buried in the ground belonging to a person with a view to cause him harm; ஒருவனுக்குக் கேடுவிளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் புதைத்துவைக்கப்பட்ட சூனியப்பொருளை

எடுத்துவிடுதல். 2. To search for hidden treasure by means of magic; மந்திரவித்தையால் புதையலிடத்தைக் கண்டறிதல்.

மோடியெழுத்து mōṭi-y-eḻuttu, *n.* <மோடி⁴+. 1. A Maharatta script; மராட்டிய லிபிவகை. 2. A running hand; இராயசவெழுத்து.

மோடிவித்தை mōṭi-vittai, *n.* <மோடி²+. A trial of magical power. See மகிடி³, 1.

மோடிவை-த்தல் mōṭi-vai-, *v. intr.* <id. +. To bury articles of witchcraft under the ground belonging to a person with a view to cause him harm; ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் சூனியப்பொருளை புதைத்துவைத்தல்.

மோடு¹ mōṭu, *n.* cf. முகடு. [T. *mōdu.*] 1. Height; உயர்ச்சி. (பிங்.) மோடிசை வெற்பென (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். 44). 2. Hill, eminence; மேடு. (சூடா.) 3. Top, as of a house; முகடு. 4. Ridge of roof; கூரையின் உச்சி. 5. Largeness; stoutness, பருமை. மோட்டிரு (சீவக. 95). மோட்டெருமை (தமிழ்நா. 77). 6. Greatness; பெருமை. மோட்டெழி லிளமை நீங்க (சீவக. 2799). 7. High position, உயர்நிலை. மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் (நாலடி, 358). 8. Belly, stomach; வயிறு. (பிங்.) பிணாமோட்டு . . . பேய்மகள் (திருமுரு. 50). 9. Womb; கருப்பை. 10. Body; உடம்பு மோட்டுடைப் போரவையோடு (ஆசாரக். 92). 11. Cleavage, cleft; பிளப்பு. (அக. நி.)

மோடு² mōṭu, *n.* prob. *mūḍha.* [T. *mōtu.*] Stupidity, dullness of intellect; ignorance; மடமை. புலவர்கவிதை கேட்டவர்க்கு வரிசைநல்காத மோட்டெலுத்தா (கடம்ப. பு. இலீலா. 127).

மோடுகூடு-தல் mōṭu-kūṭu-, *v. intr.* <மோடு¹+. To be bony in the chest; மார்பெலும்பு முதலியன தெரிதல். இந்தக் குழந்தைக்கு மாரபு மோடுகூடியிருக்கிறது.

மோடுபரு-த்தல் mōṭu-paru-, *v. intr.* <id.+. To be strong and sinewy in the nape of the neck; பிடரியிற் சதை திரண்டிருத்தல். ஊன் மல்கி மோடுபருப்பார் (திவ். திருவாய். 3, 5, 7).

மோடுபிரி-தல் mōṭu-piri-, *v. intr.* <id.+. To become pregnant; கருப்பமாதல். *Loc.*

மோணம் mōṇam, *n.* <*mōṇa.* (யாழ். அக.) 1. Dried fruit; பழத்தின் வற்றல். 2. Box for carrying snakes; பாம்புப்பெட்டி.

மோத்தை¹ mōttai, *n.* [K. *mōtu.*] 1. Ram; ஆட்டுக்கிடாய். மோத்தையுந் தகரு முதளும் (தொல். பொ. 602). 2. Goat; வெள்ளாட்டுக் கிடாய். (சூடா.) 3. Aries. See மேடராசி. (சூடா. உள். 9.)

மோத்தை² mōttai, *n.* [K. *mōte.*] 1. Spathe or unblown flower, as of plantain, fragrant screw-pine, etc.; வாழை தாழை முதலியவற்றின் மடல் விரியாத பூ. நெடேலை வக்காமுதலாயின . . . தாழம்பூமோத்தை போலிருப்பன (நற். 211, உரை). 2. Half-ripe coconut; முற்றுத்தேங்காய். *Coim.*

மோதகக்கெண்டை mōtaka-k-keṇṭai, *n.* perh. மோதகம்+. Large-eyed carp, bluish green, *Megalops cyprinoides;* நீலமும் பசுமையுங் கலந்த கெண்டைமீன்வகை.

மோதகக்கொண்டை mōtaka-k-koṇṭai, *n.* perh. id.+. A kind of rounded braid of hair on the top of head; உருண்டையாகக் கட்டும் உச்சிக்கொண்டை.

மோதகப்பிரியன் mōtaka-p-piriyaṉ, *n.* <*mōdaka-priya.* Gaṇēśa; விநாயகன். (யாழ். அக.)

மோதகம் mōtakam, *n.* <*mōdaka.* 1. Cake of rice-flour made into a ball and boiled or steamed; அப்பவருக்கம். வகையமை மோதகம (மதுரைக். 626). 2. A bolus-like preparation of rice-flour. See கொழுக்கட்டை. (கந்தபு. காவிரி. 25.) 3. A kind of pudding, made of flour; பிட்டு. காழியா மோதகத் தூமுறு விளக்கமும் (சிலப். 6, 137). 4. A kind of flour-cake; தோசை. (W.) 5. Delight, mirth; மகிழ்ச்சி. (W.) 6. Agreement, suitability; இணக்கம். (யாழ். அக.)

மோதகமரம் mōtaka-maram, *n.* perh. id. +. Fetid tree. See பீநாறி, 1. (யாழ். அக.)

மோதபர் mōtapar, *adj.* <Arab. *mutabar.* Reliable, respectable, trustworthy; நம்பிக்கையான. (C. G.)

மோதபர்குடி mōtapar-kuṭi, *n.* <மோதபர் +. Respectable tenant of substantial means; நம்பிக்கையான குடித்தனக்காரன். (C. G.)

மோதம் mōtam, *n.* <*mōda.* 1. Joy, rejoicing, gladness; மகிழ்ச்சி. முன்புற்றது கணடெழு மோதமுறு (வேதாரணி. பிரமோப. 16). 2. Intoxication; களிப்பு. 3. Smell, scent, perfume; வாசனை. 4. cf. *aja-mōdā.* Bishop's weed. See ஓமம்¹. (மலை.)

மோதயந்தி mōtayanti, *n.* <*mōdayantī.* Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (மூ. அ.)

மோதரம் mōtaram, *n.* See மோதிரம். தாமோதரக்கையா லாரக்க (திவ். பெரியதி. 10, 5, 3).

மோதரிபா mōtaripā, *n.* <U. *mutarifa.* Professional tax formerly levied on the manufacturing and trading communities; தொழில்வரி. (W.)

மோதலை[1] mōtalai, n. <முகதலை[1]. 1. Front piece or part of a cloth; முகதலை. மோதலை முனைப் பாகமைப் புறமாதலால் கெட்டியாய் செய்யப்பட்டிருக்கும். Nāñ. 2. Battle-front; போர்முனை. Loc.

மோதலை[2] mōtalai, n. <முகதலை[2]. Temporary loan; கைம்மாற்றுக் கடன். Loc.

மோதவம் mōtavam, n. <mōda. Perfume, scent, smell; வாசனை. (சூடா.)

மோதிரக்கள்ளி mōtira-k-kaḷḷi, n. perh. மோதிரம்+. A creeper; கொடிவகை. (மூ. அ.)

மோதிரக்கன்னி mōtira-k-kaṉṉi, n. perh. id.+. [K. mōdirakanni, M. mōdirakkanni.] Climbing flax, l. sh., Hugonia mystax; நீண்ட செடிவகை. (W.)

மோதிரப்பாட்டு mōtira-p-pāṭṭu, n. <id. +. A dramatic poem; ஒரு நாடகநூல்வகை. நாடகச் செய்யுளாகிய மோதிரப்பாட்டுமே . . . கடகண்டுமே (தொல். பொ. 492, உரை).

மோதிரம் mōtiram, n. prob. mudrā. [K. mōdira, M. mōdiram.] Finger-ring; கணையாழி. சுறுவேறெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள் (கலித். 84, 23).

மோதிரமாறுதல் mōtira-māṟutal, n. <மோதிரம்+. Exchange of rings between bride and bridegroom at their marriage; கிறிஸ்துவருள் விவாகத்தில் மணமகனும் மணமகளும் கணையாழியை மாற்றிக்கொள்ளுகை. Chr.

மோதிரவிரல் mōtira-viral, n. <id.+. Ring-finger, fourth finger; சுண்டுவிரலுக்கடுத்த விரல். (நாமதீப. 584.)

மோதிரவிளையாட்டு mōtira-viḷaiyāṭṭu, n. <id.+. 1. An item in the marriage festivities in which the bride and bridegroom pick out a ring dropped into a pot of water; விவாகத்தில் குடத்துநீரில் மோதிரமிட்டு மணமக்கள் எடுத்து ஆடும் விளையாட்டு. (W.) 2. A children's game of hiding a ring and finding it; மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளைவிளையாட்டுவகை. Loc.

மோதினி mōtiṉi, n. <mōdinī. (மூ. அ.) 1. Musk; கஸ்தூரி. 2. Jasmine; மல்லிகை.

மோது[1]-தல் mōtu-, 5 v. tr. [T. K. mōdu, M. mōduga.] 1. To hit, strike, smite, butt; புடைத்தல். (பிங்.) கனகநிற வேதனபயமிட மோதுகரகமல (திருப்பு. 543). 2. To blow against, dash against, push against with force; தாக்குதல். மோதி முதுதிரையால் மொத்துண்டு (சிலப். 7, கட்டுரை, 7). 3. To plaster, put on, as earth to a mud wall; அப்புதல். சுவர்க்கு மண் மோதுகிறது. (W.)

மோது[2] mōtu, n. <மோது-. [K. mōdu.] Blow, stroke; தாக்கு. அவனை ஒருமோது மோதினான்.

மோது[3] mōtu, n. [T. mōda.] Loc. 1. Bundle of straw; வைக்கோற் கட்டு. மோதுகட்டியிழுத்தாய்விட்டது; சுவாமி புறப்படலாம். Loc. 2. Water added to crushed castor-beans and heated, in extracting oil; எண்ணெய் வடிக்கும் பொருட்டுச் சேர்த்துக் காய்ச்சும் நீர்.

மோதை mōtai, n. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

மோந்தை mōntai, n. cf. மொந்தை. [M. mōnda.] A kind of drum; தோற்கருவிவகை. மோந்தை முழாக்குழ லேனமொடு வீணை (தேவா. 349, 5).

மோப்பம் mōppam, n. <மோ[3]-. 1. Scent, smell; வாசனை. 2. Nose; மூக்கு. (யாழ். அக.)

மோப்பம்பிடி-த்தல் mōppam-piṭi-, v. tr. <மோப்பம்+. 1. To scent; to discern by smell, as hounds on a track; வாசனையால் ஒன்றை யறிதல். 2. To follow a woman with improper desire; காமவிச்சையுடன் ஒருத்தியைத் தொடர்தல்.

மோப்பி[1] mōppi, n. <மோ[3]-. See மோப்பம். (யாழ். அக.)

மோப்பி[2] mōppi, n. [T. mōpi, K. mōpu.] Widow, used disrespectfully; கைம்பெண். Loc.

மோப்பு mōppu, n. prob. மோ[3]-. Desire, amour; காதல். முஷ்டிவாங்கிய பயலோ மோப்பாச்சு (விறலிவிடு. 772).

மோம்பழம் mōm-paḻam, n. <id.+. Delicious, fragrant fruit; நன்மணமுள்ள கனி. மோம்பழம் பெற்றுறுபோலே (ஈடு, 3, 5, 3).

மோய் mōy, n. cf. Hind. māī. Mother; தாய். (பிங்.) உன்மோயின் வருத்தமும் (திவ். பெருமாள். 9, 9).

மோயன் mōyaṉ, n. <U. muyīn. 1. Establishment; சிப்பந்தியாட்கள். (W.) 2. Members of a temple establishment; கோயிற் படித்தரக்காரர். Loc.

மோயின் mōyiṉ, n. See மோயன். (W.)

மோயினி mōyiṉi, n. See மோகினி[2].

மோர்[1] mōr, n. cf. mōraṇa. [T. mōru, K. mōsaru, M. mōr.] Buttermilk; curd diluted with water; நீர்விட்டுக் கடைந்த தயிர். நாண்மோர் மாறும் . . . ஆய்மகள் (பெரும்பாண். 160).

மோர்[2] mōr, n. See முகர். (R.)

மோர்க்களி mōr-k-kaḷi, n. <மோர்[1]+. A kind of repast made of buttermilk and rice-flour; மோரோடு அரிசிமாச்சேர்த்துச் செய்த களி யுணவு. Loc.

மோர்க்கறி mōr-k-kaṟi, n. <id.+. See மோர்க்குழம்பு. Loc.

மோர்க்குழம்பு mōr-k-kuḻampu, n. <id. +. A kind of sauce made in buttermilk; மோர் சேர்த்துச் செய்யுங் குழம்புவகை. (இந்துபாக. 11.)

மோர்க்கூழ் mōr-k-kūḻ, n. <id.+. See மோர்க்களி. Loc.

மோர்ச்சாற்றமுது mōr-c-cāṟṟamutu, n. <மோர்[1]+. See மோர்ச்சாறு. Vaiṣṇ.

மோர்ச்சாறு mōr-c-cāṟu, n. <id.+. A kind of sauce prepared with buttermilk; மோர் சேர்த்துச்செய்த சாறு.

மோர்சங்கு mōrcaṅku, n. See மோர்சிங்கு.

மோர்சிங்கு mōrciṅku, n. perh. mukha+ śaṅkha. [K. mōi chang.] Jew's-harp; வாயிற் பிடித்துக்கொண்டு கையால் தட்டி வாசிக்கும் வாத்திய வகை. Loc.

மோர்மிளகாய் mōr-miḷakāy, n. <மோர்[1] +. Chillies cured with buttermilk; மோரி லிட்டுப் பக்குவப்படுத்திய மிளகாய்.

மோர்மிளகு mōr-miḷaku, n. <id.+. See மோர்மிளகாய்.

மோரடகம் mōraṭakam, n. <mōraṭaka. See மோரடம்[1].

மோரடம்[1] mōraṭam, n. <mōraṭa. 1. Root of sugarcane; கரும்புவேர். (மூ. அ.) 2. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers; வீழ்ப்பூடு. (தைலவ. தைல.)

மோரடம்[2] mōraṭam, n. <mōraṭā. Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (மலை.)

மோரம் mōram, n. An ancient tax; பழைய வரிவகை. மோரமும் இலைவாணியப பாட்டமும் திகைகட்காசும (T. A. S. i. 165).

மோரா[1] mōrā, n. <Persn. mohar. A gold coin, mohur; மோகராநாணயம். (சங். அக.)

மோரா[2] mōrā, n. <Pāli mōrō <mayūra. [K. mōra.] Peacock's feather; மயிற்பீலி.

மோரா[3] mōrā, n. Foot-stool; பாதபீடம். (W.)

மோரா[4] mōrā, n. <E. Marrow; எலும்பின் உள்ளீடு.

மோரி mōri, n. <U. mūrī. Small water-course; channel; gutter; சிறுவடிகால். தன் வய லுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான். Loc.

மோரியர் mōriyar, n. <Maurya. 1. The Mauryas; மௌரிய வமிசத்தவர். மோரியர தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு (அகநா. 281). 2. Vittiyātarar, a class of semi-divine beings; வித்தியாதரர். (புறநா. 175, உரை.) 3. Nāgas; நாகர். (புறநா. 175, உரை.)

மோரீசு mōrīcu, n. Mauritius, an island in the Indian Ocean; இந்து மகாசமுத்திரத்துள்ள ஒரு தீவு. (W.)

மோரீசுவாழை mōrīcu-vāḻai, n. <மோரீசு +. A kind of plantain. See ஆனைவாழை.

மோரெண்ணெய் mōr-eṇṇey, n. <மோர்[1] +. A medicinal oil prepared with buttermilk; மோர் சேர்த்துச்செய்யும் மருந்தெண்ணெய். Nāñ.

மோரை mōrai, n cf. மோறை[2]. [K. mōṟe.] Colloq. 1. Face; முகம். 2. Chin; முகவாய்க் கட்டை.

மோரைக்கயிறு mōrai-k-kayiṟu, n. <மோரை+. Rope tied round the mouth of bulls; மாட்டின்வாயைச் சுற்றிக் கட்டுங் கயிறு. Nāñ.

மோரோடம் mōrōṭam, n. cf. மரோடம். Red catechu. See செங்கருங்காலி. பாதிரி . . . மாமலர நறுமோரோடமொடு (நற். 337).

மோலி mōli, n. <mauli. Crown. See மௌலி. இளையவற் கவித்த மோலி யென்னையுங் கவித்தி யென்றான் (கம்பரா. வீபீடண. 145).

மோவம் mōvam, n. <mōha. (Jaina.) See மோகனீயம். மோவழை மோவத்தினுக்கும் (மேரு மந். 103).

மோவாய் mōvāy, n. prob. முகம்+வாய். [T. mōvi.] 1. Chin; வாய்க்குக்கீழுள்ள இடம். குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர மோவாய் (புறநா. 257). 2. Beard; தாடி. (W.)

மோவாய்க்கட்டை mōvāy-k-kaṭṭai, n. <மோவாய+. See மோவாய், 1. Colloq.

மோவாய்க்கட்டைபிடி-த்தல் mōvāy-k-kaṭṭai-piṭi-, v. tr. <id.+. See மோவாய்தாங்கு-. Colloq.

மோவாய்தாங்கு-தல் mōvāy-tāṅku-, v. tr. <id.+. To beg, make entreaties, as by touching another's chin, கெஞ்சுதல்.

மோவாய்பிடி-த்தல் mōvāy-piṭi-, v. tr. <id.+. See மோவாய்தாங்கு-.

மோழல் mōḻal, n. Swine; பன்றி. (பிங.)

மோழலம்பன்றி mōḻal-am-paṉṟi, n. <மோழல்+. Boar; ஆண்பன்றி. மோழலம் பன்றி யோடு முளவுமா (சீவக. 1233).

மோழனை mōḻaṉai, n. cf. mōdinī. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (சங். அக.)

மோழி mōḻi, n. prob. மோழை. cf. Malay. malāyu. See மோழிக்குழம்பு.

மோழிக்குழம்பு mōḻi-k-kuḻampu, n. <மோழி+. A mild sauce in imitation of a Malay curry; புளிக்கோசுபோன்ற குழம்புவகை.

மோழை mōḻai, n. cf. மூளி. 1. [M. mōḻa.] Hornless or dehorned cattle; கொம்பில்லாத விலங்கு. ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும். 2. Anything defective; மொட்டை. (யாழ். அக.) 3. Stump, block; மரத்தின் அடிமுண்டம். (W.) 4. Stupidity; மடமை. மோழை மோவாதிருவகரும (மேருமந். 103). 5. [K. mōḷe.] Cleft; crevice, வெடிப்பு. (யாழ். அக.) 6. [K. mōḷe.] Subterranean water-course; கீழாறு. மண்டலங் கிழிந்த வாயின் மறிகடன் மோழைமண்ட (கம்பரா. பொழி லிறு. 60). 7. Bubble; குமிழி. அண்ட மோழையெழ (திவ். திருவாய். 7, 4, 1) 8. Pool; மடு. ஆழியா னென்னு மாழ மோழையிற் பாய்ச்சி (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 4). 9. Gruel; கஞ்சி. (பிங்.)

மோழைக்கறுப்பு mōḻai-k-kaṟuppu, n. prob. மோழை+. A kind of paddy; நெல்வகை. Loc.

மோழைக்கொம்பன் mōḻaikkompaṉ, n. <மோழைக்கொம்பு. Ox with horns hindered in their growth; dehorned cattle; வளர்ச்சியுறும் படி சுடப்பெற்ற கொம்புள்ள மாடு.

மோழைக்கொம்பு mōḻai-k-kompu, n. <மோழை+. Horn hindered from growing by being burnt; வளர்ச்சியுறும்படி சுடப்பட்ட கொம்பு. (W.)

மோழைபுறப்படு-தல் mōḻai-puṟappaṭu-, v. intr. <id.+. To gush out, as water from a subterranean stream; கீழாறு வெளியே தோன்றிப் பாய்தல். (W.)

மோழைமுகம் mōḻai-mukam, n. prob. id.+. cf. மோழல். Swine; பன்றி. (நிகண்டு.)

மோழைமை mōḻaimai, n. <id. 1. Stupidity; மடமை. முன்புசொன்ன மோழைமை யால் முட்டை மனத்தீரே (தேவா. 188, 8). 2 Word of ridicule; பரிகாச வார்த்தை. முன் பொலாஞ்சில மோழைமை பேசவா (தேவா. 359, 4).

மோழைவழி mōḻai-vaḻi, n. <id.+. Narrow gate or opening; நுழைவழி. (திருக் காளத். பு. அரும்.)

மோறா[1]-த்தல் mōṟā-, 12 v. intr. [T. mōratillu, K. mōrate.] 1. To gape; அங்காத்தல். நரசிம்மத்தினுடைய மோறாந்த முகத்தையும் (ஈடு, 4, 8, 7). 2. To be lazy; சோம்பியிருத்தல். மோறாந் தோரொருகானினையா திருந்தாலும் (தேவா. 1051, 3).

மோறா[2] mōṟā, n. See மோரா[1]. (W.)

மோறா[3] mōṟā, n. See மோரா[3]. (W.)

மோறை[1] mōṟai, n. Wildness, savageness; முரட்டுத்தனம். மோறை வேடுவர் கூடிவாழ் (தேவா. 919, 4).

மோறை[2] mōṟai, n. [T. mōra, Tu. mōre.] 1. Chin, used in contempt; மோவாய். நான் உன மோறையைப் பெயர்ப்பேன். 2. See மோறைக் கட்டை.

மோறைக்கட்டை mōṟai-k-kaṭṭai, n. <மோறை[2]+. Face, used in contempt; முகம். Colloq.

மோனம் mōṉam, n. <Pāli. mōna <mauna. See மௌனம். கேள்வியின மோனமும் பாழ்பட (கம்பரா. கிருமபாலை. 59).

மோனமுத்திரை mōṉa-muttirai, n. <மோனம்+. Hand-pose assumed in an attitude of silence in religious contemplation; மௌனநிலையைக் காட்டும் முத்திரைவகை. இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனும் (திருமுரு. 112, உரை).

மோனர் mōṉar, n. <id. Ascetics who have taken the vow of silence; மௌனவிரத முள்ள துறவிகள். (W.)

மோனவரால் mōṉa-varāl, n. prob. id.+. Sand eel, brownish or greenish, attaining 15 in. in length, Rhynchobdella aculeata; கபிலம் அல் லது பச்சைநிறமுள்ளதும் 15 அங்குல நீளம் வளர் வதுமான சேற்றுவரால் மீன்.

மோனி mōṉi, n. <mauninn. Person who has taken a vow of silence. See மௌனி. மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் (தேவா. 982, 10).

மோனிகம் mōṉikam, n. perh. maunika. Bandicoot; பெருச்சாளி. (சங். அக.)

மோனை[1] mōṉai, n. perh. முனை. 1. See மோனைத்தொடை. (தொல். பொ. 404.) 2. First; முதன்மை. மோனை மங்கலத் திபற்றுவ (உபதேசகா. சிவபுண். 63). மோனையா மௌவுரைத்த சவுணத்திற்கு (வேதா. சூ. 131).

மோனை[2] mōṉai, n. cf. மகன். [T. mōnaru, Tu. mōnu.] Sonny, used as a term of endearment in addressing a child; மகன். (J.)

மோனைத்தொடை mōṉai-t-toṭai, n. <மோனை¹+. (Pros.) A versification in which the first letters of all or some feet of a line alliterate, one of five toṭai, q.v.; செய்யுட்டொடை ஐந்தனுள் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

மோஜா mōjā, n. <Persn. mōza. 1. Stocking; மேஜோடு. 2. Shoes; ஜோடு. (W.)

மோஜு mōju, n. See மௌசு, 1. (C. G.)

மோஸ்தர் mōstar, n. <U. mōstar. <Arab mauzūn. 1. Manner; விதம். 2. Sample, specimen; model; மாதிரிப்பொருள். 3. Fashion, in dress and manners; நடையுடைமாதிரி.

மௌ

மௌ mau. The compound of ம and ஔ.

மௌகூப் maukūp, n. <U. mauqūf. That which is suspended, stopped or closed; நிறுத்தப்பட்டது. (C. G.)

மௌகூர்த்திகன் maukūrttikaṉ, n. <mauhūrtika. Astrologer; முகூர்த்தம் நியமிக்கும் சோதிடன். (சிலப். பக். 534, கீழ்க்குறிப்பு.)

மௌசலம் maucalam, n. <mausala. Fight with clubs; முசலாயுதத்தால் செய்யும் போர். மௌசலபருவம. (பாரத.)

மௌசாளி maucāḷi, n. (Mus.) A primary melody-type, one of 16 peru-m-paṇ, q.v.; பெரும் பண் பதினாறனுள் ஒன்று. (பிங.)

மௌசு maucu, n. <U. mouz. 1. Ardent desire, longing; மிகுபிரியம். அதின்பேரில் எனக்கு மௌசு. 2. Being in great demand, as an article; சரக்கின் பிரியம். Loc. 3. Attractiveness; கவர்ச்சி. Loc. 4. Pomp; ஆடம்பரம். கலியாணம மௌசாக நடந்தது. Loc.

மௌஞ்சி mauñci, n. <mauñjī. 1. Reedy sugarcane. See முஞ்சி, 1. (யாழ். அக.) 2. Girdle or waist-cord of a Brahmin, made of three strings of muñja grass; முஞ்சிப் புல்லாற் செய்த அரைஞாண். Loc.

மௌட்டியம் mauṭṭiyam, n. <maudhya. Ignorance, folly; அறியாமை. (W.)

மௌட்டியன் mauṭṭiyaṉ, n. <maudhya. Fool; முட்டாள். Colloq.

மௌட்டை mauṭṭai, n. <mauṣṭā. Fisticuffs, blow with the fist; முஷ்டிக்குத்து. (யாழ். அக.)

மௌடி mauṭi, n. Snake-charmer's pipe. See மகிடி².

மௌண்டிதம் mauṇṭitam, n. An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (சங். அக.)

மௌண்டிதன் mauṇṭitaṉ, n. <muṇḍita. Person with shaven head; தலைமழிச்சப் பெற்றவன்.

மௌண்டிரம் mauṇṭiram, n. An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (W.)

மௌத்திகதண்டுலம் mauttika-taṇṭulam, n. <mauktika-taṇḍula. White species of great millet; வெண்சோளம். (சங். அக.)

மௌத்திகம் mauttikam, n. <mauktika. Pearl; முத்து. (சூடா.)

மௌத்திகன் mauttikaṉ, n. See மௌகூர்த்திகன். (சிலப். 26, 25, அரும.)

மௌத்து mauttu, n. <Arab. maut. Death; மரணம்.

மௌர்வி maurvi, n. <maurvī. Bowstring; வில்லின் நாண். (W.)

மௌராஸ் maurās, n. <Arab maurās. That which is hereditary or inherited, inheritance; பரம்பரையுரிமையாற் பெற்றது. (C. G.)

மௌரியர் mauriyar, n. <Maurya. See மோரியர், 1.

மௌல்வி maulvi, n. <Arab. maulawī. Muhammadan lawyer, expounder of Muhammadan law; learned, religious Muslim (R.F.); முகம்மதியமத வித்துவான்.

மௌலன் maulaṉ, n. <maula. Man born of a good family; நற்குலத்தான். (யாழ். அக.)

மௌலானா maulāṉā, n. <Arab. maulānā. See மௌல்வி.

மௌலி mauli, n. <mauli. 1. Tuft or lock of hair left unshaven on the crown of the head, மயிர்முடி. (திவா.) 2. Matted locks, as of an ascetic; சடைமுடி. (அக. நி.) 3. Crown; diadem; மணிமுடி. தாரணி மௌலி பத்தும் (கம்பரா. கும்பகர்ண. 1). (பிங.) 4. Head; தலை. (அக. நி.) 5. Wreath of flowers; தார். (அக. நி.) 6. Ornamental head or top, as of a tower; கோபுர முதலியவற்றின் சிகரம். Loc. 7. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

மௌவல் mauval, n. 1. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. ஞாழன் மௌவல் (குறிஞ்சிப். 81). 2. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (சூடா.) 3. Lotus; தாமரை. மௌவ லீணமலர் மேலுறை வாளொடு (தேவா. 1213, 13).

மௌவலாரம் mauvalāram, n. [T. muvva.] Anklet with small bells; சலங்கைச் சிலம்பு. Loc.

மௌவழகன் mauvaḻakaṉ, n. A breed of horse; குதிரைச்சாதிவகை. (அசுவசா. 151.)

மௌவை mauvai, n. cf. ஔவை. Mother; தாய். (அக. நி.)

மௌனசாமியார் mauṉa-cāmiyār, n. <mauna+. Ascetic who has taken a vow of silence; பேசாவிரதம் பூண்ட பெரியோர்.

மௌனம் mauṉam, n. <mauna. Silence; muteness; taciturnity; பேசாமை. (திருக்களிற்றுப. 28, உரை.)

மௌனமந்திரம் mauṉa-mantiram, n. <id.+. A mantra meditated in silence; மனத்துள் செபிக்கும் மந்திரவகை. (திருமுரு. பக. 50, கீழ்க்குறிப்பு.)

மௌனவிரதம் mauṉa-viratam, n. <id. +. Vow of silence; பேசாதிருக்கும் விரதம்.

மௌனி mauṉi, n. <maunin. 1. One who has taken a vow of silence; silent ascetic; மௌனவிரதம் பூண்டவன். உரைதநிலன் முனிவன் மௌனியாய (கம்பரா. வேள்வி. 43). 2. Tortoise; ஆமை. (சங். அக.)

மௌஜா maujā, n. <Arab. mawza. 1. Chief village, its lands and habitations; தலைமைக்கிராமம். (C. G.) 2. Hamlet. See மஜரா.

மௌஜூதாத் maujūtāt, n. <Arab. mawjūdāt. Assets, effects; funds; சொத்து. (C. G.)

மௌஜே maujē, n. See மௌஜா. (W.)

மௌஜேவார் maujē-vār, n. <மௌஜே+. Detailed account according to towns or villages; கிராமவாரியாக வைக்கப்பட்ட கணக்கு. (W.)

மௌஜேவாரி maujēvāri, n. See மௌஜேவார். (W.)

மௌஸ் maus, n. See மௌசு.

மௌஸா mausā, n. See மௌஜா, 1.

ய்

ய்[1] y. The 11th consonant, liquid palatal.

ய்[2] y, part. A participle indicating the past tense; இறந்தகாலவிடைநிலை. ஆய், போயது (தொல். சொல். 230, உரை). (வீரசோ. தாது. 7.) (இலக். வி. 47, உரை.)

ய

ய ya. The compound of ய் and அ.

யக்கதரு yakkataru, n. <yakṣa-taru. The banyan tree; ஆலமரம் (இலக். அக.)

யக்கராசன் yakka-rācaṉ, n. <yakṣa-rāja. Kubēra, as the lord of the Yakṣas; [இயக்கர்களுக்கு அரசன்] குபேரன். (யாழ். அக.)

யக்கராத்திரி yakka-rāttiri, n. <yakṣa+. The full moon in the month of Kārttikai; கார்த்திகை மாதத்துப் பௌர்ணமி. (யாழ். அக.)

யக்கன் yakkaṉ, n. <yakṣa. 1. Yakṣa. See இயக்கன், 1. (W.) 2. Kubēra. See இயக்கன், 2. (யாழ். அக.)

யக்ஞம் yakkñam, n. See யக்கியம். (தக்கயாகப. 344, உரை.)

யக்ஞமூர்த்தி yakkña-mūrtti, n. <yajña +. 1. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (தக்கயாகப. 344, உரை.) 2. See யக்கியபுருடன்.

யக்கியசூத்திரம் yakkiya-cūttiram, n. <id.+. See யக்கியோபவீதம். (யாழ். அக.)

யக்கியபசு yakkiya-pacu, n. <id.+. The animal offered in sacrifice; யாகத்திற் பலியிடுதற்குரிய பிராணி. (யாழ். அக.)

யக்கியபுருடன் yakkiya-puruṭaṉ, n. <id.+. Viṣṇu, as assuming the Form of Sacrifice, [யாகத்தின் உருவினன்] திருமால். (சங். அக.)

யக்கியம் yakkiyam, n. <yajña. 1. See யஞ்ஞம். (W.) 2. Dvāpara, the third yuga; துவாபரயுகம். (யாழ். அக.)

யக்கியயோக்கியம் yakkiya-yōkkiyam, n. <yajña-yōgya. Country fig; அத்தி. (சங். அக.)

யக்கியாரி yakkiyāri, n. <yajñāri. Śiva, as the destroyer of Dakṣa's sacrifice; [தக்கன் யாகத்தை யழித்தவன்] சிவபிரான். (யாழ். அக.)

யக்கியோபவீதம் yakkiyōpavītam, n. <yajñōpavīta. The sacred thread, worn by the members of the first three castes, across the chest and over the left shoulder; இருபிறப்பாளர் இடத்தோளின்மீதிருந்து மார்பின் குறுக்கே அணியும் பூணூல்.

யக்கேசன் yakkēcaṉ, n. <yakṣēśa. Kubēra; குபேரன். (யாழ். அக.)

யக்ஞம் yakñam, n. See யஞ்ஞம்.

யக்ஞோபவீதம் yaknōpavītam, *n.* See யக்ஞோபவீதம். (சேரமிலெர. 28.)

யகிர்த்துச்சூலை yakirttu-c-cūlai, *n.* <*yakrt*+. Hepatitis; கல்லீரல் வீங்கும் நோய். *Loc.*

யங்கோரம் yaṅkōram, *n.* Emblic myrobalan. See நெல்லி, 1.

யசசு yacacu, *n.* <*yaśas*. Honour, glory, fame, renown; புகழ்.

யசசுவி yacacuvi, *n.* <*yaśasvin*. Illustrious person; renowned man; புகழாளன். (சங். அக.)

யசமான் yacamāṉ, *n.* See யசமானன், 2. *Colloq.*

யசமானன் yacamāṉaṉ, *n.* <*yajamāna*. (W.) 1. Sacrificer; யாகத்தலைவன். 2. Master, lord; patron; தலைவன். *Colloq.* 3. Head of a family; வீட்டுத்தலைவன்.

யசனம் yacaṉam, *n.* <*yajana*. The act of sacrificing; வேள்வி செய்கை. (சூடா.)

யசு yacu, *n.* <*Yajus*. Yajur-Vēda, the second of the four Vēdas; வேதம் நான்கனுள் இரண்டாவது. (சிலப். பக். 339, கீழ்க்குறிப்பு.)

யசுசு yacucu, *n.* See யசு. (W.)

யசுர் yacur, *n.* See யசு.

யசுர்வேதம் yacur-vētam, *n.* <*Yajus*+. See யசு.

யசுரு yacuru, *n.* See யசு. (யாழ். அக.)

யசோதரகாவியம் yacōtara-kāviyam, *n.* <*Yaśōdhara*+. A Jaina poem on Yaśōdhara, a king of Ujjain; உச்சயினிநகரத்து அரசனாகிய யசோதரனைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு சைனகாவியம்.

யசோதை yacōtai, *n.* <*Yaśōdā*. Foster-mother of Krṣṇa; கண்ணபிரானை வளர்த்த தாய்.

யசோவதி yacōvati, *n.* <*Yaśōvatī*. The city of Īśāna, situate to the north-east of Mt. Mēru; மேருவுக்கு வடகீழ்பால் ஈசானனுக்குரிய நகரம். (சங். அக.)

யஞ்ஞம் yaññam, *n.* <*yajña*. Sacrifice, sacrificial worship, offering of an oblation; யாகம்.

யஞ்ஞமூர்த்தி yañña-mūrtti, *n.* <id.+. 1. See யக்ஞியபுருடன். (சங். அக.) 2. See யக்ஞமூர்த்தி, 1.

யஞ்ஞவராகம் yañña-varākam, *n.* <id. +. The boar-incarnation of Visṇu; திருமாலின் வராகாவதாரம்.

யஞ்ஞன் yaññaṉ, *n.* <*yajña*. The God of Fire; அக்கினிதேவன். இறை யாசையால் வந்த யஞ்ஞா (தக்கயாகப். 302).

யஞ்ஞோபவீதம் yaññōpavītam, *n.* See யக்ஞோபவீதம்.

யட்சம் yaṭcam, *n.* <*yakṣa*. (தக்கயாகப். 534, உரை.) 1. Dog; நாய். 2. Mantra; மந்திரம்.

யட்சவாசம் yaṭca-vācam, *n.* <*yakṣa-vāsa*. Banyan tree; ஆல். (தக்கயாகப. 534, உரை.)

யட்சன் yaṭcaṉ, *n.* <*yakṣa*. 1. Yakṣa. See இயக்கன், 1. 2. Kubēra. See இயக்கன், 2.

யட்சிணி yaṭciṇi, *n.* <*yakṣiṇī*. 1. Female Yakṣa; இயக்கி. 2. Wife of Kubēra; குபேரனுடைய மனைவி. 3. A goddess in the service of Durgā; துர்க்கைக்குப் பணிசெய்யும் பெண்தெய்வம்.

யட்டி yaṭṭi, *n.* <*yaṣṭi*. 1. Liquorice plant. See அதிமதுரம். (பிங்.) 2. Club; தண்டாயுதம். (அக. நி.) 3. Staff, walking stick; ஊன்றுகோல். (யாழ். அக.) 4. Pearl necklace; முத்தாரம். (யாழ். அக.)

யத்தனம் yattaṉam, *n.* <*yatna*. Effort, exertion. See எத்தனம். *Colloq.*

யத்தினம் yattiṉam, *n.* Effort, exertion. See எத்தனம். (W.)

யதா yatā, *adv.* <*yathā*. According as, in the same manner as; எவ்வாறு. (W.)

யதாசக்தி yatā-cakti, *adv.* <*yathā-śakti*. To the best of one's ability, as far as possible; இயன்றவளவு. *Colloq.*

யதாநகல் yatā-nakal, *n.* <யதா+. True copy; சரியான நகல். (C. G.)

யதாப்பிரகாரம் yatā-p-pirakāram, *adv.* <id.+. 1. In like manner; அதுவேபோல. (W.) 2. As usual; வழக்கப்படி. *Colloq.*

யதாப்பிரதி yatā-p-pirati, *n.* <id.+. See யதாநகல். (C. G.)

யதார்த்தம் yatārttam, *n.* <*yathārtham*. Truth; reality; உண்மை. *Colloq.*

யதார்த்தவாதி yatārtta-vāti, *n.* <*yathārtha-vādin*. Truth-speaker; உண்மை பேசுவோன்.

யதாஸ்தானம் yatā-stāṉam, n. <yathā-sthāna. Former place, status quo ante; முன்னிருந்த இடம். Colloq.

யதாஸ்திதம் yatā-stitam, adv. <yathā-sthita. Just as it is; in fact, actually; உள்ளபடி.

யதாஸ்திதி yatā-stiti, n. <yathā+. See யதாஸ்தானம்.

யதி yati, n. <yati. 1. Ascetic; துறவி. யதியாகி யவனிருந்த தோழன்றன்னை (பாரத. அருச்சுனன்தீர். 53). 2. (Pros.) Caesura; சீரோசை முடியுமிடம். (தண்டி. 110, உரை.) 3. Pause in reading prose; வாசகத்தில் நிறுத்திப் படிக்கும் இடம். (யாழ். அக.) 4. (Mus.) The element of time-measure which specifies the different modes of arranging aṅkams, one of 10 tāla-p-pirāṇam, q.v.; தாளப்பிராணம் பத்தனுள் அங்கம் பலவற்றையும் ஒழுங்குசெய்வது. (பரத. தாள. 25.) 5. Restraint; அடக்கம். (யாழ். அக.) 6. That which relieves fatigue; இளைப்பாற்றி. (யாழ். அக.) 7. Concentration; ஒன்றிப்பு. (யாழ். அக.) 8. Alliteration; மோனை. (W.) 9. Widow; கைம்பெண். (யாழ். அக.)

யதிதாளம் yati-tāḷam, n. <id.+tāla. (Mus.) Marking of time measured by yati; யதிக்கணக்கின்படி அமைந்த தாளம்.

யதிதிமதி yatitimati, n. Movable and immovable property; தாவர சங்கம சொத்துக்கள். Loc.

யதிப்பிரஷ்டம் yati-p-piraṣṭam, n. <yati+bhraṣṭa. (Pros.) See யதிவழு. (தண்டி. 111, குமாரசு. உரை.)

யதிபங்கம் yati-paṅkam, n.<id.+bhaṅga. (Pros.) See யதிவழு.

யதிபதி yati-pati, n. <id.+pati. See யதிராசன்.

யதிபாத்திரம் yati-pāttiram, n. <id.+. Begging bowl; பிச்சைப் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

யதிபாரா yatipārā, n. Confidence. See இதிபாரா. (C. G.)

யதியாசாரம் yati-y-ācāram, n. <யதி+. (Jaina.) A treatise on the conduct of Jaina ascetics; சைன முனிவர்கள் ஒழுகுதற்குரிய விதிகளைக் கூறும் ஒரு நூல். (மேருமந். 424, உரை.)

யதிராசன் yatirācaṉ, n. <yati-rāja. 1. Eminent ascetic or sage; முனிவர் தலைவன். 2. Rāmānuja; இராமானுசர்.

யதிவழு yati-vaḻu, n. <யதி+. (Pros.) Misplaced caesura; ஓசையறுமிடத்து நெறிப்பட வாராமல் நிற்பது. (தண்டி. 110.)

யதீந்திரசரணர் yatīntira-caraṇar, n. <yatīndra-caraṇa. Kūrattāḻvāṉ, a disciple of Rāmānuja; கூரத்தாழ்வான். (சங். அக.)

யதீந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம் yatīntira-p-piravaṇa-p-pirapāvam, n.<yatīndra-pravaṇa+. A biography of Maṇavāḷa-mā-muṉi by Piḷḷailōkāriya Jīyar; பிள்ளைலோகாரிய ஜீயர் இயற்றியதும் மணவாளமாமுனிகளின் சரித்திரங் கூறுவதுமாகிய நூல்.

யதீந்திரப்பிரவணர் yatīntira-p-piravaṇar, n. <Yatīndra-pravaṇa. A Vaiṣṇava ācārya. See மணவாளமாமுனி.

யதீந்திரன் yatīntiraṉ, n. <yatīndra. See யதிராசன்.

யது yatu, n. <Yadu. An ancient king of the lunar race, the founder of the Yādava dynasty; சந்திரவமிசத்து யாதவகுலத்து முதல்வருள் ஒருவனாகிய அரசன். (பாரத.)

யதுநாதன் yatu-nātaṉ, n. <yadu-nātha. Lord Kṛṣṇa; கண்ணபிரான்.

யதேச்சம் yatēccam, adv. <yathēccam. 1. See யதேச்சையாய். 2. See யதேஷ்டமாய், 2.

யதேச்சாதிகாரம் yatēccātikāram, n. yathēccādhikāra. Uncontrolled exercise of power; autocracy; இஷ்டப்படி ஆக்ஞை செலுத்துகை.

யதேச்சை yatēccai, adv. <யதேச்சம். 1. See யதேச்சையாய். 2. See யதேஷ்டமாய், 2. Colloq.

யதேச்சையாய் yatēccai-y-āy, adv. <யதேச்சை+. To one's satisfaction; according to one's wish or inclination or pleasure; விருப்பின்படி. (கோயிலொ. 25.)

யதேந்திரியம் yatēntiriyam, n. <yatēndriya. Chastity; கற்புடைமை. (சங். அக.)

யதேஷ்டம் yatēṣṭam, adv. <yathēṣṭam. See யதேஷ்டமாய். (W.)

யதேஷ்டமாய் yatēṣṭam-āy, adv. <யதேஷ்டம்+. Colloq. 1. See யதேச்சையாய். 2. Abundantly, in plenty; மிகுதியாய். அப்பொருள் அங்கு யதேஷ்டமாய்க் கிடைக்கும்.

யதோத்தேசபக்கம் yatōttēca-pakkam, n. See யதோத்தேசபக்ஷம். (நன். விருத். பக். 29, உரை.)

யதோத்தேசபக்ஷம் yatōttēca-pakṣam, n. <yathōddēśa-pakṣa. (Gram.) Method of

interpretation in a treatise, by which the sense of the sūtras and the subsections of a chapter is controlled by its heading; ஒருசொல் நின்றுழி நின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களும் தன் பொருளே நுதலிவரச்செய்வது. (நன். எழுத். விருத். அவ.)

யந்திரக்கல் yantira-k-kal, *n.* <*yantra*+. Pressed brick, as machine-made; எந்திரத்தால் இறுக்கியாக்கப்பட்ட செங்கல். (C. E. M.)

யந்திரகிரகம் yantira-kirakam, *n.* <id.+ கிரகம்². (யாழ். அக.) 1. Machine; சூத்திரம். 2. Oil-mill; செக்கு.

யந்திரசாபம் yantira-cāpam, *n.* <id.+ *cāpa*. Victorious bow; கொற்றவில். (தக்கயாகப. 643.)

யந்திரசாஸ்திரம் yantira-cāstiram, *n.* <id.+. 1. Treatise on mechanics; எந்திரப் பொறிகளைப்பற்றிய நூல். 2. Treatise on the art of constructing diagrams for magical incantations; மந்திரசக்கரம் அமைப்பதைத் தெரிவிக்கும் நூல். (யாழ். அக.)

யந்திரதாபனம் yantira-tāpaṉam, *n.* <id. +. See யந்திரஸ்தாபனம். (யாழ். அக.)

யந்திரம் yantiram, *n.* <*yantra*. 1. Machine, mechanical contrivance; சூத்திரப் பொறி. இக்கரை யந்திரத்துட் பட்டதென்ன (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். தனியன்). 2. Diagrams for magical incantations; மந்திரசக்கரம். யந்திரங்களை வரைந்து கட்டி (தக்கயாகப. 175). 3. Chariot, car; தேர். (பிங்.) 4. Grinding-mill; திரிகை. (யாழ். அக.) 5. Oil-mill; செக்கு. (யாழ். அக.) 6. Fire-drill; தீக்கடைகோல். (யாழ். அக.)

யந்திரலோகம் yantira-lōkam, *n.* prob. *yantra-gōla*. Pulse; பயறு. (யாழ். அக.)

யந்திரவாவி yantira-vāvi, *n.* <*yantra*+. Tank or reservoir filled or emptied by mechanical means; யந்திரவுதவியால் நீரை நிறைத்தற்கும் போக்குதற்குமுரிய நீர்நிலை. (சிலப். 3, 45, அரும.)

யந்திரவூர்தி yantira-v-ūrti, *n.* <id.+. Conveyance moved by mechanism; எந்திர வுதவியாற் செல்லுதற்குரிய வாகனம். (W.)

யந்திரஸ்தாபனம் yantira-stāpaṉam, *n.* <id.+. Ceremonial fixing of a plate or palm-leaf engraved with magical diagrams; தகடு முதலியவற்றில் விரும்பிய பயனை விளைக்கும் மந்திர சக்கரம் ஸ்தாபிக்குஞ் சடங்கு.

யந்திரு yantiru, *n.* <*yantṛ*. (யாழ். அக.) 1. Ruler; ஆளுவோன். 2. Horse-groom; குதிரைப்பாகன். 3. Charioteer; தேர்ப்பாகன்.

யமகண்டம் yama-kaṇṭam, *n.* <*yama-ghaṇṭa*. 1. (Astrol.) The period of 1½ hours of a day, presided over by Yama and hence considered inauspicious; ஒவ்வொருநாளிலும் யமனுக்கு உரியதும் அசுபமானதுமான மூன்றே முக்கால் நாழிகைப்பொழுது. 2. The period of danger to one's life: ஒருவன் ஆயுளில் உயிருக்கு அபாயமான காலம். 3. Stringent condition attended with the penalty of death; மீறினால் உயிருக்கபாயமாய் முடியும் நிபந்தனை.

யமகண்டம்பாடு-தல் yamakaṇṭam-pāṭu-, *v. intr.* <யமகண்டம்+. To compose verses under stringent conditions, the penalty for the breach of which is death; உயிருக்கு அபாய மான நிபந்தனைக்குட்பட்டுக் கவிபாடுதல்.

யமகண்டவேளை yamakaṇṭa-vēḷai, *n.* <id.+. (Astrol.) See யமகண்டம், 1.

யமகண்டன் yamakaṇṭaṉ, *n.* prob. id. 1. Strong, powerful person; வலியோன். அந்த யம கண்டனை யார் வெல்லுகிறது (குருபரம். 190). 2. (Astron.) An invisible planet; ஒரு காணாக்கோள். (W.) 3. (Astrol.) See யமகண்டம், 1.

யமகம் yamakam, *n.* <*yamaka*. (Rhet.) Repetition, in a stanza, with changes of meaning sometimes effected by changes in the division of words, dist. fr. *tiripu*; வந்த எழுத்துக்களே பொருள் வேறுபடச் செய்யுளின் சீர் அல்லது அடிகளிற் பின்னும் வருவதாகிய மடக்கு என்னும் அணி. (தண்டி. 90, உரை.)

யமகவந்தாதி yamaka-v-antāti, *n.* <யமகம்+. A kind of *antāti* poem with *yamakam* in each verse; யமகத்தோடு வரும் அந்தாதி. யமக வந்தாதியை வாசிமினே (அஷ்டப். திருவரங்கத் தந். தனியன்).

யமகாதகன் yama-kātakaṉ, *n.* <*Yama*+. *Colloq.* 1. Man of great ability; பேராற்றலுள்ளவன். 2. Man of great intelligence; மிகச் சமர்த்தன். 3. Wicked man; மிகவும் பொல்லாதவன்.

யமகாளிந்தி yama-kāḷinti, *n.* <*yama-kālindī*. The river Sarayū; சரயுநதி. (யாழ். அக.)

யமகிங்கரன் yama-kiṅkaraṉ, *n.* <*Yama* +. 1. See யமதூதன், 1. *Colloq.* 2. See யம படன்.

யமகீடம் yama-kīṭam, *n.* <*yama-kīṭa*. Wood-louse; புழுவகை. (சங். அக.)

யமசபம் yama-capam, *n.* <*Yama-sabhā*. Yama's court; யமனது சபை. (யாழ். அக.)

யமத்துருமம் yama-t-turumam, *n.* <*yama-druma.* Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு[1]. (மூ. அ.)

யமதக்கினி yamatakkiṉi, *n.* <*Jamadagni.* A sage. See சமதக்கினி. (யாழ். அக.)

யமதங்கி yamataṅki, *n.* <id. A sage. See சமதக்கினி. (தொல். பாயி. உரை.)

யமதங்கிமைந்தன் yamataṅki-maintaṉ, *n.* <யமதங்கி+. Paraśurāma; பரசுராமன். யமதங்கி மைந்தனகா சாரவே (பாரத. குருகுல. 134).

யமதர்மராஜன் yama-tarma-rājaṉ, *n.* <*yama*+. 1. Yama; யமன். 2. Just, upright man; நடுவுநிலை குன்றாதவன்.

யமதூதன் yama-tūtaṉ, *n.* <id.+. 1. Messenger of Yama; யமனது தூதன். 2. See யமதூதி. (யாழ். அக.)

யமதூதி yama-tūti, *n.* <id.+*dūti.* A fang of the serpent, one of four *naccu-p-pal,* q.v.; நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று. (சீவக. 1288, உரை.)

யமப்பிரியம் yama-p-piriyam, *n.* <id.+*priya.* 1. Country fig. See அத்தி[1]. 2. Banyan. See ஆல்[1], 2. (மூ. அ.)

யமபகினி yamapakiṉi, *n.* <id.+*bhaginī.* The river Jumna; யமுனாநதி. (யாழ். அக.)

யமபடம் yama-paṭam, *n.* <id.+. Map or picture of Yama's world, showing in detail the tortures inflicted on sinners; யமலோகத்தின் விவரங்களையும் அங்கே பாவிகள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களையுங் காட்டும் சித்திரப்படம்.

யமபடன் yama-paṭaṉ, *n.* <id.+. Servant of Yama; யமனது ஏவலாள். யமபட ரெனுந்திமிர மணுகாக் கதி (தாயு. மலைவளா. 1).

யமபுரம் yama-puram, *n.* <id.+புரம்[1]. Yama's city; யமனுடைய பட்டணம். (சங். அக.)

யமபுரி yama-puri, *n.* <id.+புரி[5]. See யமபுரம். யமபுரியேறவா (பெருந்தொ. 1176).

யமம் yamam, *n.* <*yama.* 1. Abstention from lying, killing, theft, lust and covetousness. See இயமம். 2. Penance; தவம். (யாழ். அக.) 3. A Sanskrit text-book of Hindu law, ascribed to Yama, one of 18 *taruma-nūl,* q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்றானதும் யமன் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதுமான ஸ்மிருதி. 4. Saturn; சனி. (யாழ். அக.) 5. Crow; காக்கை. (யாழ். அக.) 6. Festival; திருவிழா. (யாழ். அக.)

யமயாதனை yama-yātaṉai, *n.* <id.+. See யமவேதனை.

யமரதம் yama-ratam, *n.* <id.+*ratha.* See யமவாகனம். (W.)

யமராசன் yama-rācaṉ, *n.* <*Yama-rāja.* See யமன், 1. அண்ட மொரு தண்டி லெற்றும யமராசன் (தக்கயாக. 444).

யமலோகம் yama-lōkam, *n.* <*Yama*+. 1. Yama's world; யமனுடைய உலகம். 2. Hell; place of torture; நரகம்.

யமவாகனம் yama-vākaṉam, *n.* <id.+. Male-buffalo, as the vehicle of Yama; [யமனது வாகனம்] எருமைக்கடா. (யாழ். அக.)

யமவாதை yama-vātai, *n.* <id.+. See யமவேதனை. *Colloq.*

யமவிரதம் yama-viratam, *n.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. Practice of *iyamam;* இயமத்தை யனுட்டிக்கை. 2. Impartial administration of government; பட்சபாதமின்றி அரசுமுறை நடத்துகை.

யமவேதனை yama-vētaṉai, *n.* <id.+. Excruciating pain; பெருந்துன்பம். *Colloq.*

யமளம் yamaḷam, *n.* <*yamala.* Couple; pair; twins; இரட்டை. (யாழ். அக.)

யமற்கேளம் yamaṟkēḷam, *n.* Chebulic myrobalan. See கடுக்காய். (சங். அக.)

யமன் yamaṉ, *n.* <*Yama.* 1. Yama, the God of Death, regent of the south, one of *aṣṭa-tikku-p-pālakar,* q.v.; அஷ்டதிக்குப்பாலகரு ளொருவனும் தென்றிசைக்கு உரியவனுமான கடவுள் (திவா.) எருமைப் பகட்டினமிசை யமனேறுமே (தக்கயாக. 463). 2. A fang of the serpent, one of four *naccu-p-pal,* q.v.; நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று. (சீவக. 1288, உரை.)

யமனி yamaṉi, *n.* <*sam-yamanī.* See யமபுரம். யமனி சாரும் (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 41).

யமனிகை yamaṉikai, *n.* <*yavanikā.* See யவனிகை. (யாழ். அக.)

யமாந்தகன் yamāntakaṉ, *n.* <*Yamāntaka.* See யமாரி. (யாழ். அக.)

யமாரி yamāri, *n.* <*Yamāri.* Śiva, as Yama's foe; [யமனுக்குப் பகைவன்] சிவபிரான்.

யமி[1] yami, *n.* <*yamin.* Sage; முனிவன். (யாழ். அக.)

யமி[2] yami, *n.* <*Yamī.* See யமபகினி. (சங். அக.)

யமுனாகல்யாணி yamuṉā-kalyāṇi, *n.* (Mus.) A melody-type; ஓராகம்.

யமுனாசனகன் yamunā-canakaṉ, *n.* <id.+*janaka*. Sun, as the father of the Jumna; [*யமுனையின் பிதா*] சூரியன். (*யாழ். அக.*)

யமுனாப்பிராதிரு yamunā-p-pirātiru, *n.* <id.+*bhrātṛ*. Yama, as the brother of the Jumna; [*யமுனையின் உடன்பிறந்தோன்*] யமன். (*யாழ். அக.*)

யமுனை yamuṉai, *n.* <*Yamunā*. The river Jumna which joins the Ganges at Piayāga; பிரயாகையிற் கங்கையோடு சங்கமமாகும் ஒரு நதி. *யமுனைக்கரைக் கென்னை யுய்த்திடுமின்* (*திவ். நாய்ச்.* 12, 4).

யமுனைத்துறைவன் yamuṉai-t-tuṟaivaṉ, *n.* <*யமுனை*+. 1. Kṛṣṇa, as lord of the region of the Jumna; கண்ணபிரான். *தூய பெருநீர் யமுனைத்துறைவனை* (*திவ். திருப்பா.* 5). 2. A Vaiṣṇava Ācārya. See ஆளவந்தார், 1. *எதிகட் கிறைவன் யமுனைத்துறைவன்* (*திவ். இராமாநுசநூற்.* 21).

யயமானன் yayamāṉaṉ, *n.* See யசமானன். *பூத மைந்துமிரு சோருமய மானனுமெனு* (*தக்கயாகப்.* 723).

யயாதி yayāti, *n.* <*Yayāti*. A king of the lunar race, son of Nahusa; சந்திரவமிசத்தில் தோன்றியவனும் நகுடன்மகனுமாகிய ஓரரசன். *யயாதியென்று கொண்டிடவனையே* (*பாரத. குருகுல.* 17).

யயு yayu, *n.* <*yayu*. (*யாழ். அக.*) 1. The horse in an *acuva-mētam* sacrifice; அசுவமேதக் குதிரை. 2. Horse; குதிரை.

யவ்வனம் yavvaṉam, *n.* <*yauvana*. See யௌவனம்.

யவகம் yavakam, *n.* <*yavaka*. See யவம், 1. (*சங். அக.*)

யவகாரி yavakāri, *n.* See யவனாரி. (*யாழ். அக.*)

யவசம் yavacam, *n.* <*yava-ja*. See யவட்சாரம். (*மூ. அ.*)

யவசி yavaci, *n.* See யவதி. (*சங். அக.*)

யவசூகம் yavacūkam, *n.* <*yava-śūka*. See யவட்சாரம். (*மூ. அ.*)

யவட்சாரம் yavaṭcāram, *n.* <*yava-kṣāra*. Saltpetre; வெடியுப்பு. (*யாழ். அக.*)

யவதி yavati, *n.* prob. *yava-tikta*. Indian ipecacuanha. See கழுதைப்பாலை. (*தைலவ. தைல.*)

யவபலம் yava-palam, *n.* <*yava-phala*. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (*மூ. அ.*)

யவம் yavam, *n.* <*yava*. (*சூடா.*) 1. Barley; வாற்கோதுமை. 2. Paddy; நெல்.

யவமத்தியயதி yava-mattiya-yati, *n.* <*yava-madhya-yati*. (Pros.) A poetical composition with longer lines in the middle than at the ends; இறுதியடிகளைவிட மத்தியிற் பெரிதாயிருக்கும் அடிகளையுடைய பாட்டுவகை.

யவரேகை yava-rēkai, *n.* <*yava*+. (Palmistry.) Lines in the thumb, indicating possession of agricultural wealth, தானியமுடைமையைத் தெரிவிக்கும் கட்டைவிரலிலுள்ள இரேகை வகை.

யவலாசம் yavalācam, *n.* <*yava-lāsa*. See யவட்சாரம். (*மூ. அ.*)

யவன் yavaṉ, *interrog. pron.* See யாவன். *உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்* (*திவ். திருவாய்.* 1, 1, 1).

யவனத்தச்சர் yavaṉa-t-taccar, *n.* <*யவனம்*[1]+. Yavana carpenters; யவனதேசத்துத் தச்சர். *அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்* (*மணி.* 19, 108).

யவனப்பிரியம் yavaṉappiriyam, *n.* <*yavana-priya*. Pepper; மிளகு. (*யாழ். அக.*)

யவனப்பேழை yavaṉa-p-pēḻai, *n.* <*யவனம்*[1]+. Small ornamental box, as made in *yavaṉam*; யவனதேசத்து வேலைப்பாடமைந்த சிறுபெட்டி. *இராயிரம யவனப்பேழை . . . கொள்கவென்றான்* (*சீவக.* 557).

யவனம்[1] yavaṉam, *n.* <*yavana*. A country variously identified with Ionia, Greece, Bactria and more recently with Arabia, one of 56 *tēcam*, q.v.; ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்றும் கிரீசு அரேபியா முதலிய மேலைநாடுகளு ளொன்றாகக் கருதப்படுவதுமாகிய நாடு. *யவனத் தச்சரும்* (*மணி.* 19, 108).

யவனம்[2] yavaṉam, *n.* <*javana*. Haste, speed; விரைவு. (*யாழ். அக.*)

யவனம்[3] yavaṉam, *n.* A tax paid to the Collector of a district; வரிவசூலதிகாரியிடம் செலுத்தும் வரிப்பணம். (R. T.)

யவனர் yavaṉar, *n.* <*yavana*. 1. Natives of Yavaṉam; யவனதேசத்தார். *யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம்* (*அகநா.* 149). 2. Artificers; கம்மாளர். (*சூடா.*) 3. Sculptors, painters; சித்திரக்காரர். (*சூடா.*) 4. Drummers; தோற்கருவி வாசிப்பவர். (*நாமதீப.* 176.)

யவனாரி yavaṉāri, *n.* <*yavanāri*. Kṛṣṇa, as the slayer of Kāla-yavana; [*காலயவனனைக் கொன்றவன்*] கண்ணபிரான். (*யாழ். அக.*)

யவனாலசம் yavaṉālacam, n. <yavanālaja. Saltpetre; வெடியுப்பு. (மூ. அ.)

யவனாள் yavaṉāḷ, n. <யவனம். Youthful woman; யுவதி. யவனாளுமாகிய விதன்மிசையுற்றிட்டு (திருபபு. 1117).

யவனிகை yavaṉikai, n. <yavanikā. Curtain, screen; இடுதிரை. (பிங.) யவனிகையைப பூசை தவாவினை கெடவேயாற்றி (வாயுசங. கிரியாபூ 41).

யவாகு yavāku, n. <yavāgū. Gruel; கஞ்சி. (பிங.)

யவாசம் yavācam, n. <yavāsa. Small climbing nettle. See சிறுகாஞ்சொறி. (மலை.)

யவானி yavāṉi, n. <yavānī. See யவானிகை. (மூ. அ.)

யவானிகை yavāṉikai, n. <yavānikā. Bishop's weed. See ஓமம்[1]. (மலை.)

யவை[1] yavai, n. <yava. 1. Barley; வாற் கோதுமை. யவைமுதற் செந்நெலீறதம (சிவதரு சென்ன. 4). 2. A linear measure $=\frac{1}{8}$ of an inch; அங்குலத்தில் எட்டிலொன்றுகொண்ட நீட்டலளவை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 202.) 3. Dhal. See துவரை[1], 1. (நாமதீப. 337.) 4. A kind of paddy; நெல்வகை. (நாமதீப. 350.)

யற்சத்தம் yaṟcattam, n. <yac-chabda. Interrogative pronoun; வினாப்பெயர். தற்சத்தம யற்சத்தம யாவெகரம் (பி. வி. 45).

யஜமான் yajamāṉ, n. <yajamāna. See யசமானன்.

யஜமானன் yajamāṉaṉ, n. See யசமானன்.

யக்ஷன் yakṣaṉ, n. <yakṣa. A class of demi-gods. See இயக்கன், 1.

யக்ஷி yakṣi, n. <yakṣī. Female of the yakṣa class. See இயக்கி, 1.

யா

யா[1] yā. The compound of ய் and ஆ.

யா[2] yā, interrog. pron. What or which things; யாவை. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள (குறள், 54).—part. An expletive; அசைநிலைச் சொல். (தொல். சொல். 281.)

யா[3] yā, n. 1. A tree; மரவகை. (தொல். எழுத். 229.) யானை யொடித்துண்டெஞ்சிய யா (குறுந். 232). 2. Breadth, width; அகலம். (நாமதீப. 778.)

யா[4]-த்தல் yā-, 11 v. tr. 1. To bind, tie; பிணித்தல். யானையால் யானையாத் தற்று (குறள், 678). 2. To dam up; to confine; நீர்முதலியன அணைத்தல். பெருக யாத்தநீர (காஞ்சிப்பு நாட். 75). 3. To be inseparable from; விட்டுநீங்காதிருத்தல். மற்றவனை யாக்குமவா யாக்கு மனைநது (ஏலா. 8). 4. To compose, as a poem; செய்யுள் முதலியன அமைத்தல். மொழிபெயாத் ததாபபட யாததல (தொல். பொ. 652). 5. To tell, utter; சொல்லுதல். குத திரத்தியலபெண யாத்தனா புலவா (தொல். பொ. 655).

யாக்கியவற்கியம் yākkiyavaṟkiyam, n. <Yājñavalkya. 1. An Upaniṣad. See யாஞ்ஞவல்கியம், 1. (யாழ் அக.) 2. A code of Hindu laws. See யாஞ்ஞவல்கியம், 2. (பொரு. நி.)

யாக்கை yākkai, n. <யா-. 1. Tie, bond; கட்டுகை. 2. Body, as compacted together; உடம்பு. யாக்கை யகத்தூறு பன்பி லவாக்கு (குறள், 79).

யாக்கைக்குற்றம் yākkai-k-kuṟṟam, n. <யாக்கை+. 1. Ill-mannered bodily actions. See மெய்க்குற்றம், 1. 2. The eighteen kinds of defects of the human body. See பதினெண் குற்றம். (பிங.)

யாக்கைக்குறுகுற்றம் yākkai-k-k-uṟu-kuṟṟam, n. <id.+உறு-+. See யாக்கைக்குற்றம், 2. (சது.)

யாககுண்டம் yāka-kuṇṭam, n. <yāga+. Pit for the sacrificial fire; வேள்விக்குழி.

யாகசம்மினி yāka-cammiṉi, n. <id.+carmiṇī. A class of goddesses attending sacrifices; யாகத்திற்கு உதவும் ஒருசார் தேவதைகள். யோகயோகினிகளை யாகசம்மினிகள் (தக்கயாகப். 593).

யாகசாலை yāka-cālai, n. <id.+śālā. 1. Sacrificial hall; வேள்விச்சாலை. யாகசாலை புக வோடவே (தக்கயாகப. 242). 2. The sacrificial hall of a temple; கோயிலுள் யாகஞ்செய்யும் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 437, 8.)

யாகசேனன் yākacēṉaṉ, n. <Yāgasēna. A king of Pāñcālam, the father of Draupadī; திரௌபதிக்குத் தந்தையான பாஞ்சாலவரசன். எம்மினு ளொருததன் வேறியாகசேன னென்றுமாமன் (பாரத. வாரணா. 74).

யாகத்தம்பம் yāka-t-tampam, n. <யாகம்+தம்பம்[1]. Sacrificial post; யூபம். (தக்கயாகப். 505, உரை.)

யாகத்திரவியம் yāka-t-tiraviyam, n. <id.+. Articles of sacrifice; வேள்விப்பொருள்.

யாகநிலை yāka-nilai, n. <id.+. See யாகசாலை, 1. வான்றருஞ் சுரபி யாக நிலைபுக (இரகு. தேனுவ. 52).

யாகப்பிறையான் yāka-p-piṟaiyāṉ, n. <id.+பிறை. The moon arising out of Dakṣa's sacrificial fire; தக்கனது யாகாக்கினியில் தோன்றிய சந்திரன். யாகப பிறையா னிளிரியென்னகப் புகுந்து (தக்கயாகப். 63, விசேடக்குறிப்பு).

யாகபத்தினி yāka-pattiṉi, n. <yāga+. 1. Wife of yākapati or sacrificer, as taking part in the sacrificial ceremonies; யாகபதியின் மனைவி. இவா தமக்குரியளாகி யாகபத்தினியுமான (பாரத. சூது. 199). 2. Draupadī; திரௌபதி. (யாழ். அக.)

யாகபதி yāka-pati, n. <id.+. 1. One who performs a sacrifice; வேள்வியியற்றும் யஜமானன். 2. Indra; இந்திரன். (இலக். அக.)

யாகபன்னி yāka-paṉṉi, n. <id.+பன்னி[1]. See யாகபத்தினி, 1. மாமியென் றியாகபன்னியை (தக்கயாகப். 504).

யாகபாகம் yāka-pākam, n. <id.+bhāga. Libations or oblations offered in sacrifices; அவிர்ப்பாகம். (யாழ். அக.)

யாகபாரி yāka-pāri, n. <id.+bhāryā. Fees given at a sacrifice, considered as the wife of Sacrifice personified; [யாக புருஷன் மனைவி] யாகதட்சிணை. தக்கணை யாகபாரியென (இரகு. அரசி. 20).

யாகபேரம் yāka-pēram, n. <id.+bēra. The idol that presides over the sacrificial hall of a temple; கோயிலுள் யாகசாலைக்குரிய மூர்த்தி. Loc.

யாகபோசனர் yāka-pōcaṉar, n. <id.+போசனம். Gods; வானோர். (யாழ். அக.)

யாகம் yākam, n. <yāga. 1. Sacrifice, of eighteen kinds, viz., *cōtittōmam, aṅkittōmam, attiyaṅkiṭṭōmam, vācapēyam, atirāttirakam, cōmayākam, kāntakam, cāturmāciyam, cavuttirāmaṇi, puṇṭarīkam, civakāmam, mayēntiram, aṅkicamaṉ, irācacūyam, accuvamētam, viccuvacittu, naramētam, piramamētam;* சோதிட்டோமம், அங்கிட்டோமம், அத்தியங்கிட்டோமம், வாசபேயம், அதிராத்திரகம், சோமயாகம், காண்டகம், சாதுர்மாசியம், சவுத்திராமணி, புண்டரீகம், சிவகாமம், மயேந்திரம், அங்கிசமன், இராசசூயம், அச்சுவமேதம், விச்சுவசித்து, நரமேதம், பிரமமேதம் என்ற பதினெட்டு வகைப்பட்ட வேள்வி. (திவா.) 2. Sacrifice, of five kinds. See ஐவகையாகம், 1. 3. Varieties of spiritual discipline. See ஐவகை யாகம், 2. 4. Worship; திருவாராதனம். Vaiṣṇ.

யாகமண்டபம் yāka-maṇṭapam, n. <id. +. See யாகசாலை. (I. M. P. Tp. 277.)

யாகவிபாகம் yāka-vipākam, n. <id.+ vibhāga. Oblations at a sacrifice; யாகத்திற் கிடைக்கும் அவிர்ப்பாகம். இழைத்த யாகவிபாக முற் பட வுணலாம் (தக்கயாகப். 248).

யாகவுப்பு yāka-v-uppu, n. <id.+. A kind of salt. See பூநீறுப்பு. (மூ. அ.)

யாகஸ்தம்பம் yāka-stampam, n. <id.+. See யாகத்தம்பம்.

யாகுவம் yākuvam, n. perh. yāvaka. The island of Java; சாவகத்தீவு. (யாழ். அக.)

யாங்கண் yā-ṅ-kaṇ, adv. <யா[2]+கண். Where; எவ்விடம்.

யாங்கணும் yāṅkaṇ-um, adv. <யாங்கண் +. Everywhere; எங்கும். எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது (குறள், 864).

யாங்கர் yāṅkar, n. Rākṣasas; அரக்கர். (அக. நி.)

யாங்கனம் yā-ṅ-kaṉam, adv. <யா[2]+கனம். See யாங்கு. யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம (புறநா. 8).

யாங்கு yāṅku, adv. <id. [K. hēge.] 1. Where; எவ்விடம். கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ (குறள், 1070). 2. How, in what manner, of what nature; எவ்வாறு. யாங்கு வல்லுநையோ (ஐங்குறு. 231).

யாங்கும் yāṅkum, adv. <யாங்கு+. Everywhere; எவ்விடத்தும். யாங்குமுளன் யாங்குமிலன் . . . எம்மான (குற்றா. தல. தக்கன்வேள். 5).

யாஙனம் yā-ṅ-ṅaṉam, n. <யா[2]+. See யாங்கு. (நன். 106, உரை.)

யாசகத்திருநாள் yācaka-t-tirunāḷ, n. <யாசகம்[1]+. Festival performed by raising donations to meet the expenses; பலரிடத்தும் யாசகம்பெற்று நடத்துந் திருவிழா. Loc.

யாசகம்[1] yācakam, n. <yācaka. Begging; இரப்பு. 'யாசகத்தி னிழி வரவு (சேதுபு. சேதுசருக். 66).

யாசகம்[2] yācakam, n. <yājaka. (யாழ். அக.) 1. Royal elephant; இராசயானை. 2. Rutting elephant; மதயானை.

யாசகன்[1] yācakaṉ, n. <yācaka. Beggar, mendicant; இரப்போன். (திவா.)

யாசகன்[2] yācakaṉ, n. <yājaka, Priest officiating at a sacrifice; யாகஞ்செய்விப்பவன்.

யாசனம் yācaṉam, n. <yājana. Enabling one to perform a sacrifice by officiating as priest; புரோகிதனுயிருந்து யாகஞ்செய்விக்கை.

யாசனை yācaṉai, n. <yācanā. 1. Request; பிரார்த்தனை. 2. Alms; பிச்சை. (சங். அக.)

யாசி-த்தல் yāci-, 11 v. tr. <yāc. To beg; to ask alms; to solicit; இரத்தல். எத்தகை யோர்களும் யாசிக்கப்படும் அத்தகை வித்தக (விநாயக பு. 73, 36).

யாசிதகம் yācitakam, n. <yācitaka. 1. That which is lent without interest; வட்டி முதலியன இன்றித் திருப்பிக்கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள். (சுக்கிரநீதி, 96.) 2. Thing borrowed for use; வாடகையின்றி உபயோகித்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்.

யாசிதம் yācitam, n. <yācita. See யாசிதகம். (சுக்கிரநீதி, 141.)

யாஞ்ஞவல்கியம் yāññavalkiyam, n. <yājñavalkya. 1. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 2. A Sanskrit text-book of Hindu law, ascribed to Yājñavalkya, one of 18 taruma-nūl, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டினுளொன்று.

யாஞ்ஞவற்கம் yāññavaṟkam, n. See யாஞ்ஞவல்கியம்.

யாஞ்ஞவற்கியம் yāññavaṟkiyam, n. See யாஞ்ஞவல்கியம். (W.)

யாடம் yāṭam, n. Small climbing nettle. See சிறுகாஞ்சொறி. (தைலவ. தைல.)

யாடு yāṭu, n. cf. ēḍaka. [K. āḍu.] Goat, sheep; ஆடு. யாடுங் குதிரையும் (தொல். பொ. 567).

யாண் yāṇ, n. cf. யாணு. Beauty; அழகு. ஞானமாக்கழல் யாணுற வீசுநா (ஞானா. 37).

யாண்டு¹ yāṇṭu, interrog. pron. <யா². 1. Where, what place; எங்கு. நீயாண்டுப் பெறுகு விவன் (குறள், 1104). 2. When; எப்பொழுது. (W.)

யாண்டு² yāṇṭu, n. [T. K. ēḍu, M. āṇḍu.] Year; வருஷம். யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத் திறுத்து (பதிற்றுப். 15).

யாண்டும் yāṇṭum, adv. <யாண்டு¹+. 1. Always, under all circumstances; எப்பொழுதும். யாண்டு மிடும்பை யில (குறள், 4). 2. In all places; everywhere; எவ்விடத்தும். யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் (குறள், 895).

யாண்டை yāṇṭai, interrog. pron. <id. [T. ēḍa.] What place; எவ்விடம். யாண்டையது காணென விசைத்தது மிசைப்பாய் (கம்பரா. உருக் காட். 61).

யாணர்¹ yāṇar, n. 1. Freshness; புதிது படல். (தொல். சொல். 379.) 2. Fresh income; புதியவருவாய். அருஅ யாணரகன்கட் செறுவின் (பதிற்றுப. 71). 3. Fertility; வளப்பம். யாணாக கோங்கின் குவிமுகை (ஞானா. 60). 4. Wealth; செல்வம். வெல்போர வீயா யாணா (பதிற்றுப். 35, 10). 5. Goodness; நன்மை (பிங்.) 6. Nature; முறைமை மாணுற விலகா யாணாதநு (ஞானா. 54, 8).

யாணர்² yāṇar, n. <யாண். Beauty; அழகு. (பிங்.)

யாணர்³ yāṇar, n. prob. யவனர். Carpenters, stone-cutters; தச்சர். (அக. நி.)

யாணர்நகர் yāṇar-nakar, n. <யாணர்²+. World of the Vidyādharas; வித்தியாதரருலகு. (பிங்.)

யாணன் yāṇaṉ, n. <யாண். Beautiful person; அழகுள்ளவன். யாணாகருளை யாண (அரிச. பு. குழ்வினை. 19).

யாணு yāṇu, n. See யாண். யாணுக் கவி னும் (தொல். சொல். 381).

யாத்தார் yāttār, n. <யா- cf. āpta. Close friends; உற்றநண்பர். தன் னெஞ்சத்து யாத்தமைா டியாதத தொடர்பு (நாலடி, 211).

யாத்திராகமம் yāttirākamam, n. <yātrā + āgama. The Book of Exodus, in the Old Testament; விவிலியநூலுட் பழைய ஏற்பாட்டின் உட்பிரிவு. Chr.

யாத்திராகரணம் yāttirā-karaṇam, n. <id.+ karaṇa. (யாழ். அக.) 1. Travelling; march; expedition; பயணமிடுகை. 2. Hobby; பொழுதுபோக்கு.

யாத்திராகாஷாயம் yāttirā-kāṣāyam, n. <id.+. Ascetic dress given to novices in Śaivaite mutts without the recitation of mantras; சைவமடங்களில் முதலில் மந்திரமின்றிக் கொடுக்குங் காவியுடை.

யாத்திராதானம் yāttirā-tāṉam, n. <id.+. 1. Propitiatory gift made at the beginning of a journey or of a festival to insure its successful termination; யாத்திரை உற்சவம் இவற்றின் தொடக்கத்தில் அவை இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமாறு கொடுக்குந் தானம். 2. Propitiatory gift made in death-bed; சாவுக்காலத்திற் கொடுக்குந் தானம்.

யாத்திராப்பிரசங்கம் yāttirā-p-piracaṅkam, n. <id.+pra-saṅga. Being on tour; யாத்திரையிலிருக்கை. (யாழ். அக.)

யாத்திரிகர்விடுதி yāttirikar-viṭuti, n. <யாத்திரிகன்+. Travellers' bungalow; பிரயாணஞ்செய்வோர் தங்குதற்குரிய கட்டடம்.

யாத்திரிகன் yāttirikaṉ, *n.* <*yātrika*. Traveller, pilgrim; ஸ்தலயாத்திரை செய்வோன்.

யாத்திரை yāttirai, *n.* <*yātrā*. 1. Journey; voyage, pilgrimage; பிரயாணம். 2. Moving, walking; இயக்கம். *நிசிவேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும* (திருவாச. 4, 29). 3. Military expedition; படையெழுச்சி. *தசுரோயாத்திரை*. 4. Business, occupation; காலக்ஷேபம். *பகவத்அனுபவமே யாத்திரையாகச் செல்லாநிற்க* (ஈடு, 4, 10). 5. Habit; practice; வழக்கம். (யாழ். அக.) 6. Festival; விழா. (யாழ். அக.) 7. Dance; கூத்து. (யாழ். அக.)

யாத்திரைக்காவி yāttirai-k-kāvi, *n.* <யாத்திரை+. Saffron-coloured cloth worn by pilgrims; ஸ்தலயாத்திரை செய்வோர் தரிக்குங் காவி வஸ்திரம். (யாழ். அக.)

யாத்திரோற்சவம் yāttirōṟcavam, *n.* <*yātrā*+*ut-sava*. Festival in which the deity is taken out in procession beyond the temple limits; ஸ்தல எல்லைக்கப்பால் கோயில்மூர்த்தியை எழுந்தருளப்பண்ணுந் திருவிழா. (யாழ். அக.)

யாத்து yāttu, *n.* <யா-. Stitch; தைப்பு. (நாமதீப. 729.)

யாதசாம்பதி yātacāmpati, *n.* <*yādasām-pati*. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

யாதபதி yātapati, *n.* <*yādaḥ-pati*. (யாழ். அக.) 1. Sea; கடல். 2. Varuṇa; வருணன்.

யாதம்¹ yātam, *n.* <*yāta*. Elephant-goad; யானைத்தோட்டி. (W.)

யாதம்² yātam, *n.* See யாதவம். (யாழ். அக.)

யாதவம் yātavam, *n.* <*yādava*. Stock of cattle; மாட்டுக்கூட்டம். (யாழ். அக.)

யாதவர் yātavar, *n.* <*yādava*. 1. Yādavas, as descendants of Yadu; யதுவம்சத்தவர். *சேதிபா யாதவரே* (கலிங். 316, புதுப்.). 2. Persons of the cowherd caste; இடையர். *Colloq*

யாதவன் yātavaṉ, *n.*<id. Kṛṣṇa; கண்ணபிரான். *யாதவன் துவாரைக்கிறையாகிய மாதவன்* (பெரியபு. திருமலை. 14).

யாதவி yātavi, *n.*<*yādavī*. 1. Kuntī, as a female descendant of Yadu; குந்தி. *இறைவனு மகிழ்ந்து பின்னும யாதவிக் குரைபப* (பாரத. சமபவ. 85). 2. The Goddess Umā, as the sister of Kṛṣṇa; உமை. (யாழ். அக.)

யாதனம்¹ yātaṉam, *n.* See யாதனை, 1, 3.

யாதனம்² yātaṉam, *n.* perh. *yāna*. 1. Boat; மரக்கலம். (சது.) 2. Raft; தெப்பம். (யாழ். அக.)

யாதனாசரீரம் yātaṉā-carīram, *n.*<*yātanā*+. The body created to undergo the experiences of hell; நரகானுபவத்துக்குரிய தேகம். *பாவம யாதனாசரீர நல்குமாறு* (ஞானவா. சித. 18).

யாதனை yātaṉai, *n.* <*yātanā*. 1. Pain, agony; torment; suffering; வேதனை. *அடைந் தடைந் திங்கி யாதனையா லழிந்ததல்லால* (தாயு. ஆகார. 30). 2. The tortures of hell; நரகவேதனை. (சூடா.) *யாதனையுணடு கொல* (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 188). 3. Anguish, distress; துக்கம். (பிங.)

யாதஸ்து yātastu, *n.* See யாதாஸ்து. (W.)

யாதாத்மியம் yātātmiyam, *n.* <*yāthātmya*. Exact condition, true state; உண்மையான நிலை.

யாதாயாதமாயலை-தல் yātāyātam-āy-alai-, *v. intr.* <*yātāyāta*+ஆ⁶-+அலை¹-. To be wandering to and fro; போவதும் வருவதுமாய் அலைதல். *Brāh.*

யாதார்த்தியம் yātārttiyam, *n.* <*yāthārthya*. Truth; சத்தியம். (இலக. அக.)

யாதாஸ்து yātāstu, *n.* <U. *yāddāṣt*. 1. Written memorandum; ஞாபகக்குறிப்பு. 2. Official memorandum addressed by one official to another of equal status; ஒத்த உத்தியோகபதவியினர் அவ்வுத்தியோக காரியம்பற்றித் தம்முள் எழுதும் ஞாபகக்குறிப்பு. 3. Memorandum of interlineation, etc., in a document; பத்திரங்களில் வரிப் பிளப்பு முதலியவற்றைக் குறிக்குங் குறிப்பு. *Loc.*

யாதி yāti, *n.* <U. *yād*. (யாழ். அக.) 1. See யாது⁴. *எனக்கு யாதி இல்லை*. 2. Deep thought; ஆழ்ந்த கருத்து.

யாதிகன் yātikaṉ, *n.* <*yātika*. Traveller; வழிச்செல்வோன். (சங். அக.)

யாது¹ yātu, *interrog. pron.* <யா². [T. ēdi, K. yāvudu.] What, which; எது. *அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்* (குறள், 254).

யாது² yātu, *n.* <*yātu*. 1. See யாதுதானன், 1. *யாது பூநெருபபென வடராதிகளே நிலைத் திடுகின்றான்* (சேதுபு. சேதுமா. 100). 2. Evil spirit, fiend, demon; பிசாசு. (இலக். அக.)

யாது³ yātu, *n.* cf. *sīdhu*. Toddy; கள். (சது.)

யாது⁴ yātu, *n.* <U. *yād*. Memory; ஞாபகம். *எனக்கு யாது இல்லை*.

யாதுதானவன் yātu-tāṉavaṉ, *n.* <*yātu*+*dānava*. See யாதுதானன், 1. (சங். அக.)

யாதுதானன் yātutāṉaṉ, *n.* <*yātu-dhāna*. 1. Rākṣasa; இராக்கதன். *வைதனர்*

யாதுதானா (கம்பரா. கும்பக. 174). 2. See யாது², 2. (W.)

யாதும் yātum, *adv.* <யாது¹+உம். Anything and everything; anything; எதுவும். யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர் (புறநா. 192).

யாப்பண்டம் yā-p-paṇṭam, *n.* <வயா+. Things longed for by pregnant women; கருப்ப வதி இச்சிக்கும் தின்பண்டம். (W.)

யாப்பதிகாரம் yāppatikāram, *n.* <யாப்பு +அதிகாரம். (Gram.) Section on prosody; செய்யுளிலக்கணம் கூறும் நூற்பகுதி. (தொல். பொ. 313, பேரா.)

யாப்பருங்கலக்காரிகை yāpparuṅkala-k-kārikai, *n.* <யாப்பருங்கலம்+. A treatise on Tamil prosody in *kaṭṭalai-k-kalitturai* metre, by Amitacākarar, 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் கட்டளைக்கலித்துறையால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கணநூல்.

யாப்பருங்கலம் yāpparuṅkalam, *n.* <யாப்பு+அருங்கலம். A treatise on prosody in *cūttira-p-pā*, by Amitacākarar, 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் சூத்திரப்பாவால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கண நூல்.

யாப்பறை yāpparai, *n.* <id.+அறு¹-. Abandoned woman; கற்பில்லாதவள். யாப்பறை யென்றே யெண்ணினை ஆகி (மணி. 22, 42).

யாப்பானந்தம் yāppāṉantam, *n.*<id.+. (Pros.) A defect in composition in which the name of the hero of a poem is clumsily set in the midst of attributes; பாட்டில் தலைவன் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் சிறப்புடைமொழியினைப் புணர்த்து இடர்ப்படப்பாடும் ஆனந்தக்குற்றம். (யாப். வி. 96, பக். 522.)

யாப்பியம் yāppiyam, *n.* <*yāpya*. 1. Hobby; பொழுதுபோக்கு. (யாழ். அக.) 2. That which has a time limit; காலவரையறையுள்ளது. 3. See யாப்பியரோகம். (குறள், 949, உரை.) 4. That which is contemptible or mean; அற்பமானது. (யாழ். அக.) 5. The property given to a male member of the Nāñcināṭu marumakkattāyam tarwad in lieu of his interest in the tarwad property; நாஞ்சிநாட்டு மருமக்கத்தாய குடும்பத்தைச்சேர்ந்த ஒருவன் குடும்பத்திலிருந்து விலகும் போது அக்குடும்பத்தில் அவனுக்குள்ள பாத்தியதைக்கு ஈடாகக் கொடுத்து ஒதுக்குஞ் சொத்து. அவனுக்கு இந்நிலத்தை யாப்பியமாகக் கொடுத்து ஒதுக்கிவிட்டார்கள். *Nāñ.*

யாப்பியயானம் yāppiya-yāṉam, *n.* <id. +. Ornamental palanquin for carrying an idol for long distances; கோயில் மூர்த்தியை நெடுந்தூரம் கொண்டுசெல்லுதற்கு உதவும் தண்டிகை.

யாப்பியரோகம் yāppiya-rōkam, *n.* <id. +. Chronic disease, as not completely curable, one of three *rōkam*, q.v., ரோகம் மூன்றனுள் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்க முடியாததுமான நாட்பட்டநோய். (குறள், 949, கீழ்க் குறிப்பு.)

யாப்பியவுகந்துடைமை yāppiya-v-ukantuṭaimai, *n.* <id.+உக-+உடை-மை. The reversionary interest of the children of a Nāñcināṭu tarwad in the *yāppiyam* property of their father; நாஞ்சிநாட்டு குடும்பத்துக் குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனுடைய யாப்பிய சொத்திலுள்ள உரிமை.

யாப்பிலக்கணம் yāppilakkaṇam, *n.* <யாப்பு+இலக்கணம். (Gram.) Prosody; செய்யுளிலக்கணம்.

யாப்பு yāppu, *n.* <யா- [T. *āpu.*] 1. Binding, tying; கட்டுகை. கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து (குறள், 777). 2. Tie; கட்டு. யாப்புடை யாழ் (சீவக. 2011). 3. Poetry; செய்யுள். (பிங்.) 4. Ligature stretched across the pot-like portion of *yāḻ*; யாழ்ப்பத்தரிற் றுளைக்கே வலிவுறுத்திச் செய்யுங் கட்டு. புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்து (மலைபடு. 29). 5. Graduated serial order of treatises to be studied, one of 11 *nappu-p-pāyiram*, q.v.; சிறப்புப்பாயிர விலக்கணம் பதினொன்றனுள் இன்னநூல் கேட்டபின் இன்னது கேட்கத்தக்கதென்னும் சம்பந்தம். (நன். 19.) 6. Affection, as binding persons together; அன்பு. அவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர் (குறள், 1093). 7. Resolution, steadiness, firmness; உறுதி. யாப்புடை மாதவத்து (மணி. பதி. 57). யாப்பில்லோரை (புறநா. கடவுள். 21). 8. Counsel; சூழ்ச்சி. (பிங்.) 9. Fitness; பொருத்தம். அதற்கு யாப்புடைமையின் (தொல். சொல். 77). 10. cf. பாம்பு Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

யாப்புறவு yāppuṟavu, *n.* <யாப்புறு¹-. 1. Inviolable rule; தள்ளத்தகாத நியதி. ஒன்றற்கே இவையாறும் வரவேண்டு மென்னும் யாப்புறவின்மை (நன். 132, மயிலை.). 2. Fitness; தகுதி. கோப்பெருந்தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்பு யாப்புறவில்லை (சிலப். பதி. 24).

யாப்புறு¹-தல் yāppuṟu-, *v.* <யாப்பு+. *intr.* 1. To be pregnant with meaning; பொருள் நிரம்பியிருத்தல். யாப்புற வந்த (தொல். பொ. 254). 2. To be appropriate; ஏற்புடையதாதல்.—*tr.* To earn, gather; சம்பாதித்தல். வருந்தி யாப்புற்ற (ஞானா. 20).

யாப்புறு²-த்தல் yāppuṟu-, *v. tr.* Caus. of யாப்புறு¹-. To enforce; வலியுறுத்துதல். பெயர்த்

துறை அதனை யாபபுறுத்தற் பொருட்டு (குறள், 944, உரை).

யாபம் yāpam, *n.* <*yābha*. Sexual intercourse; புணர்ச்சி. (சங். அக.)

யாபனம் yāpaṉam, *n.* <*yāpana*. (சங். அக.) 1. Whiling away one's time; பொழுது போக்குகை. 2. Delaying; தாமதிக்கை. 3. Despising; இகழுகை.

யாபாரம் yāpāram, *n.* Corr. of வியாபாரம். (W.)

யாபி[1]-த்தல் yāpi-, *11 v.* <*yāpa*. *intr.* To while away one's time; பொழுதுபோக்குதல். *Loc.* —*tr.* To enjoy; அனுபவித்தல். சுசிகருச சுசிர்ந்தை, சொல்லுக்குத தேரு, இருக்கப பறக்கை, யாபிக்கக் கோட்டாறு. *Nāñ.*

யாபி[2]-த்தல் yāpa-, *11 v. tr.* <*vyāp*. To obtain unlawful possession of; to encroach upon; அபகரித்தல். *Loc.*

யாம் yām, *pron.* [K. *ām*.] We; தன்மைப் பன்மைப் பெயர். (தொல். சொல். 164.)

யாம்மியோத்தராந்தம் yāmmiyōttarāntam, *n.*<*yāmya*+*uttara*+*antara*. (Astron.) Azimuth, as the distance from north to south; வான அளவில் தெற்கு வடக்காகவுள்ள தூரம். (C. G.)

யாமக்கோட்டம் yāma-k-kōṭṭam, *n.* prob. யாமம்[1]+. Harem; அந்தப்புரம். யாமக்கோட்டத் தருஞ்சிறைக் கோடல் (பெருங். இலாவாண. 11, 25).

யாமகோடம் yāmakōṭam, *n.* <*yāma-ghōṣa*. (யாழ். அக.) 1. Cock; சேவல். 2. Hour-glass; நாழிகைவட்டில்.

யாமங்கொள்பவர் yāmaṅ-koḷpavar, *n.* <யாமம்[1]+கொள்-. 1. Watchmen; ஊர்காப்பவர். யாமங்கொள்பவர் சுடர்கிழற் கதூஉம் (புறநா. 37). 2. Those who announce the time of the day to the king; நாழிகைக்கணக்கர். குறுநீர்க் கன்னலின் யாமங் கொள்பவர் (மணி. 7, 65).

யாமசரிதன் yāma-caritaṉ, *n.* <*yāma*+*carita*. Rākṣasa, as roaming about at night; [இரவிற் சஞ்சரிப்பவன்] அரக்கன். யாமசரிதனை மூளையுக வுடல் கீளுமே (பாரத. வேத்திரகீய. 45).

யாமபதி yāma-pati, *n.* <id.+. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

யாமபேரி yāma-pēri, *n.* <id.+பேரி[1]. Drum beaten at the commencement of each of the three watches of the night; இரவில் ஒவ்வொரு சாமத்தின் தொடக்கத்திலும் கொட்டும் பேரிகை. யாம பேரி யிசைத்தலால் (கம்பரா. கைகேசிசூழ். 57).

யாமம்[1] yāmam, *n.* <*yāma*. 1. Period of three hours. See சாமம்[1], 1. 2. Midnight; the middle watch of the night; நள்ளிரவு. கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர் (தொல். பொ. 6). 3. Night; இரவு. யாமக் கடலை நீந்துவேன் (சீவக. 1663). 4. A kind of drum. See இடக்கை[2]. (யாழ். அக.) 5. The period between the fortieth and the fiftieth *nāḻikai* of a day; ஒரு நாளில் 40 நாழிகைக்குமேல் 50 நாழிகைவரையுள்ள பொழுது. (நாமதீப. 559) 6. Time; பொழுது. (அக. நி.) 7. Breadth; அகலம். (நாமதீப. 778.)

யாமம்[2] yāmam, *n.* <*yāmyā*. South; தெற்கு. (சூடா.)

யாமயாழ் yāma-yāḻ, *n.* <யாமம்[1]+. Lute played at midnight; அர்த்தசாமத்தில் வாசிக்கும் யாழ். யாமயாழ் மழலையாள (கம்பரா. நாட்டுப். 34).

யாமவதி yāmavati, *n.*<*yāma-vatī*. Night, as divided into watches; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமளசாத்திரம் yāmaḷa-cāttiram, *n.* <*yāmala*+. A tantric work on Śakti worship; சத்திபூசையைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு தாந்திரிக நூல். (தக்கயாகப. 136, உரை.)

யாமளபுராதனர் yāmaḷa-purātaṉar, *n.* <id.+. The warriors belonging to Kāḷi's army; காளியின் படைவீரர். வருவார புவனநாயகிதன யாமளபுராதனர்களே (தக்கயாகப. 432).

யாமளம்[1] yāmaḷam, *n.* <*yāmala*. 1. See யாமளசாத்திரம். யாமளத்தின்படி பகடாதியாக வேண்டிய பலிக ளீந்து (பாரத. களப். 8). 2. A Vēdic section on witchcraft; ஆபிசாரமந்திரங் கூறும் வேதப்பகுதி. யாமள முதலிய வேதமந்திரம் (பாரத. நச்சுப. 14). 3. Pair, brace, couple; சோடு. (யாழ் அக.)

யாமளம்[2] yāmaḷam, *n.* <*śyāmala*. (யாழ். அக.) 1. Green; பச்சை. 2. Youth; இளமை.

யாமளருபதேசம் yāmaḷar-upatēcam, *n.* *yāmala*+*upadēśa*. A tantric treatise; ஒரு தாந்திரிக நூல். (தக்கயாகப். 168, உரை.)

யாமளாக்கினி yāmaḷākkiṉi, *n.* <id.+*agni*. The fire of Mahākāḷī; மகாகாளியி னுடைய அக்கினி. (தக்கயாகப. 666, உரை.)

யாமளாகமம் yāmaḷākamam, *n.* <id.+*āgama*. See யாமளசாத்திரம்.

யாமளாசாரியர் yāmaḷācāriyar, *n.* <id.+*ācārya*. The principal followers of *yāmalākamam*; யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர். (தக்கயாகப. 51, உரை.)

யாமளேந்திரர் yāmaḷēntirar, *n.* <*yāmalēndra*. Author of a treatise on *icai-t-tamiḻ*;

இசைத்தமிழ் நூலாசிரியருள் ஒருவர். (சிலப. உரைப் பாயி.)

யாமளை yāmaḷai, n. <Yāmaḷā. 1. Pārvatī; பார்வதி. யாமளையை வரையரசளித்த பசளைமா மணியை (பிரமோத். 18, 29). 2. Durgā; காளி. (பிங்.)

யாமி yāmi, n. <yāmī. 1. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.) 2. Wife of Yama; யமன் தேவி. (அபி. சிந்.) 3. South; தெற்கு. (யாழ். அக.) 4. Chaste woman; கற்புடையாள். (யாழ். அக.) 5. Sister; சகோதரி. (யாழ். அக.) 6. Daughter; மகள். (யாழ். அக.) 7. Daughter-in-law; மருமகள். (யாழ். அக.)

யாமிகன் yāmikaṉ, n. <yāmika. Night watchman; one who patrols a city at night; இராத்திரிகளில் நகரிசோதனை செய்யும் காவற்காரன். (சுக்கிரநீதி, 32.)

யாமிசுக்கிழங்கு yāmicu-k-kiḻaṅku, n. <E. yams+கிழங்கு. Cultivated yam. See காட்டுக்காய்வள்ளி, 1. (M. M.)

யாமியம்[1] yāmiyam, n. <yāmya. (யாழ். அக.) 1. A code of Hindu law. See யமம், 2. 2. Sandal; சந்தனம்.

யாமியம்[2] yamiyam, n. <yāmyā. South; தெற்கு. (பிங்.) யாமியநதனி லெய்திய தூதுவா (குற்று. தல. மந்தமா. 85).

யாமியம்[3] yāmiyam, n. <ஜாமியம். Security; ஜாமீன். Loc.

யாமியன் yāmiyaṉ, n. <yāmya. Agastya; அகத்தியன். (யாழ். அக.)

யாமியாயனம் yāmiyāyaṉam, n. <yāmyāyana. Sun's progress towards the south; தட்சிணாயனம். (யாழ். அக.)

யாமியை yāmiyai, n. <yāmyā. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமிருகம் yāmirukam, n. <īhāmṛga. A rūpakam. See ஈகாமிருகம். (யாழ். அக.)

யாமினி yāmiṉi, n. <yāminī. Night, as consisting of three watches; [மூன்று யாமங்களை யுடையது] இரவு. யாமினியி லெவ்வுயிர்க்கு மேற்ற துயில் (பாரத. பதினேழாம். 169).

யாமினியம் yāmiṉiyam, n. See யாமியம்[2]. (யாழ். அக.)

யாமினீபதி yāmiṉī-pati, n. <yāminī+. (சங். அக.) 1. Moon; சந்திரன். 2. Camphor; கர்ப்பூரம்.

யாமீரன் yāmīraṉ, n. <yāmīra. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

யாமுகம் yāmukam, n. cf. vyāmōha. Mental worry; மனக்கவலை. (யாழ். அக.)

யாமுனம் yāmuṉam, n. perh. yāmuna. Black bismuth; அஞ்சனக்கல். (யாழ். அக.)

யாமுனாசாரியர் yāmuṉācāriyar, n. <Yāmunācārya. Āḷavantār, a Vaiṣṇava Ācārya; ஆளவந்தார் என்னும் வைணவ ஆசிரியர்.

யாமுனேட்டகம் yāmuṉēṭṭakam, n. <yāmunēṣṭaka. Lead; ஈயம். (யாழ். அக.)

யாமை[1] yāmai, n. prob. ஆமை[1]. [K. āme.] Tortoise; ஆமை. யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்று (கலித். 94)

யாமை[2] yāmai, n. <yāmā. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமை[3] yāmai, n. (Mus.) A secondary melody-type of the cevvaḻi class; செவ்வழி யாழ்த் திறத்தொன்று (பிங்.)

யாமை[4] yāmai, n. <yāmyā (யாழ். அக.) 1. South; தெற்கு. 2. The second nakṣatra. See பரணி.

யாமைப்பலகை yāmai-p-palakai, n. <யாமை[1]+. See யாமைமணை. Loc.

யாமைமணை yāmai-maṇai, n. <id.+. A wooden seat shaped like a tortoise, used for sitting in meditation. See கூர்மாசனம், 2 (தொல். பொ. 625, உரை)

யாமைமயிர்க்கம்பலம் yāmai-mayir-k-kampalam, n. <id.+மயிர்+. A term denoting that which is non-existent, as a blanket made of turtle's hair; a mare's nest; இல்பொருள் குறிக்கும் ஓர் வாய்பாடு. (இலக். வி. 160, உரை.)

யாய் yāy, n. cf. ஆய்[1]. Mother; தாய். முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும் (புறநா. 159).

யாயாவரர் yāyāvarar, n. <yāyāvara. Manes; பிதிரர்கள்.

யார்[1] yār, interrog. pron. <யா[2]. [T. yavaru, K. yāru.] Who; யாவர். நலக்குரியார் யாரெனின் (குறள், 149).

யார்[2] yār, n. Bristly-button weed. See நத்தைச்சூரி. (மலை.)

யார்[3] yār, n. <E. Yard; கஜம். (J.)

யார்பதம் yārpatam, n. Black-oil tree; வாலுளுவை. (மலை)

யாரள் yāraḷ, interrog. pron. See யாவள். பல்லிருங்கூந்தல் யாரளோ நமக்கே (குறுந். 19).

யாரி[1] yāri, n. <jāra. 1. Paramour; கள்ளப்புருஷன். Loc. 2. cf. ari. Adversary; rival, எதிரி. (J.)

யாரி[2] yāri, n. <ஆரி[3]. Door; கதவு. (சது.)

யாரும் yār-um, n. <யார்[1]+. Any or everybody; எவரும். யாரு மறிவா புகைநுட்பம் (நாலடி, 282).

யாலம்[1] yālam, n. <sāla. 1. Sal. See ஆச்சா. (அக. நி.) 2. Twin-leaved false copaiba, l. tr., *Hardwickia binata;* ஆச்சாவகை. (W.)

யாலம்[2] yālam, n. cf. யாமம்[1]. Night; இரவு. (அக. நி.)

யாவகம் yāvakam, n. <yāvaka. 1. Brazil cotton. See செம்பஞ்சு, 1. (சங். அக.) 2. Chowlee bean. See பெரும்பயறு. (நாமதீப. 338)

யாவச்சீவம் yāvaccīvam, <yāvaj-jīvam. —adv. As long as one's life lasts; வாழ்நாளுள்ள வரை. யாவச்சீவம் பிறருக்குழைத்தான்.—n. Everything about one's life and history, everything about a person; சீவியவரலாறு எல்லாமும். அவனுடைய யாவச்சீவமு மறிவேன்.

யாவசூகம் yāvacūkam, n. <yāva-śūka. Alkaline salt prepared from the ashes of burnt barley straw; வாற்கோதுமையின் வைக்கோலை நீற்றிச்செய்த உப்புவகை. (மூ. அ.)

யாவண் yāvaṇ, interrog. pron. <யா[2]. Where; எவ்விடம். இருள் யாவணதோநின் னிழல் வாழ்வோர்க்கே (புறநா. 102).

யாவத்தீவு yāva-t-tīvu, n. <yava-dvīpa. The Island of Java; யவத்தீவம். (W.)

யாவத்தும் yāvattum, adv. See யாவதும். அவன் சொத்து யாவத்தும் போயிற்று.

யாவது yāvatu, interrog. pron. <யா[2]. cf. yat. [K. yāvadu.] 1. What; எது. காரியம் யாவது கழறுவீர் (கந்தபு. தக்கன்மக. 6). 2. How; எவ்விதம். கொணருமவகை யாவதென (கம்பரா. திரு வவ. 38).

யாவதும் yāvatum, <யாவது+. adv. Even a little; சிறிதும். யாவது மனநெகவல் லின்றி (பொருந. 94).—n. See யாவும். யானைவெண் மருப்பினு வியற்றி யாவதும் (சீவக. 1201).

யாவநாலம் yāva-nālam, n. <yāva-nāla. Great millet, maize. See சோளம்[1], 1. (மூ. அ.)

யாவநாளம் yāva-nāḷam, n. See யாவநாலம். (சங். அக.)

யாவம்[1] yāvam, n. <yāva. (சங். அக.) 1. Lac; அரக்கு. 2. Brazil cotton. See செம்பஞ்சு, 1.

யாவம்[2] yāvam, n. <yava. The Island of Java; யவத்தீவம். (W.)

யாவர் yāvar, interrog. pron. <யா[2]. [T. evaru, K. yār, M. yāvar.] Who, what persons; எவர். யாவராயு திறக்க வல்லார (கம்பரா. பூக்கொய். 6).

யாவரும் yāvar-um, n. <யாவர்+. Each and every person; எவரும். யாவரு மறிவரியாய் (திருவாச. 20, 3).

யாவள் yāvaḷ, interrog. pron. Fem. of யாவன். [K. yāvaḷu.] Who, which woman; எவள். யாவளோ வெங் மறையாதீமே (ஐங்குறு. 370).

யாவன் yāvaṉ, interrog. pron. <யா[2]. [K. yāvanu.] Who, which man; எவன். யாவனு மொருவ னென்றுள் (கம்பரா. உலாவியற். 11).

யாவனம் yāvaṉam, n. cf. யவனம். A land cess; நிலவரிவகை. (G. Tn. D. I, 277.)

யாவும் yā-v-um, n. <யா[2]+. [K. yāvavu.] All, whole; எல்லாம். (சூடா.)

யாவை yāvai, interrog. pron. <id. Which things, what; எவை.

யாவையும் yāvai-y-um, n. <யாவை+. See யாவும்.

யாழ் yāḻ, n. perh. யா-. 1. Stringed musical instruments, of which there are four kinds, viz., *pēri-yāḻ, cakōta-yāḻ, makara-yāḻ, ceṅkōṭṭi-yāḻ;* பேரியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற நால்வகை வீணைக் கருவி. (சிலப். 3, 26.) (பிங்.) 2. Gemini of the zodiac; மிதுனராசி. (பிங்.) 3. The first *nakṣatra.* See அசுவதி. (பிங்.) 4. The sixth *nakṣatra.* See திருவாதிரை. (சூடா.) 5. (Mus.) Melody-type; பண். (இறை. 1, உரை.) 6. Owl; ஆந்தை. (அரு. நி.)

யாழ்க்கரணம் yāḻ-k-karaṇam, n. <யாழ்+. Movement of the hands in playing the lute; யாழ்வாசிக்கைக்குரிய செய்கை. பணைணியாழ்க்கரண மும் (மணி. 2, 20).

யாழ்செய்-தல் yāḻ-cey-, v. intr. <id.+. To sing; to make music; பாடுதல். தேனினை மலங்கலுண் டியாழ்செயும் (சீவக. 1012).

யாழ்த்தண்டு yāḻ-t-taṇṭu, n. <id.+. Neck of the lute; வீணைத்தண்டம்.

யாழ்த்திறம் yāḻ-t-tiṟam, n. <id.+. 1. (Mus.) Secondary melody-type. See திறம்[1], 4. குறிஞ்சி யாழ்த்திறம். (பிங்.) 2. (Mus.) Primary melody-type; பண். (பிங்.)

யாழ்தரித்தாள் yāḻ-tarittāḷ, n. <id.+தரி-. Pārvatī; பார்வதிதேவி. (நாமதீப. 22.)

யாழ்ப்பாணநாயனார் yāḻppāṇa-nāyaṉār, n. A blind minstrel of the Chōla country, who is said to have been favoured by a Singhalese king and obtaining possession of Jaffna settled there a colony of Tamil people; ஈழதேசத்தரசனிடமிருந்து யாழ்ப்பாண நாட்டைப் பெற்றுத் தமிழர்களைக் குடியேற்றியவராகச் சொல்லப் படுபவரும் அந்தகருமான சோழநாட்டு இசைப்புலவர். (W.)

யாழ்ப்பாணம் yāḻppāṇam, n. Jaffna, a province in the north of Ceylon, inhabited by a colony of Tamils; இலங்கையின் வடபாலுள்ளதும் தமிழராற் குடியேறப்பெற்றதுமான நாடு.

யாழ்ப்பாணர் yāḻ-p-pāṇar, n. <யாழ்+. An ancient caste of lute-players; யாழ்வாசிக்கையில் வல்ல பாணர்வகையார். (பு. வெ. 9, 19, கொளு.)

யாழ்ப்பாணி yāḻppāṇi, n. <யாழ்ப்பாணம். Native of Jaffna; யாழ்ப்பாணநாட்டான்.

யாழ்பதங்காளி yāḻpataṅkāḷi, n. prob. யாழ். (Mus.) A secondary melody-type of the *cevvaḻi* class; செவ்வழியாழ்த்திறந் தொன்று. (பிங்.)

யாழ்முரி yāḻ-muri, n. <id.+முரி-. A tune sung by Saint Tiru-ñāṉa-campantar, as one which could not be played on the *yāḻ*; திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளால் யாழிலடங்காத இசையையுடைதாகப் பாடப்பட்ட பண்வகை.

யாழ்முனிவன் yāḻ-muṉivaṉ, n. <id.+. The sage Nārada; நாரதர். பாடல் யாழ்முனிவன் (பாகவத. 10, ஸ்ரீ நாரதர். 7).

யாழ்வல்லோர் yāḻ-vallōr, n. <id.+. 1. Skilful players on the lute; வீணைவல்லோர். 2. Gandharvas, the heavenly choristers; கந்தருவர் (சூடா.)

யாழ்வாசித்தல் yāḻ-vācittal, n. <id.+வாசி-. Playing the lute, a women's accomplishment, one of five *kucala-vittai*, q.v.; குசலவித்தை யைந்தனுள் ஒன்றான யாழ்வாசினை.

யாழ்வாசினை yāḻ-vāciṉai, n. <id.+. Playing the lute; வீணைவாசிக்கை. (சீவக. 660, உரை.)

யாழ yāḻa, *part*. Expletive of the second person; ஒரு முன்னிலையசைச்சொல். யாழநின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைதந்துக் காணா (கலித். 18).

யாழல் yāḻal, n. cf. ஆழல். White ant; கறையான். (யாழ். அக.)

யாழாசிரியன் yāḻ-āciriyaṉ, n. <யாழ்+. Instructor in lute-playing; வீணை கற்பிப்பவன்.

யாழோர் yāḻōr, n. <id. 1. See யாழ்வல்லோர், 1. 2. See யாழ்வல்லோர், 2. (பிங்.)

யாழோர்கூட்டம் yāḻōr-kūṭṭam, n. <யாழோர்+. A form of marriage. See காந்தருவம், 1. (இறை.1, பக. 22.)

யாழோர்மணவினை yāḻōr-maṇa-viṉai, n. <id.+. See யாழோர்கூட்டம். யாழோர் மணவினைக் கொத்தனளென்றே (மணி. 22, 86)

யாளவரி yāḷa-vari, n. <*vyāla*+. The portion of a temple-structure where the figures of *yāḷi* are set in a row; யாளியுருவங்கள் வரிசையாக அமைக்கப்பெற்ற கோயிற்கட்டடப்பகுதி.

யாளி yāḷi, n. <*vyāla*. [K. *yāḷi*.] 1. A mythological lion-faced animal with elephantine proboscis and tusks; யானையின் தந்தமும் துதிக்கையுஞ் சிங்கத்தின் முகமுமுடையதாகக் கருதப்படும் மிருகம். உறுகணையுமவயாளியுமுடன்புலம் (குறிஞ்சிப். 252). 2. Lion; சிங்கம். (அக. நி.) 3. Leo of the zodiac; சிங்கராசி. (சூடா.) 4. See யாளிப்பட்டை. (யாழ். அக.) 5. Elephant; யானை. (அக. நி.)

யாளிக்கால் yāḷi-k-kāl, n. <யாளி+கால்[1]. Leg of stand, etc., shaped like a *yāḷi*; யாளி வடிவிற்செய்த பாதம். (S. I. I. ii, 5)

யாளிக்கூடை yāḷi-k-kūṭai, n <id.+. See யாளிப்பட்டை. *Loc.*

யாளிப்பட்டை yāḷi-p-paṭṭai, n. prob. id. +. A shallow vessel for throwing water to wet the sail of a craft or for ladling out bilge-water; இறைகூடைவகை. (W.)

யாளிமுகம் yāḷi-mukam, n. <id.+. Ornamental pendant or clasp of jewels, shaped like the face of a *yāḷi*; யாளியின் முகம்போல அணிகளில் அமைக்கப்பட்ட முகப்புறுப்பு.

யாளியானை yāḷi-yāṉai, n. <id.+. See யாளி, 1. (யாழ். அக.)

யாளியூர்தி yāḷi-y-ūrti, n. <id.+. Kāḷi, as riding on a *yāḷi*; [யாளியை வாகனமாக வுடையவள்] காளி. (அரிச். பு. பாயி. 9.) (பிங்.)

யாளிலலாடம் yāḷi-lalāṭam, n. <id.+*lalāṭa*. The capital of a pillar, shaped like a *yāḷi*; யாளியுருவமைந்த தூணின்போதிகை.

யாளிவிரை yāḷivirai, n. Linseed. See ஆளிவிதை.

யாற்றுநீர் yāṟṟu-nīr, n. <யாறு+நீர்[1]. (Pros.) A mode of construing a verse in which the words are taken in their order without any transposition to yield the intended meaning, one of the eight *poruḷ-kōḷ*, q.v.; எண்வகைப் பொருள்கோளில் சொற்களை முன்பின்னாக மாற்றாமல் நேராகவே பொருள்கொள்ளுமுறை. (நன். உரை, 412.)

யாறு yāṟu, *n.* [T. *yēru*, K. M. *āṟu*.] River; நதி. *அகழிழிந் தன்ன கான்யாற்று நடவை* (மலைபடு. 214).

யான் yāṉ, *pron.* [T. *ēnu*, K. *ān*, M. *ēn*.] I; தன்மை யொருமைப் பெயர். (தொல். சொல். 162.)

யான்மை yāṉmai, *n.* <யான். Egoism; self-consciousness; அகங்காரம். *யான்மை நீரபுகழ் வியாதன்* (சேதுபு. விதா. 1).

யானஞ்செய்-தல் yāṉañ-cey-, *v. intr.* <யானம் +. To go; செல்லுதல். *பததியால் . . . யானஞ்செய* (இரகு. நாட்டுப. 41).

யானபாத்திரம் yāṉa-pāttiram, *n.* <*yāna-pātra*. Boat; மரக்கலம். (யாழ். அக.)

யானம் yāṉam, *n.* <*yāna*. 1. Conveyance, vehicle, carriage; வாகனம். *சிலம்பநீ ரிந்திரன் யானம்* (இரகு. திக்குவி. 10). 2. Palanquin, litter; சிவிகை. *வாகன யானங் கணமிசைக் கொண்டார* (பெரியபு. தடுத்தாட். 20). (சூடா.) 3. Vessel, ship, raft; மரக்கலம். (சூடா.) 4. March against an enemy, one of *aracar-aṟu-kuṇam*, q.v.; அரசரறுகுணங்களுள் ஒன்றான போர்ச்செலவு. *சிநதை கொள் யான மேற்செல்லல்* (இரகு. திக்குவி. 21). 5. Room, chamber; அறைவீடு. (யாழ். அக.) 6. cf. *pāna*. Toddy; கள். (சது.)

யானெனதெனல் yāṉ-eṉateṉal, *n.* <யான் +. The sense of I and mine; அகங்கார மமகாரங்கள். *யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்* (குறள், 346).

யானை yāṉai, *n.* [T. *enugu*, K. *āne*, M. *āna*.] 1. Elephant, *Elephas indicus*; துதிக்கையுடைய விலங்குவகை. *யானையுங் குதிரையும்* (தொல். பொ. 570). 2. Red-wooded fig tree. See ஆனை, 2. (W.)

யானைக்கச்சை yāṉai-k-kaccai, *n.* <யானை +. Cord tied round elephant's neck; யானைக் கழுத்தணி கயிறு. (பிங்.)

யானைக்கண் yāṉai-k-kaṇ, *n.* <id. +. 1. Eyes small in proportion to the size of the body, as those of an elephant; சிறுகண். *யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல்* (புறநா. 20) *Loc.* 2. A disease that causes spots on leaves and fruits; இலை காய் முதலியவற்றில் புள்ளிவிழும் நோய்வகை. (யாழ். அக.)

யானைக்கண்தாட்டுப்பத்திரி yāṉai-k-kaṇ-tāṭṭu-p-pattiri, *n.* <யானைக்கண் +. A kind of saree; சேலைவகை.

யானைக்கணையம் yāṉai-k-kaṇaiyam, *n.* <யானை +. 1. Post to which elephants are chained; யானைகட்டுந் தறி. 2. Wooden bar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another; யானைக்கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடாவண்ணம் அவைகளைப் பிரிக்கிற குறுக்குமரம்.

யானைக்கதி yāṉai-k-kati, *n.* <id +. Paces of an elephant, of four kinds, viz., *naṭaṉam*, *turitam*, *mantam*, *ōṭṭam*; நடனம், துரிதம், மந்தம், ஓட்டம் என்ற நான்குவகைப்பட்ட யானைநடை.

யானைக்கருப்பம் yāṉai-k-karuppam, *n.* <id. +. *Colloq.* 1. Long period of gestation. See கசகர்ப்பம், 1. 2. Tediously long period of endeavour before actual realization. See கசகர்ப்பம், 2.

யானைக்கவடு yāṉai-k-kavaṭu, *n.* <id. +. Concealed grudge, as of an elephant; யானைபோல் மனத்துள் மறைத்து வைத்திருக்கும் விரோதம்.

யானைக்கள்ளிமுளையாள் yāṉai-k-kaḷḷi-muḷaiyāḷ, *n.* Spurge sprout. See எழுமான். (யாழ். அக.)

யானைக்கற்றாழை yāṉai-k-kaṟṟāḻai, *n.* prob. யானை +. Century plant. See காட்டுக்கற்றாழை. (பைஷஜ.)

யானைக்கன்று yāṉai-k-kaṉṟu, *n.* <id. +. Young of an elephant; யானைக்குட்டி. (பிங்.) *யானைக்கன்றும் வளர்நாடும் பெற்றவா.*

யானைக்கால் yāṉai-k-kāl, *n.* <id. + கால்[1]. Elephantiasis. See ஆனைக்கால். (இங். வை. 309.)

யானைக்காலை yāṉai-k-kālai, *n.* <id. + காலை[2]. See யானைக்கூடம். (யாழ். அக.)

யானைக்குப்பு yāṉai-k-kuppu, *n.* <id. + குப்பு. Chess; சதுரங்கம். *யானைக்குப்பு ஆடுவாரைப் போலே* (திவ். திருப்பா. 26, வ்யா.).

யானைக்குரு yāṉai-k-kuru, *n.* <id. +. A species of cinnamon. See ஆனைக்குரு. *Kāṭar.*

யானைக்குருகு yāṉai-k-kuruku, *n.* <id. +. cf. யானையுண்குருகு. Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. (சூடா.)

யானைக்குறுந்தோட்டி yāṉai-k-kuṟun-tōṭṭi, *n.* prob. id. +. Queensland hemp, s. sh., *Sida rhombifolia*; குறுந்தோட்டிப்பூடுவகை.

யானைக்குறும்பு yāṉai-k-kuṟumpu, *n.* <id. +. See யானைக்கவடு. *Loc.*

யானைக்கூடம் yāṉai-k-kūṭam, *n.* <id. +. Elephant-stable; யானைகள் கட்டுமிடம். (W.)

யானைக்கை yāṉai-k-kai, *n.* <id. +. 1. Elephant's trunk; தும்பிக்கை. 2. A filarial disease in which the hand gets swollen; கை வீக்கங்காணும் நோய்வகை.

யானைக்கொப்பம் yāṉai-k-koppam, *n.* <id.+கொப்பம்[1]. See யானைப்படுகுழி.

யானைக்கொம்பன் yāṉai-k-kompaṉ, *n.* prob. id.+கொம்பு. A kind of paddy. See ஆனைக்கொம்பன்.

யானைக்கொம்பு yāṉai-k-kompu, *n.* prob. id.+. 1. See யானைத்தந்தம். 2. A disease of paddy crops; நெற்பயிரில் விழும் ஒருவகைநோய்.

யானைகைக்கோள் yāṉai-kaikkōl, *n.* <id. +. (Puṟap.) Theme of destroying one's enemy and capturing his elephants and fortress; பகைவரை யெறிந்து அவர் யானையையும் காவலையும் கைக்கொண்டதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 24.)

யானைச்சச்சாரம் yāṉai-c-caccāram, *n.* <id.+. See யானைக்கூடம். *Rd.*

யானைச்சப்பரம் yāṉai-c-cappaṟam, *n.* <id.+. Howdah; யானை அம்பாரி. (யாழ். அக.)

யானைச்சார்வு yāṉai-c-cārvu, *n.* <id.+. See யானைக்கூடம். (W.)

யானைச்சாலை yāṉai-c-cālai, *n.* <id.+. See யானைக்கூடம். (யாழ். அக.)

யானைச்சீரகம் yāṉai-c-cīrakam, *n.* <id. +. Chinese anise. See பெருஞ்சீரகம், 2. (மலை.)

யானைச்சொறி yāṉai-c-coṟi, *n.* <id.+. Dry tetter, a scaly eruption, *Psoriasis;* பெருந்தினவுநோய். (M. L.)

யானைத்தடிச்சல் yāṉai-t-taṭiccal, *n.* 1. See யானைத்தடிப்பு, 2. (மலை.) 2. Smooth-leaved fish-bone climber. See ஆனைத்தடிச்சல், 1.

யானைத்தடிப்பு yāṉai-t-taṭippu, *n.* prob. யானை + தடி[3]-. 1. Palas-climber, l. cl., *Spatholobus roxburghii;* நீண்டசொடிவகை. (W.) 2. Bristly trifoliate vine. See புளிநறளை. (மூ. அ.)

யானைத்தண்டம் yāṉai-t-taṇṭam, *n.* <id. +. Elephant's path; யானைசெல்லும் வழி. (யாழ். அக.)

யானைத்தந்தம் yāṉai-t-tantam, *n.* <id. +. 1. Elephant's tusk; யானையின் கொம்பு. 2. Elephant's bone; யானையின் எலும்பு. *Colloq.*

யானைத்தம்பம் yāṉai-t-tampam, *n.* <id. +. See யானைக்கணையம், 1. (யாழ். அக.)

யானைத்தலைவன் yāṉai-t-talaivaṉ, *n.* <id.+. Leading elephant in a herd; யானைக்கூட்டத்துள் தலைமைவகிக்கும் யானை. (மலைபடு. 297, உரை.)

யானைத்தறி yāṉai-t-taṟi, *n.* <id.+. See யானைத்தம்பம். (உரி. நி.)

யானைத்திசை yāṉai-t-ticai, *n.* <id.+. North; வடக்கு. (யாழ். அக.)

யானைத்திப்பலி yāṉai-t-tippali, *n.* <id.+. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (மூ. அ.)

யானைத்தீ yāṉai-t-tī, *n.* <id.+. A disease that causes insatiable hunger; தணியாத பசியை விளைக்கும் நோய். யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த (மணி. 19, 153).

யானைத்தூண் yāṉai-t-tūṇ, *n.* <id.+. See யானைத்தம்பம். (சூடா.)

யானைத்தொழு yāṉai-t-toḻu, *n.* <id.+. See யானைக்கூடம். (சீவக. 958, உரை.)

யானைநெருஞ்சி yāṉai-neruñci, *n.* <id. +. A stout-stemmed herb. See பெருநெருஞ்சி. (இங். வை. 111.)

யானைநெருஞ்சில் yāṉai-neruñcil, *n.* <id.+. See யானைநெருஞ்சி. (பதார்த்த. 355)

யானைப்பட்டம் yāṉai-p-paṭṭam, *n.* <id. +பட்டம். Ornamental plate tied to an elephant's forehead; யானையின் முகவோடை. (உரி. நி.)

யானைப்படுகுழி yāṉai-p-paṭu-kuḻi, *n.* <id. +. Kheda; pit for entrapping elephants; யானையை அகப்படுத்துங் குழி. (சூடா.)

யானைப்பல் yāṉai-p-pal, *n.* <id.+. Elephant's tooth; tusk; யானையின் கொம்பு. யானைபல்லை உரைதந்துத் தடவினால் மணைடையிடி போகும.

யானைப்பாகன் yāṉai-p-pākaṉ, *n.* <id.+. Elephant driver; யானைநடத்துவோன். (பிங்.)

யானைப்பிச்சான் yāṉai-p-piccāṉ, *n.* prob. id.+பிய்-. cf. யானைத்தடிப்பு. Bristly trifoliate vine. See புளிநறளை. (மலை.)

யானைப்புளி yāṉai-p-puḷi, *n.* prob. id.+. Baobab. See பப்பரப்புளி. (இங். வை. 51.)

யானைப்புளுகன் yāṉai-p-puḷukaṉ, *n.* <id.+. Great liar; பெரும்பொய்யன். *Loc.*

யானைப்பெருங்காயம் yāṉai-p-peruṅ-kāyam, *n.* <id.+. 1. A medicinal preparation of asafoetida for elephants. See ஆனைப்பெருங்காயம். (W.) 2. A kind of asafoetida; பெருங்காயவகை. (சங். அக.)

யானைப்போர் yāṉai-p-pōr, *n.* <id.+ போர்[3]. Elephant-fight; யானைகள் ஒன்றுடனொன்று பொரும்போர். குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் (குறள், 758).

யானைபாய்ச்சு-தல் yāṉai-pāyccu-, *v. intr.* <id.+. To make an elephant go must;

யானையை மதம்படுமாறு செய்தல். *மறைந்தியானை பாய்ச்சிவிடல்* (பழ. 62).

யானைமஞ்சள் yāṉai-mañcaḷ, *n.* <id.+. A large species of turmeric; பெருத்த கிழங்குகளையுடைய மஞ்சள்வகை. (மலை.)

யானைமட்டம் yāṉai-maṭṭam, *n.* <id.+ மட்டம்¹. Young elephant; இளயானை. (யாழ். அக.)

யானைமணி yāṉai-maṇi, *n.* <id.+. Bells suspended on either side of an elephant; யானையின் இருமருங்குந் தொங்கவிடும் மணி.

யானைமதம் yāṉai-matam, *n.* <id.+ மதம்². Must exudation of an elephant, said to issue from seven places, the two temples, the two eyes, the two nostrils and the testes; யானையின் கபோலம் இரண்டு, கண் இரண்டு, கைத்துவாரம் இரண்டு, கோசம் ஒன்று என ஏழிடங்களினின்று பாய்வதாகக் கருதப்படும் மதநீர்.

யானைமலை yāṉai-malai, *n.* <id.+ மலை⁴. 1. A rock near Madura. See ஆனைமலை, 1. 2. A range of mountains. See ஆனைமலை, 2. *ஊனொழு குன்றை யானைமலையென* (திருவாலவா. 26, 28).

யானைமறம் yāṉai-maṟam, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme praising the heroic deeds of the king's elephant in battle; அரசனது யானையின் போர்வீரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 6.)

யானைமால் yāṉai-māl, *n.* <id.+ மால்⁵. See யானைக்கூடம்.

யானைமீக்குவம் yāṉai-mīkkuvam, *n.* <id.+. Leathery winged myrobalan. See ஆனைமீக்குவம்.

யானைமீன் yāṉai-mīṉ, *n.* <id.+ மீன்². 1. A very large fish; பெருமீன்வகை. (பிங.) 2. A kind of whale; திமிங்கிலவகை. (தக்கயாகப். 384, உரை.)

யானைமுகபடாம் yāṉai-muka-paṭām, *n.* <id.+. Ornamental cloth covering the forehead of an elephant; யானையின் முகத்தில் அணியும் அலங்காரச்சீலை. (பிங.)

யானைமுகவற்கிளையோன் yāṉai-muka-vaṟkiḷaiyōṉ, *n.* <யானைமுகவன்+. 1. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங.) 2. Vīrabhadra; வீரபத்திரக் கடவுள். (சூடா.)

யானைமுகவன் yāṉai-mukavaṉ, *n.* <யானை + முகம். Gaṇēśa; விநாயகக் கடவுள். (திவா.)

யானைமுகவோடம் yāṉai-muka-v-ōṭam, *n.* <id.+id.+. Boat with an elephant-shaped prow; யானையுருவமான முகப்புள்ள படகு. (சிலப். 13, 176, உரை.)

யானைமுள் yāṉai-muḷ, *n.* prob. id.+. Buffalo thorn cutch. See துடைவேல், 2.

யானையங்குருகு yāṉai-y-aṅ-kuruku, *n.* perh. id.+குருகு. A kind of heron; குருகுவகை. *யானையங்குருகின் கேவலோடு* (மதுரைக். 674).

யானையடி yāṉai-y-aṭi, *n.* <id.+ அடி³. 1. The course of the elephant or the rook in a game of chess; சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானைசெல்லும்நெறி. 2. Straight course; நேர்வழி. 3. Place where an elephant's figure is set in front of an Aiyaṉār temple; ஐயனார்கோயில் முன்றிலில் யானையுரு நிறுத்தியிருக்குமிடம். 4. Anything large and round, like the foot of an elephant; பெரிய வட்டமாயுள்ளது. *யானையடி யப்பளம்.* 5. A plant; செடிவகை. *Loc.*

யானையடிக்கல் yāṉaiyaṭi-k-kal, *n.* <யானையடி+. Large-sized square brick, used in flooring; தளம்போட உதவும் பெரிய சதுரச் செங்கல். *Loc.*

யானையணைதறி yāṉai-y-aṇai-taṟi, *n.* <யானை + அணை¹-+. See யானைத்தம்பம். (பிங.)

யானையாளி yāṉai-yāḷi, *n.* <id.+. A fabulous animal. See யாளி. (சூடா.)

யானையுண்குருகு yāṉai-y-uṇ-kuruku, *n.* <id.+ உண்-+. 1. A fabulous bird, said to be capable of devouring an elephant. See ஆனையிறுஞ்சிப்புள். (திவா.) 2. cf. யானைக்குருகு. Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1.

யானையுரித்தோன் yāṉai-y-urittōṉ, *n.* <id.+ உரி²-. Śiva, as having flayed an elephant; [யானையின் தோலையுரித்தவன்] சிவபிரான். (பிங.)

யானையேற்றம் yāṉai-y-ēṟṟam, *n.* <id.+. Art of riding an elephant; யானைமீதேறி அதனையடக்கி நடத்தும் வித்தை. (பதார்த்த. 1451, தலைப்பு.)

யானைவணக்கி yāṉai-vaṇakki, *n.* <id.+ வணக்கு-. Elephant-goad; யானைத்தோட்டி. (பிங.)

யானைவணங்கி yāṉai-vaṇaṅki, *n.* <id.+ வணங்கு-. 1. Indian turnsole. See தேட்கொடுக்கி. (மலை.) 2. See யானைநெருஞ்சி. (மூ. அ.)

யானைவாரி yāṉai-vāri, *n.* <id.+. 1. Place where elephants are caught; யானை பிடிக்கும் இடம். 2. See யானைக்கூடம். *யானைவாரியுஞ் சேனைவீடும்* (பெருங். உஞ்சைக். 54, 87).

யானைவாழை yāṉai-vāḻai, *n.* <id.+. 1. A large species of plantain; பெரிய வாழைவகை. 2. A kind of stunted plantain whose bunches of fruits hang down like an elephant's trunk. See ஆனைவாழை, 1. (யாழ். அக.)

யானைவிச்சுளி yāṉai-viccuḷi, *n.* prob. id. +. A species of osprey; கழுகுவகை. (W.)

யானைவீரர் yāṉai-vīrar, *n.* <id.+. Warriors riding on elephants, one of *eṇ-perum-tuṇaivar*, q v.; எண்பேருந்துணைவருள் யானைமே லிருந்து போர்புரியும் வீரர். (திவா.) யானை வீரரு மிவுளித் தலைவரும (சிலப. 26, 76).

யானைவென்றி yāṉai-veṉṟi, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme describing the victory of an elephant fighting with another; ஓர் யானை பிறி தோன்றோடு பொருது வெற்றிபெறுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. ஒழிபு. 8.)

யானைவேட்டுவன் yāṉai-vēṭṭuvaṉ, *n.* <id.+. One who hunts elephants; யானை வேட்டை யாடுவோன். யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே (புறநா. 214).

யி

யி yi. The compound of ய் and இ.

யீ

யீ yī. The compound of ய் and ஈ.

யு

யு yu. The compound of ய் and உ.

யுக்குமாத்திரி yukkumāttiri, *n.* <*yugmādri*. A hell; நரகவகை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

யுக்தம் yuktam, *n.* <*yukta*. 1. Fitness, suitableness, propriety; தகுதி. *Colloq.* 2. The second member of a compound word meaning 'that which is combined with'; தொடர்மொழியி னிறுதியில் கூடினது என்ற பொருளில் வருஞ்சொல். யுக்தியுக்தமான வார்த்தை. 3. Conclusion; முடிவு. (W.)

யுக்தாயுக்தம் yuktāyuktam, *n.* See யுத்தா யுத்தம்.

யுக்தி yukti, *n.* <*yukti*. 1. Fitness; பொருத்தம். 2. Inference; அனுமானம். 3. Reason, argument; நியாயம். (W.) 4. Keen understanding, acute intellect; கூரியவறிவு. 5. Plan, scheme, device; சூழ்ச்சி. *Colloq.* 6. Counsel, advice; புத்திமதி. (W.) 7. Discrimination; விவேகம். (W.) 8. Deliberation; ஆராய்வு. (W.) 9. Expedient, artifice; உபாயம். (W.)

யுக்மபத்திரிகை yukma-pattirikai, *n.* <*yugma-patrikā*. Indian mast-tree. See நெட்டி லிங்கம். (மூ. அ.)

யுக்மம் yukmam, *n.* <*yugma*. Pair, couple, brace; இரட்டை.

யுகசந்தி yuka-canti, *n.* <*yuga*+*sandhi*. (Astron.) Period comprising the end of one yuga and the beginning of the next equivalent to one-sixth of the duration of the earlier yuga; ஒரு யுகத்தின் முடிவினின்றும் அடுத்த யுகத்தின் தொடக்கத்தினின்றும் சேர்த்ததும் முன்யுகத்தின் ஆறி லொருபங்குமான காலப்பகுதி.

யுகதருமம் yuka-tarumam, *n.* <id.+. The characteristics of a particular yuga, as detailed in the šāstras; சாத்திரப்படி அந்த அந்த யுகத்தில் நடக்கவேண்டிய நடைமுறை. (W.)

யுகந்தரம் yukantaram, *n.* <*yugan-dhara*. (W.) 1. Pole of a carriage to which the yoke is fixed; ஏர்க்கால். 2. A country; ஒரு தேசம்.

யுகப்பிரளயம் yuka-p-piralayam, *n.* <*yuga*+. Cosmic deluge at the end of a cycle of yugas; சதுர்யுகமுடிவில் நிகழும் பிரளயம். (W.)

யுகபத்சிருஷ்டி yukapat-ciruṣṭi, *n.* <*yugapat*+. Simultaneous creation of all things. See உகபற்சிருட்டி. (வேதா. சூ. 80, உரை.)

யுகபத்திரம் yukapattiram, *n.* See யுகவத் திரகம். (சங். அக.)

யுகபத்திரிகை yukapattirikai, *n* <*yuga-patrikā*. Asoka tree. See அசோகம், 2. (சங். அக.)

யுகபேதம் yuka-pētam, *n.* <*yuga*+. The difference in characteristics between one yuga and another, யுகங்களுக்குள் உண்டாம் நடைமுறை யின் வேறுபாடு. (W.)

யுகம்[1] yukam, *n.* <*yuga*. 1. Age, æon, a long period of time, of which there are four, viz., *kiruta-yukam, tirētā-yukam, tuvāpara-yukam, kali-yukam*; கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவா பரயுகம், கலியுகம் என்ற நால்வகைப்பட்ட நீடிய காலம். (பிங.) 2. Pair, couple, brace; இரட்டை. பதயுகத் தொழில்கொடு (கம்பரா. நகரப. 49). 3. Yoke; நுகம். (யாழ். அக.) 4. A measure of four cubits; நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. (யாழ். அக.)

யுகம்[2] yukam, *n.* Earth. See உகம்³. (பிங.)

யுகமுடிவு yuka-muṭivu, *n.* <யுகம்¹+. The end of a yuga; யுகத்தின் முடிவு. (யாழ். அக.)

யுகவத்திரகம் yukavattirakam, *n.* <*yuga-patraka*. Holy mountain ebony. See காட் டாத்தி. (மலை.)

யுகளம் yukaḷam, n. <yugala. Pair, brace; இரட்டை. சேவடி யுகள மல்லது (பதிறெ. மூத்தபிள்ளையார். 1).

யுகளி yukaḷi, n. <yugalī. See யுகளம். (W.)

யுகாதி yukāti, n. <yugādi. 1. Beginning of a yuga; யுகத்தின் தொடக்கம். (சங். அக.) 2. The New Year Day of the Telugus and the Kanarese; தெலுங்கர் கன்னடர் முதலியோரின் வருஷப்பிறப்பு. 3. Arhat; அருகன். (சூடா.) 4. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

யுகாதிப்பண்டிகை yukāti-p-paṇṭikai, n. <யுகாதி+. Festive celebrations on the yukāti day; யுகாதியன்று கொண்டாடும் பண்டிகை. (W.)

யுகாந்தப்பிரளயம் yukānta-p-piraḷayam, n. <யுகாந்தம்+. See யுகப்பிரளயம். (W.)

யுகாந்தம் yukāntam, n. <yugānta. 1. The end of a yuga; யுகமுடிவு. (W.) 2. See யுகப்பிரளயம். (யாழ். அக.)

யுகாந்தவெள்ளம் yukānta-veḷḷam, n. <யுகாந்தம்+. See யுகப்பிரளயம். (யாழ். அக.)

யுகாந்தாக்கினி yukāntākkiṉi, n. <yugāntāgni. The all-consuming fire at the end of a cycle of yugas; ஊழித்தீ. (தக்கயாகப. 67, உரை.)

யுஞ்சானன் yuñcāṉaṉ, n. <yuñjāna. One who practises yōga, yogi; யோகாப்பியாசஞ் செய்வோன். (சங். அக.)

யுத்தகளம் yutta-kaḷam, n. <yuddha+. Battle-field; போர்க்களம். (பிங்.)

யுத்தசன்னத்தன் yutta-caṉṉattaṉ, n. <id.+. One armed or equipped for battle; போர்க்கோலங்கொண்டவன். (W.)

யுத்தசன்னாகம் yutta-caṉṉākam, n. <id. +. Preparation for battle; preparedness for war; போர்க்கு ஆயத்தம். (W.)

யுத்தசன்னியாசம் yutta-caṉṉiyācam, n. <id.+. Renunciation of military life, under a vow; சபதஞ்செய்து போர்த்தொழிலினின்று நீங்குகை. (W.)

யுத்தநாதி yutta-nāti, n. <yukta+. (Astron.) Precession of the equinoxes at a given time; குறித்தகாலத்திலுள்ள அயனசலன பாகை. (W.)

யுத்தநாதிவாக்கியம் yuttanāti-vākkiyam, n. <யுத்தநாதி+. (Astron.) Table of the precession of the equinoxes for a given time; அயனசலன வாய்பாடு. (W.)

யுத்தம்[1] yuttam, n. <yuddha. Battle, fight, war; போர். (பிங்.)

யுத்தம்[2] yuttam, n. <yukta. 1. Fitness, propriety; பொருத்தம். (W.) 2. See யுக்தம், 2. (W.) 3. A measurement. See யுகம்[1], 4. (யாழ். அக.)

யுத்தமுகம் yutta-mukam, n. <yuddha+. Battle-front; போர்முனை (W.)

யுத்தரங்கம் yutta-raṅkam, n. <id.+. Theatre of war, field of battle; போர்க்களம்.

யுத்தவீரன் yutta-vīraṉ, n. <id.+. Warrior; போர்வீரன்.

யுத்தவேது yutta-v-ētu, n. <யுத்தம்[2]+. (Rhet.) A figure of speech in which an appropriate reason is suggested; பொருத்தமான ஏதுவைக்கொண்ட அலங்காரம். (யாழ். அக.)

யுத்தாயுத்தம் yuttāyuttam, n. <yuktāyukta. What is proper and what is improper; propriety and impropriety; தக்கதுந் தகாததும். யுத்தாயுத்தமறியாமை (பிரபோத. 34, 18).

யுத்தி yutti, n. <yukti. See யுக்தி.

யுத்திக்காரன் yutti-k-kāraṉ, n. <யுத்தி+. Man of keen, resourceful intellect; கூரிய அறிவுள்ளவன். (W.)

யுத்திசித்தி yutti-citti, n. <id.+சித்தி[2]. Logical or rational conclusion; தருக்கரீதியால் ஏற்படும் முடிவு. (W.)

யுத்திநியாயம் yutti-niyāyam, n. <id.+. See யுத்திவாதம். (W.)

யுத்தியுத்தர் yutti-yuttar, n. <id.+yukta. Logicians; தார்க்கிகர். (W.)

யுத்திவாதம் yutti-vātam, n. <id.+. Argument founded on pure reason and not on scriptural authority; சாஸ்திர ஆதாரங்களைக் கொள்ளாமல் யுத்திவன்மையைக் கொண்டு வாதிக்கை. Colloq.

யுத்தோன்முகன் yuttōṉmukaṉ, n. <yuddhōnmukha. One who is prepared and ready for war; போருக்கு ஆயத்தமாயிருப்பவன். (தக்கயாகப். 228, உரை.)

யுதிட்டிரன் yutiṭṭiraṉ, n. <Yudhi-sthira. Dharmaputra, the eldest of the Pāṇḍavas; பாண்டவருள் மூத்தவனான தருமபுத்திரன். (பாரத.)

யுவ yuva, n. <Yuvan. The 9th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் ஒன்பதாவது. (பெரியவரு.)

யுவதி yuvati, *n.* <*yuvati.* 1. Young woman; இளம்பெண். 2. Girl of 16 years; பதினறு பிராயமுள்ள பெண். (சூடா.)

யுவராசன் yuva-rācaṉ, *n.* <*yuva-rāja.* Heir-apparent to the throne; crown-prince; இளவரசன். (W.)

யுவன் yuvaṉ, *n.* <*yuvan.* Young man; இளைஞன். (W.)

யுவா yuvā, *n.* See யுவன்.

யுனானி yuṉāṉi, *n.* <Arab. *yunānī.* Greek school of medicine, practised by Indian Muhammadans; முகம்மதியவைத்தியர் கையாளும் கிரேக்க வைத்தியமுறை.

யூ

யூ yū. The compound of ய் and ஊ.

யூகசாலி yūka-cāli, *n.* <யூகம்⁴+. Quick-witted person; புத்திக்கூர்மையுள்ளவன்.

யூகம்[1] yūkam, *n.* <ஊகம்[1]. 1. Black monkey; கருங்குரங்கு. *யூகமொடு மாமுக முசுக்கலை* (திருமுரு. 302). (பிங்.) 2. Female monkey; பெண்குரங்கு. (திவா.)

யூகம்[2] yūkam, *n.* <*ūhanī.* Broomstick grass. See ஊகம்[1], 3. (அக. நி.)

யூகம்[3] yūkam, *n.* <*yūka.* Louse; பேன். (யாழ். அக.)

யூகம்[4] yūkam, *n.* <*ūha.* 1. Guess, conjecture; உத்தேசம். 2. Discrimination, keen perception, understanding; விவேகம். (யாழ். அக.) 3. Intent, import; கருத்து. 5. Brilliance; காந்தி. (யாழ். அக.) 4. Reason, logic; தருக்கம்.

யூகம்[5] yūkam, *n.* <*vyūha.* 1. Arrangement or disposition of the forces for fighting, military array; படையின் அணிவகுப்பு. *சக்கர யூகம புக்கு* (கம்பரா. கும்பகலை. 69). 2. Army, host; படை. (சூடா.) 3. Headless trunk of a body; உடற்குறை. (பிங்.)

யூகம்[6] yūkam, *n.* cf. *ulūka.* Rock horned owl; கோட்டான். (பிங்.)

யூகவான் yūkavāṉ, *n.* <*ūhavān.* See யூகி[1]. (யாழ். அக.)

யூகி[1] yūki, <*ūhin.* Wise man, ingenious person, man of keen understanding; புத்திசாலி. (W.)

யூகி[2]-த்தல் yūki-, *11 v. tr.* <யூகம்⁴. 1. To guess, conjecture; உத்தேசித்தல். 2. To infer, conclude; அனுமானித்தல். *Colloq.* 3. To examine, scrutinise; ஆராய்தல். (யாழ். அக.)

யூகி[3] yūki, *n.* <*Yaugandarāyaṇa.* A minister of Udayana, king of Vatsa, famous for his political wisdom; வத்ஸராஜனுன உதயணனிடம் இராச்சியதந்திரத்தில் நிபுணனுயிருந்த மந்திரி. *யூகிபோதரவு* (பெருங். இலாவாண. 8, தலைபபு).

யூகிப்பயில் yūki-p-payil, *n.* <யூகி¹+பயில்-. A kind of secret language; குழூஉக்குறியானலான மொழி. (W.)

யூகிபாஷை yūki-pāṣai, *n.* <id.+. See யூகிப்பயில். (W.)

யூகிமந்திரி yūki-mantiri, *n.* <id.+. Wise minister; புத்திசாலியான மந்திரி. (W.)

யூகை[1] yūkai, *n.* <*yūkā.* See யூகம்³.

யூகை[2] yūkai, *n.* A linear measure = ⅛ of *yavai;* யவையின் எட்டிலொருபங்கான அளவு. (கந்தபு. அண்டகோ. 5.)

யூகை[3] yūkai, *n.* <*ūha.* 1. See யுகம்⁴, 2. (யாழ். அக.) 2. Inference from a text, drawn by its commentator; மூலத்திலிருந்து உரைகாரர் அனுமானிக்குங் கருத்து. 3. Learning, erudition; கல்வி. (W.) 4. Erudite person; அறிவாளி. (W.)

யூதநாதன் yūta-nātaṉ, *n.* <*yūtha*+. See யூதபம். (சூடா.)

யூதநாயகன் yūta-nāyakaṉ, *n.* <id.+. Commander; படைத்தலைவன். *யூதநாயகரோடிர கேசனை* (தக்கயாகப. 609).

யூதப்பிரஷ்டன் yūta-p-piraṣṭaṉ, *n.* <id.+. Elephant which has strayed away from its herd; தன்னினத்தை விட்டுப்பிரிந்த யானை. (யாழ். அக.)

யூதபதி yūta-pati, *n.* <id.+*pati.* 1. See யூதபம். 2. See யூதநாயகன். (தக்கயாகப. 609, உரை.)

யூதபம் yūtapam, *n.* <*yūtha-pa.* Chief elephant, leader of a herd of elephants; தன் கூட்டத்தைக் காக்குந் தலைவன் யானை. (பிங்.)

யூதபன் yūtapaṉ, *n.* See யூதபம். (யாழ். அக.)

யூதம் yūtam, *n.* <*yūtha.* 1. Herd, as of elephants, flock; விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.) 2. Battalion, troop; பெரும்படை. *புக்க யூத வேதாளா யூதமே* (தக்கயாகப். 509).

யூதமதம் yūta-matam, *n.* <யூதர்+மதம்¹. Judaism; எபிரேய சாதியாரின் மதம்.

யூதர் yūtar, n. <Heb. yaudi. The Jews; யூதசாதியார்.

யூதி yūti, n. <yūthī. See யூதிகை. (சங். அக.)

யூதிகம் yūtikam, n. See யூதிகை. (சங். அக.)

யூதிகை yūtikai, n. <yūthikā. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (சூடா.)

யூபத்தம்பம் yūpa-t-tampam, n. <yūpa + stambha. Post or stake to which the sacrificial animal is fastened; sacrificial post; வேள்வித் தூண். (தக்கயாகப். 505, உரை.)

யூபதண்டு yūpa-tanṭu, n. <id. + daṇḍa. See யூபத்தம்பம். யூபதண்டு கொண்டோட வெற்றியே (தக்கயாகப். 505).

யூபம்[1] yūpam, n. <yūpa. 1. See யூபத்தம்பம். யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல் (புறநா. 15). 2. Sacrifice; வேள்வி. (சூடா.)

யூபம்[2] yūpam, n. cf. யூகம்[5]. 1. Battle-array; படையின் அணிவகுப்பு. (பிங்.) 2. Headless trunk of a body; உடற்குறை. (பிங்.) பிணையூப மெழுந்தாட (மதுரைக். 27).

யூமியா yūmiyā, n. <Arab. yaumia. Allowance or pension, calculated originally by the day; படிச்செலவுக்காகக் கொடுக்குந் தொகை. (W.)

யெ

யெ ye. The compound of ய் and எ.

யே

யே yē. The compound of ய் and ஏ.

யை

யை yai. The compound of ய் and ஐ.

யொ

யொ yo. The compound of ய் and ஒ.

யோ

யோ yō. The compound of ய் and ஓ.

யோக்கியத்துக்குக்கொடு-த்தல் yōkki-yattukku-k-koṭu-, v. tr. <யோக்கியம் +. (W.) 1. To lend money to a person without security, depending on his honesty; ஒருவனது யோக்கியதையின்மேல் ஆதாரமின்றிக் கடன்கொடுத்தல். 2. To risk one's money in trade, etc.; பணத்தைக் கப்பல் வியாபாரம் முதலியவற்றிற் போடுதல்.

யோக்கியதாபட்சம் yōkkiyatā-paṭcam, n. <yōgya-tā +. Consideration of appropriateness or fitness; regard for qualification or merits; தகுதிபற்றிய மதிப்பு.

யோக்கியதாபத்திரம் yōkkiyatā-pattiram, n. <id. +. See யோக்கியதாபத்திரிகை.

யோக்கியதாபத்திரிகை yōkkiyatā-pattirikai, n. <id. +. 1. Diploma of educational attainments; கல்வித்தேர்ச்சியைக் குறிக்கும் நற்சாட்சிப் பத்திரம். Mod. 2. Certificate of good character; நல்லொழுக்கத்தைக் குறிக்கும் பத்திரம். (W.)

யோக்கியதை yōkkiyatai, n. <yōgya-tā. 1. Fitness, propriety, appropriateness; தகுதி. 2. (Gram.) Compatibility of sense of the words in a sentence; தொடரில் பதங்கள் பொருட்பொருத்த முற்றிருக்கை. (பி. வி. 19, உரை.) 3. Ability, capability; ஆற்றல். 4. Honesty, integrity; நேர்மை. Colloq. 5. Reputation for learning, character, etc.; கல்வி ஒழுக்கம் முதலியவற்றால் வருஞ் சிறப்பு. Colloq. 6. Usefulness, serviceability; உபயோகத்திற்கேற்றதன்மை.

யோக்கியதைச்சீட்டு yōkkiyatai-c-cīṭṭu, n. <யோக்கியதை +. See யோக்கியதாபத்திரிகை. (யாழ். அக.)

யோக்கியபாத்திரம் yōkkiya-pāttiram, n. <yōgya +. 1. See யோக்கியவான். (யாழ். அக.) 2. Person worthy to receive gifts; தானம்பெறத் தகுதியுடையவன். Colloq.

யோக்கியம் yōkkiyam, n. <yōgya. 1. See யோக்கியதை, 1, 4, 6. Colloq. 2. Worthy conduct, decorum, conformity to rules; ஒழுக்கம். (W.) 3. Goodness, purity, holiness; பரிசுத்தம். (W.)

யோக்கியவான் yōkkiya-vāṉ, n. <யோக்கியம் +. Person of respectability; நன்னடக்கையுடையவன். (யாழ். அக.)

யோக்கியன் yōkkiyaṉ, n. <yōgya. Colloq. 1. Worthy, honourable man; குணவான். 2. Suitable person; தக்கவன். 3. Useful, serviceable, capable man; உபயோகமுள்ளவன்.

யோக்கியாசனம் yōkkiyācaṉam, n. <id. + āsana. Seat or place suited to one's dignity; ஒருவனுடைய தகுதிக்குத் தக்கவாறு அமைந்த இடம். (W.)

யோக்கியாதி yōkkiyāti, n. prob. id. (Astron.) Equation table of the sun's true motion for every day in the year; சூரியனது தினசரி கதியின் கணிதவாய்பாடு. (W.)

யோக்கியாயோக்கியம் yōkkiyāyōkkiyam, n. <id.+ayōgya. Worthiness and unworthiness; தகுதிப்பாடும் தகுதிப்பாடின்மையும். (W.)

யோகக்கட்டு yōka-k-kaṭṭu, n. <யோகம்+. Sitting cross-legged on the hams and binding the folded legs with the body by means of a strap; இருகால்களையும் மாறி மடக்கி அக்கால்களை முதுகோடு சேர்த்து வாரினாற் கட்டுகை. (சங். அக.)

யோகக்காட்சி yōka-k-kāṭci, n. <id.+. (Log.) Yogic perception of the soul, transcending the limitations of time and place; ஆன்மா யோகசமாதியால் காலதேசங்களாற் கட்டுக்குட்படாது அறியும் அறிவு. (சி. சி. அளவை, 4.)

யோகக்காரன் yōka-k-kāraṉ, n. <id.+. See யோகவான். Colloq.

யோககுண்டலினி yōka-kuṇṭaliṉi, n. <Yōga-kuṇḍalinī. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசத்தி yōka-catti, n. Sal ammoniac. See நவச்சாரம். (சங். அக.)

யோகசம் yōkacam, n. <Yōga-ja. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (சைவச. பொது. 331, உரை.)

யோகசமாதி yōka-camāti, n. <yōga+. A yogic contemplation in which the soul becomes detached from the body and the mind; ஆன்மா உடலையும் மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்துநிற்கும் யோகநிலை. (திருப்பு. 341.)

யோகசரன் yōka-caraṉ, n. <Yōga-cara. Hanumān; அனுமான். (யாழ். அக.)

யோகசாத்திரம் yōka-cāttiram, n. <yōga+. Yoga philosophy, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலையுள் யோகத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலை. (W.)

யோகசாதனம் yōka-cātaṉam, n. <id.+sādhana. The practice of yōga; யோகப்பயிற்சி.

யோகசாதனை yōka-cātaṉai, n. <id.+. See யோகசாதனம். மேன்மேலும் யோகசாதனை விளைப்பா (அறப. சத. 54).

யோகசாரணம் yōkacāraṇam, n. See யோகாசாரம், 2. (W.)

யோகசாரன் yōkacāraṉ, n. See யோகாசாரன். (சி. சி. பர. யோகா. 1, உரை.)

யோகசிகை yōkacikai, n. <Yōgaśikhā. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசித்தி yōka-citti, n. <yōga+suddhi. Power attained by the practice of yōga; யோகஞ்செய்து பெற்ற பேறு.

யோகசூடாமணி yōka-cūṭāmaṇi, n. <Yōga-cūḍāmaṇi. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசேமம் yōka-cēmam, n. <yōga+. See யோகக்ஷேமம். (யாழ். அக.)

யோகசைவம் yōka-caivam, n. <id.+. (Śaiva) A Śaiva system under which the initiate practises aṣṭāṅka-yōkam and obtains aṣṭa-mā-citti, one of 16 caivam, q.v.; சைவம் பதினாறனுள் தீட்சைபெற்றவன் அட்டாங்கயோகம் பயின்று அட்டமாசித்தி பெறுதலைக் கூறுஞ் சமயம். (அபி. சிந்.)

யோகட்சேமம் yōkaṭcēmam, n. See யோகக்ஷேமம். (W.)

யோகதண்டம் yōka-taṇṭam, n. <yōga+daṇḍa. Staff of a yogi; யோகிகள் கைக்கொள் ளுங்கோல். (W.)

யோகதத்துவம் yōka-tattuvam, n. <Yōga-tattva. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகதக்ஷிணாமூர்த்தம் yōka-takṣiṇā-mūrttam, n. <yōga+. A form of Dakṣiṇāmūrti; தக்ஷிணாமூர்த்தியின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. (அபி. சிந்.)

யோகதீக்கை yōka-tīkkai, n. See யோக தீட்சை, 1. (சி. சி. 8, 3, மறைஞா.)

யோகதீட்சை yōka-tīṭcai, n. <yōga+. 1. (Śaiva.) A mode of initiation in which the teacher, by yogic power, enters the body of his disciple, takes hold of his soul and joins it to the feet of Śiva; யோகமார்க்கத்தால் குரு சீடனது உடலுட்பிரவேசித்து அவனது ஆன்மாவைக் கிரகித்துச் சிவன் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்கும் தீட்சைவகை. 2. (Śaiva.) A mode of initiation in which the teacher teaches his disciple how to practise nirātāra-yōkam, one of seven tīṭcai, q.v.; தீட்சை யேழனுள் நிராதாரயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவிக்கை. (சைவச. ஆசாரி. 95, உரை.)

யோகநிட்டை yōka-niṭṭai, n. <id.+. See யோகநிஷ்டை. (தக்கயாகப. 95, உரை.)

யோகநித்திரை yōka-nittirai, n. <id.+. A state of meditation which admits of the full

exercise of one's mental powers, the body remaining inactive as in sleep; உறங்குவதுபோன் றிருந்தும் அறிவுற்றிருக்கும் யோகநிலை (தக்கயாகப். 148, உரை.)

யோகநிலை yōka-nilai, n. <id +. The state of abstract meditation according to yoga philosophy; யோகமுறையில் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கை. (W.)

யோகநிஷ்டை yōka-niṣṭai, n. <yōga-niṣṭhā. Absorbed yogic contemplation; யோக முறையில் தியானத்திலாழ்ந்திருக்கை.

யோகநூல் yōka-nūl, n. <யோகம் +. See யோகசாத்திரம். (W.)

யோகப்பட்டம் yōka-p-paṭṭam, n. <id. + பட்டம்². Strap used by a yogi sitting on his hams, to bind his folded legs with the body; யோகிகள் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது முதுகையும் முழங்கால்களையும் சேர்த்துக் கட்டவுதவும் கச்சை. யோகபட்டம் விளங்க (திருவாலவா. 13, 5).

யோகப்பிரத்தியட்சம் yōka-p-pirattiyatcam, n. <id. +. (Log.) See யோகக்காட்சி. (யாழ். அக.)

யோகப்பிரமாணம் yōka-p-piramāṇam, n. <id. +. See யோகநிலை. (பாத. பாவ. 33.)

யோகபட்டம் yōka-paṭṭam, n. See யோகப்பட்டம். யோகபட்டத்திடைக் கட்டினார் (திருவிளை. இரசவா. 11).

யோகபதம் yōka-patam, n. <yōga + pada. (Gram.) Derivative word; காரணச்சொல். (W.)

யோகபரன் yōka-paraṉ, n. <yōga-para. One who has completely given himself up to yogic practices; யோகசிந்தையுடையவன். (இலக். அக.)

யோகபரீட்சை yōka-parīṭcai, n. <yōga +. See யோகாப்பியாசம். (W.)

யோகபாதம் yōka-pātam, n. <id. +. 1. (Śaiva.) Path of yoga. See யோகம், 19. 2. (Śaiva.) Second of the four parts of each civākamam, as dealing with yoga practices; ஒவ்வொரு சிவாகமத்திலும் யோகத்தைப்பற்றிக் கூறுவதாயுள்ள இரண்டாம் பகுதி. (பெரியபு. தில்லைவா. குச.) 3. The section of pāñcarāttirākamam dealing with yoga; யோகத்தைப்பற்றிக் கூறும் பாஞ்சராத்திராகமப் பகுதி.

யோகபீடம் yōka-pīṭam, n. <id. + pīṭha. Seat or posture peculiarly suitable to a yogi; யோகிகளுக்குரிய ஆசனம்.

யோகம் yōkam, n. <yōga. 1. Junction, union, combination; சேர்க்கை. பொறிபுனை யோகவியோக முடைத்தோன் (ஞானா. 61, 9). 2. (Astrol.) Lucky conjunction, as of planets; கிரகங்கள் முதலியவற்றின் நற்சேர்க்கை. 3. Sexual union; புணர்ச்சி. பன்னாளும் பயிலயோகம் பரமபரையின் விருமபினார் (பெரியபு. தடுத. 181). (செந். iv, 441.) 4. (Arith.) Addition; கூட்டல். (யாழ். அக.) 5. Luck, fortune; அதிட்டம். யோகமான வகுத தென்று (இராமநா. பாலகா. 10) 6. Excellence; உயர்ச்சி. (செந். iv, 257.) 7. Enthusiasm, zeal; உற்சாகம். (யாழ். அக.) 8. Fitness, suitability; தகுதி. (யாழ். அக.) 9. Etymological connection of a word; காரணப்பெயர்க்குரிய வியுத்பத்தி. 10. (Gram.) Derivative name; காரணப்பெயர். (நன். 62. விருத.) 11. Aphorism; சூத்திரம். (யாழ். அக.) 12. Means, expedient, device; உபாயம். கைகண்டயோகம (திவ். நாய்ச். 12, 5, வ்யா.). 13. Remedy, cure; medicine; மருந்து. ஆழ்துயரவிததற கொதத வருமபெறல் யோகமாடி (சீவக. 1800). 14. Fraud; ஏமாற்று. (யாழ். அக.) 15. Waistband, girdle; அரைப்பட்டிகை. அரியார் யோகமும (சிலப். 14, 170). 16. Auspicious mark, as on horse, cattle, etc.; நற்சுழி. யோகபபுரவி (பெரியபு. தடுத. 19). (செந். iv, 257.) 17. Deep and abstract meditation; concentration of the mind in the contemplation of the Supreme Spirit; ஆழ்ந்த தியானநிஷ்டை. யோக நலலுறக்க நலகினனை (இரகு. திருவவ. 5). 18. Consciousness; உணர்ச்சி. தாக்குதன் முன்னே யோகம வாரதது மாணடாாகரு (கம்பரா. வேலேற்ற. 42). 19. (Śaiva.) Path of yoga which consists in the mental worship of Śiva in His subtler Form; அதிசூட்சும வடிவினையுடைய கடவுளை அகத்தான் வழிபடுகையாகிய மார்க்கம். (சி. போ. பா. 8, 1, பக் 359, புதுப்.) 20. (Śaiva.) See யோகபாதம், 2. 21. Yoga, consisting of eight elements, viz., iyamam, niyamam, ācaṉam, pirāṇāyāmam, piratiyākāram, tāraṇai, tiyāṉam, camāti; இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்ற எண்வகைப்பட்ட யோகாப்பியாச அங்கங்கள். (சிலப். 14, 11, உரை) 22. Death; சாவு. (யாழ். அக.) 23. (Astron.) Yoga, one of the five items of pañcāṅkam, being 27 in number, viz., viṭkampam, pīti, āyuṣmāṉ, caupākkiyam, cōpaṉam, atikaṇṭam, cukarmam, tiruti, cūlam, kaṇṭam, virutti, turuvam, viyākātam, ariṣaṇam, vacciram, citti, viyatipātam, variyāṉ, parikam, civam, cittam, cāttiyam, cupam, cuppiram, pirāmiyam, mākēntiram or aintiram, vaitiruti; விட்கம்பம், பீதி, ஆயுஷ்மான், சௌபாக்கியம், சோபனம், அதிகண்டம், சுகர்மம், திருதி, சூலம், கண்டம், விருத்தி, துருவம், வியாகாதம், அரிஷணம், வச்சிரம், சித்தி, வியதிபாதம், வரியான், பரிகம், சிவம், சித்தம், சாத்தியம், சுபம், சுப்பிரம், பிராமியம், மாகேந்திரம் அல்லது ஐந்திரம்,

வைதிருதி என இருபத்தேழு வகைப்பட்டதான பஞ்சாங்க வுறுப்பு ஐந்தனு ளொன்று (விதான. பஞ்சாங்க. 24, உரை.) 24. (Astrol.) Auspicious or inauspicious conjunction of week days with lunar asterisms, of six kinds, viz, *amirta-yōkam, citta-yōkam, amirta-citta-yōkam, utpāta-yōkam, marana-yōkam, pirapalārista-yōkam;* அமிர்தயோகம், சித்தயோகம், அமிர்தசித்த யோகம், உத்பாதயோகம், மரணயோகம், பிரபலாரிஷ்டயோகம் என்னும் ஆறு யோகங்கள்.

யோகமார்க்கம் yōka-mārkkam, *n.* <id. +. Yogic system; யோகமுறை

யோகயாமளம் yōka-yāmaḷam, *n.* <*Yōga-yāmala.* A Tantric work dealing with the worship of Śakti; ஒரு சாக்தேய தந்திரம். *யோக யாமளதந்திரனை (தக்கயாகப. 136).*

யோகர் yōkar, *n.* <யோகம். 1. Yogis, followers of the yoga system; யோகியர். *எண்ணிலா முனிவா . . . . யோகர் (திருக்காளத். பு. பல ருஞ். 15).* 2. Sages, ascetics; முனிவர். (சூடா.) 3. Jaina saints; சமணமுனிவர் (சூடா.)

யோகரங்கம் yōkaraṅkam, *n.* <*yōga-raṅga.* Sylhet orange. See சொழிஞ்சி, 1. (மூ. அ.)

யோகரூடி yōka-rūṭi, *n.* <*yōga+rūḍhi.* Word having an etymological as well as a special or conventional meaning, as *paṅkaja;* காரணவிடுகுறி. (நன். 62, விருத.)

யோகவாகி yōka-vāki, *n.* <*yōga-vāhī.* Mercury; இரசம். (சங். அக.)

யோகவான் yōkavāṉ, *n.* <*yōga-vān.* Fortunate man; அதிட்டமுள்ளவன். (W.)

யோகவிபாகம் yōka-vipākam, *n.* <*yōga +vibhāga.* (Gram.) Separation of that which is usually combined together, especially the separation of the words of a Sūtra, splitting one rule into two or more; ஒரு சூத்திரத்தில் ஒரு பதத்தைத் தனியே பகுத்து வேறு சூத்திர மாக்கிப் பொருள்கோடலாகிய நூற்புணர்ப்பு. (தொல். சொல். 11, சேனா.)

யோகவுறக்கம் yōka-v-uṟakkam, *n.* <id. +. See யோகநித்திரை. (பரிபா. 13, 29, உரை.)

யோகவேஷ்டி yōka-vēṣṭi, *n.* <id.+. Upper cloth worn across the chest, passing over the left shoulder and under the right; இடது தோள்மேலிருந்து குறுக்காக அணியும் மேலாடை. (W.)

யோகஸ்நானம் yōka-snāṉam, *n.* <id.+. Purification by yogic contemplation, one of seven *snāṉam,* q.v.; ஸ்நானம் ஏழனுள் தியானத்தினாலுண்டாகுஞ் சுத்தி. (W.)

யோகக்ஷேமம் yōka-ksēmam, *n.* <id.+ *kṣēma.* 1. Welfare, prosperity; ஆக்கம். (W.) 2. Livelihood; சீவனோபாயம். (W.) 3. See யோகாதிசயம். *Colloq.* 4. Secure possession of what has been acquired, and increasing prosperity; பெற்ற பொருளின் நிலைபெறும் மேன்மேல் வருவாயும்.

யோகாக்கினி yōkākkiṉi, *n.* <id. + *agni.* 1. Lustre attained through yogic practice; யோகத் தாலடையும் தேசசு. 2. Blaze of fire; நெருப்புத் தீரள். (W.) 3. Excessive heat or fire glowing in the eyes of a yogi because of continued meditation; விடாத யோகானுட்டானத்தால் யோகியின் கண்ணில் ஒளிருந் தீ. (W.)

யோகாசனம் yōkācaṉam, *n.* <id.+ *ā-sana.* 1. Mode of sitting, suited to profound and abstract meditation; யோகத்திருந்திரிய இருக்கை. (W.) 2. Sitting on the hams, one of *pañca-v-ātaṉam,* q.v; பஞ்சவாதனத்துள் முழங் காலிட்டுக் குந்தியிருக்கும் இருப்பு. (சங். அக.)

யோகாசாரம் yōkācāram, *n.* <*yōgācāra.* 1. Practice and observance of yoga; யோகானுட்டானம். 2. A Buddhist school which maintains that the intelligence or *vijñāna* alone eternally exists; விஞ்ஞானம் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது எனக்கூறும் பௌத்தமதப் பிரிவு.

யோகாசாரன் yōkācāraṉ, *n.* <*yōgācāra.* Follower of the *yōgācāra* school of Buddhism; யோகாசார மதஸ்தன். (சி. சி. பர. யோகா. 1.)

யோகாசாரியன் yōkācāriyaṉ, *n.* <*yōga* +. Teacher of the yoga system of philosophy; யோகமதப்பிரவர்த்தகன். (W.)

யோகாதிகாரம் yōkātikāram, *n.* <id. +*adhikāra.* Ability or fitness to undertake the practice of yoga; யோகநிலையில் நிற்குந் திறமை. (W.)

யோகாதிசயம் yōkāticayam, *n.* <id.+ *atiśaya.* Condition, state of health; சுகநிலை. *என் யோகாதிசயங்க ளுரைக்க (அருட்பா. vi, வேண்டு கோ.).*

யோகாப்பியாசம் yōkāppiyācam, *n.* <*yōgābhyāsa.* Practice of yoga; யோகப்பயிற்சி.

யோகார்த்தம் yōkārttam, *n.* <*yōga*+ *artha.* (Gram.) Etymological meaning; காரணப்பொருள். (W.)

யோகாரங்கம் yōkāraṅkam, *n.* See யோகரங்கம். (சங். அக.)

யோகி[1] yōki, *n.* <*yōgin.* 1. Follower of the yoga system of philosophy; adept in yogic practices; யோகாப்பியாசமுடையவன். ஒண்டிறல் யோகிகளே (திருவாச. 46, 2). 2. Ascetic; சன்னியாசி. (W.) 3. Śiva; சிவபிரான். (பிங்.) 4. Aiyaṉār; ஐயனார். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (பிங்.) 6. Abductor muscle; உடலை வளைக்க உதவுந் தசை. (W.)

யோகி[2]-த்தல் yōki-, 11 *v. tr.* <யோகம். To contemplate; to meditate upon; தியானித்தல். (W.)

யோகிப்பரதேசி yōki-p-paratēci, *n.* <யோகி+. A class of North Indian mendicants, as practicing yoga. See பைராகி. *Nāñ.*

யோகிப்பு yōkippu, *n.* <யோகி-. Meditation; contemplation; தியானம். (W.)

யோகினி yōkiṉi, *n.* <*yōginī.* 1. Female magician; witch, sorceress; மந்திரவாதஞ் செய்பவள். (W.) 2. A class of female attendants on Durgā; காளிக்கு ஏவல்செய் மகளிர்வகை. வீர யோகினி வெள்ளமோடு (பிரபுலிங. கைலாச 42). 3. Fairy; தெய்வப்பெண். நீலமெனும் யோகினி மடவாரும (திருக்காளத். பு. விசிட்டத. 28). 4. Kāḷi; காளி. இதநிறம யோகினி யிசைத்து (கந்தபு. அக்கினிமுகா. 132). 5. (Astrol.) Durgā who, on each *titi* of the waning and waxing moon, appears in a particular direction and causes harm to those who start their journey in that direction; ஒவ்வொரு திதியில் ஒவ்வொரு திக்கில் நின்றுகொண்டு அத்திக்கு நோக்கிப் பயணமாவோர்க்குத் தீங்கு விளைப்பவளாகக் கருதப்படுந் தேவதை. (சோதிடகிரக. 89.)

யோகினிச்சி yōkiṉicci, *n.* prob. id. A kind of dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 89.)

யோகினிதிசை yōkiṉi-ticai, *n.* <id.+*diśā.* Direction of the *yōkiṉi*; யோகினியுள்ள திக்கு. (பஞ்.)

யோகீசுவரன் yōkīcuvaraṉ, *n.* <*yōgīśvara.* Adept in yoga; யோகத்தில் வல்லவன்.

யோகு yōku, *n.* <*yōga.* See யோகம், 17. யோகு செய்தனன் (கம்பரா. நாட. 3).

யோசனம் yōcaṉam, *n.* See யோசனை. (யாழ். அக.)

யோசனவல்லி yōcaṉa-valli, *n.* <*yōjana* +*vallī.* 1. Indian madder. See மஞ்சிட்டி. (தைலவ. தைல.) 2. Indian pennywort; வல்லாரை. (நாமதீப. 330.)

யோசனன் yōcaṉaṉ, *n.* prob. id. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

யோசனை yōcaṉai, *n.* <*yōjanā.* 1. Thought, reflection, consideration; சிந்தனை. 2. Opinion, sentiment; கருத்து. 3. Counsel, advice, புத்திமதி. 4. Device; scheme, contrivance; உபாயம். 5. Discretion, prudence, wisdom; விவேகம். 6. A linear measure = four *kurōcam;* நான்கு குரோசங்கொண்ட நீட்டலளவு. நாகநன்னாட்டு நானூறியோசனை (மணி. 9, 21). 7. Sound; ஓசை. (சது.)

யோசனைக்காரன் yōcaṉai-k-kāraṉ, *n.* <யோசனை+. Prudent, thoughtful man; முன்னாலோசனை யுடையவன். (W.)

யோசனைகந்தி yōcaṉaikanti, *n.* <*Yōjanagandhī.* Vyāsa's mother, பரிமளகந்தி. (W.)

யோசனைசாலி yōcaṉai-cāli, *n.* <யோசனை +சாலி[2]. Wise, politic man; விவேகமுள்ளவன். (W.)

யோசனைவான் yōcaṉai-vāṉ, *n.* <id.+. See யோசனைக்காரன். (யாழ். அக.)

யோசி-த்தல் yōci-, 11 *v. tr.* <*yuj.* 1. To bring together; சேர்த்தல். வாயுபிராணனென்று மடைமாறி யோசித்து (திருப்பு. 341). 2. To consider, ponder; சிந்தித்தல். எல்லாம யோசிக்கும் வேளையில (தாயு. பரிபூரண. 10). 3. To consult; ஆலோசனை கேட்டல்.

யோசியம் yōciyam, *n.* <*jyōtiṣa.* Astrology, prognostication, divination. See சோசியம். (J.)

யோத்திரம் yōttiram, *n.* <*yōktra.* Cord used to yoke cattle; நுகக்கயிறு. (யாழ். அக.)

யோதனம் yōtaṉam, *n.* <*yōdhana.* Act of fighting, battle, war; போர். யோதனத்தி லிவன் (பாரத. பதினான். 78).

யோதை yōtai, *n.* [T. *yōdhā.*] Learned man, sage, person of extraordinary qualifications; அறிஞன். (W.)

யோமிய yōmiya, *n.* <Arab. *yaumia.* Daily allowance or pension granted to Muhammadans, in the earlier years of British rule for having rendered special services; பிரிட்டிஷ் அரசாங்க ஆரம்பத்தில் முசம்மதியர் செய்த உபகாரங்களுக்காக அவர்க்கு அரசாங்கத்தார் கொடுத்துவந்த நித்தியப்படித்தரம். (M. N.A. D. I, 287.)

யோமியதார் yōmiya-tār, *n.* <யோமிய+தார்[2]. Grantee of a daily allowance; யோமியப்படித்தரம் பெறுவோர். (M. N.A. D. I, 287.)

யோனி yōṉi, n. <yōni. 1. *Pudendum muliebre*, பெண்குறி. விரிந்தது யோனியும (திரு மந். 455). 2. Place of birth, source, origin; உற்பத்தி ஸ்தானம். உலகனை புரக்கும யோனி (ஞானா. 14, 4). 3. Womb, matrix; கருப்பப் பை. 4. Cause; காரணம். (சது.) 5. Form of life; பிறவி. எங்கின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் (திவ். இயற். திருவிருத். 1). 6. Pedestal of a *linkam*. See ஆவுடையாள். 7. A necessary adjunct or part of a drama; ஒரு நாடகவுறுப்பு. (சிலப். 3, 13, உரை.) 8 The 11th asterism. See பூரம். 9. Water; நீர். (இலக். அக.)

யோனிக்கலப்பு yōṉi-k-kalappu, n. <யோனி+. Mixed origin or caste; சங்கரசாதி. (யாழ். அக.)

யோனிகாரம் yōṉikāram, n. Alum. See படிக்காரம். (சங். அக.)

யோனிசங்கரம் yōṉi-caṅkaram, n. <யோனி+சங்கரம்[1]. See யோனிக்கலப்பு. (யாழ். அக.)

யோனிசங்கரன் yōṉi-caṅkaraṉ, n. <id. +சங்கரன்[2]. Person of mixed caste, offspring of mixed parentage, considered low-born; யோனிசங்கரத்தால் இழிந்ததாகக் கருதப்படும் பிறப்புள்ளவன். (யாழ் அக.)

யோனிசிராவம் yōṉi-cirāvam, n. <id.+. Whites, *leucorrhoea*; வெள்ளைநோய். (பைஷஜ.)

யோனித்துவாரம் yōṉi-t-tuvāram, n. <id.+. Vagina; vulva; பெண்குறியின் துவாரம்.

யோனிப்படு-தல் yōṉi-p-paṭu-, v. intr. <id.+. To be born; பிறந்தல். (யாழ். அக.)

யோனிப்புற்று yōṉi-p-puṟṟu, n. <id.+. A venereal disease; துர்வியாதிவகை. (இங். வை.)

யோனிப்பொருத்தம் yōṉi-p-poruttam, n. <id.+. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q. v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுள் ஒன்று (W.)

யோனிபேதம் yōṉi-pētam, n. <id.+. Species of living beings, said to number 84 lakhs; 84 லக்ஷமாகக் கூறப்படும் பிறப்புவகை. உரைசேரு மெண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேத நிரைசேர (தேவா. 575, 3). (பிங்.)

யோனிமணி yōṉi-maṇi, n. <id.+. See யோனிலிங்கம். (யாழ். அக.)

யோனிமுத்திரை yōṉi-muttirai, n. <id. +. A hand-pose with a triangular opening between the fingers; முக்கோணமாகக் காட்டும் கைம்முத்திரை வகை. (சங். அக.)

யோனிமேகம் yōṉi-mēkam, n. <id.+. மேகம்[2]. See யோனிசிராவம். (பைஷஜ.)

யோனிரோகம் yōṉi-rōkam, n. <id +. Diseases of the vagina; கும்ப நோய் (பைஷஜ.)

யோனிலிங்கம் yōṉi-liṅkam, n. <*yōni-linga*. Clitoris; பெண்குறியி னுறுப்புத்தி. (இங். வை.)

யோனிவாய் yōṉi-vāy, n. <யோனி+. See யோனி, 1. (யாழ். அக.)

யோனிவாய்ப்படு-தல் yōṉi-vāy-p-paṭu-, v. intr. <யோனிவாய்+படு-. See யோனிப்படு-.

யௌ

யௌ yau. The compound of ய+ஔ.

யௌகிகம் yaukikam, n. <*yaugika*. (Gram.) Divisible word, derivative; பகுபதம். (W.)

யௌதகம் yautakam, n. <*yautaka*. See யௌதுகம். (W.)

யௌதம்[1] yautam, n. <*yautava*. A linear measure; ஒரு நீட்டலளவை. (யாழ். அக.)

யௌதம்[2] yautam, n. <*yaudhika*. Assembly of women; மகளிர் கூட்டம். (யாழ். அக.)

யௌதுகம் yautukam, n. <*yautuka*. Gift made to a bride while sitting beside the bridegroom, a variety of *strī-dhana*; கலியாண காலத்து மணமகனோடு மணையிலிருக்கும்போது மணப்பெண்ணுக்குச் சேர்க்கப்படும் சீதனப்பொருள். (W. G.)

யௌவனகண்டகம் yauvaṉa-kaṇṭakam, n. <யௌவனம்+கண்டகம்[2]. Pimple on the face; முகப்பரு. (யாழ். அக.)

யௌவனதசை yauvaṉa-tacai, n. <*yauvana+daśā*. Youth; வாலிப பருவம். (சங். அக.)

யௌவனம் yauvaṉam, n. <*yauvana*. 1. Adolescence, youth; இளமை. (சூடா.) 2. Beauty; அழகு. (அக. நி.) 3. Joy; களிப்பு. (சது.) 4. See யௌதம்[2]. (யாழ். அக.)

யௌவனலக்கணம் yauvaṉa-lakkaṇam, n. <*yauvana-lakṣana*. (யாழ். அக.) 1. Beauty; அழகு. 2. Woman's breast; கொங்கை.

யௌவனிகை yauvaṉikai, n. <*yauvanikā*. Women between the age of 16 and 50; பதினாறுக்கு மேல் ஐம்பதுக்கு உட்பட்ட வயதுள்ள பெண். (சங். அக.)

ர்

ர் r. The 12th consonant, a medial; நெடுங் கணக்கில் பன்னிரண்டா மெய்யான இடையெழுத்து.

ர

ர ra. The compound of ர் and அ.

ரக்கை rakkai, n. cf. rakṣā. [T. rekka, K. rakke.] Wing. See இறக்கை. Loc.

ரக்தம் raktam, n. <rakta. See இரத்தம்.

ரக்தா raktā, n. <raktā. (Mus.) A division of the fifth note of the gamut; பஞ்சமசுரத்தின் வகையு ளொன்று. (பரத. இராக. 44.)

ரக்தாக்ஷி raktākṣi, n. <raktākṣa. 1. The 58th year of the Jupiter cycle. See இரத்தாட்சி. 2. Four o'clock plant. See அந்திமந்தாரை.

ரக்தி rakti, n. <rakti. 1. Pleasingness, charm; மனோகரம். Loc. 2. (Mus.) A kind of rāka-p-pirastāram, played mostly on nāka-curam; நாகசுரத்திற் பெரும்பாலும் பாடப்படும் இராகப்பிரஸ்தாரவகை.

ரக்திஷ்டீவிசந்நிபாதசுரம் raktiṣṭīvi-cannipāta-curam, n. <rakta+ṣṭhīvin+. A kind of fever accompanied with burning sensation, yellowish pallor, spitting of blood, etc.; உடம்பெரிச்சல் மஞ்சணிறம் இரத்தங்கக்கல் முதலிய வற்றோடு தோன்றும் சுரவகை. (சீவரட்.)

ரகசியம் rakaciyam, n. <rahasya. 1. See இரகசியம். (W.) 2. Pudendum muliebre; பெண்குறி. Loc.

ரகதாரி rakatāri, n. See ரஹதாரி. (C. G.)

ரகம் rakam, n. <U. raqam. Class; sort; வகை. (C. G.)

ரகளை rakaḷai, n. <K. ragaḷe <rāhaḍī. 1. (Mus.) A kind of metre in Kanarese; கன்னடப் பாட்டுவகை. 2. Confusion; குழப்பம். 3. Row; கலவரம். Loc.

ரகளைப்படு-தல் rakaḷai-p-paṭu-, v. intr. <ரகளை+. See ரணகளப்படு-.

ரகாப் rakāp, n. <Arab. rikāb. Stirrup; அங்கவடி. Loc.

ரகிதம் rakitam, n. <rahita. Desertion, destitution, separation; நீக்கம்.

ரங்கநாதன் raṅka-nātaṉ, n. <Raṅga-nātha. Viṣṇu worshipped at Śrīraṅgam. See அரங்கநாதன்.

ரங்கம் raṅkam, n. <raṅga. See அரங்கம்.

ரங்கமண்டபம் raṅka-maṇṭapam, n. <id. +. Inner hall of a temple; கோயிலின் உள் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 1200.)

ரங்கவல்லி raṅka-valli, n. <raṅga-vallī. Flour used in drawing decorative figures on the floor; கோலப்பொடி. Loc.

ரங்கு raṅku, n. <raṅga. [K. raṅgu] 1. Colour; நிறம். (W.) 2. Dye; சாயம். (W.) 3. Pigment; வர்ணந்தரும் பொருள். 4. A game of chance played with cards; சீட்டைக்கொண்டு ஆடும் சூதாட்டவகை. Loc. 5. Woman that is loved; காதலிக்கப்படுபவள். Loc. 6. Prostitute; வேசை. (விறலிவிடு. 368.)

ரச்சீத்கவுல் raccīt-kavul, n. prob. Persn. rasīd+. Grant of land on cowle, providing progressive rates of assessment; தீர்வைத் தொகை யைப் படிப்படியாக அதிகப்படுத்தும் நிபந்தனையோடு கூடிய நிலக்குத்தகை. (R. T.)

ரச்சுசர்ப்பம் raccu-carppam, n. <rajju+sarpa. Illusion, delusion of mistaking a rope for a serpent. See கயிற்றரவு. (வேதா. சூ. 92, உரை.)

ரசக்கொளுஞ்சி raca-k-koḷuñci, n. prob. rasa+. A medicinal herb; மூலிகைவகை. (மூ. அ.)

ரசகர்ப்பூரம் raca-karppūram, n. <id.+karpūra. Sublimate of mercury. See இரச கர்ப்பூரம். (பதார்த்த. 1147.)

ரசகுண்டு raca-kuṇṭu, n. <id.+குண்டு[1]. Hollow glass globe coated with quicksilver. See இரசக்குண்டு. Colloq.

ரசகுல்லா raca-kullā, n. <id.+gōla. A kind of sweet confection; தித்திப்பான சிற்றுண்டி வகை. Mod.

ரசச்செந்தூரம் raca-c-centūram, n. <id. +. 1. A calcined preparation of mercury; இரசஞ் சேர்த்துச் செய்த சிந்தூரவகை. (மூ. அ.) 2. Oxide of mercury; சிந்தூரமாயுள்ள பாத ரசம்.

ரசத்தைலம் raca-t-tailam, n. <id.+. A medicinal oil prepared with mercury as the chief ingredient; பாதரசத்தைத் தாய்ச்சரக்காகக் கொண்டு செய்த மருந்தெண்ணெய்வகை. (பைஷஜ.)

ரசதக்குன்றவர் racatakkuṉṟavar, n. <ரசதகுன்றம். Śiva, as residing in Mt. Kailas; [கைலாயத்திலிருப்பவர்] சிவபிரான். ரசதக் குன்றவா கொடுத்தனா . . . விடை (தக்கயாகப். 291).

ரசதகுன்றம் racata-kunṟam, n. <rajata +. See ரசதமலை.

ரசதபஸ்மம் racata-pasmam, n. <id.+. Oxide of silver. See இரசதபஸ்மம்.

ரசதம் racatam, n. <rajata. Silver; வெள்ளி.

ரசதமலை racata-malai, n. <id.+. Mt. Kailas, as of silver; [வெள்ளிமலை] கயிலைமலை. (தக்கயாகப. 43.)

ரசதாளி racatāḷi, n. <rasa-dālikā. [T. rasadāḷi, K. rasadāḷe.] A species of plantain; வாழைவகை. கன்னலை ரசதாளிக் கனியை (திருப போ. சந். கிளிப. 5).

ரசதாளிக்கரும்பு racatāḷi-k-karumpu, n. <ரசதாளி+. A species of sugar-cane; கரும்பு வகை. (மூ. அ.)

ரசப்பதங்கம் raca-p-pataṅkam, n. <ரசம் +. Sublimate of mercury. See இரசகர்ப்பூரம். (இங். வை.)

ரசப்பிடிப்பு raca-p-piṭippu, n. <id.+ Rheumatism due to mercurial poisoning; பாதரச முட்கொண்டதாலுண்டாம் முடக்குவாதம். (பைஷஜ.)

ரசப்புகை raca-p-pukai, n. <id.+. Mercurial vapour; பாதரசத்தின் ஆவி. (இங். வை.)

ரசபஸ்மம் raca-pasmam, n. <rasa+. Oxide of mercury. See இரசபற்பம். (இங். வை.)

ரசபுத்திரன் racaputtiraṉ, n. <rāja-putra. Rajput; வடஇந்தியாவிலுள்ள ஒரு சாதியான். (W.)

ரசபூபதிரசம் raca-pūpati-racam, n. <rasa+bhū-pati+. A medicinal powder, calcined from mercury and other ingredients; பாதரச முதலிய சரக்குக்களைப் புடஞ்செய்தெடுத்த பஸ்மவகை. (பைஷஜ.)

ரசம் racam, n. <rasa. 1. See இரசம்[1]. 2. Chyle; சத்ததாதுக்களிலொன்றாகிய இரதம். 3. Charm; attractiveness; பிறர்மனத்தைக் கவரவல்ல இனிமை. அவன் பேச்சில் ரசமில்லை.

ரசமணி raca-maṇi, n. <id.+. See ரச குண்டு. Loc.

ரசமெழுகு raca-meḻuku, n. <id.+. Blue pill, Pilula hydrargyri; பாதரசஞ் சேர்த்துச் செய்த மெழுகுமருந்துவகை. (இங். வை.)

ரசவாங்கி racavāṅki, n. <Mhr. rasa-vāṅgē. A kind of brinjal soup; கத்தரிக்காய்ப் புளிக் குழம்புவகை. (இந்துபாக.)

ரசனிமுகம் racaṉimukam, n. <rajanī-mukha. Evening; சாயங்காலம். (பிரபோத. சத் தியாதனன். 49.)

ரசனேந்திரியம் racaṉēntiriyam, n. <rasanēndriya. See ரசனை[1].

ரசனை[1] racaṉai, n. <rasanā. Tongue, the organ of taste; சுவையுணரும் பொறியாகிய நாக்கு.

ரசனை[2] racaṉai, n. <racanā. Arrangement; style; அமைப்பு.

ரசா racā, n. See ரஜா. (W.)

ரசாஞ்சனம் racāñcaṉam, n. <rasāñjana. An unguent prepared with vitriol of copper; துத்தம் சேர்த்த மைவகை. (பதார்த்த. 1146.)

ரசாதலம் racātalam, n. <rasā-tala. A region under the earth. See இரசாதலம். (சூடா.)

ரசாதிபதி racātipati, n. <rasādhipati. Lord of the juices, one of nava-nāyakar, q.v. See இரசாதிபதி. (பஞ்.)

ரசாயனசாஸ்திரம் racāyaṉa-cāstiram, n. <rasāyana+. Chemistry; தாதுப்பொருள் களின் குணவிசேடங்களை உணர்த்தும் நூல். Mod.

ரசாயனம் racāyaṉam, n. <rasāyana. Syrup, elixir. See இரசாயனம், 1.

ரசீது racītu, n. <Persn. rasīd Receipt, acquittance; பெற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுக்குஞ் சீட்டு.

ரசுமிமாலை racumi-mālai, n. <raśmi+mālā. Necklace of 50 or 60 threads, especially of pearls; ஐம்பது அல்லது அறுபது சரங்களா லமைந்த கழுத்தணிவகை. Loc.

ரசோனம் racōṉam, n. <rasōna. Garlic; வெள்ளைப்பூண்டு. (தைலவ. தைல.)

ரஞ்சகபித்தம் rañcaka-pittam, n. <rañjaka-pitta. A kind of bile which nourishes chyle; இரசதாதுவைப் போஷிக்கும் பித்தவகை. (பைஷஜ.)

ரஞ்சகம் rañcakam, n. <rañjaka. That which pleases or delights. See இரஞ்சகம்[2]. (C. G.)

ரஞ்சனி rañcaṉi, n. <rañjanī. (Mus.) A division of the second note of the gamut, one of three kinds of riṣapam, q.v.; ரிஷபவகை மூன்றனுள் ஒன்று. (பரத. இராக. 41.)

ரஞ்சிதம் rañcitam, n. <rañjita. That which pleases, charms or delights. See இரஞ்சிதம், 1. ரஞ்சிதாமிருதவசனம் (திருப்பு. 18).

ரட்சாமூர்த்தி raṭcā-mūrtti, n. <rakṣā-mūrti. Saviour; பாதுகாப்போன். உகாந்தகாலத்து ரட்சாமூர்த்தியின் யானைகளாதலின் (தக்கயாகப. 271, உரை).

ரட்சி-த்தல் raṭci-, 11 v. tr. <rakṣ. See இரட்சி-. (தக்கயாகப. 341, உரை.)

ரட்சை raṭcai, n. <rakṣā. See இரட்சை. (தக்கயாகப. 137, உரை.)

ரண்டமுண்டை raṇṭa-muṇṭai, n. <raṇḍā + muṇḍā. Widow, a term of abuse; விதவை யென்று பொருள்படும் ஒருவசைச்சொல். Loc.

ரணகளப்படு-தல் raṇakaḷa-p-paṭu-, v. intr. <ரணகளம்+. To be in great confusion; பெருங்குழப்பமாதல்.

ரணகளம் raṇa-kaḷam, n. <raṇa-khala. Battle-field; போர்க்களம்.

ரணசல்லியம் raṇa-calliyam, n. <ṛṇa+. Trouble arising from debts; financial worry; கடனுலான உபத்திரவம். எனக்குக் கொஞ்சம ரண சல்லியம் இருக்கிறது.

ரணசன்னி raṇa-caṉṉi, n. <ரணம்³+. 1. Traumatic delirium. See இரணசன்னி. 2. Tetanus, lock-jaw; இசிவுநோய்வகை. (M. L.)

ரணம்¹ raṇam, n. <ṛṇa. Debt. See இரணம்¹.

ரணம்² raṇam, n. <raṇa. Battle, war, fight. See இரணம்². பேரணக் கலாமிகு மறவோர் (இரகு. குலமுறை. 18).

ரணம்³ raṇam, n. <vraṇa. Sore; cut; wound. See இரணம்³. இன்னும் ரணம் ஆறவில்லை.

ரணரங்கம் raṇa-raṅkam, n. <raṇa-raṅga. See ரணகளம்.

ரணவைத்தியம் raṇa-vaittiyam, n. <ரணம்³+. Surgery. See இரணவைத்தியம். Colloq.

ரத்தக்கட்டி ratta-k-kaṭṭi, n. <ரத்தம்+. Abscess, boil. See இரத்தக்கட்டி. (M.L.)

ரத்தக்கட்டு ratta-k-kaṭṭu, n. <id.+. Congestion of blood. See இரத்தக்கட்டு. (M. L.)

ரத்தக்காணிக்கை ratta-k-kāṇikkai, n. <id.+. A kind of endowment. See இரத்தக் காணிக்கை. (R. T.)

ரத்தக்குறைவுவீக்கம் ratta-k-kuṟaivu-vīkkam, n. <id.+குறைவு+. Dropsy; உடல் வீக்கரோகம். (M. L.)

ரத்தகாசம் ratta-kācam, n. <rakta+kāsa. Spitting of blood. See இரத்தகாசம். (M. L.)

ரத்தகோபம் ratta-kōpam, n. <id.+kōpa. See ரத்தமதரோகம். (இங். வை. 170.)

ரத்தச்சுழல் ratta-c-cuḻal, n. <ரத்தம்+. Circulation of the blood; இரத்தவோட்டம். (இங். வை.)

ரத்தசிம்மகதோஷம் ratta-cimmaka-tōsam, n. <rakta+jihmaka+. A kind of fever accompanied with thirst and a burning sensation, and indicated by the tongue being red; தாகம் எரிச்சலுடன் கூடியதும் நாக்குச்சிவந்து காட்டுவதுமான சுரவகை. (சீவரட்.)

ரத்தசிரஸ்தாபரோகம் ratta-cirastāpa-rōkam, n. <id.+śiras-tāpa+. Apoplexy; சன்னிவகை (M. L.)

ரத்தசிராவரோகம் ratta-cirāva-rōkam, n. <id.+srāva+. Excessive menstruation. See பெரும்பாடு, 2. (பைஷஜ.)

ரத்தசோஷை ratta-cōṣai, n. <id.+. Anaemia. See சோகை, 1. (M. L.)

ரத்தபலவீனம் ratta-pala-v-īṉam, n. <id.+. Anaemia. See சோகை, 1. (M. L.)

ரத்தபித்தரோகம் ratta-pitta-rōkam, n. <id.+pitta+. Haemorrhage; இரத்தம் வெளிப் படும் நோய். (இங். வை. 174.)

ரத்தபீனசம் ratta-pīṉacam, n. <id.+. Bleeding at the nose. See இரத்தபீனசம். (இங். வை.)

ரத்தபுஷ்டி ratta-puṣṭi, n. <id.+. 1. Full-bloodedness. See இரத்தபுஷ்டி. 2. See ரத்தமதரோகம்.

ரத்தம் rattam, n. <rakta. Blood; இரத்தம். சிரத்து ரத்தந் துதைந்தெழுஞ் செச்சையான் (கம்பரா. அங்கத. 42).

ரத்தமசூரிகை ratta-macūrikai, n. <id.+. Scarlet fever; சுரநோய்வகை. (இங். வை.)

ரத்தமதரோகம் ratta-mata-rōkam, n. <id.+mada+. Hyperaemia, plethora or fulness of blood; இரத்தமிகுதியாகிய நோய். (இங். வை. 170.)

ரத்தவண்டம் ratta-v-aṇṭam, n. <id.+. Haematocele, accumulation of blood in the testicle; அண்டத்திலுண்டாம் இரத்தக்கட்டி. (M. L.)

ரத்தவமனம் ratta-vamaṉam, n. <id.+. Vomiting of blood. See இரத்தவாந்தி. (இங். வை. 177.)

ரத்தவிருத்தி ratta-virutti, n. <id.+. See ரத்தமதரோகம். (இங். வை.)

ரத்தக்ஷீணரோகம் ratta-kṣīṇa-rōkam, *n.* <*rakta-kṣīṇa*+. Anaemia. See சோகை, 1. (இங். வை. 171.)

ரத்தாசயம் rattācayam, *n.* <*rakta*+*ā-śaya*. Heart. See இரத்தாசயம். (பைஷஜ.)

ரத்தாதிகம் rattātikam, *n.* <*raktādhika*. See ரத்தமதரோகம். (இங். வை. 170.)

ரத்தாதிசயம் rattāticayam, *n.* <*raktā-tiśaya*. See ரத்தமதரோகம். (C. G.)

ரத்திகை rattikai, *n.* <*raktikā*. (Mus.) A division of the second note of the gamut, one of three kinds of *riṣapam*, q.v.; ரிஷபவகை மூன்றனுள் ஒன்று. (பரத. இராக. 41.)

ரத்து rattu, *n.* <Arab. *radd*. Rejection; repulsion; refutation; repeal, abrogation; making null and void; தள்ளுபடி. (C. G.)

ரத்னகண்டி ratna-kaṇṭi, *n.* <*ratna*+கண்டி². Ruby necklace; இரத்தினக்கற்கள் இழைத்த கழுத்தணிவகை. *ரவைகையணிந் தானகேசா ரதனகண்டி* (விறலிவிடு. 1130).

ரத்னம் ratnam, *n.* <*ratna*. 1. Gem, precious stone. See இரத்தினம். 2. Diamond; வைரம். *Loc.*

ரதசப்தமி rata-captami, *n.* <*ratha*+*saptamī*. The seventh *titi* in the bright fortnight of *mākam*. See இரதசத்தமி.

ரததீபம் rata-tīpam, *n.* <id.+. A kind of ornamental light waved before the deity; கடவுள் திருமுன் காட்டப்படும் தீபவகை. (பாரத. ஒழிபி. 42, உரை.)

ரதபந்தம் rata-pantam, *n.* <id.+. A species of *cittira-kavi*. See இரதபந்தம். (T. A. S. v, 25.)

ரதி¹ rati, *n.* <*rati*. 1. Desire, longing. See இரதி², 1. 2. Coition. See இரதி², 2. 3. Kāma's wife. See இரதி², 3.

ரதி² rati, *n.* <Mhr. *ratī*<*raktikā*. 1. Seed of crab's eye. See குன்றிமணி, 1. 2. A standard weight for gold and gems. See குன்றிமணி, 3. (C. G.)

ரதோற்சவம் ratōṟcavam, *n.* <*rathōtsava*. Car-festival; தேர்விழா.

ரந்திரம் rantiram, *n.* <*randhra*. 1. Hole. See இரந்திரம், 1. (W.) 2. Space; வெளி. 3. (Astrol.) Sign of nativity; சென்மலக்கினம். 4. Flaw, defect; குற்றம். 5. Weakness; பலவீனம். 6. See இரகசியம். (W.)

ரப் rap, *n.* <Arab. *rab*. God, the All-nourishing; [ஸர்வபோஷகன்] கடவுள்.

ரப்பு¹ rappu, *adj.* <E. Rough; கரடு முரடான. *Loc.*

ரப்பு² rappu, *n.* <U. *rafū*. Darning; இழையோட்டுகை. (C. G.)

ரப்பை rappai, *n.* Eyelid. See இரப்பை.

ரம்சான் ramcāṉ, *n.* <Arab. *Ramzān*. 1. Ramzan, the ninth month of the Muhammadan year, each day of which is observed as a fast from dawn till sunset; பிரதிதினமும் உதயமுதல் அத்தமனம்வரை பட்டினிவிரதமிருந்து கொண்டாடப் படுவதும் முகம்மதியர் வழங்கும் மாதங்களுள் ஒன்பதா வதுமான மாதம். (W.) 2. Festival on the last day of the month of Ramzān; ரம்சான்மாதத்துக் கடைசி நாளிற் கொண்டாடப்படும் ஒரு முகம்மதிய பண்டிகை.

ரம்டோல் ramṭōl, *n.* <Hind. *ḍhōl*. Big drum; பெரிய நகரா. *Loc.*

ரம்பாதிருதியை rampā-tirutiyai, *n.* <*rambhā*+*tṛtīyā*. The third *titi* of the bright half of the lunar month *ciyēṭṭam*, when Pārvatī is worshipped, Her presence being invoked in a plantain tree; பார்வதியை வாழைமரத்தில் ஆவா கனஞ்செய்து வழிபடும் சியேட்ட மாதத்துச் சுக்கில பட்சத் திருதியை. (பஞ்.)

ரம்பாவிரதம் rampā-viratam, *n.* <id.+. A fast observed on *rampā-tirutiyai*; ரம்பாதிருதி யை யன்று செய்யும் விரதம். (பஞ்.)

ரம்பை rampai, *n.* <*Rambhā*. A courtesan of the Gods. See அரம்பை¹, 2.

ரம்மியம் rammiyam, *n.* <*ramya*. 1. That which is pleasant or agreeable. See இரம் மியம். 2. Satisfaction; திருப்தி. (W.) 3. Beauty; அழகு.

ரம்மியா rammiyā, *n.* <*ramyā*. (Mus.) A division of the sixth note of the gamut; தைவத சுரவகையுள் ஒன்று. (பரத. இராக. 45.)

ரம்ஜான் ramjāṉ, *n.* See ரம்சான். (W.)

ரமணன் ramaṇaṉ, *n.* <*ramaṇa*. 1. Husband; கணவன். *ராதாரமணன்.* 2. Lord; தலைவன். *வேங்கடரமணன்.*

ரமாரமி ramārami, *adv.* [T. *ramā-rami.*] *Colloq.* 1. More or less; ஏறச்குறைய. 2. On an average; சராசரி.

ரமி-த்தல் rami-, *11 v. intr. & tr.* <*ram*. See இரமி-. (தக்கயாகப். 327, உரை.)

ரயத் rayat, *n.* <U. *raiyat.* Ryot, peasant, cultivator, tenant; குடியானவன். (C. G.)

ரயத்தி rayatti, *adj.* <id. Ryotti, relating to or belonging to a ryot; குடியானவனுக்குச் சொந்தமான. (R. T.)

ரயத்து rayattu, *n.* <id. See ரயத். (W.)

ரயத்வாரி rayat-vāri, *n.* <id. +. Settlement of land revenue directly with individuals; தனித்தனியாகக் குடிகளுக்கு விதிக்குந் தீர்வை யொழுங்கு. (C. G.)

ரயாத் rayāt, *n.* See ரயாதி. (C. G.)

ரயாதி rayāti, *n.* <U. *riayat.* (C. G.) 1. Remission of Government claim; வரிவஜா. 2. Benefit, profit; லாபம்.

ரயித்து rayittu, *n.* See ரயத். (W.)

ரயித்துவாரி rayittu-vāri, *n.* <ரயித்து+. See ரயத்வாரி. (W.)

ரயில் rayil, *n.* <E. *rail.* Train propelled by steam or electricity; நீராவியால் அல்லது மின்சாரத்தாற் செல்லும் வண்டித்தொடர்.

ரயில்பாக் rayil-pāk, *n.* <ரயில்+E. *bag.* Small travelling case, portmanteau; ரயில் பயணத்திற்கு உதவும் சிறுபெட்டி. *Colloq.*

ரயிலடுக்கு rayil-aṭukku, *n.* <ரயில்+. A compact set of cooking utensils, used by travellers; பயணஞ் செல்வோர் சென்றவிடங்களிற் சமைக்க உதவும் அடுக்குப் பாத்திரம். *Colloq.*

ரவா ravā, *n.* See ரவை[1], 2.

ரவாணா ravāṇā, *n.* <Persn. *rawāna.* 1. Sending, despatch; அனுப்புகை. (C. G.) 2. Pass, permit; அனுமதிச்சீட்டு. (W.) 3. Tabour; தம்பட்டவகை. *Madr.*

ரவாலாடு ravā-lāṭu, *n.* <ரவா+. A kind of confection made of wheat-flour; ரவாவினால் செய்த இலட்டு.

ரவாணு ravāṇā, *n.* See ரவாணா, 1. (C. G.)

ரவாஸ்பார்-த்தல் ravās-pār-, *v. intr.* See ரவேஸ்பார்-.

ரவி[1] ravi, *n.* <*ravi.* 1. Sun. See இரவி[2], 1. *ரவியுமதியமு முடன்வலம் வருமலை* (*தக்கயாகப.* 43). 2. A term meaning 'month', occuring as the second member of compound words, the first being the name of the section of the zodiac in which the sun remains during that month; சூரியன் இருக்கும் இராசியைக் குறிக்குஞ் சொல்லோடு சேர்ந்து மாதத்தைக் குறிக்குஞ் சொல். சிங்கரவி.

ரவி[2] ravi, *n.* <இரவு. *Tiyācciyam* in the night; இராப்பொழுதிலுள்ள தியாச்சியம். (C. G.)

ரவிக்கை ravikkai, *n.* [T. *ravika,* K. *ravake*] Tight-fitting bodice, jacket, corset; பெண்கள் மார்பிலணியுஞ் சட்டை. *புனைதரு ரவிக்கையை யிறுக்கிக் கிழிந்தது* (*தனிப்பா.* i, 260, 1).

ரவேஸ் ravēs, <U. *rawish.* *n.* Customary fees, brokerage; தரகுபணம். (C. G.)—*adj.* Best; மிக நல்ல. *Colloq.*

ரவேஸ்பார்-த்தல் ravēs-pār-, *v. intr.* <ரவேஸ்+. To test the quality or the fitness of a thing for a particular purpose; ஒன்றன் தகுதியைச் சோதித்தறிதல்.

ரவேஸ்வெற்றிலை ravēs-veṟṟilai, *n.* <id.+. Tender betel leaves, as the best and most approved sort; இளம் வெற்றிலை.

ரவை[1] ravai, <Hind. *ravā.* cf. *lava.* *n.* 1. Small particle; நுண்ணிய பொருள். 2. Wheat flour; கோதுமையின் குறுநொய். *Colloq.* 3. Diamond; வைரம். (C. G.) 4. Small lead shot; சுடுவதற்கு உதவும் சிறிய ஈயக்குண்டு. *Colloq.* 5. Marble; கோலி. 6. A little; சிறிது. *ரவை தா.* —*adj.* A little; சிறிதான. *ரவைநேரமும் ஒழிவில்லை.*

ரவை[2] ravai, *n.* prob. *rava.* Tremolo. See கம்பிதம். *Colloq.*

ரவை[3] ravai, *n.* Corr. of இரவு. *ரவைக்கு வா.*

ரவையட்டிகை ravai-y-aṭṭikai, *n.* <ரவை[1]+. *Aṭṭikai* set with diamonds; வைர அட்டிகை.

ரஜ்ஜு rajju, *n.* <*rajju.* 1. Cord, rope, string. See இரச்சு. 2. Lock of braided hair; மயிர்ப்பின்னல். 3. Cord of the marriage-badge; தாலிச்சரடு.

ரஜ்ஜுத்தட்டுதல் rajju-t-taṭṭutal, *n.* <ரஜ்ஜு+. (Astrol.) Want of *iraccu-p-poruttam;* இரச்சுப்பொருத்தமின்மை.

ரஜ்ஜுப்பொருத்தம் rajju-p-poruttam, *n.* <id.+. (Astrol.) A felicitous correspondence between the horoscopes of the bride and bridegroom. See இரச்சுப்பொருத்தம்.

ரஜதபஸ்மம் rajata-pasmam, *n.* <*rajata* +. Oxide of silver. See இரசதபஸ்மம். (பைஷஜ.)

ரஜதம் rajatam, *n.* <*rajata.* Silver; வெள்ளி.

ரஜஸ் rajas, *n.* <*rajas.* 1. The quality of passion manifested in one's activity. See இர

சோகுணம். 2. Dust; புழுதி. 3. Menstrual discharge, பூப்புநீர்.

ரஜஸ்வலை rajasvalai, n. < raja-svalā. 1. Woman in her periods; தூரஸ்திரீ. 2. Pubescent girl; ருதுவான பெண்.

ரஜா rajā, n. <Arab. razā. 1. Permission, leave; அனுமதி. 2. Cessation from work, recess; holiday, vacation; விடுமுறை.

ரஜாய் rajāy, n. <Persn. razāi. Quilt; மெத்தைவகை. Colloq.

ரஜோகுணம் rajō-kuṇam, n.<rajō-guṇa. The quality of passion. See இரசோகுணம்.

ரஸ்மி raśmi, n. <raśmi. Ray of light; கிரணம். சூரியரஸ்மியே இன்றைக்கு இல்லை.

ரஸ்தா rastā, n. <Persn. rāstā. 1. High road; பெரும் பாதை. (C. G.) 2. Street; தெரு.

ரஸ்தாளி rastāḷi, n. <rasa-dāḷikā. See ரசதாளி. (W.)

ரஸ்தாளிக்கரும்பு rastāḷi-k-karumpu, n. <ரஸ்தாளி+. See ரசதாளிக்கரும்பு. (W.)

ரஸ்து rastu, n. <Persn. rasad. Foodstuffs; provisions; உணவுப்பண்டம் (W.)

ரஸதாளி rasatāḷi, n. See ரசதாளி.

ரஸம் rasam, n. <rasa. See இரசம்[1].

ரஸவாதம் rasa-vātam, n. <rasa-vāda. Alchemy. See இரசவாதம்.

ரஸி-த்தல் rasi-, 11 v. <ras. intr. To be pleasing to the senses. See இரசி-.—tr. To enjoy; அனுபவித்தல்.

ரஸோக்தி rasōkti, n. <rasōkti. Tasteful expression; சுவையுடைப் பேச்சு.

ரஹ்மத் rahmat, n. <Arab. rahmat. Grace; kindness; கிருபை.

ரஹ்மான் rahmāṉ, n. <Arab. rahmān. God, the All-beneficent; [நன்மை மயன்] கடவுள்.

ரஹதாரி rahadāri, n. <Mhr. rahadāri. Passport, pass; அனுமதிச்சீட்டு. (C. G.)

ரஹஜன்சோரி rahajaṉ-cōri, n. <Hind. rāhjan+Hind. cōrī. Highway robbery; வழிப்பறிக்கொள்ளை. (C. G.)

ரஹீம் rahīm, n.<Arab. rahīm. God, the All-merciful; [அருள் தயாபரன்] கடவுள்.

ரக்ஷகன் rakṣakaṉ, n. <rakṣaka. Saviour. See இரட்சகன்.

ரக்ஷாபந்தனம் rakṣā-pantaṉam, n. <rakṣā+. Averting evil by means of charm, amulet or incantation; ரக்ஷை முதலியவற்றால் பாதுகாப்புச்செய்கை.

ரக்ஷாபுருஷர் rakṣā-puruṣar, n. <id.+ puruṣa. Protectors; ரக்ஷகர். (T. A. S. v, 43, 65.)

ரக்ஷாபோகம் rakṣā-pōkam, n. <id.+. A share of produce or fee given to a watchman for protecting the village from theft, etc.; கிராமக்காவலுக்காகக் காவற்காரனுக்குக் கொடுக்கும் சுதந்தரம். (T. A. S. iv, 1, 8)

ரக்ஷி-த்தல் rakṣi-, 11 v. tr. <rakṣ. See இரட்சி-. பக்ஷத்தொடு ரக்ஷித்தருள் (திருப்பு. 1).

ரக்ஷை rakṣai, n. <rakṣā. See இரட்சை. ரக்ஷை தரு சிற்றடி (திருப்பு. விநாயக. 3).

ரா

ரா[1] rā. The compound of ர and ஆ.

ரா[2] rā, n. Night; இராத்திரி. (நாமதீப. 553.)

ராக்கடி rākkaṭi, n. <U. rākkaḍī. An ornament worn by women on the crown of the head; தலையணிவகை.

ராக்கிடி rākkiṭi, n. See ராக்கடி. Loc.

ராக்குடி rākkuṭi, n. See ராக்கடி. Loc.

ராக்கொடி rākkoṭi, n. See ராக்கடி. Loc.

ராக்கோடி rākkōṭi, n. See ராக்கடி. Loc.

ராகப்பிரஸ்தாரம் rāka-p-pirastāram, n. <rāga+prastāra. Elaboration of a rākam; ஓர் ராகத்தின் சாயைபுலப்பட விஸ்தரிக்கை.

ராகம் rākam, n. <rāga. 1. Desire. See இராகம், 1. 2. Colour See இராகம், 3. மாக ராக நிறைவா ளொளியோனை (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19). 3. Redness. See இராகம், 4. 4. Music, musical measure See இராகம், 5. உதயராகத தொடு (பாரத. இந். 5). 5. (Mus.) Specific melody-types. See இராகம், 6. 6. (Śaiva.) The principle which excites desire in souls. See அராகதத்துவம்.

ராகமாலிகை rāka-mālikai, n. <rāga-mālikā. Series of rākam in which the successive parts of a song are sung; ஒரு பாடலிற் பல ராகங்களுந் தொடர்ந்துவரப் பாடும் ராகத்தொடர்ச்சி.

ராகவன் rākavaṉ, n. <Rāghava. See இராகவன்.

ராகி rāki, n. <rāgin. Rāgi. See இராகி[2]. (W.)

ராகு rāku, n. <rāhu. Moon's ascending node. See இராகு[1]. வேக ராகுவென (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19).

ராகுத்தராயன் rākutta-rāyan, n. <ராவுத்தன்+ராயன். [K. rāhutarāya.] Trooper, cavalier. See இராவுத்தன், 1. இராகுத்தராயன் என்று (திருவாலவா. 28, 83, பிம்.)

ராங்கி rānki, n. <E. rank. Affectation; vanity; haughtiness; செருக்கு. Colloq.

ராசக்காணம் rāca-k-kāṇam, n. <rājan + காணம்[1]. Revenue, king's share of the produce; அரசனுக்குரிய வரி முதலியன. (S. I. I. 11, 352.)

ராசசூயம் rāca-cūyam, n. <rāja-sūya. A sacrifice. See இராசசூயம், 1.

ராசதானி rācatāṇi, n. <rāja-dhānī. 1. Capital city; தலைநகர். சிவராசதானியாய் (குமர. பிர 67). 2. Province, presidency; மாகாணம்.

ராசமண்டலம் rāca-maṇṭalam, n. <rāja-+maṇḍala. Assembly of kings; அரசர்கூட்டம். அன்றிருந்த ராசமண்டலம் (பாரத. வாரணா. 63).

ராசன் rācan, n. <rājan. See ராஜா, 1.

ராசா rācā, n. <rājā. 1. See ராஜா, 1, (தக்கயாகப. 4, உரை.) 2. See ராஜா, 2.

ராசி[1] rāci, n. <rāji. Row. See இராசி[1].

ராசி[2] rāci, n. <rāśi. 1. Collection. See இராசி[2], 1. 2. Heap. See இராசி[2], 2. சட்டனா திரக ராசி (கம்பரா. நாகபாசப். 94). 3. Kind, sort. See இராசி[2], 3. 4. Aggregate. See இராசி[2], 4. 5. Sign of the zodiac. See இராசி[2], 5. ஏக ராசியினி னெய்த (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19). 6. Luck. See இராசி[2], 6. Colloq. 7. Disposition. See இராசி[2], 7 Colloq. 8. Agreement, harmony. See இராசி[2], 8. Colloq. 9. (Arith.) Product of terms, used in the calculation of interest, etc.; வட்டி முதலியன கணக்கிடும் பொழுது கொள்ளும் குணித எண். 10. Coin; பணம். Loc.

ராசி[3] rāci, n. <U. rāzī. See இராசி[3]. (W.)

ராசிபோகம் rāci-pōkam, n. <ராசி[2]+. (Astron.) The passage of a planet through a sign of the zodiac; கிரகமொன்று ஓர் இராசியைக் கடந்து செல்லுகை.

ராசிமானம் rāci-māṉam, n. <id. + மானம்[1]. 1. (Astron.) Calculation of the position of a planet in the zodiac; கிரகநிலையைக் கணிக்குமுறை. 2. (Astron.) Time taken for a particular sign of the zodiac to pass the horizon; குறித்த இராசி முற்றும் உதயமாவதற்காகும் காலம்.

ராசியம் rāciyam, n. 1. See ரகசியம், 1. தேவ ராசிய மொன்றுணடாம (அரிச. பு. விவாக. 43). 2. See ரகசியம், 2.

ராட்சதன் rāṭcataṉ, n. <rākṣasa. Giant; demon; goblin. See இராக்கதன். (W.)

ராட்டிரம் rāṭṭiram, n. See ராஷ்டிரம் பர ராட்டிரத்து ராசாக்களுடைய (தக்கயாகப. 4, உரை).

ராட்டினம் rāṭṭiṉam, n. <U. rāhaṭā. [K. rāṭavāṇa.] Spinning wheel; pulley for drawing water; reel; ginning machine; whirligig. See இராட்டினம், 4.

ராட்டு rāṭṭu, n. See ராட்டினம். Colloq.

ராட்டை rāṭṭai, n. <Hind. rāhaṭā. See ராட்டினம். Loc.

ராணி rāṇi, n. <Pkt. rāṇī <rājñī. 1. Queen; இராணி. 2. Princess; அரசகுமாரி.

ராணு rāṇu, n. cf. ராணுவம. Infantry; காலாட்படை. வாரிட்ட ராணு வரிசையாய நிற்க (விறலிவிடு. 1049).

ராணுவப்பேர் rāṇuva-p-pēr, n. <ராணுவம்+. Persons in command of armies; சேனைத்தலைவர். அசசமிலலா ராணுவபபோ (கூளபப. 53).

ராணுவம் rāṇuvam, n. [T. rāṇuva.] Army. See இராணுவம்.

ராத்தல் rāttal, n. A measure of weight. See இராத்தல்

ராத்தல்தராசு rāttal-tarācu, n. <ராத்தல்+. The spring balance, used chiefly in weighing hides, wool, palmyra-fibre, yarn, etc.; தோல் முதலியன நிறுக்கும் நிறைகோல்வகை. Loc.

ராத்திரி rāttiri, n. <rātri. Night; இராத்திரி. ராத்திரி மேனியம்மான் (அஷ்டப். திருவேங்கடத். 24).

ராதாமனோகரம் rātā-maṉōkaram, n. prob. radhā-manōhara. A flowering creeper; பூங்கொடிவகை. Loc.

ராதாரி rātāri, n. See ரஹதாரி. (C. G.)

ராதாரிச்சீட்டு rātāri-c-cīṭṭu, n. <ராதாரி +. 1. Note of permission; அனுமதிச்சீட்டு. 2. See ரஹதாரி.

ராப்தா rāptā, n. <Arab. rabiṭā. 1. Bond, that which binds one thing with another; இணைப்பு. 2. Friendliness; சிநேகபாவம். அவனுக்கும் இவனுக்கும் ராப்தா இல்லை. 3. Habit, custom; வழக்கம். Madr. 4. Mamool, precedent; மாமூல். 5. Thoroughfare; ராஜபாட்டை. (W.)

ராப்பாடி rā-p-pāṭi, n. <ரா²+பாடு-. Washerman of the low castes, who begs his food at night, singing along the streets. See இராப்பாடி. Colloq.

ராப்புச்சர்க்கரை rāppu-c-carkkarai, n. <U. rāb+. Unrefined sugar; சுத்தம்பண்ணாத சர்க்கரை. Loc.

ராப்பொடி rā-p-poṭi, n. <அராபொடி. Filings; அராப்பொடி. (W.)

ராம்பாடி rāmpāṭi, n. <Mhr. rāmbād. A wandering caste; லம்பாடி.

ராமக்கோழி rāma-k-kōḻi, n. <ராமம்+கோழி. Water-hen, as having a mark resembling Vaiṣṇava mark; நீர்க்கோழிவகை. Loc.

ராமகேளி rāmakēḷi, n. <rāma-kēḷi. (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

ராமகோடு rāma-kōṭu, n. <ராமன்+. 1. Figure of bow and arrow drawn on the sea sand before a ceremonial bath in the sea; சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு கடலில் நீராடுமுன் கடல்மணலில் இடும் வில்குறி. Loc. 2. Lines drawn on the ground by Mutuvas in taking oath, calling upon God, if the oath is false, to slay the person swearing or his child within as many days as the lines drawn; முதுவருள்ளே செய்த சபதம் பொய்யானால் சபதஞ்செய்தவனையாவது அவன் குழந்தையையாவது இத்தனைநாளைக்குள் தெய்வங் கொல்லக்கடவதெனக் குறித்துக் கீறுங்கோடு. Madu.

ராமசித்தா rāmacittā, n. [T. rāma-phalam.] Bullock's heart. See இராமசீத்தா. (W.)

ராமசேகரலு rāmacēkaralu, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ராமப்பிரியை rāma-p-piriyai, n. <rāma-priyā. (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

ராமபாணம் rāma-pāṇam, n. <rāma-bāṇa. See இராமபாணம்.

ராமம் rāmam, n. Corr. of நாமம்³.

ராமராஜ்யம் rāma-rājyam, n. <rāma-rājya. Most beneficent government, as the rule of Rāma. See இராமராச்சியம்.

ராமவாக்கு rāma-vākku, n. <ராமன்+. Word of unfailing assurance or promise, as the word of Rāma; தப்பாதவாக்கு. Loc.

ராமவிழியன் rāma-viḻiyaṉ, n. Silvery sea-fish. See இராமமுழியன்.

ராமன் rāmaṉ, n. <Rāma. Rāma. See இராமன்².

ராமாயணம் rāmāyaṇam, n. <Rāmāyana. 1. The epic Rāmāyaṇa. See இராமாயணம். 2. The war between Rāma and Rāvaṇa; இராமராவண யுத்தம். தேவாசுர ராமாயண மாபாரதம் . . . ஒயுமபடி யுளதுப பொருதகளமே (கலிங். 459).

ராமானுசம் rāmāṉucam, n. <ராமானுசன். 1. A kind of standard for a light; தீபக்கால்வகை. Loc. 2. A copper cup; செம்பினலியன்ற ஒரு வகைத் தீர்த்தபாத்திரம். 3. The pedestal of the Y mark of the Teṉ-kalai Vaiṣṇavaites; தென்கலைத் திருமண்காப்பிலிடுகின்ற பாதம்.

ராமானுசன் rāmāṉucaṉ, n. <Rāmānuja. 1. Lakṣmaṇa, brother of Rāma; இராமனது சகோதரனை இலக்குமணன். 2. A great Vaiṣṇavācārya. See இராமானுசர்.

ராய்சாகிப் rāy-cāhib, n. <U. rāi+U. sāheb. A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. Mod.

ராய்த்தா rāyttā, n. <U. rāyata. Salad, pumpkin, etc., pickled in buttermilk; பழம் முதலியவற்றை மோர்முதலியவற்றில் ஊறவைத்துத் தயாரித்த உணவுவகை. Loc.

ராய்த்து rāyttu, n. See ராய்த்தா. Loc.

ராயசக்காரன் rāyaca-k-kāraṉ, n. <ராயசம்+காரன்¹. Secretary, clerk; எழுத்தாளனாகிய குமாஸ்தா. மேனமை ராயசக்காரனும் (அறப. சத. 86).

ராயசம் rāyacam, n. [T. rāyasamu, K. rāyasa.] 1. Order; கட்டளை. (I. M. P. Cg. 1095.) 2. Business of a writer. See இராயசம், 2. (C.G.) 3. See ராயசக்காரன். (C. G.) 4. cf. rājasa. Haughtiness; சருவம். Loc.

ராயசம்பிள்ளை rāyacam-piḷḷai, n. <ராயசம்+. See ராயசக்காரன். Loc.

ராயப்பர் rāyappar, n. [T. rāyi.] St. Peter; பேதுரு என்ற கிறிஸ்துவப் பெரியார்.

ராயபேரிசர்க்கரை rāyapēricarkkarai, n. See ராயவல்லிசர்க்கரை. Tinn.

ராயர் rāyar, n. [K. rāyaru, T. rāyalu.] 1. Title of Vijayanagar kings. See இராயர், 1. 2. Title of certain Brahmins. See இராயர், 2. 3. Title of certain Kallai and other castes; கள்ளர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்.

ராயரொப்பம் rāyar-oppam, n. <ராயர்+. An office in the Vijayanagar empire, in which the employee reads before the king the reports received; விஜயநகர வேந்தர்காலத்தில் வந்த அறிக்கைகளை இராயர்சமுகத்தில் வாசித்துக்காட்டும்

உத்தியோகம். எழுதினது சொல்வதே ராயரொப்பம் (திருவேங். சத. 23).

ராயவல்லிசர்க்கரை rāyavallicaikkarai, n. cf. ராயபேரிசர்க்கரை. Country or brown sugar; நாட்டுச்சர்க்கரை. *Tinn.*

ராயன் rāyaṉ, n. <rājan. 1. King. See இராயன், 1. இராவுத்த ராயன் (திருவாலவா. 28, 83). 2. Caesar. See இராயன், 2. *Chr.* 3. Title of certain castes like Mādhva Brahmins; மாத்துவப்பிராமணர் முதலானோர் பட்டப்பெயர்.

ராயஜீமரக்கால் rāyajī-marakkāl, n. <Mhr. *rājājī*+. Measure of capacity=2¼ to 2¾ Madras measure; பட்டணம்படி 2¼ முதல் 2¾ வரை கொள்ளும் ஒரு முகத்தலளவை. (C. G.)

ராவ் rāv, n. <U. *rāo*. Title of Mahārattas, Mādhva Brahmins, etc.; மகாராட்டிரர், மாத்துவப்பிராமணர் முதலிய சிலசாதியாரின் பட்டப் பெயர்.

ராவ்சாகிப் rāv-cākip, n. <id.+U. *sāheb*. A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. *Mod.*

ராவ்பகதூர் rāv-pakatūr, n. <id.+U. *bahādūr*. A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. *Mod.*

ராவடம் rāvaṭam, n. <ராவு-. [T. *rāpaḍamu*.] Filing; அராவுதொழில். (W.)

ராவணன் rāvaṇaṉ, n. <*Ravaṇa*. Rāvana. See இராவணன்². (திருப்பு. 70.)

ராவணன்விழி rāvaṇaṉ-viḻi, n. perh. ராவணன+. *Loc.* 1. A mollusc; நீரில் வாழும் ஐந்து வகை. 2. Shell of a mollusc; நீரில் வாழும் ஒரு வகை ஐந்துவின் ஓடு.

ராவு-தல் rāvu-, 5 v. tr. <அராவு-. To file. See அராவு-, 1. (W.)

ராவுத்தன் rāvuttaṉ, n. <U. *raut*. 1. Horseman. See இராவுத்தன், 1. குரக்கொன்ற ராவுத்தனே (கந்தரலங். 37). 2. A title. See இராவுத்தன், 2. *Loc.*

ராவுராப்பலகை rāvurā-p-palakai, n. 1. Eaves; வாத்தாட்டுப்பலகை. (C. G.) 2. Ceiling plank; மச்சுத்தளத்தின்கீழ்க் கைமரங்களின்மீது பரப்பப்படும் பலகை. *Loc.*

ராவை rāvai, n. Corr. of இரா. ராவைக்கு வந்தான்.

ராஜ்யபாரம் rājya-pāram, n. <*rājya*+. The heavy yoke of government. See இராச்சிய பாரம்.

ராஜ்யம் rājyam, n. <*rājya*. Kingdom, dominion; இராச்சியம்.

ராஜ்யலக்ஷ்மி rājya-lakṣmi, n. <id.+. Sovereignty personified as a goddess, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மியுள் ஒன்றான அரசுச்செல்வம்.

ராஜகண்டேச்சுரம் rāja-kaṇṭēccuram, n. <id.+*khaṇḍēśvara*. A medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220.)

ராஜகரம் rāja-karam, n. <id.+Pkt. *ghara*. 1. See ராஜகிருகம். 2. Palace or government office; அரசாங்க உத்தியோகம். (T. A. S. v, 207.) 3. Government; அரசாட்சி. *Loc.*

ராஜகரவுபாதி rājakara-v-upāti, n. <ராஜகரம்+உபாதி¹. Tax payable to the palace or government officers; அரசாங்க வுத்தியோகத்தினருக்குச் செலுத்தும் வரி. (T. A. S. v, 207.)

ராஜகிருகம் rāja-kirukam, n. <*rājan*+*gṛha*. King's palace; அரண்மனை.

ராஜகேசரிவடகம் rāja-kēcari-vaṭakam, n. <id.+*kēsari*+*vaṭaka*. A kind of medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220.)

ராஜசம்பாவனை rāja-campāvaṉai, n. <id.+*sambhāvanā*. Presents made on ceremonial occasions, as an act of courtesy to the king; விசேட காலங்களில் அரசன்பொருட்டுச் செய்யும் மரியாதை.

ராஜசன்னியாசம் rāja-caṉṉiyācam, n. <id.+. Renunciation under the vow of practising *rāja-yōkam*; ராஜயோகத்தை மேற்கொள்ளும் சன்னியாசம்.

ராஜசின்னம் rāja-ciṉṉam, n. <id.+*cihna*. Royal paraphernalia. See அரசர்சின்னம்.

ராஜத்துரோகம் rāja-t-turōkam, n. <id.+*drōha*. Treason; அரசனுக்குக் கேடு சூழ்கை.

ராஜத்துரோகி rāja-t-turōki, n. <id.+. Traitor; அரசனுக்குக் கேடுசூழ்பவன்.

ராஜதண்டனை rāja-taṇṭaṉai, n. <id.+. Punishment awarded by a court of law; நீதி மன்றத்தால் குற்றத்திற்கேற்றவாறு விதிக்கப்படும் தண்டனை.

ராஜதிருஷ்டி rāja-tiruṣṭi, n. <id.+. Evil eye, as of a king. See இராசதிருஷ்டி.

ராஜதூஷணை rāja-tūṣaṇai, n. <id.+. See ராஜநிந்தனை. (C. G.)

ராஜதோரணை rāja-tōraṇai, *n.* <id.+. Splendour, pomp, as befitting a king; பெருஞ் சிறப்பு.

ராஜநடை rāja-naṭai, *n.* <id.+. Stately gait, as of a king; கம்பீரமான நடை.

ராஜநிந்தனை rāja-nintaṉai, *n.* <id.+. Sedition; அரசாங்கத்தைப் பழிக்கை. (C. G.)

ராஜநோய் rāja-nōy, *n.* <id.+. Tuberculosis; க்ஷயரோகம். (பதார்த்த. 1219.)

ராஜபக்தி rāja-pakti, *n.* <id.+. Loyalty to the king; அரசனிடம் குடிகளுக்குள்ள பக்தி.

ராஜபத்திரம் rāja-pattiram, *n.* <id.+ *patra*. Royal edict or grant; அரசனளிக்கும் சாஸனம் முதலியன.

ராஜபாகம் rāja-pākam, *n.* <id.+*bhāga*. 1. Royal share; அரசனுக்குரிய பங்கு. 2. Share of produce due as revenue to the Government; துரைத்தனத்தாருக்குரியதான மாசூல் முதலியவற்றின் பகுதி. (R. T.)

ராஜபாட்டை rāja-pāṭṭai, *n.* <id.+. 1. Royal road, king's highway; பெருவழி. 2. Straight path; நேர்முறையான வழி.

ராஜபிளவை rāja-piḷavai, *n.* <id.+. Carbuncle. See இராசபிளவை. (C. G.)

ராஜபுத்திரன் rāja-puttiraṉ, *n.* <id.+. 1. Prince; அரசகுமாரன். 2. See ரசபுத்திரன்.

ராஜபுருஷன் rāja-puruṣaṉ, *n.* <id.+. 1. Government official; சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தன். 2. Person with a majestic personality; கம்பீரத்தோற்றமுள்ளவன். *Loc.*

ராஜபோகம் rāja-pōkam, *n.* <id.+. 1. Life of great ease and enjoyment, as of a king; இன்பவாழ்க்கை. 2. See ராஜபாகம்.

ராஜமான்ய rāja-māṉya, *adj.* <id.+ *mānya*. Most excellent, as worthy of the king's regard; அரசனால் மதிக்கத்தக்க.

ராஜமான்னியன் rāja-māṉṉiyaṉ, *n.* <id. +. An epithet of honour, applied to eminent persons; பெரியோர்க்கு மரியாதையாக வழங்கும் அடைமொழி.

ராஜமுடி rāja-muṭi, *n.* <id.+. 1. Royal diadem; கிரீடம். 2. A kind of coronet for idols; உத்ஸவமூர்த்தியின் அலங்காரக்கொண்டை. *Loc.*

ராஜமுழி rāja-muḻi, *n.* <id.+. See ராஜ விழி. குருடனை ராஜமுழி முழியென்றாலாகுமா?

ராஜயக்ஷ்மா rāja-yakṣmā, *n.* <id.+*yakṣmā*. See ராஜநோய்.

ராஜயோகம் rāja-yōkam, *n.* <id.+. 1. A yoga. See இராசயோகம், 3. 2. See இராசயோகம், 1, 2.

ராஜராஜேச்சுரம் rāja-rājēccuram, *n.* <id.+. 1. The great Śiva temple of Tanjore. See இராசராசேச்சரம். 2. A kind of medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220)

ராஜராஜேசுவரி rāja-rājēcuvari, *n.* <*Rāja-rājēśvarī*. Durgā; துர்க்கை.

ராஜரிகம் rājarikam, *n.* <*rājan*. [T. *rājarikamu*.] Rule, government; ஆட்சி.

ராஜரிஷி rāja-riṣi, *n.* <*rāja-ṛṣi*. Royal sage; துறவுநிலையிலுள்ள அரசன்.

ராஜரீகம் rājarīkam, *n.* See ராஜரிகம்.

ராஜவந்தம் rāja-vantam, *n.* perh. *rājan* +*bandha*. A jewel; அணிவகை. (S. I. I. v, 268.)

ராஜவிசுவாசப்பிரமாணம் rājavicuvāca-p-piramāṇam, *n.* <ராஜவிசுவாசம் +. Oath of allegiance; அரசாணையை ஏற்றுச் செய்யும் பிரமாணம். ராஜவிசுவாசப்பிரமாணஞ் செய்யவேண்டும்.

ராஜவிசுவாசம் rāja-vicuvācam, *n.* <*rājan*+. See ராஜபக்தி.

ராஜவிரணம் rāja-viraṇam, *n.* <id.+. Carbuncle. See இராசபிளவை.

ராஜவிழி rāja-viḻi, *n.* <id.+. Royal or majestic look; கம்பீரமான நோக்கு.

ராஜஸ்ரீ rāja-śrī, *n.* <id. +*śrī*. Royal state; kingly fortune; அரசச்செல்வம்.

ராஜஸ்திரீ rāja-strī, *n.* <id.+. Queen; அரசி.

ராஜஸம் rājasam, *n.* <*rājasa*. See இராசோகுணம்.

ராஜஸம்மானம் rāja-sammāṉam, *n.* <*rājan*+. Present made by a king, அரசன் அளிக்கும் பரிசு.

ராஜஸூயம் rāja-sūyam, *n.* <*rāja-sūya*. A sacrifice. See இராசசூயம், 1.

ராஜஸேவை rāja-sēvai, *n.* <*rājan*+*sēvā*. Service under a king; state service; அரசாங்க வேலை.

ராஜஹம்ஸம் rāja-hamsam, *n.* <id.+. Flamingo, *Phoenicopterus roseus;* அன்னப்பறவை வகை.

ராஜக்ஷயம் rāja-kṣayam, *n.* <id.+. Pulmonary consumption; க்ஷயரோகவகை. (C. G.)

ராஜா rājā, *n.* <*rājā* nom. sing. of *rājan*. 1. King, ruler; அரசன். 2. That which is most excellent of its kind; மிகச்சிறந்த-வன்-து. 3. A title of honour conferred by the Government; சர்க்கார் அளிக்கும் பட்டப்பெயர். *Mod.*

ராஜாக்குடுமிபண்ணு-தல் rājā-k-kuṭumi-paṇṇu-, *v.* <ராஜா+குடுமி[1]+. *intr.* To make sport of one by stealthily untying his hair-tuft; மறைவாகப்போய் ஒருத்தன் குடுமியை யவிழ்த்து விளையாட்டுச் செய்தல். *Loc.*—*tr.* To be beneficial to neither party; இருதிறத்தாரில் ஒருவர்க்கும் நன்மையாகாதபடி செய்தல். *Loc.*

ராஜாகரம் rājākaram, *n.* prob. *rājya*+*ākara*. Government officials or authorities; சர்க்கார் அதிகாரிகள். (I. M. P. Sm. 42.)

ராஜாங்கம் rājāṅkam, *n.* <*rājāṅga*. See இராசாங்கம்.

ராஜாத்தி rājātti, *n.* Fem. of ராஜா. See ராணி.

ராஜாமந்திரி rājā-mantiri, *n.* <ராஜா+. A sport among children, in which the players act the parts of a king, his ministers, etc.; ஒருவனை அரசனாகவும் மற்றவர்களை மந்திரி முதலானவர்களாகவும் கொண்டு சிறுவர் விளையாடும் விளையாட்டுவகை. (G. Tn. D. I, 105.)

ராஜார்ஹம் rājārham, *n.* <*rājārha*. That which is fit for a king; அரசர்க்கேற்றது.

ராஜாவர்த்தம் rājā-varttam, *n.* <*rājā-vartta*. A kind of gem; ஒருவகை இரத்தினம். (S. I. I. ii, 69.)

ராஜாவாழை rājā-vāḻai, *n.* <ராஜா+. A superior kind of plantain; உயர்ந்தவாழைவகை.

ராஜாளி rājāḷi, *n.* See இராசாளி.

ராஜி[1] rāji, *n.* See ராசி[1].

ராஜி[2] rāji, *n.* See ராசி[3]. (W.)

ராஜிநாமா rāji-nāmā, *n.* <ராஜி[2]+U. *nāma*. 1. Document in writing whereby the parties to a suit agree to adjust their differences. See இராசிநாமா, 1. 2. Letter of resignation of office. See இராசிநாமா, 2. 3. Deed of relinquishment executed by the cultivator when he gives up his *paṭlā* lands; பட்டாவிலக்குப் பத்திரம்.

ராஜீகம் rājīkam, *n.* prob. ராஜரீகம். (Legal.) Act of state over which the citizens have no control; குடிகளால் தடுக்கமுடியாததாய் ராசாங்கத்தால் நேரும் கேடு. (C. G.)

ராஜீயவாதி rājīya-vāti, *n.* <*rājya*+*vādin*. 1. Politician; அரசியல்வாதி. 2. Supporter of the Government; அரசாங்கத்தைத் தாங்கிப்பேசுவோன்.

ராஜு rāju, *n.* <T. *rāzu* <*rājan*. A Telugu caste. See இராசா, 2.

ராஜோபசாரம் rājōpacāram, *n.* <*rājōpacāra*. 1. Honours pertaining to a king; அரசர்க்குரிய உபசரிப்பு. 2. Great civility, as befitting a king; பெரும் மரியாதை.

ராஷ்டிரகூடம் rāṣṭira-kūṭam, *n.* <*Rāṣṭra-kūṭa*. Country of the *iraṭṭar*; இரட்டர்களுடைய நாடு.

ராஷ்டிரம் rāṣṭiram, *n.* <*rāṣṭra*. Kingdom; இராச்சியம்.

ராஸகிரீடை rāsa-k-kirīṭai, *n.* <*rāsa*+. A sportive dance of Kṛṣṇa with the gōpikās; கண்ணபிரான் கோபிகைகளுடன் ஆடிய கூத்துவகை.

ராஸிக்கியம் rāsikkiyam, *n.* <*rāsikya*. Taste, appreciation; நூல் முதலியவற்றின் சுவையுணருந்தன்மை.

ராக்ஷஸகணம் rākṣasa-kaṇam, *n.* <*rākṣasa*+. The nine *nakṣatras* belonging to the giant class. See இராட்சதகணம்.

ராக்ஷஸசிகிச்சை rākṣasa-cikiccai, *n.* <id.+. Treatment of diseases by surgery and by caustics, one of three *cikiccai*, q.v.; சிகிச்சை மூன்றனுள் அறுத்தல் சுடுதல் முதலியவற்றால் வியாதி கட்டுச் செய்யும் பரிகாரம். (*பதார்த்த.* 1202.)

ராக்ஷஸம் rākṣasam, *n.* <*rākṣasa*. 1. A form of marriage. See இராக்கதம், 1. 2. Boisterousness; ஆரவாரம். *Loc.*

ராக்ஷஸன் rākṣasaṉ, *n.* <*rākṣasa*. Giant; இராக்கதன். (*தாயு. பராபர.* 266.)

ரி

ரி[1] ri. The compound of ர் and இ.

ரி[2] ri, *n.* <*ṛṣabha*. (Mus.) The symbol of *riṣabham*, the second note of the gamut; ரிஷபச்சுரத்தின் எழுத்து. (*திவா.*)

ரிக் rik, *n.* <*ṛk*. See ருக்.

ரிக்ததசை rikta-tacai, *n.* <*rikta*+*daśā*. State of destitution; வறுமைநிலை. *Loc.*

ரிக்தை riktai, *n.* <*riktā*. See ரித்ததிதி. (பஞ்.)

ரிக்ஷா rikṣā, *n.* <*rickshaw* <Japanese *jinrikiṣa*. Rickshaw; ஆள் இழுத்துச்செல்லும் சவாரிவண்டிவகை. *Mod.*

ரிக்ஷாவாலா rikṣā-vālā, *n.* <ரிக்ஷா+. Rikshaw-puller; ரிக்ஷாவண்டி யிழுப்பவன். *Mod.*

ரிகாமி rikāmi, *n.* <U. *rikāmī* <*rikta-karman*. Unemployed person; வேலையற்றவன். *கச்சேரியில் வேலை காலியாயிருக்கிறது: ஆனால் ரிகாமி ஒருவனுமில்லை.* *Loc.*

ரிடபம் riṭapam, *n.* See ரிஷபம். (*சிலப.* 3, 26, *உரை.*)

ரித்ததிதி ritta-titi, *n.* <*rikta-tithi*. A common term for the fourth, ninth and fourteenth *titi* of the lunar fortnight; சதுர்த்தி, நவமி, சதுர்த்தசி என்ற திதிகளைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல். (பஞ்.)

ரித்தன் rittaṉ, *n.* <*rikta*. Destitute or poor man; ஏழை. *Loc.*

ரிபு ripu, *n.* <*ripu*. Enemy; பகைவன்.

ரியாயத் riyāyat, *n.* Abatement of assessment; வரியின் தள்ளுபடி. (R. T.)

ரிவாசு rivācu, *n.* See ரிவாஜா. (C. G.)

ரிவாஜ் rivāj, *n.* See ரிவாஜா. (W.)

ரிவாஜா rivājā, *n.* <Arab. *riwāj*. Custom, practice, usage; வழக்கம். *Loc.*

ரிவாஸ் rivās, *n.* See ரிவாஜா. *Loc.*

ரிஶ்யமூகம் riśya-mūkam, *n.* <*Ṛśyamūka*. A hill in the Deccan which was the temporary abode of Sugrīva; தக்காணத்தில் சுக்கிரீவன் சில காலம் வசித்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை.

ரிஷபச்சுழி risapa-c-cuḻi, *n.* <ரிஷபம்+. A kind of hair-curl in cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெ. மாட்.)

ரிஷபம் risapam, *n.* <*ṛṣabha*. 1. Bull; எருது. 2. See இடபம், 2. 3. Nandi. See இடபம், 3. 4. Taurus. See இடபம், 4. 5. See இடபம், 5. 6. (Mus.) Second note of the gamut, of three divisions, viz., *tayāvati*, *rañcaṉi*, *rattikai*; தயாவதி, ரஞ்சனி, ரத்திகை என்ற மூவகைப் பட்ட இரண்டாம் சுருதி. (*பரத. இராக.* 41.)

ரிஷபவீதி risapa-vīti, *n.* <id.+. Portion of the zodiac comprising Pisces, Aries, Virgo and Libra; மீனம், மேஷம், கன்னி, துலாம் என்ற ராசிகளைக்கொண்ட வானவீதி. (C. G.)

ரிஷபஸ்வாமி riṣapa-svāmi, *n.* <id.+. A *tīrttaṅkarar*. See விருஷபர்.

ரிஷி riṣi, *n.* <*ṛṣi*. Sage; saint; முனிவன். *ரிஷிகாபபம் ராத்தஙகாது.*

ரிஷிகர்ப்பம் riṣi-karppam, *n.* <id.+. Matter of great urgency, as the delivery of a child immediately after conception caused by a *riṣi*; மிகவும் அவசரமானது.

ரிஷிபஞ்சமி riṣi-pañcami, *n.* <id.+. 1. The fifth *titi* of the waxing moon of the lunar month *pāttirapatam*, as sacred to the seven ṛṣis; சப்தரிஷிகளுக்குரிய பாத்திரபதமாதத்துச் சுக்லபக்ஷபஞ்சமி. 2. See ரிஷிபஞ்சமிவிரதம். (பஞ்.)

ரிஷிபஞ்சமிவிரதம் risipañcami-viratam, *n.* <ரிஷிபஞ்சமி+. A fast observed on the *riṣipañcami* day by women past the age of menopause; பூப்புநீங்கிய முதுமகளிரால் ரிஷிபஞ்சமி யன்று செய்யப்படும் விரதவகை. *Colloq.*

ரிஷிமூலம் risi-mūlam, *n.* <ரிஷி+. 1. The ancestry or parentage of sages; முனிவரின் பிறப்பு. *ரிஷிமூலம நதிமூலம் விசாரிக்கலாகாது.* 2. See நதிமூலம், 2.

ரிஷீகேசன் riṣīkēcaṉ, *n.* <*hṛṣīkēśa*. See இருடீகேசன்.

ரீ rī. The compound ர் and ஈ.

ரீகர் rīkar, *n.* <U. *rēgar*. Black cotton soil; கரிசற்றரை. (W.)

ரீங்காரம் rīṅkāram, *n.* <ரீ (Onom.)+ காரம்[2]. Humming, as of bees; வண்டு முதலிய வற்றின் ஒலி. *Colloq.*

ரீதி rīti, *n.* <*rīti*. 1. State, condition; நிலைமை. *காலரீதி.* 2. Mode, method; model, system; முறை. *புத்தக அடுக்கு ஒரு ரீதியாயில்லை. அவன் நடத்தை ஒரு ரீதியாயில்லை.*

ரீதிகௌளை rītikauḷai, *n.* <*rīti-gauḍa*. (Mus.) A melody-type; ஓர்ராகம்.

ரீப்தாங்கல் rīp-tāṅkal, *n.* <E. *reef*+ தாங்கு-. Reef-band; கப்பற்பாயின் உறுப்புகளுள் ஒன்று. *Naut.*

ரீப்பர் rīppar, *n.* <E. *reeper* <Mhr. *rīp*. Reeper, long strip or lath of palmyra or other timber; வரிச்சல் பட்டை. *Colloq.*

ரீப்பா rīppā, *n.* See ரீப்பர். *Colloq.*

ரீப்பாச்சட்டம் rīppā-c-caṭṭam, *n.* <ரீப்பா+. See ரீப்பர். *Colloq.*

ரு

ரு ru. The compound of ர and உ.

ருக் ruk, *n.* <*ṛk.* 1. Ṛg-vēda; இருக்குவேதம். 2. Vedic hymn; வேதமந்திரம்.

ருக்கா rukkā, *n.* <U. *ruqqā.* Note, chit, memorandum; சீட்டு. (C. G.)

ருக்தாகம் ruktākam, *n.* <*rug-dāha.* A kind of convulsion attended with thirst, one of 13 kinds of *caṉṉi*, q.v.; சன்னி பதின்மூன்றனுள் தாகத்தோடு காணும் சன்னி. (W.)

ருசி[1] ruci, *n.* <*ruci.* See உருசி.

ருசி[2]-த்தல் ruci-, 11 *v. tr.* & *intr.* <ருசி. To relish, taste. See உருசி-.

ருசு rucu, *n.* <U. *ruju.* (C. G.) 1. Proof; அத்தாட்சி. 2. Signature; கையெழுத்து.

ருசுச்செய்-தல் rucu-c-cey-, *v. tr.* <ருசு+. To prove or establish by evidence; to bring home, as a charge or accusation; மெய்ப்பித்தல். (C. G.)

ருசுப்படுத்து-தல் rucu-p-paṭu-, *v. tr.* <id.+. See ருசுச்செய்-.

ருசுப்பண்ணு-தல் rucu-p-paṇṇu-, *v. tr.* <id.+. See ருசுச்செய்-.

ருசுப்பொறுப்பு rucu-p-poṟuppu, *n.* <id. +. Burden of proof; உண்மையெனக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு. (சர்க்காநிச்சயம், 38.)

ருசுப்போடு-தல் rucu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To affix one's signature; கையெழுத்துப் போடுதல். (C. G.)

ருசும் rucum, *n.* <U. *rūsūm.* Fees, money payments received by public officers, as perquisites attached to their office; சில உத்தியோகஸ்தர் மாமூலாகப் பெறும் உரிமைப்பணம். (R. T.)

ருசுவு rucuvu, *n.* See ருசு. (C. G.)

ருசூம் rucūm, *n.* See ருசும். (C. G.)

ருத்திரகோடி ruttira-kōṭi, *n.* <*rudra*+. Burning-ground. See உருத்திரபூமி.

ருத்திரசடை ruttira-caṭai, *n.* <*rudra-jaṭā.* Sweet basil. See திருநீற்றுப்பச்சை. (மூ. அ.)

ருத்திரபூமி ruttira-pūmi, *n.* <*rudra*+. Burning-ground. See உருத்திரபூமி.

ருத்திரம் ruttiram, *n.* <*rudra.* A Vēdic mantra. See உருத்திரசூத்தம்.

ருத்திரவாதம் ruttira-vātam, *n.* <id.+. Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (பைஷஜ.)

ருத்திரவாயு ruttira-vāyu, *n.* <id.+. Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (இராச வைத். 105, உரை.)

ருத்திரவீணை ruttira-viṇai, *n.* <id.+. See உருத்திரவீணை.

ருத்திரன் ruttiraṉ, *n.* <*Rudra.* See உருத்திரன்.

ருத்திரஜம் ruttirajam, *n.* <*rudra-ja.* Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (பைஷஜ.)

ருத்திராபிஷேகம் ruttirāpiṣēkam, *n.* <*rudra*+*abhiṣēka.* A ceremonial bath in water sanctified with the recital of *uruttira-cūttam;* உருத்திரசூத்தத்தைச் செபித்துச் சுத்தமான நீரால் அபிஷேகஞ்செய்கை.

ருத்திரிகை ruttirikai, *n.* prob. *rudrikā.* A kind of lute; வீணைவகை. (பாரத. ஒழிபி. 15.)

ருத்து ruttu, *n.* cf. உரித்து. Love; அன்பு.

ருத்ராக்ஷம் rutrākṣam, *n.* <*rudrākṣa.* Rudrak bead; உருத்திராட்சமணி.

ருதிரோற்காரி rutirōṟkāri, *n.* <*rudhi-rōdgārin.* The 57th year of the Jupiter cycle; அறுபது ஆண்டுகளுள் ஐம்பத்தேழாவது. (பஞ்.)

ருது rutu, *n.* <*ṛtu.* 1. Seasons, of which there are six in a year, viz., *vacantarutu, kirīṣmarutu, varṣarutu, caratrutu, ēmantarutu, cicirarutu;* வசந்தருது, கிரீஷ்மருது, வர்ஷருது, சரத்ருது, ஏமந்தருது, சிசிரருது என்ற ஆறுபருவங்கள். 2. See இருது, 2, 3.

ருதுசாந்தி rutu-cānti, *n.* <id.+. A propitiatory rite. See இருதுசாந்தி.

ருதுவர்த்தனி rutu-varttaṉi, *n.* <id.+ prob. *vartanī.* Emmenagogue; மாதவிடாயை ஒழுங்காக வெளிப்படுத்தும் மருந்து. (இங். வை.)

ருப்பு-தல் ruppu-, 5 *v. tr.* [T. K. *rubbu.*] To grind; தோசைமா முதலியன அரைத்தல். *Madr.*

ருப்புக்கல் ruppu-k-kal, *n.* <ருப்பு-+. Stone mortar; ஆட்டுக்கல். *Madr.*

ருப்புக்குழவி ruppu-k-kuḻavi, *n.* <id.+. Stone roller for grinding; மாவரைக்குங் குழவி.

ருப்புரல் ruppural, *n.* <id.+உரல். See ருப்புக்கல்.

ருப்புலக்கை ruppulakkai, *n.* <id.+உலக்கை. Pestle for grinding flour; மாவிடிக்கும் உலக்கை. *Madr.*

ரும்மான் rummāṉ, *n.* <Persn. *rummān.* Pomegranate; மாதுளை. *Loc.*

ருமாலை rumālai, *n.* <Persn. *rūmāl.* See உருமால். (W.)

ருமானி rumāṉi, *n.* <U. *rummāni.* A round reddish mango fruit, as resembling in colour the pips of pomegranate; மாதுளம் வித்தைப்போன்ற சிவந்த நிறமுள்ள மாம்பழவகை. *Loc.*

ருஜு ruju, *n.* <U. *rujū.* See ருசு. (W.)

ருஜும் rujum, *n.* See ருசும். (W.)

ருஷ்டி ruṣṭi, *n.* <*ruṣṭi.* Rage, violence; அடங்காக்கோபம். (W.)

ருஷி ruṣi, *n.* <*ṛṣi.* Sage; saint; முனிவன்.

ருஷிமூலம் ruṣimūlam, *n.* <*ṛṣi-mūla.* 1. See ரிஷிமூலம், 1. 2. Sweet flag; வசம்பு. (மூ. அ.)

ரூ

ரூ rū. The compound of ர + ஊ.

ரூசும் rūcum, *n.* See ருசும்.

ரூசுவெட்டா rūcuveṭṭā, *n.* An ancient tax on jagir land in certain villages in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சில கிராமங்களிலுள்ள ஜாகீர்நிலங்களுக்கு முற்காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீர்வை. (R. T.)

ரூட்டி rūṭṭi, *n.* <*ruṣṭi.* Annoyance, trouble; தொந்தரை. ரூட்டி செய்த தேசென்று (விறலிவிடு. 855).

ரூட்டியடி-த்தல் rūṭṭi-y-aṭi-, *v. intr.* <ரூட்டி +. To cause annoyance; தொந்தரை செய்தல்.

ரூடி rūṭi, *n.* <*rūḍhi.* (Gram.) Term used in its conventional sense; இடுகுறிப்பெயர். (நன். 62, சங்கர.)

ரூப்காரி rūp-kāri, *n.* <Persn. *rupkārī.* Judicial proceeding; வழக்குநடவடிக்கை.

ரூப்புரூப்பு rūppurūppu, *adv.* See ருப்ருப். *Loc.*

ரூப்ரூ rūprū, *adv.* See ருப்ருப். (C. G.)

ரூப்ரூப் rūprūp, *adv.* <Persn. *rūbrū.* In person, in one's presence, personally, face to face; முன்னிலையில். (C. G.)

ரூபகதாளம் rūpaka-tāḷam, *n.* <*rūpaka* +. (Mus.) A variety of time-measure, one of *catta-tāḷam*, q.v.; சத்ததாளத்தொன்று.

ரூபகம் rūpakam, *n.* <*rūpaka.* 1. (Rhet.) Metaphor; உருவகம். 2. (Mus.) See ருபக்தாளம். (பரத. தாள. 20.) 3. Drama, of which there are ten species, viz., *nāṭakam, pirakaraṇam, pāṇam, pirakacaṉam, ṭimam, viyāyōkam, camavākāram, vīti, aṅkam, īkāmirukam;* நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகம் என்ற பத்துவகைப்பட்ட நாடகம். 4. Proof; அத்தாட்சி.

ரூபகாரம் rūpakāram, *n.* prob. id. See ருபகம், 4. *Loc.*

ரூபம் rūpam, *n.* <*rūpa.* 1. Form, appearance, figure, likeness; உருவம். 2. Sense of sight; ஒளியாகிய புலன். 3. Beauty; அழகு.

ரூபலாவண்ணியம் rūpa-lāvaṇṇiyam, *n.* <id. + *lāvaṇya.* Beauty of form; loveliness; வடிவழகு.

ரூபவதி rūpavati, *n.* <*rūpa-vatī.* Beautiful, handsome woman; வடிவழகுள்ளவள்.

ரூபவான் rūpavāṉ, *n.* <*rūpavān.* Beautiful, well-shaped man; வடிவழகுள்ளவன்.

ரூபஸ்தவம் rūpa-stavam, *n.* <*rūpa* + *stava.* (Jaina.) Praise of God, describing His form, one of three *stavam*, q.v.; ஸ்தவம் மூன்றனுள் தெய்வத்தின் உருவத்தை வருணிக்கும் துதி. (மேருமந். 64, உரைக்குறிப்பு.)

ரூபா rūpā, *n.* <*rūpya.* See ருபாய். (C. G.)

ரூபாய் rūpāy, *n.* <id. A current silver coin of 180 gr., composed of 165 parts pure silver and 15 parts alloy = 1 tola in weight; ஒரு தோலா எடையுள்ள வெள்ளி நாணயவகை. (W.)

ரூபாரூபம் rūpārūpam, *n.* <*rūpa* + *arūpa.* (Śaiva.) An aspect of Śiva. See சகளநிட்களம். ரூபாரூபமானதோ (சி. சி. 1, 38).

ரூபாவரி rūpā-vari, *n.* prob. ரூபா +. A special tax on garden lands; தோட்டக்கால்களுக்கு விதிக்கும் வரிவகை. (Tr. Rev. M.)

ரூபி[1]-த்தல் rūpi-, 11 *v. tr.* <*rūpa.* To prove, demonstrate; மெய்ப்பித்தல். (W.)

ரூபி[2] rūpi, *n.* <*rūpin.* 1. That which has shape; visible object, as having form; உருவமுடையது. 2. Handsome, well-shaped person; அழகுடைய-வன்-வள்.

ரூபுரூபு rūpurūpu, *adv.* See ருப்ருப். (W.)

ரூமாலம் rūmālam, *n.* cf. *rumāla.* Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்[2], 1. (தைலவ.)

ரூமிமஸ்தகி rūmi-mastaki, *n.* <U. *rūmi* +. Mastic-tree, evergreen shrub, *Pistacia lentiscus;* மரவகை. (M. M.)

ரூல்கட்டை rūl-kaṭṭai, *n.* <E. *rule*+. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்கம்பு rūl-kampu, *n.* <id.+கம்பு[1]. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்கழி rūl-kaḻi, *n.* <id.+கழி[4]. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்தடி rūl-taṭi, *n.* <id.+தடி[2]. See ரூலர். *Mod.*

ரூலர் rūlar, *n.* <E. Ruler; கோடு இடுதற்குதவுங் கோல். *Mod.*

ரூஹ் rūh, *n.* <Arab. *rūh.* Soul; ஆன்மா.

ரெ

ரெ re. The compound of ர and எ.

ரெங்கு reṅku, *n.* See ரங்கு, 1.

ரெட்டநாடி reṭṭa-nāṭi, *n.* <ரெட்டை+நாடி[2]. See இரட்டைநாடி. *அவன் ரெட்டநாடி.*

ரெட்டி[1] reṭṭi, *n.* [T. K. *reḍḍi.*] An immigrant caste of Telugu cultivators; தெலுங்கு நாட்டினின்று குடியேறிய உழுதுண்ணுஞ் சாதி. (E. T. iii, 222.)

ரெட்டி[2]-த்தல் 11 *v. tr.* & *intr.* See இரட்டி-.

ரெட்டிங்குப்பலகை reṭṭiṅkuppalakai, *n.* Corr. of நெட்டுக்கண்பலகை. *Loc.*

ரெட்டிச்சுக்கன் reṭṭiccukkaṉ, *n.* The planet Mercury; புதன். (W.)

ரெட்டு reṭṭu, *n.* [T. K. *reṭṭu.*] Coarse cotton fabric; sack-cloth. See இரட்டு, 2. (W.)

ரெட்டை reṭṭai, *n.* See இரட்டை.

ரெண்டு reṇṭu, *n.* See இரண்டு. (W.)

ரெப்பு-தல் reppu-, 5 *v. tr.* Corr. of நிரப்பு-. *Colloq.*

ரெப்பை reppai, *n.* [T. *reppa*, K. *reppe.*] Eyelid. See றப்பை. *Colloq.*

ரெம்ப rempa, *adj.* Corr. of நிரம்ப. (W.)

ரெம்மி-த்தல் remmi-, 11 *v. tr.* prob. E. *ram.* To join, as boards or planks; பொருத்துதல். *Loc.*

ரெமி-த்தல் remi-, 11 *v. tr.* & *intr.* See ரமி-.

ரே

ரே rē. The compound of ர and ஏ.

ரேக்கு rēkku, *n.* <U. *rēk.* 1. Petal of flowers; பூவிதழ். 2. Foil of metal; தங்கம் முதலிய வற்றின் மெல்லிய தகடு. *தங்கரேக்காற சமைத்திட்ட பாரக் கொங்கைக்குறியும் (தனிப்பா.* i, 378, 21).

ரேக்ளா rēkḷā, *n.* <U. *rēkla.* See ரேக்ளாவண்டி.

ரேக்ளாவண்டி rēkḷā-vaṇṭi, *n.* <ரேக்ளா+. A kind of single bullock-cart with only one seat; ஒருவன் மாத்திரம் உட்கார இடமுள்ள ஒற்றை மாட்டுவண்டிவகை.

ரேகடி rēkaṭi, *n.* <T. *rēgaḍi* <U. *rēgar.* Black cotton soil; கரிசல்நிலம். *Loc.*

ரேகம் rēkam, *n.* See தேகம், 1. (W.)

ரேகா rēkā, *n.*<*rēkhā.* See ரேகை. (C. G.)

ரேகாசாஸ்திரம் rēkā-cāstiram, *n.* <id. +. Palmistry; கைரேகையாற் பலனறியும் நூல்.

ரேகாம்சம் rēkāmcam, *n.* <id.+*aṃśa.* Longitude; குறிப்பிட்டரேகைக்குந் துவக்கமாகக் கொண்ட ரேகைக்கும் இடைப்பட்ட கோணத்தின் பரிமாணம்.

ரேகாமூலம் rēkā-mūlam, *n.* <id.+. Documentary evidence; பத்திரமூலமான ஆதாரம். *Loc.*

ரேகை rēkai, *n.* <*rekhā.* 1. See இரேகை. 2. Meridian; சோளங்களில் துருவத்தின் வழியே செல்வதாகக் கருதப்படுங் கோடு. (C. G.)

ரேகைசாஸ்திரம் rēkai-cāstiram, *n.* <ரேகை+. See ரேகாசாஸ்திரம்.

ரேங்கு-தல் rēṅku-, 5 *v. intr.* [T. K. *rēgu.*] To rage; to be angry; சினமூளுதல். *Loc.*

ரேசகம் rēcakam, *n.* <*rēcaka.* 1. See இரேசகம். 2. Croton. See நேர்வாளம். 3. Saltpetre; வெடியுப்பு.

ரேதஸ் rētas, *n.* <*rētas.* See இரேதசு.

ரேந்தா rēntā, *n.* A needle used in embroidery work; சித்திரப்பின்னற்குரிய ஊசிவகை.

ரேந்தாத்தையல் rēntā-t-taiyal, *n.* <ரேந்தா+. Lace-work; பூவேலைத்தையல்.

ரேந்தை rēntai, *n.* <id. See ரேந்தாத்தையல்.

ரேவணாத்தியர் rēvaṉāttiyar, n. A Vīra-Śaiva author. See இரேவணாராத்தியர். (W.)

ரேவணாத்தியர்சூத்திரம் rēvaṉāttiyar-cūttiram, n. <ரேவணாத்தியர்+. A lexicon. See அகராதிநிகண்டு. (W.)

ரேவதி rēvati, n. <rēvatī. The 27th nakṣatra; இருபத்தேழாம் நக்ஷத்திரம். (நாமதீப. 111.)

ரேவல்சின்னி rēvalciṉṉi, n. <Mhr. rēval-cinnī <U. rēvand-cīnī. 1. See இரேவற்சின்னி, 1. (M. M. 363.) 2. See இரேவற்சின்னி, 2.

ரேவு rēvu, n. [T. K. rēvu.] 1. Landing place; ford; port; harbour; இறங்குதுறை. (C. G.) 2. Custom-house; ஆயத்துறை. Mod.

ரேவுத்துறை rēvu-t-tuṟai, n. <ரேவு+. See ரேவு.

ரேழி rēḻi, n. See இரேழி.

ரை

ரை rai. The compound of ṟ and ஐ.

ரொ

ரொ ro. The compound of ṟ and ஒ.

ரொக்கக்காரன் rokka-k-kāraṉ, n. <ரொக்கம்+. 1. Capitalist; முதலாளி. 2. Rich man, as having cash; பணக்காரன். Colloq.

ரொக்கக்குத்தகை rokka-k-kuttakai, n. <id.+. Lease of land for a fixed money rent; ரொக்கப்பணம் செலுத்தும் நிலக்குத்தகை. (R. T.)

ரொக்கப்பட்டா rokka-p-paṭṭā, n. <id.+. A patta for land leased for cash rent; ரொக்கக்குத்தகையாக விடப்படும் நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டா. (R. T.)

ரொக்கப்பட்டுவாடா rokka-p-paṭṭuvāṭā, n. <id.+. Cash disbursements; ரொக்கமாகச் செலவிடுஞ் செலவு.

ரொக்கம் rokkam, n. <rōka. [K. rokka.] Cash; ready money; தயாராக இருக்கும் பணம். ரொக்கச்சாளிகை (பணவிடு. 21, 22).

ரொக்கவியாபாரம் rokka-viyāpāram, n. <ரொக்கம்+. Cash transactions; ரொக்கத்திற்குப் பண்டங்களை விற்கும் வியாபாரம்.

ரொக்கஜாமீன் rokka-jāmīṉ, n. <id.+. Security in money; cash security; பணமாகக் கொடுக்கும் பிணை.

ரொக்காதாயம் rokkātāyam, n. <id.+ ஆதாயம். 1. Cash receipts or income; பணமாக வரும் வரும்படி. 2. Net profit; செலவு நீங்கிய மிச்சவரும்படி.

ரொட்டி roṭṭi, n. <U. rōṭī. [K. roṭṭi.] Bread, wheaten cake; கோதுமைமாவாற் செய்த உணவுவகை.

ரொம்ப rompa, n. Corr. of நிரம்ப. Loc.

ரொஸ்து rostu, n. <ருஷ்டு. [T. K. rostu.] (C. G.) 1. Trouble, annoyance; தொந்தரவு. 2. Confusion; disorder; சீர்குலைகை.

ரோ

ரோ rō. Compound of ṟ and ஓ.

ரோக்கா rōkkā, n. <U. ruqqā. 1. See ரோகா. Loc. 2. A written acknowledgment of a debt; கடன்தொகையைக் குறிக்கும் அத்தாட்சிச் சீட்டு. (R. T.) 3. An order issued by the Government authorising specific payments or supplies; பணம் அல்லது பண்டங்களை யனுப்புமாறு கூறும் அரசாங்க உத்திரவு. (R. T.)

ரோகசாந்தி rōka-cānti, n. <rōga+. 1. Alleviation or cure of disease; நோய்தணமாகை. 2. A purificatory ceremony for the cure of diseases; நோய் நீங்கும்பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்குவகை.

ரோகணி rōkaṇi, n. <kaṭu-rōhiṇī. Christmas rose. See கடுரோகிணி. (பாலவா.)

ரோகநிதானம் rōka-nitāṉam, n. <rōga+. Diagnosis of disease; வியாதியை இன்னதென்று கண்டறிகை. (M. L.)

ரோகநிவாரணம் rōka-nivāraṇam, n. <id.+. Cure of disease; நோய்நீங்குகை.

ரோகபஞ்சகம் rōka-pañcakam, n. <id. +. (Astrol.) An inauspicious period of time, believed to cause disease to the person commencing a work during that period, one of pañcakam, q.v.; பஞ்சகங்களுள் தொழிலைத் தொடங்குவோனுக்கு நோயைக் கொடுப்பதாகக் கருதப்படும் அசுபவேளை. (பஞ்.)

ரோகம் rōkam, n. <rōga. Disease, of three kinds, viz., cāttiya-rōkam, acāttiya-rōkam, yāppiya-rōkam; சாத்தியரோகம், அசாத்தியரோகம், யாப்பியரோகம் என மூவகைப்பட்ட நோய். (குறள், 949, கீழ்க்குறிப்பு.)

ரோகராஜம் rōka-rājam, n. <id.+. Tuberculosis; consumption; க்ஷயரோகம். (பைஷஜ. 309.)

ரோகஸ்தன் rōkastaṉ, n. <rōga-stha. See ரோகி. Colloq.

ரோகஸ்தானம் rōka-sthāṉam, n. <rōga+. (Astrol.) The sixth house from the ascendant in a horoscope, indicating particulars of ill-health; இராசிச்சக்கரத்தில் நோய்க்குரிய ஆறும் வீடு.

ரோகா rōkā, n. <U. ruqqā. 1. Bit, piece; துண்டு. 2. Chit, note; சீட்டு.

ரோகி rōki, n. <rōgin. Diseased person; நோயாளி.

ரோகிணி rōkiṇi, n. <rōhiṇī. 1. The fourth nakṣatra. See உரோகிணி, 1. 2. (Mus.) A division of the sixth note of the gamut; தைவதசுரத்தின்வகை. (பரத. இராக. 45.) 3. The mother of Balarāma; பலராமனின் தாய்.

ரோகிதமீன் rōkita-mīṉ, n. <rōhita+. A kind of fish; ஒருவகை மீன்.

ரோசம் rōcam, n. See ரோஷம். (W.)

ரோசனம் rōcaṉam, n. See ரோஜனம்.

ரோசனை[1] rōcaṉai, n. <rōcanā. Cow's bezoar. See கோரோசனை.

ரோசனை[2] rōcaṉai, n. Corr. of ஆலோசனை.

ரோணி rōṇi, n. cf. ரோகணி. Christmas rose. See கடுரோகிணி. (மூ. அ.)

ரோத்தை rōttai, n. See ரோதை. Loc.

ரோதணி rōtaṇi, n. <kaṭu-rōhiṇī. Christmas rose. See கடுரோகிணி. (மூ. அ.)

ரோதம்[1] rōtam, n. <rōdha. 1. Bank, shore; நீர்க்கரை. சீத ரோதக் குருதித் திரையொரீஇ (கம்பரா. இராவணன்சோ. 1). 2. Dam; அணை.

ரோதம்[2] rōtam, n. <rōda. See ரோதனம்[2].

ரோதயித்திரி rōtayittiri, n. prob. rōdhayitrī. (Śaiva.) Śivaśakti doing the functions of titi and tirōpavam; திதிகிருத்தியமும் திரோபவ கிருத்தியமும் செய்யும் சிவசக்தி. (சி. சி. 1, 60. ஞானப. உரை.)

ரோதனம்[1] rōtaṉam, n. See ரோஜனம். Loc.

ரோதனம்[2] rōtaṉam, n. <rōdana. 1. Cry; wail; அழுகை. ஓதரோதனவேலை (கம்பரா. இராவணன்சோ. 1). 2. See ரோதனை, 1.

ரோதனம்[3] rōtaṉam, n. <rōdhana. Obstruction; தடை.

ரோதனை rōtaṉai, n. <rōdana. 1. Trouble; annoyance; தொந்தரை. Loc. 2. See ரோதனம்[2], 1.

ரோதா rōtā, n. See ரோதை.

ரோதை rōtai, n. cf. ரோதா. 1. Wheel of a cart; வண்டிச்சக்கரம். வண்டி ரோதை முறிந்து விட்டது. 2. Cart-track in a road, rut; ரஸ்தாவிலுள்ள வண்டித்தடம். Colloq.

ரோந்தடி-த்தல் rōntaṭi-, v. <ரோந்து+. tr. To patrol, to keep watch at night; இரவில் ஊரைச்சுற்றிச்சென்று காத்தல்.—intr. To roam, wander about, அலைந்து திரிதல். உத்தியோகத்துக்கு ரோந்தடிக்கிறான்.

ரோந்து rōntu, n. <Fr. ronde. Night patrol; இராக்காவல். (C. G.)

ரோந்தை rōntai, n. [T. rōta, K. rōṭe.] Loc. 1. Filthiness; அசங்கியம். 2. Banter; புரளி.

ரோம்புலுக்கா rōmpulukkā, n. Main hatch cover; கப்பலுறுப்புக்களு ளொன்று. Naut.

ரோம்புவாசல் rōmpuvācal, n. Main hatchway; கப்பலில் பெரிய பாய்மரத்தின் கீழுள்ள அடித்தளத்துக்குச் செல்லும்வழி. Naut.

ரோமம் rōmam, n. <rōma. Hair; மயிர். எனபெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிரபப (தாயு. சுகவாரி. 4).

ரோமவிருக்ஷம் rōma-virukṣam, n. prob. rōmala+. A species of tree; மரவகை. (மூ. அ.)

ரோமாபுரி rōmā-puri, n. <Lat. Roma+. Rome; இத்தாலியதேசத்துத் தலைநகர்.

ரோமாவலி rōmāvali, n. <rōmāvali. Line of hair above the navel; கொப்பூழுக்கு மேலுள்ள மயிரொழுங்கு.

ரோமான்கத்தோலிக்கன் rōmāṉ-kattōlikkaṉ, n. <E. Roman Catholic; கிறிஸ்தவரில் ஒரு பிரிவினன்.

ரோஜ் rōj, n. <Persn. rōz. 1. Day; நாள். (W.) 2. Journal; day-book; நாள்வழிக்கணக்கு. (C. G.)

ரோஜ்கார் rōjkār, n. <Persn. rōzgār. Service; employment; தொழில். (W.)

ரோஜ்நாமா rōj-nāmā, n. See ரோஜநாமா. (W.)

ரோஜ்வேலை rōj-vēlai, n. prob. E. roast+. Cooking, cookery; சமையற்றொழில். Loc.

ரோஜனக்களிம்பு rōjaṉa-k-kaḷimpu, n. <ரோஜனம்+. Ointment of resin, Unguentum resinae; பிளாஸ்திரிவகை. (பைஷஜ. 128.)

ரோஜனப்பிளாஸ்திரி rōjaṉa-p-pilāstiri, n. <id.+. Sticking plaster, resin plaster, *Emplastrum resinae;* பிளாஸ்திரிவகை. (M. L.)

ரோஜனம் rōjaṉam, n. <E. Rosin, resin; காய்ச்சின பிசின். (பைஷஜ. 128.)

ரோஜா rōjā, n. <Lat. *rosa.* Rose; பூச்செடிவகை.

ரோஜு rōju, n. <Hind. *rōz.* See ரோஜுநாமா.

ரோஜுநாமா rōju-nāmā, n. <ரோஜு+. Journal, day-book; நாள்வழிக் கணக்குப்புத்தகம்.

ரோஜுவடி rōju-vaṭi, n. <Fr. *rouge*+ வடி²-. Polish for brightening jewels of silver and gold; பொன் வெள்ளி நகைகளை மெருகிடுதற்குரிய பொடிவகை.

ரோஜுவெடி rōju-veṭi, n. See ரோஜுவடி.

ரோஷம் rōṣam, n. <*rōṣa.* 1. Keen sensibility; high sense of honour; மானம். (W.) 2. Anger; கோபம். *Loc.*

ரோஸீனா rōsīṉā, n. <Hind. *rōzīnā.* A daily allowance granted to Brahmins, fakirs and poor persons; பார்ப்பார் பக்கிரி ஏழை இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நாட்படி. (R. T.)

ரௌ

ரௌ rau. The compound of ர் and ஔ.

ரௌத்திராகாரம் rauttirākāram, n. <*raudra*+*ākāra.* Embodiment of ferocity; பயங்கரத்தின் வடிவு.

ரௌத்திரி rauttiri, n. <*Raudrī.* The 54th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் ஐம்பத்துநான்காவது.

ரௌரவம் rauravam, n. <*Raurava.* 1. A hell. See இரௌரவம், 1. 2. A Śaiva scripture. See இரௌரவம், 2.

ல்

ல் 1. The 13th consonant, a liquid medial; நெடுங்கணக்கில் பதின்மூன்று மெய்யான இடையெழுத்து.

ல

ல la. The compound of ல் and அ.

லக்கடியடி-த்தல் lakkaṭi-y-aṭi-, v. intr. <Hind. *lakḍi*+. To be in great difficulties; மிகவும் கஷ்டப்படுதல். *அவன் சோற்றுக்கு லக்கடியடிக்கிறான். Loc.*

லக்கம் lakkam, n. <*lakṣa.* See இலக்கம்². (W.)

லக்காடி lakkāṭi, n. Rowdy; சோதா. *Loc.*

லக்காளி lakkāḷi, n. A term of abuse; ஒருவசைச்சொல். *Loc.*

லக்கிடி lakkiṭi, n. <Hind. *lakḍī.* Fire-wood; விறகு.

லக்கினம் lakkiṉam, n. <*lagna.* 1. See உதயராசி. 2. Hour fixed for auspicious ceremonies. See இலக்கினம், 2.

லக்கு lakku, n. <*lakṣa.* See இலக்கு.

லக்குவா lakkuvā, n. <U. *laqwa.* Paralysis; பட்சவாதம்.

லக்குறடு lak-kuraṭu, n. <U. *lag*+. Fire-tongs; pincers for handling heated articles; பழுக்கக் காய்ந்தவற்றைப் பற்றவுதவுங் குறடு.

லக்கோடா lakkōṭā, n. See லகோடா.

லக்திக்காரன் lakti-k-kāraṉ, n. <U. *lagtē* +காரன்¹. See லக்திதாரன்.

லக்திதாரன் lakti-tāraṉ, n. <id.+U. *dār.* Owner of an adjoining land; அண்டைநிலக்காரன். (C. G.)

லகம் lakam, n. See லகான். *முதுகிற் கலணையிட்டு லகமிட்டு (கொண்டல்விடு.).*

லகரம் la-karam, n. <ல+கரம்¹. See லகாரம். *Loc.*

லகரி¹ lakari, n. <*lahari.* Great wave; பேரலை. *பொஙகு லகரிச சாமர மிரட்ட (பிரபோத. 30, 42).*

லகரி² lakari, n. <லாகிரி. 1. Opium; அபின். 2. Intoxicant; மயக்கம் உண்டுபண்ணும் பொருள். 3. Intoxication; மது முதலியவற்றால் உண்டாம் மயக்கம்.

லகளை lakaḷai, n. cf. ரகளை. [M. *lahaḷa.*] See ரகளை.

லகாம் lakām, n. <Hind. *lagām.* See லகான்.

லகாய்-த்தல் lakāy-, 11 v. <Hind. *lagānā.* [K. *lagāysu.*] intr. To prosper in an eminent degree; to be successful; காரியசித்திபெறுதல்.—tr. *Loc.* 1. To deal severely; to chastise; தண்டித்தல். 2. To eat to satiety; நிரம்ப உண்ணுதல்.

லகாரம் la-kāram, n. <ல+காரம்². A term denoting a lakh; லக்ஷத்தைக் குறிக்கும் ஒருசொல். *அவருக்கு ஒரு லகாரம் இருக்கும்.*

லகாவ் lakāv, *v. imp.* <Hind. *lagav.* Beat; அடி என்னேவல். லகாவ், லகாவ், லகாவ் இந்த லண டனைப்பாவிச் சண்டாளனை (பிரதாப. விலா. 102).

லகான் lakāṉ, *n.* <லகாம. Rein; கடிவாள வார்.

லகிமா lakimā, *n.* <*laghiman.* The supernatural power of levitation, one of *aṣṭamā-citti*, q.v.; அஷ்டமாசித்திகளுள் கனமற்றதாகும் ஆற்றல்.

லகு laku, *n.* <*laghu.* 1. Ease. See இலகு, 2. திருக லகுவாய்ப்பறந்து (தனிப்பா. i, 335, 43). 2. See இலகு, 1, 3, 4, 5, 7. 3. Alleviation; தணிவு. வியாதி லகுவாயிருக்கிறது. *Madr.*

லகுத்வம் lakutvam, *n* <*laghu-tva.* Lightness; ease; இலேசு.

லகுபஞ்சமூலம் laku-pañcamūlam, *n.* <*laghu*+. A compound medicine. See சிறு பஞ்சமூலம், 1.

லகுபக்ஷணம் laku-pakṣaṇam, *n.* <id +. Lunch; light refreshments; சிற்றுண்டி. *Mod.*

லகுலாட்சி lakulāṭci, *n.* A kind of lute; வீணைவகை. (பரத. ஒழிபி. 16.)

லகுவுபிகுவாய் lakuvupikuvāy, *adv.* <லகு+பிகு+ஆ-. [K. *lagubiguvāyi.*] By some means or other; in any way possible; ஏற்றதோர் முறையில்.

லகோடா lakōṭā, *n.* <Hind. *lakhōṭā.* 1. That which is besmeared with lac, மெழுகாற் பூசப்பட்டது. *Loc.* 2. Envelope of paper, as sealed or wafered; காகிதவுறை. (W.)

லகோடாப்பற்று lakōṭā-p-paṟṟu, *n.* <லகோடா+. Lit., small particles of cooked rice for gumming envelopes. [காகிதவுறையை ஒட்டவுதவும் சோற்றுப்பருக்கை] A small quantity; particle; மிகச்சிறியவளவு. *Loc.*

லங்கடா laṅkaṭā, *n.* <Persn. *langḍā* <*lang.* Lame person; நொண்டி. *Loc.*

லங்கணம் laṅkaṇam, *n.* <*laṅghana.* Fasting; பட்டினி. *Loc.*

லங்கர் laṅkar, *n.* <Persn. *langar.* Anchor; நங்கூரம்.

லங்கர்கானா laṅkar-kāṉā, *n.* <Persn. *langar-khānā.* Alms-house; அன்னசாலை. (W.)

லங்கர்பாய்-தல் laṅkar-pāy-, *v. intr.* <லங்கர்+. To be moored; to be at anchor; நங்கூரம் பற்றுதல்.

லங்கர்போடு-தல் laṅkar-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. See லங்கரடி-.

லங்கரடி-த்தல் laṅkar-aṭi-, *v. intr.* <id.+. 1. To cast anchor; நங்கூரம்போடுதல். 2. To turn a somersault; அந்தரடித்தல்.

லங்கனம் laṅkaṉam, *n.* <*laṅghana.* 1. Crossing, as of the sea; கடல் முதலியன கடக்கை. 2. Violation of prescribed rules; நியமந்தவறுகை. சமயலங்கனமுந தெய்வ நிந்தையுஞ்செய்தனா (பெரிய பு. திருநாவுக். 83). 3. See லங்கணம்.

லங்குனி laṅkuṉi, *n.* Looseness of tooth of a horse; குதிரையின் பற்களுக்கு உண்டாம் அசைவு. (அசுவசா. 7.)

லங்கேச்சுரம் laṅkēccuram, *n.* <*laṅkēś-vara.* A kind of medicinal pill; ஒருவகை மாத்திரை. (பதார்த்த. 1224).

லங்கேச்சுரரசம் laṅkēccura-racam, *n.* <id.+. A kind of medicinal preparation; மருந்துவகை. (பைஷஜ. 154.)

லங்கை laṅkai, *n.* <*laṅkā.* See இலங்கை, 1, 2, 3.

லங்கோடா laṅkōṭā, *n.* See லங்கோடு.

லங்கோடி laṅkōṭi, *n.* <Hind. *laṅgoṭī.* See லங்கோடு. *Loc*

லங்கோடு laṅkōṭu, *n.* <Hind. *laṅgōṭa.* Strip of cloth fitted to the loins, as of a wrestler; சல்லடம். *Loc.*

லச்சி¹ lacci, *n.* [T. *lacci.*] Scavenger woman; குப்பைக்காரி. *Loc.*

லச்சி²-த்தல் lacci-, 11 *v. intr.* <*laj.* To be shy; கூச்சமடைதல். (தக்கயாகப. 326, உரை.)

லச்சை¹ laccai, *n.* <*lajjā.* See இலச்சை.

லச்சை² laccai, *n.* See லச்சி¹.

லச்சை³ laccai, *n.* prob. நச்சு⁴. Trouble, annoyance; தொந்திரவு. என்னை லச்சைபண்ணுதே.

லசுனி lacuṉi, *n.* A property of rubies. See இலசுனி. குழியும் லசுனியு முடையது (S. I. I. ii, 81).

லஞ்சம் lañcam, *n.* <*lamcā.* Bribe. See இலஞ்சம்.

லஞ்சாக்கொடுக்கு lañcā-k-koṭukku, *n.* <*lañjā*+கொடுக்கு². Whoreson; அவிசாரிமகன்.

லஞ்சாகோர்¹ lañcā-kōr, *n.* <*lamcā*+U. *khōr.* One who habitually receives bribes; பரிதானம்வாங்குவோன்.

லஞ்சாகோரி[2] lañcā-kōi, *n.* <*lañjā*+. Loose woman; தீயொழுக்கமுள்ள பெண்.

லட்சம் latcam, *n.* <*lakṣa.* Lakh; நூறாயிரம். (W.)

லட்சாதிபதி latcātipati, *n.* <id+*adhipati.* A person owning property worth a lakh of rupees and more; லட்சம் ரூபாய்க்குமேற் பெறுமானமுள்ள ஆஸ்தியுடையவன்.

லட்சுமி latcumi, *n.* See லக்ஷ்மி. (*தக்கயாக*ப. 38, *உரை.*)

லட்டு lattu, *n.* <*laddu.* See லட்டுகம். (W.)

லட்டுகம் lattukam, *n.* <*ladduka.* A ball-shaped sweetmeat. See இலட்டு.

லடாய் latāy, *n.* <Hind. *ladāi.* 1. Fighting, fight; சண்டை. 2. Bickering, abusive quarrel; வாய்க்கலகம்.

லடி lati, *n.* <Hind. *ladī.* Skein of lace, nearly 440 yards; சுமார் 440 கஜவளவுள்ள சரிகைக்கண்டு.

லடு latu, *n.* <Hind. *lātta. Naut.* 1. Fair-lead; thimble or cringle to guide a rope; கப்பலில் கயிறு ஒழுங்காகச் செல்லுதற்பொருட்டு அமைத்த கருவிவகை. 2. Plummet; கடலின் ஆழமறிதற்கு விடப்படுங் கயிற்றிற் கட்டியிருக்கும் ஈயக்குண்டு.

லண்டன்[1] lantan, *n.* <லண்டு. [K. *lambani.*] 1. A class of mendicants. See கல்லுளிமங்கன். 2. Stubborn man; சண்டி. 3. Man of loose conduct; நெறிகெட்டவன். *இந்த லண்டனை . . . நன்றாய் லகாவ்* (*பிரதாப. விலா.* 102).

லண்டன்[2] lantan, *n.* <Hind. *land. Membrum virile;* ஆண்குறி. *Madr.*

லண்டன்[3] lantan, *n.* <E. London; ஆங்கில நாட்டின் தலைநகரம்.

லண்டன்சீனி lantan-cīni, *n.* <லண்டன்[3] +. White sugar; வெள்ளைச் சர்க்கரை. *Tinn.*

லண்டி lanti, *n.* Fem. of லண்டன். 1. Stubborn, intractable woman; சண்டி. 2. Woman of loose conduct; துர்நடத்தையுடைய பெண்.

லண்டு lantu, *n.* prob. *ladda.* cf. Hind. *launda.* Stubbornness; சண்டித்தனம். *Loc.*

லத்தா lattā, *n.* <Hind *lat.* Blow, kick; உதை. *நான் உனக்கு ஒரு லத்தா கொடுப்பேன்.*

லத்தாடு lattātu, *n.* [K. *latādu.*] Vexation; agitation; சஞ்சலம். (W.)

லத்தி[1] latti, *n.* cf. *landa.* [T. K. *laddi.*] Dung of horses, asses, elephants, camels. See இலத்தி[1].

லத்தி[2] latti, *n.* See லதி. *Mod.*

லத்திபோடு-தல் latti-pōtu-, *v. intr.* <லத்தி[1]+. Lit., to pass stools. [மலங்கழித்தல்] To be afraid; பயப்படுதல்.

லத்தீன் latīn, *n.* <E. Latin; இத்தாலிய தேசத்தில் முற்காலத்து வழங்கின பாஷை.

லத்தை[1] lattai, *n.* perh. *labdhā.* Mercy, compassion; கிருபை. *லத்தையுற் றருள்வாய்* (*கந்தரங்.* 6).

லத்தை[2] lattai, *n.* (Astrol.) Evil effect due to the conjunction of a malefic planet and the moon in particular *nakṣatras;* குறித்த நக்ஷத்திரங்களில் சந்திரனோடு பாபக்கிரகங் கூடுவதாலுண்டாம் தீப்பயன். (பஞ்.)

லதாக்கிருகம் latā-k-kirukam, *n.* <*latā-grha.* Creeper-bower; கொடியால் அமைந்த வீடு.

லதாங்கி latānki, *n.* <*latāngī.* 1. Woman of slender, creeper-like form; கொடிபோன்ற சரீரமுள்ள பெண். 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் ராகம்.

லதாவேஷ்டிதம் latā-vēṣṭitam, *n.* <*latā* + *vēṣṭita.* A mode of sexual embrace, likened to a creeper clinging round a tree; கொடிபோலச் சுற்றித் தழுவும் ஆலிங்கனவகை. (*கொக்கோ.* 541.)

லதி lati, *n.* <U. *lāthī.* Staff, cane, cudgel; கழி. *Mod.*

லதை latai, *n.* <*latā.* Creeper. See இலதை[1], 1.

லப்தம் laptam, *n.* <*labdha.* Gain, acquisition; that which is obtained; அடையப்பெற்றது.

லப்தஹானி lapta-hāni, *n.* <id. + *hāni. Artta-nācam,* the fourth section of Pañca-tantiram, treating of the loss of what was gained; பஞ்சதந்திரத்துள் பேறிழத்தலைப்பற்றிக் கூறுவதான நான்காம் பகுதி.

லப்பகத்தி lappa-k-katti, *n.* <லப்பம்+. Putty-knife; மக்கு வைக்குங் கருவி. (C. G.)

லப்பம் lappam, *n.* prob. *lēpya.* [T. *lappamu,* K. *leppa.*] Putty, a kind of cement used to fill up cracks in wood, etc.; பலகை முதலிய வற்றில் இடைவெளியின்றி இசைத்தற்குரிய மக்கு.

லப்பை lappai, *n.* A class of Tamil-speaking Muhammadans found chiefly on the

coasts of South India; தென்னிந்தியக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் வசிப்பவரான தமிழ்ப்பேசும் முகம்மதியர்.

லபக்கெனல் lapakkeṉal, n. cf. U. *lapak*. Onom. expr. signifying (a) suddenness; விரைவுக்குறிப்பு: (b) gulping; விழுங்குதற்குறிப்பு.

லபி-த்தல் lapi-, *11 v.* <*labh. intr.* To be gained, obtained; to accrue; to succeed, come to a successful issue; சித்தித்தல். *காணரிய பெரியோராக டெரிசனம் லபிப்பதே கண்ணிணைகளை செய்புண்ணியம் (அறப. சத. 76)*.—*tr.* To obtain; பெறுதல். *ஆதிபபிரமமா ஸ்ரீரங்க விமானத்தை லபித்து (கோயிலொ. 1)*.

லபோலபோபண்டிகை lapō-lapō-paṇṭikai, n. <லபோலபோவெனல்+. The spring festival in honour of Kāma, as the occasion in which the beating of the open mouth with the palm is a marked feature; [*அகங்கையால வாயிலடித்துக்கொள்ளும திருவிழா*] காமன்பண்டிகை. *Loc.*

லபோலபோவெனல் lapō-lapō-v-eṉal, n. Expr. of beating the open mouth with the palm of the hand on account of sorrow; திறந்துள்ளவாயில் துக்கங் காரணமாகக் கையால் அடித்துக்கோள்ளுதற் குறிப்பு.

லம்பாடி lampāṭi, n. [T. *lambāḍi*, K. *lambāṇi*.] 1. A wandering caste; அலைந்து திரியும் ஒரு சாதி. 2. Vagrant; ஊர்ஊராய்த் திரிவோன். 3. A breed of cattle; மாட்டுச்சாதிவகை.

லம்பு[1] lampu, n. <வம்பு. Trouble; தொந்தரவு. (C. G.)

லம்பு[2]-தல் lampu-, *5 v. intr.* prob. அலம்பு-. cf. தெம்பு-. To be unsteady; to shake; அசைதல்.

லயம் layam, n. <*laya*. See இலயம். *ஒன்றோடொன்றுகவே பற்றிலயமாம் போதினில் (தாயு. சித்தா. 3)*.

லயாவத்தை layāvattai, n. <id.+*avasthā*. (Śaiva.) Stage of involution of the universe; stage of absorption of the universe by the Supreme Being; பிரபஞ்சத்தை ஒடுக்குநிலை. (*சி. போ. பா. பக். 25.*)

லயி-த்தல் layi-, *11 v. intr.* See இலயி-.

லலனாமணி lalaṉā-maṇi, n. <*lalanā*+. See லலனை.

லலனை lalaṉai, n. <*lalanā*. Woman; பெண்.

லலாடம் lalāṭam, n. <*lalāṭa*. 1. Forehead; நெற்றி. 2. A part of the crown; கிரீடவுறுப்புவகை.

லலாடலிபி lalāṭa-lipi, n. <id.+*lipi*. Hand-writing of Fate; தலையெழுத்து.

லலிதாஸஹஸ்ரநாமம் lalitā-sahasra-nāmam, n. <*Lalitā*+*sahasranāma*. The thousand holy names of the Goddess Pārvatī; உமாதேவியின் ஆயிரந்திருநாமக்கோவை. (*தக்கயாகப. 76, விசேடக்.*)

லலிதை lalitai, n. <*lalitā*. 1. Pārvatī; உமை. 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. இராக. 56.*)

லவ்வாலவ்வா lavvā-lavvā, n. See லவாலவா. *Loc.*

லவக்குலவக்கெனல் lavakku-lavakkeṉal, n. cf. லபக்கெனல. Onom. expr. signifying (a) a galloping sound; ஓட்டக்குறிப்பு: (b) gobbling in eating; விரைந்துவிழுங்குதற் குறிப்பு.

லவங்கம் lavaṅkam, n. <*lavaṅga*. See இலவங்கம்.

லவடா lavaṭā, n. <Hind. *lauṛā*. *Membrum virile*; ஆண்குறி.

லவண்டி lavaṇṭi, n. <Hind. *launḍī*. See லண்டி.

லவணசமுத்திரம் lavaṇa-camuttiram, n. <*lavaṇa*+. Sea of salt water. See உப்புக்கடல். *அமிர்து கடைந்தது லவண சமுத்திரதென உணரக (தக்கயாகப. 284, உரை)*.

லவணம் lavaṇam, n. <*lavaṇa*. Salt; உப்பு.

லவம் lavam, n. <*lava*. 1. Hair of cow's tail; பசுவின் வால்மயிர். *குசலவஙகளாற றுடைத்துக் குறிக்கொணடாரகள் (உத்தரரா. இலவ. 75)*. 2. (Mus.) A variety of *kālam*. See இலவம்[2], 2. *கணமோரெட்டும் லவ மெனப்படுமே (பரத. தாள. 27)*. 3. Little; small particle; மிகச் சிறுபகுதி.

லவலேசம் lava-lēcam, n. <*lava*+*lēśa*. Smallest degree; சிற்றளவு. *நிலைகாணேனும் லவலேசம் (இராமநா. ஆரணிய. 3)*.

லவாடி lavāṭi, n. Prostitute; வேசி. (W.)

லவாலவா lavā-lavā, n. Children's game of ball, accompanied by singing *lavā-lavā*; லவாலவா என்று பாடிக்கோண்டு பந்தடிக்கும் சிறுவர் விளையாட்டு.

லவாலவாவெனல் lavā-lavā-v-eṉal, n. Onom. expr. signifying (a) being distressed or knocked about in life; அவஸ்தைப்படுதற்குறிப்பு: (b) crying in sorrow; துயரத்துடன் அழுதற்குறிப்பு.

லவுக்கார் lavukkār, *n.* <U. *lēva* <*lēpa*. Rough plastering with chunam; சன்னமாய்ப் பூசாத சுண்ணும்புப் பூச்சு. *Loc.*

லவுண்டி lavuṇṭi, *n.* See லண்டி.

லளிதம் laḷitam, *n.* <*lalita*. 1. Wantonness, dalliance, sport; லீலை. சிட்டா பரிபால லளிதக்கார (திருபபு. 55). 2. Grace, charm; இலாவண்ணியம். 3. Sweetness; மாதுரியம். 4. Ease, facility; சுலபம். 5. One of 28 *civākamam;* சிவாகமத்துள் ஒன்று. (சைவச. பொது. 335, உரை.)

லளிதை laḷitai, <*Lalitā*. Pārvatī. See லலிதை, 1. (நாமதீப. 24.)

லஜ்ஜாதத்தம் lajjā-tattam, *n.* <*lajjā*+. Customary presents made to relations or friends on auspicious occasions. See நாண்கோடை. (சுக்கிரநீதி, 145.)

லஷ்கர் laṣkar, *n.* <Persn. *laṣkar*. Army; படை. (C. G.)

லஸ்கர் laskar, *n.* <E. *lascar*. 1. Lascar, sailor; மாலுமி. 2. Labourer, tent-pitcher, peon (R. F.); சேவகன் முதலிய வேலையாள். (C. G.)

லஸ்தர் lastar, *n.* prob. E. *lustre*. Prismatic glass pendants of a chandelier; அலங்காரத்தொங்கல். *Colloq.*

லக்ஷ்மி lakṣmi, *n.* <*Lakṣmī*. See இலக்குமி.

லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் lakṣmī-kaṭākṣam, *n.* <id.+. Prosperity, as due to the grace of Lakṣmi; பாக்கியம்.

லக்ஷ்மீகாந்தன் lakṣmī-kāntaṉ, *n.* <id.+. Viṣṇu, as the Lord of Lakṣmī; திருமால்.

லக்ஷ்மீநரசிம்மன் lakṣmī-naracimmaṉ, *n.* <id.+. Narasiṃha in His pose of embracing Lakṣmī; இலக்குமிதேவியைத் தழுவிய கோலத்துடன் உள்ள நரசிங்கமூர்த்தம்.

லக்ஷ்மீநாராயணன் lakṣmī-nārāyaṇaṉ, *n.* <id.+. Viṣṇu in His pose of embracing Lakṣmī; இலக்குமிதேவியைத் தழுவிய கோலத்தோடு காணப்படுந் திருமாலின் மூர்த்தம்.

லக்ஷ்மீபஞ்சமி lakṣmī-pañcami, *n.* <id. +. The fifth *titi* of the bright fortnight in the lunar month of *caittiram,* as sacred to Lakṣmī; இலக்குமிதேவிக்குரிய சைத்திரமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷ பஞ்சமிதிதி.

லக்ஷகம் lakṣakam, *n.* <*lakṣaka*. Word in its secondary signification; இலக்கணைப்பொருளில் வருஞ்சொல்.

லக்ஷணம் lakṣaṇam *n.* <*lakṣaṇa*. See இலக்கணம். சைதன்யம சலட்சணமாயினும் விலட்சணம் (கைவல். தத்துவ. 1, உரை).

லக்ஷணை lakṣaṇai, <*lakṣaṇā*. (Gram.) Secondary significative capacity of a word. See இலக்கணை.

லக்ஷதீபம் lakṣa-tīpam, *n.* <*lakṣa*+. Festival of illuminating a temple, by burning 1,00,000 lights; கோயிலில் லக்ஷம் விளக்குக்கள் ஏற்றும் திருவிழா.

லக்ஷம் lakṣam, *n.* <*lakṣa*. Lakh; நூறாயிரம்.

லக்ஷியம் lakṣiyam, *n.* <*lakṣya*. 1. See இலக்கியம். அதனை லக்ஷியத்தின்பாற் படுத்துக் கண்டிடுதல் (சிவசம. 33). 2. Secondary signification of a word; இலக்கணைப்பொருள்.

லா

லா lā. The compound of ல் and ஆ.

லாக்கு lākku, *n.* Corr. of லக்கு.

லாக்குப்போடு-தல் lākku-p-pōṭu-, *v. intr.* To be in great straits; to be hard put to it; மிகவும் கஷ்டப்படுதல். சோற்றுக்கு லாக்குப போடுகிறான்.

லாக்ஜாரி lākjāri, *n.* See லாகிராஜ். (W.)

லாகவம் lākavam, *n.* <*lāghava*. See லகுத்துவம்.

லாகிராஜ் lākirāj, *n.* <Hind. *lā-khirāj*. Tax-free land, opp. to *mālkujāri;* இறையிலி நிலம். (C. G.)

லாகிரி lākiri, *n.* See லகரி².

லாகினி lākiṉi, *n.* <*lākinī*. A class of goddesses mentioned in Tāntric lore; தந்திர சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட ஒருசார் பெண்தேவதை. (தக்கயாகப. 87, விசேடக்குறிப்பு.)

லாகு lāku, *n.* See லகுத்வம். (W.)

லாகுலுக்சான் lāku-lukcāṉ, *n.* <Hindi. *lāha*+. Profit and loss; லாபநஷ்டம். (C. G.)

லாகை¹ lākai, *n.* [T. *lāgu*.] Manner, style. See இலாகை.

லாகை² lākai, *n.* [K. *lāga*.] Somersault; அந்தரடிக்கை. *Colloq.*

லாசடி lācaṭi, *n.* Worry, trouble. See இலாசடி.

லாசார்படு-தல் lacār-paṭu-, *v. intr.* <Hind. *lāchar*+. To be helpless, forlorn; உதவியற்று வருந்துதல். *Loc.*

லாசுபறுவான் lācuparuvāṉ, *n.* cf. பறுவான். Yard arm; சப்பற்பாய்நாங்குந் சட்டை. *Naut.*

லாஞ்சனை lāñcaṉai, *n.* <*lāñchana.* See இலாஞ்சனை[1]. ஆதித்தனது சதுநிரிய லாஞ்சனையான யானை (தக்கயாகப். 8, உரை).

லாடக்காரன் lāṭa-k-kāraṉ, *n.* <லாடம்[4]+. Farrier; லாடங்கட்டுபவன்.

லாடங்கட்டு-தல் lāṭaṅ-kaṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To shoe, as a horse; குதிரை முதலிய வற்றின் கால்கட்கு இரும்புத்தகடு தைத்தல்.

லாடசங்கிலி lāṭa-caṅkili, *n.* See லாடர் சங்கிலி. *Loc.*

லாடம்[1] lāṭam, *n.*<*Lāṭa.* A country. See இலாடம்[1].

லாடம்[2] lāṭam, *n.* <*Rādha.* A country. See இலாடம்[2].

லாடம்[3] lāṭam, *n.* <*lalāṭa.* Forehead. See இலாடம்[3].

லாடம்[4] lāṭam, *n.* <U. *lāḍa.* Horse shoe; குதிரை முதலியவற்றின் குளம்புகளுக்கு அடிக்கும் இரும்புத்தகடு.

லாடர்சங்கிலி lāṭar-caṅkili, *n.* <லாடன்[2] +. Puzzle chain. See இலாடசங்கிலி. *Loc.*

லாடன்[1] lāṭaṉ, *n. Loc.* 1. Green banana, s. tr., *Musa paradisiaca-troglodytarum;* பெரு வாழைவகை. 2. A kind of cotton plant with green seeds; பருத்திவகை.

லாடன்[2] lāṭaṉ, *n.* <*lāṭa.* See இலாடன்.

லாடு lāṭu, *n.* <*laḍḍu.* A ball-shaped sweetmeat. See இலட்டு.

லாடுலகாடு lāṭulakāṭu, *n.* Scrape, trouble, difficulty; தொந்தரவு. லாடுலகாடு யார் படுகிறது ?

லாத்தித்தள்ளு-தல் lātti-t-taḷḷu-, *v. tr.* <லாத்து[2]-+. To make dizzy or giddy; கிறு கிறுத்து விழச்செய்தல். என்னை லாத்தித்தளளுகிறது.

லாத்து[1] lāttu, *n.* See லத்தா.

லாத்து[2]-தல் lāttu-, 5 *v.* <லாத்து. *tr.* 1. To belabour, beat heavily; புடைத்தல். 2. To seize and jerk to and fro; பிடித்தலைத்தல்.—*intr.* To tumble; to be shaky in gait; நடைதடுமாறு தல். *Colloq.*

லாத்து[3]-தல் lāttu-, 5 *v. intr.* <உலாத்து[1]-. To walk about; to ride about; See உலாத்து[1]-.

லாத்து[4]-தல் lāttu-, 5 *v. tr.* <உலாத்து[2]-. 1. To take out for a walk. See உலாத்து[2]-, 1. 2. To spread. See உலாத்து[2]-, 2.

லாத்துலத்தாடு lāttu-lattāṭu, *n.* <U. *lāt* + U. *latād.* Convenience and inconvenience; சௌகரியாசௌகரியம். (C. G.)

லாந்தர் lāntar, *n.* <Fr. *lanterne.* Lantern; ஒருவகைக் கண்ணாடிவிளக்கு.

லாந்தல் lāntal, *n.* See லாந்தர்.

லாந்து[1]-தல் lāntu-, 5 *v. intr.* <லாத்து[4]-. 1. To walk about, wander about; சுற்றித்திரிதல். அவன் லாந்திக்கொண்டிருக்கிறான். 2. To spread, as fire; பரவுதல். நெருப்பு எங்கும் லாந்திவிட்டது. 3. To pounce and get hold of; பாய்ந்து கைக் கொள்ளுதல். லாந்திப்பிடி.

லாந்து[2] lāntu, *n.*<லாந்து[1]-. 1. Spreading out; பரவுகை. 2. Pounce; பாய்ச்சல். ஒரே லாந் தாக லாந்திப்பிடி.

லாந்து[3] lāntu, *n.* cf. Hind. *ladāo.* Terracing, setting bricks on edge; கல்லைக் குத்து நிலையில் அடுக்குகை. (சட்டட. ௩ா. 19.)

லாந்து[4]-தல் lāntu-, 5 *v. intr.* <லாந்து[3]. To put up a terrace; மேற்றளம் போடுதல்.

லாபநஷ்டம் lāpa-naṣṭam, *n.* <*lābha*+ *naṣṭa.* Profit and loss, இலாபமும் நஷ்டமும்.

லாபம் lāpam, *n.*<*lābha.* See இலாபம்.

லாபலோபம் lāpa-lōpam, *n.* <id.+ *lōpa.* See லாபநஷ்டம்.

லாயக்கு lāyakku, *n.* <Arab. *lāiaq.* 1. Fitness, suitableness; தகுதி. (W.) 2. Haughtiness; செருக்கு. *Loc.*

லாயம் lāyam, *n.* [T. *lāyamu*, K. *lāya.*] Stable for horse; குதிரைகட்டுமிடம். (பிங.)

லாலனம் lālaṉam, *n.* <*lālana.* See லாலனை.

லாலனை lālaṉai, *n.* <*lālanā.* 1. Fondling, caressing, coaxing; கொஞ்சுகை. *Loc.* 2. Support; தாங்குகை. (W.)

லாலா lālā, *n.* <Hind. *lālā.* 1. A caste of Hindu merchants who migrated into the Tamil country from Northern India; வடநாட்டி லிருந்து தமிழ்நாட்டிற் குடியேறிய இந்துவியாபாரி. 2. A term of respect; ஒரு சிறப்புப்பெயர். 3. A term of endearment; ஒரு செல்வப்பெயர். நந்தலாலா.

லாலாடிகம் lālāṭikam, n. <lālāṭika. A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக். கோ. 5, 46.)

லாலி[1] lāli, n. prob. lāta. Rag; கந்தை. Loc.

லாலி[2] lāli, n. [T. K. lāli.] 1. cf. lālikā. Song consisting of eulogies, compliments, congratulations, etc., sung at weddings and other auspicious occasions, every line ending in lāli; கலியாணம் முதலியவற்றிற் பாடப்படுவதும் அடிதோறும் லாலி என்று முடிவதுமான மங்களப்பாட்டு வகை. 2. Flattery, adulation; இச்சகவார்த்தை. 3. Lullaby; தாலாட்டு.

லாலோஜி lālōji, n. Bribe லஞ்சம். Loc.

லாவண்யம் lāvaṇyam, n. <lāvaṇya. Beauty; grace; loveliness; charm; ஒளிநிறம் அழகு.

லாவண்யார்ச்சிதம் lāvaṇyārccitam, n. <id.+arjita. See இலாவண்ணியார்ச்சிதம். (W.G.)

லாவணம் lāvaṇam, n. [T. lāvaṇamu, K. lavaṇa.] See இலாவணம்.

லாவணி lāva-ṇi, n. <Mhi. lāvaṇī. (Mus.) A Maharatta melody; மகாராட்டிர மொழியிலுள்ள இசைப்பாட்டுவகை. Loc.

லாவாதேவி lāvā-tēvi, n. <U. lāwādēī. See லேவாதேவி. (C. G.)

லாவாலேவி lāvālēvi, n. See லாவாதேவி.

லாவு-தல் lāvu-, 5 v. tr. prob. உலாவு-. 1. To spread around; பரவுதல். நெருப்பு லாவி விட்டது. 2. To pounce or dart upon; இறஞ்சுதல். (J.)

லாவுபண்ணு-தல் lāvu-paṇṇu-, v. intr. prob. E. law+. 1. To be constantly questioning and disputing; வழக்காடுதல். 2. To behave in a haughty manner; செருக்குறுதல்.

லாளிதம் lāḷitam, n. <lālitya. Beauty, grace, charm; அழகு. மதகும்பலாளிதக் கரியெனா (திருப்பு. 194).

லாஜஹோமம் lāja-hōmam, n. <lāja+hōma. See இலாசஹோமம்.

லாஸ்கார் lāscār, n. See லஸ்கர். (W.)

லி

லி li. The compound of ல் and இ.

லிகிதம் likitam, n. <likhita. See இலிகிதம்.

லிங்கசெந்தூரம் linka-centūram, n. <linga+. See லிங்கபஸ்பம்.

லிங்கப்புற்று linka-p-puṟṟu, n. <லிங்கம்+. Syphilitic chancre; கெட்டவியாதியால் உண்டாம் விரணவகை. (M. L.)

லிங்கபஸ்மம் linka-pasmam, n. <linga +. Calcined powder of cinnabar. See இலிங்க பற்பம்.

லிங்கபுராணம் linka-purāṇam, n. <id. + A Purāṇa. See இலிங்கபுராணம். (தக்கயாகப். 340, உரை.)

லிங்கம் linkam, n. <linga. See இலிங்கம். விழுந்தது லிங்கம (திருமந். 455).

லிங்காபட்டியம் linkā-paṭṭiyam, n. <lingā-bhaṭṭīya. A commentary on Amarakōśa by Lingābhaṭṭa; அமரகோசம் என்ற வடமொழி நிகண்டுக்கு லிங்காபட்டர் எழுதிய உரை.

லிங்காயத்து linkāyattu, n. <K. lingāyat. One who wears a miniature lingam suspended from the neck. See இலிங்கங்கட்டி.

லிபாபா lipāpā, n. <Arab. lifāfa. Envelope, cover, wrapper; கடிதவுறை. (C. G.)

லிபி lipi, n. <lipi. 1. Letter of alphabet; எழுத்து. ஐம்பதோரா விதமான லிபிகளும் (திருப்பு. 322). 2. Destiny, fate; விதி. Colloq.

லிவா livā, n. See லிபாபா. Loc.

லீ

லீ lī. The compound of ல் and ஈ.

லீடாலீடநியாயம் līṭālīṭa-niyāyam, n. <lāḍhālīḍha+. A Nyāya in illustration of repeatedly addressing oneself to one aspect of a matter, as licking what is already licked; நக்கினதையே திரும்ப நக்குவதுபோல் ஒருமுறையிலேயே பலகாலும் பார்க்கும் நியாயவகை. லீடாலீட நியாயமாக அவ்விட மாத்திரையே நோக்குவார்க்கு (சிவசமவா. பக். 42).

லீலாமானுஷன் līlā-māṉuṣaṉ, n. <līlā +mānuṣa. God assuming human shape in sport; மானுஷவேஷதாரியான கடவுள்.

லீலாவதி līlāvati, n. <līlāvatī. 1. Charming or beautiful woman; அழகிய பெண். 2. A mathematical treatise by Bhāskarācārya; பாஸ்கராசாரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற ஒருகணிதநூல்.

லீலாவிபூதி līlā-vipūti, *n.* <*līlā-vibhūti*. The material worlds, as exhibiting the Divine Sportiveness in their creation, preservation and destruction; பிராகிருதவுலகங்கள். (ஈடு, 3, 10, 7.)

லீலாவினோதம் līlā-vinōtam, *n.* <*līlā*+. Diversion, pastime, sport; உல்லாசவிளையாட்டு.

லீலை līlai, *n.* <*līlā*. 1. Play; விளையாட்டு. 2. Sport, as of a deity; தெய்வ முதலியவற்றின் விளையாடல். (ஈடு, 3, 10, 7.) 3. Amorous sport; sexual intercourse; சுரத விளையாட்டு.

லு

லு lu. The compound of ல் and உ.

லுக்சான் lukcāṉ, *n.* See லுச்சான். (C. G.)

லுங்கி lunki, *n.*<Persn. *lungī*. A coloured cloth worn by Muhammadans; முகம்மதிய ரணியும் ஆடைவகை.

லுச்சா luccā, *n.* <U. *lucchā*. Vagabond; rake; profligate; தூர்த்தன். (W.)

லுச்சான் luccāṉ, *n.* <Arab. *nuqsān*. Loss; நஷ்டம்.

லுத்தன் luttaṉ, *n.* <*lubdha*. Miser; உலோபி. லுத்தனுக்கு இரட்டிச்செலவு.

லுப்தம்[1] luptam, *n.* <*lupta*. 1. (Gram.) Elision; எழுத்துக்கேடு. 2. Injury, destruction; அழிவு. 3. Loss; deprivation; நஷ்டம்.

லுப்தம்[2] luptam, *n.* <*lubdha*. Covetousness; miserliness; உலோபம்.

லுப்தன் luptaṉ, *n.* <*lubdha*. Miser; உலோபி.

லுப்தோபமை luptōpamai, *n.* <*luptō-pamā*. (Rhet.) A simile. See தொகையுவமம்.

லுஹர் luhar, *n.* <Arab. *zuhr*. Midday prayer; மத்தியானகாலப் பிரார்த்தனை. *Muham.*

லூ

லூ lū. The compound of ல் and ஊ.

லூசு lūcu, *n.* cf. E. *lace*. Superior silver lace; உயர்ந்த வெள்ளிச்சரிகை.

லூட்டி lūṭṭi, *n.* <Hind. *lūṭ*. [K. *lūṭi*.] 1. Plunder, pillage, loot; கொள்ளை. 2. Trouble, annoyance; உபத்திரவம்.

லூடி lūṭi, *n.* 1. See லூட்டி, 1. (C. G.) 2. See லூட்டி, 2.

லூதாதந்துநியாயம் lūtātantu-niyāyam, *n.* <*lūtā-tantu*+. A Nyāya, in illustration of the principle of an author destroying his own creation, even as a spider eats up the thread which it throws out; சிலம்பி தன்வாயா லிழைத்த நூலைத் தானே யுட்கொள்வதுபோல் தான் செய்ததைத் தானே யழிப்பதாகக் கூறும் நெறி.

லெ

லெ le. The compound of ல் and எ.

லெக்கு lekku, *n.* Aim. See இலக்கு.

லெக்குறடு lek-kuraṭu, *n.* See லக்குறடு.

லெகு leku, *n.* See இலகு. (W.)

லெச்சி lecci, *n.* See லச்சி.

லெச்சை leccai, *n.* See இலச்சை. (W.)

லெட்சம் leṭcam, *n.* See லக்ஷம். (W.)

லெப்பை[1] leppai, *n.* See லப்பை. (W.)

லெப்பை[2] leppai, *n.* See லேவை.

லெவலேசம் levalēcam, *n.* See லவலேசம்.

லெவை levai, *n.* <Heb. *Levi*. Priest in a mosque; பள்ளிவாசலில் புரோகிதஞ்செய்வோன்.

லே

லே[1] lē. The compound of ல் and ஏ.

லே[2] lē, *int.* cf. *rē*. Ho, hallo; விளிச்சொல்.

லேககன் lēkakaṉ, *n.* <*lekhaka*. Writer; எழுத்துவேலை செய்பவன்.

லேகணி lēkaṇi, *n.* See லேகனி. (C. G.)

லேகம்[1] lēkam, *n.* <*lēha*. See லேகியம். (C. G.)

லேகம்[2] lēkam, *n.* <*lēkha*. Writing; letter; எழுத்து.

லேகனி lēkaṉi, *n.* <*lēkhanī*. Pen, style; எழுதுகோல்.

லேகா lēkā, *n.* prob. *lēhya*. See லேகாவுண்டை.

லேகாவுண்டை lēkā-v-uṇṭai, *n.* <லேகா+. Ball of ganja; கஞ்சாவுண்டை.

லேகியம் lēkiyam, *n.* <*lēhya*. 1. Food that is eaten by licking; நக்கியுண்ணுதற்கு உரியது. 2. Electuary, in medicine; நக்கியுண்ணும் மருந்து

வகை. தூயதைலம் லேகியஞ் சொல்பக்குவங்கண்டு (அறப. சத. 51). 3. See லேகாவுண்டை. *Loc.*

லேகை lēkai, *n.* <*lēkhā.* See இரேகை. சங்கலேகையும் சக்கிரலேகையும் (சூளா. குமார. 45).

லேசம் lēcam, *n.* <*lēśa.* 1. Small bit, particle; அற்பம். 2. A measure of time equal to two *kalai;* இரண்டுகலைகொண்ட காலவளவு. 3. (Rhet.) A figure of speech. See இலேசவணி.

லேசு[1] lēcu, *n.* See இலேசு.

லேசு[2] lēcu, *n.* <E. *lace.* 1. Lace; ஒருவகை அலங்காரப் பின்னற்றுணி. 2. Silver or gold lace; சரிகை.

லேஞ்சி lēñci, *n.* <Port. *lengo.* Kerchief, scarf. See இலேஞ்சி. (W.)

லேஞ்சு lēñcu, *n.* See லேஞ்சி. (W.)

லேணி lēṇi, *n.* <Hind. *lēnā.* [K. *lēṇe.*] Borrowing; கடன்வாங்குகை. (C. G.)

லேணிதாரன் lēṇitāraṉ, *n.* <Hind. *lēnādār.* Creditor; கடன்கொடுத்தவன். (C. G.)

லேபனம் lēpaṉam, *n.* <*lēpana.* 1. Anointing, smearing; பூச்சு. மருகமத படீர லேபன (திருப்பு. 43). 2. Plaster, ointment, unguent, salve; பூசும்பொருள். 3 Virility, *Erectio penis;* தாதுவன்மை.

லேலம் lēlam, *n.* prob. Port. *leilao.* cf. ஏலம்[3]. Auction; ஏலம். *Nāñ.*

லேவாதேவி lēvātēvi, *n.* <Hind. *lēwā-dēī.* Money-dealings; கொடுக்கல் வாங்கல். (C G.)

லேவாலேவி lēvālēvi, *n.* See லேவாதேவி.

லேனாதேனா lēṉātēṉā, *n.* <Hind. *lēnā-dēnā.* See லேவாதேவி. (C. G.)

லை

லை lai. The compound of ல் and ஐ.

லொ

லொ lo. The compound of ல் and ஒ.

லொங்காரி loṅkāri, *n.* cf. Arab. *langar.* Termagant; அடங்காப்பிடாரி. *Loc.*

லொங்கு-தல் loṅku-, 5 *v. intr.* [T. *longu.*] To be humble, submissive; to be servile; பணிந்து நடத்தல். (W.)

லொங்குலொங்கெனல் loṅku-loṅkeṉal, *n.* Onom. expr. signifying physical exhaustion; உடலின் தளர்ச்சிக்குறிப்பு.

லொட்டி[1] loṭṭi, *n.* [T. *loṭṭi.*] 1. Toddy; கள். அவன் பணமெல்லாம் லொட்டியிற் போகிறான். 2. Small earthen pot for drawing toddy; கள் இறக்கும் குடுவை. (W.)

லொட்டி[2] loṭṭi, *n.* See ரொட்டி. *Loc.*

லொட்டிமுஞ்சி loṭṭi-muñci, *n.* <லொட்டி[1] +. Drunkard; கட்குடியன். (W.)

லொட்டுலொடுக்கு loṭṭuloṭukku, *n.* See லொட்டுலொஸ்கு. *Loc.*

லொட்டுலொஸ்கு loṭṭulosku, *n.* Odds and ends; stray articles; சில்லறைச் சாமான்கள்.

லொட்டை loṭṭai, *n.* <*lōṣṭa.* 1. Anything inferior; தாழ்ந்தது. *Loc.* 2. See லொட்டையாட்டம். *Loc.* 3. A kind of cake; ஒருவகைப் பணிகாரம். (W.)

லொட்டைதாளி-த்தல் loṭṭai-tāḷi-, *v. intr.* <லொட்டை+. To become a pauper; to be impoverished; ஏழையாதல். *Loc.*

லொட்டையாட்டம் loṭṭai-y-āṭṭam, *n.* <id.+. A game of marbles; கோலி விளையாட்டுவகை. *Loc.*

லொடலொட்டை loṭaloṭṭai, *n.* <லொடலொடு-. *Loc.* 1. Anything rickety; சட்டுக்குலைந்தது. 2. Anything hollow or empty; உள்ளீடின்றிக் கூடானது. 3. Anything useless; பயனற்றது.

லொடலொட-த்தல் loṭa-loṭa-, 11 *v. intr.* *Colloq.* 1. To become rickety; to be dismembered; to become loose; சட்டுக்குலைதல். 2. To be hollow or empty; உள்ளீடின்றிக் கூடாயிருத்தல். 3. To become useless; பயனற்றுப் போதல்.

லொடலொடவெனல் loṭa-loṭa-v-eṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) rattling or rumbling; ஓர் ஒலிக்குறிப்பு: (b) ricketiness; சட்டுக்குலைவின் குறிப்பு.

லொடுக்கு loṭukku, *n.* Emptiness; hollowness; want of solidity; உள்ளே வெற்றிடமாகை. லொடுக்கு விழுந்துபோயிற்று.

லொடுக்குலொடுக்கெனல் loṭukku-loṭukkeṉal, *n.* 1. Onom. expr. signifying shakiness, as of a running carriage; குதிரைவண்டி முதலியன ஓடும்போது ஆட்டங்கொடுத்தற்குறிப்பு. 2. See லொடலொடவெனல். 3. See லொங்குலொங்கெனல்.

லொத்து-தல் lottu-, 5 *v tr.* cf. U. *lāt.* To beat or strike hard; to belabour; நையப்புடைத்தல். *Loc.*

லொத்துகத்தோல் lottuka-t-tōl, *n.* <லொத்துகம் +. Bark of lodhra tree; வெள்ளிலத்தியின் பட்டை. (தைலவ. தைல.)

லொத்துலொத்தெனல் lottu-lotteṉal, *n.* Onom. expr. of (a) beating hard, giving repeated blows; நையப்புடைத்தற்குறிப்பு. *Loc.*: (b) hollow sound; உள்ளீடற்றபொருளைத் தட்டுங் கால் எழும் ஒலிக்குறிப்பு.

லொள்ளெனல் lolleṉal, *n.* Onom. expr. of dog's bark; நாய் குரைத்தற்குறிப்பு.

லொஸ்கு losku, *n.* Almost nothing; nothingness; ஒன்றுமின்மை.

லோ

லோ lō. The compound of ல் and ஓ.

லோக்கியம் lōkkiyam, *n.* <*lōkya.* See லௌகீகம், 1. சகல லோக்கியமே தானுளூறு மகா பாரதிபனேடே (திருப்பு. 1080).

லோககண்டகன் lōka-kaṇṭakaṉ, *n.* <*lōka* + *kaṇṭaka.* Very troublesome or wicked man, as a thorn afflicting the world; [உலகத்திக்கு முட்போன்றவன்] மிகக்கொடியோன். *Colloq.*

லோககதி lōka-kati, *n.* <id. +. Way of the world; உலக நடைமுறை.

லோககர்த்தா lōka-karttā, *n.* <id. +. Lord of the world; உலகத்துக்கு முதல்வன்.

லோகசஞ்சாரம் lōka-cañcāram, *n.* <id. +. 1. Travelling in different countries of the world; பலதேசங்களில் யாத்திரை செய்கை. 2. Business outside one's house; outwork; வெளி முயற்சி. *Loc.*

லோகசஞ்சாரி lōka-cañcāri, *n.* <id. +. Traveller in many lands; பல தேசங்களில் யாத்திரை செய்வோன்.

லோகசாக்ஷி lōka-cākṣi, *n.* <id. +. God, as the Universal Witness; [யாவுங்காணுஞ் சான்று] கடவுள்.

லோகசிந்தூரம் lōka-cintūram, *n.* <*lōha* +. Hydrated peroxide of iron, *Ferrugo;* அயச்சிந்தூரம். (இங். வை.)

லோகத்திரயம் lōka-t-tirayam, *n.* <*lōka* +. The three worlds. See மூவுலகு.

லோகதருமிணி lōka-tarumiṇi, *n.* <id. + *dharmiṇī.* (Śaiva.) A mode of initiation. See உலோகதருமிணி.

லோகதன்மணி lōka-taṉmaṇi, *n.* <id. + id. (Śaiva.) A mode of initiation. See உலோக தருமிணி. (சி. சி. 8, 5, மறைஞா.)

லோகப்பிரசித்தம் lōka-p-piracittam, *n.* <id. +. That which is universally known; உலகத்தாரால் நன்கறியப்பட்டது.

லோகபத்ததி lōka-pattati, *n.* <id. +. See லோககதி.

லோகபாலகர் lōka-pālakar, *n.* <*lōka-pālaka.* 1. See லோகபாலர், 1. அட்ட லோக பாலகரே (தக்கயாகப. 468). 2. See லோகபாலர், 2.

லோகபாலர் lōka-pālar, *n.* <*lōka-pāla.* 1. Regents of the eight directions. See உலோக பாலர். 2. Kings; அரசர். லோகபால ரெயில் காவல் கூட (தக்கயாகப. 17).

லோகம்[1] lōkam, *n.* <*lōka.* World. See உலகம். எல்லா லோகங்களும இவருடைய (தக்க யாகப. 38, உரை).

லோகம்[2] lōkam, *n.* <*lōha.* Metal. See உலோகம்[2].

லோகமரியாதை lōka-mariyātai, *n.* <*lōka* +. Customs and manners of a country; உலகவழக்கம்.

லோகமாதா lōka-mātā, *n.* <id. + *mātṛ.* 1. See உலகமாதா, 1, 2. 2. Lakṣmī; இலட்சுமி. *Loc.*

லோகயாத்திரை lōka-yāttirai, *n.* <id. +. See லோககதி. இது ஒரு லோகயாத்திரை (ஈடு, 4, 9, 6).

லோகரஞ்சனம் lōka-rañcaṉam, *n.* <id. +. That which is popular or pleasing to the world; உலகிற்கு மகிழ்ச்சிதருவது.

லோகரட்சை lōka-raṭcai, *n.* <id. +. Protection of the world; உலகத்தைக் காக்கை. லோகரட்சையுந தனுரவேத வில்வலியும் (தக்கயாகப். 468, உரை).

லோகரக்ஷகன் lōka-rakṣakaṉ, *n.* <id. +. Saviour of the world; உலகத்தைக் காப்போன்.

லோகரூடம் lōka-rūṭam, *n.* <id. + *rūḍha.* 1. That which is famous throughout the land; தேசமெங்கும் பிரசித்தமானது. 2. See லோகமரி யாதை.

லோகவிருத்தாந்தம் lōka-viruttāntam, *n.* <id. +. 1. See லோகாசாரம். 2. Rumour; ஊர்ப்பேச்சு.

லோகவேடணை lōka-v-ēṭaṇai, *n.* <id. +. See உலகவேடணை. (நாமதீப. 576)

லோகாக்கிரசித்தர் lōkākkira-cittar, *n.* prob. id. + *agra* + *siddha.* A superior class of celestials; தேவருட்சிறந்த ஒருசாரார். (தக்கயாகப். 352, உரை.)

லோகாசாரம் lōkācāram, *n.* <id.+ *ācāra*. Customs of the people, ways of the world, common practice; உலகத்தாரொழுக்கம்.

லோகாசாரியர் lōkācāriyar, *n.* <*Lōkācārya*. See பிள்ளைலோகாசாரியர்.

லோகாதிபதி lōkātipati, *n.* <*lōkādhipati*. 1. Lord of the Universe; உலகமுதல்வன். 2. Emperor; சக்கரவர்த்தி.

லோகாதீதம் lōkātītam, *n.* <*lōkātīta*. The supernatural; the ultramundane; உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்டது.

லோகாந்தரம் lōkāntaram, *n.* <*lōkāntara*. The world beyond; வேறுலகம்.

லோகாந்தரமடை-தல் lōkāntaram-aṭai-, *v. intr.* <லோகாந்தரம்+. To die; மரணமடைதல்.

லோகாபவாதம் lōkāpavātam, *n.* <*lōkāpavāda*. Censure of the world; public scandal; பெரும்பழி.

லோகாபிராமம் lōkāpirāmam, *n.* <*lōkābhirāma*. 1. That which is pleasing to the world; உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவது. 2. General talk; rumour; ஊர்ப்பேச்சு. லோகாபிராமமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

லோகாயதம் lōkāyatam, *n.* <*lōkāyata*. Materialism. See உலோகாயதம். (தக்கயாகப். 378, உரை.)

லோகாயதன் lōkāyatan, *n.* <*lōkāyata*. Materialist. See உலோகாயதன். லோகாயதன் சமயநடைசாராமல் (தாயு. மௌன. 4).

லோகாலோகம் lōkālōkam, *n.* <*lōkālōka*. A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1.

லோகிதம் lōkitam, *n.* <*lōhita*. Redness, that which is red; செந்நிறமானது. லோகிதமலரோடும் (இரகு. திக்குவி. 264).

லோகோத்தமரசம் lōkōttama-racam, *n.* <*lōkōttama-rasa*. A purgative; ஒருவகைப் பேதிமருந்து. (பைஷஜ.)

லோகோத்தரம் lōkōttaram, *n.* <*lōkōttara*. That which is excellent in every way; மிகச்சிறந்தது.

லோகோபகாரம் lōkōpakāram, *n.* <*lōkōpakāra*. Public good; general good; உலகநன்மை.

லோட்டா lōṭṭā, *n.* <U. *lōṭā* <Arab. *luṭiyā*. 1. Pipkin; a small metal pot, generally of brass; நீர்குடிக்கும் பாத்திரவகை. *Colloq.* 2. A necklace of gold beads; கழுத்தணிவகை. *Loc.*

லோடா lōṭā, *n.* See லோட்டா, 1. (W.)

லோடு lōṭu, *n.* prob. Hindi *luṭ*. Loss; deficiency; குறைவு. (C. G.)

லோத்திரம் lōttiram, *n.* <*lōdhra*. Lodhra tree; வெள்ளிலோத்திரம்.

லோத்துகம் lōttukam, *n.* See லோத்திரம்.

லோந்து lōntu, *n.* <Fr. *ronde*. Night patrol; இராக்காவல்.

லோபம்[1] lōpam, *n.* <*lōpa*. 1. (Gram.) Elision; கெடுதல்விகாரம். ஆதேசலோபம் (பி. வி. 26). 2. Defect, deficiency; குறைவு. மந்திர கிரியாலோப மின்றியே (அறப். சத. 81).

லோபம்[2] lōpam, *n.* <*lōbha*. 1. Avarice. See உலோபம்[1]. லோப மருளின்மை கூடக்கலந்துள்ளிருக்க (தாயு. சின்மயா. 3). 2. Stinginess; கடுஞ்செட்டு. *Colloq.*

லோபன் lōpan, *n.* <*lōbha*. Miser. See உலோபன். லோபன் மகன் டம்பன்.

லோபி[1] lōpi, *n.* <*lōbhin*. See உலோபி.

லோபி[2]-த்தல் lōpi-, 11 *v. intr.* <*lōbha*. See உலோபி[2]-.

லோபி[3]-த்தல் lōpi-, 11 *v. tr. & intr.* <*lōpa*. See உலோபி[3]-.

லோபு-தல் lōpu-, 5 *v. intr.* <id. See உலோபு-. லோபியுணணுா (தேவா. 55. 7).

லோபை lōpai, *n.* prob. *lōbhā*. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலி. 22.)

லோம்பர் lōmpar, *n.* A kind of iron; இரும்புவகை. *Loc.*

லோல்படு-தல் lōl-paṭu-, *v. intr.* <*lōla*+. 1. To wander about restlessly; to be tossed about; திண்டாடுதல். அவன் அங்குமிங்கும் லோல் படுகிறான். 2. To be over-plentiful, as a commodity; மலிந்து கிடத்தல். *Colloq.*

லோலக்கம் lōlakkam, *n.* cf. *lōla*. Restless wandering; திண்டாட்டம். அவன் அங்குமிங்கும் லோலக்கமாடுகிறான்.

லோலக்கு lōlakku, *n.* See லோலாக்கு.

லோலம் lōlam, *n.* <*lōla*. 1. Unsteadiness; restlessness; அலைவு. 2. Greediness; lustfulness; passion; ஆசைப்பெருக்கம். (W.)

லோலயப்படு-தல் lōlaya-p-paṭu-, *v. intr.* <லோலயம்+. See லோல்படு-. *Colloq.*

லோலன் lōlan, *n.* <*lōla*. 1. One who is sportive or playful; விளையாடித் திரிபவன். முத்

தலைச் சூலனே லோலனே (அறப். சத. 17). 2. One who dallies with women; ஸ்திரீலோலன்.

லோலாக்கு lōlākku, *n.* <U. *lōlak.* A pendant suspended from the lobe of the ear; காதில் தொங்கவிடும் அணிவகை.

லோலாயப்படு-தல் lōlāya-p-paṭu-, *v. intr.* <லோலாயம்+. See லோலப்படு-. *Colloq.*

லோலாயம் lōlāyam, *n.* <*dōlāyamāna.* See லோலக்கம்.

லோலோவென்றலை-தல் lōlō-v-eṉṟalai-, *v. intr.* To wander restlessly; திண்டாடித் திரிதல்.

லௌ

லௌ lau. The compound of ல் and ஔ.

லௌகிகதந்திரம் laukika-tantiram, *n.* <*laukika*+. Skill or tact in worldly affairs; உலகவிஷயங்களிற் சாமர்த்தியம்.

லௌகிகதருமம் laukika-tarumam, *n.* <id.+. Ways of the world; உலகியல்.

லௌகிகப்பிரக்கிரியை laukika-p-pirak-kiriyai, *n.* <id.+. (Gram.) Usage in common speech; உலகவழக்கு. (பி. வி. 18, உரை.)

லௌகிகம் laukikam, *n.* See லௌகீகம்.

லௌகிகன் laukikaṉ, *n.* See லௌகீகன்.

லௌகீகம் laukīkam, *n.* <*laukika.* 1. Worldly affairs; that which is of the world; உலகிற்குரியது. 2. Worldliness; உலகப்பற்றுடைமை. (W.) 3. Office; உத்தியோகம்.

லௌகீகவிருத்தி laukīka-virutti, *n.* <id.+. Secular pursuits, opp. to *vaitīka-virutti;* வைதீகவிருத்தியை விடுத்து உலகநடைக்குரிய தொழில்களில் முயலுகை.

லௌகீகன் laukīkaṉ, *n.* <*laukika.* 1. One who is worldly-minded; உலகப்பற்றுடையவன். 2. One who does not strictly adhere to the prescribed rites and observances, dist. fr. *vaitīkaṉ;* சமயவொழுக்கவிதிகளைச் சரிவரப் பின்பற்றாதவன். 3. One who follows secular pursuits; லௌகீகவிருத்தியில் ஒழுகுபவன். 4. One who is worldly-wise; உலகியலறிந்தவன்.

வ்

வ் v. The 14th labial consonant, a spirant; பதினான்காம் மெய்யான இடையெழுத்து.

வ்யக்தம் vyaktam, *n.* <*vyakta.* Clearness; தெளிவு.

வ்யக்தி vyakti, *n.* <*vyakti.* Form, shape; வடிவு.

வ்யதீபாதம் vyatīpātam, *n.* <*vyatīpāta.* (Astrol.) A *yōkam.* See வியதீபாதம்.

வ்யவஸ்தை vyavastai, *n.* <*vyava-sthā.* 1. Demarcation, limit; வரையறை. 2. Rule; நியதி. 3. Proper conduct; ஒழுக்கம்.

வ்ருத்தம் vruttam, *n.*<*vṛtta.* 1. Roundness; வட்டம். இஃடவிகைத்தின் வ்ருத்தமே (சித். சிகா. விகை. 1, உரை). 2. Verse; செய்யுள். 3. History, career; சரித்திரம். வ்ருத்தவிஜ்ஞாபந மென்றுதல் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன், வ்யா.).

வ்ருத்தி[1] vrutti, *n.* <*vṛtti.* 1. Action; தொழில். காமாதிவ்ருத்திகளை தோன்றுவதிலும் (சித். சிகா. பக். 202). 2. Profession, occupation, means of livelihood; சீவனோபாயம்.

வ்ருத்தி[2] vrutti, *n.*<*vṛddhi.* 1. Increase; அதிகரிப்பு. 2. Interest; வட்டி. 3. Ceremonial pollution observed on the birth of a child; பிரசவத்தீட்டு. *Loc.*

வ்ருஷபம் vruṣapam, *n.* <*vṛṣabha.* See இடபம்.

வ

வ[1] va. The compound of வ் and அ.

வ[2] va. Symbol of the fraction $\frac{1}{4}$; கால் என்ற பின்னவெண்ணின் குறி.

வ[3] va, *part.* An ending indicative of neut. pl.; பலவின்பால் விகுதியுள் ஒன்று. (தொல். சொல். 9.)

வக்கட்டை vakkaṭṭai, *n.* Outlet for surplus water. See கடவான். (யாழ். அக.)

வக்கணம்[1] vakkaṇam, *n.* <Pkt. *vaggaṇa* <*valgana.* [T. *vakkaṇa,* K. *okkaṇe.*] 1. See வக்கணை[1], 1, 2. (யாழ். அக.) 2. Title; பட்டப்பெயர். (யாழ். அக.) 3. Learning, scholarship; விற்பன்னம். (யாழ். அக.) 4. Civilization, culture; refinement; நாகரிகம். (யாழ். அக.) 5. Order; ஒழுங்கு. 6. See வக்கணை[1], 3. (சங். அக.) 7. Taunt, accusation; நிந்தை. வக்கணப் பேச்சு. (J.)

வக்கணம்[2] vakkaṇam, *n.* <*vakṣaṇa.* Breast; மார்பு. (யாழ். அக.)

வக்கணாத்தன் vakkaṇāttaṉ, *n.* cf. வக்கணை[2]. Heart-leaved mottled ebony, s. tr., *Diospyros montana-cordifolia;* மரவகை. (L.)

வக்கணாத்தி vakkaṇātti, *n.* A species of star-vervain climber, s. cl., *Symphorema involucratum;* ஒருவகைக் கொடி. (L.)

வக்கணி¹-த்தல் vakkaṇi-, 11 v. tr. <வக்கணம்¹. [T. vakkaṇincu, K. vakkaṇisu.] To expound in detail; விவரித்துரைத்தல். புராணருஞ் சுருதிப்பொருள் வக்கணிப்பவன் (மேருமந். 244).

வக்கணி²-த்தல் vakkaṇi-, 11 v. intr. See வக்கிரி-, 3. Loc.

வக்கணை¹ vakkaṇai, n. [K. vakkaṇe.] 1. Formal portion of a letter or other document; honorific superscription in a letter, சடிதம் முதலியவற்றின் முகப்புவாசகம். (நாமதீப. 654.) 2. Words of courtesy; உபசார வார்த்தை. வக்கணையா லின்பம் வருமோ (தாயு. பராபர. 213). 3. Flowery or rhetorical speech or statement; வருணனை. வக்கணைப்பேச்சல்ல (இராமநா. உயுத். 30). 4. See வக்கணம்¹, 2, 3, 4, 5, 7. (யாழ். அக.) 5. Skilful talk; சமத்காரப் பேச்சு. Loc.

வக்கணை² vakkaṇai, n. 1. Wight's Indian nettle. See மலைப்புன்கு. (L.) 2. Mottled ebony, m. tr., Diospyros montana; மரவகை. 3. Yellow wood ebony, m. tr., Diospyros chloroxylon; மரவகை.

வக்கணை³ vakkaṇai, n. See வக்கணம்². (யாழ். அக.)

வக்கம்பிடி-த்தல் vakkam-piṭi-, v. intr. prob. வெக்கை+. To foment; ஒற்றடமிடுதல்.

வக்கரன் vakkaraṉ, n. <vakra-danta. See வக்கிரன். வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு (திவ். இயற். மூன்றாந். 21).

வக்கரனை vakkaraṉai, n. cf. வக்காணம். (Mus.) Manipulating the flute so as to produce all melody-types on its six stops; எல்லா இராகங்களும் குழலின் ஆறு துவாரங்களாலேயே உண்டாகும்படி விரல்களால் சமஞ்செய்து சோதிக்கை. வைத்த துளை யாராய்ச்சி வக்கரனைவழிப்போக்கி யொத்தநிலை யுணாநத்தறபின் (பெரியபு. ஆனய. 24). (செந். vi. 215.)

வக்கரி-த்தல் vakkari-, 11 v. intr. See வக்கிரி-. வக்கரித்தால் நீவாரா வண்மையென்ன (கொண்டல்விடு. 8).

வக்கரை¹ vakkarai, n. 1. Wooden ridge-piece to hold the ropes that tie down the thatch; tie-piece; வரிந்துகட்டும் முகட்டுக்கட்டை. 2. Stirrup. See பக்கரை. (யாழ். அக.)

வக்கரை² vakkarai, n. <பற்கறை. Artificial blackness of the teeth; பற்கறை. (W.)

வக்கா¹ vakkā, n. <baka. White stork, Ardea nivea; கொக்குவகை. வக்காவு நாரையுங் கொக்கும் படுக்கவே (குற்றா. குற. 93, 2).

வக்கா² vakkā, n. A kind of cockle-shell; சிப்பிவகை. வக்காவின் மணிபூணடு (குற்றா. குற. 79).

வக்காணம் vakkāṇam, n. prob. vargaṇā. [K. vakkāṇa.] (Mus.) Elaboration of a tune; ஆலாபனம். மீத்திறம படாமை வக்காணம வகுத்து (சிலப. 3, 148).

வக்காணி-த்தல் vakkāṇi-, 11 v. prob. vyākhyāna. [T. vakkāṇincu.] tr To expound in detail. See வக்கணி¹-. நாலு பாஷ்யத்திலும் ஒரு பாஷ்யம் வக்காணித்தறிவான் (சோழவமி. 53).—intr. To carry on disputations; வாதஞ்செய்தல்.

வக்காணிக்குமண்டபம் vakkāṇikku-maṇṭapam, n. <வக்காணி-+மண்டபம். The hall where disputations on the Śāstras are held; சாஸ்திரசம்பந்தமாக வாதம்நிகழும் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 1005, 1015.)

வக்காப்புல் vakkā-p-pul, n. <வக்கா²+. A kind of weed; களைவகை. Tj.

வக்காமணி vakkā-maṇi, n. <id.+. Bead of a kind of cockle-shell; சிப்பிமணிவகை. வக்காமணிக்கு வழியற்றவன்.

வக்காமணிச்செட்டிகள் vakkāmaṇi-c-ceṭṭikaḷ, n. <வக்காமணி+. Traders dealing in vakkā-maṇi; வக்காமணி வியாபாரஞ்செய்யும் செட்டிவகையினர். (W.)

வக்காலத்து vakkālattu, n. <U. wakālat. (Legal.) Power of attorney given to a lawyer for conducting a case; வியாச்சியம் முதலியன நடத்துவதற்கு வக்கீலுக்குக் கொடுக்கும் அதிகார பத்திரம். (W.)

வக்காலத்துநாமா vakkālattu-nāmā, n. <id.+. (Legal.) See வக்காலத்து. (W.)

வக்காளி-த்தல் vakkāḷi-, 11 v. intr. To clear up, as the sky; வானம் வெளிவாங்குதல். Tj.

வக்கிணி-த்தல் vakkiṇi-, 11 v. intr. See வக்கிரி-, 3. வக்கிணித்தவீடு வாழாது.

வக்கிரக்கண் vakkira-k-kaṇ, n. <vakra+. Squinting eye; மாறுகண். Colloq.

வக்கிரக்கிரீபம் vakkira-k-kirīpam, n. See வக்கிரக்கிரீவம். (யாழ். அக.)

வக்கிரக்கிரீவம் vakkira-k-kirīvam, n. <vakra+grīva. Camel, as having an arched neck; [வளைந்த கழுத்துடையது] ஒட்டகம். (இலக். அக.)

வக்கிரகட்கம் vakkira-katkam, n. <id.+. Scimitar; வளைந்த கரவாள். (சங். அக.)

வக்கிரகண்டகம் vakkira-kaṇṭakam, n. <id.+. Jujube-tree, as having curved thorns; [வளைந்த முள்ளுடையது] இலந்தை. (சங். அக.)

வக்கிரகதி vakkira-kati, n. <id.+. 1. See வக்கிரம், 5. 2. (Astron.) Retrograde motion of a planet; கிரகத்தின் பிற்போக்கான நடை.

வக்கிரகம் vakkirakam, n. prob. vakra-ka. Hindrance to business due to rain; மழையா லுண்டாம் தடை. (இலக். அக.)

வக்கிரகிரகம் vakkira-kirakam, n. <vakra +. (Astron.) Planet in its retrograde motion; வக்கிரித்துள்ள கிரகம்.

வக்கிரகிரீவம் vakkira-kirīvam, n. See வக்கிரக்கிரீவம். (சங். அக.)

வக்கிரசச்சு vakkira-caccu, n. <வக்கிர சஞ்சு. (யாழ். அக.) Lit., bent beak. [வளைந்த மூக்கு] 1. Parrot; கிளி. 2. White-headed kite. See கருடன், 2. 3. King-crow; வலியான்.

வக்கிரசஞ்சு vakkira-cañcu, n. <vakra+. See வக்கிரசச்சு.

வக்கிரசந்திரன் vakkira-cantiran, n. <id.+. Crescent moon; இளம்பிறை. (யாழ். அக.)

வக்கிரசாரம் vakkira-cāram, n. <id.+ cāra. (Astrol.) Retrograde motion of a planet; கிரகத்தின் வக்கிரகதி. (W.)

வக்கிரசுரம் vakkira-curam, n. <id.+ svara. (Mus.) Irregular succession of notes; நேர்மையற்றியைந்த இசைச்சுரம்.

வக்கிரதந்தம் vakkira-tantam, n. <id.+. Curved tooth, fang; வளைந்த பல். (W.)

வக்கிரதந்தன் vakkira-tantaṉ, n. <vakra-danta. Yama; யமன். (நாமதீப. 87.)

வக்கிரதுண்டம் vakkira-tuṇṭam, n. <vakra+tuṇḍa. See வக்கிரசச்சு. (யாழ். அக.)

வக்கிரதுண்டன் vakkira-tuṇṭaṉ, n. <vakra-tuṇḍa. Gaṇēśa; பிள்ளையார். (நாமதீப. 28.)

வக்கிரநாசிகம் vakkira-nācikam, n. <vakra+nāsikā. (யாழ். அக.) 1. Owl; ஆந்தை. 2. Parrot; கிளி.

வக்கிரபுட்பம் vakkira-puṭpam, n. <id.+. Palāsa flower; முருக்கம்பூ. (சங். அக.)

வக்கிரம் vakkiram, n. <vakra. 1. Curve, bend, winding; வளைவு. வக்கிர சாபமழை பொழிந்து (பாரத. இரண்டா. 12). 2. Circle; வட்டம். (பிங்.) 3. Retracing one's steps; சென்ற வழி மீளுகை. (பிங்.) 4. (Astrol.) See வக்கிரகதி. (யாழ். அக.) 5. Irregular course; நேர்மையற்ற செலவு. (அக. நி.) 6. Cruelty; malignancy, as of a planet; கொடுமை. (பிங்.) 7. Lie; பொய். (திவா.) 8. Fraud, dishonesty; வஞ்சனை. (W.) 9. Indirectness; crookedness; perversity; கோணல்வழி. Colloq. 10. Envy; பொறமை. (பிங்.) 11. Confusion; கலக்கம். (W.)

வக்கிரராகம் vakkira-rākam, n. <id.+. (Mus.) Melody-type in which the ascent of the notes in the scale is interrupted by the descending notes and the descent by the ascending notes; நேராக ஏறி யிறங்காமல் இடையில் ஸ்வரம் மாறி வரும் இராகம்.

வக்கிரவத்திரம் vakkira-vattiram, n. <id.+vaktra. Boar; பன்றி. (யாழ். அக.)

வக்கிரவாலதி vakkira-vālati, n. <id.+ vāladhi. Dog; நாய். (யாழ். அக.)

வக்கிரவுத்தி vakkira-v-utti, n. <id.+ ukti. A figure of speech. See வக்கிரோக்தி. (மாறனலங். 279.)

வக்கிரன் vakkiraṉ, n. <vakra. 1. Perverse, cross-grained person; மாறுபாடுள்ளவன். 2. Cruel man; குரூரன். (W.) 3. Saturn; சனி. (இலக். அக.) 4. Mars; செவ்வாய். (பிங்.) 5. Rudra; உருத்திரன். (யாழ். அக.) 6. A liberal chief. See தந்தவக்கிரன். (பிங்.) 7. An asura slain by Viṣṇu; திருமாலாற் சங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அசுரன். வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனு (பெருந்தொ. 865).

வக்கிராங்கம் vakkirāṅkam, n. <vakrāṅga. Swan, as having an arched body; [வளைந்த வடிவுடையது] அன்னம். (பிங்.)

வக்கிராங்கி vakkirāṅki, n. cf. cakrāṅgī. Christmas rose. See கடுரோகணி. (சங். அக.)

வக்கிராந்தபாஷாணம் vakkirānta-pāṣāṇam, n. perh. vakrānta+. A mineral poison; பிறவிப்பாஷாணவகை. (மூ. அ.)

வக்கிராஸ்தமனம் vakkirāstamaṉam, n. <vakra+astamana. (Astron.) Heliacal setting of a planet, while in its retrograde motion; கிரகம் வக்கிரகதியில் அஸ்தமிக்கை. (பஞ்.)

வக்கிரி-த்தல் vakkiri-, 11 v. intr. <id. 1. (Astrol.) To retrograde, as a planet; கிரகம் மடங்கித் திரும்புதல். (யாழ். அக.) 2. To be crooked; to be perverse; to be contradictory; கோணியிருத்தல். 3. To be at variance; மனங்கோணியிருத்தல். 4. (Mus.) To elaborate a tune or melody-type; ஆலாபனஞ்செய்தல். இசையோன் வக்கிரித்திட்டத்தை யுணர்ந்து (சிலப். 3, 41).

வக்கிரீகரணம் vakkirīkaraṇam, n. <vakrī-karaṇa. Refraction; deviation; retrogression; கோணலாய்ச் செல்லுகை.

வக்கிரோக்தி vakkirōkti, *n.* <*vakrōkti*. (Rhet.) A figure of speech in which a repartee is based on a *double entendre*; சொன்ன சொற்களுக்கு வெவ்வேறு பொருள் கொண்டு மறுமொழி யுரைப்பதாகிய அணி.

வக்கிரோதயம் vakkirōtayam, *n.* <*vakra* +. (Astron.) Heliacal rising of a planet, while in its retrograde motion; கிரகம் வக்கிரகதியில் உதயமாகை. (பஞ்.)

வக்கில் vakkil, *n.* See வக்கீல். (W.)

வக்கீல் vakkīl, *n.* <U. *wakīl*. 1. Authorized attorney; counsel at law, pleader; நியாயஸ்தலத்தில் பிறர்க்காக வழக்கெடுத்து வாதிப்போன். 2. One who represents the bride in a contract of marriage; மணவுடன்படிக்கையில் மணப்பெண் சார்பான காரியஸ்தன். *Muham.*

வக்கு[1]-தல் vakku-, 5 *v. tr.* perh. *vakṣ*. cf. வதக்கு-. To burn, singe; to roast; வதக்குதல். *கொழுப்பரிந்து . . . வக்குவன வக்குவித்து* (பெரியபு. கண்ணப். 145).

வக்கு[2] vakku, *n.* <வக்கு-. Being singed or burnt; being roasted; வேதனை. *நெருப்புச்சிந் தலின் வக்கிலாதசிசைகளு மில்லை* (கம்பரா. இராவ ணன்வதை. 65).

வக்கு[3] vakku, *n.* <*tvac*. 1. Skin; தோல். (யாழ். அக.) 2. Contused wound; ஊமைக்காயம். *வக்குண்ட காயம். Loc.* 3. Water-trough; நீர்த் தொட்டி. (யாழ். அக.)

வக்கு[4] vakku, *n.* perh. *varga*. cf. வகை. Means, resources; வழி. *அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வக்கில்லை.* (C. G.)

வக்கு[5] vakku, *n.* <Pkt. *vakka* <*vrkka*. 1. Kidney; மூத்திரக்குண்டிக்காய். 2. Testicle; அண்டவிதை. *உன்னை வக்கிலே உதைத்துச் சரியான வழி பண்ணுகிறேன்.*

வக்குத்திரிகரணம் vakkuttirikaranam, *n.* Bed; படுக்கை. (W.)

வக்குநார் vakku-nār, *n.* prob. வக்கு[3]+. 1. Woolly ordure tree, l. tr., *Sterculia villosa*; மர வகை. 2. Hemp fibre; சணல் நார்.

வக்குரி-த்தல் vakkuri-, 11 *v. intr.* perh. வக்கு[2]. To scorch, burn; வேதல். *வாயாற் சொல்லில் வாய் வக்குரிக்கும்படி* (ஈடு, 9, 9, 2).

வக்குவக்கெனல் vakku-vakkenal, *n.* (W.) Onom. expr. of (a) running to exhaustion; களைப்புமேலிட ஓடும் ஒலிக்குறிப்பு. *நாய் வக்கு வக்கென்றோடுகிறது*: (b) coughing hard; கடுமையாய் இருமற் குறிப்பு. (W.): (c) pounding hard or ramming; கடுமையாய் இடித்தற்குறிப்பு.

வக்தா vaktā, *n.* <*vaktā* nom. sing. of *vaktṛ*. 1. One who speaks or expounds; எடுத்துச்சொல்லுவோன். 2. Orator; பேச்சாளி.

வக்திரம் vaktiram, *n.* <*vaktra*. 1. Mouth; வாய். 2. Face, countenance; முகம்.

வக்திருவிவக்ஷை vaktiru-vivakṣai, *n.* <*vaktṛ-vivakṣā*. Speaker's intention, author's meaning; சொல்லுவான்குறிப்பு. (பி. வி. 26.)

வக்து vaktu, *n.* <Arab. *vaqt*. Time; season; opportunity; காலம். *Loc.*

வகச்சல் vakaccal, *n.* prob. வகை-. A kind of garland; மாலைவகை. *திருமாலை வகச்சல் வளையம்* (கோயிலொ. 59).

வகத்திரம் vakattiram, *n.* Siris; வாகை. (சங். அக.)

வகதி vakati, *n.* <*vahati*. (யாழ். அக.) 1. Bull; எருது. 2. Wind; காற்று. 3. Friend; சினேகிதன்.

வகது vakatu, *n.* <*vahatu*. (யாழ். அக.) 1. Bull; எருது. 2. Traveller; பிரயாணி.

வகந்தம் vakantam, *n.* <*vahanta*. (யாழ். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Child; குழந்தை.

வகநிசூதனன் vaka-nicūtaṉaṉ, *n.* <*Baka-niṣūdana*. Bhīma, as the slayer of the demon Baka; [பகாசுரனை வதைத்தோன்] வீமன். (யாழ். அக.)

வகம் vakam, *n.* <*vaha*. 1. Wind; காற்று. (யாழ். அக.) 2. Path; வழி. (யாழ். அக.) 3. Horse; குதிரை. (இலக். அக.) 4. Vehicle; வாகனம். (யாழ். அக.)

வகன் vakaṉ, *n.* <*Baka*. (யாழ். அக.) 1. Kubēra; குபேரன். 2. Baka, an asura or demon; பகன் என்னும் அசுரன்.

வகாரவுப்பு vakāra-v-uppu, *n.* <U. *pahār* + உப்பு. Rock-salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

வகாலத்து vakālattu, *n.* See வக்காலத்து. (W.)

வகி-த்தல் vaki-, 11 *v. tr.* <*vah*. To bear, carry, as a load; to undertake, as a responsible work; to maintain, support, as a family; to endure, as fatigue, etc.; தாங்குதல். *குடும்ப பாரத்தை வகிக்கிறான்.*

வகிடு vakiṭu, *n.* <வகிர். Parting in woman's hair from the crown to the forehead; வகிர்ந்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளியொழுங்கு.

வகிர்[1]-தல் vakir-, 4 *v. tr.* 1. cf. *bhaj*. To slice; to cut in slips; துண்டாக அறுத்தல். (சது.)

2. To split; பிளத்தல். (சது.) 3. To cleave; to tear open; to rip up; கீறுதல். பகிர்ந்தான் சில வகிர்ந்தான் சில (கம்பரா. அதிகாய. 160). 4. To disentangle; கோதுதல். (சது.) 5. To divide; பங்கு செய்தல். (சது.) 6. See வகிரேடு-.

வகிர்² vakir, n. < வகிர்-. 1. Tearing; பிளவு. 2. Scratch; கீறு. (W.) 3. Slice; பிளந்த துண்டு. மாவின்வடுவகி ரன்ன கண்ணீர (திருவாச. 9, 2). 4. See வகிடு. வார்ந்தநெடுங் கூந்தல வகிர் ஞள் (வெங்கைக்கு. 304). 5. Leather girdle; வார்க் கச்சு. (W.) 6. Leather strap; தோல்வார். (யாழ். அக.) 7. Tendon; நரம்பு. (யாழ். அக.) 8. cf. *vaha*. Way, road; வழி. (பிங்.)

வகிரங்கம் vakirankam, n. < *bahir-aṅga*. 1. Publicity; வெளிப்படை. 2. External part, limb or member; வெளியுறுப்பு. (W.)

வகிரா vakirā, n. Buffalo; எருமை. (சங். அக.)

வகிரிந்திரியம் vakirintiriyam, n. < *bahir* +. See வகிரேந்திரியம். (யாழ். அக.)

வகிரியாகம் vakiriyākam, n. < id. +. External worship. See பகிர்யாகம். (W.)

வகிரெடு-த்தல் vakir-eṭu-, v. tr. < வகிர் +. To part the hair from the crown to the forehead; உச்சியினின்றும் நெற்றியின் மத்திவரை மயிரை ஒழுங்குபடப் பிரித்தல்.

வகிரேந்திரியம் vakirēntiriyam, n. < *bahir-indriya*. Organ of sense; அறிகருவி யாகிய புலன். (யாழ். அக.)

வகீல் vakīl, n. See வக்கீல். (C. G.)

வகு¹-த்தல் vaku-, 11 v. tr. cf. *bhaj*. 1. To separate; to divide; கூறுபடுத்துதல். 2. To apportion; to distribute; பகிர்ந்து கொடுத்தல். பெருமபெயர மன்னர்க் கொபப மனைவகுத்து (நெடுநல். 78). 3. To classify; to allot under different heads; இனம்பற்றிப் பிரித்தல். 4. (Arith.) To divide; பகுத்துக்கணக்கிடுதல். 5. To assign, appoint; நியமித்தல். வகுத்தான் வகுதத வகையல் லால் (குறள், 377). 6. To narrate categorically; வகைப்படுத்திச் சொல்லுதல். அவன்கதை வகுபபாய் (பாகவத. 1, ஸ்ரீநாரதர். 5). 7. To expend methodically; நியமத்தோடு செலவிடுதல். காத்த வகுத தலும் (குறள், 385). 8. To create, as for a special purpose; படைத்தல். என்னை வகுத்திலையே லிடும பைக் கிடம் யாது சொல்லே (தேவா. 643, 2). 9. To daub; பூசுதல். அஞ்சனம் வகுத்து (பெருங். உஞ்சைக். 34, 15).

வகு²-தல் vaku-, 4 v. tr. cf. வகிர்-. To split; பிளத்தல். மால் வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கணணி யொடு (புறநா. 264).

வகுஞ்சம் vakuñcam, n. perh. *bha+kuñja*. Night; இராத்திரி. (பிங்.)

வகுண்டம் vakuṇṭam, n. < *avakuṇṭha*. A low annual plant flourishing in dry localities. See கவிழ்தும்பை. (மலை.)

வகுண்டிகை vakuṇṭikai, n. perh. *vaikuṇṭhikā*. White basil. See கஞ்சாங்கோரை, 1. (மலை.)

வகுண்டிமடம் vakuṇṭimaṭam, n. cf. வகுநதுமடம். Black-oil tree; வாலுளுவை. (சங். அக.)

வகுணி vakuṇi, n. cf. வகுளி. Sound; ஒலி. (சூடா.)

வகுத்தல் vakuttal, n. < வகு¹-. (Arith.) Division; பிரித்தறிகணக்கு.

வகுத்தான் vakuttāṉ, n. < id. Fate, as the Great Dispenser; ஊழ். வகுததான் வகுத்த வகை யல்லால் (குறள், 377).

வகுத்திரம் vakuttiram, n. < *vahitra*. Raft; தெப்பம். (யாழ். அக.)

வகுத்துக்காட்டல் vakuttu-k-kāṭṭal, n. < வகு¹- +. (Gram.) Detailed exposition of what has been briefly stated, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் முன் தொகுத்துக் கூறியதைப் பின்னர் முறையே விரித்துக்கூறுவது. (நன். 14.)

வகுதரவு vakutaravu, n. Corr. of வகை தெரிவு.

வகுதி vakuti, n. < பகுதி¹-. Division; class; category; வகுப்பு. வகுதியின் வசத்தன (கம்பரா. இரணியன். 69).

வகுந்து vakuntu, n. < வகு¹-. cf. *vaha*. Way, road; வழி. வகுந்துசெல் வருத்தத்து (சிலப். 11, 167).

வகுந்துமடம் vakuntumaṭam, n. cf. வகுண்டிமடம. Black-oil tree; வாலுளுவை. (மூ. அ.)

வகுப்பு vakuppu, n. < வகு¹-. 1. Dividing; கூறுபடுத்துகை. 2. Classifying; இனம்பற்றிப் பிரிக்கை. வகுபபமைந்த . . . அப்பங்கள் (மதுரைக். 626, உரை). 3 Section, division; paragraph; பிரிவு. 4. Clan; caste; சாதி. 5. Class; standard; rank; தரம். 6. Compartment, as in a railway carriage; தடுக்கப்பட்ட அறை. வகுப்புக்குப் பிரயா ணிகள் எட்டு. 7. See வகிடு. சீவி வகுபபெடுத்துச் சேர்த்துக் குழன்முடித்து (கூளப்ப. 131). 8. (Pros.) Uniform rhythmic flow of a stanza; சந்தம். மங்கல வள்ளை வகுபபொடு வெண்பா வால் . . . இசை (வச்சணந். செய்யு. 32). 9. Splendour; பொலிவு. (யாழ். அக.) 10. Beauty; அழகு. (சது.)

வகுப்புவாரி vakuppu-vāri, *adv.* & *adj.* <வகுப்பு+. Communal; divisional; sectional; சாதிவீதம். *வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்.*

வகுமை vakumai, *n.* perh. *மகிழ்-.* Joy, happiness; மகிழ்ச்சி. (*அக. நி.*)

வகுலி vakuli, *n.* Fish; மீன். *வாரியுட் பய மிலாது திரியுஞ்சில வகுலி போன்று* (*வரத. பாகவத. நரசிங்க.* 234). (*நாமதீப.* 269.)

வகுள் vakuḷ, *n.* Elephant creeper. See சமுத்திரப்பாலை. (*மலை.*)

வகுளப்பிகம் vakuḷappikam, *n.* A creeper; வஞ்சிக்கொடி. (*சங். அக.*)

வகுளபூஷணர் vakuḷa-pūṣaṇar, *n.* <*vakula + bhūṣaṇa.* Saint Nammāḻvār, as wearing *makiḻam* flowers; [*மகிழம்பூவை யணிந்தவர்*] நம்மாழ்வார்.

வகுளம் vakuḷam, *n.* <*vakula.* Pointed-leaved ape flower. See மகிழ்[3]. *பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணாக் காயா* (*குறிஞ்சிப்.* 70).

வகுளாபரணம் vakuḷāparaṇam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம்.

வகுளாபரணர் vakuḷāparaṇar, *n.* <*vakuḷa + ā-bharaṇa.* Saint Nammāḻvār. See வகுளபூஷணர்.

வகுளி vakuḷi, *n.* perh. *vyākula.* cf. *வகுணி.* Sound; ஒலி. (*யாழ். அக.*)

வகுளிநாதர் vakuḷinātar, *n.* A Siddha, one of *navanāta-cittar,* q.v.; நவநாதசித்தரு ளொருவர். (*பொருட். நிக.*)

வகை[1] vakai, *n.* <*வகு*[1]-. [T. M. *vaga,* K. Tu. *vage*]. 1. Division, branch, section; கூறுபாடு. *அவ்வகை யொன்பதும் வினை யெஞ்ச கிளவி* (*தொல். சொல்.* 146). 2. Caste; சாதியினம். (G. Tn. D. I, 145.) 3. Kind, class, sort; இனம். *இது எவ்வகையைச் சேர்ந்தது?* 4. Manner, method; முறை. *பாயினுர் மாயும்வகையால்* (*பு. வெ.* 5, 2). 5. Ways, means; உபாயம். *மாயும் வகையறியேன்* (*திவ். திருவாய்.* 5, 4, 4). 6. Cause; காரணம். (*நாமதீப.* 640.) 7. Artfulness; தந்திரம். *வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய்* (*திவ். இயற். நான்முகன்.* 25). 8. Skill, ability; வலிமை. *வகைகொண்டு வந்தேன்* (*கம்பரா. பாசப்.* 36). 9. Nature, quality; தன்மை. *வளமனைகையர் வகையுரைத்தன்று* (*பு. வெ.* 9, 50, *கொளு*). 10. Goods; property; means of livelihood; சீவனத்துக்குரிய பொருள் முதலியன. (W.) 11. The principal stock in trade; வியாபாரமுதல். (W.) 12. Place; இடம். (*பிங்.*) 13. Limb; உறுப்பு. *வகைநல முடைய காளை* (*சீவக.* 695). 14. Short or narrow street; குறுந்தெரு. *மூதூரிடவகை யெல்லை யெல்லாம்* (*சீவக.* 462). 15. Apartments of a house; மனையின் பகுப்பு. *வகைமாணல்லில்* (*புறநா.* 398). 16. Details; விவரம். *Loc.* 17. (Arith.) Parts of the sum total in addition; கூட்டப்படும் எண்கள். (W.)

வகை[2]**-தல்** vakai-, 4 *v.* <வகை. *intr.* To be divided; பிரிவுபடுதல்.—*tr.* 1. To arrange a subject; வகைப்படுத்துதல். *மந்தரை பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள* (*கம்பரா. மந்தரை.* 60). 2. To divide; to cut; வகிர்தல். *வாளை யீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇ* (*நற்.* 120). 3. [T. *vagatsu.*] To consider, weigh; ஆராய்தல். *நகரீ தவிர்வாயெனவும் வகையாது தொடர்ந்து* (*கம்பரா. பிராட்டி.* 16).

வகைச்சல் vakaiccal, *n.* prob. வகை-. See வகச்சல். (*கோயிலொ.*)

வகைச்சூத்திரம் vakai-c-cūttiram, *n.* <வகை+. (Gram.) Sūtra giving detailed exposition of that which has already been briefly stated; தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டதனை வேறு வேறாக வகுத்துரைக்குஞ் சூத்திரம். (*நன்.* 20.)

வகைசெய்-தல் vakai-cey-, *v. intr.* <id. +. 1. To make arrangements; to prepare; ஏற்பாடு செய்தல். 2. To make entries in an account; கணக்கிற் பதிவு செய்தல். 3. To find a way out; வழிசெய்தல். *Loc.* 4. To make a revenue settlement; நிலங்களுக்குத் தீர்வை யொழுங்கு செய்தல். (S. I. I. i, 64.)

வகைசெய்கின்றவர் vakai-ceykiṉṟavar, *n.* <id. +. Settlement officer; நிலத்தின் அளவு முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தும் உத்தியோகஸ்தர். (I. M. P. Cg. 720.)

வகைசொல்(லு)-தல் vakai-col-, *v. intr.* <id. +. 1. To give details; விவரஞ் சொல்லுதல். 2. To render account; கணக்குக் காட்டுதல்.

வகைத்தார் vakai-t-tār, *n.* <id. +. See வகைமாலை. *வகைத்தார மார்பன்* (*பெருங். வத்தவ.* 4, 8).

வகைதப்பு vakai-tappu, *n.* <id. +. 1. Swerving from the right path; mistake; நேர்வழியினின்றும் பிறழுகை. 2. Thoughtlessness; ஆலோசனை யின்மை. *வகைதப்பா மோசம் வாராதோ* (*விறலிவிடு.* 983).

வகைதிரிவு vakai-tirivu, *n.* See வகைதெரிவு. *Nāñ.*

வகைதெரிவு vakai-terivu, *n.* <id. + தெரி-. Discrimination; விவேகம். *அவன் வகைதெரிவு இல்லாதவன்.*

வகைதொகை vakai-tokai, *n.* <id. +. [T. *vakatoga.*] Details; விவரம்.

வகைநிலைக்கொச்சகம் vakai-nilai-k-koccakam, *n.* <id.+நிலை+. A kind of *koccakam* verse; கொச்சகவகை. (சீவக. 2514, உரை, பி-ம்.)

வகைப்படுத்து-தல் vakai-p-paṭuttu-, *v. tr.* <id.+. (சங். அக.) 1. To divide; பங்கிடுதல். 2. To classify and arrange; வகையாகப்பிரித்தல்.

வகைபண்ணு-தல் vakai-paṇṇu-, *v. intr.* <id.+. See வகைசெய்-, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வகைபுனை-தல் vakai-puṉai-, *v. tr.* <id. +. See வகைசெய்-, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வகைபெறக்காட்டல் vakai-peṟa-k-kāṭṭal, *n.* <id.+பெற-+. A literary device which consists in the detailed treatment of what has already been briefly stated; தொகுத்துரைத்ததை விரித்துக் கூறும் உத்திவகை. (மாறனலங். பாயி. 25.)

வகைபெறு-தல் vakai-peṟu-, *v. intr.* <id. +. 1. To be cleared of difficulties; முட்டுப்பாடுகள் நிவர்த்தியாதல். 2. To be in proper order; முறைப்படி அமைதல்.

வகைமதிப்பு vakai-matippu, *n.* <id.+. See வகைமோசம்.

வகைமாலை vakai-mālai, *n.* <id.+. A kind of garland in which tender leaves and flowers are alternately strung together; தளிரும் பூவும் விரவத்தொடுத்த மாலை. வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளிரை (சீவக. 483, உரை).

வகைமுதலடுக்கலங்காரம் vakai-mutal-aṭukkalaṅkāram, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which a whole stanza consists merely of the names of several objects strung together without any adjunct; பலவகையான முதற்பொருள்களை அடை சினை புணராது செய்யுள் முழுதும் அடுக்கிக் கூறுவதாகிய அணி. (மாறனலங். 179.)

வகைமோசம் vakai-mōcam, *n.* <id.+. 1. Fix; helpless condition; கதியற்ற நிலை. 2. Betrayal or breach of trust; நம்பிக்கைமோசம்.

வகையரா vakaiyarā, *n.* <U. *vagaira.* Etcetera; முதலியன. (W.)

வகையறா vakaiyaṟā, *n.* See வகையரா. (C. G.)

வகையறி-தல் vakai-y-aṟi-, *v. intr.* <வகை +. 1. To know the way; to follow the proper course of action; செய்யும் முறைதெரிதல். 2. To understand the bearings; கூறுபாடறிதல். சொல்லின் வகையறியார் (குறள், 713).

வகையறு[1]-தல் vakai-y-aṟu-, *v. intr.* <id. +அறு[1]-. To lose the wherewithal; to become helpless; கதியற்றுப்போதல்.

வகையறு[2]-த்தல் vakai-y-aṟu-, *v. intr.* <id.+அறு[2]-. To discern, distinguish, decipher, unravel; பகுத்தறிதல்.

வகையார் vakaiyār, *n.* <id. Persons of the same class or sect; இனத்தார்.

வகையிடு-தல் vakai-y-iṭu-, *v. tr.* <id.+. See வகைப்படுத்து-. (யாழ். அக.)

வகையுளி vakai-yuḷi, *n.* <id.+உள்[2]. (Pros.) Scansion in disregard of speech-rhythm; அசைமுதலுறுப்புக்களைச் சொல் நோக்காது இசை நோக்கி வண்ணமறுக்கை. (யாப். வி. 375.) (தண்டி. 111.)

வகைரா vakairā, *n.* See வகையரா. (W.)

வகைவை-த்தல் vakai-vai-, *v. tr.* <வகை +. 1. To pay attention to; to take into account; காரியமாகக்கொள்ளுதல். இவன் நான் சொல்வதை வகைவைக்காமல் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிறான். *Nāñ.* 2. To credit to an account; கணக்கில் வரவு வைத்தல்.

வகைறா vakaiṟā, *n.* See வகையரா. (C. G.)

வகைஜமாபந்தி vakai-jamāpanti, *n.* <வகை+. A jamabandi showing itemwar total of the detailed jamabandis relating to *nañcai-y-aṟuti-k-kala-naṭai, karāi-cākupaṭi, makamai* and *māṉipa-cutantiram;* நஞ்சையறுதிக்களநடை கறுசாகுபடி மகமை மானிபசுதந்திரம் முதலியவற்றின் விவரங்காட்டி மொத்தமாகச் செய்யும் ஜமாபந்தி.

வங்கக்கல் vaṅka-k-kal, *n.* <வங்கம்[1]+. Kunkur; சுக்கான்கல். (யாழ். அக.)

வங்கச்சாதர் vaṅka-c-cātar, *n.* prob. id. +சாதர்[2]. A kind of embroidered silk; சாதரா வகை. அங்கோசிகமும் வங்கச்சாதரும் (பெருங். உஞ்சைக். 42, 205).

வங்கச்சுண்ணம் vaṅka-c-cuṇṇam, *n.* <id.+. A kind of medicinal powder, prepared from purified lead; வங்கத்தாற்செய்த மருந்துப்பொடிவகை.

வங்கசிந்தூரம் vaṅka-cintūram, *n.* <*vaṅga*+. Red lead, *Minium;* ஈயத்தின் சிந்தூரம். (பதார்த்த. 1208.)

வங்கசேனகம் vaṅka-cēṉakam, *n.* <*vaṅga-sēnaka.* West Indian pea-tree, s. tr., *Sesbania grandiflora;* வெள்ளகத்தி. (மூ. அ.)

வங்கடம் vaṅkaṭam, *n.* See வங்கிசம், 1. (யாழ். அக.)

வங்கணக்காரன் vaṅkaṇa-k-kāraṉ, *n.* <வங்கணம்[1]+. (W.) 1. Intimate friend; உற்ற நண்பன். 2. Paramour; சோரநாயகன்.

வங்கணக்காரி vaṅkaṇa-k-kāri, *n.* Fem. of வங்கணக்காரன். See வங்கணத்தி.

வங்கணத்தி vaṅkaṇatti, *n.* Fem. of வங்கணன். 1. Intimate woman-friend; உற்றதோழி. 2. Concubine; சோரநாயகி. (W.)

வங்கணதூஷணம் vaṅkaṇa-tūṣaṇam, *n.* <id.+. Slandering; அவதூறு பண்ணுகை. (யாழ். அக.)

வங்கணம்[1] vaṅkaṇam, *n.* 1. Friendship; நட்பு. சேசமிலா வங்கணத்தி னன்று வலியபகை (தனிப்பா. i, 104, 35). 2. Love; amour; காதல். என் வங்கணச் சிங்கியைக் காணேனே (குற்று. குற. 136).

வங்கணம்[2] vaṅkaṇam, *n.* <*vaṅkaṇa*. 1. Brinjal. See கத்திரி[1]. (அரு. நி.) 2. Orbicular-leaved caper. See செங்கத்தரி. (சங். அக.) 3. Indian kales. See சேம்பு, 1. (சங். அக.)

வங்கணன் vaṅkaṇaṉ, *n.* <வங்கணம்[1]. See வங்கணக்காரன். (யாழ். அக.)

வங்கத்துக்குவா-தல் [வங்கத்துக்கு வருதல்] vaṅkattukku-vā-, *v. intr.* prob. வங்கம்[3]+. 1. To be put to the test; சோதனைக்குட்படுதல். 2. To be effective; பயனுள்ளதாதல்.

வங்கதோஷம் vaṅka-tōṣam, *n.* <*vaṅga* +. Plumbism; ஈயத்தாலுண்டாம் தோஷம்.

வங்கநடம் vaṅkanaṭam, *n.* Borax; வெண்காரம். (மூ. அ.)

வங்கநீர் vaṅka-nīr, *n.* <வங்கம்[2]+. Sea; கடல். வங்கநீர் வரைப்பெலாம் (சூளா. இரத. 104).

வங்கநீறு vaṅka-nīṟu, *n.* <வங்கம்[1]+. Lead ore; ஈயமணல். (மூ. அ.)

வங்கப்பற்று vaṅka-p-paṟṟu, *n.* <id.+. Solder for metals; உலோகங்களை இணைக்கவுதவும் பற்று.

வங்கப்பாண்டி vaṅka-p-pāṇṭi, *n.* <வங்கம்[4] +. A kind of vehicle. See பள்ளியோடவையம். வங்கப்பாண்டியிற் றிணைடே ரூரவும் (பரிபா. 20, 16).

வங்கப்பாவை vaṅka-p-pāvai, *n.* prob. வங்கம்[1]+. A drug; மருந்துச்சரக்குவகை. வங்கப் பாவையோ டின்ன மருத்துறுப் பெல்லாம் (பெருங். மகத. 17, 150).

வங்கபற்பம் vaṅka-paṟpam, *n.* <id.+. See வங்கபஸ்மம். (யாழ். அக.)

வங்கபஸ்மம் vaṅka-pasmam, *n.* <*vaṅga* +*bhasman*. Carbonate of lead, *Ceruse;* ஈயத்தின் பற்பம்.

வங்கம்[1] vaṅkam, *n.* <*vaṅga*. 1. Lead; purified lead; ஈயம். (நாமதீப. 378.) வங்கத்திற் செம்பொனுந் தெரிபபாம் (கந்தபு. மார்க். 123). 2. Tin; தகரம். 3. Zinc; துத்தநாகம். (யாழ். அக.) 4. cf. *vaṅga-jīvana*. Silver; வெள்ளி. (பிங்.) 5. Bengal, one of 56 *tēcam*, q.v.; தேசம் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்று. (இரகு. திக்குவி. 66.) 6. The Bengali language, one of *patiṉeṉ-moḻi*, q.v.; பதினெண் மொழியுளொன்றான வங்கதேசத்துப் பாஷை. 7. Indian calosanthes. See பாலையுடைச்சி, 1. 8. Tender wild jack. See பாலையுடைச்சி, 2. (L.) 9. Brinjal. See கத்தரி. (பிங்.) 10. A kind of brinjal. See வழுதுணை. (நாமதீப. 334.)

வங்கம்[2] vaṅkam, *n.* <*bhaṅga*. Wave; அலை.

வங்கம்[3] vaṅkam, *n.* <*vaṅka*. 1. Bend of a river; ஆற்றுவளைவு. (யாழ். அக.) 2. Curve; வளைவு. 3. Idea; கருத்து. (அக. நி.)

வங்கம்[4] vaṅkam, *n.* prob. *vahya*. 1. Ship, as moving swiftly; மரக்கலம். வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம் (மதுரைக். 536). 2. A kind of vehicle. See பள்ளியோடவையம். திணைடேர்பபுரவி வங்கம் பூட்டவும் (பரிபா. 20, 16).

வங்கம்[5] vaṅkam, *n.* cf. வெங்கம். Poverty; வறுமை.

வங்கம்விளையுங்கல் vaṅkam-viḷaiyuṅ-kal, *n.* <வங்கம்[1]+விளை-+. White kunkei; வெள்ளைச்சுக்கான்கல். (யாழ். அக.)

வங்கமணல் vaṅka-maṇal, *n.* <id.+. See வங்கநீறு. (யாழ். அக.)

வங்கர்[1] vaṅkar, *n.* <*vaṅga*. People of Bengal; வங்கதேயத்தார். வங்கா மாளவர் (கம்பரா. உலாவி. 47).

வங்கர்[2] vaṅkar, *n.* <வங்கம்[2]. Mariners; நெய்தனிலமாக்கள்.

வங்கவுப்பு vaṅka-v-uppu, *n.* <வங்கம்[1]+. Sugar of lead; உப்புவகை. (இங். வை.)

வங்கன்[1] vaṅkaṉ, *n.* <*vaṅka*. Outcaste; சண்டாளன். (சூடா.)

வங்கன்[2] vaṅkaṉ, *n.*<வங்கம்[5]. Poor man; தரித்திரன். *Colloq.*

வங்கனம் vaṅkaṉam, *n.* See வங்கணம், 3. (மலை.)

வங்கா[1] vaṅkā, *n.* cf. வக்கா. A bird; பறவைவகை. வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை (குறுந். 151). (தொல். எழுத். 225, உரை.)

வங்கா[2] vaṅkā, *n.* <U. *bāṅkā.* A long winding trumpet, ram's horn; ஊதுகொம்புவகை. (W.)

வங்காரக்கண்டி vaṅkāra-k-kaṇṭi, *n.* prob. வங்காரம்+. A kind of saree; ஒருவகைச் சேலை.

வங்காரம் vaṅkāram, *n.* <Pkt. *baṅgār* <*bhṛṅgāra.* [T. *baṅgāramu,* K. *baṅgāra.*] 1. Gold; பொன். *வங்கார மார்பிலணி தார* (திருப்பு. 748). 2. Ingot, mass of metallic ore; உலோகக்கட்டி. (பிங்.) 3. Good condition; செப்பம். (யாழ். அக.)

வங்காரவச்சி vaṅkāravacci, *n.* prob. வங்காரம். West Indian samphire purslane, a herb eaten by poor people, *Sesuvium portulacastrum;* ஒருவகைக் கீரை. *தாயுந் தகப்பனுந் தள்ளி விட்டகாலத்தே வாவென்றழைத்த வங்காரவச்சி.* (W.)

வங்காரவாசி vaṅkāravāci, *n.* See வங்காரவச்சி. (சங். அக.)

வங்காளக்குடாக்கடல் vaṅkāḷa-k-kuṭā-k-kaṭal, *n.* <வங்காளம்+. The Bay of Bengal; இந்தியா பர்மா தேசங்கட்கு இடைப்பட்ட குடாக்கடல்.

வங்காளத்திப்பலி vaṅkāḷa-t-tippali, *n.* <id.+. A species of long pepper, as from Bengal; திப்பலிவகை. (மூ. அ.)

வங்காளப்பச்சை vaṅkāḷa-p-paccai, *n.* <U. *zangar*+. 1. Verdigris, sub-acetate of copper; ஒருவகைச் சாயவர்ணம். (M. M.) 2. A herb; பூடுவகை. (யாழ். அக.)

வங்காளம்[1] vaṅkāḷam, *n.* <*vaṅga.* See வங்கம்[1], 5, 6. *தங்காத சாரல் வங்காள தேசமும்* (S. I. I. i, 98).

வங்காளம்[2] vaṅkāḷam, *n.* <*vaṅgāla.* (Mus.) A melody-type; இராகவகை. (சது.)

வங்காளமஞ்சள் vaṅkāḷa-mañcaḷ, *n.* <வங்காளம்[1]+. A kind of turmeric, used by women when bathing; மகளிர் பூசிக்குளிக்கும் மஞ்சள்வகை.

வங்காளவாத்து vaṅkāḷa-vāttu, *n.* prob. id.+. A kind of goose; வாத்துவகை. *Madr.*

வங்காளி vaṅkāḷi, *n.* <id. 1. Bengali; வங்காளதேசத்தான். 2. See வங்கம்[1], 6. 3. Plantain; வாழை.

வங்கான் vaṅkāṉ, *n.* Sundry jewellery; சில்லறை ஆபரணம். *வங்கானுந் தொங்கானு மாட்டிக் கிளுகிளுத்து* (ஆதியூரவதானி. 64).

வங்கி[1] vaṅki, *n.* perh. *bhaṅgin.* [T. K. *vaṅki,* Tu. *vaggi.*] (W.) 1. A kind of armlet; ஒருவகைத் தோளணி. 2. A kind of iron hook or curved instrument; வளைந்த ஆயுதவகை.

வங்கி[2] vaṅki, *n.* <வங்கம்[1]. Bengal paddy, an inferior kind of *campā,* sown in Cittirai and maturing in five months; சித்திரைமாதத்து விதைக்கப்பெற்று ஐந்துமாதங்களில் விளையும் மட்டமான சம்பாநெல்வகை.

வங்கி[3] vaṅki, *n.* <E. Bank; பாங்கி. *Nāṭ. Chetti.*

வங்கி[4] vaṅki, *n.* prob. அங்கி[2]. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி (சங். அக.)

வங்கிக்காரை vaṅki-k-kārai, *n.* <வங்கி[1]+. A necklet; கழுத்தணிவகை. *Loc.*

வங்கிசம் vaṅkicam, *n.* <*vaṃśa.* [T. *vaṅgasamu.*] 1. Race, family, lineage, descent; வமிசம். *மேலோர் வங்கிசந் தவிர்ந்து கீழ்மரபிற் சேர்ந்ததால்* (பிரபோத. 7, 47). 2. See வங்கியம்.

வங்கிசன் vaṅkicaṉ, *n.* <வங்கிசம். 1. Scion; வமிசத்திற் பிறந்தவன். 2. Kinsman; உறவினன். (W.)

வங்கிநெளிவு vaṅki-neḷivu, *n.* <வங்கி[1]+. A kind of ring; விரலணிவகை. *Loc.*

வங்கியம் vaṅkiyam, *n.* <*vaṃśa.* 1. Bamboo; மூங்கில். (மலை.) 2. Reed pipe; இசைக்குழல். (சூடா.) *வங்கியம் பலதேன் விளம்பின* (கம்பரா. கைகே. 60).

வங்கிவளையல் vaṅki-vaḷaiyal, *n.* <வங்கி[1]+. A kind of bangle; வளையல்வகை. (W.)

வங்கிஷம் vaṅkiṣam, *n.* See வங்கிசம். (யாழ். அக.)

வங்கு vaṅku, *n.* [K. *baṅku,* M. *vaṅgu.*] 1. Orifice, hole, hollow, as in a stone; கல் முதலியவற்றின் அளை. *தான் கிடக்கிற வங்குகளினுடைய வாசலிலே முத்துக்களை யீன்றன* (திவ். பெரியதி. 3, 4, 2, வ்யா.). 2. Rat-hole; snake-hole; எலி முதலியவற்றின் வளை. (சது.) 3. Cave, cavern, hollow; மலைக்குகை. (பிங்.) *வங்குகளிலே நிறைந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து* (திவ். பெரியதி. 1, 2, 5, வ்யா.). 4. Hollow in a tree; மரப்பொந்து. *வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுடும் பென்ன* (பெரியபு. கண்ணப்ப. 116). 5. Space between the beams or ribs of a boat; தோணியின் விலாச்சட்டங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள இடம். (W.) 6. Socket for a mast; பாய்மரக் குழி. (W.) 7. Wooden ribs of a ship; கப்பலின் விலாச்சட்டங்கள். *Parav.* 8. Spreading spots on the skin, a disease; ஒருவகை மேகப்படை. *Loc.* 9. Blotches on a mangy dog; நாய்ச்சொறி. *Loc.* 10. Hyena, as spotted; கழுதைப்புலி. (சங். அக.) 11. Pollen of the screwpine; தாழம்பூவின் மகரந்தம். *Loc.*

வங்குக்கட்டை vaṅku-k-kaṭṭai, *n.* <வங்கு+. See வங்குக்கால். (யாழ். அக.)

வங்குக்கால் vaṅku-k-kāl, n. <id.+. The keel of a vessel; the timber to which the side-planks are nailed; கப்பலின் விலாப்பலகை களைத் தைக்குஞ் சட்டம். (W.)

வங்குசம் vaṅkucam, n. Flour of arrow-root; கூகைநீறு. (சங். அக.)

வங்குளம் vaṅkuḷam, n. cf. வங்கூழ். See வங்கூழ், 1. (சங். அக.)

வங்குஸ்தான் vaṅkustāṉ, n. Mangosteen. See மங்குஸ்தான்.

வங்கூழ் vaṅkūḻ, n. cf. aṅgūṣa. 1. Wind; காற்று. வங்கூ ழாட்டிய வங்குழை வேங்கை (அகநா. 328). 2. Vātam, one of the three humours of the body; வாதமென்னுந் தோஷம். (தைலவ.)

வங்கை vaṅkai, n. perh. வன்-மை+கை[5]. Enmity; பகை. (யாழ். அக.)

வச்சகம் vaccakam, n. <vatsaka. 1. Indian cork. See காட்டுமல்லி. (மலை.) 2. Conessi bark; வெட்பாலை. (தைலவ. தைல.)

வச்சணத்தி vaccaṇatti, n. <vatsala. Tenderness, affection, fondness, love; வாற் சல்லியம். (அருணகலச். 23.)

வச்சணந்திமாலை vaccaṇantimālai, n. A treatise on poetics, in veṇpā verse, by Guṇavīrapaṇṭitar, named after his preceptor Vaccaṇanti; தம் ஆசிரியரான வச்சணந்தி முனிவர்பெய ரால் குணவீரபண்டிதரென்பவர் வெண்பாயாப்பில் இயற்றிய பாட்டியல்நூல்.

வச்சத்தொள்ளாயிரம் vacca-t-toḷḷāyiram, n. <வச்சம்+. A poem of 900 veṇpā verses on the King of Vatsa, not extant; வச்ச தேசத்தரசனைப்பற்றித் தொள்ளாயிரம் வெண்பாக் களால் அமைந்த ஒரு நூல். (வீரசோ. அலங். 11, உரை.)

வச்சநாபி vaccanāpi, n. <vatsa-nābha. 1. Nepal aconite, s. sh., Aconitum ferox; விஷப் பூடுவகை. (யாழ். அக.) 2. See வசநாபி, 2. (W.)

வச்சநாவி vaccanāvi, n. See வச்சநாபி.

வச்சம் vaccam, n. <vatsa. 1. Calf; கன்று. 2. An ancient province in North India; இந்தியாவின் வடபாகத்துள்ள நாடு. வச்சத்திளங் கோவை (வீரசோ. அலங். 11, உரை).

வச்சயம் vaccayam, n. <vatsaka. 1. Stag; கலைமான். (பிங்.) 2. Black deer; கருநிறமுள்ள மான்வகை. (நாமதீப. 224.)

வச்சரி vaccari, n. cf. வசசிரநிம்பம். Neem tree; வேம்பு. (சங். அக.)

வச்சலமணி vaccala-maṇi, n. <vatsalā-maṇi. Cow's bezoar; கோரோசனை. (தைலவ.)

வச்சனி vaccaṉi, n. Turmeric. See மஞ்சள்[1], 1. (மலை.)

வச்சாதனி vaccātaṉi, n. <vatsādanī. Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

வச்சி vacci, n. Oblong cordate-leaved tree bilberry. See காயா, 2. (மலை.)

வச்சிநிம்பம் vaccinimpam, n. See வச்சிர நிம்பம். (மலை.)

வச்சியம் vacciyam, n. <vaśya. See வசியம்[1]. வச்சியமானே (பரிபா. 20, 84).

வச்சிரக்கட்டு vaccira-k-kaṭṭu, n. <வச்சிரம் +. Strong-build; பலமான அமைப்பு.

வச்சிரக்கபாய் vaccira-k-kapāy, n. <id. +. See வச்சிராங்கி. சட்டை தமான் வச்சிரக் கபாய் தரித்தானே யல்லி (அல்லியரசாணிமாலை).

வச்சிரக்கல் vaccira-k-kal, n. <id.+. Diamond; வைரமணி. (சங். அக.)

வச்சிரக்கோட்டம் vaccira-k-kōṭṭam, n. <id.+. An ancient temple at Kāviri-p-pūm-paṭṭiṉam, where Indra's thunderbolt was installed; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்க அமைந்த கோயில். வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம் (சிலப். 5, 141).

வச்சிரகங்கடம் vaccira-kaṅkaṭam, n. <id.+kaṅkaṭa. A cloak of great durability; மிக்க உறுதியுள்ள சட்டைவகை. (யாழ். அக.)

வச்சிரகங்கடன் vaccira-kaṅkaṭaṉ, n. <vajra-kaṅkaṭa. Hanumāṉ; அனுமான். (யாழ். அக.)

வச்சிரகண்டகம் vaccira-kaṇṭakam, n. <vajra+kaṇṭaka. A hell; நரகவகை. (சேதுபு. தனு. 4.)

வச்சிரகந்தம் vaccira-kantam, n. prob. id. +. Yellow orpiment. See அரிதாரம், 1. (சங். அக.)

வச்சிரகம் vacciraкam, n. <vajraka. Pericarp of the lotus; தாமரைக்காய். (சது.)

வச்சிரகவசம் vaccira-kavacam. n. <vajra+. Invulnerable armour; உறுதியான கவசம்.

வச்சிரகாயம் vaccira-kāyam, n. <id.+. 1. See வச்சிரசரீரம். 2. A medicine; மருந்து வகை. தயிராற் குடிப்பதொரு மருந்துண்டு, வச்சிர காயம் என்பது (தக்கயாகப். 547, உரை).

வச்சிரச்சுவாலை vaccira-c-cuvālai, *n.* <id.+*jvālā*. Lightning; மின். (யாழ். அக.)

வச்சிரசரீரம் vaccira-carīram, *n.* <id. +. Robust, strong body; திடசரீரம். (பிங்.) *அத்தயிரைக் குடித்துத் தடித்து வச்சிர சரீரம பெற்று* (தக்கயாகப. 547, உரை).

வச்சிரசிதன் vacciracitan, *n.* <*vajra-jit*. Garuda, கருடன். (யாழ். அக.)

வச்சிரசூசி vaccira-cūci, *n.* <*vajra-sūci*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்க ளுள் ஒன்று.

வச்சிரசூசிகாபாணம் vacciracūcikā-pāṇam, *n.* <*vajrasūcikā*+*bāṇa*. A kind of arrow; ஒருவகை யம்பு. (யாழ். அக.)

வச்சிரசெலதம் vaccira-celatam, *n.* <*vajra*+perh. *śvēta*. Mealy tuber of *Cyperus rotundus*; கோரைக்கிழங்கு. (மலை.)

வச்சிரத்தலைச்சி vaccira-t-talaicci, *n.* perh. id.+தலை. Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வச்சிரத்துரு vaccira-t-turu, *n.* <*vajra-dru*. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (இலக். அக.)

வச்சிரத்தோன் vaccirattōn, *n.* <வச்சிரம். See வச்சிரதரன். *வெற்றிபெறிந்த வச்சிரத்தோன்* (நைடத. பிரிவுறு. 15).

வச்சிரதங்கிட்டிரம் vacciratankiṭṭiram, *n.* <*vajra-damṣṭra*. A hell; நரகவகை. *வச்சிர தங்கிட்டிரப்பேர் நரகடைந்து நைவன்* (சேதுபு. தனுக். 17).

வச்சிரதசனன் vaccira-tacaṉaṉ, *n.* <*vajra-daśana*. Rat; எலி. (யாழ். அக.)

வச்சிரதந்தன் vacciratantaṉ, *n.* <*vajra-danta*. (யாழ். அக.) 1. Rat; எலி. 2. Pig; பன்றி.

வச்சிரதந்தி vaccira-tanti, *n.* prob. id. A kind of worm; ஒருவகைப் புழு. *வச்சிரதந்தி யெனப்படு முந்துகீடம்* (கந்தபு. மகாசாத். 42).

வச்சிரதரன் vaccira-taraṉ, *n.* <*vajra-dhara*. Indra, as wielding the thunderbolt; [வச்சிராயுதந் தரிப்பவன்] இந்திரன். *சத்த மேகங் களும் வச்சிரதரனுணையிற் சஞ்சரித்திட வில்லையோ* (தாயு. பரிபூரண. 9).

வச்சிரதாரணை vaccira-tāraṇai, *n.* <*vajra*+*dhāraṇā*. Contemplation of the Divine Being with a fixed mind, renouncing egoism, one of *nava-tāraṇai*, q.v.; அகங்காரத்தையும் சீவதத்துவத்தையும் நீக்கிப் பரதத்துவமே தியானஞ் செய்யத்தக்க தென்றறிந்து தியானிக்கை. (யாழ். அக.)

வச்சிரதிலதம் vaccira-tilatam, *n.* See வச்சிரசெலதம். (சங். அக.)

வச்சிரதுண்டம் vaccira-tuṇṭam, *n.* <*vajra-tuṇḍa*. (யாழ். அக.) 1. White-necked kite; கருடன். 2. Crane; கொக்கு. 3. King-crow; வலியான்.

வச்சிரதுண்டன் vaccira-tuṇṭaṉ, *n.* prob. *vajra-tuṇḍa*. Gaṇēśa; விநாயகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

வச்சிரதேகம் vaccira-tēkam, *n.* <*vajra* +. See வச்சிரசரீரம்.

வச்சிரநாடு vaccira-nāṭu, *n.* <id.+. 1. A province near the Sōṇā river; சோணைக்கரையி லுள்ளதொரு நாடு. (சிலப. 5, 99, உரை.) 2. The coastal region in the Pāṇḍyaṉ country; பாண்டி மண்டலத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை நாடு. *வச்சிர நாடன்ன வாணுதல்* (களவியற். 47).

வச்சிரநிம்பம் vacciranimpam, *n.* perh. *vajra-nimba*. Black neem tree. See கருவேம்பு, 2. (சங். அக.)

வச்சிரப்பசை vaccira-p-pacai, *n.* <*vajra* +. A kind of glue. See வச்சிரம், 7. (சங். அக.)

வச்சிரப்படை vaccira-p-paṭai, *n.* <id.+. 1. See வச்சிரம், 1. *வச்சிரப் படையு மிந்திரன் படையில் வந்ததால்* (தக்கயாகப். 657). 2. Foundation storey of a temple-tower; கோபுரத்தின் அடிநிலைக் கற்கட்டிடம்.

வச்சிரப்படையோன் vaccirappaṭaiyōṉ, *n.* <வச்சிரப்படை. Indra, as armed with the thunderbolt; [வச்சிராயுதத்தை யுடையோன்] இந்திரன்.

வச்சிரபஞ்சகவசம் vaccira-pañca-kavacam, *n.* <*vajra-pañca-kavaca*. A mantra; மந்திரவகை. (யாழ். அக.)

வச்சிரபாணி vaccira-pāṇi, *n.* <*vajra-pāṇi*. Indra, as wielding the thunderbolt; [வச்சி ராயுதத்தைக் கையிலுடையவன்] இந்திரன். (பிங்.)

வச்சிரபாதம் vaccira-pātam, *n.* <*vajra-pāta*. Thunder-stroke; இடியேறு. (இலக். அக.)

வச்சிரபீசகம் vaccira-pīcakam, *n.* prob. *vajra-bījaka*. Hog creeper. See கொடிப்புன்கு. (மூ. அ.)

வச்சிரபீசம் vaccira-pīcam, *n.* <*vajra-bīja*. Molucca bean, as very hard; [கெட்டி யான விதை] கழற்சிக் காய்.

வச்சிரபுட்பம் vaccira-putpam, *n.* <*vajra-puṣpa.* Blossom of sesamum; எள்ளுச்செடியின் பூ. (மூ. அ.)

வச்சிரம் vacciram, *n.* <*vajra.* 1. Thunderbolt, a weapon sharp-edged at both ends and held in the middle; இருதலைச் சூலமாய் நடுவுபிடியாயுள்ள ஓராயுதம். (சிலப். 2, 46-8, உரை.) *கூர்கெழு வச்சிரங்கொண்டு* (பெருங். மகத. 27, 167). 2. That which is exceedingly strong, hard or adamant; மிகவும் உறுதியானது. *வள்ளிதழ் மாலை மாமடன் வச்சிர மனத்தனானான்* (சீவக. 2732). 3. Diamond, as very hard; வைர ரத்தினம். (சூடா.) 4. Core of a tree; மரத்தின் காழ். *வெளிறுமுன் வித்திப பின்னை வச்சிரம் விளைத்தலாமோ* (சீவக. 2613). 5. cf. *vajra-dru.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (சூடா.) 6. A weapon used by boxers; மல்லர் கருவிவகை. (W.) 7. A kind of glue; ஒருவகைப் பசை. 8. A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்ப. 3.) 9. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (சோதிட. சிந்.) 10. See வச்சிரநாடு. *வச்சிர மவந்தி மகதம்* (சிலப். 28, 86).

வச்சிரமணி vaccira-mani, *n.* <id.+. Diamond; வயிரக்கல். (W.)

வச்சிரமாலை vaccira-mālai, *n.* <id.+. Garlands worn by Indra and other gods; இந்திராதிதேவர் தோளிலணியும் மாலை. *சோதிமாலையும் வச்சிரமாலையும்* (தக்கயாகப். 257, உரை).

வச்சிரமூடகம் vacciramūtakam, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. *திரளிவச்சிர மூடகத்துடன்* (பறாளை. பள்ளு. 75).

வச்சிரயாக்கை vaccira-yākkai, *n.* <*vajra* +. See வச்சிரசரீரம். (யாழ். அக.)

வச்சிரயாப்பு vaccira-yāppu, *n.* <id. +. 1. Gluing, in woodwork; மரங்களை வச்சிரப் பசையினாற் சேர்க்கை. *அச்சு மாணியும் வச்சிர யாப்பும்* (பெருங். உஞ்சைக். 58, 47). 2. Indelible writing, as the marks made by the *vacciṟā-yutam;* வச்சிராயுதத்தால் எழுதியதுபோன்று என்றும் அழியா எழுத்து. *நின்றது கிழமை நீங்கா வச்சிர யாப்பின்* (சீவக. 544).

வச்சிரரசம் vaccira-racam, *n.* prob. id.+. Purified mercury; சுத்திசெய்த ரசம். (சங். அக.)

வச்சிரரதம் vaccira-ratam, *n.* <*vajra-rada.* Pig; பன்றி. (யாழ். அக.)

வச்சிரரேகை vaccira-rēkai, *n.* <*vajra*+. (Palmistry.) A kind of distinctive mark in the palm of the hand, believed to indicate female issue; பெண்மகப்பேறடைவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை இரேகைவகை. (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர. குற. 51, 1.)

வச்சிரலேபம் vaccira-lēpam, *n.* <*vajra-lēpa.* A kind of cementing substance; ஒன்றுக இணைக்கும் பசைவகை. *வச்சிரலேபமாக நாட்டப்பட்டது* (சிவசம. 47).

வச்சிரவண்ணன் vacciravaṇṇaṉ, *n.* <*Vaiśravaṇa.* Kubēra; குபேரன். *வச்சிரவண்ணன் காப்ப வாழிய ரூழி* (சீவக. 2494).

வச்சிரவணன் vacciravaṇaṉ, *n.* See வச்சிரவண்ணன். *மித்திர வச்சிரவணற்கு விருப்பர் போலும்* (தேவா. 598, 9).

வச்சிரவராகி vaccira-varāki, *n.* prob. *vajra*+. A goddess worshipped by the Jains; சமணர் வணங்கும் ஒரு தேவதை. (யாழ். அக.)

வச்சிரவல்லி vaccira-valli, *n.* <*vajra-vallī.* 1. Square-stalked vine. See பிரண்டை. (பிங்.) 2. Sun-flower. See சூரியகாந்தி, 1. (சங். அக.)

வச்சிரவியூகம் vaccira-viyūkam, *n.* <*vajra*+. A disposition of an army; படைவகுக்கும் வியூகவகை. (சுக்கிரநீதி, 338).

வச்சிரவிருக்கம் vaccira-virukkam, *n.* <id.+*vṛkṣa.* 1. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (சூடா.) 2. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி. (சங். அக.)

வச்சிரன் vacciraṉ, *n.* <வச்சிரம். Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

வச்சிராகாதம் vaccirākātam, *n.* <*vajrā-ghāta.* See வச்சிரபாதம். (யாழ். அக.)

வச்சிராங்கம் vaccirāṅkam, *n.* <*vajrāṅ-ga.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (பிங்.)

வச்சிராங்கி vaccirāṅki, *n.* <id.+*aṅgin.* 1. Invulnerable armour; உறுதியான கவசம். (சூடா.) 2. Armour or cloak set with diamonds; வைரம் பதித்த கவசம்.

வச்சிராசனி vaccirācaṉi, *n.* <*vajrāśani.* 1. The thunderbolt of Indra; இந்திரனது வச்சிராயுதம். 2. Indra's banner, as having the emblem of thunder; இந்திரனது கொடி. (யாழ். அக.)

வச்சிராட்சி vaccirāṭci, *n.* prob. *vajrākṣī.* cf. *vajra-vallī.* Square-stalked vine. See பிரண்டை. (சங். அக.)

வச்சிராப்பியாசம் vaccirāppiyācam, *n.* <*vajrābhyāsa.* (Arith.) Cross multiplication; பெருக்கல்வகை. (W.)

வச்சிராயுதம் vacciräyutam, n. <vajra +āyudha. 1. See வச்சிரம், 1. (பிங்.) (தனிப்பா. i, 344, 60.) 2. (Šaiva.) A mystic symbol in the form of a thunderbolt, representing the element earth; பிருதிவிபூதத்துக்கு அடையாளமாக வச்சிரப் படை வடிவிலுள்ள குறியீடு.

வச்சிராவர்த்தம் vacciravaittam, n. perh. vajrāvartta. Rama's bow; இராமன் வில். (சது.)

வச்சிரி vacciri, n. <vajrin. See வச்சிர பாணி. (இலக். அக.)

வச்சிரீகரணம் vaccirīkaraṇam, n. The three nāṭi, viz., iṭai, piṅkalai, culumunai; இடை பிங்கலை சுழுமுனை என்ற மூந்நாடிகள். (யாழ். அக.)

வச்சை[1] vaccai, n. <vāñch. 1. Kindness; வாஞ்சை. (இலக். அக.) 2. Avarice, stinginess; உலோபம். நலிவுசெயுநற் குதவும் வச்சைமாக்கள (இரகு. இந். 25).

வச்சை[2] vaccai, n. <vācya. cf. வசை[1]. Disgrace; contempt; பழிப்பு. வச்சையா மெனும் பய மனத் துணடு (கம்பரா. கரன்வதை. 142).

வச்சைமாக்கள் vaccai-mākkaḷ, n. <வச்சை[1]+. Misers, stingy persons; உலோபிகள். வச்சைமாக்க ளேன்றமா நிதியம் வேட்ட விரவலர் (கம்பரா. உண்டாட். 19).

வச்சையம் vaccaiyam, n. prob. vatsaka. Stag; கலைமான். (சூடா.)

வச்சையன் vaccaiyaṉ, n. <வச்சை[1]. Miser; உலோபி. வசசையன்போ லொரமனனன் (கம்பரா. பூக்கொய். 19).

வசக்கட்டு vaca-k-kaṭṭu, n. <வசம்[1]+. 1. Payment made to a partner; வியாபாரக் கூட்டாளி வசம் கொடுத்த தொகை. 2. Goods or monies left in charge of a person; ஒப்படைத்த பொருள். (C. G.) 3. Sum ear-marked for a particular purpose; இன்னதற்கென்று நியமித்து வைத்த தொகை. 4. Imprest; செலவுக்கென்று முன்னதாகக் கொடுத்த பணம். 5. Possession; ஆட்சி. (W.)

வசக்கட்டுக்கணக்கு vacakkaṭṭu-k-kaṇakku, n. <வசக்கட்டு+. Account in respect of monies left in charge of a clerk or an agent; குமாஸ்தா அல்லது காரியஸ்தனிடம் காரிய நிர்வாகச் செலவுக்காகக் கொடுத்துவைக்கப்பட்ட பணத்தின் கணக்கு. (C. G.)

வசக்கு[1]-தல் vacakku-, 5 v. tr. <வசம்[1]. 1. To break in, tame, train, subdue; வசப்படுத்து தல். மாட்டை உழவுக்கு வசக்கவேணும். 2. To bend; வளையப்பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வசக்கு[2]-தல் vacakku-, 5 v. tr. cf. வதக்கு-. See வதக்கு-, 1. Nāñ.

வசக்கேடு vaca-k-kēṭu, n. <வசம்[1]+. 1. Loss of health; indisposition; சுகவீனம். (W.) 2. Delirium; மயக்கம். (W.) 3. Untowardness; awkward predicament; wrong, uncomfortable position; எக்கச்சக்கம். Loc.

வசகம் vacakam, n. cf. vyāghra. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (மலை.)

வசகிருதி vaca-kiruti, n. <vaša+kṛti. Taming, training, reforming; பழக்குகை. (W.)

வசங்கண்டவன் vacaṉ-kaṇṭavaṉ, n. <வசம்[1]+. 1. One who understands the state of things; உண்மையறிந்தவன். (W.) 2. Man of experience; அனுபவமுள்ளவன். 3. Man addicted to a habit; ஒருபழக்கத்தில் விழுந்தவன். அவன் ஊரார பணத்தைத் தினறுதின்று வசங்கணடவன்.

வசங்கழி-த்தல் vacaṅ-kaḻi-, v. intr. <id. +கழி-. To get out of control; கட்டு மீறுதல். (யாழ். அக.)

வசங்கெட்டவன் vacaṅ-keṭṭavaṉ, n. <id.+. 1. Impotent man; நபுஞ்சகன். (W.) 2. One who is not in health; சுகவீனன். (W.) 3. Man in reduced circumstances; நிலைமை கெட்டவன். (W.) 4. Unwilling worker; மனமின்றி வேலைசெய்பவன். 5. Unfriendly man; சிநேக மற்றவன். (யாழ். அக.) 6. One who has freed himself from bonds; கட்டினின்று விடுபட்டவன். (R.) 7. One who has gone astray; ஒழுங்கீனன்.

வசஞ்செய்-தல் vacañ-cey-, v. tr. <id. +. 1. To entice, allure; வசப்படுத்துதல். வாய் தரத் தககசொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய்வாயேல் (கம்பரா. அங்கதன்றூது. 29). 2. To overcome, subdue; அடக்குதல். 3. To take possession of; கைப்பற்றுதல்.

வசட்டி vacaṭṭi, n. prob. vajra. Diamond dust; வயிரமண். (யாழ். அக.)

வசத்திற்சோதினி vacattiṟ-cōtini, n. prob. வசம்[2]+. Sour lime. See எலுமிச்சை, 1. (மலை.)

வசதி vacati, n. <vasati. 1. House, dwelling, residence; வீடு. (பிங்.) 2. Commodious and comfortable place; நல்லிடம். (சூடா.) 3. Jain temple; சினாலயம். Loc. 4. Town in an agricultural tract; மருதநிலத்து ஊர். (பிங்.) 5. Convenience; comfort; சௌகரியம். முன்றி லிடை புலவலே வசதி பெறுபோதும் (தாயு. சச்சிதா. 11). 6. Night; இரா. (யாழ். அக.)

வசந்தகாலம் vacanta-kālam, n. <vasanta +. The spring season. See இளவேனில். மாரனை

மகுடஞ்சூட்ட வந்தது வசந்தகாலம (பாரத. சம்பவ. 91).

வசந்தகாலமல்லிகை vacantakāla-mallikai, n. <வசந்தகாலம்+. Common delight of the woods. See திருக்சத்தி. (L.)

வசந்தகுசுமாகரம் vacanta-kucumākaram, n. <vasanta-kusumākara. 1. A medicine; ஒருவகை மருந்து. (பதார்த்த. 1222.) 2. A kind of shrub; பூடுவகை. (சங். அக.)

வசந்தகோஷி vacanta-kōsi, n <vasanta-ghōṣin. Indian cuckoo. See குயில்¹, 2. (மூ. அ.)

வசந்தங்களி-த்தல் vacantan-kaḷi-, v. intr. <வசந்தன்+. See வசந்தனடி-. (யாழ். அக.)

வசந்தசகன் vacanta-cakaṉ, n. <vasanta-sakha. Kāma, the friend of Vasanta; [வசந்தனது நண்பன்] மன்மதன். (யாழ். அக.)

வசந்தசமுகன் vacanta-camukaṉ, n. <vasanta+sammukha. Kāma; காமன். (யாழ். அக.)

வசந்தத்திருநாள் vacanta-t-tirunāḷ, n. <வசந்தம்¹+. See வசந்தோற்சவம். (W.)

வசந்தத்திருவிழா vacanta-t-tiruviḻā, n. <id.+. See வசந்தோற்சவம். (W.)

வசந்ததரு vacanta-taru, n. <vasanta+taru. See வசந்ததூதம், 2.

வசந்ததிரு vacanta-tiru, n. <id.+dru. See வசந்ததூதம், 2. (யாழ். அக.)

வசந்ததூதம் vacanta-tūtam, n. <id.+. 1. Indian cuckoo; குயில். (இலக். அக.) 2. Mango tree; மாமரம். (யாழ். அக.) 3. The month of Cittirai; சித்திரைமாதம். (யாழ். அக.) 4. Trumpet flower. See பாதிரி. (இலக். அக.) 5. (Mus.) A melody-type; ஓர் இராகம்.

வசந்ததூது vacanta-tūtu, n. <id.+. See வசந்ததூதம்.

வசந்தப்பு-தல் vacan-tappu-, v. intr. <வசம்¹+. 1. To be on the wrong side; to be in the wrong place; to err; முறைகேடாதல். இது வசந்தப்பிச் சோத்திருக்கிறது. (W.) 2. To lose conciousness; அறிவு மயங்குதல். அவன் வசந்தப்பி உளறுகிறான்.

வசந்தபஞ்சமி vacanta-pañcami, n. <vasanta+. The 5th titi of the bright fortnight in the lunar month of mākam, as sacred to Kāma; காமனுக்குரியதாய் மாகமாதத்துச் சுக்கில பட்சத்துவரும் பஞ்சமி திதி. (பஞ்.)

வசந்தபந்து vacanta-pantu, n. <id.+bandhu. Kāma; மன்மதன்.

வசந்தபயிரவி vacanta-payiravi, n. <vasanta-bhairavī. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (W.)

வசந்தம்¹ vacantam, n. <vasanta. 1. The spring season. See இளவேனில். (பிங்.) 2. The month of Cittirai; சித்திரைமாதம். (பிங்.) 3. See வசந்தோற்சவம். மங்கலநாள் வசந்தமிது கொள (பெரியபு. ஏயர். 270). 4. See வசந்தன், 3. (W.) 5. Scent, fragrance; நறுமணம். (சூடா.) 6. Scented powder; சந்தப்பொடி. (சது.) 7. (Mus.) A specific melody-type; ஓர்ராகம். (பரத. இராக. 56.) 8. Pleasant conversation; சல்லாபம். (பிங்.) 9. Small pearl; சிறிய முத்து. (யாழ். அக.)

வசந்தம்² vacantam, n. perh. vaijayanta. Indra's palace; இந்திரன் மாளிகை. (பிங்.)

வசந்தமண்டபம் vacanta-mantapam, n. <vasanta+. 1. Maṇṭapam or hall in the midst of a pleasure-garden; பூஞ்சோலை நடுவணுள்ள மண்டபம். (I. M. P. Tj. 821.)

வசந்தமலர் vacanta-malar, n. <வசந்தம்¹+. Clove; இலவங்கம். (தைலவ.)

வசந்தமாலை vacantamālai, n. <id.+. An antāti verse describing the South-wind one of 96 pirapantam, q.v.; தென்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பிரபந்தவகை. (இலக். வி. 836.)

வசந்தருது vacanta-rutu, n. <vasanta+. Spring season. See இளவேனில். (பிங்.)

வசந்தவிழா vacanta-viḻā, n. <வசந்தம்¹+. See வசந்தோற்சவம். (யாழ். அக.)

வசந்தன் vacantaṉ, n. <vasanta. 1. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (பிங்.) (தனிப்பா. ii, 215, 513.) 2. Vasanta, the God of Spring and friend of Kāma; காமனுக்குத் தோழனும் இளவேனிற் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன். சித்திரை வசந்தன் வருசெவ்வியுடன் மகிழா (பாரத. சம்பவ. 101). 3. The South-wind; தென்றல். (பிங்.) வஞ்ச வசந்தனெனீ வாவென்று (காளத். உலா, 479). 4. A kind of dance; கூத்துவகை. (யாழ். அக.)

வசந்தனடி-த்தல் vacantaṉ-aṭi-, v. intr. <வசந்தன்+. 1. To perform the kummi dance; கும்மி யடித்தல். (W.) 2. To dance the vacantaṉ dance; வசந்தன்கூத்து ஆடுதல். (யாழ். அக.)

வசந்தா vacantā, n. <vasantā. (Mus.) A specific melody-type; ஓர்ராகம்.

வசந்தாவதாரம் vacantāvatāram, n <vasanta+avatāra. Advent of the spring season; வசந்தகாலவரவு.

வசந்தி vacanti, n. <vāsantī. Tuscan jasmine. See இருவாட்சி. (நாமதீப. 47.)

வசந்திகை vacantikai, n. Yellow beauty-spots about the breasts of women; தேமல். (பிங்.)

வசந்தியை vacantiyai, n. See வசந்திகை. (யாழ். அக.)

வசந்தோற்சவம் vacantōrcavam, n. <vasanta+. 1. An annual temple-festival in the spring season; கோயிலில் வசந்தகாலத்தில் நடைபெறும் திருவிழா. 2. The festival in honour of Kāma; காமன்பண்டிகை.

வசநாபி vacanāpi, n. 1. See வச்சநாபி, 1. 2. A strong poison said to be prepared from vacampu or according to some, from tāṉṟi root; வசம்பு அல்லது தான்றி வேரிலிருந்து எடுக்கப் படுங் கொடிய விஷவகை.

வசநாவி vacanāvi, n. See வச்சநாபி. (யாழ். அக.)

வசப்படு-தல் vaca-p-paṭu-, v. intr. <வசம்[1] +. 1. To submit; to be brought into subjugation; to be brought into one's possession; அதீனமாதல். 2. To be enticed; தந்திரத்தால் வசமாதல். Loc.

வசப்படுத்து-தல் vaca-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வசப்படு-. To submit; to subjugate; to bring into one's possession; அதீனமாக்குதல். 2. To entice; தந்திரமாய் வசமாக்குதல்.

வசப்பந்தேறு vacappan-tēṟu, n. <வசம்பு +தேறு. A piece of the root of sweet flag; வசம்புவேர்த் துண்டு. (W.)

வசப்பிழை vaca-p-piḻai, n. <வசம்[1]+. See வசக்கேடு. (W.)

வசம்[1] vacam, <vaśa. n. 1. Possession, charge, custody, care; அதீனம். மாயப்பிறவி யுன் வசமே வைத்திட்டிருக்கும் (திருவாச. 33, 8). 2. Power; control; ஆட்சி. (யாழ். அக.) 3. Subordination, subjection, dependence; கீழ்ப்படிகை. (W.) 4. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.) 5. Directness, straightness; நேர். Loc. 6. Real state or condition; நிலைமை. அவன் அங்கே வச மறியாமற் போனான். 7. Ability, possibility; இய லுகை. பொய்த்துயில் கொள்வான்றனை யெழுப்ப வசமோ (தாயு. ஆனந்தமான. 7). 8. Side; பக்கம். சப்பட்டை வசமாய்வை. (W.) 9. Copying paper; folio; நகல் எழுதும் காகிதம். Nāñ. 10. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)—part. Through; மூலமாய். அவாவசம் புஸ்தகங்களை அனுப்பியிருக்கிறேன்.

வசம்[2] vacam, n. <vacā. See வசம்பு. (நாமதீப. 335.)

வசம்பு vacampu, n. <வசம்[2]. Sweet flag, s. sh., *Acorus calamus;* செடிவகை. வால்வெள் வசம்பும (பெருங். உஞ்சைக். 50, 28).

வசரம் vacaram, n. <vacara. Fowl; கோழி. (மூ. அ.)

வசலை vacalai, n. cf. வயலை. [T. batsṣali.] Purslane. See பசளை, 2. வசலை மென்கொடி வாடிய தன்ன (கந்தபு. இரணியன். யுத். 56).

வசவண்ணர் vacavaṇṇar, n. See வசவ தேவர். வசவண்ணாகதி (பிரபுலிங.).

வசவதேவர் vacava-tēvar, n. <K. basava +. Basava, the founder of the Vīra-Śaiva cult, 12th cent. A. D.; பன்னிரண்டாம் நூற்றாண் டில் வாழ்ந்தவரும் வீரசைவ மதத்தைத் தாபித்தவரு மான பெரியார்.

வசவபுராணம் vacava-purāṇam, n. <id.+. A Purāṇa on Vacava-tēvar and other Lingāyat saints; வசவதேவர் முதலிய வீரசைவப் பெரியார்களைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு வீரசைவநூல்.

வசவல்லி vacavalli, n. A kind of tree of the species myristica; மரவகை.

வசவன் vacavaṉ, n. <K. basava <vṛṣabha. 1. Male calf, steer; பசுவின் ஆண் கன்று. வசவனெறு புலி மூலையுண (திருப்பு. 51). 2. See வசவதேவர். வசவனை யுழவரிற் கண்டு (பிரபு லிங். வசவண். 1).

வசவாசி vaca-vāci, n. <வசம்[2]+. Sweet flag. See வசம்பு. (அரிச். பு. நாட். 9.)

வசவி vacavi, n. <K. basavi. 1. Dancing girl attached to a temple; தேவதாசி. 2. Faithless woman; கெட்டநடத்தையுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வசவிர்த்தி vaca-virtti, n. <vaśa-vṛtti. Acting according to the pleasure of another, subservience; பிறர் விருப்பின்படி நடக்கை. (W.)

வசவிர்த்திகொள்(ளு)-தல் vacavirtti-koḷ-, v. tr. <வசவிர்த்தி+. To get a piece of work done according to one's desire; தன்விருப் பின்படி வேலைவாங்குதல். கொடியபொலி யெருதை யிரு மூக்கினுழ கயிறொன்று கோத்து வசவிர்த்தி கொள்வார (அறப. சத. 42).

வசவிருதி vacaviruti, n. See வசவிர்த்தி. (W.)

வசவு vacavu, n. <வசை[1]. Foul, abusive language; வசை. கேட்பார செவிசுடு கீழ்மை வசவு களை வையும் (திவ். திருவாய். 7, 5, 3).

வசளை vacaḷai, n. See வசலை. (W.)

வசன் vacaṉ, n. (யாழ். அக.) 1. Limit; எல்லை. 2. Directness; straightness; நேர்.

வசன்கட்டு vacaṉ-kaṭṭu, n. <வசன்+. Boundary-line; எல்லைவரம்பு. (யாழ். அக.)

வசனநடை vacaṉa-naṭai, n. <vacana+. Prose; உரைநடை.

வசனநிர்வாகர் vacaṉa-nirvākar, n. <id.+nirvāha. Powerful speakers; வார்த்தையிற் சதுரர். வசனநிர்வாக ரென்றபேரும . . . புலம்புவார (தாயு. பரிபூரண. 3).

வசனம்[1] vacaṉam, n. <vacana. 1. Word; சொல். (திவா.) 2. Speech; speaking; பேசுகை. சுமனத்தோடு வசனமாம (மச்சபு. பிரமமு. 11). 3. Sentence; வாசகம். (பிங.) 4. See வசனநடை. 5. Proverb; aphorism; பழமொழி. (W.) 6. Authoritative text of the scriptures; ஆகமப் பிரமாணம். ஊகமனுபவம் வசனமூன்றுக்கு மொவ்வும் (தாயு. எங்குநிறை. 3). 7. Benedictory verse from the Vēdas; ஆசீர்வாதமாகக் கூறும் வேதவாக்கியம்.

வசனம்[2] vacaṉam, n. <vasana. (யாழ். அக.) 1. Cloth; saree; உடை. 2. Waist-band; belt; அரைப்பட்டிகை. 3. House; residence; வீடு. 4. Vow of continued residence for worship in a temple; ஒரு கோயிலிற் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து வாசஞ்செய்யும் விரதம். திருச்செந்தூரில் இருபதுநாள் வசனமிருந்தேன். Loc.

வசனாதி vacaṉāti, n. <vacana+ādi. (Śaiva.) Categories beginning with vacaṉam, five in number, viz., vacaṉam, kamaṉam, tāṉam, vicarkkam, āṉantam, one of 11 divisions of puṟa-nilai-k-karuvi, q.v.; புறநிலைக்கருவி பதினொன்றனுள் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் ஆகியவற்றைக்கொண்ட தொகுதி. (சிவப. கட்.)

வசனாவி vacaṉāvi, n. See வச்சநாபி. (W.)

வசனி-த்தல் vacaṉi-, 11 v. tr. <vacana. 1. To speak, say; சொல்லுதல். 2. To enlarge upon; to discourse; விவரித்தல். (யாழ். அக.)

வசனிப்பு vacaṉippu, n. <வசனி-. Talk, speech, saying; பேச்சு.

வசா vacā, n. Deduction; remission, as of revenue. See வஜா. (W.)

வசாக்கோட்டி vacā-k-kōṭṭi, n. <வயா+கோட்டி[1]. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. See வயாநடுக்கம். Loc.

வசார்[1] vacār, n. Fire; நெருப்பு. (சங். அக.)

வசார்[2] vacār, n. cf. vacā. See வசம்பு. (சங். அக.)

வசானியம் vacāṉiyam, n. Black pepper; மிளகு. (சங். அக.)

வசி[1]-தல் vaci-, 4 v. <vas. tr. To split; to cut; பிளத்தல். வசிந்து வாஙகு நிமிர்தோள் (திருமுரு. 106).—intr. 1. To be dented or notched; வடுப்படுதல். 2. To bend; வளைதல். (பிங.) (திருமுரு 106, உரை.)

வசி[2] vaci, n. <வசி[1]-. 1. Cleft; பிளவு. கொழுநா மாாபி னெடுவசி விழுப்புண (மலைபடு. 303). 2. Point, edge; கூர்மை. (பிங.) வசிகெழு சூலம் (கந்தபு. மகாகாள. 19). 3. Pointed stake; நுனிகூர்மையான கோல். நாலு வசி நாட்டி நடுக்குதிக்கும் நன்னகரும (விறலிவிடு. 131). 4. Impaling stake; கழுக்கோல். (W.) 5. Mark, scar, cicatrice; தழும்பு. வெள்ளூசி நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின் (பதிற்றுப். 42, 4). (பிங.) 6. cf. asi. Sword; வாள். (பிங.) இராவணனே கலந்தருள் பெற்றது மாவசியே (தேவா. 151, 10). 7. Trident; சூலம். (W.)

வசி[3]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. See வசி[1]-. இறைவன் கணடமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை (பரிபா. 5, 39, உரை).

வசி[4]-த்தல் vaci-, 11 v. intr. <vas. To dwell, live, abide, reside; தங்குதல். (சூடா.)

வசி[5] vaci, n. <வசி[4]-. Residence; இருப்பிடம். (யாழ். அக.)

வசி[6]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. <vaś. To cajole, wheedle, inveigle, gain one's affections, entice; வசியஞ்செய்தல். Loc. வசிந்து வாஙகு நுசுப பின் (புறநா. 383, 12, அடிக்குறிப்பு).

வசி[7] vaci, n. <வசி[6]-. 1. Fascination; வசியம். வசிசெய்யுன் றாமரைக்கணணும (திவ். திருவாய். 10, 3, 8). (திவா.) 2. That which fascinates; தன்வசஞ்செய்வது. காழியானடிமா வசியே (தேவா. 151, 10). 3. Subjugation, submission; தாழ்ச்சி. (அக. நி.) 4. Convincing, assuring; தேற்றுகை. (அக. நி.) 5. Magic word; வசியவித்தைக்குரிய சொல். மாதர் மனைதொறும் . . . வசிபேசு மாறனார் (தேவா. 1008, 2). 6. See வசித்துவம். மணமலர் போ லெவரானும வாஞ்சிக்கப்படுகை வசி (சிவதரு. சிவஞானயோ. 90).

வசி[8]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. <vac. To speak, utter; பேசுதல். (W.)

வசி[9] vaci, n. <வசி[8]-. 1. Speech; word; வசனம். காயமன வசிவலிகள் (மேருமந். 1097). 2. Reading; வாசிக்கை. (அரு. நி.)

வசி[10] vaci, n. <śiva. A form of pañcākkaram; பஞ்சாக்கரமந்திரவகை.

வசி[11] vaci, n. prob. varṣ. 1. Rain; மழை. வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி (சிலப். 5, 73). 2. Water; நீர். (பிங.)

வசி[12] vaci, n. <வசை[1]. Fault; defect; குற்றம். (அக. நி.)

வசி^{13} vaci, *n.* cf. வசு^{7}. Garlic; வெள்வெண்காயம். (சங். அக.)

வசிகம் vacikam, *n.* <*vaśira.* Black pepper. See மிளகு, 1. (மலை.)

வசிகரணம்^{1} vacikaraṇam, *n.* <*vaśī-karaṇa.* 1. See வசீகரணம். 2. Yielding to sexual advances; புணர்ச்சிக்கு இணங்குகை. (யாழ். அக.)

வசிகரணம்^{2} vaci-karaṇam, *n.* <வசி^{2}+. Sword; வாள். (யாழ். அக.)

வசிகரம்^{1} vacikaram, *n.* <*vaśī-kara.* 1. See வசீகரணம். அணிநதேர்ாதமக்கு வசிகரமாய் (திருப்போ. சந். பிள். காப. 5). 2. Beauty; அழகு.

வசிகரம்^{2} vacikaram, *n.* 1. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.) 2. Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

வசிகரமருந்து vacikara-maruntu, *n.* <வசிகரம்^{1}+. (Erot.) A drug that charms and enslaves the person to whom it is administered; உண்டோரைப் பிரயோகித்தவர் வசமாக்கும் மருந்து. (கொக்கோ. 1, 26.)

வசிகரன் vacikaran, *n.* <id. See வசீகரன்.

வசிகரி-த்தல் vacikari-, *11 v. tr.* <id. 1. To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசப்படுத்துதல். உயிரை வசிகரிக்கு மந்திர மொன்று (கந்தபு. அசுராயா. 23). பசையி னெஞ்சர் தமையெல்லாம் பத்தாவாக வசிகரித்தும் (உத்தரரா. இராவணன்பிறப். 19). 2. To request; வேண்டுதல். (யாழ். அக.)

வசிகரிப்பு vacikarippu, *n.* <வசிகரி-. Petition, prayer; விண்ணப்பம். (யாழ். அக.)

வசிகன் vacikan, *n.* <*vaśya.* 1. One who is his own master; சுவாதீனன். (இலக். அக.)

வசிகாமரம் vacikāmaram, *n.* Panicled golden-blossomed pear tree. See சிலந்தி^{2}, 1. (சங். அக.)

வசிட்டம் vaciṭṭam, *n.* A Sanskrit text-book on Hindu law; வாசிட்டம். (யாழ். அக.)

வசிட்டன் vaciṭṭan, *n.* <*Vaśiṣṭha.* A Vēdic Ṛṣi, one of *catta-riṣikaḷ*, q.v.; சத்த ரிஷிகளுள் ஒருவர். சுமந்திரனே வசிட்டனே சொல்லீர் நீரே (திவ். பெருமாள். 9, 7).

வசித்தல் vacittal, *n.* See வசி^{9}, 1. (சூடா.)

வசித்துவம் vacittuvam, *n.* <*vaśi-tva.* The supernatural power of subduing all to one's own will, one of *aṣṭamā-citti*, q.v.; அஷ்டமாசித்தியுள் எல்லாவற்றையும் தன்வசமாக்கும் சித்தி. (திருவிளை. அட்டமா. 27.)

வசிதடி vaci-taṭi, *n.* <வசி^{1}-+தடி^{2}. Piece cut off; கண்டமாச்சிய துண்டம். வசிதடி சமைப்பின் (பரிபா. 5, 39).

வசிதை vacitai, *n.* <*vaśi-tā.* Possession of irresistible power or strength; தடுத்தற்கரிய ஆற்றலுடைமை. வசிதை வலியாராற் றடுப்பரிய வாழ்வே (சிவதரு. சிவஞானயோ. 90).

வசியகுளிகை vaciya-kuḷikai, *n.* <வசியம்^{1} +. Magic pill which brings other persons under the influence of its possessor; தன்னை வைத்திருப்பவனுக்குப் பிறரை வசமாகச்செய்விக்கும் மாயமாத்திரை. யாவரும் வசிய குளிகை . . . மாதருக் கநிருபவின்பம (திருவேங். சத. 89).

வசியத் vaciyat, *n.* <U. *waṣīat.* Will, nuncupative document; மரணசாஸனம். (C. G.)

வசியநூல் vaciya-nūl, *n.* <வசியம்^{1}+. Treatise dealing with the art of bewitching a person; ஒருவர் மனத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையை விரிக்கும் சாஸ்திரம்.

வசியப்பொருத்தம் vaciya-p-poruttam, *n.* <id.+. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q.v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுளொன்று. (விதான. கடிமண. 4, உரை.)

வசியம்^{1} vaciyam, *n.* <*vaśya.* 1. Being docile or subjugated; வசப்படுகை. 2. Great attachment; devoted love; காதல். ஒப்பாறு வசிய முணடாய் (கொககோ. 1, 28). 3. See வசீகரணம், 1. 4. Magic art of bringing under control a person, spirit or deity, one of *aṣṭa-karmam*, q.v.; அஷ்டகருமங்களுள் மக்களையும் சுர பூத கிரகம் ஆவேசம் முதலியவற்றையும் வசஞ்செய்யும் வித்தை. (வேதா. சூ. 16, உரை.) 5. Actual possession; கைவசம். (W.)

வசியம்^{2} vaciyam, *n.* prob. *vāsa.* Cloves; கிராம்பு. (மலை.)

வசியமருந்து vaciya-maruntu, *n.* <வசியம்^{1}+. See வசிகரமருந்து.

வசியர் vaciyar, *n.* <*vaiśya.* Members of the Vaiśya caste; வைசியர். அன்பார வசியாக்கே யாம (சைவச. பொது. 95). (சூடா.)

வசியை vaciyai, *n.* <*vaśyā.* Faithful wife, as obedient; பதிவிரதை. (யாழ். அக.)

வசிரம் vaciram, *n.* <*vaśira.* 1. Elephant pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (மலை.) 2. Sea-salt; கடலுப்பு. (மூ. அ.)

வசிவு vacivu, *n.* < வசி¹-. 1. Scar, cicatrice; பிளத்தலாலுண்டாம் வடு. *வானமின்னு வசிவு பொழிய* (மலைபடு. 97). 2. Curvature; bend; வளைவு. (பிங்.) 3. Arch, vault; சமான். (W.)

வசினி vacini, *n.* < *vaśinī*. Indian misquit; வன்னி. (சங். அக.)

வசிஷ்டன் vaciṣṭaṉ, *n.* < *Vaśiṣṭha*. See வசிட்டன்.

வசீகரசக்தி vacīkara-cakti, *n.* < *vaśī-kara* +. 1. Power of attraction; மனத்தைக்கவரும் சக்தி. 2. Magic spell; hypnotic power; வசியஞ் செய்யும் ஆற்றல்.

வசீகரணம் vacīkaraṇam, *n.* < *vaśī-karaṇa*. 1. Subjugation; fascination; attraction; வசப்படுத்துகை. 2. The arrow of Kāma that subjugates a person; காமன் கணைகளுள் வசீகரத்தைச் செய்யும் அம்பு. 3. Art of subjugation by magic, one of *aṟupattunālu-kalai*, q.v.; அறுபத்துநாலு கலையுள் பிறரை வசஞ்செய்வதாகிய வித்தை. (W.)

வசீகரநித்திரை vacīkara-nittirai, *n.* < வசீகரம் +. Hypnotic sleep, trance; வசீகரசக்தியால் மயங்கித் தூங்குந் தூக்கம். *Mod.*

வசீகரம் vacīkaram, *n.* < *vaśī-kara*. See வசீகரணம், 1. (W.)

வசீகரன் vacīkaraṉ, *n.* < *vaśī-kara*. One who fascinates and charms; வசியப்படுத்துவோன். (யாழ். அக.)

வசீகரி-த்தல் vacīkari-, 11 *v. tr.* < வசீகரம். To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசமாக்குதல். *காருகரை வசீகரித்து* (சி. போ. பா. 12, 3, பக். 235, சுவாமிநா. பதிப்பு).

வசீரம் vacīram, *n.* < *vaśīra*. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.)

வசீரன் vacīraṉ, *n.* [T. *vajīru*, K. *vajīra*.] 1. Hero; வீரன். *வாளபய சோதர வசீரனே* (விறலிவிடு. 1097). 2. Horseman; குதிரைவீரன். 3. Minister; மந்திரி.

*வசு*¹ vacu, *n.* < *vasu*. 1. A class of Gods. See அஷ்டவசுக்கள். *வசுக்க டோன்றினார* (பாரத. குருகுல. 61). (பிங்.) 2. Flame; சுவாலை. *வசுவரி வதிர்ந்த திவ்வனம்* (கம்பரா. தாடகை. 42). 3. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (பிங்.) *வசுவெனு மாகாா வீசனும்* (திருப்பு. 334). 4. Gold; பொன். (பிங்.) 5. Wealth; treasure; செல்வம். 6. Ray of light; கிரணம். (யாழ். அக.) 7. Gem; இரத்தினம். (உரி. நி.) 8. Water; நீர். (சங். அக.) 9. Tree; மரப்பொது. (யாழ். அக.) 10. Calf; பசுக்கன்று. (பிங்.)

*வசு*² vacu, *n.* cf. வசி¹³. Garlic. See வெள்வெண்காயம். (மலை.)

வசுக்கணாள் vacukkaṇāḷ, *n.* < வசு¹ + நாள். The 23rd *nakṣatra*. See அவிட்டம். (பிங்.)

வசுகந்திகை vacukantikai, *n.* prob. *vasta-gandhā*. A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய்வேளை. (சங். அக.)

வசுகம் vacukam, *n.* < *vasuka*. Madar. See எருக்கு. (இலக். அக.)

வசுகிரி vacu-kiri, *n.* < *vasu* +. Mt. Mēru, as of gold; [பொன்மலை] மேருமலை. *செணடினுல் வசுகிரி திரிதரிடு செழியன்* (பாரத. முதற்போா. 43).

வசுகூபம் vacukūpam, *n.* < *vasu-kūpa*. Urine; சிறுநீர். (சங். அக.)

வசுகூபு vacukūpu, *n.* < *vasu-kūpi*. See வசுகூபம். (யாழ். அக.)

வசுதாதரம் vacutātaram, *n.* < *vasudhā-dhara*. Mountain; மலை. (யாழ். அக.)

வசுதாதிபன் vacutātipaṉ, *n.* < *vasudhā-dhipa*. King; அரசன். (யாழ். அக.)

வசுதாரை vacutārai, *n.* < *vasu-dhārā*. Alakāpuri, Kubēra's capital; அளகாபுரி. (யாழ். அக.)

வசுதேவன் vacutēvaṉ, *n.* < *Vasudēva*. Father of Kṛṣṇa; கண்ணபிரான் தந்தை. *நஙகள கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே* (திவ். பெருமாள். 7, 3).

வசுதை vacutai, *n.* < *vasu-dhā*. Earth, as having mineral wealth; பூமி. (பிங்.) *நீணமுடி வசுதை யாவு மளநதன* (கந்தபு. காவலாளாவதை, 2).

வசுந்தரை vacuntarai, *n.* < *vasun-dharā*. See வசுதை. (பிங்.)

வசுநரை vacunarai, *n.* Tamarind; புளி. (சங். அக.)

வசுநாள் vacu-nāḷ, *n.* < வசு¹ +. See வசுக்கணாள். (திவா.)

வசுப்பிராணன் vacu-p-pirāṇaṉ, *n.* < *vasu-prāṇa*. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (யாழ். அக.)

வசுமதி vacumati, *n.* < *vasu-*. See வசுதை. (பிங்.)

வசுவசி vacuvaci, *n.* See வசுவாசி. (யாழ். அக.)

வசுவாசி vacuvāci, *n.* Mace, dried outer covering of nutmeg. See சாதிபத்திரி. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வசூரி vacūri, *n.* <*masūrī.* Small-pox; அம்மைநோய். *Loc.*

வசூரை vacūrai, *n.* <*vasūrā.* Harlot; வேசை. (*யாழ். அக.*)

வசூல் vacūl, *n.* <U. *wasūl.* 1. Collection; சேகரிப்பு. 2. Collections, as of revenue; சேகரிக்கும் வரி முதலியன. (C. G.)

வசூல்பாக்கி vacūl-pākki, *n.* <வசூல்+. Uncollected balance; நிலுவைத் தொகை. (W.)

வசூலத்து vacūlattu, *n.* <Arab. *vasūlat.* See வசூல். (W.)

வசூலி-த்தல் vacūli-, 11 *v. tr.* <வசூல். To collect, as revenue; வரி முதலியவற்றைத் தண்டுதல்.

வசை[1] vacai, *n.* cf. *vacas.* 1. Reproach, censure, blame, stigma, calumny; பழிப்பு. *அடிசில் வருநாக்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை* (*புறநா.* 10). 2. See வசைகவி, 1. (*தொல். பொ.* 437.) 3. Fault, defect; குற்றம். *வசை தீர்ந்த வென்னலம்* (*கலித்.* 26, 14). 4. Ladle; அகப்பை. (*யாழ். அக.*)

வசை[2]**-தல்** vacai-, 4 *v. intr.* <வசை[1]. To censure, blame, calumniate; வசைகூறுதல். *வசையுநர்க் கறுத்த பகைவர* (*பதிற்றுப்.* 32, 15).

வசை[3] vacai, *n.* <*vaśā.* 1. Sterile cow; மலட்டுப்பசு. (*சூடா.*) 2. Cow; பசு. (*யாழ். அக.*) 3. Female elephant; பெண்யானை. (*யாழ். அக.*) 4. Husband's sister; கணவன் சகோதரி. (*யாழ். அக.*) 5. Woman; பெண். (*யாழ். அக.*) 6. Daughter; மகள். (*யாழ். அக.*) 7. Wife; மனைவி. (*யாழ். அக.*)

வசை[4] vacai, *n.* <*vasā.* Marrow, fat; நிணம். *வசை சீசகமென் றிருவகையாய்த் துன்னும் புலவால்* (*சேதுபு. வேதா.* 30).

வசை[5]**-தல்** vacai-, 4 *v. intr.* cf. வசி[1]-. [T. *vañcu.*] (J.) 1. To bend, incline, lean; வளைதல். 2. To be environed; to be encompassed; to be enclosed; சூழப்படுதல்.

வசை[6]**-த்தல்** vacai-, 11 *v. tr.* Caus. of வசை[5]-. (J.) 1. To bend, incline; to make crooked; வளைத்தல். 2. To surround, encompass, encircle; சூழ்தல்.

வசைக்கடம் vacaikkaṭam, *n.* <வசை[1]. An ancient poem in *kali* verse, dealing with satire; செம்பொருளங்கதம்பற்றிக் கலிப்பாவால் அமைந்த ஒரு பழையநூல். (*தொல். பொ.* 437, *உரை.*)

வசைக்கவி vacai-k-kavi, *n.* See வசைகவி. (W.)

வசைக்கூத்து vacai-k-kūttu, *n.* <வசை[1] +. A dance caricaturing persons and holding them up to ridicule; நகைத்திறச் சுவைபற்றி நிகழும் விதூடகக் கூத்து. (*சிலப்.* 3, 13, *உரை.*)

வசைகவி vacai-kavi, *n.* <id.+கவி[3]. (W.) 1. Satiric poem; lampoon; வசைகூறும் பாடல். 2. Satirist; வசைபாடுவோன்.

வசைச்சொல் vacai-c-col, *n.* <id.+. Abusive language; நிந்தைச்சொல். *Colloq.*

வசைப்பாட்டு vacai-p-pāṭṭu, *n.* <id.+. See வசைகவி, 1.

வசையம் vacaiyam, *n.* See வச்சயம். (*அக. நி.*)

வசையுநர் vacaiyunar, *n.* <வசை[2]-. 1. Those who blame or censure; calumniators; வசைகூறுவோர். (*பதிற்றுப்* 32, 15, *உரை.*) 2. Enemies, as revilers; பகைவர். *வசையுநர்க்கறுத்த பகைவர* (*பதிற்றுப்.* 32, 15).

வசைவக்கணம் vacai-vakkaṇam, *n.* <வசை[1] + *vakkaṇa.* Reproach; பழிப்பு. *வசை வக்கணம் பேசுகிறான்.* (J.)

வசைவினை vacai-viṉai, *n.* <id.+. Blameworthy conduct or act; துர்நடத்தை. (W.)

வசைவு vacaivu, *n.* <வசை[2]-. See வசை[1], 1. *செவிசுடு கீழ்மை வசைவுகளே வையும்* (*திவ். திருவாய்.* 7, 5, 3).

வஞ்சகச்சொல் vañcaka-c-col, *n.* <வஞ்சகம்+. Deceitful talk or speech; ஏமாற்றும் பேச்சு.

வஞ்சகம் vañcakam, *n.* <*vañcaka.* 1. Artfulness, cunning; தந்திரம். 2. Fraud, deceit; ஏமாற்றம். *வஞ்சகப் பெரும் புலைபனேனையும்* (*திருவாச.* 5, 96). 3. Hiding; மறைவு. (*யாழ். அக.*) 4. See வஞ்சகன், 4. (*யாழ். அக.*)

வஞ்சகமூடி vañcaka-mūṭi, *n.* <வஞ்சகம்+மூடு-. Tortoise; ஆமை. (*யாழ். அக.*)

வஞ்சகன் vañcakaṉ, *n.* <*vañcaka.* 1. Artful, cunning man; தந்திரக்காரன். (*சூடா.*) *இருணிற வஞ்சகர்* (*கம்பரா. படைத்தலைவர்வதை.* 10). 2. Deceiver, impostor, cheat; ஏமாற்றுபவன். *இந்த வஞ்சகனை யாளா நினையாய்* (*தாயு. மௌன.* 6). 3. Rogue; தூர்த்தன். (*யாழ். அக.*) 4. Jackal; நரி. (*யாழ். அக.*)

வஞ்சகாசுரம் vañcakācuram, *n.* prob. *vañcakāsura.* Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (*மலை.*)

வஞ்சகாரம் vañcakāram, *n.* See வஞ்சகாசுரம். (*மலை.*)

வஞ்சகி vañcaki, n. <vañcakī. 1. Artful, cunning woman; தந்திரக்காரி. 2. Deceitful woman; ஏமாற்றுபவள். என்சகிமார் வஞ்சகிமா ரென்றால் (தனிப்பா. i, 321, 15).

வஞ்சந்தீர் - தல் vañcan-tīr-, v. intr. <வஞ்சம்[1] + தீர்[1]-. To take revenge; to be revenged; பழிவாங்குதல். (யாழ். அக.)

வஞ்சநவிற்சி vañca-naviṟci, n. <id. + நவில்-. (Rhet.) A figure of speech in which the effect of one cause is ascribed to another or a feeling is dissembled by being attributed to a cause other than the real; ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடு முதலியவற்றை மற்றொரு காரணத்தால் நிகழ்ந்தனவாகக்கூறும் அணி. (அணியி. 86)

வஞ்சப்பழிப்பு vañca-p-paḻippu, n. <id. +. (Rhet.) Apparent censure of an object, artfully suggesting the censure of another object, a figure of speech; ஒன்றன் பழிப்பினால் மற்றொன்றன் பழிப்புத் தோன்றக்கூறும் அலங்கார வகை. (அணியி. 31.)

வஞ்சப்புகழ்ச்சி vañca-p-pukaḻcci, n. <id. +. (Rhet.) Apparent praise or censure of an object, artfully suggesting the censure or praise either of the same object or another; ஒன்றன் பழிப்பினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றன் புகழ்ச்சியேனும், ஒன்றன் புகழ்ச்சியால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக் கூறும் அலங்காரவகை. (அணியி. 30.)

வஞ்சப்பெண் vañca-p-peṇ, n. <id. +. 1. A female servant of Kāḷi. See சங்கினி. (சூடா.) 2. See வஞ்சகி. வஞ்சப் பெண்ணைஞ்சுண்ட வண்ணல் (திவ். பெரியதி. 2, 6, 7).

வஞ்சபாவம் vañca-pāvam, n. <id. + bhāva. Deceitfulness; வஞ்சகத்தன்மை. வஞ்ச பாவம் வரும்வழி மாற்றி (உத்தரரா. அரக்கா. 26).

வஞ்சம்[1] vañcam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; கபடம். போற்றுமின் வஞ்சம் (நாலடி, 172). 2. Lie; பொய். வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து (கலித். 89). 3. Cruelty, violence; கொடுமை. வஞ்சக கருங்கடனஞ் சுண்டார்போலும் (தேவா. 519, 4.) (பிங்.) 4. Sword; வாள். (பிங்.) 5 See வஞ்சினம். (அரு. நி.) 6. Revenge; பழிக்குப்பழி. 7. Illusion; மாயம். (யாழ். அக.) 8. cf. aṃśa. Smallness, littleness; சிறுமை. (திவா.) 9. Destruction, ruin; அழிவு. நஞ்சினி தருந்தினு நல்வினை மாட்சி வஞ்ச மில்லோர்க் கமிழ்தா கற்றே (ஞானா. 32, 2).

வஞ்சம்[2] vañcam, n. <vaṃśa. See வமிசம். (இலக். அக.)

வஞ்சம்[3] vañcam, n. 1. cf. pra-pañca. Universe; பிரபஞ்சம். மாயையினுள்ள வஞ்சம (சி. சி. 1, 15) 2. Sal. See ஆச்சா. (இலக். அக)

வஞ்சம்வை-த்தல் vañcam-vai-, v. intr. <வஞ்சம்[1] +. To harbour malicious thoughts and be on the watch for revenge; பழிவாங்கப் பார்த்தல். (W.)

வஞ்சரம் vañcaram, n. [T. vañjaramu.] See வஞ்சிரம்.

வஞ்சலம் vañcalam, n. prob. வன்-மை + சலம்[3]. Serpent; பாம்பு. (சங். அக.)

வஞ்சவம் vañcavam, n. See வஞ்சலம். (சது.)

வஞ்சவிறுதி vañca-v-iṟuti, n. <வஞ்சம்[2] +. Pretended death; பொய்ச் சாக்காடு. வஞ்சவிறுதி நெஞ்சுணத் தேற்றி (பெருங். இலாவாண. 9, 39).

வஞ்சன் vañcaṉ, n. <வஞ்சம்[1]. 1. Deceitful person; வஞ்சகக்குணமுடையவன். வஞ்சனே னடியே னெஞ்சினிற் பிரியா வானவா (திவ். பெரியதி. 1, 6, 7). 2. See வஞ்சகன், 1, 3.

வஞ்சனம் vañcaṉam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; வஞ்சகம். தலைவன்கண் நிகழ்ந்த வஞ்சனம் (கலித். 4, உரை). 2. cf. வஞ்சரம். A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனி vañcaṉi, n. <vañcanī. 1. A female servant of Kāḷi. See இடாகினி. (பிங்.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.) 3. The Goddess Māyā; மாயையென்னுந் தேவதை. வஞ்சனி தன்படை மாணடு போநதுழி (கநதபு. யுததகாண. நகா புகு. 45). 4. Woman; பெண். (சது.) 5. See வஞ்சகி. (இலக். அக.) 6. Asseveration; ஆணை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனை vañcaṉai, n. <vañcanā. 1. See வஞ்சகம், 1, 2. புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய (திருவாச. 1, 55). 2. Illusion; மாயை. (பிங்.) வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப்போக்கி (கம்பரா. உருக்காட். 17). 3. See வஞ்சனைப் புணர்ப்பு. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்து (சிலப். 3, 56). 4. Lie, falsehood; பொய். (பிங்.) 5. Oath; asseveration; சபதம். (W.) 6. Goddess; தெய்வப்பெண். (பிங்.) 7. Woman; பெண். (பிங்.)

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு vañcaṉai-p-puṇarp-pu, n. <வஞ்சனை +. A method of composition in which the letters of the vaṉkaṇam sound like those of the meṉ-kaṇam, the stress not falling on them; இசைகொள்ளா எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்று வந்தபோது மெல்லொற்றுப் போல நெகிழ்த்துப் புணர்க்கை. (சிலப். 3, 56, அரும்.)

வஞ்சனையாளன் vañcanai-y-āḷaṉ, *n.* <id.+. Deceiver; வஞ்சிப்போன். (பிங்.)

வஞ்சி[1]-த்தல் vañci-, *11 v. tr.* <*vañc.* To deceive, defraud, cheat; ஏமாற்றுதல். வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணா ரில (குறள், 276).

வஞ்சி[2] vañci, *n.* 1. (Pros.) See வஞ்சிப்பா. வஞ்சியடியே யிருசீரத்தாகும (தொல். பொ. 357). 2. (Mus.) A secondary melody-type of *marutam* class; மருதயாழ்த்திறத்து ளொன்று. (பிங்.)

வஞ்சி[3] vañci, *n.* perh. *vañjula.* 1. See வஞ்சிக்கொடி. கரிக்குனறுரித்த தஞ்சுவித்தாய வஞ்சிக் கொம்பினையே (திருவாச. 6, 19). 2. Glabrous mahua of the Malabar coast. See ஆற்றிலுப்பை. (L.) 3. Four-seeded willow. See ஆற்றுப்பாலை. (L.) 4. Gulancha. See சீந்தில். (மூ. அ.) 5. (Puṟap.) Major theme describing the advance of a king against his enemies with a view to annexing their territories, one of *puṟattiṇai*, q.v.; புறத்திணையுள் மண்கோள்ளப் பகைவர்மேற் செல்வதைக் கூறுவது. (தொல். பொ. 62.) 6. (Puṟap.) Theme describing the decision of a king to wear the *vañci* flowers on his head and to advance against his enemies, with a view to annexing their territories; அரசன் வஞ்சிமலரைத் தலையிற்சூடிப் பகைவர் நாட்டைக்கொள்ளுமாறு அவர் மேற்செல்லக் கருதியதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 1.) 7. Woman; பெண். (பிங்.) 8. The Goddess of Dharma. See தருமதேவதை. (யாழ். அக.) 9. Karūr, capital of the Cēra country; சேரர் தலைநகரான கருவூர். வாடாவஞ்சி வாட்டும (புறநா. 39, 17). 10. Koḍuṅkōḷūr; கொடுங்கோளூர். வஞ்சிமணிவா யிலையணைந்தார (பெரியபு. வெள்ளானைச. 22). 11. See வஞ்சிநாடு. 12. Umbrella; குடை. (பிங்.). 13. Arrowroot flour. See கூகை நீறு. (நாமதீப. 398.)

வஞ்சி[4] vañci, *n.* <M. *vañji. Nāñ.* 1. Canoe, படகு. 2. Hundi chest or box kept in a temple for voluntary contributions; கோயிலிற் காணிக்கை செலுத்தும் உண்டிப்பெட்டி. இவன் வஞ்சிமுறித்த கள்வன.

வஞ்சிக்களம் vañci-k-kaḷam, *n.* <வஞ்சி[3] +களம்[2]. See வஞ்சி[3], 9, 10. எழில் வஞ்சிக்களத்திற் றோன்றி (தேசிகப. பிரபந்தஸாரம். 8).

வஞ்சிக்கொடி vañci-k-koṭi, *n.* <id.+. Common rattan of South India, m. cl., *Calamus rotang*; கொடிவகை. (L.)

வஞ்சிச்சீர் vañci-c-cīr, *n.* <வஞ்சி[2]+சீர்[2]. (Pros.) See வஞ்சியுரிச்சீர். (தொல். பொ. 332.)

வஞ்சித்தாழிசை vañci-t-tāḻicai, *n.* <id.+. (Pros.) A poem of three stanzas of four lines each, each line having two metrical feet and the whole poem dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றுசெய்யுள் அடுக்கிவரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14.)

வஞ்சித்திணை vañci-t-tiṇai, *n.* <வஞ்சி[3]+. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 5. (பு. வெ. 3, உரை.)

வஞ்சித்துறை[1] vañci-t-tuṟai, *n.* <வஞ்சி[2] +. (Pros.) A stanza of four lines of two metrical feet each, dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் ஒரு செய்யுள் வருவதாகிய வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14.)

வஞ்சித்துறை[2] vañci-t-tuṟai, *n.* <வஞ்சி[3] +. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 6 வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையுமாகும (பு. வெ. 3).

வஞ்சித்தூக்கு vañci-t-tūkku, *n.* <வஞ்சி[2] +. (Pros.) The lines of *vañci* metre, mainly occurring in Paripāṭal; பரிபாடலில் வஞ்சியடிகளால் வரும் பகுதி. (தொல். பொ. 433, உரை.)

வஞ்சிநாடு vañci-nāṭu, *n.* <வஞ்சி[3]+. 1. The Chēra country; சேரநாடு. (மணிமே. 11, 3, 75.) 2. The Travancore State; திருவிதாங்கூர் ராச்சியம்.

வஞ்சிநெடும்பாட்டு vañci-neṭum-pāṭṭu, *n.* <வஞ்சி[2]+நெடு-மை+பாட்டு[1]. Paṭṭiṉa-p-pālai. See பட்டினப்பாலை. (யாப். வி. 37, உரை.)

வஞ்சிப்பா vañci-p-pā, *n.* <id.+பா[4]. (Pros.) One of the four chief kinds of metre; நால்வகைப்பாவினுளொன்று.

வஞ்சிப்பாட்டு[1] vañci-p-pāṭṭu, *n.* <id.+பாட்டு[1]. A dramatic poem, ஒரு பழைய நாடக நூல். (தொல். பொ. 492, உரை.)

வஞ்சிப்பாட்டு[2] vañci-p-pāṭṭu, *n.* <வஞ்சி[4] +id. Boatman's song; ஓடப் பாட்டு. *Nāñ.*

வஞ்சிப்பு vañcippu, *n.* <வஞ்சி-. Deceit; ஏமாற்றுகை. (இலக். அக.)

வஞ்சியர்தரிசனம் vañciyar-taricaṉam, *n.* <வஞ்சி[3]+தரிசனம்[1]. Mirror; கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

வஞ்சியரவம் vañci-y-aravam, *n.* <id. +. (Puṟap.) Theme describing the furious advance of an army against the enemy, with drums beating and elephants roaring; வீரமுரசுடனே யானைமுழங்கப் பகைவர்மீது சேனை சோபித்துக் கிளர்வதைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 2.)

வஞ்சியன் vañciyaṉ, *n.* See வஞ்சியான். (மணிமே.)

வஞ்சியான் vañciyāṉ, *n.* <வஞ்சி[3]. 1. The Cēra king; சேரமன்னன். 2. Native of the Cēra

வஞ்சகி vañcaki, n. <vañcakī. 1. Artful, cunning woman; தந்திரக்காரி. 2. Deceitful woman; ஏமாற்றுபவள். என்சகிமார் வஞ்சகிமா ரென்றுரல் (தனிப்பா. i, 321, 15).

வஞ்சந்தீர்-தல் vañcan-tīr-, v. intr. <வஞ்சம்[1] + தீர்[1]-. To take revenge; to be revenged; பழிவாங்குதல். (யாழ். அக.)

வஞ்சநவிற்சி vañca-naviṟci, n. <id. + நவில்-. (Rhet.) A figure of speech in which the effect of one cause is ascribed to another or a feeling is dissembled by being attributed to a cause other than the real; ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடு முதலியவற்றை மற்றொரு காரணத்தால் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறும் அணி. (அணியி. 86.)

வஞ்சப்பழிப்பு vañca-p-paḻippu, n. <id. +. (Rhet.) Apparent censure of an object, artfully suggesting the censure of another object, a figure of speech; ஒன்றன் பழிப்பினால் மற்றொன்றன் பழிப்புத் தோன்றக்கூறும் அலங்கார வகை. (அணியி. 31.)

வஞ்சப்புகழ்ச்சி vañca-p-pukaḻcci, n. <id. +. (Rhet.) Apparent praise or censure of an object, artfully suggesting the censure or praise either of the same object or another; ஒன்றன் பழிப்பினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றன் புகழ்ச்சியேனும், ஒன்றன் புகழ்ச்சியால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக் கூறும் அலங்காரவகை. (அணியி. 30.)

வஞ்சப்பெண் vañca-p-peṇ, n. <id. +. 1. A female servant of Kāḷi. See சன்மினி. (சூடா.) 2. See வஞ்சகி. வஞ்சப் பெண்ணைஞ்சுண்ட வண்ணல் (திவ். பெரியதி. 2, 6, 7).

வஞ்சபாவம் vañca-pāvam, n. <id. + bhāva. Deceitfulness; வஞ்சகத்தன்மை. வஞ்ச பாவம் வரும்வழி மாற்றி (உத்தரரா. அரக்கா. 26).

வஞ்சம்[1] vañcam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; கபடம். போற்றுமின் வஞ்சம் (நாலடி, 172). 2. Lie; பொய். வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து (கலித். 89). 3. Cruelty, violence; கொடுமை. வஞ்சக் கருங்கடனஞ் சுண்டார்போலும் (தேவா. 519, 4.) (பிங.) 4. Sword; வாள். (பிங.) 5 See வஞ்சினம். (அரு. நி.) 6. Revenge; பழிக்குப்பழி. 7. Illusion; மாயம். (யாழ். அக.) 8. cf. aṃśa. Smallness, littleness; சிறுமை. (திவா.) 9. Destruction, ruin; அழிவு. நஞ்சினி தருந்தினு நலவினை மாட்சி வஞ்ச மில்லோராக் கமிழ்தா கற்றே (ஞானா. 32, 2).

வஞ்சம்[2] vañcam, n. <vaṃśa. See வமிசம். (இலக். அக.)

வஞ்சம்[3] vañcam, n. 1. cf. pra-pañca. Universe; பிரபஞ்சம். மாயையினுள்ள வஞ்சம் (சி. சி. 1, 15). 2. Sal. See ஆச்சா. (இலக். அக.)

வஞ்சம்வை-த்தல் vañcam-vai-, v. intr. <வஞ்சம்[1] +. To harbour malicious thoughts and be on the watch for revenge; பழிவாங்கப் பார்த்தல். (W.)

வஞ்சரம் vañcaram, n. [T. vañjaramu.] See வஞ்சிரம்.

வஞ்சலம் vañcalam, n. prob. வன்-மை + சலம்[3]. Serpent; பாம்பு. (சங். அக.)

வஞ்சவம் vañcavam, n. See வஞ்சலம். (சது.)

வஞ்சவிறுதி vañca-v-iṟuti, n. <வஞ்சம்[2] +. Pretended death; பொய்ச் சாக்காடு. வஞ்சவிறுதி நெஞ்சுணத் தேற்றி (பெருங். இலாவாண. 9, 39).

வஞ்சன் vañcaṉ, n. <வஞ்சம்[1]. 1. Deceitful person; வஞ்சகக்குணமுடையவன். வஞ்சனே னடியே னெஞ்சினிற் பிரியா வானவா (திவ். பெரியதி. 1, 6, 7). 2. See வஞ்சகன், 1, 3.

வஞ்சனம் vañcaṉam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; வஞ்சகம். தலைவன்கண் நிகழ்ந்த வஞ்சனம (கலித். 4, உரை). 2. cf. வஞ்சரம். A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனி vañcaṉi, n. <vañcanī. 1. A female servant of Kāḷi. See இடாகினி. (பிங.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.) 3. The Goddess Māyā; மாயையென்னுந் தேவதை. வஞ்சனி தன்படை மாணடு போநதுழி (கந்தபு. யுத்தகாண். நகர புகு. 45). 4. Woman; பெண். (சது.) 5. See வஞ்சகி. (இலக். அக.) 6. Asseveration; ஆணை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனை vañcaṉai, n. <vañcanā. 1. See வஞ்சகம், 1, 2. புலனைந்தும வஞ்சனையைச் செய்ய (திருவாச. 1, 55). 2. Illusion; மாயை. (பிங.) வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப்போக்கி (கம்பரா. உருக்காட். 17). 3. See வஞ்சனைப் புணர்ப்பு. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்து (சிலப். 3, 56). 4. Lie, falsehood; பொய். (பிங.) 5. Oath; asseveration; சபதம். (W.) 6. Goddess; தெய்வப்பெண். (பிங.) 7. Woman; பெண். (பிங.)

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு vañcaṉai-p-puṇarppu, n. <வஞ்சனை +. A method of composition in which the letters of the vaṉkaṇam sound like those of the meṉ-kaṇam, the stress not falling on them; இசைகோள்ளா எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்று வந்தபோது மெல்லொற்றுப் போல நெகிழ்த்துப் புணர்க்கை. (சிலப். 3, 56, அரும்.)

வஞ்சனையாளன் vañcaṉai-y-āḷaṉ, *n.* <id. +. Deceiver; வஞ்சிப்போன். (பிங்.)

வஞ்சி¹-த்தல் vañci-, 11 *v. tr.* <*vañc.* To deceive, defraud, cheat; ஏமாற்றுதல். வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணா ரில் (குறள், 276).

வஞ்சி² vañci, *n.* 1. (Pros.) See வஞ்சிப்பா. வஞ்சியடியே யிருசீரத்தாகும் (தொல். பொ. 357). 2. (Mus.) A secondary melody-type of *marutam* class; மருதயாழ்த்திறத்து ளொன்று. (பிங்.)

வஞ்சி³ vañci, *n.* perh. *vañjula.* 1. See வஞ்சிக்கொடி. கரிகுன்றுரித்த தஞ்சுவித்தாய வஞ்சிக கொம்பினையே (திருவாச. 6, 19). 2. Glabrous mahua of the Malabar coast. See ஆற்றிலுப்பை. (L.) 3. Four-seeded willow. See ஆற்றுப்பாலை. (L.) 4. Gulancha. See சீந்தில். (மூ. அ.) 5. (Puṟap.) Major theme describing the advance of a king against his enemies with a view to annexing their territories, one of *puṟattiṇai,* q.v.; புறத்திணையுள் மண்கோள்ளப் பகைவர்மேற் செல்வதைக் கூறுவது. (தொல். பொ. 62) 6. (Puṟap.) Theme describing the decision of a king to wear the *vañci* flowers on his head and to advance against his enemies, with a view to annexing their territories; அரசன் வஞ்சிமலரைத் தலையிற்சூடிப் பகைவர் நாட்டைக்கொள்ளுமாறு அவர் மேற்செல்லக் கருதியதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 1.) 7. Woman; பெண். (பிங்.) 8. The Goddess of Dharma. See தருமதேவதை. (யாழ். அக.) 9. Karūr, capital of the Cēra country; சேரர் தலைநகரான கருவூர். வாடாவஞ்சி வாட்டும (புறநா. 39, 17). 10. Koḍunkōḷūr; கொடுங்கோளூர். வஞ்சிமணிவா யிலையணைந்தார (பெரியபு. வெள்ளானைச. 22). 11. See வஞ்சிநாடு. 12. Umbrella; குடை. (பிங்). 13. Arrowroot flour. See கூகை நீறு. (நாமதீப. 398.)

வஞ்சி⁴ vañci, *n.* <M. *vañji.* *Nāñ.* 1. Canoe, படகு. 2. Hundi chest or box kept in a temple for voluntary contributions; கோயிலிற் காணிக்கை செலுத்தும் உண்டிப்பெட்டி. இவன வஞ்சிமுறித்த கள்வன்.

வஞ்சிக்களம் vañci-k-kaḷam, *n.* <வஞ்சி³ + களம்². See வஞ்சி³, 9, 10. எழில வஞ்சிக்களத்திற் றேன்றி (தேசிகப. பிரபந்தஸாரம். 8).

வஞ்சிக்கொடி vañci-k-koṭi, *n.* <id. +. Common rattan of South India, m. cl., *Calamus rotang;* கொடிவகை. (L.)

வஞ்சிச்சீர் vañci-c-cīr, *n.* <வஞ்சி² + சீர்². (Pros.) See வஞ்சியுரிச்சீர். (தொல். பொ. 332.)

வஞ்சித்தாழிசை vañci-t-tāḻicai, *n.* <id. +. (Pros.) A poem of three stanzas of four lines each, each line having two metrical feet and the whole poem dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றுசெய்யுள் அடுக்கிவரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய. 14.)

வஞ்சித்திணை vañci-t-tiṇai, *n.* <வஞ்சி³ +. (Puṟap.) See வஞ்சி³, 5. (பு. வெ. 3, உரை.)

வஞ்சித்துறை¹ vañci-t-tuṟai, *n.* <வஞ்சி² +. (Pros.) A stanza of four lines of two metrical feet each, dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் ஒரு செய்யுள் வருவதாகிய வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய் 14.)

வஞ்சித்துறை² vañci-t-tuṟai, *n.* <வஞ்சி³ +. (Puṟap.) See வஞ்சி³, 6. வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையுமாகும (பு. வெ. 3).

வஞ்சித்தூக்கு vañci-t-tūkku, *n.* <வஞ்சி² +. (Pros.) The lines of *vañci* metre, mainly occurring in Paripāṭal; பரிபாடலில் வஞ்சியடிகளால் வரும் பகுதி. (தொல். பொ. 433, உரை.)

வஞ்சிநாடு vañci-nāṭu, *n.* <வஞ்சி³ +. 1. The Chēra country; சேரநாடு. (மணிமே. 11, 3, 75) 2. The Travancore State; திருவிதாங்கூர் ராச்சியம்.

வஞ்சிநெடும்பாட்டு vañci-neṭum-pāṭṭu, *n.* <வஞ்சி² + நெடு-மை + பாட்டு¹. Paṭṭiṉa-p-pālai. See பட்டினப்பாலை. (யாப. வி. 37, உரை)

வஞ்சிப்பா vañci-p-pā, *n.* <id. + பா⁴. (Pros.) One of the four chief kinds of metre; நால்வகைப்பாவினுளொன்று.

வஞ்சிப்பாட்டு¹ vañci-p-pāṭṭu, *n.* <id. + பாட்டு¹. A dramatic poem, ஒரு பழைய நாடக நூல். (தொல். பொ. 492, உரை.)

வஞ்சிப்பாட்டு² vañci-p-pāṭṭu, *n.* <வஞ்சி⁴ + id. Boatman's song; ஓடப் பாட்டு. *Nāñ.*

வஞ்சிப்பு vañcippu, *n.* <வஞ்சி-. Deceit; ஏமாற்றுகை. (இலக். அக.)

வஞ்சியர்தரிசனம் vañciyar-taricaṉam, *n.* <வஞ்சி³ + தரிசனம்¹. Mirror; கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

வஞ்சியரவம் vañci-y-aravam, *n.* <id. +. (Puṟap.) Theme describing the furious advance of an army against the enemy, with drums beating and elephants roaring; வீரமுரசுடனே யானைமுழங்கப் பகைவர்மீது சேனை சோபித்துக் கிளர்வதைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 3, 2.)

வஞ்சியன் vañciyaṉ, *n.* See வஞ்சியான். (மணிமே.)

வஞ்சியான் vañciyāṉ, *n.* <வஞ்சி³. 1. The Cēra king; சேரமன்னன். 2. Native of the Cēra

country; சேரநாட்டான். வஞ்சியான் வஞ்சியான் (முதலொள. பெருந்தொ. 616).

வஞ்சியுரிச்சீர் vañci-y-uriccīr, *n.* <வஞ்சி² +. (Pros.) Metrical foot of three *acai* or syllables, chiefly found in *vañci-p-pā*, of four varieties, viz., *tēmāṅkaṉi, puḷimāṅkaṉi, kūviḷaṅkaṉi, karuviḷaṅkaṉi;* தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கூவிளங்கனி கருவிளங்கனி என்று நான்குவகைப் பட்ட நிரையசையீற்றவான மூவசைச்சீர்கள். நிரை யிறு நான்கும் வஞ்சி யுரிச்சீர (யாப. வி. 12, பக். 61).

வஞ்சிரம் vañciram, *n.* prob. வன்-மை + சிரம்². 1. Sea-fish, bluish, attaining 6 feet in length, *Cybium guttatum;* நீலநிறமும் ஆறடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை. 2. Seer, bluish, attaining 3 feet in length, *Cybium interruptum;* நீலநிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வஞ்சிவிருத்தம் vañci-viruttam, *n.* <வஞ்சி² + *vṛtta*. (Pros.) A stanza of four lines of three metrical feet each; முச்சீரடி நான்காய் வரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14.)

வஞ்சிவேந்தன் vañci-vēntaṉ, *n.* <வஞ்சி³ +. 1. King who makes constant war, impelled by land-hunger; மண்வேட்கையால் மேற்சென்றேனும் எதிர்த்தேனும் போர்செய்யும் அரசன். (தொல். பொ. 62, உரை.) 2. Cēra king, as ruler of Vañci; [வஞ்சிநகரத் தலைவன்] சேரன். (பிங்.)

வஞ்சினக்காஞ்சி vañciṉa-k-kāñci, *n.* <வஞ்சினம் +. (Purap.) Theme of a king declaring that he may be accursed if he does not succeed in subduing his enemies; மன்னவன் தன் பகைவரைத் தாழப்பண்ணவேண்டி இன்னது செய்த லாற்றேனாயின் இன்னவாறாகக்கடவேன் என்று சபதஞ்செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 4, 9.)

வஞ்சினம் vañ-ciṉam, *n.* prob. வன்-மை + சினம். 1. Oath, asseveration; சூளுறவு. வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர் (பதிற்றுப. 41, 18). 2. Rage; கடுங்கோபம்.

வஞ்சீசன் vañcīcaṉ, *n.* <வஞ்சி³ + ஈசன். The king of Travancore; திருவிதாங்கூர் மன்னன். வஞ்சீச மங்களம.

வஞ்சு vañcu, *n.* See வஞ்சகம். வஞ்சே வல்லரே (தேவா. 828, 3).

வஞ்சுளம்¹ vañcuḷam, *n.* <*vañjula*. 1. Asōka tree. See அசோகு, 1. (மலை.) 2. East Indian kino; வேங்கைமரம். (மலை.) 3. See வஞ்சிக்கொடி. (நாமதீப. 311.)

வஞ்சுளம்² vañcuḷam, *n.* prob. *mañjula*. See வஞ்சுளன். (அரு. நி.)

வஞ்சுளன் vañcuḷaṉ, *n.* <வஞ்சுளம்². A species of king-crow. See காரிப்புள். (பிங்.)

வஞ்சூரன் vañcūraṉ, *n.* prob. வன்-மை +. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வஞ்சை vañcai, *n.* <வஞ்சி³. See வஞ்சி³, 9, 10. வஞ்சையப்பராக் கறிவிப்பதே (தேவா. 1167, 10).

வஞ்சைக்களம் vañcai-k-kaḷam, *n.* <வஞ்சை +. See வஞ்சி³, 9, 10. (மணிமே.)

வட்கர்¹ vaṭkar, *n.* <வட்கு-. 1. Fault; குற்றம். (புறநா. 100, உரை.) 2. Cut or injury in the middle, as on a palmyra stem; இடைமுரிவு. (சிலப. 25, 146, அரும.)

வட்கர்² vaṭkar, *n.* <id. + அர் (suff.) See வட்சார். வட்கர போகிய வளரிளம் போந்தை (புறநா. 100).

வட்கல் vaṭkal, *n.* <id. (சுடா.) 1. Shame; வெட்கம். 2. Modesty, shyness, bashfulness; கூச்சம். 3. Ruin, injury; destruction; கேடு. 4. Dimness; faintness of light; ஒளிமழுக்கம்.

வட்கார் vaṭkār, *n.* <id. + ஆ neg. +. Enemies; பகைவர். வட்கார திரையன நழுவெழ வெய்தூநின்றேன் (திருக்கோ. 152).

வட்காரம் vaṭkāram, *n.* cf. சவர்க்காரம். A kind of salt; வெடிகாரம். (சங். அக.)

வட்கிலான் vaṭkilāṉ, *n.* <வட்கு- + இல் neg. +. Enemy; பகைவன். (இலக். அக.)

வட்கு¹-தல் vaṭku-, 5 *v. intr.* cf. வெட்கு-. 1. To be ashamed; வெட்குதல். வட்கின வெனப் பெரி தடைத்தகுயில் வாய்கள (பாகவத. 10, வேய்ங் குழ. 6). 2. To be shy, bashful; கூசுதல். அரன் குன்றென்றே வட்கி (திருக்கோ 116). 3. To be destroyed; கெடுதல். அதகங்கண்ட பையரவுகம போல வட்க (சீவக. 403). 4. To humble; to lower oneself; தாழ்தல். வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ (பழமொ. 204). 5. To be dim; to be lit faintly; ஒளி மழுங்குதல். (சுடா.)

வட்கு² vaṭku, *n.* <வட்கு¹-. 1. Shame; வெட்கம். 2. Bashfulness, shyness, modesty; நாணம். வட்கில ளிறையும் (திவ். திருவாய். 7, 2, 3). 3. Injury, ruin; கேடு. வட்கிலானைக் கவான்மிசை வைத்து (காஞ்சிப்பு. நாரசிங். 6).

வட்கு³-தல் vaṭku-, 5 *v. intr.* <வண்-மை. To flourish; to be luxuriant, as a plant; வளம் பெறுதல். முட்கொணச்சுமரம் . . . வட்கி நீணடதற் பின் மழுவுந் தெறும (சூளா. சீய. 72).

வட்டக்கட்டில் vaṭṭa-k-kaṭṭil, *n.* <வட்டம்¹ +. A circular cot; மண்டலாகாரமாகச் செய்த கட்டில்வகை. மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில் (நெடுநல். 123, உரை).

வட்டக்கண்ணி vaṭṭa-k-kaṇṇi, *n.* <id. +. See வட்டிக்கண்ணி. (L.)

வட்டக்கணக்கன் vaṭṭa-k-kaṇakkaṉ, n. <id.+. Accountant of a *vaṭṭam* or group of villages; ஒருவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களுக்குரிய கணக்கன். *Loc.*

வட்டக்கப்பல் vaṭṭakkappal, n. A variety of tobacco; புகையிலைவகை. *Loc*

வட்டக்காய் vaṭṭakkāy, n. <வட்டம்[1]+ காய்[3]. [T. *vaṭṭakāya.*] Testicle; அண்டம். *Colloq.*

வட்டக்காரன் vaṭṭa-k-kāraṉ, n. <வட்டம்[2] +காரன்[1]. Money-changer; வட்டத்துக்குப் பணமாற்றுவோன். (C. G.)

வட்டக்கிணறு vaṭṭa-k-kiṇaṟu, n. <வட்டம்[1]+. Small, circular well; வட்டமாக அமைந்த சிறுகிணறு.

வட்டக்கிலுகிலுப்பை vaṭṭa-k-kilukilup-pai, n. prob. id.+. Rattlewort, blue-flowered, *Crotolaria verrucosa;* செடிவகை. (பதார்த்த. 253.)

வட்டக்குடில் vaṭṭa-k-kuṭil, n. <id.+ குடில்[1]. Big hut; பெருங் குடிசை. (யாழ். அக.)

வட்டக்குடை vaṭṭa-k-kuṭai, n. <id.+. State-umbrella; அரசர்க்குரிய குடை. (சீவக. 860, உரை.)

வட்டக்கெண்ணை vaṭṭakkeṇṇai, n. Indian lotus croton See கண்டோராங்கி, 2. (Nels.)

வட்டக்கைச்சில் vaṭṭa-k-kaiccil, n. <வட்டம்[1]+கச்சில்[2]. The lower half of a coconut-shell; தேங்காயின் அடிப்பாதியோடு. (யாழ். அக.)

வட்டக்கொட்டை vaṭṭa-k-koṭṭai, n. <id. +. Round pillow; வட்டமான தலையணை.

வட்டக்கோல் vaṭṭa-k-kōl, n. <id.+ கோல்[1]. See வட்டாகிருதி. (W.)

வட்டக்கோள் vaṭṭa-k-kōḷ, n. <id.+ கோள்[1]. See வட்டம்[1], 2. (சிலப். 10, 102, உரை.)

வட்டகை vaṭṭakai, n. <id. 1. Area, region; பிரதேசம். ஊர் நாற்காத வட்டகை (சிலப். 5, 133, உரை). 2. See வட்டம்[1], 9, 10. 3 See வட்டகைநிலம். (W.) 4. Small bowl; சிறுகிண்ணம். கொடியனார் வெள்ளி வட்டகை யூன்றிவாய் மடுப்ப (சீவக. 938). 5. Metal cup; வட்டில். செம்பொற் றாமணி வட்டகையோடு (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 333).

வட்டகைநிலம் vaṭṭakai-nilam, n. <வட்டகை+. Enclosed field; அடைப்புக்கட்டிய நிலம்.

வட்டகைமணியம் vaṭṭakai-maṇiyam, n. <id.+. See வட்டமணியம். (W.)

வட்டங்கூட்டு-தல் vaṭṭaṅ-kūṭṭu-, v. intr. <வட்டம்[1]+. To prepare; தயாராதல். *Tinn.*

வட்டச்சீட்டு vaṭṭa-c-cīṭṭu, n. <வட்டம்[2] +. A kind of chit transaction; நிதிச்சீட்டுவகை.

வட்டசட்டம் vaṭṭa-caṭṭam, n. <வட்டம்[1] +. Regularity, orderliness; ஒழுங்கு *Loc.*

வட்டஞ்சுற்று-தல் vaṭṭañ-cuṟṟu-, v intr. <id.+. To go in a circuitous or round-about route; சுற்றி வளைந்துசெல்லுதல். வட்டஞ் சுற்றியும் வழியே போ. *Nāñ.*

வட்டணம் vaṭṭaṇam, n. <*aṭṭana*. 1. Shield; பரிசை. இட்ட வட்டணங்கண மேலெறிந்த வேல (கலிங். 413). 2. A kind of big shield; நெடும்பரிசைவகை. (யாழ். அக.)

வட்டணி-த்தல் vaṭṭaṇi-, 11 v. <வட்டம்[1]. (J.) *tr.* To make round or circular; வட்டமாக்குதல்.—*intr.* To become round or circular; வட்டமாதல்.

வட்டணிப்பு vaṭṭaṇippu, n. <வட்டணி-. Roundness, circularity, rotundity; வட்டமாயிருக்கை. குண்டல மெனறு வட்டணிப்படைச் சொல் லவுமாம (திருவிருத். 57, வ்யா. பக். 318).

வட்டணை[1] vaṭṭaṇai, n. cf. வக்கணை[1]. Flowery speech; learned jargon. See வக்கணை[1], 3. வட்டணை பேசுவர் (பதி஠ெ. கோபப்பிர. 85).

வட்டணை[2] vaṭṭaṇai, n. prob. *vartula*. 1. See வட்டம்[1], 1. (பிங்.) வாயினாலால் வட்டணைப பந்தா செய்த சிலந்தி (தேவா. 507, 2). 2. Globe, ball; உருண்டை. 3. Circular course, as of a horse; வட்டமான செலவு. மாபபுணடா வாசியின் வட்டணைமேல் (கமபரா. படைத். 97). 4. Moving left and right, as in pugilistic performance; இடசாரி வலசாரியாச்ச் சுற்றுகை. சுற்றிவரும வட்டணையிற் ரேன்று வகைகலந்து (பெரியபு. ஏனதி. 29). 5. (Nāṭya.) A gesture with both hands. See கமலவருத்தனை. வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி (மணி. 7, 43) 6. Cymbals; தாளக்கருவி. கொமமைக் குயவட்டணை கொணடிலனே (கம்பரா. அதிகாயன். 9). 7. (Mus.) Beating time; தாளம் போடுகை. (பிங்.) 8. Beating; அடிக்கை. (அரு. நி.) 9. Dashing against; மோத்துகை. (அரு. நி.)

வட்டணை[3] vaṭṭaṇai, n. <வட்டணம். Shield; கேடகம். மன்னவாகாணை வட்டணைவா ளெடுத்து (கல்லா. 48, 8).

வட்டணை[4] vaṭṭaṇai, n. <வட்டம்[1]+ அணை[4]. Circular bed or cushion; வட்டமான அணை. வட்டணை . . . இரிஇயினரே (சீவக. 2433).

வட்டணையுறுத்து-தல் vaṭṭaṇai-y-uṟut-tu-, v. intr. <வட்டணை[2]+. (Mus.) To beat time; தாளம்போடுதல். (W.)

வட்டத்தலைப்பா vaṭṭa-t-talaippā, *n.* <வட்டம்[1]+. A kind of head-dress; தலைப்பா வகையிலொன்று. (யாழ். அக.)

வட்டத்தாமரை vaṭṭa-t-tāmarai, *n.* prob. id.+. 1. Indian lotus croton, s. tr., *Macaranga indica;* மரவகை. 2. See வட்டிக்கண்ணி. (L.)

வட்டத்தாளி vaṭṭa-t-tāḷi, *n.* <id.+தாளி[5]. A shrub, *Acalypha hispida;* செடிவகை. (M. M. 938.)

வட்டத்திரி vaṭṭa-t-tiri, *n.* <id.+திரி[3]. (W.) 1. Match of a gun; துப்பாக்கிக்கு நெருப்பு வைக்குந் திரி. 2. Small roll of cloth put into the pierced lobe of the ear for widening the aperture; சாதிடு திரி.

வட்டத்திருப்பி vaṭṭa-t-tiruppi, *n.* <id.+திருப்பி[2]. 1. Velvet leaf, kidney-leaved bracteate moonseed, m. cl., *Cissampelos pareira;* கொடிவகை. 2. Sickle-leaf. See அரிவாண்மணைப் பூண்டு. (L.) 3. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப் பாளை. (மலை.)

வட்டத்துத்தி vaṭṭa-t-tutti, *n.* <id.+துத்தி[1]. See வட்டிக்கண்ணி.

வட்டத்தொப்பி vaṭṭa-t-toppi, *n.* <id.+தொப்பி[2]. A kind of hat; தொப்பிவகை. (யாழ். அக.)

வட்டத்தோல் vaṭṭa-t-tōl, *n.* <id.+தோல்[3]. Shield; கேடகம். வட்டத்தோல் வரிபுறங் கிடந்தசைய (திருவிளை. நரிபரி. 30).

வட்டதரி vaṭṭa-tari, *n.* prob. id.+தரி-. Ashy babool. See விடத்தேர். *Loc.*

வட்டதிட்டம் vaṭṭa-tiṭṭam, *n.* <id.+திட்டம்[1]. Proper course; நேர்மையான ஏற்பாடு. வட்டதிட்டந் தெரிந்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். *Loc.*

வட்டநரிவிரட்டி vaṭṭa-narivirattı, *n.* <id.+. Rattlewort. See வட்டக்கிலுகிலுப்பை. (மூ. அ.)

வட்டப்பக்கா vaṭṭa-p-pakkā, *n.* <id.+. Madras measure, when made with a wide circular mouth; அகன்ற வட்டவடிவாயமைந்த பக்காப்படிவகை.

வட்டப்பாலை vaṭṭa-p-pālai, *n.* <id.+பாலை[1]. (Mus.) One of the four bases of the ancient Tamil music; தமிழிசையின் அடிப்படையான பகுப்பு நான்கனுளொன்று. (சிலப். 17, உரை, பக். 453.)

வட்டப்பாறை vaṭṭa-p-pārai, *n.* <id.+. 1. Round, flat stone or rock; வட்டமான பாறை. வட்டப்பாறை நாச்சியார். (W.) 2. Rocky, barren ... 3. Round, flat stone for triturating sandalwood; சந்தனக்கல். வட்டப்பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்ள சந்தனமா . . . தேய்க்குருன் (திருவாலவா. 51, 6).

வட்டப்புல் vaṭṭappul, *n.* <காவட்டம்புல். Citronella-grass. See காவட்டம்புல். (மூ. அ.)

வட்டப்பூ vaṭṭa-p-pū, *n.* <வட்டம்[1]+பூ[3]. A toe-ring; கால்விரலணிவகை. (சிலப். 6, 97, அரும்.)

வட்டப்போதிகை vaṭṭa-p-pōtikai, *n.* <id.+. A circular piece placed under the capital of a pillar; போதிகையின்கீழ் அமைத்த வட்ட வடிவான தாங்கல்வகை. (W.)

வட்டம்[1] vaṭṭam, <Pkt. *vaṭṭa*<*vṛtta*. *n.* 1. Circle, circular form, ring-like shape; மண்டலம். (தொல். சொல். 402, உரை.) 2. Halo round the sun or moon, a *karantuṟai-kōl*, பரிவேடம். (சிலப். 10, 102, உரை) (சினேந். 164.) 3. Potter's wheel, குயவன் திரிகை. (பிங்.) 4. Wheel of a cart; வண்டிச்சக்கரம். (யாழ். அக.) 5. The central portion of a leaf-plate for food; உண்கலமாய்த் தைக்கும் இலையின் நடுப்பாகம். *Loc.* 6. cf. *āvṛtti*. Turn, course, as of a mantra; தடவை. விநாயகா நாமத்தை நூற்றெட்டு வட்டஞ் செய்து (விநாயகபு. 74, 214). 7. Revolution, cycle; சுற்று. (W.) 8. Cycle of a planet; ஒரு கிரகம் வான மண்டலத்தை ஒரு முறை சுற்றிவருங் காலம். அவன் சென்று ஒரு வியாழவட்டமாயிற்று. 9. Circuit, surrounding area or region; சுற்றுப்பிரதேசம். கோயில் வட்டமெல்லாம் (சீவக. 949). 10. A revenue unit of a few villages; சில ஊர்களைக் கொண்ட பிரதேசம். 11. See வட்டணை[2], 3. தார் பொலி புரவிவட்டந் தான்புகக் காட்டினாற்கு (சீவக. 442). 12. Items or course of a meal; விருந்து முதலியவற்றிற்குச் சமைத்த உபகரணத்திட்டம். *Nāñ.* 13. A kind of pastry; அப்பவகை. பாகொடு பிடித்த விழைசூழ் வட்டம் (பெரும்பாண. 378). 14. See வட்டப்பாறை, 3. வடவாதந்த வானகேழ் வட்டம் (நெடுநல். 51). 15. Circular ornamental fan; ஆலவட்டம். செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கி (நெடுநல். 58). 16. Bracelet worn on the upper arm; வாகுவலயம். (பிங்.) 17. Scale-pan; தராசுத்தட்டு. வட்டம் தொதத்து வாணிபம் வாய்த்ததே (திருமந். 1781). 18. Hand-bell; கைம்மணி. (பிங்.) 19. Shield; கேடகம். ஐயிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிபப (திருமுரு. 111). (பிங்.) 20. A kind of pearl; முத்துவகை. முத்துவட்டமும் அனுவட்டமும் (S. S. I. I. ii, 22). 21. Seat; chair; பீடம். (யாழ். அக.) 22. Pond, tank; குளம். (பிங்.) 23. Receptacle; கொள்கலம். (யாழ். அக.) 24. Large waterpot; நீர்ச்சால். (பிங்.) 25. A kind of water-squirt; நீரெறிகருவி. பூநீர்பெய் வட்டமெறிய (பரிபா 21, 42). 26. Curve, bend; ...

வாரணி (தேவா. 5, 9). 27. A kind of boomerang; பாராவளை. புகரினர சூழ் வட்டத்தவை (பரிபா. 15, 61). (பிங்.) 28. Cloth; ஆடை. வாலிழை வட்டமும (பெருங். உஞ்சைக. 42, 208). (சூடா.) 29. Boundary, limit எல்லை. தொழுவல்வினை பொலலை வட்டங்கடந தோடுத துணமை (தேவா. 5, 9). 30. Polish, refinement; திருத்தம். வட்டமாய்ப் பேசி னான். Loc. 31. A unit for measuring the quantity of water=500 average potfuls, as the amount necessary for a panku for one week; ஐந்நூறு சால்கொண்ட நீரளவு. 32. Sect, tribe; மக்கட் பிரிவு. Loc. 33. The middle ear of an elephant; யானையின் நடுச்செவி. (பிங்.) 34. Lowness; depth, as of a valley; தாழ்வு. (அக. நி.) 35. Sheaves of paddy spread on a threshing-floor for being threshed; களத்திற் சூடடிப்பதற்குப் பரப்பிய நெற்கதிர். Nāñ. 36. See வட்டமரம், 2. (W.)—part. Each, every; தோறும். ஆட்டைவட் டம காசு ஒன்றுக்கு . . . பலிசை (S. I. I. 11, 122, 27).

வட்டம்² vaṭṭam, n. <U. baṭṭā. 1. Rate of exchange; money-changer's commission; நாணயமாற்றின் வட்டம். நாணயததின் வட்டமெனறும் (பணவிடு. 179). 2. Trade discount; ரொக்க வியாபாரத்திற் கொடுக்கும் தள்ளுபடி. Loc. 3. Profit; இலாபம். அநத வியாபாரததில எனக்கு வட்டமொனறு மில்லை.

வட்டம்பண்ணு-தல் vaṭṭam-paṇṇu-, v. tr. <வட்டம்¹+. To recite daily mantras, etc.; மந்திரம் முதலியவற்றை தினசரி செபித்தல். (J.)

வட்டம்பிரிதல் vaṭṭam-piriṭal, n. <வட் டம்²+. Gaining in exchange; நாணயமாற்றம் முதலியவற்றில் இலாபம்பெறுகை. (W.)

வட்டம்போடு-தல் vaṭṭam-pōṭu-, v. <வட்டம்¹+. intr. 1. See வட்டமிடு-. (W.) 2. To spread sheaves of paddy on the threshing-floor for being threshed; சூடடிக்க நெற்கதிர்களை நிலத்திற் பரப்புதல்.—tr. See வட்டமிடு-.

வட்டமடக்கி vaṭṭam-aṭakki, n. <id.+ மடககு-. See வட்டத்திருப்பி. (சங். அக.)

வட்டமணியக்காரன் vaṭṭamaṇiya-k-kāraṉ, n. <வட்டமணியம+காரன¹. Headman of a group of villages; நாட்டாண்மைக்காரன்.

வட்டமணியம் vaṭṭa-maṇiyam, n. <வட் டம்¹+. 1. Office of headman of a circle or group of villages; நாட்டாண்மை. 2. Village-headman; நாட்டாண்மைக்காரன்.

வட்டமனை vaṭṭa-maṉai, n. <id.+மனை¹. 1. Circular platform for idols, in a temple; கோயில் மூர்த்தங்களை வைப்பதற்குரிய வட்டமான பீடம். 2. Seat offered as a mark of respect; மரியாதையாக இடும் ஆசனம்.

வட்டமனைவேதிகை vaṭṭamaṉai-vētiyai, n <வட்டமனை+. See வட்டமனை. Loc.

வட்டமரம் vaṭṭa-maram, n <வட்டம்¹+. 1. Turning pole of an oil-press; செக்கின் ஆட்டு மரம். 2. A jungle tree; காட்டுமரவகை. (W.)

வட்டமறுதி vaṭṭam-aṟuti, n. <id.+. Conclusion; close, as of a chit fund; சீட்டு முதலியவற்றின் முடிவு. Colloq.

வட்டமிடு-தல் vaṭṭam-iṭu-, v. <id.+. intr. 1. To hover about, as a hawk; to gyrate; பறவை முதலியன சுற்றிவருதல். 2. To be round or globular; உருண்டையாதல். வட்டமிட் டடியிட்டு (தனிப்பா. 1, 200, 1). 3. To run in circular rounds, as a horse; சுழ்ந்துவருதல். வட்டமிடும பரிநகுலன் (தனிப்பா. 1, 322, 16).—tr. To hang about in order to gain an object; நோக்கங் கொண்டு சுற்றுதல்.

வட்டமேசைமகாநாடு vaṭṭa-mēcai-makā-nāṭu, n. <id.+மேசை+. Round table conference, as of persons sitting in conference round a circular table; தனிப்படக்கூட்டிய ஆலோசனைச்சபை Mod.

வட்டரவு vaṭṭaravu, n. <id. Circularity; வட்டவடிவு. (J.)

வட்டராயசம் vaṭṭa-rāyacam, n. <id.+. Revenue inspector's clerk; ஒருவகை உத்தியோகஸ்தரின் கீழ்க்குமாஸ்தா. (G. Tp. D. I, 241.)

வட்டறவு vaṭṭaṟavu, n. <வட்டு+அறு¹-. Final determination; முடிவாக அறுதியிடுகை. (யாழ். அக.)

வட்டன்¹ vaṭṭaṉ, n. <வட்டு. Round person; வட்டுப்போன்ற உடலுடையன். குறுவட்டா நின்னின் ளிழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு (கலித். 94, 27).

வட்டன்² vaṭṭaṉ, part. <வட்டம்¹. Each, every. See தோறும். ஆட்டைவட்டன் முக்குறுணி நெற பொலிசையாக (S. I. I. 11, 69, 3).

வட்டா vaṭṭā, n. perh. id. Plate, porringer, bowl; வாயகன்ற கலவகை. வட்டாவுந் தாம்பூலமுந் துகிலுந் தாஙகிநிறப (சீதக்.).

வட்டாகிருதி vaṭṭākiruti, n. <id.+ஆகிருதி. (W.) 1. Circular shape or form; ellipse or other curvilinear figure; வட்டவடிவு. 2. Periphery of a curvilinear figure; வட்டவடிவுள்ள வற்றின் சுற்றளவு.

வட்டாட்டு vaṭṭāṭṭu, n. <வட்டாடு-. Game of dice; வட்டுக்கொண்டு ஆடும் சூதாட்டம். வட்டாட் டாடிடம் பலவுங் கணடார் (கமபரா. மிதிலைக். 17).

வட்டாடு-தல் vaṭṭāṭu-, v. intr. <வட்டு+. To play with draughts or dice; வட்டையுருட்டிச் சூதாடுதல். அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே (குறள், 401).

வட்டாணி vaṭṭāṇi, n. <வட்டம்¹+. [T. vaṭāri.] Cleverness, as in speech; ability; சாமர்த்தியம். (திருவிருத். 71, அரும். பக். 371.)

வட்டாப்பத்து vaṭṭāppattu, n. prob. id. Fan made of a single talipot leaf; ஒற்றை ஓலையாற் செய்த விசிறி. (J.)

வட்டாரம் vaṭṭāram, n. <id.+ஆர்-. [T. vaṭāramu, K. vaṭara, Tu. vaṭṭāra.] 1. See வட்டம்¹, 9. (W.) 2. Compound round a house; வீட்டின் சுற்றுப்புறம். 3. House; வீடு. (W.) 4. Granary; தானியக்களஞ்சியம்.

வட்டி¹-த்தல் vaṭṭi-, 11 v. <வட்டம்¹. [K. baḍḍisu.] intr. 1. To be round in shape; வட்டமாதல். (யாழ். அக.) 2. To revolve; to move round and round; to gyrate; சுழலுதல். வட்டித்துப புயலே றுரைஇய வியலிரு ணடுநாள (அகநா. 218). 3. To swear; to take an oath; பிரதிக்கினை பண்ணுதல். வட்டித்தவிட்டா னெறிந்தான் (சிலப. 21, 45). 4. (Mus.) To beat time; தாளவோறுறுத்தல். (சூடா.)—tr. 1. To slap one's own shoulders, in defiance or challenge; தோள் புடைத்தல். செருவறைந்து பாழித்தோள் வட்டித்தார (பழமொ. 326). 2. To whirl; to swing round; சுழற்றுதல். மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்து (புறநா. 42). 3. To roll; to throw, as dice; உருட்டுதல். கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்ப (கலித். 136). 4. To serve, as an item of a meal, பரிமாறுதல். (W.) 5. To tie; கட்டுதல். அலங்கல் மாலை யாரப வட்டித்து (புறநா. 394). 6. To write; எழுதுதல். (சிலப. 21, 46, அரும்.) 7. To bend; வளைத்தல். (இலக். அக.) 8. To reprove, reprimand, censure; கடிதல். அவன் என்னை வட்டித்தான். (W.)

வட்டி² vaṭṭi, n. <வட்டி-. 1. Basket made of palm stem fibre; கடகப்பெட்டி. வேட்டுவன் மான்றசை சொரிந்த வட்டியும் (புறநா. 33). 2. Basket; கூடை. பல்கல வட்டியா (அகநா. 391). (பிங்.) 3. A measure of capacity = 1 nāḻi = 1 paṭi; படியளவுகொண்ட முகத்தலளவை. (தொல். எழுத். 170.) (பிங்.) 4. Cowry; பலகறை. வட்டி மாலைகண மானு மெயிற்றினா (கந்தபு. வீரபத். 38). (W.) 5. Path, way; வழி. (அக. நி.) 6. Porringer; கிண்ணம். (அக. நி.) 7. Giddiness during pregnancy; கர்ப்பிணிக்கு உண்டாம் மயக்கம். (W.) 8. See வட்டில், 7. (தேவா. 692, 7, பி-ம்.)

வட்டி³ vaṭṭi, n. <vṛddhi. 1. Interest on money; பணத்தைப் பிறன் உபயோகித்ததற்காக உடையவன் பெறும் ஊதியம். வட்டியை யறவாஙகுநா (கடம்ப. பு. இலீலா. 147). 2. Profit; இலாபம். (நாமதீப. 645.)

வட்டிக்கண்ணி vaṭṭi-k-kaṇṇi, n. prob. vṛtta+karṇa. Narrow woolly-stipuled lotus croton, s. tr., Macaranga roxburghii; ஒருவகைச் சிறுசெடி. (M. M. 588.)

வட்டிக்கருப்பட்டி vaṭṭi-k-karuppaṭṭi, n. See வட்டுக்கருப்பட்டி. Loc.

வட்டிக்குவட்டி vaṭṭikku-vaṭṭi, n. <வட்டி³+வட்டி³. 1. Interest on interest; வட்டித்தொகைக்குக் கொடுக்கும் மேல்வட்டி. 2. Compound interest; வட்டியை அசலோடு சேர்த்துக் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கும் வட்டி.

வட்டிகை¹ vaṭṭikai, n. <vartikā. 1. Painter's brush, drawing pencil; சித்திரமெழுதுங் கோல். வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின் (மணி. 4, 57). 2. Picture; portrait; சித்திரம். வட்டிகைப் பாவை நோக்கி (சீவக. 2085). (சூடா.)

வட்டிகை² vaṭṭikai, n. <vṛtta. 1. Circumference, as of a town; சுற்றளவு. 2. Circle; வட்டம். (யாழ். அக.) 3. Hand-bell; கைம்மணி. (யாழ். அக.) 4. cf. வட்டி². Basket; கூடை. (பிங்.) 5. cf. வட்டில். An item of paraphernalia; ஒருவகை விருது. அலகில்வட்டிகை தழல்விழித்தலால் (கலிங். 333). 6. Coracle, wicker-boat; ஓடவகை. துள்ளியல் வட்டிகை துடுப்பிற் கடைஇ (பெருங். உஞ்சைக். 40, 46).

வட்டிகை³ vaṭṭikai, n. prob. வட்டி-. An unguent, one of nāl-vakai-c-cāntu, q.v.; நால்வகைச்சாந்துள் ஒன்று. சீதவட்டிகை வாரிவாரி . . . இறைபப (இரகு வாகு. 44). (பிங்.)

வட்டிகைப்பலகை vaṭṭikai-p-palakai, n. <வட்டிகை¹+. Tablet for painting; சித்திர மெழுதும் பலகை. எழுதுகோலையும் வட்டிகைப் பலகையிலே போகட்டு (சீவக. 1107).

வட்டிகைப்பள்ளம் vaṭṭikai-p-pallam, n. <வட்டிகை²+. Fossa ovalis, a depression on the left wall of the right auricle of the heart; இருதயத்திலுள்ளதோர் குழி. (W.)

வட்டிகைப்பாவை vaṭṭikai-p-pāvai, n. <வட்டிகை¹+. Portrait; சித்திரப்பிரதிமை. வட்டிகைபபாவை நோக்கி (சீவக. 2085).

வட்டிச்சிட்டை vaṭṭi-c-ciṭṭai, n. <வட்டி³+சிட்டை³. Account book showing interest calculated up-to-date; வட்டிக்கணக்கு எழுதும் புத்தகம்.

வட்டிநாழி vaṭṭi-nāḻi, n. An ancient tax; ஒரு பழைய வரி. (S. I. I. ii. 521.)

வட்டிப்பு vaṭṭippu, n. <வட்டி-. 1. Vow; சூள். (நாமதீப. 667.) 2. Circle; வட்டம். (யாழ். அக.)

வட்டிமேல்வட்டி vaṭṭi-mēl-vaṭṭi, n. <வட்டி³+. See வட்டிக்குவட்டி. (W.)

வட்டியில்லாக்கடன் vaṭṭi-y-illā-k-kaṭaṉ, n. <id.+இல் neg.+ஆ⁶-+. 1. Debt not carrying interest; வட்டியின்றிக் கொடுக்குங் கடன் தொகை. 2. Present made in expectation of a return; திரும்பச்செய்தலை எதிர்நோக்கிக் கொடுக்கும் நன்கொடை. Loc.

வட்டில் vaṭṭil, n. <vṛtta. cf. வட்டி². [K. baṭṭalu.] 1. Porringer, platter, plate, cup; கிண்ணம். பொன்வட்டில் பிடித்து (திவ். பெருமாள். 4, 3). 2. Measure of capacity. See வட்டி², 3. (தொல். எழுத். 170, இளம்பூ.) 3. Clepsydra; a small vessel with holes in the bottom, floating on the water and sinking at the end of a nāḻikai, being a contrivance for determining time; நாழிகைவட்டில். 4. Quiver for arrows; அம்புக்கூடு. வாளிவட்டில் புறம்வைத்து (கம்பரா. தேரேறு. 39). 5. Basket; கூடை. (அக. நி.) 6. Path, way; வழி. (அக. நி.) 7. An item of paraphernalia; ஒருவகை விருது. ஏறுமால் யானையே சிவிகையந்தளக மீச்சோபுபி வட்டில் (தேவா. 692, 7). 8. Draught-board; சொக்கட்டானறை. (W.) 9. Ball of dough, for preparing appaḷam; அப்பளஞ்செய்யுமாறு உருட்டிவைக்கும் மாவுண்டை. Loc.

வட்டிலை vaṭṭilai, n. <வடு¹+இலை. Caricature plant, m. sh., Graptophyllum hortense; முட்செடிவகை. (M. M. 293.)

வட்டிவாசி vaṭṭi-vāci, n. <வட்டி³+. 1. Rate of interest; வட்டிவிகிதம். 2. Interest; வட்டி.

வட்டிற்பூ vaṭṭiṟ-pū, n. <வட்டில்+பூ³. Lotus; தாமரைப்பூ. (சங். அக.)

வட்டினி vaṭṭiṉi, n. Wager, stake in a game; பந்தயப்பொருள். வட்டினி கொடுத்து . . . வட்டாட்டாடிடம் (கம்பரா. மிதிலை. 17).

வட்டு vaṭṭu, n. <Pkt. vaṭṭa <vṛtta. 1. Small spheroidal pawn, dice, draught; சூதாடுகருவி. கையாடு வட்டிற் றேருன்றும் (அகநா. 108). 2. Roundness; திரட்சி. (சூடா.) 3. Anything round; திரண்டபொருள். முட்டி வட்டனைய கோல முத்தலாய (சீவக. 2950). 4. A water-squirt; நீரேறிகருவிவகை. வண்ண நீர் கரந்த வட்டுவிட்டெறி வோரும் (பரிபா. 11, 55). 5. A circular piece used in pāṇṭi game; பாண்டிவிளையாட்டுக்குரிய சில். Loc. 6. A game-piece; விளையாட்டுக்கருவி வகை. கல்லாச்சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும் (நற். 3). குன்ற மணிவட்டினுருட்டு மாற்றல் (சீவக. 611). 7. See வட்டில், 9. Loc. 8. Candied sugar; கண்டசருக்கரை. (இலக். அக.) 9. Indian nightshade. See முள்ளி¹, 2. (மலை.) 10. The circular piece to which the ribs of an umbrella are joined; குடையிற் கம்பிகள் கூடும் இடம். Loc. 11. Small piece of cloth; சிறு துணி. Tj.

வட்டுக்கருப்பட்டி vaṭṭu-k-karuppaṭṭi, n. <வட்டு+. Large ball of jaggery; பனுட்டுக் கட்டி.

வட்டுக்கருப்புக்கட்டி vaṭṭu-k-karuppu-k-kaṭṭi, n. <id.+. See வட்டுக்கருப்பட்டி. (W.)

வட்டுக்காய் vaṭṭu-k-kāy, n. <id.+காய்³. Dice; சூதாடுகருவி.

வட்டுக்குத்தி vaṭṭukkutti, n. The part just below the top of a fresh palm leaf; பனைக்குருத்தி னடி. (W.)

வட்டுடை vaṭṭuṭai, n. <வட்டு+உடை. 1. Cloth tied round the waist and reaching down the knee; முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம். அந்நுண மருங்கு லிசைந்த வட்டுடை (மணி. 3, 122). 2. Garment; ஆடை. (பிங்.)

வட்டுப்போர் vaṭṭu-p-pōr, n. <id.+போர்³. Gambling; சூதாட்டம். வட்டுப்போர்கள் பொருதல் அரிய வாமாறு போல (பழமொ. 176, உரை).

வட்டுவப்பை vaṭṭuva-p-pai, n. <வட்டுவம்+பை⁴. See வட்டுவம் (W.)

வட்டுவம் vaṭṭuvam, n. [T. vaṭṭuvamu.] 1. Pouch in which betel leaves, nuts, chunam, tobacco, etc., are kept; வெற்றிலை முதலியன வைக்கும் பை. (W.) 2. Medicine pouch; மருந்துப் பை. வட்டுவத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு திரிகிறாரகளே (பிரதாப. விலா. 121). 3. Pocket inside a pouch or purse; பையின் உட்பை. (W.)

வட்டுறுப்பு vaṭṭuṟuppu, n. <வட்டம்¹. Exactness, precision, correctness; திருத்தம். (யாழ். அக.)

வட்டெலி vaṭṭeli, n. perh. id.+எலி¹. A species of rat, Mus brunneus; மரவெலி. (W.)

வட்டெழுத்து vaṭṭeḻuttu, n. <id.+. An ancient Tamil script; ஒருவகைப் பழைய தமிழெழுத்து. (I. M. P.)

வட்டை¹ vaṭṭai, n. <Pkt. vaṭṭā <vartman. Way; வழி. வல்லுயிர்தாங்கும வட்டை வந்தனை (கல்லா. 40, 13). (சூடா.)

வட்டை² vaṭṭai, n. <வட்டம்³. 1. Felloe, rim of a wheel; சக்கரத்தின் மேல் வளைமரம். உருள்கின்ற மணிவட்டை (சிலப். 29, உரைபபாட்டு மடை). 2. Car, chariot; தேர். (யாழ். அக.) 3. Stripes on a tiger's body; புலியி னுடல்வரி. (W.) 4. See வட்டகை, 1. 5. Mountain tamana oil tree. See மலைவட்டை. (L.) 6. Marote, l. tr., Hydnocarpus wightiana; மரவட்டைவகை. Kāṭar. 7. See வட்டப்பக்கா. Nāñ.

வட்டோடு vaṭṭōṭu, n. <id + ஓடு². Goldsmith's pot for live-coals; தட்டாருடைய தீச்சட்டி.

வட்புலி vaṭ-puli, n. prob. வன்-மை + புலி. Lion; சிங்கம். (சங். அக.)

வட vaṭa, adj. See வடக்கத்தி.

வடக்கத்தி vaṭakkatti, adj. <வடக்கு. North, northern; வடதிக்கிற்குரிய. Colloq.

வடக்கத்தியான் vaṭakkattiyāṉ, n. <வடக்கத்தி. Northerner; வடதிருப்பக்கத்தான். Loc.

வடக்கயிறு vaṭa-k-kayiṟu, n. <வடம்¹ +. 1. Large, stout rope or cable, as for drawing a temple-car; தேர் முதலியவற்றை இழுக்கும் பெருங் கயிறு. வடக்கயிறு வெண்ணாரமபா (தாயு. சச்சிதா. 2). 2. Cord of the ēr-nāḻi; ஏர்நாழிக்கயிறு. (W.)

வடக்கன் vaṭakkaṉ, n. <வடக்கு. [M. vaḍakkaṉ.] 1. See வடக்கத்தியான். 2. A variety of tobacco; புகையிலைவகை. Loc.

வடக்கிரு-த்தல் vaṭakkiru-, v. intr. <id. +. To sit facing north, taking a vow of fasting to death; உயிர்துறக்குந் துணிவுடன் வடக்குநோக்கி யிருந்து பிராயோபவேசவிரதத்தை மேற்கொள்ளுதல். புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந் தோனே (புறநா. 66, 8).

வடக்கு vaṭakku, n. [T. M. vaḍakku, K. baḍugu.] North, the north point of the compass; நாற்றிசையு ளொன்று.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை vaṭakku-t-tiruvīti-p-piḷḷai, n. <வடக்கு +. A Vaiṣṇava Ācārya who embodied the lectures of Nampiḷḷai on Tiruvāymoḻi into a commentary named Īṭu-muppattārāyirappaṭi; நம்பிள்ளை உபந்நியசித்ததைத் திருவாய்மொழிக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்ற வியாக்கியானமாக எழுதின வைஷ்ணவாசாரியர். வளளல வடககுத திருவீதிப்பிளளை . . . நன்குரைதத ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம (உபதேசரத். 44).

வடக்குநோக்கி vaṭakku-nōkki, n. <id. + நோக்கு-. Magnetic needle, as always indicating north; காந்தவூசி. (மனோன். iii, 3, 95.)

வடக்குமலையான் vaṭakku-malaiyāṉ, n. <id. +. See வடமலையான், 1.

வடக்குவடக்கா-தல் vaṭakku-vaṭakkā-, v. intr. <வடம்¹ + வடம்¹ +. To become matted, as hair; மயிர் முதலியன சடைபற்றுதல். Loc.

வடக்குவாசற்செல்வி vaṭakku-vācaṟ-celvi, n. <வடக்கு + வாசல் +. Kāḷi, as presiding at the northern gate of a town or city; [ஊரின வடபுறதது எல்லைத தெய்வம்.] காளி. Loc.

வடகம்¹ vaṭakam, n. <vaṭaka. A mixture of flour, herbs, spices, etc, made into lumps or balls and dried in the sun; அரைத்தமாவுடன் சரிச்சாமான்கள் சேர்த்துச் சமைத்து வெயிலில் உலர்த்திய சிறிய உருண்டை.

வடகம்² vaṭakam, n. perh. vastra. 1. Upper garment; மேலாடை. வடகமுந் துகிலுந் தோடும (சீவக. 462). 2. A superior kind of cloth; துகில்வகை (சிலப். 14, 108, உரை) 3. Skin; தோல். (பிங்.)

வடகயிலாயம் vaṭa-kayilāyam, n. <வட +. 1. Mt. Kailas. See கயிலை. 2. A Siva temple near Pērūr in the Coimbatore District; கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற் பேரூருக்கருகிலுள்ளதொரு சிவன் கோயில்.

வடகயிலை vaṭa-kayilai, n. <id. +. Mt. Kailas. See கயிலை. வடகயிலை யணடநாயக ரிருக்கும் (பெரியபு. திருநாவுக். 364).

வடகலை vaṭa-kalai, n. <id. + கலை⁴. 1. Sanskrit literature; வடமொழி நூல். செந்தமிழும் வடகலையுந் திகழ்ந்த நாவா (திவ். பெரியதி, 7, 7, 7). 2. Sanskrit; வடமொழி. வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம (கம்பரா. பாயி.). 3. See வடகலைநாமம். 4. A Vaiṣṇava sect, dist. fr. teṉ-kalai; ஒரு வைஷ்ணவப் பிரிவினர்.

வடகலைத்திருமண் vaṭakalai-t-tiruman, n. <வடகலை +. See வடகலைநாமம்.

வடகலைநாமம் vaṭakalai-nāmam, n. <id. +. The U-shaped caste of mark by the vaṭakalai Vaiṣṇavas; வடகலை வைஷ்ணவர் தரிக்குந் திருமண்காப்பு.

வடகலையார் vaṭakalaiyār, n. <id. A Vaiṣṇava sect. See வடகலை, 4.

வடகாற்று vaṭa-kāṟṟu, n. <வட +. North wind; வாடை. (சூடா.)

வடகிரி vaṭa-kiri, n. <id. + கிரி². Mt. Mēru, as the northern mountain; மேருமலை. (யாழ். அக.)

வடகிழக்கு vaṭa-kiḻakku, n. <id. +. North-east; வடக்குங் கிழக்குஞ் சேருங் கோணத்திசை.

வடகீழ்த்திசை vaṭa-kīḻ-t-ticai, n. See வடகிழக்கு. (யாழ். அக.)

வடகீழ்த்திசைப்பாலன் vaṭakīḻ-t-ticai-p-pālaṉ, n. <வடகீழ்த்திசை +. Īcāṉaṉ, as the regent of the North-east; ஈசானன். (யாழ். அக.)

வடகு vaṭaku, n. <வடகம்². Skin; தோல். (இலக். அக.)

வடகுணதிசை vaṭa-kuṇaticai, n. <வட +. See வடகிழக்கு.

வடகைலாயம் vaṭa-kailāyam, *n.* <id.+. Mt. Kailas. See கயிலை.

வடகோடு vaṭa-kōṭu, *n.* <id.+கோடு². The northern horn of the crescent moon; பிறைமதியின் வடக்குமுனை. வடகோ டுயர்ந்தென்ன தென்கோடு தாழ்ந்தென்ன வான்பிறைக்கே (பட்டி னத். திருப்பா.)

வடகோடை vaṭa-kōṭai, *n.* <id.+கோடை¹. North-west wind; வடமேற்குக் காற்று.

வடங்கன் vaṭaṅkaṉ, *n.* <*ṭaṅka*. Borax; வெண்காரம். (சங். அக.)

வடசொல் vaṭa-col, *n.* <வட+. See வடமொழி. வடசொற் கிளவி (தொல். சொல். 401).

வடதமிழ் vaṭa-tamiḻ, *n.* <id.+. See கிரந்த மொழி. (யாழ். அக.)

வடதளம் vaṭa-taḷam, *n.* <வடம்¹+தளம்³. Banyan leaf; ஆலிலை. வடதள வுதர வாணீ (மனோன். 1, 2, 110).

வடதிசை vaṭa-ticai, *n.* <வட+திசை². See வடக்கு.

வடதிசைத்தலைவன் vaṭaticai-t-talaivaṉ, *n.* <வடதிசை+. Kubera, as the regent of the North; குபேரன். (பிங்.)

வடதிசைப்பாலன் vaṭaticai-p-pālaṉ, *n.* <id.+. See வடதிசைத்தலைவன்.

வடதுருவம் vaṭa-turuvam, *n.* <வட+துருவம்¹. The North Pole; வடக்கிலுள்ள துருவம்.

வடதெற்கு vaṭa-teṟku, *n.* <id.+. North and south; வடக்கும் தெற்கும். வடதெற்கு விலங்கி (பதிற்றுப். 31).

வடதேசம் vaṭa-tēcam, *n.* <id.+தேசம்¹. Northern country or region; வடநாடு. (யாழ். அக.)

வடதேசவடமன் vaṭatēca-vaṭamaṉ, *n.* <வடதேசம்+. A sub-sect of *vaṭamaṉ*; வட மருள் ஒரு பிரிவினன்.

வடந்தை vaṭantai, *n.* <வடக்கு. 1. That which is in the north; வடதிசையிலுள்ளது. வடந்தைத் தணவளி (நெடுநல். 173). 2. North wind; வடகாற்று. தணபனி வடந்தை (ஐங்குறு. 263).

வடந்தைத்தீ vaṭantai-t-tī, *n.* prob. வடந்தை+தீ³. See வடவாமுகாக்கினி. சுடாநதெரி வடநதைத தீயும் (காஞ்சிப்பு. இருபத். 384).

வடநூல் vaṭa-nūl, *n.* <வட+. Sanskrit literature; வடமொழியிலுள்ள நூல். வடநூன் மரபும் புகன்றுகொணடே (வீரசோ. பாயி. 3).

வடநூலார் vaṭanūlār, *n.* <வடநூல். Sanskritists; வடமொழியில் வல்லார். வடநூலார தாமே பதிகமு முரையுஞ் செய்வார (பி. வி. 3, உரை).

வடநெறி vaṭa-neṟi, *n.* <வட+நெறி³. Literary convention or usage in Sanskrit; வட நூன்முறை. மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம (திவ். இயற். பெரிய. ம. 40).

வடப்படி vaṭa-p-paṭi, *n.* id.+படி³. A weight of 144 *palam;* 144 பலங்கொண்ட நிறை. (G. Tn. D. I, 237.)

வடபடி vaṭa-paṭi, *n.* See வடப்படி. *Loc.*

வடபத்தி vaṭapatti, *n.* prob. *vaṭa-patra*. See வடபத்திரம். (சங். அக.)

வடபத்திரசாயி vaṭapattira-cāyi, *n.* <*vaṭa-patra-śāyin*. Viṣṇu, as sleeping on a banyan leaf; ஆலிலையில் பள்ளிகொண்ட திருமால்.

வடபத்திரம் vaṭa-pattiram, *n.* <*vaṭa-patra*. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

வடபரதம் vaṭa-paratam, *n.* <வட+பரதம்¹. Northern India; வட இந்தியா. (W.)

வடபல்லி vaṭapalli, *n.* Woman's ornament for the forehead, part of *talai-k-kōlam;* தலைக்கோலத்திற் புல்லக மென்னும் ஆபரணம். (சிலப். 6, 107, உரை.)

வடபால்விதேகம் vaṭa-pāl-vitēkam, *n.* <வட+பால்²+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபாலிரேவதம் vaṭa-pāl-irēvatam, *n* <id.+id.+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபாற்பரதம் vaṭa-pāṟ-paratam, *n.* <id.+id.+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபுலம் vaṭa-pulam, *n.* <id.+. 1. Northern country; வடதேசம். வடபுல விமயத்து வாஙகுவிற் பொறித்த (சிறுபாண. 48). 2. *Uttara-kuru*, the earthly paradise; உத்தரகுரு. வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமாந்து (பதிற்றுப. 68, 13).

வடபூமி vaṭa-pūmi, *n.* <id.+. Northern country; வடதேசம்.

வடபெருங்கல் vaṭa-peru-ṅ-kal, *n.* <id. +பெருமை+. See வடமலை, 2. தென்குமரி வட பெருஙகல் (மதுரைக். 70).

வடபொழில் vaṭa-poḻil, *n.* <id.+. Northern region; வடக்கிலுள்ள பிரதேசம். நாவலந் தணபொழில் வடபொழி லாயிடை (பரிபா. 5, 8).

வடம்^{1} vaṭam, n. <*vaṭa*. 1. Cable, large rope, as for drawing a temple-car; கனமான கயிறு. வடமறறது (நன். 219, மயிலை.). 2. Cord; தாம்பு. (சூடா.) 3. A loop of coir rope, used for climbing palm-trees; மரமேறவுதவுங் கயிறு. *Loc.* 4. Bowstring; வில்லின் நாணி. (பிங்.) 5. String of jewels; மணிவடம். வடங்கள் அசையும்படி உடுத்து (திருமுரு. 204, உரை). (சூடா.) 6. Strands of a garland; chains of a necklace; சரம். இடைமங்கை கொங்கை வடமலைய (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். 39). 7. Arrangement; ஒழுங்கு. தொடங்கற் காலை வடமபட விளங்கும (ஞானா. 14, 41). 8. Banyan; ஆலமரம். (சூடா.) வடநிழற்கண ணூடிருந்த குருவே (தாயு. கருணா. 41).

வடம்^{2} vaṭam, n. 1. See வட்டம்^{1}, 1. (அக. நி.) 2. Plank of wood; பலகை. பக்கவடம்; கதவுவடம். *Nāñ.*

வடம்பிடி-த்தல் vaṭam-piṭi-, v. intr. <வடம்^{1}+. To draw a temple-car by seizing it by its cables; வடத்தைப்பிடித்துத் தேரிழுத்தல்.

வடமகிதரம் vaṭa-makitaram, n. <வட+. See வடமலை, 1. (இலக். அக.) சிரவுட மகிதர மெனக் குவிதது (பாரத. இராசசூய. 44).

வடமதுரை vaṭa-maturai, n. <id.+. Muttra, in North India; வட இந்தியாவிலுள்ள மதுராபுரி. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை (திவ். திருப்பா. 5).

வடமருது vaṭa-marutu, n. prob. வடம்^{1}+. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (L.)

வடமலை vaṭa-malai, n. <வட+மலை^{4}. 1. Mt. Mēru; மகாமேரு. வடமலைப்பிறந்த மணியும பொன்னும் (பட்டினப். 187). 2. The Himalayas; இமயமலை. வடமலைப் பெயர்குவை யாயின (புறநா. 67). 3. The Tiruppati Hills, as the northern boundary of the Tamil country; திருப்பதிமலை. தென்னனுயர் பொருப்பும தெய்வ வடமலையும (திவ். இயற். பெரிய ம. 6). 4. See, வடவரை, 2. மன்னு வடமலையை மத்தாக (திவ். இயற். பெரிய. ம. 105). 5. See வடமலையப்பப்பிள்ளையன். (பெருந்தொ. 1321.)

வடமலையப்பபிள்ளையன் vaṭamalai-y-appapiḷḷaiyan, n. <வடமலையப்பன்+பிள்ளையன்^{1}. A viceroy of the Tinnevelly regions under the Naiks of Madura, 1706 A.D., author of Macca-purāṇam; நாயகவரசரின் பிரதிநிதியாய்த் திருநெல்வேலிச்சீமையை யாண்டவரும் மச்சபுராணம் இயற்றியவருமான பிரபு.

வடமலையப்பன் vaṭamalai-y-appan, n. <வடமலை+. See வடமலையப்பபிள்ளையன். (பெருந்தொ. 1327.)

வடமலையான் vaṭamalaiyān, n. <id. 1. Viṣṇu, as residing in the Tiruppati Hills; திருப்பதித் திருமால். வடமலையாய் . . . அஞ்சேலென்று வந்தருளே (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். 6.) 2. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (W.)

வடமலைவாண்டன் vaṭamalai-vāṇṭan, n. <id.+வாழ்நன. See வடமலையான். (W.)

வடமலைவாணன் vaṭamalai-vāṇan, n. <id+id. See வடமலையான். (யாழ். அக.)

வடமன் vaṭaman, n. <வடக்கு. 1. Man of the north country; வடநாட்டான். 2. A division of Smārta Brahmins, as from the north; சுமார்த்தப்பிராமணரில் ஒருபிரிவினன்.

வடமீதி vaṭamīti, n. See வடவீதி. *Nāñ.*

வடமீன் vaṭa-mīn, n. <வட+மீன்^{1}. 1. See அருந்ததி, 2. 2. Arundhatī. See அருந்ததி, 1. வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி (புறநா. 122).

வடமுகம்^{1} vaṭa-mukam, n. <id.+. The northern quarter; வடபால். (யாழ். அக.)

வடமுகம்^{2} vaṭamukam, n. prob. மடைமுகம. Head of a water-course; சால்வாயின் தலைப்பு. (J.)

வடமுகில் vaṭamukil, n. Pāṇḍyan; பாண்டியன். (அக. நி.)

வடமூலகன் vaṭamūlakan, n. <*vaṭa-mūla-ga*. Śiva; சிவபிரான். (சங். அக.)

வடமேரு vaṭa-mēru, n. <வட+. See வடமலை, 1. கல்லன்றே . . . வடமேரு (கம்பரா. மாயாசனகப். 81).

வடமேற்கு vaṭa-meṟku, n. <id.+. North-west; வடக்கும் மேற்குஞ் சேர்ந்த கோணத் திசை.

வடமேற்றிசை vaṭa-meṟṟicai, n. <id. +மேல்+திசை^{2}. See வடமேற்கு.

வடமேற்றிசைக்குறி vaṭameṟṟicai-k-kuṟi, n. <வடமேற்றிசை+. Ass; கழுதை. (திவா.)

வடமேற்றிசைப்பாலன் vaṭameṟṟicai-p-pālan, n. <id.+பாலன்^{2}. Vāyu, as the regent of the North-west; வாயு. (யாழ். அக.)

வடமொழி vaṭa-moḻi, n. <வட+. 1. Sanskrit language; சம்ஸ்கிருத பாஷை. வடமொழி முதலான பிறகலைக்கடல்களுள்ளும் (நன். 459, மயிலை.). 2. (Gram.) Sanskrit word; வடசொல். செந்தமிழ்க்கண வந்த வடமொழியு மாற்றுதே (யாப். வி. பக். 461).

வடமொழியாட்டி vaṭamoḻi-y-āṭṭi, n. <வடமொழி+ஆட்டி^{1}. Fem. of வடமொழியாளன். Brahmin woman; பார்ப்பனி. வடமொழியாட்டி மறைமுறை யெய்தி (மணி. 13, 73).

வடமொழியாளன் vaṭamoḻi-y-āḷaṉ, *n.* <id.+ஆள்-. Brahmin; பார்ப்பான். *வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டு* (மணி. 5, 40).

வடயம் vaṭayam, *n.* See வடையம். *Loc.*

வடரம் vaṭaram, *n.* <*vaṭara.* (யாழ். அக.) 1. Head-dress; தலைச்சீலை. 2. Mat; பாய்.

வடராசி vaṭarāci, *n.* Variegated mountain ebony. See மந்தாரை, 2. (Nels.)

வடல் vaṭal, *n.* <*vaṭa.* Banyan. See ஆல்[1], 2. (மலை.)

வடலி vaṭali, *n.* <மடல். Young palmyra tree, one of five *itarayiṭṭam-paṉai*, q.v.; இதரயிட்டம்பனை ஐந்தனு ளொன்றான இளம்பனை. (G. Tn. D. I, 307.)

வடவர் vaṭavar, *n.* <வடக்கு. Northerners; வடநாட்டார். *வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப* (பட்டினப். 276).

வடவரை vaṭa-varai, *n.* <வட+வரை. 1. See வடமலை, 1. *வடவரை கொட்டையாய்ச் சூழ்ந்த* (உத்தரரா. தோத்திர. 15). 2. Mt. Mandara; மந்தரகிரி. *வடவரை மத்தாக* (சிலப். 17, முன்னிலைப்பரவல், 1).

வடவளம் vaṭa-vaḷam, *n.* <id.+. Produce of the Northern country; வடநாட்டில் விளைந்த பண்டம். *வடவளந் தரூஉ நாவாய்* (பெரும்பாண். 320).

வடவனம் vaṭa-vaṉam, *n.* <*vaṭa*+. A species of tree; மரவகை. *வடவனம் வாகை* (குறிஞ்சிப். 67).

வடவனல் vaṭa-v-aṉal, *n.* <வட+. See வடவாமுகாக்கினி. *வெள்ளத்திடைவாழ் வடவனலை* (கம்பரா. தைலமா. 86).

வடவனலம் vaṭa-v-aṉalam, *n.* <id.+. cf. *vaḍavānala.* See வடவாமுகாக்கினி. *கடுகிய வடவனலத் திணைவைத்தது* (கலிங். 402).

வடவாக்கனல் vaṭavā-k-kaṉal, *n.* <*vaḍavā*+. See வடவாமுகாக்கினி. (யாழ். அக.)

வடவாக்கினி vaṭavākkiṉi, *n.* <*vaḍavāgni.* See வடவாமுகாக்கினி. (சங். அக.)

வடவாசுதர் vaṭavā-cutar, *n.* <*vaḍavā*+*suta.* The Aśvins; அசுவினிதேவர். (யாழ். அக.)

வடவாமுகம் vaṭavā-mukam, *n.* <*vaḍavā-mukha.* 1. See வடவாமுகாக்கினி. *வடவாமுகத்தழ லொடேட* (பிரபோத. 19, 1). 2. The nether region. See நாகலோகம்[2]. (உரி. நி.)

வடவாமுகாக்கினி vaṭavāmukākkiṉi, *n.* <id.+*agni.* Submarine fire in the shape of a mare's head, believed to consume the world at the end of a yuga; பெண்குதிரை முகத்தின் வடிவோடு கடற்குள் தங்கியிருந்து யுகாந்தத்தில் மேலே கிளம்பி உலகத்தை எரித்து விடுவதாகக் கருதப்படும் தீ. (தக்கயாகப். 67, உரை.)

வடவாயிற்செல்வி vaṭa-vāyiṟ-celvi, *n.* <வட+வாயில்+. See வடக்குவாசற்செல்வி. *Nāñ.*

வடவானலம் vaṭavāṉalam, *n.* <*vaḍavā-nala.* See வடவாமுகாக்கினி. *மண்ணு மின்றி வடவானலமு மின்றி* (தக்கயாகப். 408).

வடவிதேகம் vaṭa-vitēkam, *n.* <வட+. See வடபாலவிதேகம். (யாழ். அக.)

வடவிரேபதம் vaṭa-v-irēpatam, *n.* <id.+இரேவதம். See வடபாலிரேவதம்.

வடவீதி vaṭa-vīti, *n.* <id.+. The northern half; வடபாதி. *Nāñ.*

வடவு vaṭavu, *n.* Fatigue; மெலிவு. *ஆருத வடவாற* (தக்கயாகப். 557).

வடவேங்கடம் vaṭa-vēṅkaṭam, *n.* <வட+. The Tirupati Hills, as in the northern part of the Tamil country; திருப்பதி மலை. *வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை* (தொல். பாயி.).

வடவை vaṭavai, *n.* <*vaḍavā.* 1. Mare; பெண் குதிரை. (பிங்.) 2. Woman of horse-like nature, one of three *makaḷir-cāti*, q.v.; மகளிர் சாதிமூன்றனுள் குதிரைச்சாதிப் பெண். (கொக்கோ. 3, 6.) 3. See வடவாமுகாக்கினி. (பிங்.) 4. Slave-girl; அடிமைப் பெண். (யாழ். அக.) 5. Buffalo; எருமை. (பிங்.) 6. Female elephant; பெண்யானை. (பிங்.)

வடவைக்கனல் vaṭavai-k-kaṉal, *n.* <வடவை+. See வடவாமுகாக்கினி. *வடவைக் கனன்மாவும்* (தக்கயாகப். 694).

வடவைத்தீ vaṭavai-t-tī, *n.* <id.+. See வடவாமுகாக்கினி. (தக்கயாகப். 475, உரை.)

வடஸ்திங்கி vaṭastiṅki, *n.* Main clew-garnet; purchase, consisting of two single blocks and a fall, by which the lower corner of a square mainsail is hauled up to the yard; கப்பற்பாயின் அடிப்புறத்தை மேலிழுக்கும் கருவி. *Naut.*

வடாகரம் vaṭākaram, *n.* <*vaṭākara.* Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

வடாது vaṭātu, *n.* <வடக்கு. 1. That which is in the north; வடக்குள்ளது. *வடாஅது பனிபடு நெடுவரை* (புறநா. 6). 2. North; வடக்கு. *வடாஅது தென்றும் பாராசா வகுத்த நேமி* (பாரத. பதின்மூன்று. 80).

வடாம் vaṭām, *n.* <*vaḍā*. See வடகம்[1]. *Brah.*

வடாரகம் vaṭārakam, *n.* <*vaṭāraka*. String, rope; கயிறு. (இலக். அக.)

வடி[1]-தல் vaṭi-, *4 v. intr.* 1. To drip, trickle, as water; ஒழுகுதல். *சீழ் வடிகின்றது.* 2. To be diminished, as water in a river; to flow back, ebb, as tide; நீர் முதலியன வற்றுதல். *வடியாத பவக்கடலும் வடிந்து* (அஷ்டப். திருவரங். கலம். 93). 3. To be perfected, as pronunciation; திருந்துதல். *வடியா நாவின்* (புறநா. 47). 4. To be clear, as sound; தெளிதல். *வடிமணி நின்றியம்ப* (பு. வெ. 10, 14, பக். 116). 5. To become beautiful; அழகுபெறுதல். *வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன்* (புறநா. 180). 6. To lengthen, become long; நீளுதல். (சூடா.) *குழைவிரவு வடிகாதா* (தேவா. 1091, 1).

வடி[2]-த்தல் vaṭi-, *11 v. tr.* Caus. of வடி[1]-. 1. To cause to flow out; to shed, as tears; to drain; வடியச் செய்தல். *கட்புனல் வடித்து* (தனிப்பா. i, 351, 73). 2. To strain, as conjee from cooked rice; to filter; வடிகட்டுதல். *மற்றொரு கால் வடித்தெடுத்து* (தனிப்பா. i, 182, 5). 3. To squeeze out; பிழிதல். *பன்றிக் கூழ்ப பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்* (நாலடி, 257). 4. To distill, as oil; தைலமிறக்குதல். *கடத்திற வடி* (தைலவ. தைல. 116). 5. To refine, polish; to perfect; திருத்தமாகச் செய்தல். *வானுட்கும் வடிநீண் மதில* (புறநா. 18). 6. To express in choice language; சாரமான சொல்லா லமைதல். *வாயினால் வடித்த நுணணூல்* (சீவக. 271). 7. To win over; to bring under control; வசமாக்குதல். (சூடா.) 8. To tame, train, as wild elephants; பழக்குதல். *கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியும்* (மணி. 28, 61). 9. To practise; பயிலுதல். *வாளிலை வடிபப வீங்கி* (சீவக. 1450). 10. To cook, as rice; சோறு சமைத்தல். *Colloq.* 11. To sharpen; கூராக்குதல். *வடித்தாரை வெள்வேல்* (சீவக. 2320) (சங். அக.) 12. To comb and fasten, as hair; வாரிமுடித்தல். (நற். 23). 13. To flatten out; தகடாக்குதல். *இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மென்றோல்* (பெரும்பாண். 222). 14. To lengthen; நீளமாக்குதல். 15. To stroke with the fingers over, as the string of a lute in playing; யாழ்நரம்பை உருவுதல். *வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்தும்* (பொருந. 23). 16. To equip, as a horse; அலங்கரித்தல். *வடித்த போத்தொடு* (சீவக. 1773). 17. To investigate, examine; ஆராய்தல். *வடித்த நூற்கேள்வியார்* (சீவக. 1846). 18. To select, choose; ஆராய்ந்தெடுத்தல். *மாரனிக்குவில்வளைத் தலர்க்கணை வடித்து* (பிரபோத. 30, 59). 19. To pluck, nip; கிள்ளியெடுத்தல். *கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்து* (அகநா. 37).

வடி[3] vaṭi, *n.* <வடி[1]-. 1. Honey; தேன். *வடிமலர் வள்ளம்* (சூளா. இரத. 45). *வடிகொள பொழிலின்* (தேவா. 116, 3). 2. Toddy; கள். (பிங்.) 3. Lengthening; நீளுகை. (அரு. நி.)

வடி[4] vaṭi, *n.* <வடி[2]-. 1. Filtration, distillation; வடித்தெடுக்கை. *வடியுறு தீந்தேறல்* (பு. வெ. 1, 19). 2. Sharpness; கூர்மை. *வடியாரு மூவிலை வேல்* (தேவா. 830, 6). (நாமதீப.) 3. Combing and fastening, as of the hair; வாரிமுடிக்கை. *வடிக்கொள கூழை யாயமொடு* (நற். 23). 4. Scrutiny, investigation; ஆராய்ச்சி. *வடியமை* (சீவக. 1685, உரை). 5. See வடிகயிறு (யாழ். அக.) 6. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.) 7. cf. பட்டி[1]. Dog; நாய். (சது.)

வடி[5] vaṭi, *n.* cf. வடு[1]. 1. Tender, green mango; மாம்பிஞ்சு. *நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த* (பெரும்பாண். 309). 2. Piece of green mango, cut longitudinally in two; மாம்பிஞ்சின் பிளவு. *வடியன்ன வுண்கட்கு* (கலித். 64).

வடி[6] vaṭi, *n.* cf. வளி. Wind; காற்று. *வடிபட வீங்கும் வணணக் கதலிகை* (பெருங். மகத. 3, 36).

வடி[7] vaṭi, *n.* cf. வடிவு[1]. Form, shape; உருவம். *கரியது வடிகொடு* (தேவா. 815, 5).

வடி[8] vaṭi, *n.* [T. *baḍita*, K. *baḍi*, M. *vaḍi*.] Small cane or stick; சிறுதடி. *Nāñ.*

வடிக்கதிர் vaṭi-k-katir, *n.* <வடி[4]+. Spindle, instrument for twisting threads; நூல் முறுக்குங் கருவி. (யாழ். அக.)

வடிக்கயிறு vaṭi-k-kayiṟu, *n.* <id.+. See வடிகயிறு. *வடிக்கயிறு முட்கோல் பற்றிய தடக்கையுள பாகு* (கந்தபு. சூரபன். வதை. 218).

வடிக்கருவி vaṭi-k-karuvi, *n.* <id.+. See வடிக்கதிர். (யாழ். அக.)

வடிகஞ்சி vaṭi-kañci, *n.* <வடி[2]-+கஞ்சி[1]. Conjee, rice-water strained in cooking; சோறு வடித்த கஞ்சி. (பதார்த்த. 1389.)

வடிகட்டு-தல் vaṭi-kaṭṭu-, *v. tr.* <வடி[4]+. 1. To strain; to filter; வடித்தல். *நீரை வடிகட்டியெடு.* 2. To epitomise; to give the purport of; சாரத்தைத் திரட்டுதல்.

வடிகயிறு vaṭi-kayiṟu, *n.* <வடி[2]-+. Rein; குதிரையின் வாய்க்கயிறு. *வடிகயி றூய்ந்து* (சீவக. 794).

வடிகாது vaṭi-kātu, *n.* <வடி[1]-+காது[1]. Perforated ear lengthened by weighting the earlobes; தொங்குந் துளைச்செவி. *குழைவிரவு வடிகாதா* (தேவா. 1091, 1).

வடிகால் vaṭi-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. Outlet; நீரை வடியவிடுங் கால்வாய்.

வடிசதுக்கம் vaṭi-catukkam, *n.* <வடி[2]-+. Place where filtration is done; தைலம் முதலியன வடிக்கும் இடம். (தைலவ. தைல. பாயி. 44.)

வடிசம் vaṭicam, *n.* < *baḍiśa.* Fish-hook; தூண்டில். (யாழ். அக.)

வடிசம்பா vaṭi-campā, *n.* prob. வடி[4]+சம்பா[1]. A kind of paddy; நெல்வகை.

வடிசல்[1] vaṭical, *n.* <வடி[1]-. (W.) 1. Ebbing; decreasing; நீர் முதலியன வற்றுகை. 2. Being long, lengthening; நீளுகை.

வடிசல்[2] vaṭical, *n.* <வடி[2]-. 1. Straining, filtering; வடிக்கை. 2. Rice boiled and strained; வடித்த சோறு. வடிசல்லைவேதநியம. (J.)

வடிசற்காது vaṭicaṟ-kātu, *n.* <வடிசல்[1]+காது[1]. See வடிகாது. (W.)

வடிசாந்து vaṭi-cāntu, *n.* <வடி[2]-+. Superior fragrant unguent; நற்சாந்து. (யாழ். அக.)

வடித்துக்கொட்டு-தல் vaṭittu-k-koṭṭu-, *v. tr.* <id.+. To cook and serve; சமைத்துப் படைத்தல்.

வடிதங்கம் vaṭi-taṅkam, *n.* <id.+. Purified gold; சுத்தஞ்செய்த தங்கம். (யாழ். அக.)

வடிதட்டு vaṭi-taṭṭu, *n.* <id+தட்டு[2]. A kind of colander; சிப்பற்றட்டுவகை. *Loc.*

வடிதமிழ் vaṭi-tamiḻ, *n.* <id.+. Choice Tamil; தெளிந்த தமிழ். (யாழ். அக.)

வடிதயிர் vaṭi-tayir, *n.* <id.+. Thick mass of curds; கட்டித்தயிர். வைத்த நெய்யுங் காய்ந்த பாலும் வடிதயிரு நறுவெண்ணெயும் (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 2).

வடிதேய்-த்தல் vaṭi-tēy-, *v. tr.* <வடி[2]-+தேய்[2]-. To polish, as jewels; to burnish, as gold; பொடியிட்டுத்தேய்த்து மினுக்குதல். *Nāñ.*

வடிந்தகாது vaṭinta-kātu, *n.* <வடி[1]-+காது[1]. See வடிகாது. (W.)

வடிப்பம் vaṭippam, *n.* prob. வடி?-. cf. வடிவம். 1. Elegance; செப்பம். வடிப்பம் வடிப்பமாய்ப் பேசிக் கொள்ளாதே (இராமநா. கிஷ். 9). 2. Shapeliness; வடிவழகு. ராமன் வடிப்பங்கள் கண்டுகொண்டு (இராமநா. பால. 20). 3. Beauty; அழகு. (W.) 4. Capacity; ability; திறம். (யாழ். அக.)

வடிப்பு vaṭippu, *n.* <id. 1. Straining, filtering; வடிக்கை. (யாழ். அக.) 2. Selecting, choosing; தேர்ந்தெடுக்கை. 3. Iron rod; இருப்புச் சலாகை. (யாழ். அக.)

வடிப்போர் vaṭippōr, *n.* <id. Trainers, as of elephants; யானை முதலியன பயிற்றுவோர். புதுக்கோள் யானையும் . . . பொற்றாப் புரவியுங் கதிக்குற வடிப்போர் (மணி. 28, 61).

வடிபலகை vaṭi-palakai, *n.* <id.+. A flat piece of wood, used as a strainer in cooking rice; சோறுவடிக்க உதவும் சிறு மரப்பலகை. *Tinn.*

வடிபானை vaṭi-pāṉai, *n.* <id.+. 1. Vessel for cooking rice; சோறுசமைக்கும் பாத்திரம். 2. Condenser in a distilling apparatus; pot which receives the distilled liquid; காய்ச்சுஞ் சரக்கின் ஆவியைக் குளிரச்செய்து திராவகமாக வடிக்கும் பானை. (W.)

வடிம்பிடு-தல் vaṭimpiṭu-, *v. tr.* <வடிம்பு+இடு-. 1. To compel; நிர்ப்பந்தித்தல். வடிம்பிட்டு ஆசிரயிக்கைக்காக (ஈடு, 10, 1, 4). 2. To rise and start with a lever, as a temple-car; இரதத்தைத் தணிபோட்டுக் கிளப்புதல். (ஈடு, 7, 2, 5, அரும்.) 3. To urge, move; தூண்டுதல். நெஞ்சிலே வடிமபிட்டு . . . ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்றாள் (ஈடு, 7, 2, 5). 4. To slander, blame; பழிகூறுதல். தாய் மாரும் ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று (திவ். திருநெடுந். 21, வியா. பக். 170).

வடிம்பு vaṭimpu, *n.* prob. வடி[1]-. 1. Border; edge, as of garment; blade, as of a knife; விளிம்பு. பொன்வடிம் பிழைத்த வான்பகழி (கம்பரா. கிளை. 38). 2. Extremity, as of the foot; கால் முதலியவற்றின் விளிம்பு. ஏற்றெருமை நெஞ்சம் வடிம்பி னிடந்திட்டு (கலித். 103). 3. Eaves, edge of a roof; கூரைச்சாய்வு. (W.) 4. Lever; தேர் முதலியவற்றைக் கிளப்புந் தணிமரம். ரததேரபாதி வடிம்பாலே தாக்கி (ஈடு, 1, 4, 6). 5. See வடிம்புக்கம்பி. *Loc.* 6. Mark, scar; தழும்பு. *Tinn.* 7. Reproach, blame; பழி. தாய்மாரும் ஊரவரும வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று (திவ். திருநெடுந். 21, வியா. பக். 170).

வடிம்புக்கம்பி vaṭimpu-k-kampi, *n.* <வடிம்பு+கம்பி[1]. Spar; தாங்குமரம். *Loc.*

வடிம்புக்கழி vaṭimpu-k-kaḻi, *n.* <id.+கழி[4]. Transverse piece in roofing; குறுக்கு விட்டம். (யாழ் அக.)

வடிம்புபிடி-த்தல் vaṭimpu-piṭi-, *v. intr.* <id.+. To tie cross timbers of a roof; குறுக்கு விட்டந் தொடுத்தல். (W.)

வடிமணி vaṭi-maṇi, *n.* <வடி[1]-+. Clear-sounding bell; தெளிந்த ஓசையுள்ள மணி. வடிமணி நின்றியம்ப (பு. வெ. 10, 14, பக். 116).

வடியல் vaṭiyal, *n.* <வடி²-. 1. See வடிசல்², 1. 2. Strained or filtered liquid; வடித்த நீர் முதலியன. (யாழ். அக.) 3. That which is cooked; சமைக்கப்பட்டது. நான்குபடியரிசி வடியல்.

வடியிடு-தல் vaṭi-y-iṭu-, *v. tr.* <id.+. To be filtered; வடித்தெடுத்தல். தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே (தாயு. கருணா. 8).

வடியெண்ணெய் vaṭi-y-eṇṇey, *n.* <id.+. Clarified medicinal oil; வடித்தெடுத்த மருந்தெண்ணெய். (W.)

வடிவணங்கு vaṭivaṇaṅku, *n.* <வடிவு+அணங்கு. Beautiful lady, as fair-complexioned; அழகிய பெண். ஆதிமா மாபின்வரு வடிவணங்கை (திருவாலவா. 11, 3).

வடிவம் vaṭivam, *n.* cf. படிவம். 1. Form, shape, figure; உருவம். (பிங்.) சங்கம வடிவம் . . . தாபர வடிவம (திருவாலவா. 61, 14). 2. Body; உடல். (யாழ். அக.) 3. Beauty, comeliness, elegance; அழகு. வடிவமங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணாந்தான் (திருவாலவா. 3, 3). 4. Complexion; colour; நிறம். (அக. நி.) 5. Lustre; காந்தி. 6. True word; truth; மெய்ச்சொல். (அக. நி.)

வடிவவுவமம் vaṭiva-v-uvamam, *n.* <வடிவம்+. (Rhet.) Simile in which the comparison is in respect of shape or form; உருவத்தை ஒப்பித்துக்கூறும் உவமை. (யாழ். அக.)

வடிவாக vaṭivāka, *adv.* <வடிவு¹+ஆ-. Completely; முற்றும். *Tinn.*

வடிவாளன் vaṭivāḷaṉ, *n.* <id.+ஆளன். Handsome man; அழகுள்ளவன். *Loc.*

வடிவிலாக்கூற்று vaṭivilā-k-kūṟṟu, *n.* <id.+இல் neg.+. Voice from an invisible speaker; voice from heaven; அசரீரிவாக்கு. பிறந்திட்டதோா வடிவிலாக்கூற்று (சேதுபு. பராவு. 42).

வடிவு¹ vaṭivu, *n.* <வடிவம். [T. vaḍuvu, M. vaḍivu.] 1. Form, shape; உருவம். வண்ணந்தானது காட்டி வடிவுகாட்டி (திருவாச. 5, 25). 2. Body; உடல். (சூடா.) 3. *Pudendum muliebre;* அல்குல். (பிங்.) 4. Beauty; அழகு. வடிவுடைமலைமகள் (தேவா. 618, 7). வடிவாா வயற்றில்லை (திருக்கோ. 139). 5. Fair complexion; நன்னிறம். 6. Brightness; lustre; காந்தி. வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் (திவ். திருப்பல். 2). 7. True word; truth; மெய்ச்சொல். (அரு. நி.)

வடிவு² vaṭivu, *n.* <வடி²-. *Loc.* 1. That which is strained or filtered; வடித்தது. 2. Outflow; surplus water; வடிந்த நீர்.

வடிவுப்பானை vaṭivu-p-pāṉai, *n.* <வடிவு²+. See வடிபானை. (W.)

வடிவுவமை vaṭi-v-uvamai, *n.* <வடிவு¹+. (Rhet.) See வடிவவுவமம். (சங். அக.)

வடிவெழுத்து vaṭi-v-eḻuttu, *n.* <id.+. 1. A letter, written symbol of an uttered sound, dist. fr. *oli-y-eḻuttu;* ஒலியின் குறியாக எழுதப்படும் அட்சரம். (நன். 256, மயிலை.) (பிங்.) 2. Fine writing; திருந்திய கையெழுத்து. *Loc.*

வடிவேல் vaṭi-vēl, *n.* <வடி⁴+. 1. Sharp lance; கூரிய வேல். வழிக்குத் துணை வடிவேலும செங்கோடன் மயூரமுமே (கந்தரலங். 70). 2. Skanda, as wielding the lance; முருகக்கடவுள். *Loc.*

வடு¹ vaṭu, *n.* 1. cf. வடி⁵. [K. miḍi.] Unripe fruit, especially very green mango; மாம்பிஞ்சு. மாவின் வடுவகிரன்ன கண்ணீா (திருவாச. 9, 2). (பிங்.) 2. Wart, mole; உடல்மச்சம். (W.) 3. Scar, cicatrice, wale; தழும்பு. சாப நோன்ஞாண வடுகொள வழங்கவும (புறநா 14). 4. cf. வடி⁷. Chiselled figure; உளியாற்செதுக்கின உரு. கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறடு (சிறுபாண். 252). 5. Mouth of an ulcer or wound; புண்வாய். தாழ் வடுப் புண (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 11). 6. Fault, defect; குற்றம். வடுவில வாயவாள (சிறுபாண. 121). 7. Reproach; பழி. வடுவன்று வேந்தன்றொழில (குறள, 549) 8. Injury, calamity; கேடு. நாயகன் மேனிக்கிலை வடுவென (கமபரா மருத்து. 5). 9. Fine, black sand; கருமணல். வடுவா ழெக்கா மணலினும பலவே (மலைபடு. 556). 10. Copper; செம்பு. (பிங்.) 11. Sword; வாள். (யாழ். அக.) 12. Beetle; வண்டு. (பிங்.)

வடு²-த்தல் vaṭu-, *v.* <வடு¹. *intr.* To bear fruit; பிஞ்சு விடுதல். (W.)—*tr.* To exhibit, manifest; வெளிப்படுத்துதல். வடுத்தெழு கொலை (கலைா. 5).

வடு³ vaṭu, *n.* <*vaṭu.* 1. Celibate student; பிரமசாரி. *Loc.* 2. See வடுகன்¹, 3. 3. Bhairava; வைரவன். 4. Clever boy; புத்திசாலிப் பையன். *Loc.*

வடுக்கொள்(ளு)-தல் vaṭu-k-koḷ-, *v. intr.* <வடு¹+. 1. To bear mark; தழும்பு படுதல். நல்லகம் வடுக்கொள முயங்கி (அகநா. 100). 2. To begin to heal, as a sore; புண் முதலியன ஆறத்தொடங்குதல். *Loc.*

வடுகக்கடவுள் vaṭuka-k-kaṭavuḷ, *n.* <வடுகன்¹+. Bhairava, a form of Śiva; வைரவமூர்த்தி. (திவா.)

வடுகக்காது vaṭuka-k-kātu, *n.* prob. வடுகன்²+காது¹. See வடிகாது. (W.)

வடுகச்சி vaṭukacci, *n.* Fem. of வடுகன்[2]. A woman of Vaṭuka caste; வடுகப்பெண். (W.)

வடுகச்செட்டி vaṭuka-c-ceṭṭi, *n.* < வடுகன்[2] + செட்டி[1]. A caste, ஒரு சாதியார். (W.)

வடுகநம்பி vaṭuka-nampi, *n.* < id. +. A Vaiṣṇava ācārya, disciple of Rāmānuja; இராமானுஜாசாரியரின் சிஷ்யரான ஒரு வைணவாசாரியர். (குருபரம்.)

வடுகநாதன் vaṭuka-nātaṉ, *n.* < வடுகன்[1] +. See வடுகக்கடவுள்.

வடுகப்பறையன் vaṭuka-p-paṟaiyaṉ, *n.* perh. வடுகன்[2] +. A Vaiṣṇava Paraiya of the Telugu country; வைணவசமயசம்பந்தவனான தெலுங்க நாட்டுப் பஞ்சமவகையான். *Loc.*

வடுகர் vaṭukar, *n.* < வடுகு. 1. People of the Telugu country; தெலுங்கர். *கதநாய வடுகர* (நற். 212). 2. A caste of Telugu immigrants from the kingdom of Vijayanagar into the Tamil country in the 16th cent.; பதினாறாம் நூற்றாண்டில் விஜயநகர ராஜ்யத்திலிருந்துத் தமிழ்நாட்டிற் குடியேறிய ஒருசாரர் தெலுங்குசாதியார்.

வடுகரணம் vaṭukaraṇam, *n.* < *vaṭū-karaṇa.* Investiture with the sacred thread; உபநயனம். (யாழ். அக.)

வடுகவாளி vaṭuka-vāḷi, *n.* prob. வடுகர் +. A kind of ear-ring; ஒருவகைக் காதணி. (S. I. I. ii, 206.)

வடுகன்[1] vaṭukaṉ, *n.* < *vaṭuka.* 1. Bhairava; வைரவன். (பிங.) 2. Celibate student; பிரமசாரி. (யாழ். அக.) 3. Youth; வாலிபன். (யாழ். அக.) 4. Fool; மூடன். (யாழ். அக.)

வடுகன்[2] vaṭukaṉ, *n.* < வடுகு. Man from the Telugu country; தெலுங்க நாட்டான்.

வடுகன்றாய் vaṭukaṉ-ṟāy, *n.* < வடுகன்[1] +. Kāḷi, the mother of Bhairava; காளி. (திவா.)

வடுகி vaṭuki, *n.* < id. See வடுகன்றாய். (பிங.)

வடுகு[1] vaṭuku, *n.* < வடக்கு. [K. *baḍagu.*] 1. The region to the north of the Tamil country; தமிழ்நாட்டின் வடவெல்லையிலுள்ள நாடு. *வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக* (தொல். பொ. 650, உரை). 2. The Telugu country; ஆந்திரதேசம். 3. The Telugu language; தெலுங்குபாஷை. *வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம* (கம்பரா. தனி.). 4. A dialect of Telugu; தெலுங்குபாஷைவகை. *கன்னடம வடுகு கலிங்கந் தெலுங்கம்* (நன். 272, மயிலை.). (தொல். சொல். 400, உரை.) 5. A Telugu-speaking caste; ஒரு தெலுங்கச்சாதி. (பிங.) 6. (Mus.) A secondary melody-type of the *marutam* class, one of four *maruta-yāḻttiram,* q. v.; மருதயாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங.) 7. (Mus.) A melody-type. See இந்தளம்[2]. (பிங.) 8. (Nāṭya.) A dance; மெய்க்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 12, உரை.)

வடுகு[2] vaṭuku, *n.* < வடு[1]. A flaw in a gem; இரத்தினக்குற்றவகை. (C. G.)

வடுகு[3] vaṭuku, *n.* perh. *vaṭū-karaṇa.* Investiture with the sacred thread; உபநயனம். *எழுமூன்று வடுகுசெய் திருக்கு வேதமுதல் . . . ஓதியே* (நல். பாரத. துட்டிய. 60).

வடுச்சொல் vaṭu-c-col, *n.* < வடு[1] +. Reproach; பழிமொழி.

வடுத்தலைக்கலவாய் vaṭu-t-talai-k-kala-vāy, *n.* perh. id. + தலை +. A sea-fish. See பன்றிமீன், 2.

வடுமாங்காய் vaṭu-māṅkāy, *n.* < id. +. A pickled preparation of green mangoes; மாவடு ஊறுகாய். *Colloq.*

வடுவக்கூடை vaṭuva-k-kūṭai, *n.* perh. வடுகன்[2] +. A kind of basket; கூடைவகை. (W.)

வடுவரி vaṭu-vari, *n.* perh. வடு[1] + வரி[1]. Bee, beetle, insect; வண்டு. (சது.)

வடுவன் vaṭuvaṉ, *n.* Corr. of வடுகன். See வடுகன்[2].

வடை vaṭai, *n.* prob. *vaḍā.* A cake made of black gram, fried in ghee or oil; உழுந்தாற் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பண்ணிகாரம். *வடை வட்டுகம* (விநாயகபு. 39, 39).

வடைக்குத்தி vaṭai-k-kutti, *n.* < வடை + குத்தி[2]. A picker, used in frying cakes; பண்ணிகாரம் குத்தி யெடுக்குங் கருவிவகை.

வடைப்பருப்பு vaṭai-p-paruppu, *n.* < id. +. [T. *vaḍapappu.*] A salad of green gram split and soaked in water and seasoned with condiments; பயற்றம்பருப்புடன் எலுமிச்சம்பழ ரஸம்முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்படுஞ் சிற்றுண்டி வகை.

வடைமாலை vaṭai-mālai, *n.* < id. + மாலை[3]. Garland of *vaṭai* offered in vow to deities, such as Mahākāḷar, Hanūmāṉ, etc.; பிரார்த்தனையின் பொருட்டு வடைகளைக்கோத்து மகாகாளர் அனுமார் முதலிய தெய்வங்கட்கு இடும் மாலை.

வடையம் vaṭaiyam, *n.* perh. id. 1. Cake, as of *nelli* fruits; நெல்லிப்பழம் முதலியவற்றை அரைத்துத் தட்டிய வடை. 2. Betel leaves and arecanut folded into a packet; பொட்டலமாகக் கட்டிய வெற்றிலைபாக்கு. *Tj.*

வடையற்றது vaṭai-y-aṟṟatu, n. perh. id.+அறு¹-. That which is useless; வீணானது. (யாழ். அக.)

வண்களமர் vaṇ-kaḷamar, n. <வண்-மை +. 1. Vēḷāḷas; வேளாளர். (திவா.) 2. Persons of Sudra caste; சூத்திரர். (யாழ். அக.)

வண்சிறை vaṉ-ciṟai, n. <வன்சிறை. Battlement; மதில். (சது.)

வண்டத்தனம் vaṇṭa-t-taṉam, n. <வண்டன்¹+தனம்¹. [T. bandatanamu, K. bandatana.] 1. Wickedness, impudence; குறும்பு. Colloq. 2. Lewdness; அசப்பியம். (W.)

வண்டப்புரட்டன் vaṇṭa-p-puraṭṭaṉ, n. <id.+. Consummate cheat; பெருமோசக்காரன். வண்டப் புரட்டாதா முறிதந்து பொன்னடகு வைககினுங கடனீந்திடாா (குமரே. சத. 4).

வண்டப்பேச்சு vaṇṭa-p-pēccu, n.<id.+. 1. Impudent talk; குறும்புப்பேச்சு. 2. Lewd talk; அசப்பியமான பேச்சு.

வண்டம் vaṇṭam, n.<vantha. A weapon. See தந்தம்⁵. (சங். அக.)

வண்டமை vaṇṭamai, n. Shell-fish; கடல் மீன்வகை. (சங். அக.)

வண்டயம்¹ vaṇṭayam, n. [T. pendiyamu, K. peṇḍeya.] Anklet; கழல். வீரவண்டயம் அணிந்த திருவடிகள் (திவ். திருப்பா. 17, அரும். பக். 162).

வண்டயம்² vaṇṭayam, n. See வண்டவாளம். அவன வண்டயமெல்லாம வெளிவந்துவிட்டது.

வண்டர் vaṇṭar, n. perh. vandin. 1. Panegyrists who keep the king informed of the time, by praising him at stated hours; அரசனுக்கு நாழிகையறிவிக்கும் சடிகையார். வண்டரு மோவரும் பாட (சீவக. 1844). 2. Panegyrists, bards; மங்கலபாடகர். (W.) 3. Warriors; வீரர். (நாமதீப. 139).

வண்டரம் vaṇṭaram, n.<vaṇthara. (யாழ். அக.) 1. Dog's tail; நாயின் வால். 2. Dog; நாய். 3. Cloud; முகில். 4. Breast; மார்பு.

வண்டரன் vaṇṭaraṉ, n. <vaṇḍara. (யாழ். அக.) 1. Eunuch; அலி. 2. Miser; உலோபி.

வண்டல் vaṇṭal, n. perh. மண்டு-. [T vaṇḍu.] 1. A girls' game of making toy-houses; மகளிர்விளையாட்டுவகை. (திவா.) தணமுறதத பேதை மடவாாதம வணடல் விளக்கயரும (ஐங். ஐம. 46). 2. Bevy of ladies; மகளிர்கூட்டம். (அரு. நி.) 3. Toy-house; விளையாட்டாக இழைத்த சிற்றில். தண் புனல் வணடலுயததென (ஐஙகுறு. 69). 4. Dregs, lees, sediment; silt, mud, mire, slush; நீர் முதலியவற்றினடியில் மண்டிய பொடிமண் முதலியன. வணடலபாய பொன்னி நாடனே (கலிங. 135). விய னதி வணடலாக (பாரத. பதினாறாம. 73). 5. Earth washed ashore by a river, lake etc.; நீரோதுக்கிவிட்ட மண். வணடலுண மணலதெள்ளி (திவ். நாய்ச். 2, 3). 6. Alluvial soil, capable of retaining moisture and of a light red colour; செம்மண்டரை. Loc. 7. Flake. See பொருக்கு, 2. (இலக். அக.) 8. Pebble; பருக்கைக்கல். (யாழ். அக.) 9. Whirlpool; நீர்ச்சுழி. (யாழ். அக.)

வண்டலடி-த்தல் vaṇṭal-aṭi-, v. intr. <வணடல+. 1. To spread alluvial deposit in fields, as manure; வயலுக்கு உரமாக வண்டல் பரப்புதல். (C. G.) 2. To become silted up, as a field; வயல் மண்மேடிடுதல். Colloq.

வண்டலம் vaṇṭalam, n. <id. Slush; சேறு. (யாழ். அக.)

வண்டலவர் vaṇṭalavar, n. <id. Girls at play; விளையாட்டு மகளிர். இரிவுற்றார் வணடிற்கு வணடலவா (கலித. 92).

வண்டலாயம் vaṇṭal-āyam, n. <id.+ஆயம்¹. A company of girl-playmates; விளையாடும் தோழியர் கூட்டம். வணடலாயமொ டுணடுறைத் தலைஇ (பெருமபாண. 311).

வண்டலிழை-த்தல் vaṇṭal-iḻai-, v. intr. <id.+இழை²-. To make a toy-house out of sand; மணலாற் சிற்றிலிழைத்து விளையாடுதல் (பொருந. 187, உரை.)

வண்டவாளம் vaṇṭavāḷam, n. [T. baṇḍavālamu, K. Tu. baṇḍavāla.] Loc. 1. State, condition, used in contempt; நிலைமை. 2. Capital, funds; முதல்.

வண்டற்படுகை vaṇṭaṟ-paṭukai, n. <வண்டல்+. Muddy bank of a river; வண்டலிட்ட ஆற்றங்கரை. (W.)

வண்டற்பாவை vaṇṭaṟ-pāvai, n. <id. +. Toy made of mud; வண்டலாற் செய்த விளையாட்டுப் பாவை. வணடற்பாவை வெளவலின் நுணபொடி யளைஇக் கடறாாப போளே (ஐஙகுறு. 124).

வண்டன்¹ vaṇṭaṉ, n.<vaṇtha. 1. Short, dwarfish person; குள்ளன். (இலக். அக.)

வண்டன்² vaṇṭaṉ, n. cf. மிண்டன். Brave man; திண்ணியன். (பிங்.)

வண்டன்³ vaṇṭaṉ, n. <வண்டு¹. Wicked person; தீயோன். வணடர் மும்மதின் மாய்தர வெய்தவன் (தேவா. 755, 7).

வண்டன்[4] vaṇṭaṉ, n. <vaṇḍa. Circumcised man; விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டவன். (யாழ். அக.)

வண்டனான் vaṇṭaṉāṉ, n. <வண்டு[1]+அன்னான். Austere sage, as bee-like in nature; தபோதனன். (சீவக. 1632, உரை.)

வண்டாலம் vaṇṭālam, n. <vaṇṭāla. (சங். அக.) 1. Pick-axe. See குந்தாலி, 1. 2. Battle-axe. See குந்தாலி, 2.

வண்டாழ்ங்குருகு vaṇṭāḻṅ-kuruku, n. perh. வண்டானம்+. A kind of heron; குருகு வகை. வண்டாழ்ங் குருகினுடைய சேவல்களோடே (மதுரைக். 674, உரை).

வண்டாளம் vaṇṭāḷam, n. See வண்டவாளம், 1. Loc.

வண்டானம் vaṇṭāṉam, n. Pelican ibis; நாரைவகை. நாரை வண்டானை மெதிர்தத் தண்புனல (சீவக. 2108).

வண்டி[1] vaṇṭi, n. <பண்டி[1]. cf. pand. 1 Cart, carriage, bandy; சகடம். வண்டியை யேறினாள் (சீவக. 2054, உரை). 2. See வண்டிப்பாரம்.

வண்டி[2] vaṇṭi, n. <பண்டி[2]. Belly, stomach; வயிறு. (யாழ். அக.)

வண்டி[3] vaṇṭi, n. <மண்டி[2]. [T. maḍhi, K. bandu.] Sediment, dregs, lees; அடிமண்டி.

வண்டிக்கட்டு vaṇṭi-k-kaṭṭu, n. <வண்டி[1]+. 1. See வண்டிப்பட்டா. (W.) 2. A mode of tying a woman's braided hair; மகளிர் முடிந்துகொள்ளும் தலைமுடிவகை. Loc.

வண்டிக்கடுக்கன் vaṇṭi-k-kaṭukkaṉ, n <id.+. A large, circular, gold ear-ring; பொன்னாலியன்ற பெரிய வட்டவடிவான கடுக்கன் வகை. Loc.

வண்டிக்காரன் vaṇṭi-k-kāraṉ, n. <id +காரன்[1]. 1. Driver, bandyman; வண்டியோட்டுபவன். 2. Owner of a carriage; வண்டிக்கு உரியவன்.

வண்டிக்கால் vaṇṭi-k-kāl, n. <id.+கால்[1]. Cart-wheel; வண்டியின் சக்கரம். (W.)

வண்டிக்கீல் vaṇṭi-k-kīl, n. <id.+கீல். See வண்டிமசகு. Loc.

வண்டிக்கூடு vaṇṭi-k-kūṭu, n. <id.+. Top or cover of a cart; வண்டியின் மேற்கூண்டு.

வண்டிக்கொட்டகை vaṇṭi-k-koṭṭakai, n. <id.+. See வண்டிப்பேட்டை. (கட்டட. நாமா.)

வண்டிக்கொழுப்பு vaṇṭi-k-koḻuppu, n. <id.+. See வண்டிமசகு. (W.)

வண்டிகட்டு-தல் vaṇṭi-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. 1. To yoke the bullocks to a bandy, as for a journey; மாட்டை வண்டியிற் பூட்டுதல். 2. To start, as on a journey; யாத்திரை முதலியன தொடங்குதல். Loc.

வண்டிச்சத்தம் vaṇṭi-c-cattam, n. <id. +சத்தம்[3]. Carriage hire; fare; வண்டிவாடகை.

வண்டிச்சவடு vaṇṭi-c-cavaṭu, n. <id.+சவடு[1]. See வண்டித்தடம். ஆன்குடிக்குப் போகிற வண்டிச்சவட்டுக்கு வடக்கும (Pudu. Insc. 420).

வண்டிச்செடிலாடல் vaṇṭi-c-ceṭil-āṭal, n. <id.+செடில்+. Swinging from hook in a machine mounted on a cart and rotated; வண்டியில் வைத்துள்ள செடிலில் ஆடுகை. (W.)

வண்டிசண்டி vaṇṭicaṇṭi, n. perh redupl. of வண்டி[3]. Clever person; கெட்டிக்காரன். Loc.

வண்டித்தடம் vaṇṭi-t-taṭam, n. <வண்டி[1] +தடம்[2]. Cart-track; வண்டிபோகும் சுவடு. Loc.

வண்டிப்பட்டா vaṇṭi-p-paṭṭā, n. <id.+பட்டா[3]. Tire of cart-wheel; வண்டிச்சக்கரத்தின் மேல் தைத்த இருப்புச்சட்டம்.

வண்டிப்பட்டை vaṇṭi-p-paṭṭai, n. <id. +பட்டை[2]. See வண்டிப்பட்டா. Loc.

வண்டிப்பாரம் vaṇṭi-p-pāram, n. <id.+பாரம்[2]. 1. Cart-load; வண்டியிலேற்றும் பாரம். 2. A unit of dry measure, varying from 480 to 500 Madras measures; பட்டணம் படி 480 முதல் 500 வரை கொள்ளும் தானிய அளவுவகை.

வண்டிப்பேட்டை vaṇṭi-p-pēṭṭai, n. <id. +. 1. Caravansari, enclosed halting place for travelling carts; பிரயாணவண்டிகள் தங்கும் இடம். 2. See வண்டிமேடு.

வண்டிப்பைதா vaṇṭi-p-paitā, n. <id.+. Cart wheel; வண்டியின் சக்கரம்.

வண்டிமசகு vaṇṭi-macaku, n. <id.+மசகு[2]. Wheel-grease; வண்டிச் சக்கரத் துவாரத் திடும் மை. Loc.

வண்டிமசி vaṇṭi-maci, n. <id.+masī. See வண்டிமசகு. Loc.

வண்டிமலைச்சி vaṇṭimalaicci, n. Fem. of வண்டிமலையன். A village goddess; ஒரு சிறு தேவதை.

வண்டிமலையன் vaṇṭi-malaiyaṉ, n. perh. வண்டி[2]+மலை[4]. A village god; ஒரு சிறுதெய்வம்.

வண்டிமேடு vaṇṭi-mēṭu, n. <id.+. Cart-stand; வண்டி நிற்குமிடம். Colloq.

வண்டிமை vaṇṭi-mai, *n.* <id.+மை². See வண்டிமசகு.

வண்டியகவாய் vaṇṭi-y-akavāy, *n.* <id. +. Axle-tree hole; வண்டிச்சக்கரத் துவாரம். (W.)

வண்டியம் vaṇṭiyam, *n.* perh. *bhiṇḍa*. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மலை.)

வண்டில் vaṇṭil, *n.* <வண்டி¹. 1. See வண்டி¹, 1. (W.) 2. Wheel; சக்கரம். (நாமதீப 461.)

வண்டு vaṇṭu, *n.* 1. [M. *vaṇḍu*.] Chafer, bee, of four kinds, viz., *vaṇṭu*, *curumpu*, *tēṉ*, *ñimiṟu*; வண்டு சுரும்பு தேன் ஞிமிறு என நால் வகைப்பட்ட அறுகாற் சிறுபறவை. *யாழிசைகொண்ட வினவண்டிமிர்ந் தாரப* (கலித். 131). 2. A kind of bee; நறுமணத்தை நாடிப் பறக்கும் அறுகாற் சிறு பறவைவகை. *வண்டுகொண மகிழ்ந்தே னினங்காள* (சீவக. 892). 3. A sub-sect of Maṟava caste; மறவருள் ஓர் உட்பிரிவினர். (புறநா. 263, உரை.) 4. Arrow; அம்பு. (பிங்.) *ஒழிகில வேளகர வண்டே* (வெங் கைக்க. 18). 5. Fault; குற்றம். (பிங்.) 6. Bracelet; கைவளை. (பிங்.) *கைவண்டுங் கணவண்டு மோடக் கலையோட* (ஆதி. உலா, 98). 7. Conch; சங்கு. (பிங்.) 8. Thread; நூல். (பிங்.) 9. The eighth *nakṣatra*. See பூசம். (பிங்.) 10. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the tips of the thumb and the ring-finger are joined and the little finger is held erect, while the fore finger and the middle finger are bent and held loosely together, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai*, q.v.; பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து நுனியொன்றிச் சிறுவிரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடு விரலும் நெகிழ வளைந்துநிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 11. (Nāṭya.) A hand-pose; அபிநயத்துக்கு உரிய அலிக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை பக். 92, கீழ்க்குறிப்பு.) 12. [K. *baṇḍu*.] Low, mean conduct; சிற்றொழுக்கம். (நாமதீப. 650.) 13. Coromandel redwood. See செம்மரம், 1. (M. M.)

வண்டு² vaṇṭu, *n.* cf. *bandha*. *Loc.* 1. Small coil of twisted straw used to catch what drops out while measuring grain; தானியம் அளக்கையில் கீழேவிழும் தானியத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும் வைக்கோற்கூடு. 2. Twist or bundle of straw thrown over the cover of a bullock-cart, as fodder for bullocks during the journey; பிரயாணத்தில் மாடுகளின் உணவாக வண்டியின் மேலிடும் வைக்கோற்பழுதை.

வண்டுகட்டு-தல் vaṇṭu-kaṭṭu-, *v. tr.* <வண்டு²+. To cover and tie up the mouth of a pot with cloth, in preserving things; பானையின் வாயைச் சீலையால் மூடிக் கட்டுதல்.

வண்டுகடி vaṇṭu-kaṭi, *n.* <வண்டு¹+கடி¹. 1. Sting of wasp or beetle; வண்டு கொட்டுகை. 2. Ringworm; மேகப்படை. *Loc.* 3. See வண்டு கொல்லி, 2. *Loc.*

வண்டுகடியிலை vaṇṭukaṭi-y-ilai, *n.* <வண்டு கடி+. See வண்டுகொல்லி, 2. *Colloq.*

வண்டுகுத்தி vaṇṭukutti, *n.* prob. வண்டு¹+குத்தி². A small bird; குருவிவகை. (சங். அக.)

வண்டுகொல்லி vaṇṭu-kolli, *n.* <id.+கொல்லி¹. 1. Large-leafleted eglandular senna. See சீமையகத்தி. 2. Ringworm shrub, m. sh., *Cassia alasa;* செடிவகை. 3. Deodar cedar, l. tr., *Cedrus libani;* மரவகை. (மலை.) 4. Champak. See சண்பகம். (மூ. அ.)

வண்டுச்சிலந்தி vaṇṭu-c-cilanti, *n.* <id. +சிலந்தி². A burning blister; ஒருவகைப் புண். (சீவரட். 354.)

வண்டுசுற்று-தல் vaṇṭu-cuṟṟu-, *v. intr.* <வண்டு²+. To make twists of straw and pack them; வைக்கோல் முதலியவற்றைப் புரியாக நெருங்கச்சுற்றிக் கட்டுதல்.

வண்டுணாமலர்மரம் vaṇṭuṇā-malar-maram, *n.* <வண்டு¹+உண்-+ஆ neg.+. (திவா.) 1. Champak. See சண்பகம். 2. East Indian kino; வேங்கைமரம்.

வண்டுநாணன் vaṇṭu-nāṇaṉ, *n.* <id.+நாண்². Kāma, as having a row of beetles for the string of His bow; [வண்டுகளை வில்லின் நாணாக வுடையவன்] காமதேவன். (நாமதீப. 59.)

வண்டுநெல்லி vaṇṭunelli, *n.* See வண்டு கொல்லி. (இங். வை.)

வண்டுருவன் vaṇṭuruvaṉ, *n.* <வண்டு¹+உரு³. Viṣṇu; திருமால். (நாமதீப. 50.)

வண்டுவிடு-தல் vaṇṭu-viṭu-, *v. intr.* <வண்டு²+. To twist straw; வைக்கோல் முதலிய வற்றைப் புரியாகத் திரித்தல்.

வண்டுளம் vaṇṭuḷam, *n.* East Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம். (சங். அக.)

வண்டுறுக்கு-தல் vaṇṭuṟukku-, *v. intr.* <வண்டு¹+. To curl and bite one's lips; உதட்டைமடக்கிக் கடித்தல். *Tinn.*

வண்டுறை vaṇṭuṟai, *n.* perh. id.+உரை⁶. Inarticulate sound; எழுத்தில்லா வோசை. (சது.)

வண்டெச்சில் vaṇṭeccil, *n.* <id+எச்சில். Honey; தேன். *இளநீர் வண்டெச்சில் பயறப்பவகை* (திருப்பு. விநாயகர். 3).

வண்டேறுமலர் vantērā-malar, *n.* <id.+ஏறு-+ஆ. neg.+. Flower just blown, as not visited by the bee; அப்போழுதலர்ந்த மலர் (W.)

வண்டை[1] vantai, *n.* <வெண்டை. [K. *beṇde*] Lady's finger a plant; வெண்டை. (சங். அக.)

வண்டை[2] vantai, *n.* <வண்டு[1]. That which is corrupt or vulgar; கோச்சையானது. வண்டைப்பேச்சு. *Loc.*

வண்டையிழைப்புளி vantai-y-ilaippuli, *n.* perh. *bandhā*+. Beading plane; ஒருவகைத் தச்சுக்கருவி. *Loc.*

வண்டோதரி vantōtari, *n.* <*Mandōdarī.* The wife of Rāvana; இராவணனுடைய மனைவி. அழகமா வண்டோதரிக்குப் பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானை (திருவாச. 18, 2).

வண்டோலம் vantōlam, *n.* 1. See வண்டவாளம், 1. 2. One's antecedents; ஒருவனது பூர்வ சரித்திரம். உன வண்டோல மெல்லாம நன்றாய அறிவேன். *Tinn.*

வண்ணக்கச்சோலம் vanna-k-kaccōlam, *n.* prob. வண்ணம்+. One of 32 *ōmālikai*, q.v ; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (சிலப். 6, 77, உரை.)

வண்ணக்கட்சி vanna-k-katci, *n.* <id.+ கட்சி[1]. See வண்ணக்களஞ்சியம். என்போ வண்ணக்கட்சி (தமிழ்நா. 242).

வண்ணக்கம்மர் vanna-k-kammar, *n.* <id.+Pkt. *kamma*. Painters; வர்ணவேலை செய்வோர். வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மரும் (பெருங். உஞ்சைக். 58, 44).

வண்ணக்களஞ்சியம் vanna-k-kalañci-yam, *n.* <id.+. Poet, specially skilled in composing *vannam* verses; வண்ணக்கவி பாடுதலிற் சமர்த்தன். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்.

வண்ணக்கன் vannakkan, *n.* prob. *varṇakā*. Tester of coins; நாணயசோதகன். வண்ணக்கன் சாத்தனார் (நற்.). வண்ணக்கா காணத்தை நீலமென்றலும் (தொல். சொல். 16, சேனா.).

வண்ணக்கிரமம் vanna-k-kiramam, *n.* <*varṇa*+. (சங். அக.) 1. Alphabetical order; அகராதிவரிசை. 2. Caste rules; சாதியொழுங்கு.

வண்ணக்குழிப்பு vanna-k-kulippu, *n.* <வண்ணம்+. (Poet.) A set or formal harmonic rhythm for *vannam* compositions; வண்ணச் செய்யுளின் சந்தவாய்பாடு. (W.)

வண்ணக்குனிப்பு vanna-k-kunippu, *n.* <id.+குனிப்பு[3]. See வண்ணக்குழிப்பு. (W.)

வண்ணகம் vannakam, *n.* <*varṇaka*. 1. Elaborate eulogy; வருணித்துப் புகழ்கை. (தொல். பொ. 452, உரை) (யாப். வி. 80.) 2. (Pros.) A member of *kali* verse. See அராகம்[1], 1. (வீரசோ. யாப். 11, உரை) 3. Sandal wood; சந்தனம் (யாழ். அக.) 4. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.)

வண்ணகவொத்தாழிசை vannaka-v-ottālicai, *n.* <வண்ணகம்+. (Pros.) A variety of *kali* verse in which *arākam*, *tālicai*, *eṉ* and *vāram* are the main features; அராகம் தாழிசை எண் வாரம் என்னும் உறுப்புக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டுவரும் கலிப்பாவகை. (தொல். பொ. 452.)

வண்ணகூபிகை vanna-kūpikai, *n.* <*varṇa-kūpikā*. Ink-bottle; மைக்கூடு. (யாழ். அக.)

வண்ணச்சுவையமுதம் vanna-c-cuvai-y-amutam, *n.* <வண்ணம்+சுவை+. See வண்ணவமுதம். வண்ணச்சுவையமுதம் வைக (சீவக. 2604).

வண்ணஞ்சேர்ந்தோன் vannañ-cērn-tōn, *n.* <id.+சேர்[1]-. Virabāhu; வீரபாகுதேவர். (நாமதீப. 37.)

வண்ணடை vannatai, *n.* perh. *varṇa*+ ஆடை[1]. A superior kind of cloth; ஒருவகைத் துகில். (சிலப். 14, 108, உரை.)

வண்ணத்தரு vanna-t-taru, *n.* <வண்ணம் +தரு[3]. (Poet.) A kind of poetic composition; ஒருவகைப் பாடல். (யாழ். அக.)

வண்ணத்தான் vannattān, *n.* <id. [M. *vaṇṇattān*.] Washerman; dhoby; வண்ணான். ஸ்ரீவைஷ்ணவ வண்ணத்தான் திருப்பரிவட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி (ஈடு, 5, 10, 6).

வண்ணத்துப்பூச்சி vannattu-p-pūcci, *n.* <id.+பூச்சி. See வண்ணாத்திப்பூச்சி. மயிற்புழுவி விருந்து வண்ணத்துப்பூச்சி பரிணமித்தாலென்ன (ஈச்சுரநிச்சயம், 167).

வண்ணதூதன் vanna-tūtan, *n.* <*varṇa* +. Messenger carrying letters; திருமுகங்கொண்டு செல்வோன். (யாழ். அக.)

வண்ணநீர் vanna-nīr, *n.* <வண்ணம்+நீர்[1]. Vermilion water sprinkled on festive occasions; அரக்குநீர். வண்ணநீர் கரந்த வட்டு (பரிபா. 11, 55).

வண்ணம் vannam, *n.* <Pkt. *vanna* <*varṇa*. 1. Colour; நிறம். வெளியாரமுன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல் (குறள், 714). 2. Paint; சித்திரமெழுதற்குரிய கலவை. பலகை வண்ணநுண் டுகிலிகை (சீவக. 1107). 3. Unguent; pigment; சாந்துப்பொது. (யாழ். அக.) 4. Beauty; அழகு. பிறைநுதல் வண்ண மாகின்று (புறநா. 1). 5. Unadorned, natural beauty; இயற்கையழகு.

வண்ணமுந் தேசு மொளியுந் திகழ (பரிபா. 12, 20). 6. Adorning; decoration; ஒப்பனை. (அக. நி.) 7. Nature; character; quality; குணம். நிரலுடைமை யும வண்ணமும திணையும (குறிஞ்சிப். 31). 8. Good; நன்மை. (யாழ். அக.) 9. Merit, virtue; சிறப்பு. கைவண்ண மிகுக கணடேன (கம்பரா. அகலிகை. 82). 10. Thickness; கனம். யானைக் கையினளவு வண்ணமும் நீளமும் உள்ளது யாளியின் தும்பிக்கை. 11. Form, figure; வடிவு. (பிங.) 12. Caste; சாதி. (தொல். பொ. 82, உரை.) 13. Species; class; இனம். வண்ண வண்ணத்தமலர் (குறிஞ்சிப. 114). 14. Way, manner, method; வகை. தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் (குறள், 561). 15. (Pros.) Verse rhythm; பாவின்க ணிகழும் ஓசை விகற்பம். (தொல். பொ. 313.) 16. (Pros.) Rhythmic verse with regular beats; சந்தப்பாட்டு. வண்ணத்திரட்டு. 17. (Pros.) A part of *kali* verse. See முடுகியல். (பிங.) 18. (Mus.) Melody; இராகம். (சது.) 19. Song; இசைப்பாட்டு. கோதை தானே யிட்டதோர் வண்ணந்தன்னை (சீவக. 1696). 20. Garland; மாலை. *Nāñ.* 21. Action; செயல். (இலக். அக.) 22. (Math.) Co-efficient; இத்தனை மடங்கு என்பதைக் குறிக்கும் எண். (W.)

வண்ணமகள் vaṇṇa-makaḷ, *n.* <வண்ணம் +. Lady's maid; கோலஞ்செய்வாள். வண்ண மகளி ரிடத்தொடு தம்மிடம் . . . கொள்ளார (ஆசாரக். 83).

வண்ணமாதிரு vaṇṇa-mātiru, *n.* <*varṇa-mātṛ.* (யாழ். அக.) 1. Pen, pencil; இலேகினி. 2. Female messenger; தூதி.

வண்ணமாதிருகை vaṇṇa-mātirukai, *n.* <*varṇa-mātṛkā.* Sarasvatī, the Goddess of Learning; சரச்சுவதி. (யாழ். அக.)

வண்ணமாலை vaṇṇa-mālai, *n.* <*varṇa-mālā.* The alphabet; நெடுங்கணக்கு. (சங். அக.)

வண்ணவமுதம் vaṇṇa-v-amutam, *n.* <வண்ணம் + அமுதம். Boiled rice mixed with dholl; பருப்புச்சோறு. (சீவக. 2604, உரை.)

வண்ணவுவமம் vaṇṇa-v-uvamam, *n.* <id.+. A simile in which the subject of comparison is colour; நிறம்பற்றிக் கூறும் உவமை. (தொல். பொ. 276.)

வண்ணவோதனம் vaṇṇa-v-ōtaṉam, *n.* <id.+. A preparation of cooked rice mixed with condiments. See சித்திரான்னம். (விதான. யாத்திரை. 8.)

வண்ணாத்தான் vaṇṇāttāṉ, *n.* <வண்ணாத் தான். Washerman; வண்ணான். (ஈடு, 4, 3, 5.)

வண்ணாத்தி[1] vaṇṇātti, *n.* Fem. of வண்ணான். Washerwoman; வண்ணாரப்பெண்.

வண்ணாத்தி[2] vaṇṇātti, *n.* <*varṇa.* 1. Washerwoman robin. See வண்ணாத்திக்குருவி, 1. 2. Fresh-water fish, silvery, attaining 4 in. in length, *Barbus ticto;* வெண்ணிறமும் நான்கு அங்குலவளர்ச்சியு முடைய ஆற்றுமீன். 3. A medicinal powder. See பூநீறு, 2. (யாழ். அக.) 4. See வண்ணாத்திப்பூச்சி. (W.)

வண்ணாத்திக்குருவி vaṇṇātti-k-kuruvi, *n.* <வண்ணாத்தி[2] +. 1. Washerwoman robin, *Thamnobia fulicata;* ஒருவகைப் பறவை. 2. White-browed fantail; விசிறிக்குருவி.

வண்ணாத்திப்பூச்சி vaṇṇātti-p-pūcci, *n.* <id.+. cf. வண்ணத்துப்பூச்சி. Butterfly; தட்டாரப்பூச்சி. *Loc.*

வண்ணாப்பண்டி vaṇṇā-p-paṇṭi, *n.* <வண்ணான் + பண்டி[1]. Washerman's cart; வண்ணார் துணிகளை யேற்றும் வண்டி. (யாழ். அக.)

வண்ணார்பந்தம் vaṇṇār-pantam, *n.* <வண்ணார் +. Torch made of rags. See துணிப் பந்தம்.

வண்ணார்பற்று vaṇṇār-paṟṟu, *n.* <id.+. Dhobi's itch, *Tinea circinata;* அரையில் வரும் மேகப்படைவகை.

வண்ணார்வரி vaṇṇār-vari, *n.* <id.+ வரி[5]. An ancient tax collected from washermen; வண்ணாரிடமிருந்து பெற்றுவந்த பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 81.)

வண்ணாரத்துறை vaṇṇāra-t-tuṟai, *n.* <id + துறை. See வண்ணான்றுறை. (W.)

வண்ணாரப்பாறை vaṇṇāra-p-pāṟai, *n.* <id.+. A petty cess; வரிவகை. (Pudu. Insc. No. 90)

வண்ணான் vaṇṇāṉ, *n.* prob. வண்ணம். Washerman, a person belonging to the washerman caste, dhoby, one of 18 *kuṭi-makkaḷ,* q.v.; குடிமக்கள் பதினெண்மருள் ஆடைவெளுக்கும் சாதி யான். (பிங.)

வண்ணான்றுறை vaṇṇāṉ-ṟuṟai, *n.* <வண்ணான் + துறை. Washerman's ghat in a river or tank; வண்ணான் ஆடைவெளுக்கும் நீர்த்துறை. (சினேந். 174.)

வண்ணானவுரி vaṇṇāṉ-avuri, *n.* prob. id. +. A plant; செடிவகை. (பெ. மாட்.)

வண்ணானழுக்கு vaṇṇāṉ-aḻukku, *n.* <id.+. Clothes for washing; வண்ணானிடம் வெளுக்கப்போடும் அழுக்காடை. (அறப். சத. 64.)

வண்ணி-த்தல் vaṇṇi-, 11 *v. tr.* <*varṇ.* 1. To describe. See வருணி-, 1. வண்ணித்தலாவ

தில்லா (சீவக. 2458). 2. See வருணி-, 2, 3, 4. 3. To expatiate; விரித்தல்.

வண்ணிகன் vaṇṇikaṉ, *n.* <*vaṇṇika.* Writer; எழுத்தாளன். (சது.)

வண்ணிகை vaṇṇikai, *n.* cf. வன்னிகை. A drug; மருந்துச்சரக்குவகை. வண்ணிகை வங்கப பாவை யோடு (பெருங. மகத. 17, 150).

வண்புகழ் vaṇ-pukaḻ, *n.* <வண்-மை+. Reputation for liberality; கொடையால் வருங் கீர்த்தி. வண்புகழ் மூவா (தொல். பொ. 391).

வண்மை vaṇmai, *n.* <வள். 1. Bounty, liberality, ஈகை. வண்மையு மன்ன தகைத்து (நாலடி, 269). 2. Quality, property, nature; குணம். (பிங.) ஈது . . . கருமஞ்செயவார வண்மை (திருவாத. பு. திருப்பெருந. 93). 3. Beauty; அழகு. (யாழ். அக.) 4. Truth; வாய்மை. (பிங.) வார்ா தொழியா னெனுமவ்வண்மையினுல (கம்பரா. உருக் காட். 6). 5. Fruitfulness, fertility, abundance, வளப்பம். (திவா.) (குறள், 239.) 6. Strength; வலிமை. (பிங.) 7. Praise, reputation; புகழ். (சூடா.) 8. Sirissa; வாகைமரம். (சங். அக.)

வணக்கம் vaṇakkam, *n.* <வணங்கு-. [T. *vangu*, K. *baggu*, M. *vaṇakkam.*] 1. Bending; வளைகை. வில்வணக்கந் தீங்கு குறித்தமையான் (குறள், 827). 2. Adoration, reverence; worship; வழிபாடு. குறைவிலா வெனனொடு வணக்கங் கூறி (கம்பரா. நைவ. 38). 3. Verses in praise of God, guru, etc., at the commencement of a work, one of *maṅkalācaraṇai*, q.v.; மங்களாசரணை மூன்றனுள் நூலின் முகப்பில் தெய்வம் குரு முதலிய வர்க்கு வணக்கங்கூறுகை. வாழ்த்தும வணக்கமும பொருளியல்புரைத்தலுமென மூவகைப்படுமே (சி. போ. பா. மங்க. பக். 1). 4. Obedience; submission; கீழ்ப்படிகை. (யாழ். அக.) 5. Respect, regard; கவுரவப்படுத்துகை. (யாழ். அக.) 6. Cant for an anna அணவைக்குறிக்கும் குழூஉக்குறி. *C. N.*

வணக்கவொடுக்கம் vaṇakka-v-oṭukkam, *n.* <வணக்கம்+. Deferential behaviour; வணங்கி ஒடுங்கி ஒழுகுகை.

வணக்கு[1]-தல் vaṇakku-, *5 v. tr.* Caus. of வணங்கு-. [T. *vantsuta*, K. *baggisu.*] 1. To bend, make flexible, as the body; வளைவித்தல். 2. To make submissive; பணியச்செய்தல். மழ புலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி (அகநா. 61).

வணக்கு[2] vaṇakku, *n.* <வணங்கு-. 1. See வணக்கம், 1. வாளைப் பகுவாய வணக்குறு மோதிரம் (சிலப். 6, 95). 2. See வணக்கம், 2. வணக்கொடு மாள்வது வலமே (திவ். திருவாய. 1, 3, 8). 3. See வணக்கம், 3. நான்முகத்துரைக்கு மங்களாசரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்து நிர்த்தேசம் (வேதா. சூ. 8).

வணங்காமுடிமன்னன் vaṇaṅkā-muṭi-maṉṉaṉ, *n.* <வணங்கு-+ஆ neg.+. See வணங்காமுடியோன்.

வணங்காமுடியோன் vaṇaṅkā-muṭiyōṉ, *n.* <id.+id +முடி. 1. Independent monarch, as bowing his head to no one; பிறர்க்குக் கீழ்ப் படாத அரசன். 2. Duryōdhana; துரியோதனன். (சூடா.) 3. Man of sturdy independence; ஒரு வர்க்கும் பணியாதவன்.

வணங்கு-தல் vaṇaṅku-, *5 v.* [K. *baggu.*] *intr.* 1. To bend; to yield, as a freed in a flood; நுடங்குதல். வணங்கிடை (பு. வெ. 7, 27). 2. To be submissive, gentle, modest; அடங்குதல். வணங்கிய வாயினார (குறள், 419). 3. To perform menial service; ஏவற்றொழில் செய்தல். நமமில்வந்து வணங்கி யும (கலித். 76).—*tr.* 1. To worship, adore, revere, salute respectfully; வழிபடுதல். எண குணத்தான் றாளை வணங்காத் தலை (குறள், 9). 2. To surround, encompass; சூழ்ந்துகொள்ளுதல். வணங்குசிப பிறப்பிவை நினையாது (திருவாச. 41, 6).

வணர்[1]-தல் vaṇar-, *4 v. intr.* 1. To bend; வளைதல். வணர்ந்தேந்து மருப்பின் (மலைபடு. 37). 2. To curl, as the hair; மயிர்சுழன்றிருத்தல். வெறிகமழ் வணரைம்பால் (கலித். 57).

வணர்[2] vaṇar, *n.* <வணர்-. Vault, arched roof; கட்டடவேலை வளைவு (W.)

வணிக்கிராமத்தார் vaṇikkirāmattār, *n.* cf. மணிகிராமம். An ancient guild of merchants; பண்டைக்காலத்துள்ள ஒரு வணிகர் குழு. (தொல். சொல். 167, உரை)

வணிகசூரியர் vaṇikacūriyar, *n.* <*vaṇik-sūrya.* Chief merchants, merchant princes; வைசியரில் முதன்மை பெற்றோர். வணிகசூரியரே வாரீர (திருவாலவா. 41, 18).

வணிகபதம் vaṇika-patam, *n.* <*vaṇik-patha.* Trade; வியாபாரம். (யாழ். அக.)

வணிகம் vaṇikam, *n.* <*vaṇij.* Trade; வியாபாரம். (W.)

வணிகர்குணம் vaṇikar-kuṇam, *n.* <வணி கர்+. See வணிகரெண்குணம். (பிங.)

வணிகர்தொழில் vaṇikar-toḻil, *n.* <id. +. Occupations of the Vaiśyas, six in number, viz., *ōtal*, *vēṭṭal*, *ītal*, *uḻavu*, *nirai-y-ōmpal*, *vāṇikam*; ஓதல் வேட்டல் ஈதல் உழவு நிரையோம் பல் வாணிகம் என்னும் வைசியரது அறுவகைத் தொழில். (தொல். பொ. 75, உரை.)

வணிகராறுதொழில் vaṇikar-āṟu-toḻil, *n.* <id.+ஆறு[3]+. See வணிகர்தொழில். (திவா.)

வணிகரெண்குணம் vaṇikar-eṇ-kuṇam, *n.* <id.+எட்டு+. Virtues desirable in merchants, eight in number, viz., *taṉimai-y-āṟṟal, muṉivilaṉ-ātal, iṭaṉ-aṟintoḻukal, poḻutoṭu-puṇartal, uṟuvatu-terital, iruvatañcāmai, īṭṭal, pakuttal;* தனிமையாற்றல் முனிவிலனாதல் இடனறிந்தொழுகல் பொழுதொடுபுணர்தல் உறுவதுதெரிதல் இருவதஞ்சாமை ஈட்டல் பகுத்தல் என்னும் வணிகரின் எட்டுக் குணங்கள். (பிங்.)

வணிகன் vaṇikaṉ, *n.* <*vaṇija.* 1. Person belonging the Vaiśya caste; வைசியசாதியான். (பிங்.) 2. Merchant, trader; வியாபாரி. 3. Libra of the zodiac; துலாராசி. (யாழ். அக.)

வணிகு vaṇiku, *n.* <*vaṇij.* See வணிகன், 1, 2. அதன்கண் வணிகொருவ னுளன் (மேருமந். 230).

வணிச்சியம் vaṇicciyam, *n.* <*vaṇijya.* Trade; வர்த்தகம். (யாழ். அக.)

வணிசம் vaṇicam, *n.* <*vaṇija.* (யாழ். அக.) 1. See வணிசை. 2. Ox; எருது.

வணிசை vaṇicai, *n.* <id. (Astron.) A division of time, one of 11 *karaṇam,* q v.; கரணம் பதினொன்றி லொன்று. (விதான. பஞ்சாங். 29, உரை.)

வணிதம்[1] vaṇitam, *n.* [T. *vanitamu.*] Locality, region; பிரதேசம். சோழமண்டலத்தூர் வணிதத்திலே யிருக்கும்படி (கோயிலொ. 54).

வணிதம்[2] vaṇitam, *n.* <*varṇita.* Elegance, handsomeness; செப்பம். (யாழ். அக.)

வணை[1]-தல் vaṇai-, 4 *v. intr.* To bend; வளைதல். *Tinn.*

வணை[2]-த்தல் vaṇai-, 11 *v. intr.* To bend; வளைத்தல். *Tinn.*

வணை[3] vaṇai, *n.* A cattle-disease affecting the bowels; வயிற்றிலுண்டாம் மாட்டுநோய்வகை. (Rd. M. 24.)

வத்தகம்[1] vattakam, *n.* <*vatsaka.* Conessi bark; வெட்பாலை. (மலை.)

வத்தகம்[2] vattakam, *n.* <வார்த்தகம். Traffic, trade, commerce. See வர்த்தகம். (W.)

வத்தகம்[3] vattakam, *n.* <*vardhaka.* Increase; improvement; அபிவிருத்தி. (யாழ். அக.)

வத்தகமை vattakamai, *n.* See வத்தகம்[3]. (யாழ். அக.)

வத்தகன் vattakaṉ, *n.* <வர்த்தகன். Trader; merchant; வியாபாரி. (யாழ். அக.)

வத்தகாலம் vatta-kālam, *n.* <*varta*+*kāla.* See வர்த்தமானகாலம். (யாழ். அக.)

வத்தகை vattakai, *n.* Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. *Loc.*

வத்தகோபன் vatta-kōpaṉ, *n.* <*baddha*+*kōpin.* One who has subdued his anger; கோபத்தை யடக்கினோன். (யாழ். அக.)

வத்தங்கி vat-tanki, *n.* <*patrāṅga.* Sappan-wood. See சப்பங்கி[3]. (M. M. 783.)

வத்தம் vattam, *n.* <*bhakta.* Boiled rice; சோறு. பறவைப்பெயர்படு வத்தம (பெரும்பாண். 305).

வத்தமம் vattamam, *n.* <*varddhamāna.* Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.)

வத்தமானம் vattamāṉam, *n.* <*vartamāna.* See வர்த்தமானம்[1]. (யாழ். அக.)

வத்தர் vattar, *n.* <*vaktā* nom. sing. of *vaktṛ.* See வத்தா. (யாழ். அக.)

வத்தராயன் vatta-rāyaṉ, *n.* <*vatsa-rāja.* 1. King of the Vatsa country; வம்ச நாட்டரசன். 2. Title of certain chiefs; தலைவர் சிலர்க்கு வழங்குஞ் சிறப்புப்பெயர். (Insc.)

வத்தல்[1] vattal, *n.* <வற்றல். 1. Anything dried; வறண்டது. 2. Fish or vegetable, salted and dried; உப்பிட்டு உலர்த்திய உணவுப்பண்டம். 3. Anything lean; ஒல்லியானது. *Colloq.*

வத்தல்[2] vattal, *n.* <Port. *batel.* [M. *vattēl.*] Small boat; சிறிய ஓடம். (யாழ். அக.)

வத்தவன் vattavaṉ, *n.* <*Vatsa.* King of the Vatsa country; வச்சநாட் டரசன். வடிநதேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை (மணி. 15, 62).

வத்தனை[1] vattaṉai, *n.* <*vardhanā.* 1. Prosperity; ஆக்கம். வத்தனை யேயுள (சிவதரு. சிவ ஞானதான. 43). 2. Lineage; வமிசம். (யாழ். அக.)

வத்தனை[2] vattaṉai, *n.* <*vartana.* (W.) 1. Livelihood; சீவனம். 2. Wages; கூலி.

வத்தா vattā, *n.* <*vaktā* nom. sing. of *vaktṛ.* 1. Speaker; expounder; சொல்பவன். அறிந்து சொலபவனாகிய வததா (சி. சி. 6, 9, ஞானப.). 2. Author; நூலாசிரியன். வததாவுக்குத் தோஷம எயதுவிக்கும (சிவசம. பக். 67).

வத்தாக்கு vattākku, *n.* <Port. *patcca.* Water-melon; கொம்மட்டி. (W.) 2. Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. (M. M. 372.)

வத்தாயி vattāyi, *n.* <வத்தாவி. Batavian orange; கிச்சிலிவகை.

வத்தாலை vattālai, *n.* cf. வத்தாக்கு. 1. See வத்தாக்கு, 2. 2. Water-melon; கொம்மட்டி. (சங். அக.)

வத்தாலைக்கொடி vattālai-k-koṭi, *n.* <வத்தாலை+. See மதுரவள்ளி. (யாழ். அக.)

வத்தாவி vattāvi, *n.* Batavia, the chief town of Java; ஜாவாத் தீவின் தலைநகர். (W.)

வத்தாவிப்பூசினி vattāvi-p-pūciṉi, *n.* <வத்தாவி+. A kind of pumpkin, as originally from Batavia; நீண்ட வெள்ளைப்பூசினிவகை.

வத்தாளங்கிழங்கு vattāḷan-kilanku, *n.* <வத்தாலே+. Sweet potato. See சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு. (J.)

வத்தி[1]-த்தல் vatti-, *11 v. intr.* <*vṛdh.* To increase, grow; to thrive; விருத்தியடைதல். *வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசிவாதி* (ஞானவா. உறப. 40).

வத்தி[2] vatti, *n.* <*varti.* 1. Wick; திரி. 2. Joss-stick, incense-stick; ஊதுவத்தி. 3. Candle; மெழுகுவத்தி. 4. Match; தீக்குச்சி. *Madr.* 5. Oil-cup of a lamp; விளக்குத்தகழி. (யாழ். அக.) 6. Unwoven end or fringe of a cloth; ஆடையின் அருகு. (யாழ். அக.) 7. Line; வரி. (யாழ். அக.) 8. Foil; இரத்தினத்தின்கீழ்ப் பதிக்கும் வர்ணத்தகடு. (யாழ். அக.)

வத்தி[3]-த்தல் vatti-, *11 v. intr.* <*vrt.* To exist; உளதாதல். *பாருற வத்திக்குங் கொடியாள* (உத்தரா. அரக்க. 5).

வத்திப்பெட்டி vatti-p-petti, *n.* <வத்தி+ Match-box; தீப்பெட்டி. *Madr.*

வத்தியத்தானம் vattiya-t-tāṉam, *n.* <*vadhya*+*sthāna.* Place of execution; கொலைக்களம். (யாழ். அக.)

வத்தியபூமி vattiya-pūmi, *n.* <id.+. See வத்தியத்தானம். (யாழ். அக.)

வத்தியம் vattiyam, *n.* <*vadhya.* Death; மரணம். (யாழ். அக.)

வத்திரசோதினி vattira-cōtiṉi, *n.* <*vaktra-śōdhin.* Sour lime; எலுமிச்சை. (யாழ். அக.)

வத்திரதாரு vattira-tāru, *n.* <*bhadra*+*dāru.* Red cedar. See தேவதாரு, 2. (சங். அக.)

வத்திரதுண்டன் vattira-tuṇṭaṉ, *n.* <*Vaktra-tuṇḍa.* Gaṇēśa; விநாயகன். (யாழ். அக.)

வத்திரபங்கி vattira-paṅki, *n.* <*vaktra-bhaṅgī* (Śaiva) Worshipping the five faces of Śiva, in *āṉmārtta-pūcai*; ஆன்மார்த்த பூசையில் சிவனது ஐந்துதிருமுகங்களையும் பூசிக்கை. *முடிமுகங்களுறுப வத்திரபங்கி* (தத்துவப. 64).

வத்திரபட்டம் vattira-paṭṭam, *n.* <*vaktra* +. Ornamental plate worn on the forehead; frontlet; நெற்றிப்பட்டம். (யாழ். அக.)

வத்திரபுத்திரிகை vattira-puttirikai, *n.* <*vastra-putrikā.* Doll or puppet made of cloth; துணியினுற்செய்த பாவை. (யாழ். அக.)

வத்திரபேதகன் vattira-pētakaṉ, *n.* <*vastra-bhēdaka.* Tailor; தையற்காரன். (யாழ். அக.)

வத்திரம்[1] vattiram, *n.* <*vaktra.* Face; முகம். *நிகழ்வாம வத்திரத்தில் . . . வாய்த்ததன* (சைவ. ச. பொது. 332).

வத்திரம்[2] vattiram, *n.* <*vastra.* Garment; வஸ்திரம். (பிங்.) *வயிராகமாம வத்திரம புனைந்து* (பிரபுலிங். இட்டலிங் 20).

வத்திரம்[3] vattiram, *n.* prob. *vadha-tra.* Weapon of war; போர்க்கருவி. (யாழ். அக.)

வத்திரவாகு vattiravāku, *n.* <*bhadra.* See வத்திரதாரு. (மலை.)

வத்திராஞ்சலம் vattirāñcalam, *n.* <*vastrāñcala.* Hem or fringe of a cloth; ஆடையின் அருகு. (யாழ். அக.)

வத்திராட்சம் vattirātcam, *n.* <*bhadrākṣa.* Four-o'clock plant. See பத்திராட்சம். *வத்திராட்ச சந்தானம.* (W.)

வத்திரி vattiri, *n.* <*vadhrī.* Leather strap; தோல் வார். (சங். அக.)

வத்திரு vattiru, *n.* <*vaktṛ.* See வத்தா. (யாழ். அக.)

வத்திரோணம் vattirōṇam, *n.* cf. *patrōrṇa.* Tooth-leaved tree of heaven. See பெருமரம், 1. (மலை.)

வத்திவை-த்தல் vatti-vai-, *v. intr.* <வத்தி +. 1. To ignite the fuse; வெடிகொளுத்துதல். 2. To stir up trouble; to instigate; to create misunderstanding, as igniting combustibles; சண்டைமூட்டுதல். 3. To backbite; கோட்சொல்லுதல். 4. To apply caustic to a sore; புண்ணிற்குக் காரம்வைத்தல்.

வத்தினை vattiṉai, *n.* <வத்தனை[2]. Perquisite; உரிமைப்பேறு. *நம்மிட வத்தினை குமாரர் வத்தினை நம்மிட அதிகாரி . . . வத்தினை . . . உள்பட* (S. I. I. vi, 272).

வத்து[1] vattu, *n.* <Pkt. *vattu* <*vastu.* See வஸ்து. *அந்தவத்துவைச் சுயோதனுதியோரிகழ்ந்ததும* (பிரபோத. 26, 56).

வத்து[2] vattu, *n.* cf. மஸ்து. Toddy; மது. (சங். அக.)

வத்து[3] vattu, *n.* <*vat.* Simile; உவமை. (நாமதீப. 675.)

வத்துதாரணை vattu-tāraṇai, *n.* <*vastu*+*dhāraṇā*. One of *nava-tāraṇai*, q.v.; நவதாரணையினொன்று. (சங். அக.)

வத்துநிச்சயம் vattu-niccayam, *n.* <id.+. (Phil.) Determining the existence, the nature and the identity of the Primal Being; கடவுளது உண்மை தன்மை சொரூபம் என்பவற்றைப் பற்றிச் செய்யும் முடிவு. (யாழ். அக.)

வத்துநிண்ணயம் vattu-niṇṇayam, *n.* <id.+*nirṇaya*. See வத்துநிச்சயம். (சங். அக.)

வத்துநிதானம் vattu-nitāṉam, *n.* <id.+*nidhāna*. See வத்துநிச்சயம். (யாழ். அக.)

வத்துநிர்த்தேசம் vattu-nirttēcam, *n.* <id.+. Indication of the subject-matter of a poem, one of three *maṅkalācaraṇai*, q.v.; காவியத்தொடக்கத்துச் செய்யப்படும் மங்களாசரணை மூன்றனுள் ஒன்றாகிய பொருளியல்புரைக்கை. *மங்களா சரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்துநிர்த்தேச மென மூன்று* (வேதா. சூ. 8).

வத்துப்பு vattuppu, *n.* perh. id.+உப்பு. Common salt; கறியுப்பு. (யாழ். அக.)

வத்துபரிச்சேதம் vattu-pariccētam, *n.* <id.+. (Phil.) Ascertaining from the nature of a thing what it can be and what it cannot be; ஒன்று இன்னபொருளாகத்தான் இருக்கும் இன்ன பொருளாக இராது என்று பொருளினால் அளவிடுகை. *ஒன்றுமாகா தென்னும . . . வத்து பரிச்சேதமும* (வேதா. சூ. 36).

வத்துவித்தியாபதி vattuvittiyāpati, *n.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இரு சமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 2.)

வத்துளம் vattuḷam, *n.* <*vartula*. 1. That which is circular in shape; வட்டமானது. 2. Wheel, as of a cart; சக்கரம். (நாமதீப. 766.)

வத்தூரம் vattūram, *n.* A plant growing in damp places. See பொன்னாங்காணி. (சங். அக.)

வத்தேக்கு[1] vattēkku, *n.* cf. வத்தாக்கு. 1. Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. 2. A small water-melon. See கொம்மட்டி, 1. (சங். அக.)

வத்தேக்கு[2] vattēkku, *n.* <*patrāṅga*. Sappan-wood. See சப்பங்கி[3]. (W.)

வத்தேந்தி vattēnti, *n.* <வை-+ஏந்தி. Lintel; கதவு நிலைக்குமேல்வைக்குந் சுவர்தாங்கி. (யாழ். அக.)

வத்தை[1] vattai, *n.* perh. வற்று-. Pith, soft portion of wood; உள்வயிரமற்றது. (யாழ். அக.)

வத்தை[2] vattai, *n.* See வந்தல்[2]. *Loc.*

வத்ஸலன் vatsalaṉ, *n.* <*vatsala*. Man capable of great love; வாத்ஸல்யமுடையவன்.

வத்ஸன் vatsaṉ, *n.* <*vatsa*. 1. Son; மகன். 2. A term of endearment; அன்புதோற்றச் சொல்.

வதக்கம் vatakkam, *n.* <வதங்கு-. 1. Fading, withering; வாடுகை. *மாதமிலை இலை வதக்கமா யிருக்கிறது.* 2. Fatigue, lassitude; இளைப்பு.

வதக்கு-தல் vatakku-, 5 *v. tr.* Caus. of வதங்கு-. 1. To roast; to dry; வாட்டுதல். *பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி* (பெரியபு. கண்ணப்ப. 117). 2. To harass, annoy; வருத்துதல்.

வதக்குவதக்கெனல் vatakku-vatakkeṉal, *n.* Expr. of (a) being under-boiled or under-fried, as greens; பக்குவமாகாது பச்சையோடிருத்தற்குறிப்பு: (b) palpitation of the heart; மார்பு அடித்துக்கொள்ளுதற்குறிப்பு.

வதகம் vatakam, *n.* <*vadhaka*. Death; மரணம். (சங். அக.)

வதகன் vatakaṉ, *n.* <*vadhaka*. Murderer; executioner; கொலைகாரன். (யாழ். அக.)

வதங்கல் vataṅkal, *n.* <வதங்கு-. 1. That which is withered or dried; வாடியது. 2. Under-boiled or under-fried foodstuff; பச்சை நீங்காத உணவுப்பண்டம். 3. Constitutionally weak person or animal; [illegible]வன்-வள்-து. *ஆள வதங்கல்.*

வதங்கு-தல் vataṅku-, 5 *v. intr.* 1. To wither, fade; to grow dry; வாடுதல். 2. To be discouraged or disappointed; to be fatigued; சோர்தல்.

வததண்டம் vata-taṇṭam, *n.* <*vadha*+*daṇḍa*. Punishment for murder; கொலைக்கு உரிய தண்டம். (யாழ். அக.)

வதந்தி vatanti, *n.* <*vadantī*. Common talk, report, rumour; ஊர்ச்சொல்லாயது.

வதம்[1] vatam, *n.* <*vadha*. Murder; கொலை.

வதம்[2] vatam, *n.* <Pkt. *vata* <*vrata*. Fast, religious observance; விரதம். *உரிமை தானும் பெருவத மருவிற்று* (சூளா. இரத. 86).

வதரம் vataram, *n.* <*badara*. Jujube-tree. See இலந்தை[1]. (யாழ். அக.)

வதரி vatari, *n.* <*badarī*. 1. Jujube-tree. See இலந்தை[1]. (சூடா.) 2. A hermitage sacred

to Visnu. See பதரிகாசிரமம். *வதரி வணங்கு துமே (திவ். பெரியதி. 1, 3).*

வதரிகாச்சிரமம் vatarikāocciramam, *n.* <*Badarikāśrama.* See வதரியாச்சிரமம்.

வதரிகாசிரமம் vatarikāciramam, *n.* <id. See வதரியாச்சிரமம்.

வதரியாச்சிரமம் vatari-y-āccıramam, *n.* <வதரி+. A hermitage sacred to Visnu. See பதரிகாசிரமம். *தொழுவோ நெஞ்சமே மாவதரியாச சிரமத்து (அஷ்டப. நூற்றெட். 101).*

வதரியாச்சிராமம் vatari-y-āccirāmam, *n.* <id.+. See வதரியாச்சிரமம். (திவ். பெரிய தி. 1, 4.)

வதலி[1] vatali, *n.* <U. *badl.* Time, turn; தடவை. *அவன் ஒருவதலி வந்தான். Tinn.*

வதலி[2] vatali, *n.* See வடலி. (G. Tn. D. I, 307.)

வதவரிசி vatavarici, *n.* <வதவல்+அரிசி. 1. Rice husked from boiled paddy before it is fully dried; அரைக்காய்ச்சலான புழுங்கல் நெல் லின் அரிசி. (W.) 2. Rice affected by dampness; ஈரம்படிந்த அரிசி. *Loc.*

வதவல் vataval, *n.* cf. வதங்கல். 1. That which has faded or dried; வாடியது. (யாழ். அக.) 2. That which is partially parched, அரைக்காய்ச்சலானது. (W.) 3. Undigested or half-digested matter in the intestines, especially of sheep or goat; ஆடு முதலியவற்றின் குடலிலுள்ள ஜீர்ணமாகாத தீனி. *Loc.* 4. See வதங்கல், 3.

வதவலரிசி vataval-arici, *n.* <வதவல்+. See வதவரிசி.

வதறு-தல் vataru-, *5 v.* [T. *vadaru*, K. *odaru.*] *intr.* (W.) 1. To chatter, prate; to be talkative; வாயாடுதல். 2. To lisp; மழலை மொழி தல்.—*tr.* To abuse; திட்டுதல். *வாயாலே வதறுகிற வன்.*

வதன் vatan, *n.* <*vadha.* See வதகன். (யாழ். அக.)

வதனம் vatanam, *n.* <*vadana.* 1. Face; countenance; முகம். (பிங்.) *வனிதையர் வத னம (கமபரா. நாட். 44).* 2. Vertex of a triangle; முக்கோணத்தின் மேற்கோணம். (யாழ். அக.)

வதனாசவம் vatanācavam, *n.* <*vadanā-sava.* Saliva; உமிழ்நீர். (யாழ். அக.)

வதாங்கம் vatānkam, *n.* <*vadha+anga.* Poison; நஞ்சு. (யாழ். அக.)

வதாலகம் vatālakam, *n.* <*vadāla-ka.* A kind of fish; மீன்வகை. (சங். அக.)

வதாலம் vatālam, *n.* <*vadāla.* See வதாலகம். (சங். அக.)

வதானியன் vatāniyan, *n.* <*vadānya.* 1. Munificent man; bountiful giver; உதாரமாகக் கொடுப்பவன். (W.) 2. Kubēra; குபேரன். (யாழ். அக.)

வதி[1]**-தல்** vati-, *4 v. intr.* <*vas.* 1. To dwell, abide; to sojourn, stay; தங்குதல். *வதிமண வம்பலர் வாயவிழ்ந தன்று (பரிபா. 10, 20).* 2. To sleep; துயிலுதல். *ஆற்று ணிணையுநள் வதிந்தக்கால் (கலித். 126).*

வதி[2] vati, *n.* <வதி[1]-. 1. Lair, nest; விலங்கு முதலியன தங்குமிடம். *மாவதிசேர (கலித். 119).* 2. Mire; சேறு. *செங்கயல் வதிக்குதி கொளும் புனலது (தேவா. 413, 7).* (பிங்.)

வதி[3]**-த்தல்** vati-, *11 v. tr.* <*vadh.* See வதை[2]-.

வதி[4] vati, *n.* cf. *pathin.* 1. Way; வழி. (பிங்.) *தனிவதி யியக்கா காட்ட (பாரத. அருச்சுனன் றவ. 27).* 2. Channel; head of a channel; கால் வாய். *முக்கோலகலத்தால் வதியட்டிக் கீழ்க்கடைநீர போவதாகவும (S. I. I. vi, 147).*

வதிட்கடி-த்தல் vatit-kati-, *v. intr.* perh. வதில்+*ghat.* To assume a title or pseudonym; புனைவுப்பெயர் தரித்தல். (யாழ். அக.)

வதிட்சீட்டு vatit-cīttu, *n.* <id.+. Letter or statement in reply; மறுமொழிப் பத்திரம். (யாழ். அக.)

வதிட்டன்[1] vatittan, *n.* <*Vaśistha.* Vaśistha, a celebrated sage. See வசிஷ்டன். *மங்கல வங்கி வதிட்டன் வகுத்தான் (கம்பரா. கடி மண. 100).*

வதிட்டன்[2] vatittan, *n.* Bulky person or thing; பருத்த-வன்-து. (யாழ். அக.)

வதிர் vatir, *n.* <*badhira.* Deafness; செவிடு. (சூடா.)

வதிரன் vatiran, *n.* <*badhira.* Deaf man; செவிடன். (பிங்.)

வதிரிகாச்சிரமம் vatirikācciramam, *n.* A hermitage sacred to Visnu. See பதரிகாசிர மம். (யாழ். அக.)

வதில் vatil, *n.* <U. *badl.* 1. Substitute; பிரதி. 2. Answer; விடை.

வதிள் vatil, *n.* See வதில். (யாழ். அக.)

வது vatu, *n.* <*vadhū.* 1. Bride; மண மகள். *வதுவரா.* 2. Daughter-in-law; மகன்

மனைவி. (யாழ். அக.) 3. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வதுக்கு vatukku, *n.* [T. *batuku*, K. *baduku*.] Improved condition; good circumstances; நன்னிலை. வதுக்குப பெற்றிருக்கிறான். (W.)

வதுகி vatuki, *n.* Straw; வைக்கோல். (சங. அக.)

வதுகை vatukai, *n.* <*vadhūkā*. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வதுமரம் vatumaram, *n.* A tree; மரவகை. (சங. அக.)

வதுவடி vatuvaṭi, *n.* Wedge-leaved ape-flower. See உலக்கைப்பாலை. (மலை.)

வதுவர் vatuvar, *n.* <வாதுவர். Horse-grooms; mahauts, வாதுவர். (சூடா.)

வதுவை vatuvai, *n.* prob. *vadhū*. [K. *maduve*, Tu *madume*.] 1. Bride; மணமகள். வதுவை நாறும வண்டுகம ழைமபால் (மலைபடு. 30). 2. Wedding, marriage; விவாகம். எமமனை வதுவை நன்மணங கழிகென (ஐங. 399). 3. Wedding garland; மணமாலை. வானர மகளிர்க்கு வதுவைசூட்ட (திருமுரு. 117). 4. Fragrance; வாசனை. (பிங.) 5. Sexual union; புணர்ச்சி. (அக. நி.) 6. cf. *baddha*. Compulsion; force; வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வதுவைக்கணம் vatuvai-k-kaṇam, *n.* <வதுவை + கணம்[4]. (Astrol.) Correspondence in respect of *irāci* of the bride and bridegroom; மணமக்களின் இராசிப்பொருத்தம். (W.)

வதுவைக்கலியாணம் vatuvai-k-kaliyāṇam, *n.* <id.+. Marriage in the form approved by the Śāstras; சாஸ்திரீயமான விவாகம். தன்னைகதது வதுவைக கலியாணஞ் செய்வான் (இறை. 23, உரை, பக். 127).

வதுவைச்சூட்டணி vatuvai-c-cūṭṭaṇi, *n.* <id. + சூட்டு[2] + அணி[2]. Wedding garland; மணமாலை. வதுவைச சூட்டணி வணடுவாய் திறப பவும் (பெருங. உஞ்சைக். 33, 75).

வதுவைத்திண்ணை vatuvai-t-tiṇṇai, *n.* <id. +. Marriage-dais; கலியாணவேதிகை. (பிங.)

வதுவைநாற்றம் vatuvai-nāṟṟam, *n.* <id. +. New fragrance; புதுமணம். வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல (அகநா. 25).

வதுவைமணம் vatuvai-maṇam, *n.* <id. +. See வதுவைக்கலியாணம். நாளை வதுவைமண மென்று நாளிட்டு (திவ். நாய்ச். 6, 2).

வதுவைமுளை vatuvai-muḷai, *n.* <id.+. Earthen pot in which *nava-tāṉiyam* is sown and allowed to sprout in marriage; விவாகத்தில் நவதானியம் விதைக்கும் பாலிகை. (பிங.)

வதூ vatū, *n.* <*vadhū*. See வது. (யாழ். அக.)

வதூவரர் vatū-varar, *n.* <id. + *vara*. Bride and bridegroom; மணமகனும் மணமகளும்.

வதை[1] vatai, *n.* <*vadha*. 1. Murder; கொலை. களிறுதன்னை வதைசெய்து (தேவா. 965, 8). 2. Affliction, torment; உபத்திரவம். ஓர் பெண கொடியை வதைசெய்தா னென்னுஞ் சொல் (திவ். நாய்ச். 8, 9).

வதை[2]-த்தல் vatai-, *11 v.* <வதை[1]. *tr.* 1. To kill, murder; கொல்லுதல். 2. To torment; to cause distress in body or mind; வருத்துதல். —*intr.* To be tormented; to be in great anguish; மிகவருந்துதல். உன்னைக்காணுமல் மிகவும் வதைக்கிறேன்.

வதை[3]-தல் vatai-, *4 v. intr.* See வதை[2]-.

வதை[4] vatai, *n.* Honeycomb; தேன்கூடு. (W.)

வந்தட்டி vantaṭṭi, *n.* <வா- + அண்டு-. See வந்தேறி.

வந்தட்டிவரத்தட்டி vantaṭṭi-varattaṭṭi, *n.* Redupl. of வந்தட்டி. See வந்தேறி. *Loc*

வந்ததுகொண்டுவாராததுணர்த்தல் vantatu-koṇṭu-vārātatuṇarttal, *n* <வா- +. A literary device which consists in applying to an earlier statement an implication drawn from a later explicit statement; பின் ஒருவழி வந்தது கொண்டு முன்வாராததொரு பொருளை அறியவைக்கும் தந்திரவுத்திவகை. (தொல். பொ. 666.)

வந்தமார்க்கம் vantamārkkam, *n.* cf *apāmārga*. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி (மலை.)

வந்தரர் vantarar, *n.* <*vyantara*. A class of gods; வியந்தரர். எணணவெ ணணு சீரிய வநதரா சோதிடத்தீசா நற்சேதியமே (திருநூற. 92).

வந்தனம்[1] vantaṉam, *n.* <*vandana*. 1. Reverence, homage, adoration, worship, salutation; வணக்கம். வந்தனஞ் செய்தாற்கு (தேவா. 132, 8). 2. Humility; modesty; விநயம். 3. A term expressing thankfulness; நன்றிகூறும் மரியாதைச்சொல். *Mod.*

வந்தனம்[2] vantaṉam, *n.* <*vadana*. Face; முகம். (யாழ். அக.)

வந்தனமாலை vantaṉa-mālai, *n.* <*vandana-mālā*. 1. A kind of wreath of flowers or leaves hung over the door of a house; வாயிலிற் கட்டுந் தோரணவகை. (யாழ். அக.) 2. The

ornamental arch of a gateway; வெளிவாயிலின் சித்திரவளைவு. (W.)

வந்தனி¹-த்தல் vantaṉi-, *11 v. tr.* <வந்தனம்¹. To revere, adore; to pay respects; பணிதல். (யாழ். அக.)

வந்தனி² vantaṉi, *n.* <*vandanī*. Bezoar of the cow; கோரோசனை. (நாமதீப. 393.)

வந்தனை vantaṉai, *n.* <*vandanā*. See வந்தனம்¹, 1. வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி (திருவாச. 5, 26).

வந்தனைவழிபாடு vantaṉai-vaḻipāṭu, *n.* <வந்தனை+. Worship, homage, adoration, as to a deity; கடவுளுக்குச் செய்யவேண்டிய வணக்கமும் பூசையும்.

வந்தி¹-த்தல் vanti-, *11 v. tr.* <*vand*. To pay homage, to salute reverentially; வணங்குதல். திருமாலை திருவடியே வந்தித்தென னெஞ்சமே வாழ்த்து (திவ். இயற். 3, 95)

வந்தி² vanti, *n.* <வந்தி¹-. Adoration, homage, reverence; வணக்கம். குஞ்சியால் வந்தி செய்ய (தேவா. 693, 4).

வந்தி³ vanti, *n.* <*vandin*. 1. Panegyrist; மங்கலபாடகன். (சூடா.) 2. Eulogist of a king's court; அரசர் புகழ்கூறும் சூதன். வந்தியோர் கவிகை மகன் (பாரதவெண். 48). 3. Professional bard; பாணன். (W.)

வந்தி⁴-த்தல் vanti-, *11 v. tr.* <பந்தி-. To tie; கட்டுதல். வந்தித்திடுதெ லெமக்காரோபித மாம் (பிரபோத. 41, 26).

வந்தி⁵ vanti, *n.* <*vandhyā*. See வந்தியை. வந்திக்கு மகவுண்டாகும (திருக்காளத். பு. 25, 27).

வந்தி⁶ vanti, *n.* <*bandha*. 1. Bracelet. See கைவந்தி. (W.) 2. Difficulty; கஷ்டம். வந்தியான உழவு, வந்தியான வேலை. 3. Compulsion; பலவந்தம். (திவ். நாய்ச். 9, 3, அரும்.) 4. That which comes through external compulsion; கட்டாயமாய் வந்தது. (யாழ். அக.) 5. Perversity; pertinacity; முரண்டு. (W.) 6. Quarrel; சண்டை. (திவ். நாய்ச். 9, 3, அரும்.) 7. Ladder; ஏணி. (யாழ். அக.)

வந்திகட்டு-தல் vanti-kaṭṭu-, *v. tr.* <வந்தி⁶+. To compel; பலவந்தம் பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வந்திகன் vantikaṉ, *n.* <*vandika*. See வந்தி³. வந்திகர் வாழ்த்த வந்தான் (கம்பரா. மாயா சனக. 7).

வந்திகை¹ vantikai, *n.* <*bandhikā*. 1. Bracelet. See கைவந்தி. 2. Armlet; கையில் தோளின்கீழ் அணியப்படும் ஆபரணம். பணைத்தோள் . . . வயக்குறு வந்திகை (மதுரைக். 415) 3. An ornament worn on the forehead; நுதலணிவகை. (அக. நி.) 4. Ornament; ஆபரணம். (அரு. நி.)

வந்திகை² vantikai, *n.* cf. வசந்திகை. Yellow spreading spots. See சுணங்கு³, 1. (அரு நி.)

வந்திகை³ vantikai, *n.* See வந்தியை.

வந்தித்தல் vantittal, *n.* Worm-killer. See பங்கம்பாளை, 1. (மலை.)

வந்தித்துநிற்போர் vantittu-niṟpōr, *n.* <வந்தி¹-+நில்-. Professional bards; பாணர். (சூடா.)

வந்திபற்று-தல் vanti-paṟṟu-, *v. tr.* <வந்தி⁶+. To obtain by force, வலிந்து அபகரித்தல். வரிவளையிற புகுந்து வந்திபற்றும வழக்குளதே (திவ். நாய்ச். 9, 3).

வந்திபாடம் vanti-pāṭam, *n.* <வந்தி³+பாடு-. Panegyric, as of a bard; புகழ்ந்துபாடும் பாட்டு. (யாழ். அக.)

வந்திபோடு-தல் vanti-pōṭu-, *v. tr.* <வந்தி⁶+. To force responsibility upon; கட்டாயமாய்ப் பொறுப்பேற்றுதல். (யாழ். அக.)

வந்தியிறு-த்தல் vanti-y-iṟu-, *v. tr.* <id.+. To pay tax, etc., under compulsion; பலவந்தத்துக்கு உட்பட்டு வரிமுதலியன இறுத்தல். (யாழ். அக.)

வந்தியை vantiyai, *n.* <*vandhyā*. Barren woman; மலடி. (W.)

வந்திவாங்கு-தல் vanti-vāṅku-, *v. tr.* <வந்தி⁶+. To collect tax, etc., using force; பலவந்தத்துக்கு உட்படுத்தி வரிமுதலியன வசூலித்தல். (யாழ். அக.)

வந்து vantu, prob. வா-. *n.* Wind; காற்று. வந்தெனக் கந்தனூறு கணைதொடா (கந்தபு. சூர. வதை. 188). (பிங்.)—*part.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல்.

வந்தேறி vantēṟi, *n.* <வந்தேறு-. 1. New-comer, immigrant; புதிதாகக் குடியேறியவன். வந்தேறிகளாய்த் திருநாள் சேவித்துப் போவாரைப் போலே (திவ். நாய்ச். 8, 9, வ்யா.). 2. That which is introduced from outside; exotic; இடையில் வந்தது. இது வந்தேறி என்று தோற்றுகின்ற திறே (ஈடு, 5, 1, 5).

வந்தேறு-தல் vantēṟu-, *v. intr.* <வா-+. To come and settle permanently; to immigrate;

புதிதாகவந்து குடிபுகுதல். இருவினைகள் வந்தேற வழியுமில்லை (தாயு. ஆனந்த. 10).

வந்தேறுங்குடி vanterun-kuṭi, n. < வந்தேறு- + குடி[4]. Immigrant cultivator; ஊரில் புதிதாக வந்து நிலச்சாகுபடி செய்யுங் குடியானவன்.

வந்தை[1] vantai, n. cf. vandya-tā. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

வந்தை[2] vantai, n. < vandā. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி.

வந்தை[3] vantai, n. < vandhyā. See வந்தியை. வந்தைக்கும் . . . இரணடிலை பதியின்றேல் (சேதுபு. துத்தம. 9).

வப்பிரம் vappiram, n. < vapra. 1. Encircling wall, as of a temple; சுற்றுமதில். 2. Fort; கோட்டை. 3. Slope of a hill; மலைச்சாரல். 4. Foundation of a building; கட்டடத்தின் அஸ்திவாரம். 5. Ditch; அகழ். 6. Field; வயல். 7. Dust; புழுதி. 8. Lead; ஈயம். (சங். அக.)

வப்பு vappu, n. Crevice; cleft; நடுவிலேயுள்ள பிளவு. (யாழ். அக.)

வபனம் vapanam, n. < vapana. 1. Shaving; மயிர்களைகை பொருந்த வபனம் போற்றி யறலாடி (திருவானைக். கோச்செங். 78). 2. Sowing; விதைக்கை. (யாழ். அக.) 3. Seed-grain for sowing; விதைத்தானியம். (யாழ். அக.) 4. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.)

வபஸ்தாபனம் vapa-s-tāpanam, n. < vapā + tāpana. Peritonitis; வயிற்றுப்பை வீக்கம். (M. L.)

வபாமது vapāmatu, n. cf வயமது. Gulancha. See சீந்தில். (ப. மூ.)

வபிலன் vapilan, n. < vapila. Father; பிதா. (யாழ். அக.)

வபு vapu, n. < vapus. Body; உடல். (யாழ். அக.)

வபை vapai, n. < vapā. 1. Omentum, caul, fat or marrow near the navel; வயிற்றுள் நாபியருகிலிருக்கும் நிணம். வேதமபணித்திடும வபையை வாஙகி (திருவிளை மாணிக். 34). 2. That which is important; முக்கியமானது. இருபபவற்றுள் வபை அது.

வபையெடு-த்தல் vapai-y-eṭu-, v. < வபை +. intr. 1. To remove the omentum or vapai of a sheep or cow for sacrificial purposes; யாகபசுவின் வபையை ஓமஞ்செய்தற்கு எடுத்தல். 2. To grasp the essence of things; சாரமான கருத்தைக் கிரகித்தல்.—tr. To torment; to cause fatal injury, as by removing one's entrails; பிராணன் நீங்குமாறு இமிசை செய்தல்.

வம்சம் vamcam, n. < vaṃśa. See வமிசம்.

வம்பக்கோட்டி vampa-k-kōṭṭi. n. < வம்பு[1] + கோட்டி[2]. Assembly of men indulging in vain and aimless talk; பயனில்சொற்களைச் சொல்லுவோரின் கூட்டம். வட்டிஞ் சூதும வம்பக்கோட்டியும (மணி. 14, 63).

வம்படி-த்தல் vampaṭi-, v. < id. +. intr. (யாழ். அக.) 1. To indulge in idle talk; வீண்வார்த்தைபேசுதல். 2. To indulge in wanton talk; சரசம்பேசுதல். 3. To speak evil, தீது பேசுதல். 4. To talk disparagingly; நிந்தை பேசுதல். 5. To do harm; தீங்கு செய்தல்.—tr. See வம்பள-. Colloq.

வம்பப்பரத்தர் vampa-p-parattar, n. < id. +. Lascivious men who are ever after fresh victims for their lust; புதிய நுகர்ச்சியை விரும்புங் காமுகர். வறுமொழியாளரொடு வமபபபரதத ரொடு (சிலப. 16, 63).

வம்பப்பரத்தை vampa-p-parattai, n. < id. + பரத்தை[2]. Lustful mistress or prostitute; மிகுகாமத்தையுடைய கணிகை. வமபபபரத்தை வறு மொழியாளனொடு . . . குறுகினா (சிலப. 10, 219).

வம்பம் vampam, n. A mineral poison; சாலங்கபாஷாணம். (யாழ். அக.)

வம்பமாக்கள் vampa-mākkaḷ, n. < வம்பு[1] +. Newcomers, strangers; foreigners; புதியோர். வம்பமாக்கள் . . . கட்போ ருளரெனில் (சிலப். 5, 111).

வம்பமாந்தர் vampa-māntar, n. < id. +. 1. See வம்பமாக்கள். 2. Nondescript persons; ஒருகூட்டத்திலுஞ் சேராத மனிதர். (சிலப. 16, 63, அரும.)

வம்பமாரி vampa-māri, n. < id. + மாரி[1]. Unseasonal rains; காலமல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை. வமபமாரியைக் காரென மதித்தே (குறுந். 66).

வம்பல் vampal, n. [T. vampu.] Region, point of the compass; திசை. (பிங்.)

வம்பலன் vampalan, n. < வம்பு[1]. 1. Newcomer, stranger; புதியோன். வம்பலா துள்ளூநாக் காணமாா (கலித். 3). 2. Wayfarer; வழிப்போக்கன். வெங்கால் வம்பலா வேண்டுபுலத் துறையவும் (புறநா. 230). 3. Neighbour; அயலான். வமப லன் றன்னொடு வைகிரு ளொழியாள் (மணி. 20, 88).

வம்பலாட்டம் vampal-āṭṭam, n. < id. + ஆட்டம். Complication; perplexity; குழப்பம். Loc.

வம்பள-த்தல் vampaḷa-, v. <id.+அள-. intr. See வம்படி-, 1, 2, 3, 4.—tr. To slander; அவதூறுபேசுதல். அன்னை மாரெனை வாயவம்பளக் கின்றதே (அஷ்டப. அழகரந். 70).

வம்பன் vampaṉ, n. <id. [T. vampu.] 1. Worthless person; பயனற்றவன். வம்பனேய்த் திரி வேனை (திருவாச. 42, 9). 2. Gossip-monger; வம் பளப்போன். 3. Mischievous, wanton person; துஷ்டன். (யாழ். அக.) 4. Illegitimate son; சோர புத்திரன். (யாழ். அக.)

வம்பாநிலம் vampānilam, n. perh. id.+ ஆ⁶-+நிலம். Arable wet land close to the sea; கடற்கரையையடுத்த நன்செய்நிலம். (C. G.)

வம்பி¹ vampi, n. Fem. of வம்பன். (யாழ். அக.) 1. Worthless woman; பயனற்றவள். 2. Gossip-monger; வம்பளப்போள். 3. Mischievous, wanton woman; துஷ்டை. 4. Illegitimate daughter; சோரபுத்திரி.

வம்பி² vampi, n. perh. id+ஈ⁶. Black bee; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வம்பு¹ vampu, n. 1. Newness, novelty; புதுமை. வம்பப் பதுக்கை (புறநா. 3). (பிங்.) 2. Instability; நிலையின்மை. (தொல். சொல். 327.) 3. Uselessness; worthlessness; பயனிலாமை. வம்பு பழுத்து (திருவாச. 40, 6). 4. Idle talk; gossip; வீண்வார்த்தை. *Colloq.* 5. Scandal; பழிமொழி. ஊரார் புகல் வம்பே (வெங்கைக்க. 18) 6. Evil word; தீம்பு வார்த்தை. (W.) வெறிதே வம்புரைத் தனை (கந்தபு. சூரனவதை. 157). 7. Falsity; பொய். (பிங்.) 8. Base conduct; சிற்றொழுக்கம். (நாமதீப. 650.) 9. Indecent language; அசப்பியம். (யாழ். அக.) 10. Deceit; வஞ்சனை. (பிங்.) 11. Wanton act; dalliance; சரசச்செயல். (W.) அவளோடு வம்பு பண்ணினான். 12. Quarrel; சண்டை. அவன் ஒருவரோடும் வம்புக்குப் போகிறதில்லை. 13. See வம்பமாரி. வம்பார் சிலம்பா (திருக்கோ. 159). 14. See வம்புக்காய். 15. See வம்புப்பிள்ளை. (J.) 16. Comparison, similitude; உவமை. வம்பிறு சிலம்பிடத்து (ஞானா. 68, 12). 17. Fragrance; வாசனை. வம்பரு வரிவண்டு (தேவா. 737, 5). (பிங்.) 18. Girdle, belt for the waist; அரைக்கச்சு. வம் புடை யொளவாண் மறவர் (பு. வெ. 6, 24). 19 Girth of an elephant; யானைச்சச்சு. வம்பணி யானை (புறநா. 37). 20. Stays for woman's breast; முலைக்கச்சு. (பிங்.) வம்புடைக் கண்ணுருத் தெழுதரு முலை (அகநா. 150). 21. Glove; கையுறை. வம்பு களை வறியாச் சுற்றம் (பதிற்றுப. 19, 9). 22. Upper garment; மேற்போர்வை. (அரு. நி.) 23. Earthen vessel; மிடா. வம்பைச் சமைத்து வடிவுகண்டு (கூளப்ப. 193). (யாழ். அக.)

வம்பு² vampu, n. <vambha. [T. vampu, O. K. bambu.] 1. Curved bamboo-pole of a palanquin; சிவிகையின் வளைகொம்பு. *Loc.* 2. See வம்புமரம். வம்பிலேகட்டி யடித்தார்கள். 3. Thill. See ஏர்க்கால்.

வம்புக்கச்சேரி vampu-k-kaccēri, n. <வம்பு¹+. Gossiping crowd, company gathered for idle talk; வம்பளக்குங் கூட்டம்.

வம்புக்காய் vampu-k-kāy, n. <id.+காய்³. Fruit growing out of season; பருவந்தப்பிக் காய்க் குங் காய். (யாழ். அக.)

வம்புத்தனம் vampu-t-taṉam, n. <id.+ தனம்¹. 1. Mischief; குறும்பு. (சங். அக.) 2. Gossip; வீண்பேச்சு. 3. Fraud; deceit; வஞ்சகம். (யாழ். அக.)

வம்புதும்பு vampu-tumpu, n. <வம்பு¹+ தும்பு¹. 1. Scandal and gossip; வீண்பழிச்சொல். 2. Ribaldry; துராசிருதமான சொல். (W.) 3. Mischief; துஷ்டத்தனம். *Loc.*

வம்புப்பாளை vampu-p-pāḷai, n. <id.+ பாளை¹. Spathe opening out of season; பருவந் தப்பிய பாளை. (யாழ். அக.)

வம்புப்பிள்ளை vampu-p-piḷḷai, n. <id.+. Bastard; சோரத்திற் பெற்ற குழந்தை. (W.)

வம்புப்பிறப்பு vampu-p-piṟappu, n. <id. +. Birth out of wedlock; illegitimate birth; சோரஸ்திரீயினிடம் பிறக்கை. (யாழ். அக.)

வம்புப்பேச்சு vampu-p-pēccu, n. <id.+. Idle talk, gossip; வீண்பேச்சு. (யாழ். அக.)

வம்புமரம் vampu-maram, n. <வம்பு²+. A kind of cross-tree to which criminals are tied when whipped; குற்றவாளிகளைக் கட்டிவைத்தடிக் கும் குறுக்குமரவகை. (W.)

வம்புவளர்-த்தல் vampu-vaḷar-, v. intr. <வம்பு¹+. See வம்பள-.

வம்மரம் vam-maram, n. <வன்-மை+. Satinwood. See வன்மரம். (W.)

வம்மரை vammarai, n. See வம்மரம். (L.)

வம்மி vammi, n. Guinea peach, s. tr., *Sarcocephalus cordatus;* மரவகை. (L.)

வம்மை vammai, n. <வண்-மை. Presents given to a bride by her parents; பெற்றோர் மண மகட்குக் கொடுக்குஞ் சீர். வம்மை வரிசை. *Loc.*

வமனகாரி vamaṉa-kāri, n. <vamana+ kārin. Emetic; வாந்திசெய் மருந்து. (பைஷஜ.)

வமனம் vamaṉam, n. <vamana. Vomiting; வாந்தி செய்கை. 2. See வமனகாரி. (W.)

வமனி vamaṉi, n. <vamanī. (சங். அக.) 1. Leech; அட்டை. 2. Cotton plant; பருத்திச் செடி.

வமிசகிரந்தி vamica-kiranti, n. <vaṃśa + granthi. 1. Joint of a bamboo; மூங்கிற் கணு. 2. Vertebra; முதுகெலும்பின் கணு.

வமிசபரம்பரை vamica-paramparai, n. <id.+. 1. Lineage; குலமுறை. 2. Hereditary succession; குலமுறையாய் வருவது. Colloq.

வமிசபாரம்பரை vamica-pāramparai, n. See வமிசபரம்பரை. (W.)

வமிசம் vamicam, n. <vaṃśa. 1. Race, lineage, descent, family; குலம். 2. Bamboo; மூங்கில். 3. Flute, pipe; வேய்ங்குழல்.

வமிசரச்சு vamica-raccu, n. <id + rajju Spinal cord; முதுகெலும்பினுள்ளே காணும் நரம்புக் கோடி. (C. G.)

வமிசரோசனை vamica-rōcaṉai, n. <vaṃśa-rōcanā. Bamboo-salt. See மூங்கிலுப்பு.

வமிசவட்டவணை vamica-v-aṭṭavaṇai, n. <வமிசம்+. See வமிசாவளி.

வமிசவிருட்சம் vamica-viruṭcam, n. <vaṃśa+. See வமிசாவளி.

வமிசவிருத்தி[1] vamica-virutti, n. <id.+ vṛtti. Family trait; வமிசத்திற்குரிய இயல்பு.

வமிசவிருத்தி[2] vamica-virutti, n. <id.+ vṛddhi. Propagation of species; increase in one's family; குலத்தைப் பெருக்குகை.

வமிசாவளி vamicāvaḷi, n. <vaṃśāvalī. Genealogical tree; வமிசபரம்பரையைத் தெரிவிக்கும் அட்டவணை.

வமிசானுசரிதம் vamicāṉucaritam, n. <vaṃśa+anu-carita. Dynastic or family history; பல்வேறு வமிசங்களின் சரித்திரம். (மச்சபு. வைமிசா. 67.)

வமிசானுசாரம் vamicāṉucāram, n. <id. +anu-cāra. That which is hereditary; பரம்பரையாய் வருவது. Loc.

வமைச்சு vamaiccu, n. Youth; இளமை. (அக. நி.)

வய vaya, n. cf. vayas. 1. Strength, power; வலி. (தொல். சொல். 366.) 2. Increase, abundance; மிகுதி. வயத்தணிந் தேகு (பரிபா. 11,40).

வயக்கம் vayakkam, n. <வயங்கு-. 1. Brightness, light; ஒளி. வெண்ணிற வயக்க மாணடது (தணிகைபபு. திருநாட். 15). 2. Halo; பிரபை. (யாழ். அக.)

வயக்கல் vayakkal, n. perh. வயக்கு[1]-. See வயல். Loc.

வயக்கு[1]-தல் vayakku-, 5 v. tr. Caus. of வயங்கு-. 1. To cause to shine; விளங்கச்செய்தல். 2. To improve, as land; திருத்துதல். (Insc.)

வயக்கு[2] vayakku, n. <வயக்கு[1]-. Brightness; splendour; light; ஒளி. வயக்குறு மண்டிலம் (கலித் 25).

வயக்கு[3]-தல் vayakku-, 5 v tr. <வசக்கு[1]-. To tame, break in; பழக்குதல். (யாழ். அக.)

வயகுண்டம் vayakuṇṭam, n. perh. ava-guṇṭha. A low annual plant flourishing in dry situations. See சவிழ்தும்பை. (மலை.)

வயகுண்டலி vayakuṇṭali, n. See வயகுண்டம் (சங். அக.)

வயங்கல் vayaṅkal, n. <வயங்கு-. Mirror, as bright, கண்ணாடி. மணிபுரை வயங்கலுட் டுப பெறுந் தவைபோல (கலித். 33).

வயங்கு-தல் vayaṅku-, 5 v. intr. 1. To shine, gleam, glitter; ஒளிசெய்தல். வயங்கொளி மண்டிலம் (அகநா. 11). 2. To be resplendent; விளங்குதல். வயங்கிய கற்பினாள் (கலித். 2). 3. To be clear, lucid, as water; தெளிதல். வயங்கொலி நீர (பு. வெ. 2, 14). 4. To be exhibited; தோன்றுதல். வயங்காக் கூத்து வயங்கியபின் (சீவக. 2704). 5. To abound; மிகுதல். அணிநிழல் வயங்கு . . . மதி (பரிபா. 3, 51). 6. cf வழங்கு-. To walk, go; நடத்தல். (யாழ். அக.)

வயசன் vayacaṉ, n. <வயசு. See வயசானவன். Loc.

வயசாளி vayacāḷi, n. <id.+ஆள்-. See வயசானவன்.

வயசானவன் vayacāṉavaṉ, n. <id.+ ஆ[6]-. Aged man; முதியவன். Colloq.

வயசு vayacu, n. <vayas. 1. Age, period of lifetime from birth; பிராயம். 2. Youth, juvenility; யௌவனம். (யாழ். அக.)

வயசுகாலம் vayacu-kālam, n. <வயசு+. Colloq. 1. Youth; prime of life; யௌவனம். 2. Old age; முதுமைப்பருவம்.

வயசுப்பிள்ளை vayacu-p-piḷḷai, n. <id. +. 1. Young man; man in the prime of life; வாலிபன். (W.) 2. See வயதுவந்தவன்.

வயசுப்பிள்ளையாண்டான் vayacu-p-piḷḷai-y-āṇṭāṉ, n. <id.+. See வயசுப்பிள்ளை. (W.)

வயஞானம் vaya-ñāṉam, n. <வய+. Real knowledge; உண்மையுணர்வு. வயஞானம்

வல்லார மருகற் பெருமான் . . . அடியுள்குதலால் (தேவா. 662, 11).

வயணம் vayaṇam, *n.* cf. *vayuna.* [K. *vaina.*] 1. Manner, method, way; விதம். (W.) 2. Circumstance; condition; நிலைமை. (W.) அதன் வயணமென்ன? 3. Clear details; particulars; விவரம். வயணமாய்ப் பேசினான். 4. Sumptuousness; உணவு முதலியவற்றின் வளம். வயணமாய்ச் சாப்பிடுகிறவன். 5. Good, agreeable condition; நல்லமைப்பு. குழம்பு வயணமா யிருக்கிறது. (W.) 6. Neatness; நேர்த்தி. (W.) 7. cf. வயம்[5]. Favourableness, suitability; ஏற்றது. காற்று வயணமாயிருக்கிறது. 8. Reason, cause; காரணம். அப்படிச்செய்ததின் வயணமென்ன. *Loc.*

வயத்தம்பம் vayat-tampam, *n.* <*vayas-stambha.* Art of arresting the influence of advancing age in a person; யௌவனநிலை மாறாமல் நிறுத்தும் வித்தை. இகலிலா வயத்தம்பமென் றின்னவை செய்தும் (திருவிளை. எல்லாம். 17).

வயத்தன் vayattaṉ, *n.* <வயம்[5]. One brought to a state of subjection; வசப்பட்டிருப்பவன். (யாழ். அக.)

வயதரம் vayataram, *n.* perh. *vayasthā.* Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (மலை.)

வயது vayatu, *n.* See வயசு. நாலிருவயது நண்ணினுள கவுரி (திருவாலவா. கோசசெங் 139).

வயதுசென்றவன் vayatu-ceṉṟavaṉ, *n.* <வயது+செல்-. 1. Aged man; முதியவன். 2. See வயதுவந்தவன்.

வயதுவந்தவன் vayatu-vantavaṉ, *n.* <வயது+வா-. One who has attained the age of discretion; பகுத்தறியும் பருவமடைந்தவன். *Loc.*

வயதுவம் vayatuvam, *n.* prob. வயோதிகம். Ripe age; முதிர்வயது. (யாழ். அக.)

வயதுவா-தல் [வயதுவருதல்] vayatu-vā-, *v. intr.* <வயது+. To attain the age of discretion, majority or puberty; பகுத்தறியும் பருவம் அடைதல்.

வயதெற்றி vayateṟṟi, *n.* cf. வயவெற்றி. Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

வயந்தக்கிழவன் vayanta-k-kiḻavaṉ, *n.* <வயந்தம்+. See வயந்தமன்னவன். வயந்தக் கிழவற்கு . . . விழவணி (பெருங். மகத. 6, 179).

வயந்தகம் vayantakam, *n.* perh. *vasantaka.* Pendant in front of a head-ornament, worn by women; மகளிர் தலைக்கோலத்தின் தொங்கலுறுப்பு. அணிநுதல் வகைபெறச் செரீஇய வயந்தகம்போற் றோன்றும் (கலித். 79).

வயந்தம் vayantam, *n.* <*vasanta.* 1. Spring; வசந்தகாலம். (இலக். அக.) 2. Spring festival, as in a temple; வசந்தோற்சவம். வயந்தமாடும் வகையினராயினர் (யசோதர. 1, 9).

வயந்தமன்னவன் vayanta-maṉṉavaṉ, *n.* <வயந்தம்+. Kāma, as the lord of the spring season; [வசந்தகாலத்து அதிபதி] மன்மதன். வயந்தமன்னவன் வந்தனன் (யசோதர. 1, 9).

வயந்தன் vayantaṉ, *n.* <*vasanta.* 1. See வசந்தன், 1, 2, 3. 2. Spring season; வசந்தருது. வயந்தனி லுலவு மதன்கொலோ (பாரத. குருகுல. 83).

வயப்படு-தல் vaya-p-paṭu-, *v. intr.* <வயம்[5] +. To be brought under another's influence; to be subjugated; வசமாதல். நிமையுடையா வருந்தினு ரென்றே வயப்படுவதுண்டோ (பழமொ. 110).

வயப்புலி vaya-p-puli, *n.* <வய+. Lion; சிங்கம். (திவா.) வயப்புலியை வாலுருவிவிடுகின்றீரே (பாரத சூதுபோர. 265).

வயப்போத்து vaya-p-pōttu, *n.* <id.+ போத்து[1]. Lion; சிங்கம். (பிங்.)

வயம்[1] vayam, *n.* <id. 1. Power, might; வலி. (சாமநி. 793.) 2. Victory, conquest; வெற்றி. வலம்புரி வயநேமியவை (பரிபா. 15, 59).

வயம்[2] vayam, *n.* <வையம். Earth; பூமி. வயமுண்ட மாலும் (தேவா. 69, 9.)

வயம்[3] vayam, *n.* cf. வயா. [O. K. *bayake.*] Desire; வேட்கை. வயாதலை கூடாதொன்றும வாய்திறவார (திருக்கோ. 383).

வயம்[4] vayam, *n.* <*vayas.* Bird; பறவை. (பிங்.)

வயம்[5] vayam, *n.* <*vaśa.* 1. State of subjugation; வசம். வயங்கொள நின்ற தோரா வடிவினையுடையார (தேவா. 1133, 2). 2. Means, agency; மூலம். வைவை வயமாக வை (பரிபா. 6, 78). 3. Connection; சம்பந்தம். (அரு. நி.) 4. cf. வயணம். Suitability; ஏற்றது. காற்று வயமா யிருக்கிறது.

வயம்[6] vayam, *n.* <*payas.* Water; நீர். (பிங்.)

வயம்[7] vayam, *n.* <*ayas.* Iron; இரும்பு. (அக. நி.)

வயம்[8] vayam, *n.* <*haya.* Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வயம்[9] vayam, *n.* prob. *aja.* Sheep; ஆடு. (அக. நி.)

வயம்[10] vayam, *n.* 1. Hare; முயல். (பிங்.) 2. Clove; கிராம்பு (சங். அக.)

வயமது vayamatu, *n.* cf. *amṛta.* Gulancha. See சீந்தில். (சங். அக.)

வயமம் vayamam, *n.* Country fig. See அத்தி¹. (சங். அக.)

வயமா vaya-mā, *n.* <வய+மா². 1. Lion; சிங்கம். ஒருவிகழை முழங்கழல் வயமா வெருஉங் குன்று (ஐங்குறு. 307). (பிங்.) 2. The month of Āvaṇi; ஆவணிமாதம். வயமாகனிக்குங்கோறேட்டு நன்றுன்கு (தைலவ. பாயி. 55). 3. Tiger; புலி. (பிங்.) குன்றில் வயமாமுழங்க (சீவக. 2778). 4. Elephant; யானை. வயமாத தானைவாரியும (கமபரா. ஊர்தேடு. 17). 5. Horse; குதிரை. பணைநிலை முனைஇய வயமாப புணாநது (ஐங்குறு 449).

வயமான் vaya-māṉ, *n.* <id.+மான்¹. 1. See வயமா,1. அருமபொறி வயமா னனைய (பதிற் றுப. 75, 2). 2. See வயமா, 3. முணங்குநிமிர வய மான் முழுவலி யொருத்தல (புறநா 52).

வயமீன் vaya-mīṉ, *n.* prob. வயம்⁵+மீன்¹. The fourth *nakṣatra;* உரோகணி.

வயல் vayal, *n.* [T. K. Tu. *bayal,* M. *vayal.*] 1. Paddy field; கழனி. வளவய லூர (நாலடி. 367). 2. Agricultural tract; மருதநிலம். (சூடா.) 3. Open space; plain; வெளி. (பிங்.)

வயல்சூழ்சோலை vayal-cūḻ-cōlai, *n.* <வயல்+சூழ்-+. Grove; இளமரக்கா. (பிங்.)

வயல்நெட்டி vayal-neṭṭi, *n.* <id.+. A species of sola pith, *Aeschynomene;* நெட்டி வகை. (மூ. அ.)

வயல்மாதுளை vayal-mātuḷai, *n.* <id.+. A species of pomegranate; மாதுளைவகை. (மூ. அ.)

வயல்முருங்கை vayal-muruṅkai, *n.* <id. +. A plant; செடிவகை. *Nāñ.*

வயல்மெருகு vayal-meruku, *n.* <id.+ மெருகு². A species of arum; மெருகஞ்செடிவகை. (மூ. அ.)

வயலம்மான்பச்சரிசி vayal-ammāṉ-paccarici, *n.* <id.+. Thyme-leaved spurge. See சிற்றம்மான்பச்சரிசி, 1. (W.)

வயலெலி vayal-eli, *n.* <id.+எலி¹. Field-rat, *Goluda meltanda;* எலிவகை.

வயலை¹ vayalai, *n.* [T. *baṭṭali,* K. *bayalu.*] Purslane, *Portulaca quadrifida;* பசலைக்கொடி. மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றும (ஐங்குறு. 11).

வயலை² vayalai, *n.* <வயல். [T. *bailu,* K. *bayalu.*] Open space; plain; வெளி. (தஞ்சைவா. 333, உரை.)

வயவரி vaya-vari, *n.* <வய+வரி¹. Tiger; புலி. (திவா.)

வயவன் vayavaṉ, *n.* <id. 1. Strong man; valiant man; வீரன். வயவாவேந்தே (பதிற் றுப 15, 21). 2. Man of robust build, திண்ணி யன். (சூடா.) 3 Commander; படைத்தலைவன். வயவா தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு (சிறுபாண. 249). 4 Husband; கணவன். (சூடா.) 5. cf. வயான். King-crow; கரிப்பிள்ளை. (பிங்.)

வயவு¹ vayavu, *n.* <id. [T. *valapu.*] Strength; வலிமை. தாவா தாகு மலிபெறு வயவே (பதிற்றுப. 36, 2).

வயவு² vayavu, *n.* <வயா. [K. *bayake.*] 1. See வயாநடுக்கம். வயவுறு மகளிா (புறநா. 20). 2. Desire, love, affection; விருப்பம். வயவேற நனி புணாமாா (பரிபா. 11, 67).

வயவுநோய் vayavu-nōy, *n.* <வயவு²+. See வயாநடுக்கம். வயவுநோய் நலிதலின் (கலித். 29).

வயவெற்றி vayaveṟṟi, *n.* cf. வயதெற்றி. Long pepper. See திப்பலி. (மலை.)

வயவை vaya-vai, *n.* prob. *vaha.* Path, way; வழி. (திவா.)

வயளை vayaḷai, *n.* See வயலை¹. (யாழ். அக.)

வயற்கடைதூரம் vayaṟ-kaṭai-tūram, *n.* <வயல்+கடை+. A field's length or distance, considered a unit; வயலளவுள்ள தூரம். (G. Tj. D. I, 334.)

வயற்கரந்தை vayaṟ-karantai, *n.* <id. +. A kind of basil, *Sphaeranthus;* கரந்தை வகை. (W.)

வயற்கரை vayaṟ-karai, *n.* <id.+. 1. Tract of wet lands; வயலுள்ள பிரதேசம். 2. Paddy field; வயல். (W.)

வயற்கல் vayaṟ-kal, *n.* <id.+. A species of white gravel; வெள்ளைச்சுக்கான்கல்வகை. (மூ. அ.)

வயற்கள்ளி vayaṟ-kaḷḷi, *n.* perh. id.+ கள்ளி¹. cf. வயற்சுளளி. Water-thorn. See பொரிப்பூண்டு, 2. (சங். அக.)

வயற்காடு vayaṟ-kāṭu, *n.* <id.+காடு². See வயற்கரை.

வயற்கொடுக்கி vayaṟ-koṭukki, *n.* perh. id. +. A herbaceous plant, *Heliotropium ovalifolium;* ஒருவகைச் செடி. (W.)

வயற்கோலியன் vayaṟ-kōliyaṉ, *n.* perh. id.+கோல்-. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வயற்சார்பு vayar̲-cārpu, *n.* <id.+. Agricultural tract; மருதநிலம். (W.)

வயற்சுள்ளி vayar̲-cuḷḷi, *n.* perh. id.+. cf. *வயற்கள்ளி*. Water-thorn. See பொரிப்பூண்டு, 2. (*யாழ். அக.*)

வயற்செம்பை vayar̲-cempai, *n.* <id.+. A plant; செடிவகை. (*யாழ். அக.*)

வயற்சேம்பு vayar̲-cēmpu, *n.* <id +. A variety of Indian kales, s. sh., *Colocasia montana;* மழைக்காலத்தில் வரப்புக்களிலுண்டாம் சேம்புவகை. (M. M. 402.)

வயற்பயறு vayar̲-payar̲u, *n.* <id.+. 1. Field gram. See சிறுபயறு, 2. (G. Tp. D. I, 134.) 2. Green gram. See சிறுபயறு, 1. *Tj.*

வயற்றுத்தி vayar̲r̲utti, *n.* <id.+*துத்தி*[1]. A species of evening mallow; துத்திவகை. (*மூ. அ.*)

வயறு vayar̲u, *n.* (*அரு. நி.*) prob. *வயிறு குக்கி*. 1. Hook; கொக்கி. 2. Rope; கயிறு.

வயன் vayan̲, *n.* <*வயணம்*[2]. See வயணம். *நந்திதமராம் வயன்பெறுவீர* (*திருமந். 55*).

வயன்கட்டு vayan̲kaṭṭu, *n.* See வசன் கட்டு. (*யாழ். அக.*)

வயனண்டு vayan̲aṇṭu, *n.* <*வயல்*+*நண்டு*. Field crab; கழனிநண்டு. (W.)

வயனம்[1] vayan̲am, *n.* <*vacana*. 1. Word, speech; வசனம். *சரபோசி . . . தனக் கேற்ற வயனத்தான்* (*சரபேந்திரகுறவஞ்சி*, 11, 8). 2. The Vēdas; வேதம். *நால்வயனத்தவ* (*திருவிளை. கான்மாறி*. 27). 3. Reproach, aspersion; பழிமொழி. *வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான்* (*திருவாச.* 12, 4).

வயனம்[2] vayan̲am, *n.* See வயணம். (*யாழ். அக.*) *வயனங்களா லெனறும் வந்து நின்றனே* (*திருமந்.* 1836).

வயனர் vayan̲ar, *n.* <*வயம்*[4]. Beings in the shape of birds; பறவை வடிவினர். *வயனர சூழ காவிரியும* (*திருபபு.* 733).

வயா vayā, *n.* cf. *அவா*. [O. K. *basiru.*] 1. Great desire; வேட்கைப் பெருக்கம். (*திவா.*) (*திருக் கோ.* 383, *உரை.*) 2. See வயாநடுக்கம். (*தொல். சொல்.* 371.) 3. Languor or lassitude during pregnancy; கருப்பகாலத்து மயற்கை நோய். (*சூடா.*) 4. Foetus; கருப்பம். (*பிங.*) 5. Womb; கருப்பை. (W.) 6. Pains of child-birth; பிரசவநோய். (W.) 7. Pain; வருத்தம். (*பிங.*) 8. Disease; நோய். (*அக. நி.*)

வயாக்கோட்டி vayā-k-kōṭṭi, *n.* <*வயா*+*கோட்டி*[1]. See வயாநடுக்கம்.

வயாநடுக்கம் vayā-naṭukkam, *n.* <id.+. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman; கருப்பகாலத்துண்டாம் மசக்கை முதலியன.

வயாநோய் vayā-nōy, *n.* <id.+. See வயாநடுக்கம். *புளிங்காய் வேட்கைத் தன்று நின் மலாந்த மார்பிவள் வயாஅநோய்க்கே* (*ஐங்குறு.* 51).

வயாப்பண்டம் vayā-p-paṇṭam, *n.* <id.+*பணடம்*[1]. Eatables longed for by women during pregnancy; கருக்கொண்ட மகளிர் விரும்பும் தின்பண்டம். (*யாழ் அக.*)

வயாமது vayāmatu, *n.* cf. *வயமது*. Gulancha. See சீந்தில். (*மூ. அ.*)

வயாவு[1]*-தல்* vayāvu-, *5 v. tr.* <*வயா*. To desire; விரும்புதல். *காணுநர் வயாஅங கட்கின் சேயாற்றின்* (*மலைபடு.* 476).

வயாவு[2] vayāvu, *n.* See வயா. (*பிங.*) (*சூடா.*)

வயாவுயிர்-த்தல் vayā-v-uyir-, *v. intr.* <*வயா*+. (*யாழ். அக.*) 1. To yean; to give birth; கருவீனுதல். 2. To be relieved of pain; வருத்தந்தீர்தல்.

வயான் vayān̲, *n.* cf. *வயவன்*. King-crow; காரிப்புள். (*பிங.*)

வயானம்[1] vayān̲am, *n.* perh. *vayas*. Bird; பறவை. (*சூடா.*)

வயானம்[2] vayān̲am, *n.* <*மயானம்*. Cremation ground; சுடுகாடு. *சவத்துக்குமுன்னே வயானத்துககுக் கூட்டிபபோகிறதும்* (Pudu. Insc. No. 847).

வயானன் vayān̲an̲, *n.* See வயான். (*யாழ். அக.*)

வயிக்கிராந்தம் vayikkirāntam, *n.* <*vikrānta*. A mineral poison; See பாஷாணவகை. (*மூ. அ.*)

வயிச்சிரவணன் vayicciravaṇan̲, *n.* <*Vaiśravaṇa*. Kubēra, as the son of Viśravas; [*விசசிரவசினுடைய குமாரன்*] குபேரன். *வழுவில் கொடையான் வயிசசிரவணன்* (*திவ். பெரியாழ்.* 1, 3, 5).

வயிச்சுவதேவம் vayiccuvatēvam, *n.* <*vaiśvadēva*. A religious ceremony. See வைசுவதேவம். *வயிச்சுவதேவ மென்னு மரும்பலி தருவாய்* (*சேதுபு. கவிசம்பு* 66).

வயிட்டணவம் vayiṭṭaṇavam. *n.* <*vaiṣṇava*. The Vaisṇava sect; வைஷ்ணவம்.

வயிட்டணவன் vayiṭṭaṇavan̲, *n.* <*vaiṣṇava*. Hindu belonging to the Vaiṣṇava sect; வைஷ்ணவன். (*திவ். பெரியாழ்.* 5, 1, 3).

வயிடூயம் vayiṭūyam, *n.* See வயிடூரியம். வயிடூயம வெயிற் கோமேதம (திருவிளை. மாணிக. 46).

வயிடூரியம் vayiṭūriyam, *n.* <*vaidūrya*. Cat's-eye, a variety of quartz exhibiting a yellowish opalescent radiation, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணிகளுள் ஒன்று. மருவிய மயிர வயிடூரியம (திருவாலவா. 25, 10).

வயிணவம் vayiṇavam, *n.* See வயிட்டண வம்.

வயிணவயாகம் vayiṇava-yākam, *n.* <*vaiṣṇava*+. A kind of Vēdic sacrifice; யாக வகை. வயிணவயாகங்களிங் கொருநூறு செய்தோர (திருக்காளத். பு. பஞ்சாக்கர. 22).

வயிணவன் vayiṇavaṉ, *n.* See வயிட்டண வன்.

வயிணவி vayiṇavi, *n.* <*Vaiṣṇavī*. Vaiṣṇavī, one of *catta-mātar*, q.v.; சத்தமாதரு ளொருத்தி. வயிணவி துகளிலாக மெங்கணுங் காக்க (காசிக. வச்சி. 1).

வயித்தியம் vayittiyam, *n.* <வயித்தியன். 1. Medical science; வைத்திய சாத்திரம். (W.) 2. Medical treatment; சிகிற்சை. 3. Medical profession; வைத்தியனது தொழில்.

வயித்தியவிருத்தி vayittiya-viruttì, *n.* <*vaidya*+. Grant of lands to physicians for their services; வைத்தியம் செய்வதற்காக வைத்தியர் களுக்கு மானியமாக விடும் நிலம். (S. I. I. i, 91.)

வயித்தியன் vayittiyaṉ, *n.* <*vaidya*. Doctor, medical man; வைத்தியம் செய்வோன். (W.)

வயிதா vayitā, *n.* <வாயிதா. Instalment; தவணை. (W.)

வயிதேவி vayitēvi, *n.* <*Vaidēhī*. Sītā; சீதை (வீரசோ. தத்தி. 7, உரை.)

வயிந்தவம்¹ vayintavam, *n.* <*baindava*. (Phil). Māyā; மாயை. வயிந்தவத்தின் கலக்காதரு ஞானம் (சி. சி. 11, 2).

வயிந்தவம்² vayintavam, *n.* prob. *saindhava*. Horse; குதிரை. (W.)

வயிர்¹-த்தல் vayir-, 11 *v. intr.* <வயிரம்¹. To harden; வயிரங்கொள்ளுதல். வயிரத்தனை ணிலத்தினுயா வானமினி தென்பாள் (பாரத. சம்பவ. 102).

வயிர்² vayir, *n.* <வயிர்¹-. Sharpness; கூர்மை. (அரு. நி.) வச்சிரவயிர்வாயால் . . . கொய் திட்டான் (சேதுபு. துத். 19).

வயிர்³-த்தல் vayir-, 11 *v. intr.* <வயிரம்². To be angry; to bear grudge; செற்றங் கொள்ளு தல்.

வயிர்⁴ vayir, *n.* <வெதிர். 1. [K. *bidir*.] Bamboo; மூங்கில். முளிவயிர்ப் பிறந்த வளிவளர் கூரெரி (ஐங்குறு. 395). 2. Large trumpet, horn, bugle; ஊதுகொம்பு. திணைகாழ் வயிரெழுந் திசைப்ப (திருமுரு. 120).

வயிரக்கல் vayira-k-kal, *n.* <வயிரம்¹+. Diamond; வயிரமணி, 1.

வயிரக்குணங்கள் vayira-k-kuṇaṅkaḷ, *n.* <id.+குணம்¹. Good qualities in diamonds, five in number, viz., eight kinds of *palakai*, six kinds of *kōṇam*, *tārai*, *cutti*, *tarācam*; எட்டுவகைப் பலகை, ஆறுவகைக் கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என வயிரத்திற் காணப்படும் ஐந்துவகை நற்குணங் கள். (சிலப். 14, 180, உரை.)

வயிரக்குப்பாயம் vayira-k-kuppāyam, *n.* <id.+. Impenetrable coat of armour; உறுதி யான கவசம். எடுத்தென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக் குப்பாயம.

வயிரக்குற்றம் vayira-k-kuṟṟam, <id.+. Flaws in diamonds, 12 in number, viz., *carai-malam*, *kīṟṟu*, *cappaṭi*, *piḷattal*, *tuḷai*, *kari*, *vintu*, *kāka-pātam*, *iruttu*, *kōṭi-y-illaṉa*, *kōṭi-murintaṉa*, *tārai-maḻuṅkal*; சரைமலம், கீற்று, சப்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காக பாதம், இருத்து, கோடியில்லன, கோடிமுரிந்தன, தாரைமழுங்கல் என வயிரத்திற்காணப்படும் பன்னி ரண்டு குற்றங்கள். (சிலப். 14, 180, உரை.)

வயிரகரணி vayira-karaṇi, *n.* perh. *vajra-karaṇī*. A stout-stemmed herb. See பெரு நெருஞ்சி. (மலை.)

வயிரங்கி vayiraṅki, *n.* cf. பீரங்கி. An instrument for opening the touch-hole of a gun; துப்பாக்கியின் திரிவாயைத் துளைக்கும் சிறு கருவிவகை. (யாழ். அக.)

வயிரச்சங்கிலி vayira-c-caṅkili, *n.* <வயி ரம்¹+சங்கிலி¹. A kind of necklace; சரப்பணி யென்னும் அணி. (பிங்.)

வயிரச்சன்னம் vayira-c-caṉṉam, *n.* <id. +. See வயிரப்பொடி.

வயிரஞ்சாதி-த்தல் vayirañ-cāti-, *v. intr.* <வயிரம்²+சாதி¹-. To wreak vengeance; to fulfil one's hatred; பகை சாதித்தல். (யாழ். அக.)

வயிரத்தளம் vayira-t-taḷam, *n.* <வயிரம்¹ +தளம்³. Flat diamond; தட்டையானவயிரம். (W.)

வயிரத்தனம் vayira-t-taṉam, *n.* <id.+ தனம்¹. Hardness; வன்றனம். (யாழ். அக.)

வயிரத்தாரணை vayira-t-tāraṇai, *n.* <id. +தாரணை¹. One of *nava-tāraṇai*, q.v. See வச்சிரதாரணை.

வயிரப்பசை vayira-p-pacai, *n.* <id.+. Glue; வச்சிரப்பசை.

வயிரப்படை vayira-p-paṭai *n.* <id.+. Thunderbolt; வச்சிராயுதம். (பிங்.)

வயிரப்பொடி vayira-p-poṭi, *n.* <id.+. Small-sized diamond; சிறுவயிரம். *Loc.*

வயிரப்பொலி vayira-p-poli, *n.* <id.+. Mature grain of corn; முற்றிய தானியமணி. *Loc.*

வயிரம்¹ vayiram, *n.* <*vajra.* 1. Thunderbolt; வச்சிராயுதம். (பிங்.) 2. Diamond, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணியுள் ஒன்று. *வயிரப் பொற்றோடு* (சிலப. 29, செங்குட்டுவன் கூற்று.). 3. Core of a tree, as the hardest part; மரவயிரம். (பிங்.) 4. Robustness, firmness; திண்மை. *உலந்தரு வயிரத் திண்டோள்* (கம்பரா. பூக்கொ. 10). 5. Strength; வலிமை. *தோள் வயிரந் தோன்ற* (சீவக. 645). 6. Sharpness, pointedness; கூர்மை. (பிங்.) *கொலைபுரி வயிரவேலான்* (தணிகைப்பு. சீபரி. 32). 7. Ornamental knob, as on a tusk or horn; கிம்புரி. *கோட்டை வயிரஞ் செறிப்பினும் . . . பன்றி செயிர்வேழ மாகுத லின்று* (நாலடி, 358). 8. Club; தண்டாயுதம். (பிங்.) 9. The 22nd *nakṣatra.* See திருவோணம். (திவா.) 10. The flat metal piece of a kind of ear-ring; வாளியென்னும் அணியின் தகடு. (யாழ். அக.)

வயிரம்² vayiram, *n.* <*vaira.* Anger; animosity; செற்றம். *வாள்வயிரம் விற்கு மட நோக்கி* (சீவக. 645).

வயிரம்³ vayiram, *n.* cf. மயிரியம் Woollen cloth; மயிர்ப்படாம். (நாமதீப. 55.)

வயிரமணி vayira-maṇi, *n.* <வயிரம்¹+. 1. See வயிரம்¹, 2. 2. Bead of gold; பொன்னாலாகிய மணிவகை. (யாழ். அக.)

வயிரமுடி vayira-muṭi, *n.* <id.+. 1. Crown set with diamonds; வயிரம் இழைத்த கிரீடம். 2. Head-ornament of an idol, set with diamonds and other precious stones; வயிரம் முதலிய இரத்தினங்கள் வைத்து இழைத்துச் செய்யப் பட்டுச் சுவாமிக்குச் சாத்தப்படும் தோப்பாரம்.

வயிரமுத்து vayira-muttu, *n.* <id.+ *முத்து²*. Pearl of the best quality; ஆணிமுத்து. (W.)

வயிரமேகவிருத்தி vayirameka-virutti, *n.* A treatise on grammar; ஓர் இலக்கண நூல். (தக்கயாகப. 16, உரை.)

வயிரவசாந்தி vayirava-cānti, *n.* <*Bhairava*+*śānti.* Ceremony of appeasing Bhairava by making offerings in the sacrificial fire at the funeral ceremonies of a person who dies an unnatural death; துர்மரணம் நேர்ந்தவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாக வயிரவக்கடவுளைக் குறித்துச் செய்யுஞ் சாந்திச்சடங்குவகை (W.)

வயிரவபூசை vayirava-pūcai, *n.* <id. +*pūjā.* Worship of Bhairava performed on return from a pilgrimage; தீர்த்தயாத்திரை சென்று திரும்பிவந்தவுடன் வயிரவக்கடவுளுக்குச் செய்யும் பூசை. *Nāñ.*

வயிரவம் vayiravam, *n.* <*bhairava.* 1. (Śaiva.) The Bhairava sect; ஓர் அகப்புறச்சமயம். *சிலாகடாம வயிரவத்தினை மேலெனத் தேர்வார்* (திருக்காளத். பு. 30, 26). 2. Terror, fear, horror; அச்சம். (W.)

வயிரவாரதி vayira-v-arāti, *n.* prob. id. +*ārādhin.* (சங். அக.) 1. See வலம்புரிச்சங்கு. 2. East-Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம்.

வயிரவல்லி vayira-valli, *n.* <*vajra-vallī.* Square-stalked vine. See பிரண்டை. (மூ. அ.)

வயிரவளை vayira-vaḷai, *n.* perh. வயிரம்¹ +வளை-. Field-gram. See சிறுபயறு, 2. (மலை.)

வயிரவன் vayiravaṉ, *n.* <*Bhairava.* 1. A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தங்களுளொன்று. 2. A species of amaranth, *Amaranthus campestris;* கீரைவகை. (மலை.)

வயிரவன்மடை vayiravaṉ-maṭai, *n.* <வயிரவன்+மடை¹. Oblations offered to Bhairava; வயிரவர்க்கிடும் பலி. (W.)

வயிரவன்வாகனம் vayiravaṉ-vākaṉam, *n.* <id.+. Dog, as the vehicle of Vayiravaṉ; நாய். *சீராடையற்ற வயிரவன்வாகனஞ் சேரவந்து* (தனிப்பா. i, 186, 14).

வயிரவாள் vayira-vāḷ, *n.* <வயிரம்¹+. Thunderbolt. See வயிரப்படை. (யாழ். அக.)

வயிரவாளி vayira-vāḷi, *n.* <id.+. 1. Adamantine arrow; வயிரவுறுதியுள்ள அம்பு. (W.) 2. A woman's ear-ornament; மகளிர்காதணி வகை. (J.)

வயிரவி vayiravi, *n.* <*Bhairavī.* 1. Durgā. See பைரவி, 1. 2. (Mus.) A musical mode. See பைரவி, 2.

வயிரவிழா vayira-viḻā, *n.* <வயிரம்¹+. Diamond jubilee; அறுபதாமாண்டு நிறைவுக் கொண்டாட்டம். *Mod.*

வயிரவூசி vayira-v-ūci, *n.* <id.+ஊசி¹. 1. Glazier's diamond for cutting glass; கண்ணாடியறுக்குங் கூரிய வயிரம். *வயிரவூசியு மயன்வினையிரும்பும்* (நன். 265, சங்கர.) 2. Diamond-drill; needle for boring pearls; முத்துத்துளைக்கும் ஊசி. (யாழ். அக.)

வயிரவேர் vayira-vēr, *n.* perh. id.+. Indian madder. See சாயவேர். (மலை.)

வயிராக்கியம் vayirākkiyam, *n.* <*vairāgya*. See வைராக்கியம். வேண்டும் வயிராக்கியத் திக்குற்ற வனிதாதி (வேதா. சூ. 143).

வயிராக்கியன் vayirākkiyan, *n.* <வைராக்கியம். 1. One who is free from worldly desires; பற்றற்றவன். *Loc.* 2. Obstinate, pertinacious person; பிடிவாதமுள்ளவன், 3. Zealot; enthusiast; உற்சாகி. (W.)

வயிராகம் vayirākam, *n.* <*virāga*. 1. Absence of worldly passions; பற்றின்மை. ஊன்று ஞானமோ டியாவயிராக நல்லொழுக்கம் (பிரபுலிங. கைலாச. 43). 2. Zeal, enthusiasm; ஊக்கம். (W.) 3. Obstinacy, pertinacity; பிடிவாதம். (W.)

வயிராகி vayirāki, *n.* <*virāgin*. 1. Pilgrim from North India, who has renounced the world; தேசசஞ்சாரியான வடநாட்டுத்துறவி. *Colloq.* 2. See வயிராக்கியன். (W.)

வயிராவி vayirāvi, *n.* See வயிராகி. (யாழ். அக.)

வயிரி¹-த்தல் vayiri-, *11 v. intr.* <வயிரம்¹. (W.) 1. To be hardened, as in feeling; மனம் முதலியன கடினமாதல். 2. To be obstinate; பிடிவாதமாயிருத்தல்.

வயிரி² vayiri, *n.* <*vairin*. Enemy; சத்துரு. அவ்வயிரி செய்த (திருநூற். 34).

வயிரி³ vayiri, *n.* <வயிரம்¹. Hard-hearted person; வன்னெஞ்சுடையவன். (யாழ். அக.)

வயிரி⁴ vayiri, *n.* <U. *bahri*. Royal falcon. See வல்லூறு. (W.)

வயிரிப்பு vayirippu, *n.* <வயிரி-. 1. Hardening; கடினமாகை. (W.) 2. Obstinacy; பிடிவாதம்.

வயிரியம் vayiriyam, *n.* cf. வயிரம்³. Woollen cloth; மயிர்ச்சீலை. (பிங.)

வயிரியமாக்கள் vayiriya-mākkaḷ, *n.* <வயிரியர்+. 1. See வயிரியர், 1. 2. Professional musicians; பாடகர். வயிரியமாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ (பதிற்றுப். 29).

வயிரியர் vayiriyar, *n.* <வயிர்⁴. 1. Professional dancers, actors; கூத்தர். விழவினுடும் வயிரியர் மடிய (மதுரைக் 628). 2. See வயிரியமாக்கள், 2.

வயிரோசனன் vayirōcaṉaṉ, *n.* <*Vairōcana*. Mahābali, son of Virōcana; [விரோசனன் மகன்] மாவலி. வயிரோசனனுக்குல கீந்தவர் (வெங் கைக்கோ. 162).

வயிரோசனி vayirōcaṉi, *n.* perh. *virēcanī*. Indian jalap. See சிவதை. (சங். அக.)

வயிலத்தி vayilatti, *n.* Sole of foot; உள்ளங்கால். (சங். அக.)

வயிற்றகமுடையான் vayiṟṟakam-uṭaiyāṉ, *n.* <வயிறு+அகம்¹+. Son, as born of one's womb; [வயிற்றிற் பிறந்தவன்] மகன். *Loc.*

வயிற்றளைச்சல் vayiṟṟaḷaiccal, *n.* <id.+ அளை-. Dysentery; வயிற்றுநோய்வகை.

வயிற்றாசாரம் vayiṟṟācāram, *n.* <id.+ ஆசாரம்¹. Conduct dictated by necessitous circumstances; law of the belly; வயிற்றுக் கொடுமைக்காக நடந்துகொள்ளும் நடத்தை. *Loc.*

வயிற்றாத்திரம் vayiṟṟāttiram, *n.* <id.+ ஆத்திரம். Hunger; பசி. *Loc.*

வயிற்றாலெடு-த்தல் vayiṟṟāl-eṭu-, *v. intr.* <id.+எடு-. See வயிற்றாலேபோ-. *Colloq.*

வயிற்றாலேபோ-தல் vayiṟṟālē-pō-, *v. intr.* <id.+போ-. To have diarrhoea or loose motions; வயிற்றுப்போக்காதல். *Colloq.*

வயிற்றாளி vayiṟṟāḷi, *n.* <id.+ஆள்-. Belly-slave, glutton; பெருந்தீனிக்காரன். *Loc.*

வயிற்றான் vayiṟṟāṉ, *n.* <id. Big-bellied man; பெருவயிறன். *Loc.*

வயிற்றிசிவு vayiṟṟicivu, *n.* <id.+இசிவு. 1. See வயிற்றுவலி. (W.) 2. See வயிற்றுநோவு, 2.

வயிற்றிரைச்சல் vayiṟṟiraiccal, *n.* <id. +இரை²-. Rumbling of the bowels; வாயுவால் வயிற்றில் சத்தமுண்டாகை. *Loc.*

வயிற்றிலடி-த்தல் vayiṟṟil-aṭi-, *v. tr.* <id.+அடி-. To deprive a person of his food or of his means of livelihood, as striking at the stomach; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். *Colloq.*

வயிற்றிலிட்டுக்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟil-iṭṭu-k-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. See வயிற்றாலேபோ-. 2. To be affected physically, as by a calamity; பெருந்துக்கம் முதலியவற்றால் உடம்பு பாதிக்கப்படுதல். *Loc.*

வயிற்றிற்கிருமி vayiṟṟiṟ-kirumi, *n.* <id.+. See வயிற்றுக்கிருமி. (W.)

வயிற்றிற்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟiṟ-koḷ-, *v. tr.* <id.+கொள-. 1. To eat; உண்ணுதல். தம் வயிற்றிற் கொண்டு (திவ். திருவாய். 8, 7, 9). 2. To protect; இரட்சித்தல். வயிற்றிற் கொண்டு நின் றொழிந்தார் (திவ். திருவாய். 8, 7, 9). 3. To retain in memory; to keep in mind; மனத்திற் கொள்ளுதல்.

வயிற்றிற்கொண்டு மன்னனைவைத்தேன் (திவ். திருவாய். 8, 7, 9).

வயிற்றுக்கட்டி vayirru-k-katti, n. <id.+. 1. Abdominal abscess; வயிற்றுப் புண்கட்டி. (W.) 2. Enlargement of the liver or the spleen; ஈரல் முதலியவற்றின் வீக்கம். *Colloq.*

வயிற்றுக்கடுப்பு vayirru-k-katuppu, n. <id.+. (M. L.) 1. Dysentery; சீதபேதி. 2. See வயிற்றுவலி, 1.

வயிற்றுக்கண்டறை vayirru-k-kantaiai, n. <id.+. Abdominal aorta; வயிற்றிலோடும் இரத்தக்குழாய்.

வயிற்றுக்கழிச்சல் vayirru-k-kaliccal, n. <id.+. See வயிற்றுப்போக்கு. *Loc.*

வயிற்றுக்கனப்பு vayirru-k-kanappu, n. <id.+. 1. Heaviness of stomach, as from over-eating; மிதமிஞ்சிய உணவினால் வயிறு விம்முகை. (W.) 2. See வயிறுப்பசம்.

வயிற்றுக்காந்தல் vayirru-k-kāntal, n. <id.+. See வயிற்றுக்காய்ச்சல்.

வயிற்றுக்காய்ச்சல் vayirru-k-kāyccal, n. <id.+. Hunger; பசி. (யாழ். அக.)

வயிற்றுக்கிராந்தம் vayirrukkirāntam, n. See வயிக்கிராந்தம். (சங். அக.)

வயிற்றுக்கிருமி vayirru-k-kirumi, n. <வயிறு+. Round-worm, tape-worm; வயிற்றி லுண்டாம் புழு. (யாழ். அக.)

வயிற்றுக்குத்து vayirru-k-kuttu, n. <id. +. See வயிற்றுவலி. (W.)

வயிற்றுக்கொடுமை vayirru-k-kotumai, n. <id.+. See வயிற்றுக்காய்ச்சல். *Colloq.*

வயிற்றுக்கொதி vayirru-k-koti, n. <id. +. 1. See வயிற்றுக்காய்ச்சல். 2. Diarrhoea; வயிற்றுப்போக்கு.

வயிற்றுச்சுரப்பு vayirru-c-curappu, n. <id.+. See வயிற்றுக்கனப்பு. (யாழ். அக.)

வயிற்றுத்தீ vayirru-t-tī, n. <id.+தீ[4]. 1. Digestive heat; உதராக்கினி. வயிற்றுத்தீத் தணிய (புறநா. 74). 2. A disease that causes insatiable hunger; பெரும்பசி யெடுக்கும் வியாதிவகை. வயிற் றுத்தீயார்க்கு (ஏலாதி, 57).

வயிற்றுநோக்காடு vayirru-nōkkātu, n. <id.+. See வயிற்றுநோவு.

வயிற்றுநோய் vayirru-nōy, n. <id.+. See வயிற்றுவலி. (W.)

வயிற்றுநோவு vayirru-nōvu, n. <id.+. 1. See வயிற்றுவலி. 2. Labour-pains; பிரசவ வேதனை.

வயிற்றுப்பசம் vayirruppacam, n. <id. +உப்பசம். See வயிறுப்பசம். (M. L.)

வயிற்றுப்பறதி vayirru-p-parati, n. See வயிற்றுப்பறப்பு. (W.)

வயிற்றுப்பறப்பு vayirru-p-parappu, n. <வயிறு+பற-. (W.) 1. Voracity; உணவிற் பேராசை. 2. Straitened means of livelihood; சீவனகஷ்டம்.

வயிற்றுப்பாடு vayirru-p-pātu, n. <id.+. See வயிற்றுப்பிழைப்பு. (W.)

வயிற்றுப்பிழைப்பு vayirru-p-pilaippu, n. <id.+. Livelihood, சீவனம். (W.)

வயிற்றுப்பிஷம் vayirruppisam, n. <id. +உப்பசம். Tympanites. See வயிறுப்பசம். (W.)

வயிற்றுப்புகைச்சல் vayirru-p-pukaiccal, n. <id.+. Excessive heat in the stomach; வயிற்றுட் கொதிப்புண்டாகை. (யாழ். அக.)

வயிற்றுப்புண் vayirru-p-pun, n. <id.+. Ulceration of the stomach; வயிறு அழலுகை.

வயிற்றுப்புளிப்பு vayirru-p-pulippu, n. <id.+. Acidity of the stomach; இரைப்பையிற் புளிப்புச்சத்து அதிகப்பட்டிருக்கை. (M. L.)

வயிற்றுப்பூச்சி vayirru-p-pūcci, n. <id. +. See வயிற்றுக்கிருமி. (M. L.)

வயிற்றுப்பொருமல் vayirru-p-porumal, n. <id.+. 1. See வயிறுப்பசம். (W.) 2. See வயிற்றெரிச்சல், 2.

வயிற்றுப்போக்கு vayirru-p-pōkku, n. <id.+போக்கு[2]. 1. Diarrhoea; செரியாமல் மலங்கழிகை. (M. L.) 2. Cholera; விஷபேதி. (யாழ். அக.)

வயிற்றுமாரி vayirru-māri, n. <id.+மாரி[1]. Glutton; பெருந்தீனிக்காரன். (W.)

வயிற்றுவலி vayirru-vali, n. <id.+வலி[1]. 1. Stomach-ache, colic, gripe; cramp in the stomach; வயிற்றில் உண்டாம் நோவுவகை. 2. Dyspepsia, gastritis; அஜீரணவியாதி.

வயிற்றுளைச்சல் vayirrulaiccal, n. <id.+உளைச்சல். See வயிற்றுப்போக்கு. (M.L.)

வயிற்றுளைவு vayirrulaivu, n. <id.+ உளைவு. 1. See வயிற்றுப்போக்கு. (யாழ். அக.) 2. See வயிற்றுவலி, 1. (W.)

வயிற்றெடுப்பு vayirreṭuppu, n. <id. + எடு-. 1. A disease of sheep; ஆட்டுநோய்வகை. (M. Cm. D. I, 249.) 2. See வயிற்றுப்போக்கு.

வயிற்றெரி vayirreri, n. <id. + எரி. Digestive heat. See வயிற்றுத்தீ. பூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே (தக்கயாகப. 568).

வயிற்றெரிச்சல் vayirrericcal, n. <id. + எரிச்சல். 1. Burning sensation in the stomach; வயிற்றிற்காணும் எரிவு. 2. Envy, jealousy; பொறாமை. (யாழ். அக.) 3. Sorrow, grief; மனவருத்தம். (W.) 4. Compassion, pity; இரக்கம். (W.)

வயிற்றெரிவு vayirrerivu, n. <id. + எரிவு. See வயிற்றெரிச்சல். (W.)

வயிற்றைக்கட்டு-தல் vayirrai-k-kaṭṭu-, v. intr. <id. +. Colloq. 1. To eat sparingly; மிதமாக உண்ணுதல். 2. To bind the bowels; to check diarrhoea; வயிற்றுப்போக்கை நிறுத்துதல். இந்த மருந்து வயிற்றைக்கட்டும்.

வயிற்றைக்கலக்கு-தல் vayirrai-k-kalakku-, v. intr. <id. +. Colloq. 1. To feel uncomfortable, due to rumbling of the bowels; to be inclined to go to stool; பேதியாக மலம் வெளிப்படவேண்டி வயிற்றில் குழப்பம் உண்டாதல். 2. To be terrified, alarmed; பேருந்திகிலடைதல்.

வயிற்றைக்கழுவு-தல் vayirrai-k-kaḻuvu-, v. intr. <id. +. See வயிறுகழுவு-. Colloq.

வயிற்றைத்திற-த்தல் vayirrai-t-tira-, v. intr. <id. +. To bless a woman with a child; கருக்கொள்ளுமாறு அருளுதல். தெய்வம் இன்னும் அவள் வயிற்றைத்திறக்கவில்லை. Colloq.

வயிற்றைப்பெருக்கு-தல் vayirrai-p-perukku-, v. intr. <id. +. 1. To increase one's appetite; உண்ணும் அளவை அதிகப்படுத்துதல். ஸ்வயம்பாகத்திலே வயிற்றைப்பெருக்கினபடியாலே (ஸ்ரீவசன. 84). 2. To be gluttonous; நிரம்ப உண்ணுதல். Loc.

வயிற்றையொடுக்கு-தல் vayirrai-y-oṭukku-, v. intr. <id +. To restrain one's appetite; to reduce the quantity of food; ஆகாரத்தைக் குறைத்தல். (W.)

வயிற்றையொறு-த்தல் vayirrai-y-oṟu-, v. intr. <id. +. See வயிற்றையொடுக்கு-. (W.)

வயிற்றைவளர்-த்தல் vayirrai-vaḷar-, v. intr. <id. +. See வயிறுகழுவு-. Colloq.

வயிற்றோட்டம் vayirrōṭṭam, n. <id. + ஓட்டம்[1]. See வயிற்றுப்போக்கு, 1. (M. L.)

வயிறடி-த்தல் vayiraṭi-, v. intr. <id +. To beat one's stomach with one's hands, as in grief; துக்கக்குறியாக வயிற்றி லடித்துக்கொள்ளுதல். வைதததுகாணுள வயிறடிதது (திவ். இயற். சிறிய. ம. 34).

வயிறடைத்தல் vayiraṭaittal, n. <id. + அடை[2]-. Colloq. 1. Loathing of food; உண்ணும் விருப்பம் இல்லாதிருக்கை. 2. Being barren, sterile; மலடாயிருக்கை. 3. Being past menopause; பூப்பு நின்றுபோகை. 4. Ceasing to bear children; கருத்தரிக்குந்தன்மை யற்றுப்போகை.

வயிறதுக்கு-தல் vayiratukku-, v. intr. <id. +. 1. See வயிறுபிடி-. 2. See வயிறலை-. அரிவைய ரவ்வயிறதுக்கினூர (சீவக. 1104).

வயிறலை-த்தல் vayiralai-, v. intr. <id. +. See வயிறடி-. வாநதாளை யிடைநோக்கி வயி றலைதது (கமபரா. சூர்ப்ப. 115).

வயிறழி-தல் vayiraḻi-, v. intr. <id. +. 1. To abort; கருக்குலைதல். 2. To be delivered; வெளிவிடுதல். மஞ்சு தமவயிறழிநது (சீவக. 570).

வயிறழுதல் vayiraḻutal, n. <id. + அழு-. Wambling of the stomach; rumbling of the bowels; வயிற்றில் இரைச்சலுண்டாகை. (W.)

வயிறிரைதல் vayiriraital, n. <id. + இரை[1]-. See வயிறழுதல்.

வயிறிழிதல் vayiriḻital, n. <id. + இழி[1]-. See வயிறுகழிதல். Loc.

வயிறு vayiru, n. cf. வயின். [K. basiru.] 1. Belly, stomach, paunch; உதரம். உணவு . . . சிறிது வயிறறுககு மீயபபடும் (குறள், 412). 2. Womb, கருப்பப் பை. பததுமாதம வயிற்றிற் சுமந்து பெற்ற பிளளை. (W.) 3. Centre, heart, as of a tree; நடுவிடம். கடல வயிறு கலக்கினையே (சிலப். 17, முன்னிலைபபரவல், 1). 4. Interior, inner space; உள்ளிடம். வயிற்றிற்கொணடு நின்றொரு மூவுலகும் (திவ். திருவாய். 8, 7, 9). 5. Mind; மனம். (திவ். திருவாய். 8, 7, 9.)

வயிறுகடி vayiru-kaṭi, n. <வயிறு + கடி[6]-. Loc. 1. Pinch of hunger; பசிநோவு. 2. Stomach-ache; வயிற்றுவலி. 3. Jealousy; பொறாமை.

வயிறுகடித்தல் vayiru-kaṭittal, n. <id. + id. See வயிறுகடி.

வயிறுகழிதல் vayiru-kaḻital, n. <id. + கழி[1]-. Having loose motions; இளகி மலம் போகை. Loc.

வயிறுகழுவு-தல் vayiru-kaḻuvu-, v. intr. <id. +. To manage with great difficulty to get food and live; to eke one's livelihood; அரும் பாடுபட்டு உணவுதேடிச் சீவித்தல்.

வயிறுகாந்தல் vayiṟu-kāntal, n. <id.+ காந்து-. See வயிற்றுப்புகைச்சல்.

வயிறுகாந்துதல் vayiṟu-kāntutal, n. <id.+id. See வயிறுகாய்தல். (W.)

வயிறுகாய்தல் vayiṟu-kāytal, n. <id.+ காய்¹-. Fasting; being pinched with hunger; பட்டினியாயிருக்கை. வயிறுகாய் பெரும்பசி (மணி. 14, 6).

வயிறுகிண்டுதல் vayiṟu-kiṇṭutal, n. <id.+கிண்டு-. See வயிறுகாய்தல். *Loc.*

வயிறுகிள்ளுதல் vayiṟu-kiḷḷutal, n. <id. +கிள்ளு-. See வயிறுகாய்தல்.

வயிறுகுத்துதல் vayiṟu-kuttutal, n. <id. +. Having pain in the stomach; வயிற்றில் வலியுண்டாகை. (தொல். சொல். 15, உரை.)

வயிறுகுளிர்-தல் vayiṟu-kuḷir-, v. intr. <id.+. To be refreshed, as by food; to be satisfied; திருத்தியடைதல். அவன் வயிறுகுளிர்ந்தான். (W.)

வயிறுகூப்பிடுதல் vayiṟu-kūppiṭutal, n. <id+கூப்பிடு¹-. See வயிறழுதல் *Loc.*

வயிறுகொட்டல் vayiṟu-koṭṭal, n. <id. +கொட்டு-. Dysentery; சீதபேதி. (M. L.)

வயிறுதள்ளுதல் vayiṟu-taḷḷutal, n. <id. +தள்ளு-. *Colloq.* 1. Being pot-bellied; தொந்தி விழுகை. 2. Becoming pregnant; கருப்பமாகை.

வயிறுதாரி vayiṟu-tāri, n.<id.+தாரி⁴. 1. Person with a big belly; pot-bellied person; பெருவயிறன். கணபதியேல் வயிறுதாரி (தேவா. 1053, 2). 2. Glutton; பெருந்தீனிக்காரன். (W.) 3. Extremely selfish person; தன்னயம் ஒன்றையே கருதுபவன்.

வயிறுதிறத்தல் vayiṟu-tiṟattal, n. <id.+ திற-. 1. Giving birth to children; மகப்பெறுகை. *Loc.* 2. Being gluttonous; பெருந்தீனிக்காரனுகை.

வயிறுநோ-தல் vayiṟu-nō-, v. intr. <id. +. To have labour-pains; பிரசவவேதனையுண்டாதல்.

வயிறுப்பசம் vayiṟuppacam, n. <id.+ உப்பசம். Tympanites; உணவு சீரணமாகாமல் வயிறுபெருக்கை. *Colloq.*

வயிறுபிடி-த்தல் vayiṟu-piṭi-, v. intr. <id.+. To press one's stomach with one's hands, as in grief; துக்கச்சூறியாக வயிற்றைப் பிசைதல். எத்தாத நாளைக்கும் வயிறுபிடிக்கவேண்டும் படியான விஷயம் (ஈடு, 10, 1, 2).

வயிறுபுழு-த்தல் vayiṟu-puḻu-, v. intr. <id.+. To conceive; கருக்கொள்ளுதல். அவள் அடிக்கடி வயிறுபுழுத்தவண்ணம் இருக்கிறாள்.

வயிறுபேதித்தல் vayiṟu-pētittal, n. <id. +பேதி-. See வயிறுகழிதல். (யாழ். அக.)

வயிறுபொருமுதல் vayiṟu-porumutal, n. <id.+பொருமு-. 1. See வயிறுப்பசம். 2. See வயிற்றெரிச்சல், 2.

வயிறுவளா-த்தல் vayiṟu-vaḷar-, v. intr. <id.+. See வயிறுகழுவு-. (யாழ். அக.)

வயிறுவாய்-த்தல் vayiṟu-vāy-, v. <id.+. tr. To bring forth a child; மகப்பெறுதல். திதியென்பாள . . . அசுராதமை வயிறு வாய்த்தாள் (கம்பரா. சடாயுகாண. 25).—intr. To remain in the womb, as foetus; கருப்பத்திற் றங்குதல். கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே (திவ். பெருமாள். 8, 1).

வயிறுவிடுதல் vayiṟu-viṭutal, n. <id.+ விடு-. See வயிறுகழிதல். (யாழ். அக)

வயிறுவீக்கம் vayiṟu-vīkkam, n. <id. +. Swelling of the abdomen, *Ascites;* வயிறு வீங்குகை.

வயிறுவெடித்தல் vayiṟu-veṭittal, n. <id.+வெடி-. Bursting, as with food, envy or laughter; பெருண்டி பெருஞ்சிரிப்பு முதலியவற்றல் வயிறு வெடிப்பதுபோலாகை. *Colloq.*

வயிறுவே-தல் vayiṟu-vē-, v. intr. <id. +. See வயிறெரி-.

வயிறூதுகை vayiṟūtukai, n.<id.+ஊது-. See வயிறுபொருமுதல். (W.)

வயிறெடுத்தல் vayiṟeṭuttal, n. <id.+எடு-. See வயிறுகழிதல்.

வயிறெரி-தல் vayiṟeri-, v. intr. <id.+ எரி¹-. 1. To be envious, jealous; பொறாமை கொள்ளுதல். அவள் சமபந்ததைக்கண்டு வயிறெரிகிறாள். 2. To be moved by sorrow or pity; மிக்க மனவருத்தமுறுதல். (பிரபுலிங. சித்தரா. 48.)

வயிறெரித்தல் vayiṟerittal, n. <வயிறெரி-. See வயிற்றெரிச்சல். மிகவும் வயிறெரித்தலுக்கு உடலா யிருக்குமிறே (ஈடு, 4, 3, 4).

வயிறெரிவு vayiṟerivu, n. <id. See வயிற்றெரிச்சல். (W.)

வயிறெற்று-தல் vayiṟeṟṟu-, v. intr. <id. +எற்று-. See வயிறடி-. வயிறெற்றி யெற்றி (கம்பரா. கைகேசிசூழ். 47).

வயின் vayiṉ, n. 1. Place; இடம். (பிங.) யாழ்ப்பாணர வயின்வயின் வழங்குபாடல் (கம்பரா. நாட்டுப். 8). 2. Side; பக்கம். புடைவீ ழந்துகில் விடவயிற்றழீஇ (நெடுநல். 181). 3. House; வீடு. (சூடா.) 4. Belly, stomach; வயிறு. வயினகட்டோற்று மகவு (இரகு. தேனுவ. 46). 5. Proper stage,

as in boiling rice; பக்குவம். *மகடூஉ வயினறிந் தட்ட* (பெரும்பாண். 304). 6. Order; முறை. *வயின் வயி னுடன்றுமேல் வந்த வம்பமன்னரை* (புறநா. 77). 7. Boundary; எல்லை. (அரு. நி.) 8. Security; பிணை. (அரு. நி.)—*part.* 1. Sign of the locative; ஏழாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபு. *தமவயிற் குற்றம்* (குறள், 846). 2. An expletive; ஓர் அசைச் சொல். (பெருந் அரும்.)

வயினதேயன் vayiṉa-tēyaṉ, *n.* <*Vaina-tēya.* Garuda; கருடன். *வெற்றிசேர வயினதேயனை* (உத்தரரா. இலங்கையழி. 14).

வயினம் vayiṉam, *n.* cf. வயம்[4]. Bird; பறவை. (யாழ். அக.)

வயினன் vayiṉaṉ, *n.* See வயினதேயன். *வெஞ்சிறை வயினன்* (அரிசமய. பரகா. 123).

வயினாசயம் vayiṉācayam, *n.* <வயின் + prob. *āśaya.* Stomach; ஆமாசயம். *வயினா சயத்தின் வைகி . . . பக்குவாசயமும் பற்றும்* (சிவ தரு. சனன. 6).

வயேகடம் vayēkaṭam, *n.* Tree turmeric. See மரமஞ்சள். (மலை.)

வயோதிகம் vayōtikam, *n.* <வயோதிகன். Old age; முதுமை.

வயோதிகன் vayōtikaṉ, *n.* <*vayōdhika.* Old man; கிழவன்.

வயோதிபம் vayōtipam, *n.* Corr. of வயோதிகம். (யாழ். அக.)

வயோவகவம் vayōvakavam, *n.* <*vayō-vanga.* Lead; ஈயம். (சங். அக.)

வர்க்கத்தார் varkkattār, *n.* <வர்க்கம்[1]. Members of a group; relations; இனத்தார். *இவன வர்க்கத்தார்க்கும்.* (Insc.)

வர்க்கத்து varkattu, *n.* See வருக்கத்து.

வர்க்கம்[1] varkkam, *n.* <*varga.* 1. See வருக்கம், 1. *அளிவர்க்கத் தளகக் கொத்தினரே* (தக்கயாகப. 98). 2. Group of similar things; ஒத்த பொருள்களின் கூட்டம். *வர்க்கலோக கோடிசுடு மத்தசாகரேசனே* (தக்கயாகப. 469). 3. (Math.) Square of a number, one of *aṭṭakaṇitam,* q.v.; குறிப்பிட்ட எண்ணை அதே எண்ணாற் பெருக்கிவரும் தொகை. (சூடா.) 4. Devil; பிசாசு. (தக்கயாகப். 469, உரை.) 5. See வருக்கம், 2, 4, 5, 7, 8, 9.

வர்க்கம்[2] varkkam, *n.* prob. *arka.* Sap or milky exudation of the Indian maddar plant; எருக்கம்பால். (சங். அக.)

வர்க்கம்[3] varkkam, *n.* <*bhargas.* Fire; தீ. (தக்கயாகப். 449, உரை.)

வர்க்கமூலம் varkka-mūlam, *n.* <*varga* +. (Math.) Square root, one of *aṭṭa-kaṇitam,* q.v.; அட்டகணிதத்துள் சதுரித்த தொகைக்கு ஆதாரமாக வுள்ள எண். (சூடா.)

வர்க்கி-த்தல் varkki-, *11 v. tr.* <id. +. (Math.) To obtain the square of a number; ஒரெண்ணை அதனாலேயே பெருக்குதல். (W.)

வர்க்கு[1] varkku, *n.* <Mhr. *varg.* Ledger; பேரேடு. (C. G.)

வர்க்கு[2] varkku, *n.* <*varga.* (Math.) See வர்க்கம்[1], 3. (யாழ். அக.)

வர்க்கு[3] varkku, *n.* cf. *yavāgu.* Gruel; கஞ்சி. (சது.)

வர்க்கெழுது-தல் varkkeḻutu-, *v. tr.* <வர்க்கு[1] + எழுது-. To post in the ledger; பேரேட்டிற் பதிதல். *Loc.*

வர்க்கை varkkai, *n.* <id. See வருக்கை[2]. (W.)

வர்ச்சம் varccam, *n.* See வர்ச்சியம். (W.)

வர்ச்சனம் varccaṉam, *n.* <*varjana.* Exclusion; avoidance; விடுகை. (இலக். அக.)

வர்ச்சனீயம் varccaṉīyam, *n.* <*varjanīya.* See வர்ச்சியம். (சங். அக.)

வர்ச்சாவர்ச்சம் varccāvarccam, *n.* See வர்ஜியாவர்ஜியம்.

வர்ச்சி-த்தல் varcci-, *11 v. tr.* <*varj.* 1. To abandon; கைவிடுதல். *பலத்தை வர்ச்சித்தா னென்றே மதி* (சைவச. பொது. 504). 2. To reject; to avoid; to exclude; விலக்குதல். *பாவ விதம் வர்ச்சித்து* (சைவச. பொது. 566).

வர்ச்சியம் varcciyam, *n.* <*varjya.* That which should be excluded or avoided; விலக்கத் தக்கது. (சங். அக.)

வர்ணகச்சுழி varṇaka-c-cuḻi, *n.* prob. வர்ணகம் +. Sea-fish, reddish, *Percis pulchella;* செந்நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வர்ணகம் varṇakam, *n.* <*varṇaka.* (சங். அக.) 1. Sandalwood; சந்தனம். 2. Red-wood. See மஞ்சாடி, 1.

வர்ணத்தகடு varṇa-t-takaṭu, *n.* <வர்ணம் +. Foil used in setting precious stones; இரத்தி னங்களைப் பதிக்கும்போது அவற்றினடியில் வைக்கப் படும் வர்ணமுள்ள தகடு. *Colloq.*

வர்ணத்தடுக்கு varṇa-t-taṭukku, *n.* <id. +. Decorated mat; அலங்கார வேலைகள் செய்த பாய். *வாழ்ந்த மகள் வந்தால் வர்ணத்தடுக்கு இடு.*

வர்ணம் varṇam, n. <varṇa. 1. Colour; hue; நிறம். ரிஷபத்துவசவாணம் (தக்கயாகப. 634, உரை). 2. See வருணம்¹, 2, 3, 5, 6, 8, 9. 3 Tone, sound; ஓசை. (மதுரைக். 605, உரை.) 4. Letter of the alphabet; எழுத்து. 5. (Mus.) Musical notes pertaining to a tune; இராகத்திற் குரிய சுவரத்தின் எழுத்துக்கள். முதலில் வாணஞ் சொல்லிக்கொடுத்தப பின் கீர்த்தனஞ்சொல்லித் தர வேணடும். 6. Turmeric; மஞ்சள். (மூ. அ) 7. Saffron powder; குங்குமம். (சங். அக.) 8. Ointment; பூச்சுத்திரவியம். (இலக். அக.) 9. Quality; character; குணம். (இலக். அக.) 10. See வருணம்¹, 10, 11, 12, 13, 14, 15.

வர்ணம்வை-த்தல் varṇam-vai-, v. tr. & intr. <வர்ணம+. To paint; to give colour; சாயமிடுதல்.

வர்ணமாலை varṇa-mālai, n. <varṇa-mālā. The alphabet; நெடுங்கணக்கு.

வர்ணமெட்டு varṇa-meṭṭu, n. <id.+. (Mus.) Lilt or melody of a tune; பாட்டின் இசையமைப்பு.

வர்ணவதி varṇavati, n. <varṇavatī. Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

வர்ணவேலை varṇa-vēlai, n. <வர்ணம்+. Art of painting; சித்திரமெழுதுந்தொழில்.

வர்ணனம் varṇaṉam, n. <varṇana. See வர்ணனை.

வர்ணனை varṇaṉai, n. See வருணனை.

வர்ணாத்துவா varṇāttuvā, n. <varṇa + adhvan. (Śaiva.) A path to salvation in the form of varṇas, one of six attuvā, q.v.; அத்துவா ஆறனுள் ஒன்றாகிய அக்கரங்கள் வடிவி லுள்ள மோட்சகதி. (சி. சி. 8, 6, மறைஞா.)

வர்ணாத்மகம் varṇātmakam, n. <varṇātmaka. Written word; எழுத்துவடிவு பெற்ற ஒலி.

வர்ணி¹-த்தல் varṇi-, 11 v. tr. <varṇ. See வருணி-.

வர்ணி² varṇi, n. <varṇin. See வருணி². (இலக். அக.)

வர்ணி³ varṇi-, n. <varṇi. See வருணி³. (மூ. அ.)

வர்ணியம் varṇiyam, n. <varṇya. (Rhet.) Subject of comparison; உபமேயம். (அணியி. 3.)

வர்த்தகம் varttakam, n. <வர்த்தகன். Trade; வியாபாரம். Colloq.

வர்த்தகன் varttakaṉ, n. prob. vartaka. Trader, merchant; வியாபாரி. Colloq.

வர்த்தங்கி varttaṅki, n. 1. Sappan-wood. See சப்பங்கி³. 2. Malay sandal. See சாயமரம்.

வர்த்தமானகாலம் varttamāṉa-kālam, n. <vartamāna+. 1. Present time; நடக்கின்ற காலம். 2. (Gram.) Present tense; நிகழ்காலம். (பி. வி. 3, உரை.)

வர்த்தமானபத்திரிகை varttamāṉa-pattirikai, n <id.+. Newspaper; சமாசாரப் பத்திரிகை. Mod.

வர்த்தமானம்¹ varttamāṉam, n. <vartamāna 1. See வர்த்தமானகாலம், 1. வர்த்தமானப் பதிபந்தகாண (வேதா. சூ. 141). 2. (Gram.) See வர்த்தமானகாலம், 2. 3. Event; news; சமாசாரம். Mod. 4. Present-day affairs; தற்காலநிகழ்ச்சி. (இலக். அக.)

வர்த்தமானம்² varttamāṉam, n. <vardhamāna. Castor plant. See ஆமணக்கு. (தைலவ. தைல.)

வர்த்தமானர் varttamāṉar, n. <vardhamāna. 1. A Jaina Arhat, the last of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரருள் இறுதியானவர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை.) 2. God; கடவுள். சாதிகீத வர்த்தமானா (தேவா. 107, 10).

வர்த்தமானி varttamāṉi, n. <வர்த்தமானம¹. Newspaper; சமாசாரப் பத்திரிகை. Mod.

வர்த்தனம்¹ varttaṉam, n. <vartana. Establishing; தாபிக்கை. (இலக். அக.)

வர்த்தனம்² varttaṉam, n. <vardhana. 1. Increase; பெருகுகை. 2. Growing; வளர்கை. (இலக். அக.)

வர்த்தனி varttaṉi, n. <vardhanī. See வர்த்தனிகும்பம். சிவகுமபத்தை வர்த்தனியோடும் வையா (இரகு. முடிசூ. 35).

வர்த்தனிகும்பம் varttaṉi-kumpam, n. <id.+கும்பம்¹. A vessel of water in which Umā is invoked and worshipped; உமாதேவியை ஆவாகித்துச் செபித்த நீரையுடைய கும்பம்.

வர்த்தனை¹ varttaṉai, n.<vartanā. (Mus.) Playing both the ascending and descending scales of notes; ஆரோகண அவரோகண முறையில் சுவரம் பாடுகை. வர்த்தனை நான்கு மயலறப் பெய் தாங்கு (சிலப. 3, 58).

வர்த்தனை² varttaṉai, n.<vartana. Fees, perquisites, especially those paid in grain to the public servants of a village or town for their maintenance; மானியசுதந்திரம். Loc.

வர்த்தனை³ varttaṉai, n. <vardhanā. 1. Increase; பெருகுகை. (சங். அக.) 2. Growth;

வளர்ச்சி. 3. (Astrol.) The multiple of the Daśā period by three; ஒருவன் தசையான ஆண்டை மூன்றாற் பெருக்கின எண். (*விதான. மகாதிசை.* 1, *உரை.*) 4. Wealth; செல்வம். (*இலக். அக.*)

வர்த்தி[1]*-த்தல்* vartti-, *11 v. intr.* <*vrt.* 1. To be; to exist; to subsist; உளதாதல். 2. To happen, take place, occur, come to pass; சம்பவித்தல். 3. To dwell, remain, stay, abide; தங்குதல். *ஓர்தேசத்து வர்த்தித்தல்* (*மணி.* 29, 257).

வர்த்தி[2]*-த்தல்* vartti-, *11 v. intr.* <*vrdh.* To increase, grow abundantly, thrive; பெருகுதல்.

வர்த்தி[3] vartti, *n.* <*vartī.* See வத்தி.

வர்த்திரிப்பு varttirippu, *n.* <U. *bartarf.* Dismissal, discharge. See பர்தரப்பு. *Loc.*

வர்த்திரேகு vartti-rēku, *n.* <*வர்த்தி*[3]+U. *rēkh.* See வர்ணத்தகடு. (W.)

வர்த்துலம் varttulam, *n.* <*vartula.* 1. Circle; வட்டம். 2. Circumference; வட்டவடிவுள்ள கோடு. *Loc.* 3. Globe; உருண்டை. (W.)

வர்த்துளம் varttuḷam, *n.* See வர்த்துலம்.

வர்மசூத்திரம் varma-cūttiram, *n.* <*மர்மம்*+. A treatise on *marma-sthāṉam;* மர்மஸ்தானங்களைப் பற்றிக்கூறும் ஒரு நூல். *Nāñ.*

வர்மம்[1] varmam, *n.* <*வன்மம்.* Malevolence, spite, malice; உட்பகை. (*சங். அக.*)

வர்மம்[2] varmam, *n.* <*marman.* See மருமம். *வர்மத்தில் அடித்துவிட்டான்.*

வர்மன் varmaṉ, *n.* <*varman.* Title of the Kṣattriyas; க்ஷத்திரியரின் பட்டப்பெயர்.

வர்மா varmā, *n.* <*varmā* nom. sing. of *varman.* See வர்மன்.

வர்மி[1] varmi, *n.* <*வர்மம்*[1]. Malicious person; வன்மமுள்ளவன்.

வர்மி[2]*-த்தல்* varmi-, *11 v. tr.* <id. To hate; பகைத்தல். (W.)

வர்ஜராகம் varja-rākam, *n.* <*varjya*+. (Mus.) Melody-type in which certain notes of the scale are absent; ஒரு சில சுவரங்கள் வழங்கப்பெறாத இராகவகை.

வர்ஜஸ்வரம் varja-svaram, *n.* <id.+. (Mus.) Notes of the scale absent in certain melody-types; ஒரு சில இராகங்களில் வழங்கப் பெறாத சுவரங்கள்.

வர்ஜியம் varjiyam, *n.* <*varjya.* 1. That which deserves to be excluded or avoided; விலக்கத்தக்கது. 2. (Astrol.) That portion of the duration of a *nakṣatra* or *lagna* which is deemed unlucky; நட்சத்திரப்பொழுது இலக்கினம் இவற்றில் அசுபமென விலக்கப்பட்ட பகுதி. (C. G.)

வர்ஜியாவர்ஜியம் varjiyāvarjiyam, *n.* <*varjyāvarjya.* 1. That which is to be excluded and that which is to be included; விலக்கத்தகுந்ததும் தகாததும். 2. Discrimination; பகுத்தறிவு.

வர்ஷப்பத்துக்கட்டு varṣa-p-pattu-k-kaṭṭu, *n.* prob. *வருஷம்*+*பற்று*+. Favourable rates of assessment on rain-fed *puñja* lands; வானம்பார்த்த புன்செய்நிலங்களுக்கு ஏற்பட்ட குறைந்த வரித்திட்டம். (R. T.)

வர்ஷம் varṣam, *n.* <*varṣa.* 1. Rain; மழை. 2. Year; ஆண்டு. 3. Continent; division of the earth; உலகின் பகுதி. *பாரத வர்ஷம்.*

வர்ஷமானி varṣa-māṉi, *n.* <*varṣa-māṉī.* Rain gauge; மழையை அளந்தறியுங் கருவி. *Mod.*

வர்ஷருது varṣa-rutu, *n.* <*varṣartu.* The rainy season, comprising the months of Āvaṇi and Puraṭṭāci, one of six *rutu,* q.v.; ருது ஆறனுள் ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களைக் கொண்ட மழைக் காலம்.

வர்ஷாகாலம் varṣā-kālam, *n.* <*varṣā*+. Rainy season; மழைக்காலம்.

வர்ஷி-த்தல் varṣi-, *11 v. tr. & intr.* <*vṛṣ.* See வருஷி-.

வர vara, <*வா-.* *part.* An expletive; அசைச்சொல் *தழங்குமருவி என்னும் பாட்டுத்தொட்டு இதன்காறும்வர இப்பாட் டொன்பதும்* (*திருக்கோ.* 135, *உரை*). *அஞ்சிறைமடநாரைக்குப் பின்பு இவ்வளவும் வர* (*ஈடு*, 2, 1, *பர.*).—*prep.* Till, வரை. *பாதுகைமே தொடங்கி அவதாரங்களிலே வர* (*ஈடு*, 3, 6, *பர.*).

வரக்காட்டு-தல் vara-k-kāṭṭu-, *v. tr.* <id.+. To send, as by post or courier; அனுப்புதல். (*யாழ். அக.*)

வரக்கிருது vara-k-kirutu, *n.* <*vara-kratu.* Indra; இந்திரன். (*யாழ். அக.*)

வரகதி vara-kati, *n.* <*vara-gati.* Salvation, as the most exalted state; heaven; மேலான கதி. *வாட்டிய வுடம்பின் யாங்கள் வரகதி விளைத்து மென்னில்* (*சீவக.* 1431).

வரகரிசி varakarici, *n.* <*வரகு*+*அரிசி.* Husked grain of common millet; வரகி னரிசி. *வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்* (*தமிழ்நா.* 22).

வரகவி vara-kavi, *n.* <*vara*+*kavi.* 1. Gifted, inspired poet; அருட்கவி. (யாழ். அக.) 2. Poem of great merit; சிறந்த செய்யுள். *வீராக வன் வரகவி மாலையை (திருவேங்கடக்கலம். தனியன).*

வரகாத்திரம் vara-kāttiram, *n.* <*vara-gātra* 1. Head; தலை. (சீவக. 806, உரை.) 2. Elephant's head; யானைத்தலை. (இலக். அக.)

வரகு varaku, *n.* [T. *varige*, K. *baragu*, M. *varagu.*] 1. Common millet, *Paspalum scrobiculatum;* ஒருவகைத் தானியம். *புறவுக் கரு வன்ன புன்புல வரகின் (புறநா. 34).* 2. Poor man's millet, *Panicum crusgalli;* சாமைவகை.

வரகுக்கோழி varaku-k-kōḻi, *n.* perh. வரகு+. Florican, *Sypheotides auritus;* சிவல் வகை. (M. M.)

வரகுச்சம்பா varaku-c-campā, *n.* <id.+ சம்பா[1]. A kind of paddy, sown in the months of Āṉi, Āṭi, and Āvaṇi, and maturing in six months; ஆனி ஆடி ஆவணி மாதங்களில் விதைத்து ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பாநெல்வகை. (Rd. M. 44.)

வரகுச்சிறுகுறுவை varaku-c-cirukuṟu-vai, *n.* <id.+ A kind of paddy, sown in the season from Āvaṇi to Kārttikai and maturing in four months; ஆவணி முதல் கார்த்திகை வரையிலுள்ள காலத்தில் விதைத்து நான்கு மாதத்திற் பயிராகும் நெல்வகை. (Rd. M. 45.)

வரகுணதேவர் varakuṇa-tēvar, *n.* <வரகுணன்+. See வரகுணன், 2. *பெரியவன்பின் வரகுண தேவரும் (பதினொ. திருவிடை. மும. 21).*

வரகுணம் vara-kuṇam, *n.* <*vara*+*guṇa.* Excellent disposition; உயர்ந்த குணம். *மாதைய ரதிபதி வரகுண மேரு (இலக். வி. சிறப்பு.).*

வரகுணன் varakuṇaṉ, *n.* A Pāṇḍya king, contemporary of Māṇikkavācakar; மாணிக்கவாசகர் காலத்திருந்த பாண்டிய மன்னன். *வரகுணனுந் தென்னவ னேத்துசிற் றம்பலத்தான் (திருக்கோ. 306).*

வரகுதிரி varakutiri, *n.* <வரகு+உதிரி[1]. A kind of smallpox; அம்மைவகை. (W.)

வரகுதிரிகை varaku-tirikai, *n.* <id.+ திரிகை[1]. Mill for grinding millet; வரகு அரைக்கும் இயந்திரம். *யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை (பெரும்பாண. 187, உரை).*

வரகோஷ்டிநியாயம் vara-kōṣṭi-niyā-yam, *n.* <*vara*+*gōṣṭhī*+. (Log.) A nyāya in illustration of the principle by which a member of an assembly gains knowledge by the help of other members; ஒரு சங்கத்துள் ஒருவர் தாம் அறியாதவற்றை மற்றவருடைய உதவியால் அறிந்து கொள்ளுதல்போலும் நெறி. (சி. சி. 3, 4, சிவாக.)

வரங்கிட-த்தல் varan-kiṭa-, *v. intr.* <வரம்[1]+. To lie prostrate in the presence of a deity, praying for the grant of a boon; வரம் பெறுமாறு தெய்வசன்னிதியிற் படுத்துக்கிடத்தல். *வரங்கிடந்தான் றிலலை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே (திருக்கோ. 86).*

வரங்கு varaṅku, *n.* Malabar wood-oil tree. See எண்ணெய், 3. *Kāṭar.*

வரச்சந்தனம் vara-c-cantaṉam, *n.* prob. வரம்[1]+சந்தனம்[1]. A species of sandalwood; சந்தனமரவகை. (யாழ். அக.)

வரச்சூலை vara-c-cūlai, *n.* <வரள்-+. See வறட்சூலை. *Loc.*

வரட்சி varaṭci, *n.* <id. See வறட்சி.

வரட்சுண்டி varaṭ-cuṇṭi, *n.* perh. id.+ சுண்டி[1]. See வறட்சுண்டி (யாழ். அக.)

வரட்சூலை varaṭ-cūlai, *n.* <id.+. Pain in the ascending colon, a form of appendicitis; குடலைச் சுருட்டிப்பிடிக்கும் நோய்வகை. (இங். வை.)

வரட்சொறி varaṭ-coṟi, *n.* <id.+. A kind of itch; சொறிவகை. (இராசவைத். 105.)

வரட்டடைப்பான் varaṭṭaṭaippāṉ, *n.* <வரட்டு-+அடைப்பான். A cattle disease; மாட்டு நோய்வகை. (பெ. மாட்.)

வரட்டி varaṭṭi, *n.* <id. [T. *varaṭa*, K. *baraṭi*, M. *varaḍi.*] Dried cowdung cake. See வறட்டி. *வரட்டியுங் கேழ்வரகு ரொட்டியும் போலவே (தனிப்பா.).*

வரட்டு[1]-தல் varaṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of வரள்-. See வறட்டு-.

வரட்டு[2] varaṭṭu, *n.* <வரட்டு-+. See வறட்டு.

வரட்டுச்சோகை varaṭṭu-c-cōkai, *n.* <வரட்டு+. Bright's disease; நோய்வகை. (M. L.)

வரட்டுப்பசு varaṭṭu-p-pacu, *n.* <id.+. See வறட்டுப்பசு.

வரடம் varaṭam, *n.* <*varaṭā.* 1. Swan; gander; அன்னம். (சங். அக.) 2. Arabian jasmine. See முல்லை, 1.

வரடை varaṭai, *n.* <Pkt. *varaṭṭā* <*varatrā.* Leather strap; தோல்வார்.

வரண்டகம்[1] varaṇṭakam, *n.* <*varaṇḍaka.* (யாழ். அக.) 1. Ball, mass; உண்டை. 2. Wall;

சுவர். 3. Pimple on the face; முகப் பரு. 4. Seat on an elephant; howdah; யானைமேற்றவிசு.

வரண்டகம்² varantakam, n. See வரண்டகை. பொன் வரண்டகத்தின்மேல் (மேருமந். 1134).

வரண்டகை varaṇṭakai, n. < varandikā Myna; நாகணவாய்ப்புள். வரண்டகைக்கொடி நிரைத்த (மேருமந். 1104).

வரண்டம் varaṇṭam, n. < varaṇḍa. (யாழ். அக.) 1. Pathway; சாலைவழி. 2. Fishing line; தூண்டிற்கயிறு. 3. Heap of grass; புற்குவியல். 4. See வரண்டகம்¹, 3.

வரண்டாலு varaṇṭālu, n. < varaṇḍālu. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

வரண்டியம் varaṇṭiyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மூ. அ.)

வரண்மாடு varaṇ-māṭu, n. perh. வாள்- +. Bull; கடாமாடு. (யாழ். அக.)

வரணசி varaṇaci, n. < Varaṇasī. Benares; காசி. (யாழ். அக.)

வரணம் varaṇam, n. < varaṇa. 1. Choice, selection; தெரிந்தெடுக்கை. ஆசார்ய வரணம் பண்ணுதல். 2. Appointing; நியமிக்கை. (யாழ். அக.) 3. Surrounding; சூழ்கை. (யாழ். அக.) 4. Rampart; surrounding wall; மதில். (இலக். அக.) 5. Covering; screening; மறைக்கை. (இலக். அக.) 6. Coat; சட்டை. (நாமதீப. 454.) 7. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்², 1. (தைலவ.) 8. Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.) 9. Milk; பால். (யாழ். அக.)

வரணாத்து varaṇāttu, n. prob. வான்- + நாற்று. Paddy seedling grown on dry seed-bed. See புழுதிநாற்று. (G. Tp. D. I, 135.)

வரணி varaṇi, n. cf. வரணம. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்², 1. (நாமதீப. 327.)

வரத்தாறு varattāṟu, n. < வரத்து + ஆறு¹. Tributary stream; உபநதி. (W.)

வரத்து varattu, n. < வா-. 1. Advent, coming in; வருகை. நம கோவலன் வருகின்ற வரத்து (சிலப. 9, 64-9, உரை). 2. Inlet or source of water supply, as to a tank; நீர்வரும் வழி. இந்தக் குளத்துக்கு வரத்து எங்கே ? 3. Income, receipts; perquisite; வரும்படி. ஒருவரத்துமின்றிச் செலவு செய்வோா (அறப. சத. 56). 4. Credit entry in an account; கணக்கில் வரவுதொகை காட்டும் ஷராத்து. 5. Increase; பெருக்கு. வெள்ளம் வரத்தா வற்று ? 6. Limit, boundary; எல்லை. இந் நாயனார் திருபபதியில் நாலு வரத்துக்குள்ளும் இருந்த குடிமக்களை (Pudu. Insc. 176).

வரத்துப்பல்லி varattu-p-palli, n. < வரத்து + பல்லி¹. 1. Lizard which indicates by its chirping the advent of guests; விருந்தின் வருகையைத் தெரிவிக்கும்படி ஒலிசெய்யும் பல்லி. 2. Lizard which indicates ill omen by its chirping; சகுனத்தடையாய் ஒலிசெய்யும் பல்லி. (W.)

வரத்துப்போக்கு varattu-p-pōkku, n. < id. + போக்கு¹. 1. Entrance and exit; உள்ளே புகுகையும் வெளியே போகையும். 2. Visiting terms; terms of cordiality; ஒருவர் வீட்டுக்கு ஒருவர் சென்றுவரும் பழக்கம். அந்த வீட்டுக்கு வரத்துப் போக்குண்டா ? Colloq. 3. Income and expenditure; வரவும் செலவும்.

வரத்துவாரி varattu-vāri, n. < id. +. Supply channel, feeding channel of a tank; குளக்கால். Loc.

வரதட்சிணை vara-taṭciṇai, n. < vara +. Bridegroom-price; மணமகனுக்குப் பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் பொருள்.

வரதடியன் vara-taṭiyaṉ, n. prob. id. +. Dull, idle fellow; blockhead; சோம்பலுந் தடித்தனமு முள்ளவன். Colloq.

வரதநூல் varata-nūl, n. < varada +. Science of augury; சகுனசாஸ்திரம். வரதநூல் வலோா (பாரத. சூது. 90).

வரதம் varatam, n. < vara-da. 1. That which confers a boon; வரமளிப்பது. வரதமுடைய வணிதில்லை யன்னவா (திருக்கோ. 57). 2. Grace; கடாட்சம். (அரு. நி.) 3. See வரதஹஸ்தம். வரதா பயஙகள் (நாமதீப. 21). 4. A treasure of Kubēra; குபேரனது நிதிகளுளொன்று. (நாமதீப. 387.) 5. [K. varaka.] Fine cloth; நற்றுகில்.

வரதராஜர் varata-rājar, n. < id. +. 1. Viṣṇu, as worshipped in Conjeevaram; கச்சித் திருமால். 2. The author of the treatise on Hindu law known as Vyavahāra-nirṇaya, who lived in the Tamil country at the beginning of the 17th cent.; தமிழ்நாட்டிற் பதினேழாம் நூற்றண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவரும் வ்யவஹார நிர்ணயம் என்னும் சட்டநூலை இயற்றியவருமான ஆசிரியர். 3. Author of Tamil Bhāgavatam, 16th cent.; பதினாறாம் நூற்றண்டில் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பாகவதம் பாடிய ஓர் புலவர்.

வரதன் varataṉ, n. < vara-da. 1. One who grants a boon; வரமளிப்போன். வரதனொரு தமிழ் முனிவரன் (தக்கயாகப். 40). 2. God; கடவுள். 3. See வரதராஜர், 1. 4. Benefactor; உபகாரி. (யாழ். அக.) 5. Proper name of Kāla-mēka-p-pulavar; காளமேகப்புலவரின் இயற்பெயர். நந்திவரதா . . . கவி காளமேகமே (தமிழ்நா. 222).

வரதனம் varatanam, n. perh. வா- + தனம்². See வர்த்தனை². Loc.

வரதனு vara-tanu, n. <vara-tanu. Beauty of form; மெய்யழகு. (யாழ். அக.)

வரதஹஸ்தம் varata-hastam, n. <vara-da + hasta. A hand-pose symbolic of readiness to grant boons; வரந்தருதற்கு அறிகுறியாக அமையும் கை.

வரதாரு vara-tāru, n. <vara + dāru. Teak. See தேக்கு³, 1. (மூ. அ.)

வரதானம் vara-tānam, n. <id. + dāna. The granting of a boon; வரமளிக்கை.

வரதுங்கராமன் varatuṅkarāmaṉ, n. A later Pāṇḍya king, author of Piramōttara-kāṇṭam; பிரமோத்தரகாண்டம் இயற்றிய பிற்காலத்துப் பாண்டியன்.

வரதை varatai, n. <vara-dā. 1. Pārvatī, as bestowing boons; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக். 22.) 2. Maiden; கன்னி. (யாழ். அக.)

வரந்தருவார் varantaruvār, n. A poet, son of Villiputtūr-āḻvār; வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் புதல்வராகிய ஒரு புலவர். (பாரத. சிறப்புப. 23, தலைப்பு.)

வரநதி vara-nati, n. <vara-nadī. The Ganges; கங்கை. மன்னவன் . . . வரநதிக் கரையி லுற்றான் (பாகவ. 1, தன்மபுத்திரன். 8).

வரநிச்சயம் vara-niccayam, n. <vara+. Selecting the bridegroom for a particular bride; மணமகனை இன்னானென்று தீர்மானித்துக்கொள்ளுகை.

வரப்படி varappaṭi, n. <வரப்பு + அடி³. Portion of a field, adjoining the ridges; வரப்பின் அருகிலுள்ள வயற்பகுதி.

வரப்படுத்து-தல் vara-p-paṭuttu-, v. tr. <வா- +. 1. To cram, as a lesson; நெட்டுருப் பண்ணுதல். பாடத்தை வரப்படுத்துகிறான். 2. To credit; to appropriate; to accept whatever is offered; வந்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல். வந்ததை வரப்படுத்தடா வல்லக்காட்டு ராமா. Loc.

வரப்பண்ணு-தல் vara-p-paṇṇu-, v. tr. <id.+. 1. To cause to come; to bring; to produce; வரவழைத்தல். 2. See வரப்படுத்து-, 1.

வரப்பற்று-தல் vara-p-paṟṟu-, v. tr. <id.+. 1. To get into one's possession; to take hold of; to clutch eagerly; தன்வசமாக்குதல். 2. See வரப்படுத்து-, 2.

வரப்பார்-த்தல் vara-p-pār-, v. <id.+. intr. To await; to wait for; பிறர் வரவுக்காகக் காத்தல். (யாழ். அக.)—tr. To cause to come; வருமாறுசெய்தல்.

வரப்பிரசாதம் vara-p-piracātam, n. <vara+. Gracious gift from the gods; கடவுளரின் அருட்கொடை. தெய்வச்செயல் வரப் பிரசாதம (தனிச். சிந். 231, 18).

வரப்பிரசாதி vara-p-piracāti, n. <வரப்பிரசாதம். Bestower of boons; வரங்களை யருள்பவர். பழனியாண்டவா நல்ல வரப்பிரசாதி.

வரப்பிரதானம் vara-p-piratāṉam, n. <வரம்¹+. 1. See வரதானம். 2. Excellent gift; நன்கொடை. (யாழ். அக.)

வரப்பிரதை varappiratai, n. <vara-pradā. 1. Benevolent goddess; வரமளிக்கும் தேவதை. 2. Lopāmudrā, the wife of Agastya; அகத்தியமுனிவர் தேவியாகிய உலோபாமுத்திரை. (யாழ். அக.)

வரப்பு varappu, n. <வரம்பு. 1. Ridge of a field; வயல்வரம்பு. 2. Limit, boundary; எல்லை. (சது.)

வரப்புக்கடா varappu-k-kaṭā, n. <வரப்பு + கடா². Field-crab; நண்டுவகை. (சங். அக.)

வரப்புச்சுண்டெலி varappu-c-cuṇṭeli, n. <id.+. Field-mouse; எலிவகை.

வரப்புள் varappuḷ, n. <id. + உள்². Paddy-field; வயல். (பிங்.)

வரப்பெலி varappeli, n. <id. + எலி¹. Field-rat. See வயலெலி.

வரப்போ-தல் vara-p-pō-, v. intr. <வா+. To be about to come; to come in the future; சம்பவிக்கக்கூடியதாதல். உனக்கு நல்லகாலம் வரப் போகிறது.

வரபட்சம் vara-paṭcam, n. <vara+. The bridegroom's party; மணமகனைச் சார்ந்தவர். (யாழ். அக.)

வரபலம்¹ vara-palam, n. <id. + bala. Strength due to divine gifts; வரத்தினாலாகிய வலிமை. இராவணன் வரபல புஜபலங்களால் மிக்க வன்.

வரபலம்² vara-palam, n. <vara-phala. Coconut-tree; தென்னைமரம். (சங். அக.)

வரம்¹ varam, n. <vara. 1. Boon, gift, blessing by a deity or a great person; தெய்வம் முதலியவற்றாற் பெறும் பேறு. காதலி னுவந்து வரங் கொடுத் தன்றே (திருமுரு. 94). 2. Grace, favour, help; அனுக்கிரகம். (W.) 3. Blessing; ஆசீர்வாதம். (யாழ். அக.) 4. Supplication, solicitation, entreaty, request, as made to a deity or a great

person; வேண்டுகோள். *வசையிலாள் வரத்தின் வந்தாளா* (சீவக. 201). 5. Desire; விருப்பம். (பொருட். நி.) 6. Excellence, eminence; மேன்மை. 7. A treasure; ஒரு நிதி. (யாழ். அக.) 8. Enclosed space; சூழல். (யாழ். அக.) 9. Sparrow; அடைக்கலாங்குருவி. (யாழ். அக.) 10. Ant; எறும்பு. (யாழ். அக.)

*வரம்*² varam, *n.* <*varā.* Turmeric; மஞ்சள். (மலை.)

வரம்படங்கல்பாட்டம் varampaṭankal-pāṭṭam, *n.* <வரம்பு + அடங்கல் + பாட்டம்¹. A lease of paddy-fields in which no reduction is made in rent on account of drought, etc.; தண்ணீர்த்தட்டு முதலியவற்றால் வயல்விளைவு குறைந்தாலும் தள்ளுபடியில்லாத கட்டுக்குத்தகைவகை. *Nāñ.*

வரம்பழி-தல் varampaḻi-, *v. intr.* <id. + அழி¹-. See வரம்பிக-. *வரம்பழியாது வாழ்ந்தேம்* (கம்பரா. மாயாசீதை. 70).

வரம்பிக-த்தல் varampika-, *v. intr.* <id. + இக-. 1. To be boundless; அளவிலதாதல். *வானின் நிமிர்ந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் வைப்பு* (கம்பரா. அயோத. மந்திரப. 1). 2. To exceed limits; அளவுகடத்தல்.

வரம்பில்காட்சி varampil-kāṭci, *n.* <id. + இல் neg. +. Omniscience, infinite wisdom; அனந்தஞானம்.

வரம்பில்ஞானம் varampil-ñāṉam, *n.* <id. + id. + ஞானம்¹. See வரம்பில்காட்சி. (W.)

வரம்பிலறிவன் varampil-aṟivaṉ, *n.* <id. + id. +. God, as the Omniscient; கடவுள். (நன். பாயி. 54, மயிலை.)

வரம்பிலாற்றல் varampil-āṟṟal, *n.* <id. + id. +. Infinite power; அனந்தசக்தி. *வைத்து மீடியால் வரம்பிலாற்றலாய்* (கம்பரா. மருத்து. 116).

வரம்பிலின்பம் varampil-iṉpam, *n.* <id. + id. +. Infinite happiness or bliss; அளவிலா ஆனந்தம். (சூடா.)

வரம்பிலின்பமுடைமை varampil-iṉpam-uṭaimai, *n.* <வரம்பிலின்பம் +. Being in enjoyment of boundless bliss, one of *civaṉ-eṉ-kuṇam*, q.v.; சிவனெண்குணத்தொன்றான அளவிலானந்தமுடைமை. (குறள், 9, உரை.)

வரம்பிற-த்தல் varampiṟa-, *v. intr.* <வரம்பு + இற-. See வரம்பிக-. (யாழ். அக.)

வரம்பு varampu, *n.* prob. வரை-. [M. *varambu.*] 1. Boundary, limit, extent; எல்லை. *வரம்பி றுவோ பரவா வூங்கே* (பதிற்றுப். 29, 15). 2. Ridge of a field; வரப்பு. *செறுவின் வரம்பணையாத் துயல்வர* (அகநா. 13). 3. Causeway; அணை. *வேலை வகுத்தன வரம்பு* (கம்பரா. மாயாச. 27). 4. Way; வழி. (யாழ். அக.) 5. Brim; விளிம்பு. *Colloq.* 6. Rule of conduct, principle; ஒழுங்கு. (யாழ். அக.) 7. Interest; வட்டி. (அக. நி.) 8. House-site; மனை. (அக. நி.)

வரம்புகட்டு-தல் varampu-kaṭṭu-, *v.* <வரம்பு +. (யாழ். அக.) *tr.* 1. To dam up; அணை கட்டுதல். 2. To limit; எல்லைகட்டுதல். *கடிப்புண பரவாதபடி மாந்திரிகன் வரம்பு கட்டினான்.* 3. To finish; முடித்தல்.—*intr.* To form rings, as in ringworm or spreading sores; கடிப்புண் வட்டமாகத் தடித்தல்.

வரம்புகட-த்தல் varampu-kaṭa-, *v. intr.* <id. +. See வரம்பிக-.

வரம்புதிரட்டு-தல் varampu-tiraṭṭu-, *v. intr. & tr.* <id. +. See வரம்புகட்டு-. *Loc.*

வரம்புபண்ணு-தல் varampu-paṇṇu-, *v.* <id. +. *intr.* See வரம்புகட்டு-, 1, 2.—*tr.* To adjust; to set right; சரிப்படுத்துதல். (யாழ். அக.)

வரமாலை vara-mālai, *n.* <*vara* + *mālā.* The garland put by the bride round the neck of the bridegroom, at a marriage; மணமகனுக்கு மணமகள் சூட்டும் மாலை.

வரயாத்திரை vara-yāttirai, *n.* <id. +. Setting out of the bridegroom in procession towards the house of the bride, at a marriage; மணமகன் மணமகள் வீட்டைநோக்கி யாத்திரையாக ஊர்வலம் வருகை.

வரயோகம் vara-yōkam, *n.* <*vara-yōga.* (Astrol.) Combination of *nantai* with one of the *nakṣatras, catayam, kārttikai, tiruvātirai* and *cittirai;* நந்தையுடன் சதயம் கார்த்திகை திருவாதிரை சித்திரை என்பவற்றுளொன்று கூடுதலாலுண்டாம் யோகவகை. (விதான. குணகுண. 10.)

வரர் varar, *n.* <*vara.* 1. Sages, great persons; சிறந்தோர். *வரரழைக் கணடதுணேடோ* (திருவால வா. 29, 9). 2. Celestials; வானோர். (பிங்.)

வரருசி vararuci, *n.* <*Vararuci.* The sage who wrote the Vārtikam supplementing Pāṇini's grammar; பாணினிவியாகரணத்துக்கு வார்த்திகஞ் செய்த முனிவர். (சங். அக.)

வரல்வாறு varal-vāṟu, *n.* <வா- + வாறு. See வரலாறு. (யாழ். அக.)

வரலட்சுமிவிரதம் varalaṭcumi-viratam, *n.* <*Varalakṣmī* + *vrata.* A fast observed on the Friday preceding the full moon of the lunar month of Cirāvaṇam, when married women worship Lakṣmī and pray for continued

conjugal felicity; சுமங்கலிகள் மங்கலியத்தோடு வாழவேண்டி இலக்ஷ்மியைக் குறித்துச் சிராவண மாதத்துப் பௌர்ணமிக்குமுன் வரும் வெள்ளிக்கிழமையன்று நோற்கும் நோன்பு. (பஞ்.)

வரலாற்றுமுறைமை varalāṟṟu-muṟaimai, n. < வரலாறு+. Ancient and unbroken tradition or usage; பரம்பரையாகக் கையாளப்படும் அடிப்பட்ட வழக்கு. மரபு வழுவாவது வரலாற்று முறைமையின் மயங்கச் சொல்லுவது (நன். 374, மயிலை.).

வரலாற்றுவஞ்சி[1] varalāṟṟu-vañci, n. <id.+வஞ்சி[2]. A panegyric in *vañci-p-pā* on the noble birth, greatness and fame of a hero, one of the 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் தலைவனது குலப்பிறப்பு முதலிய பல சிறப்பையும் கீர்த்தியையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறும் பாடல்வகை.

வரலாற்றுவஞ்சி[2] varalāṟṟu-vañci, n. <id +வஞ்சி[3]. A poem describing the march of an army to the battle-field; போர்க்களத்துச் செல்லும் படையெழுச்சியைக் கூறும் பிரபந்தம். (இலக். வி. 869.)

வரலாறு varal-āṟu, n. <வா-+ஆறு[1]. 1. Order of events; நிகழ்ச்சிமுறை. 2. History; சரித்திரம். ரதிவன்றன வரலாறுங் குலமுறையும் (கம்பரா. குலமுறை. 29). 3. Antecedents; பூர்வ சரித்திரம். 4. Circumstances; சங்கதி. 5. Details; விவரம். 6. Means, device, உபாயம். ஆவிதாங்கும் வரலாறு கேளும (அழகர்கல. 86). 7. Example, illustration; உதாரணம். (W.)

வரவண்ணினி varavaṇṇiṉi, n. <vara-varṇinī. (யாழ். அக.) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Pārvatī; பார்வதி. 3. Sarasvatī; சரச்சுவதி. 4. Chaste woman; கற்புடையாள். 5. Woman; பெண். 6. Turmeric; மஞ்சள். 7. A colour; ஓர் நிறம்.

வரவர vara-vara, adv. <வா-+வா-. 1. Gradually; படிப்படியாய். வரவர அறிவு பெருகும். 2. Further and further; மேன்மேலும்.

வரவரமுனி varavaramuṉi, n. A Vaiṣṇava Ācārya. See மணவாளமாமுனி.

வரவழை-த்தல் vara-v-aḻai-, v. tr. <வா-+அழை-. To send for, invite; வருவித்தல். மாதை யீங்கு வரவழைத்தே (வெங்கைக்கோ. 336).

வரவாயு varavāyu, n. Corr. of வரள்வாயு.

வரவிடு-தல் vara-viṭu-, v. tr. <வா-+. To send; அனுப்புதல். இவையெல்லாம வரவிடுதற்கு முன்னேயும் (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 2, வ்யா.).

வரவிருத்தன் varaviruttaṉ, n. <Vara-vṛddha. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

வரவு varavu, n. <வா-. [K. baravu.] 1. Coming, advent; வருகை. செலவினும வரவினும (தொல. சொல. 28). படிகாரிரெம் வரவு சொல்லுதிர் (கமபரா. பள்ளிபடை. 1). 2. Income, receipts; வருவாய். வரவு காணத செலவு (குமரே. சத. 29). 3. History; வரலாறு. இதனவர விது வென நிருநதெயவ முறைபப (மணி. 6, 205). 4. Origin; உற்பத்தி. போககொடு வரவு மின்றி (காசிக. மணிக. 2). 5. Way, path; வழி. குன்றததாற கூடல் வரவு (பரிபா. 8, 28). 6. Worship; வணங்குகை. புரையினறு மாற்றுளை மாறறுள் வரவு (பரிபா. 20, 73).

வரவுதாழ்-த்தல் varavu-tāḻ-, v. intr. <வரவு+. To delay in coming; to be delayed; தாமதித்து வருதல். உணவு வரவு தாழததது (கமபரா. பிரமாததிர 88).

வரவுமுறை varavu-muṟai, n. <id.+. Source of income; வருவாய். Loc.

வரவுவை-த்தல் varavu-vai-, v. tr. <id. +. To credit in account; to enter the receipt of money, as on a pro-note or document; செலுத்திய தொகையைக் குறித்து எழுதிவைத்தல். (C. G.)

வரவெக்கை vara-vekkai, n. prob. வறள்+. வெக்கை. A cattle-disease. See அடைப்பான், 1. (G. Tj. D. I, 11.)

வரவெதிர்-தல் varavetir-, v. tr. <வரவு +எதிர்-. 1. To wait for; to wait the arrival of; வரவுநோக்கியிருத்தல். 2. See வரவேல்-.

வரவெதிர்ந்திருத்தல் varavetirntiruttal, n. <வரவெதிர்-+. (Puṟap.) A theme in which the heroine is described as awaiting the arrival of the hero at her abode; தலைவி தன்னிருப்பிடத்துத் தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த்திருத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (சங். அக.)

வரவேல்-தல் [வரவேற்றல்] varavēl-, v. tr. <வரவு+ஏல்-. To welcome; எதிர்கொண்டு அழைத்தல்.

வரவேற்பு varavēṟpu, n. <வரவேல்-. Reception, welcome; எதிர்கொண்டுபசரிக்கை. Mod.

வரவேற்புக்கழகம் varavēṟpu-k-kaḻakam, n. <வரவேற்பு+. Reception committee; பெரியவரை உபசரித்து அழைப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சபை. Mod.

வரவேற்புச்சபை varavēṟpu-c-capai, n. <id.+. See வரவேற்புக்கழகம். Mod.

வரவேற்புப்பத்திரம் varavērpu-p-pattiram, *n.* <id.+. Address of welcome; பெரியோரை உபசாரங்கூறி அழைக்கும் பத்திரிகை. *Mod.*

வரவை varavai, *n.* <வா-. 1. Plot of paddy-field, compartment in a paddy-field bounded by ridges; வயற் றுண்டு. (W.) 2. Tax; வரி. இவ்வூரிற் பலவரவை யோடுங் கூட்டவும் (S. I. I. iii, 211).

வரள்(ளு)-தல் varaḷ-, 2 *v. intr.* See வறள்-.

வரள்வாயு varaḷ-vāyu, *n.* <வரள்-+. A disease of the colon; குடலைச் சுருட்டிக்கொள்ளும் நோய்வகை. *Loc.*

வரளாரை varaḷ-ārai, *n.* prob. id.+ஆரை[1]. A species of aquatic cryptogamous plant; ஆரை வகை. (யாழ். அக.)

வரற்கியம் vararkiyam, *n.* cf. வராகி. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (சங். அக.)

வரன் varan, *n.* <*vara*. 1. Superior, great person; சிறந்தவன். தமிழ் முனிவரன் (தக்க யாகப. 40). 2. God; கடவுள். 3. Brahmā; பிரமன். 4. Person belonging to the *pirama-varar* class of *cīvan-muttar;* சீவன் முத்தருள் பிரமவரரெனப்படும் வகையினன். தேகசஞ்சார நிமித்தந்தானு மன்னுவோன் வரன் (கைவல்ய. தத்துவ. 99). 5. Elder brother; தமையன். (நிகண்டு, 218.) 6. Bridegroom; மணமகன். தன் மகளுக் கொத்த வரனைத் தேடுவான் (உத்தரரா. இராவணன் பிற. 2). 7. Husband; கணவன். (சூடா.)

வரன்முறை varan-murai, *n.* <வா-+. 1. Tradition; அடிப்படவந்தமுறை. பாடினே யருமறை வரன்முறையால் (தேவா. 80, 3). 2. Origin, history; வரலாறு. அதன் வரன்முறை சொன்னான் (பிரமோத். 18, 1). 3. Fate; ஊழ். (யாழ். அக.) 4. Courtesy, respect to superiors; பெரியோர்க்குச் செய்யு முபசாரம். வரன்முறை செய்திட (கம்பரா. திருவவ. 64).

வரன்று-தல் varanru-, 5 *v. tr.* To scrape; to gather up; வாருதல். மணிவரன்றி வீழுமருவி (நாலடி, 369).

வராக்கடன் varā-k-kaṭan, *n.* <வா-+ஆ neg.+. Bad debt; செலவெழுதவேண்டிய கடன். *Colloq.*

வராக்கு varākku, *n.* A small water-melon. See கொம்மட்டி, 1. (சங். அக.)

வராகக்கிரந்தி varāka-k-kiranti, *n.* <*varāha-krāntā*. A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி, 1.

வராககர்ணி varākakarṇi, *n.* <*vārāha-karṇī*. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (தைலவ.)

வராககற்பம் varāka-karpam, *n.* <*Varāha* +. The age when Viṣṇu assumed His boar-incarnation; திருமால் வராகாவதாரங் கொண்ட காலம். (பரிபா. 2, 16, உரை.)

வராகத்துவாதசி varāka-t-tuvātaci, *n.* <id.+. A feast in honour of Viṣṇu, held on the 12th day in the bright fortnight of the lunar month Mākam; மாகமாதத்தில் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசியன்று திருமாலைக்குறித்துக் கொண்டாடப்படும் விரதம். (பஞ்.)

வராகபுடம் varāka-puṭam, *n.* <id.+. Calcining metals with 20 or 50 cakes of cowdung; 20 அல்லது 50 எருவிட்டுப் போடப்படும் புடம். (மூ. அ.)

வராகபுராணம் varāka-purāṇam, *n.* <id.+. A chief Purāna, one of *patiṉ-eṇ-purāṇam*, q.v.; பதினெண்புராணத்தொன்று.

வராகம்[1] varākam, *n.* <*varāha*. 1. Boar, swine; பன்றி. கோலமேனி வராகமே (திருவாச. 30, 5). 2. The boar-incarnation of Viṣṇu, one of *tacāvatāram*, q.v.; திருமாலின் தசாவதாரத்துள் பன்றியுருக்கொண்ட அவதாரம். (பிங்.) 3. (Śaiva.) See வராகாதனம். மாசிருத்தங் குஞ்சிதம் வராகம (தத்துவப. 108). 4. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 5. A chief Purāṇa. See வராகபுராணம். 6. The region at the foot of Mt. Malayam; மலயபர்வதத் தடிவாரத்துள்ள பிரதேசம். (சிவதரு. கோபு. 48.) 7. A mathematical treatise; ஒரு கணித நூல். (கலித். கடவு. உரை.) 8. cf. வராகி. Moosly or weevil root. See நிலப்பனை. (சங். அக.)

வராகம்[2] varākam, *n.* <*varāka*. Battle; போர். (யாழ். அக.)

வராகமிகிரர் varākamikirar, *n.* <*Varāha-mihira*. An ancient astronomer and mathematician, author of many treatises, 6th cent.; ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் கணிதநூலில் வல்லவரும் வானசாஸ்திர நூல்கள் பல இயற்றியவருமான ஆசிரியர்.

வராகன்[1] varākan, *n.* <*Varāha*. 1. Viṣṇu, in His boar-incarnation; வராகருபியான திருமால். (பிங்.) 2. Pagoda, a gold coin=3½ rupees, as bearing the image of a boar; மூன்றரை ரூபாய் மதிப்புள்ளதும் பன்றிமுத்திரை கொண்டதுமான ஒருவகைப் பொன்நாணயம். (அரு. நி.) 3. Pointed-leaved hogweed. See மூக்கரத்தை, 4. (சங். அக.)

வராகன்² varākaṉ, n. perh. virāga. Arhat; அருகன். (அரு. நி.)

வராகன்பூடு varākaṉ-pūṭu, n. < வராகன்¹ +. Pointed-leaved hogweed. See மூக்கரத்தை, 4. (மலை.)

வராகன்பூண்டு varākaṉ-pūṇṭu, n. < id. +. Pointed-leaved hogweed. See மூக்கரத்தை, 4.

வராகனாட்டம் varākaṉ-āṭṭam, n. < id +. A kind of card-game; சீட்டாட்டத்தில் ஒரு வகை.

வராகனிடை varākaṉ-iṭai, n. < id. + இடை⁵. See வராகனெடை. (சங். அக.)

வராகனெடை varākaṉ-eṭai, n. < id. +. Weight of a pagoda, a unit of weight = $\frac{5}{16}$ rupee = 54 gr.; பொன்நிறுக்கும் நிறைவகை.

வராகாதனம் varākātaṉam, n. < varāha + āsana. (Śaiva.) A boar-like posture, with the body resting on hands and feet and the face turned down; பன்றியைப்போலக் காலுங் கையுமூன்றித் தலை கவிழ்ந்திருக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப. 108, உரை.)

வராகாவதாரம் varākāvatāram, n. < id. + avatāra. The boar-incarnation of Viṣṇu; திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் பன்றியுருவெடுத்த அவதாரம்.

வராகி varāki, n. < vārāhī. 1. Vārāki, a divine Energy; வாராகி. (சூடா.) (திருப்பு. 179.) 2. A species of snake gourd. See சிறுகுறட்டை. (மலை.) 3. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (மலை.) 4. Moosly or weevil root. See நிலப்பனை. (தைலவ.) 5. Sedge; கோரை. (நாமதீப. 348.) 6. A climber. See சிறுகுறிஞ்சா. (சங். அக.) 7. See வராகபுடம். வராகிமேலிட்டுத் தூமஞ்செய்தனன் (கந்தபு. மார்க். 135).

வராகிப்புகை varāki-p-pukai, n. < வராகி +. A medicinal fumigation; மருந்துப்புகை வகை. (யாழ். அக.)

வராகிமாலை varāki-mālai, n. < id. + மாலை³. A garland of verses on Varāki; வராகியைத் துதிக்கும் நூல்வகை. (யாழ். அக.)

வராகிவேய் varāki-vēy, n. < வராகம்¹ + வேய். See வராகிவேல். (சங். அக.)

வராகிவேல் varāki-vēl, n. < id. + வேல். Quill of porcupine; முட்பன்றியின் முள். (யாழ். அக.)

வராங்ககம் varāṅkakam, n. < varāṅgaka. Cinnamon bark; இலவங்கப்பட்டை. (மூ. அ.)

வராங்கம் varāṅkam, n. < varāṅga. 1. Head; தலை. (இலக். அக.) 2. Elegant form; அழகியவுருவம். 3. Body; உடல் (யாழ். அக.) 4. Elephant; யானை. (யாழ். அக.) 5. Clove. See இலவங்கம், 1. (நாமதீப. 283.)

வராங்கனை varāṅkaṉai, n. < varāṅganā. (சங். அக.) 1. Excellent woman; சிறந்த பெண். 2. Talipot palm; கூந்தற்பனை.

வராங்கி varāṅki, n. < varāṅgī. 1. Beautiful woman; அழகுள்ளவள். 2. Turmeric; மஞ்சள். (மூ. அ.)

வராசனம் varācaṉam, n. < varāsana. 1. China rose, *Hibiscus rosa sinensis*; முட்செவ்வந்தி வகை. (சங். அக.) 2. Vessel for keeping water, etc.; நீர் முதலியன வைக்கும் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

வராசனன் varācaṉaṉ, n. < varāsana. (யாழ். அக.) 1. Door-keeper; வாயில்காப்போன். 2. Paramour; சோரநாயகன்.

வராசான் varācāṉ, n. A kind of camphor; கருப்பூரவகை. (சிலப். 14, 109, உரை.)

வராட்டி varāṭṭi, n. < வரள்-. Cake of dried cowdung; வறட்டி. (சங். அக.)

வராடகம் varāṭakam, n. < varāṭaka. 1. Seed-pod of the lotus; தாமரையின் காய் (சூடா.) 2. See வராடி¹. (சங். அக.) 3. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

வராடம்¹ varāṭam, n. < மராடம்¹. The Maharatta country; மராட தேசம். (W.)

வராடம்² varāṭam, n. < Virāṭa. The country of the Virāṭas; விராட தேசம். (யாழ். அக.)

வராடம்³ varāṭam, n. < varāṭa. See வராடி¹. (W.)

வராடி¹ varāṭi, n. < varāṭikā. Cowry, *Cypraea moneta*; பலகறை. (சூடா.)

வராடி² varāṭi, n. < varāḍi. (Mus.) A melody-type of the *pālai* tracts; பாலையாழ்த் திறத் தொன்று. (பிங்.)

வராடி³ varāṭi, n. < varāśi. Saree of coarse yarn; முரட்டுநூற் சீலை. (W.)

வராடிகை varāṭikai, n. < varāṭikā. See வராடி¹. வராடிகைத்திரள் பரப்பி (பிரபோத. 15, 61).

வராடை varāṭai, n. Corr. of வராகனெடை.

வராண்டம் varāṇṭam, n. cf. வராடகம். See வராடகம், 1. (பிங்.)

வராணசி varāṇaci, n. < Vāraṇasī. Benares; காசி. (யாழ். அக.)

வராத்தம் varāttam, *n.* 1. Order; சட்டளை. (*யாழ். அக.*) 2. Levying taxes; வரிவாங்குகை. (*யாழ். அக.*) 3. Money dealings; கொடுக்கல் வாங்கல்.

வராந்தா varāntā, *n.* <Port. *varanda.* cf. *varaṇḍa.* Verandah, covered platform round a house; தாழ்வாரம். *Mod.*

வராரோகன் varārōkaṉ, *n.* <*vārārōha.* Elephant-driver; யானைப்பாகன். (*யாழ். அக.*)

வரால் varāl, *n.* 1. Murrel, a fish, greyish green, attaining 4 ft. in length, *Ophiocephalus marulius*; சாம்பற் பச்சை நிறமும் நான்கடிவரை வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை. 2. Black murrel, a fish, dark greyish or blackish, attaining 3 ft. in length, *Ophiocephalus striatus;* வெளிறின கரு நிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை. *மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன்* (*புறநா.* 399). 3. A fresh-water fish. See கெண்டை¹, 1. (*யாழ். அக.*)

வரால்வலை varāl-valai, *n.* <வரால்+. Fishing net to catch *varāl;* வரால்மீனைப் பிடிக்க உதவும் வலை. *Nāñ.*

வராலகம் varālakam, *n.* <*varālaka.* Clove. See இலவங்கம், 1. (*தைலவ.*)

வராலடிப்பான் varāl-aṭippāṉ, *n.* <வரால+அடி-. Osprey, *Pandion haliaetus;* ஒரு வகைப் பறவை.

வராலம் varālam, *n.* <*varāla.* See வராலகம். (*நாமதீப.* 319.)

வராலி varāli, *n.* cf. விராலி. A prostrate herb. See பிரமி (*மலை.*)

வராளம் varāḷam, *n.* cf. *vyāḷa.* Snake; பாம்பு. (*யாழ். அக.*)

வராளி¹ varāḷi, *n.*<*varāḷi.* 1. Moon; சந்திரன். (*யாழ். அக.*) 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. இராக.* 56.) 3. A kind of lute; யாழ்வகை. (*பரத. ஒழிபி.* 15.)

வராளி² varāḷi, *n.* Spleen; மண்ணீரல். (*சங். அக.*)

வராளிகை varāḷikai, *n.* <*Varāḷikā.* Durgā; துர்க்கை. (*யாழ். அக.*)

வராற்பகடு varāṟ-pakaṭu, *n.* <வரால்+. Male murrel; ஆண்வரால். *அரில் வலை கிணடு நிமிரங்தெழுவன வராறபகடு* (*திருக்காளத். பு.* 2, 16).

வராற்போத்து varāṟ-pōttu, *n.* <id.+போத்து¹. Young murrel; இளவரால். *பகுவாய் வராஅற் . . . போத்து* (*அகநா.* 36).

வராணி varāṇi, *n.* A plant; செடிவகை. (*மலை.*)

வரி¹ vari, *n.* [T. *vaṟi*, K. *bare*, M. *vare.*] 1. cf. *valī.* Line, as on shells; streaks, as in timber; stripe; கோடு. *நுணணிய வரியொடு திரணடு . . . கணை* (*சீவக.* 1702). 2. Ornamental marks on the breast; தொய்யில் முதலிய இரேகை. *மணி வரி தைஇயும* (*கலித்.* 76). 3. (Palmistry.) Lines at the joint of fingers or on the palm of hand; கைவிரேகை. (*பிங்.*) 4. Course, as of bricks; line, as of writing; series, as of letters; orderly line, as of ducks in flight; row; ஒழுங்கு நிரை. *குருகி னெரி வரி பொற்ப* (*பதிற்றுப்.* 83, 2). 5. Letter; எழுத்து. (*நாமதீப.* 673.) 6. Dot; புள்ளி. *வரிநுதற் பொருதொழி நாகம்* (*நெடுநல்.* 117). 7. Spreading spots on the skin; தேமல். *பொன்னவிர் சேயகரு மவ் வரி* (*கலித்.* 22). 8. Beetle; வண்டு. (*திவா.*) 9. Sea; கடல். (*பிங்.*) 10. Tie, bandage; கட்டு. *வரிச்சிலை யாற் றந்த வளம்* (*பு. வெ.* 1, 16). 11. Junction of streets; பலதெருக்கூடுமிடம். (*பிங்.*) 12. Way; வழி. (*உரி. நி.*) 13. Music; இசை. (*நாமதீப.* 678.) 14. Tune; melody; இசைப்பாட்டு. *வரிநவில் கொள்கை* (*சிலப்.* 13, 38). 15. (Nāṭya.) See வரிக்கூத்து. *கண்கூடு வரியும்* (*சிலப்.* 3, 14). 16. A poem of the last Saṅgam; கடைச்சங்கத்து நூல் களுள் ஒன்று. (*இறை.* 1, *பக்.* 5.) 17. Loftiness; உயர்ச்சி. (*பிங்.*) 18. Length; நீளம். (*சூடா.*)

வரி²-தல் vari-, *4 v. tr.* <வரி¹. 1. [T. *vrāyu.*] To write; எழுதுதல். (*பிங்.*) 2. To paint; to draw; சித்திரமெழுதுதல். *வல்லோன் றைஇய வரிவனப்புற்ற வல்லிப்பாவை* (*புறநா.* 33). 3. To smear, daub; பூசுதல். 4. To cover; மூடுதல். *புண்ணை மறைய வரிந்து* (*திவ். திருவாய்.* 5, 1, 5). 5. To bind, tie, fasten; கட்டுதல். *வரிந்த கச்சையன்* (*சூளா. சீய.* 11).

வரி³-த்தல் vari-, *11 v.* <id. *tr.* 1. To write; எழுதுதல். *வளருகிற வரித்த சாந் தினை வனமுலை* (*சீவக.* 2532). 2. To draw; to paint; சித்திரமெழுதல். 3. To smear, daub; பூசுதல். (*சூடா.*) 4. To bind, tie, fasten; to fix, as the reepers of a tiled roof; கட்டுதல். *வரிக்குங் காட்சியிலா வறிவே* (*ஞானவா. மாவலி.* 48). 5. To swarm round; மொய்த்தல். (*யாழ். அக.*) 6. To adorn, decorate; கோலஞ்செய்தல். *புன்னை யணி மலர் துறைதொறும் வரிக்கும்* (*ஐங்குறு.* 117).—*intr.* To run; to flow; ஓடுதல். *தலைவா யோவிறந்து வரிக் கும்* (*மலைபடு.* 475).

வரி⁴-த்தல் vari-, *11 v. tr.* <*vṛ.* 1. To choose, select; தேர்ந்துகொள்ளுதல். 2. To appoint, assign, allocate; நியமித்தல். *கடவுள் வேதியாகளை வரித்து* (*திருவிளை. இந்திரன்முடி.* 26). 3. To invite; அழைத்தல். *உலோபா முத்திரை தன் னெடும் வரித்து* (*திருவிளை. அருச்.* 2).

வரி[5] varı, n. <bali. Impost, tax, toll, duty; contribution; குடியிறை. (பிங.)

வரி[6] varı, n. prob. அரி[7]. 1. Fire; தீ. (அக. நி.) 2. Colour; நிறம். வரியணிசுடர வான்பொயகை (பட்டினப. 38). 3. Beauty; அழகு. வரி வளை (பு. வெ. 11, 12). 4. Form, shape; வடிவு. (அக. நி.)

வரி[7] varı, n. <அரி[2]. cf. vrīhi. Paddy; நெல். (பிங.) எடுத்துவரி முறத்தினிலிட்டு (தனிப்பா i, 354, 41).

வரிக்கடுக்காய் varı-k-katukkāy, n. <வரி[1] +. Species of chebulic myrobalan; கடுக்காய் வகை. (பதார்த்த. 973.)

வரிக்கடை varı-k-katai, n. <id.+. Beetle; வண்டு. (திவா.)

வரிக்கண்ணோரா varı-k-kannōrā, n. <id. +கண்+. A sea-fish, dark greyish-brown, covered with light orange spots, *Tenthis concatenata;* செஞ்சாம்பனிறமும் மஞ்சட்புள்ளிகளுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்கத்தலை varı-k-kattalai, n. <id.+கற்றளை. See வரிக்கற்றலை.

வரிக்கத்து varıkkattu, n. See வருக்கத்து.

வரிக்கயிறு varı-k-kayıru, n. <வரி[1]+. Cable; long rope; வடக்கயிறு *Loc.*

வரிக்கரப்பான் varı-k-karappān, n. <id. +. A kind of eruption, a cutaneous disease; வரிவரியாகத் தோன்றும் கரப்பான்வகை. (சீவரட்.)

வரிக்கருடன்சம்பா varı-k-karutan-campā, n. <id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை.

வரிக்கல் varı-k-kal, n.<id.+. Long piece of stone chiselled into required shape; நீளமாக அடித்துத் திருத்திய கல். கோயில் மண்டபத்துக்கு வரிக்கல் கொணடுவருகிறார்கள்.

வரிக்கலவாய் varı-k-kalavāy, n. <id.+. A sea-fish, yellowish brown, *Serranus boenick;* மஞ்சட்கபில நிறங்கொண்ட கடல்மீன்வகை.

வரிக்கற்றலை varı-k-karralaı, n. <id.+ கற்றளை. 1. A sea-fish, reddish, *Lutjanus sebae;* செந்நிறங்கொண்ட கடல்மீன்வகை. 2. A sea-fish, silvery grey, attaining one foot in length, *Sciaena maculata;* பளபளத்த சாம்பல் நிறமும் ஓரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வரிக்காரல் varı-k-kāral, n. <id.+காறல்[2]. A sea-fish, silvery, attaining 8 in. in length, *Equala dussumieri;* வெண்மை நிறமும் எட்டு அங்குல வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்காரன்[1] varı-k-kāran, n. <id.+ காரன்[1]. Cable-twister, rope-maker; வடக்கயிறு திரிப்போன்.

வரிக்காரன்[2] varı-k-kāran, n. <வரி[5]+id. 1. Tax-collector; வரிவாங்குபவன். 2. One who pays tax, contribution, etc.; வரி கொடுப்பவன். *Loc.*

வரிக்கிச்சான் varı-k-kiccān, n. <வரி[1]+. A sea-fish, yellowish brown, attaining 10 in. in length, *Lutjanus kasmira,* மஞ்சட் கபிலநிறமும் பத்து அங்குல வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்குக்கூறுசெய்வார் varıkku-k-kūru-ceyvār, n. <வரி[5]+கூறுசெய்-. See வரிக்கூறு செய்வார். (S. I. I. iii, 211.)

வரிக்குதிரை varı-k-kutırai, n. <வரி1+. 1. Piebald horse; பலநிறக் கோடுள்ள குதிரை. (W.) 2. Horse not requiring a saddle; சேணம் வேண்டாக் குதிரை. (W.) 3. Zebra; விலங்கு வகை. *Mod.*

வரிக்குப்பச்சை varıkku-p-paccaı, n. cf. வரிசைக்குப்பச்சை. A variety of green stone. See நாகப்பச்சை. (W.)

வரிக்கும்மட்டி varı-k-kummatti, n. <வரி[1] +கும்மட்டி[4]. cf. வரிக்கொம்மட்டி. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (பதார்த்த. 576.)

வரிக்குயில் varı-k-kuyil, n. <id.+. Banded koel, *Cuculus sonneratii;* குயில்வகை. (W.)

வரிக்கூத்து varı-k-kūttu, n. <id.+. A kind of masquerade dance; கூத்துவகை. (சிலப். 3, 24, உரை.)

வரிக்கூறிடுவார் varı-k-kūrituvār, n. <வரி[5]+கூறிடு-. See வரிக்கூறுசெய்வார். (Insc.)

வரிக்கூறுசெய்வார் vari-k-kūruceyvār, n. <id.+கூறுசெய்-. Revenue officers in ancient times; அரசிறை அதிகாரிகள். (Insc.)

வரிக்கை varıkkai, n. <வருக்கை[1]. See வருக்கைப்பலா. (W.)

வரிக்கொம்மட்டி varı-k-kommatti, n. <வரி[1]+. cf. வரிக்கும்மட்டி. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (M. M. 372.)

வரிக்கொன்றை varı-k-konrai, n. <id.+. Red Indian laburnum, m. tr., *Cassia marginata;* சிவப்புக்கொன்றைவகை. (L.)

வரிக்கோரை varı-k-kōrai, n. <id.+. Striped sedge, *Cyperus alopecuroides;* கோரை வகை.

வரிக்கோலம் vari-k-kōlam, *n.* <id.+ கோலம்[1]. Ornamental figures or lines drawn on the breast; தொய்யிலின் பத்திக்கீற்று. (சிலப். 5, 226, அரும.)

வரிக்கோலா vari-k-kōlā, *n.* <id.+ கோலா[1] Half-beak, sea-fish, dark bluish green, attaining 18 in. in length, *Hemirhamphus far;* கருநீலப் பச்சை நிறமுடையதும் 18 அங்குல வளர்ச்சியுடையதுமான கடல்மீன்வகை.

வரிகயிறு vari-kayiṟu, *n.* <வரி[3]-+ Rope used for fastening the load in a cart; வண்டியில் மூட்டையைப் பிணைத்துக்கட்டுங் கயிறு. (W.)

வரிகாரம் vari-kāram, *n.* perh. வரி[6]+ காரம்[1]. (சங். அக.) 1. Borax; வெங்காரம். 2. Alum; படிக்காரம்.

வரிகோணியல் vari-kōṇiyal, *n.* <வரி[2]-+. Double-bag, a pair of bags, with their mouths joined together used in loading a pack-ox on either side; பொதிமாட்டின் இருபக்கமும் பாரம் ஏற்றுமாறு சேர்த்துத்தைத்த கோணி.

வரிகோலம் vari-kōlam, *n.* <id + கோலம்[1]. See வரிக்கோலம். அவரெழுது வரிகோலம் (சிலப். 5, 226).

வரிச்சந்தி vari-c-canti, *n.* <வரி[1]+ சந்தி[1]. Place where streets meet, cross-roads; பல தெருக்கள் கூடுமிடம். (பிங்.)

வரிச்சம்பா vari-c-campā, *n.* <id. + சம்பா[1]. A kind of striped paddy, sown in Cittirai and maturing in five months; சித்திரை மாதத்து விதைத்து ஐந்து மாதங்களிற் பயிராவதும் மேலே ரேகை யுடையதுமான சம்பாநெல்வகை.

வரிச்சல் variccal, *n.* <வரி[3]-. See வரிச்சு. (W.)

வரிச்சலாணி variccal-āṇi, *n.* <வரிச்சல்+ ஆணி[1]. Nails for fastening reepers; வரிச்சலிற் பதிக்கும் ஆணி. (W.)

வரிச்சாணி variccāṇi, *n.* <வரிச்சு+ id. See வரிச்சலாணி. (W.)

வரிச்சு variccu, *n.* <வரி[3]-. cf. வரிச்சல். Reeper of a roof; transverse lath; சட்டுவரிச்சல். வரிச்சுமேல் விரிச்சு மூட்டியே (கம்பரா. சித்திர. 46).

வரிச்சுருள் vari-c-curuḷ, *n.* <வரி[1]+. A kind of leech; செவ்வட்டை. (சங். அக.)

வரிசந்தி vari-canti, *n.* See வரிச்சந்தி. (யாழ். அக.)

வரிசை[1] varicai, *n.* <வரி[1]. [T. *varusa.*] 1. Order, regularity; ஒழுங்கு. (சூடா.) 2. Line, row, series; நிரையொழுங்கு. 3. Turn in duty or work; வேலை முறை. (W.) 4. Distinctive mark of honour or privilege granted by a royal or other authority; அரசர் முதலியோரால் பெறுஞ் சிறப்பு. பொற்பட்ட முன்னு வரிசைகள (திருவாலவா. 28, 93). 5. Insignia of royalty; இராசசின்னம். சாமரையுக்க மாதியாம வரிசையிற் கமைந்த . . . தாங்கி (கம்பரா. சிந்தனை. 12). 6. Honour; மரியாதை. பொற்புற வரிசை செய்வான் (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 37). 7. Excellence, eminence; மேம்பாடு. ஆடுகொள வரிசைக்கொப்பப பாடுவல் (புறநா. 53). 8. Merit, worth; தகுதி. வரிசை யறிதலும வரையாது கொடுத்தலும (சிறுபாண. 217). 9. Regard; பாராட்டு. வரிசைப பெரும்பாட்டெல்லாம் (கலித். 85). 10. Good conduct; நல்லொழுக்கம். அவன் வரிசையாய் நடந்துகொள்கிறான். 11. Good circumstances; நன்னிலை. (W.) 12. Present, especially to a daughter on marriage or other occasion; சீராகச் செய்யும் நன்கொடை. மாமி வரவிட்ட வரிசை யென்று (விறலிவிடு. 533). 13. Rate; proportion; விதம்.

வரிசை[2] varicai, *n.* <வரி[5]. Village dues or rent; கிராம வரிவகை. (I. M. P. Tp. 293.) இந்நிலம் இரண்டு மாவுக்கும் வரிசையாவது (Pudu. Insc. 613).

வரிசைக்காரன் varicai-k-kāraṉ, *n.* <வரிசை[1]+ காரன்[1]. (W.) 1. Well-behaved man; நன்னடத்தையுள்ளவன். 2. One whose turn of duty is come; முறைக்காரன்.

வரிசைக்கிரமம் varicai-k-kiramam, *n.* <id.+. Proper or regular order; ஒழுங்கு முறை.

வரிசைக்குப்பச்சை varicaikku-p-paccai, *n.* cf. வரிக்குபபச்சை. A variety of green stone. See நாகப்பச்சை. (யாழ். அக.)

வரிசைக்குற்றி varicai-k-kuṟṟi, *n.* <வரிசை[1]+. Stumps of wood set in a row in a brick-kiln; செங்கற்சூளையில் வரிசையாக அடுக்கும் விறகுக்கட்டை. *Nāñ.*

வரிசைச்சுரம் varicai-c-curam, *n.* <id.+ சுரம்[1]. Intermittent fever; முறைச்சாய்ச்சல்.

வரிசைசெய்-தல் varicai-cey-, *v. intr.* <id.+. 1. To render civility or courtesy; மரியாதைசெய்தல். (W.) 2. See வரிசையெடு-.

வரிசைபார்-த்தல் varicai-pār-, *v. intr.* <id.+. To be punctilious, formal or ceremonious; ஒழுங்குமுறையை அளவுக்குமிஞ்சிக் கவனித்தல். (W.)

வரிசைமகளிர் varicai-makaḷir, *n.* <id.+. A class of female songsters; விறலியர். அடிப்புத்

தொழிற் குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் (பதிற்றுப். 18, 6, உரை).

வரிசைமாதர் varicai-mātar, n. <id. + மாதர்¹. See வரிசைமகளிர். வரிசைமாதர் சிலம்போசை (திருவாலவா. திருநகரச். 6).

வரிசையாளர் varicai-y-āḷar, n. <வரிசை² + ஆள்-. Cultivating tenants; நிலத்தைப் பயிரிடுங் குடிகள். தம கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரை (பதிற்றுப். 13, 24, உரை).

வரிசையெடு-த்தல் varicai-y-eṭu-, v. intr. <வரிசை¹ +. To fetch presents ceremonially on marriage or other occasions, in public; பலரு மறியச் சீரெடுத்தல். *Colloq.*

வரிசைவாரம் varicai-vāram, n. <வரிசை² +. Fixed rent calculated on the ascertained average yield of the land cultivated; சாதுபடியின் சராசரிப்படி திட்டப்படுத்திய மேல்வாரம்.

வரிசோறு vari-cōṟu, n. <வரி⁵. A tax; வரிவகை. (I. M. P. Sm. 2.)

வரிட்டம் variṭṭam, n. <*variṣṭha*. That which is pre-eminent; மிகச்சிறந்தது. வரிட்ட மங்கலம் (தக்கயாகப். 74, உரை).

வரிட்டன் variṭṭan, n. <*variṣṭha*. 1. Distinguished, pre-eminent man; மேலானவன். 2. Person belonging to *pirama-variṭṭar* class of *civaṉ-muttar;* சீவன்முத்தருள் பிரமவரிட்டர் வகையினன். சீவன் முத்தர நால்வகையாவா . . . பிரமவித்து வரன் வரியான் வரிட்டன் (கைவல். தத். 94).

வரித்தும்மட்டி vari-t-tummaṭṭi, n. <வரி¹ +. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி.

வரித்துலா varittulā, n. Ashy babool; விடத்தேர். (L.)

வரித்தோல் vari-t-tōl, n. <வரி¹ + தோல்³. Cluster-flowered croton. See காக்காய்ப்பாலை. (L.)

வரிதகம் varitakam, n. prob. வரி²-. A kind of song of 32 lines; முப்பத்திரண்டடியான் வரும் இசைப்பாட்டு. (சிலப. 3, 3, உரை, பக். 88)

வரிந்துகட்டு-தல் varintu-kaṭṭu-, v. <id. +. tr. To bind tightly; இறுக்கிக்கட்டுதல் — intr. To prepare for work, as by tying one's loin-cloth; வேலைக்கு ஆயத்தமாதல். *Colloq.*

வரிநிழல் vari-niḻal, n. <வரி¹ +. Shade interspersed with light; செறியாத நிழல். மாஅத்த வரிநிழ லசைஇ (சிறுபாண. 12).

வரிப்பணம் vari-p-paṇam, n. <வரி⁵ + பணம்². Money-tax; குடியிறை. (W.)

வரிப்பாரை vari-p-pārai, n. prob. வரி¹ +. Horse-mackerel See செம்பாரை.

வரிப்பிரோத்தம் varippirōttam, n. Dill. See சதகுப்பி, 1. (மலை)

வரிப்பிளந்தெழுது-தல் vari-p-piḷant-eḻutu-, v. tr. <வரி¹ + பிள- + எழுது-. To interline; கையெழுத்துவரியில் இடைச்செருகி எழுதுதல்.

வரிப்பிளப்பு vari-p-piḷappu, n. <id. +. Interlineation; இடைச்செருகி எழுதுவது.

வரிப்புலி vari-p-puli, n. <id. +. Bengal tiger; வேங்கைப்புலி. (W.)

வரிப்புறம் vari-p-puṟam, n. <id. + புறம்². Striped squirrel; அணில்வகை. (பிங்.)

வரிப்பூனை vari-p-pūṉai, n. <id. +. Rusty-spotted cat, *Felis rubiginosa;* காட்டுப் பூனைவகை.

வரிப்பொத்தகம் vari-p-pottakam, n. <வரி⁵ + பொத்தகம்¹. 1 Tax register; அரசிறைக் கணக்குக்குறிப்பு. (Insc.) 2. An ancient office; ஒரு பழைய உத்தியோகம். (T. A. S. i, 166)

வரிபோடு-தல் vari-pōṭu-, v. intr. <id. +. See வரைவு¹-.

வரிமணல் vari-maṇal, n. <வரி¹ +. Sands on the shore, with streaks formed thereon by the action of waves; அறலினையுடைய மணல். வரிமண லகன்றிட்டை (பட்டினப். 60).

வரிமணி vari-maṇi, n. <id. +. A neck-ornament worn by Parava women; பரவமகளிர் அணியுங் கழுத்தணிவகை.

வரியங்கம் vari-y-aṅkam, n. prob. id. + அங்கம்¹. Tube-in-tube wood. See பன்றிவாகை. (L.)

வரியச்சு vari-y-accu, n. <id. + அச்சு². Black-lined sheet placed under the writing paper to guide the hand in writing; எழுதுங் காகிதத்தினடியில் வைத்துக்கொள்ளும் கறுப்புக் கோடிட்ட காகிதம். (W.)

வரியரிசி vari-y-arici, n. <id. +. Cumin. See சீரகம்¹, 1. (மலை.)

வரியாடல் vari-y-āṭal n. <id. +. Writing; எழுதுகை. (அக. நி.)

வரியாத்து variyāttu, n. See வரியாத்துக் கிழங்கு.

வரியாத்துக்கிழங்கு variyāttu-k-kiḻaṅku, n. <வரியாத்து +. Rhubarb. See இரேவற்சின்னி, 1. (யாழ். அக.)

வரியான் variyāṉ, n. < varīyān nom. sing. of varīyas. 1. Person belonging to the piramavariyār class of cīvaṉ-muttar; சீவன் முத்தருள் பிரமவரியார் வகையினன். (கைவல். தத். 94.) 2. (Astron.) A division of time, one of 27 yōkam, q.v.; யோகமிருபத்தேழனு ளொன்று. (பஞ்.)

வரியிலார் vari-y-ilār, n. < வரி⁵ + இல் part. See வரிக்கூறுசெய்வார். நம வரியிலார் வரியிலேயிட்டு (S. I. I. iii, 36).

வரியிலிடு-தல் variyil-iṭu-, v. tr. < id. + இடு-. To enter in the revenue register; வரிப் புத்தகத்திற் பதிதல். (S. I. I. iii, 115.)

வரியிலீடு variyilīṭu, n. < வரியிலிடு-. 1. Entry in the revenue register; வரிப்பொத்தகத்திற் பதியும் பதிவு. 2. Office of keeping the revenue register; வரிப்பொத்தகத்திற் பதியும் பழைய உத்தியோகம். வரியிலீடு பாவையுடையானும் (T. A. S. i, 16).

வரியொட்டி vari-y-oṭṭi, n. < வரி¹ + ஒட்டு-. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வரியோரா vari-y-ōrā, n. < id. +. Sea-fish, dark greyish-brown covered with light orange spots, Tenthis concatenata; கருமை வெண்மைகள் கலந்த கபிலநிறமும் செந்நிறப்புள்ளிகளுமுடைய கடல்மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வரியோலை vari-y-ōlai, n. < வரி²- +. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். வரியோலை யெழுதி வைத்தபடி.

வரிவசிதம் varivacitam, n. < varivasita. Personal service, attendance, as on a guru; சிசுருஷை. (யாழ். அக.)

வரிவடிவு vari-vaṭivu, n. < வரி¹ +. Written character; written symbol of an articulate sound, dist. fr. oli-vaṭivu; ஒலியெழுத்திற்கு அறிகுறியான சீற்றுவடிவு. (நன். 97, மயிலை.)

வரிவயம் vari-vayam, n. < id. + வயம்¹. Tiger, as striped; புலி. வரிவயம பொருத வயக் களிறுபோல (புறநா. 100).

வரிவரி varivari, n. < varī. Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (தைலவ.)

வரிவரிமணலி vari-vari-maṇali, n. < வரி¹ + வரி¹ +. Aloe. See கற்றாழை, 1. (சங். அக.)

வரிவனம் vari-vaṉam, n. perh. id. +. Blinding tree. See தில்லை¹, 1. (மலை.)

வரிவை¹-த்தல் vari-vai-, v. intr. < வரி⁵ +. 1. To impose a tax; குடியிறை விதித்தல். (W.) 2. To apportion and levy contributions, as for a common fund; பொதுநிதி முதலியவற்றிற்காக வீதாசாரத்தொகை குறிப்பிடுதல். Colloq.

வரிவை²-த்தல் vari-vai-, v. intr. < வரி¹ +. To set in a row, as in brick-laying; வரிசையாகக் கட்டுதல். (W.)

வருக்கக்கோவை varukka-k-kōvai, n. < வருக்கம் +. A poem of kalitturai metre, in which the stanzas begin with the letters of the alphabet in regular order, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் மொழி முதலில்வரும் எழுத்துக்களை அகரமுதலாம் எழுத்து முறையே அமைத்து கலித்துறைப்பாட்டாக இயற்றும் பிரபந்தவகை. (சது.)

வருக்ககனம் varukka-kaṉam, n. < varga +. (Math.) The cube of a square; ஓர் எண்ணின் வருக்கத்தை மும்மடங்கு உறழவந்த எண். (யாழ். அக.)

வருக்கசங்கலிதம் varukka-caṅkalitam, n. < id. + saṅkalita (Math.) Series of squares of the successive numbers in their natural order, as 1, 4, 9, 16; ஒன்றுமுதல் முறையே எண்களைச் சதுரித்த தொகைகளின் வரிசை. (W.)

வருக்கணம் varukkaṇam, n. < vargaṇā. (Math.) Multiplication; பெருக்கல்.

வருக்கத்து varukkattu, n. < Arab. barakat. cf. வரிக்கத்து. Luck, fortune; அதிட்டம். அவன் வருக்கத்துக் கெட்டவன். Tinn.

வருக்கத்தொகை varukka-t-tokai, n. < வருக்கம் +. (Math.) See வருக்கம், 5.

வருக்கம் varukkam, n. < varga. 1. Class, kind; species, family; இனம். 2. Lineage; வமிசம். அரக்கர்தம வருக்கம (கம்பரா. உருக்காட். 20). 3. Group of similar things; collection, crowd, multitude; தொகுதி. அவ்விருக் கின்வழியே யாகிவந்தவவ் வருக்கமும (கலிங். 170). 4. Chapter; அத்தியாயம். (யாழ். அக.) 5. (Math.) Square, as of a given number; சமமாகிய ஈரெண்ணின் பெருக்கம். (சூடா.) 6. Square figure; சதுரம். (யாழ். அக.) 7. (Astrol.) A set of eight horoscopic charts denoting the relative strength of the planets. See அஷ்டவருக்கம், 1. 8. Group of eight special drugs. See அஷ்டவர்க்கம், 2. 9. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.)

வருக்கமாலை varukka-mālai, n. < id. + மாலை³. A poem in which successive lines begin with the letters of the alphabet in their regular order, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் மொழிமுதலில்வரும் எழுத்துக்களை அகரமுதலான எழுத்துமுறையிற் பாடலின்

தொடக்கவெழுத்துக்களாக அமைத்து இயற்றப்படும் பிரபந்தவகை. (சது.)

வருக்கமூலம் varukka-mūlam, n. <id. +mūla. (Math.) Square root; வருக்கத்தொகைக்கு மூலமாயுள்ள எண். (பிங்.)

வருக்கமோனை varukka-mōṉai, n. <வருக்கம்+. (Pros.) A kind of mōṉai in which the letters of the alphabet occur in their order as the first letters of the successive lines of a stanza; பாடலடிகளில் முதலெழுத்துக்கள் வருக்கவெழுத்துக்களால் அமையும் மோனைவகை. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்கலாடசங்கலிதம் varukka-lāṭa-caṅkalitam, n. <varga+lāṭa+. (Math.) A series of squares; சதுரித்தவெண்களாலான வரிசைவகை. (யாழ். அக.)

வருக்கவெதுகை varukka-v-etukai, n. <வருக்கம்+. (Pros.) Etukai-t-toṭai in which the etukai letters belong to the same varukkam; பாடலடிகளில் ஒருவருக்கத்தைச்சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வரத்தொடுக்கும் எதுகைத்தொடை. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்கவெழுத்து varukka-v-eḻuttu, n. <id.+. Letter of a series, either of vowels or any one of 18 consonants; உயிர் அல்லது ஒரு மெய்யின் வருக்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்காந்தியம் varukkāntiyam, n. <vargāntya. The final soft consonants in each of the first five groups of consonants in Sanskrit; வடமொழியில் ஐவகை மெய்வர்க்கங்களில் ஒவ்வொன்றன் இறுதியிலுமுள்ள மெய்.

வருக்கி-த்தல் varukki-, 11 v. tr. <varga. (Math.) To square; ஓர் எண்ணை அதே எண்ணாற் பெருக்குதல்.

வருக்கிலங்கெட்டவன் varukkilaṅ-keṭṭavaṉ, n. prob. வருக்கத்து+கெடு-. Useless fellow, used in contempt; பயனில்லாதவன். Tinn.

வருக்கு[1] varukku, n. See வர்க்கு[1].

வருக்கு[2] varukku, n. cf. வர்க்கு[3]. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

வருக்கை[1] varukkai, n. [M. varikka.] See வருக்கைப்பலா. மதுவிம்மு வருக்கையின் சுளையும் (தேவா. 628, 9).

வருக்கை[2] varukkai, n. <varga. 1. Class, division, group; இனம். 2. (Gram.) Class of letters of the alphabet, as vowels, kindred consonants, etc.; உயிர், மெய் முதலிய எழுத்துக்களின் இனம். உயிர்வருக்கை, மெய்வருக்கை. (W.)

வருக்கைப்பலா varukkai-p-palā, n. <வருக்கை[1]+பலா[1]. A species of jack-tree; பலாவகை. (நாமதீப. 294.)

வருகம்[1] varukam, n. <barha. (யாழ். அக.) 1. Peacock's feather; மயிற்றோகை. 2. Leaf; இலை.

வருகம்[2] varukam, n. <varga. Train of attendants; பரிவாரம். (யாழ். அக.)

வருகாலம் varu-kālam, n. <வா-+. See வருங்காலம். வருகாலஞ் செல்கால மாயினானை (தேவா. 716, 3).

வருங்காலம் varuṅ-kālam, n. <id.+. 1. Future; இனி வரப்புகுங் காலப்பகுதி. வருங்கால நிகழ்காலங் கழிகாலமாய் (திவ். திருவாய். 3, 1, 5). 2. (Gram.) Future tense. See எதிர்காலம், 2.

வருச்சம் varuccam, n. <varja. 1. Leaving, abandoning; நீக்குகை. (W.) 2. (Astrol.) Inauspicious period in the course of a day; ஒரு தினத்தில் நிகழும் அசுபகாலம். 3. (Astrol.) See வருச்சியகாலம்.

வருச்சனீயம் varuccaṉīyam, n. <varjanīya. See வர்ச்சியம். (சங். அக.)

வருச்சி-த்தல் varucci-, 11 v. tr. <வருச்சம். See வர்ச்சி-. (W.)

வருச்சியகாலம் varucciya-kālam, n. <varjya+. 1. (Astrol.) Period during the passage of the moon in an irāci, when no auspicious function may be commenced; சுபகாரியந் தொடங்கத்தகாத சந்திரராசியின் பகுதி. (பஞ்.) 2. Inauspicious time; அசுபவேளை. (W.)

வருச்சியம் varucciyam, n. <varjya. That which should be avoided or excluded; விடத்தகுந்தது. (சங். அக.)

வருச்சியாவருச்சியம் varucciyāvarucciyam, n. See வர்ஜியாவர்ஜியம்.

வருட்டம்[1] varuṭṭam, n. cf. ariṣṭa. Neem. See வேம்பு. (மலை.)

வருட்டம்[2] varuṭṭam, n. prob. vṛtta. Egg; முட்டை. (நாமதீப. 255.)

வருட்டு-தல் varuṭṭu-, 5 v. tr. 1. To assure, convince; தேற்றுதல். பின்னும் பலகால் வருட்டி (பாரத. சம்பவ. 64). (சூடா.) 2. To charm, fascinate; வசீகரித்தல். வயமவர வருட்டல் வருவித்திடலகற்றல் (திருக்காளத். பு. 33, 23).

வருடகம் varuṭakam, n. Balloon vine. See முடக்கொற்றன், 1. (மலை.)

வருடகாலம் varuṭa-kālam, *n.* <வருடம்[2] +. See வருடாகாலம். (நாமதீப. 560.)

வருடசேடம் varuṭa-cēṭam, *n.* <வருடம் + சேடம்[1]. (Astron.) Annual anomaly, being the difference in time between the sunrise on the New Year Day and the commencement of the new year; வருடப்பிறப்பன்று சூரியோதயந் தொடங்கிப் புதுவருடம் பிறக்கும் வரையுள்ள காலம். (W.)

வருடதேவதை varuṭa-tēvatai, *n.* <id +. The presiding deity of the year; குறித்த வருடத்திற்குரிய தேவதை. (யாழ். அக.)

வருடப்பாதி varuṭa-p-pāti, *n.* <id. +. Half year, being the period of the sun's course northward or southward, from solstice to solstice; அயனம். (நாமதீப. 557, உரை.)

வருடபலன் varuṭa-palaṉ, *n.* <id +. 1. See வருஷபலன், 1. 2. The predictions for the year calculated from the position of the planets at the commencement of the new year; பஞ்சாங்கப்படி அவ்வவ்வருடத்துக் கிரக நிலையாலுண்டாம் அவ்வருடத்திய பலன்.

வருடபுட்பம் varuṭa-putpam, *n.* See வருஷபுஷ்பம். (தைலவ. தைல. 46.)

வருடம்[1] varuṭam, *n.* <*varṣa*. 1. Year; ஆண்டு. (பிங்.) 2. Rain; மழை. (பிங்.) தேனென்னுங் காலவருடம் வருடிக்கவல்ல (தக்கயாகப. 68, உரை). 3. See வருஷம், 3. (நாமதீப. 484.)

வருடம்[2] varuṭam, *n.* <*varṣā*. See வர்ஷருது. (பிங்.)

வருடவரன் varuṭavaraṉ, *n.* <*varṣa-vara*. Eunuch; அலி. (யாழ். அக.)

வருடாகாலம் varuṭā-kālam, *n.* <*varṣā-kāla*. Rainy season; கார்காலம். (யாழ். அக.)

வருடாங்கம் varuṭāṅkam, *n.* <*varṣāṅga*. Month; மாதம். (யாழ். அக.)

வருடாந்தம் varuṭāntam, *n.* <*varṣānta*. End or close of a year; வருடமுடிவு. (யாழ். அக.)

வருடாந்தரம்[1] varuṭāntaram, *adj.* & *adv.* See வருஷாந்தரம்[1].

வருடாந்தரம்[2] varuṭāntaram, *n.* See வருடாந்தம்.

வருடி-த்தல் varuṭi-, *11 v. tr.* & *intr.* <*vṛṣ*. See வருஷி-. தழைபு மாரி வருடியா தோர்வருடம் (திருவிளை. மேருவை. 6).

வருடு-தல் varuṭu-, *5 v. tr.* To rub; to massage; தடவுதல். செம்புனல் வந்தங் கடிவருட (தேவா. 112, 5).

வருடை[1] varuṭai, *n.* 1. Mountain sheep; வரையாடு. வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல (பட்டினப. 139). (சூடா.) 2. Sheep, ஆடு. (திவா.) தண்டாரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையை (பதிற்றுப. 6, பதி.). 3. Aries of the zodiac; மேடராசி. வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப (பரிபா. 11, 5). 4. A fabulous animal. See சரபம், 1. (பிங்.)

வருடை[2] varuṭai, *n.* cf. *spardhā*. Envy, malice; மாற்சரியம். காமச் செற்றக்குரோத லோப மதவருடை (தேவா. 1054, 8).

வருடைமான் varuṭai-māṉ, *n.* <வருடை[1] +. See வருடை[1], 1. (சிலப. 25, 51, கீழ்க்குறிப்பு.)

வருணகம் varuṇakam, *n.* <*varṇaka*. 1. Letter; எழுத்து. 2. Paint; பூசு வர்ணம். 3. Sandalwood tree; சந்தனமரம். 4. Redwood. See மஞ்சாடி, 1. (சங். அக.)

வருணசங்கரம் varuṇa-caṅkaram, *n.* <*varṇa-saṁkara*. Confusion or mixing of castes due to intermarriage; சாதிக்கலப்பு.

வருணசபம் varuṇa-capam, *n.* <*varuṇa-japa*. Vedic prayer for rain, addressed to Varuna; மழைவேண்டிச் செபிக்கப்படும் வேத மந்திரங்கள்.

வருணசரம் varuṇa-caram, *n.* <*varṇa-sara*. Necklace of rubies or red gems; செம்மணிகளாற் செய்த கழுத்தணி. வருணற் கீந்த வருண சரத்தையே (கம்பரா. சேதுப. 35).

வருணசிலைவந்தோன் varuṇa-cilai-vantōṉ, *n.* <வருணன் + சிலை[3] + வா-. Diamond; வயிரம். (யாழ். அக.)

வருணசூக்கம் varuṇa-cūkkam, *n.* <*varuṇa* + *sūkta*. A Vedic hymn in praise of Varuṇa; வருணனைப்பற்றிய தோத்திரமடங்கிய ஓர் வேதமந்திரம். வருணசூக்க மந்திர நவின்று மூழ்கில (திருவிளை. தீர்த். 18).

வருணதிசை varuṇa-ticai, *n.* <id. + *diśā*. The west; மேற்கு. (திவா.)

வருணதேவம் varuṇa-tēvam, *n.* <id. + *dēva*. The 24th *nakṣatra*; சதயநாள்.

வருணநாள் varuṇa-nāḷ, *n.* See வருணனாள். (திவா.)

வருணப்பூதர் varuṇa-p-pūtar, *n.* <*varṇa* +. The four goblins protecting respectively the four castes; நால்வகை வருணங்களையுங் காக்கும் நான்கு பூதங்கள். வருணப்பூதர் நால்வகைப் பாணியும் (சிலப். 6, 35).

வருணப்பொருத்தம் varuṇa-p-poruttam, *n.* <id. +. (Poet.) Rule of propriety

which enjoins that the first word of a poem should contain letters pertaining to the caste of the hero (the vowels and *ka, na, ca, ña, ta, na,* being Brāhman, *ta, na, pa, ma, ya, ra* being Ksattriya, *la, va, ṟa, ṉa* being Vaiśya, *ḻa, ḷa* being Śūdra), one of ten *ceyyun-mutaṉ-moḻi-p-poruttam*, q.v.; பன்னிருயிரும் க ங ச ஞ ட ண என்ற மெய்பாறும் பார்ப்பனச்சாதியும், த ந ப ம ய ர என்ற ஆறும் மன்னர்சாதியும், ல வ ற ன என்ற நான்கும் வணிகர்சாதியும், ழ ள இரண்டும் சூத்திரசாதியுமாகக் கொண்டு உரியவாறு செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தங் கொள்ளுமுறை. (வெண்பாப. முதன. 9, 10.)

வருணபகவான் varuṇa-pakavāṉ, *n.* <*Varuṇa*+. See வருணன், 1. (உரி. நி.)

வருணம்[1] varuṇam, *n.* <*varṇa*. 1. Colour; நிறம். (பிங.) 2. The four-fold caste of the Hindus, viz., *pirāmaṇaṉ, ksattiriyaṉ, vaiciyaṉ, cūttiraṉ;* பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என நால்வகைப்பட்ட சாதி. நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி (மணி, 6, 56). 3. Caste; குலம். (சூடா.) 4. Letter, எழுத்து. 5. Beauty; அழகு. (பிங.) 6. Brightness; பிரகாசம். 7. cf. *varṇinī*. Turmeric; மஞ்சள். (யாழ். அக.) 8. Streak of gold on the touchstone; பொன்னுரை (யாழ். அக.) 9. Gold; பொன். (யாழ். அக.) 10. Fame; கீர்த்தி. (யாழ். அக.) 11. Praise; துதி. 12. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.) 13. See வர்ணம், 8. 14. See வர்ணம், 9. 15. Disguise; வேடம். (யாழ். அக.) 16. Manner; விதம். (யாழ். அக.) 17. Style; மாதிரி. (யாழ். அக.) 18. Elephant; யானை. (யாழ். அக.)

வருணம்[2] varuṇam, *n.* <*varuṇa*. 1. Water; நீர். (பிங.) 2. See வருணனுள். (யாழ். அக.)

வருணமண்டலம் varuṇa-maṇṭalam, *n.* <id.+. Region of Varuṇa; வருணனது உலகம்.

வருணர்பாட்டியல் varuṇar-pāṭṭiyal, *n.* A work on poetics; பாட்டியல் நூல்களில் ஒன்று. (இலக். வி. 886, உரை.)

வருணலோகம் varuṇa-lōkam, *n.* <*varuṇa-lōka*. 1. See வருணமண்டலம். 2. Water; நீர்.

வருணவதி varuṇavati, *n.* <*varṇa-vatī*. Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

வருணவிந்து varuṇa-vintu, *n.* <*varuṇa*+. Mother-of-pearl; முத்துச்சிப்பி. (யாழ். அக.)

வருணவில் varuṇa-vil, *n.* <வருணன்+. Secondary rainbow; வானவில்லை யடுத்துத் தோன்றும் வில்வடிவு. (W.)

வருணன் varuṇaṉ, *n.* <*Varuṇa*. 1. Varuṇa, god of the ocean and of the maritime tracts, also of rain, regent of the West, one of *aṣṭatikku-p-pālakar*, q.v.; அஷ்டதிக்குப் பாலகருள் மேற்றிசைப்பாலனும் கடலுக்கும் நெய்த னிலத்துக்கு முரியவனும் மழைக்கு அதிபதியுமாகிய கடவுள். வருணன் மேய பெருமணலுலகமும் (தொல். பொ. 4). 2. A deity, one of the *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தரு ளொருவன். (நாமதீப. 66.)

வருணனாள் varuṇaṉāḷ, *n.* <வருணன்+. நாள். The 24th *nakṣatra*. See சதயம். (பிங.)

வருணனை varuṇaṉai, *n.* <*varṇanā*. 1. Description, delineation; புனைவுரை. (தண்டி. பொது. 7.) 2. Praise; தோத்திரம். (யாழ். அக.)

வருணாச்சிரமதர்மம் varuṇāccirama-tarmam, *n.* <*varṇa*+*āśrama*+. Duties pertaining to the four castes and to the four stages of life; நால்வகைச் சாதிக்கும் நால்வகை நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கம்.

வருணாசாரம் varuṇācāram, *n.* <id.+ *ācāra*. Customs and manners pertaining to each of the four castes; சாதியொழுக்கம். (யாழ். அக.)

வருணாலயம் varuṇālayam, *n.* <*Varuṇa* + *ālaya*. The ocean; கடல். வருணாலயந்தை வழி வேண்டிச் சரணமாகக் கிடந்த கருணாகரப் பெருமானை யும (இராமாநுஜ. திவ்யஸூரி சரிதை பக். 164).

வருணாஸ்திரம் varuṇāstiram, *n.* <*varuṇ-āstra*. The mystic arrow whose presiding deity is Varuṇa; வருணனைத் தேவதையாகக்கொண்ட பாணம். (W.)

வருணி[1]-த்தல் varuṇi-, 11 *v. tr.* <*varṇ*. 1. To depict, describe; புனைந்துரைத்தல். வருணித்தென்னே (திவ். திருவாய். 9, 1, 4). 2. To praise; தோத்திரித்தல். 3. To exaggerate; மிகை படச்கூறுதல். (W.) 4. To illustrate by analogy; உவமித்தல். (W.)

வருணி[2] varuṇi, *n.* <*varṇin*. Celibate student or Brahmacārin; பிரமசாரி. சிறிய வருணி (திருக்காளத். பு. பதிக. 14).

வருணி[3] varuṇi, *n.* <*varṇi*. Gold; பொன். (சங். அக.)

வருத்தகம்[1] varuttakam, *n.* See வர்த்தகம். (W.)

வருத்தகம்[2] varuttakam, *n.* <*vardhaka*. That which increases; that which causes growth or devolopment; விருத்திசெய்வது.

வருத்தகன் varuttakaṉ, *n.* See வர்த்தகன். (யாழ். அக.)

வருத்தம் varuttam, *n.* <வருந்து-. 1. Suffering, pain; துன்பம். களிற்றின் வருத்தஞ்

சொலிய (அகநா. 8). 2. Strain, difficulty; கஷ்டம். மெய்வருத்தம பாரார (நீதிநெறி, 53). 3. Effort; முயற்சி. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம (குறள், 468). 4. Exhaustion, weariness; களைப்பு. அசைந்து கடைந்த வருத்தமோ (திவ். இயற். 3, 64). 5. That which has very little chance of occurring; அரிதில் நிகழ்வது. அவன் பிழைப்பது வருத்தம. 6. Critical condition, as of a patient; நோயாளியின் அபாய நிலை. அவனுக்கு வருத்தமா யிருக்கிறது. Tinn.

வருத்தமானம்[1] varuttamāṉam, n. <vartamāna. 1. The present; நடக்கின்ற காலம். 2. (Gram.) Present tense; நிகழ்காலம். 3. See வர்த்தமானம்[1], 3, 4.

வருத்தமானம்[2] varuttamāṉam, n. prob. vardhamāna. (Nāṭya) A gesture with both hands in which one hand in mukuḷam pose is made to meet and join the other in kapōtam pose, one of 15 iṇai-k-kai, q v.; முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப்பதான இணைக்கை வகை. (சிலப. 3, 18, உரை.)

வருத்தனம் varuttaṉam, n. <vartana. 1. See வருத்தனை. 2. Ball; உண்டை. (யாழ். அக.)

வருத்தனி varuttaṉi, n. <vardhanī. (யாழ். அக.) 1. Water-vessel; நீர்ச்சுடம். 2. Broom; விளக்குமாறு.

வருத்தனை[1] varuttaṉai, n. <vartanā. 1. Livelihood, subsistence; சீவனம். (யாழ். அக.) 2. Occupation; தொழில். (யாழ். அக.) 3. Turning movement in dancing; கூத்தின் செயல். (சிலப். 3, 12, உரை.) 4. (Mus.) See வர்த்தனை[1]. (சிலப். 3, 58, உரை.) 5. Wages; fee; சம்பளம். (W.) 6. Path; way; வழி. (யாழ். அக.)

வருத்தனை[2] varuttaṉai, n. <vartana. See வர்த்தனை[2].

வருத்தி[1]-த்தல் varutti-, 11 v. <vṛdh. intr. To increase; to grow abundantly; to thrive; விருத்தியாதல்.—tr. To make, create; to cause to manifest; உண்டாக்குதல். எல்லாப் பொருளும் வருத்தித்த மாயப்பிரானை (திவ். திருவாய். 2, 2, 8).

வருத்தி[2]-த்தல் varutti-, 11 v. tr. prob. vartikā. To paint, delineate; சித்திரமெழுதுதல். நினைப்பென்னுந் துகிலிகையால் வருத்தித்து (சீவக. 180).

வருத்தி[3] varutti, n. See வத்தி, 8. (யாழ். அக.)

வருத்து[1]-தல் varuttu-, 5 v. tr. Caus. of வா-. 1. To cause to come; to fetch; to get, obtain; வருவித்தல். 2. See வருத்தி[1]-. உமையிடைத் தூக்கையை வருத்தி (உபதேசகா. சூராதி. 132). 3. To learn by heart, as a lesson; மனப்பாடஞ் செய்தல். Loc.

வருத்து[2]-தல் varuttu-, 5 v. tr. Caus. of வருந்து-. 1. To cause pain; to afflict, vex; வருந்தச்செய்தல். வருத்துந தெய்வங்களுட (மதுரைக். 632). 2. To train; பயில்வித்தல். அன்னுன் வருத்து வாளினைஞர (திருவிளை. அங்கம. 6).

வருத்து[3] varuttu, n. <வருந்து-. See வருத்தம், 1. செலினே வருத்துறும் (கலித். 146, 47).

வருத்து[4] varuttu, n. <வா-. See வரத்து. (W.)

வருத்துருப்பு varutturuppu, n. <U. bartarf Dismissal, as from service; வேலையை விட்டுத் தள்ளுகை. (W.)

வருத்துலம் varuttulam, n. <vartula. 1. That which is circular or round; வட்டவடிவானது. (யாழ். அக.) 2. Round-shaped gem; உருண்டை வடிவுள்ள இரத்தினம். (சுக்கிரநீதி, 186.)

வருதி varuti, n. prob. வா-. Permission; order; உத்தரவு. வாய்க்கேளவியாகரு வருதி செய்தான் (தனிப்பா.).

வருந்திக்கழி-த்தல் varunti-k-kaḻi-, v. tr. <வருந்து-+கழி[3]-. To pass one's time in suffering; வருத்தத்துடன் காலம் போக்குதல். (W.)

வருந்திக்கேள்-தல் [வருந்திக்கேட்டல்] varunti-k-kēḷ-, v. tr. <id.+. To beseech; to beg earnestly; to entreat; to solicit pressingly; to importune; கெஞ்சுதல்.

வருந்து-தல் varuntu-, 5 v. intr. 1. To suffer; to be distressed or grieved; துன்புறுதல். காமமுழந்து வருந்தினார்கு (குறள், 1131). 2. To become emaciated; உடல் மெலிதல். வானுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப (மணி. 23, 62). 3. To take pains, make great efforts; மிக முயலுதல். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் (குறள், 468). 4. To make a supplication; வருந்தி வேண்டிக்கொள்ளுதல். கடவுளை நோக்கி வருந்தினதால் அது கிடைத்தது.

வருந்துரு varunturu, n. Red-flowered silk-cotton tree. See முள்ளிலவு. (மலை.)

வருநர் varunar, n. <வா-. 1. New comers; புதிதாய் வருபவர். வருநர்க்கு வரையா வளநகர் (குறிஞ்சிப. 202). 2. Guests; விருந்தினர். வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை (புறநா. 10).

வருநாள் varu-nāḷ, n. <id.+. Future; எதிர்காலம். கூத்தனை யேத்தலாபோல் வருநாள் பிற வற்க (திருக்கோ. 44).

வருபிறப்பு varu-pirappu, n. <id.+. 1. Next birth; மறுபிறப்பு. (நாமதீப. 690, உரை.) 2. Life after death, மறுமை.

வருபுனல் varu-puṉal, n. <id.+. 1. Rising, swelling or overflowing water; பெருகி வரும் நீர். வருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் (குறள், 737). 2. River; ஆறு. (பிங.) 3. Water other than river or spring water; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரு மல்லாத வேற்றுநீர். (யாழ். அக.)

வருபொருள் varu-poruḷ, n. <id.+. 1. Future event; எதிர்காலநிகழ்ச்சி. மந்திரிக்கழகு வருபொரு ளுரைத்தல் (நறுந்.). 2. Purpose or object of one's coming; வருவதன் கருத்து. மாமறை யாளன் வருபொருளுரைப்போன் (சிலப. 11, 34).

வருபோகம் varu-pōkam, n. <id.+. Future crop or seasonal produce; மறுபோக விளைவு. பெருவகடனகளை . . . வருபோகத்துத் தரு வல (திருவாலவா. 50, 6).

வரும்படி varum-paṭi, n. <id.+படி[3]. Income, source of income; வருமானம்.

வருமதி varumati, n. <id. See வரும்படி. (யாழ். அக.)

வருமம் varumam, n. <வாமம்[1]. Grudge, spite, malevolence. See வன்மம். எனபேரில் உனக்கு என்ன வருமம் ?

வருமன் varumaṉ, n. <varman. Title of the Kṣattriyas; க்ஷத்திரியர் தரிக்கும் பட்டப் பெயர். திண்டிறற் சித்திர வரும னெனபவே (பிர மோத். 8, 11).

வருமாறு varum-āṟu, n. <வா-+ஆறு[1]. 1. Which is as follows; வரும்விதம். 2. Order of occurrence; நிகழ்ச்சிமுறை.

வருமானம் varu-māṉam, n. <id.+மானம்[1]. [K varamāna.] See வரும்படி.

வருமானவரி varumāṉa-vari, n. <வரு மானம்+வரி[5]. Income-tax; வரும்படியின்மேல் விதிக்கும் அரசிறை. Mod.

வருமை varumai, n. <வா-. Next or future birth; மறுபிறப்பு. வருமையு மிம்மையு நம்மை யளிக் கும் பிராக்களே (திவ். திருவாய். 3, 7, 5).

வருமொழி varu-moḻi, n. <id.+மொழி[2]. (Gram.) The following or succeeding word in a compound, dist. fr. nilai-moḻi; புணர்ந்த இணைச்சொற்களில் இரண்டாவதாய் நிற்குஞ் சொல். நிலைவரு மொழிக ளியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணரபபே (நன். 151).

வருவாய் varu-vāy, n. <id.+. 1. See வரும்படி. வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் (திரிகடு. 21). 2. Origin, source; தோன்றும் இடம். ஆய்தத் திற்குப் பிறப்பதிகாரத்துள் வருவாய் கூறியவழி (நன். 121, உரை).

வருவி-த்தல் varuvi-, 11 v. tr. Caus. of வா-. 1. To cause to come; to fetch; to bring; to get, obtain; வரச்செய்தல். 2. (Gram.) To supply an ellipsis to complete the sense; பொருண்முடிபுக்கு வேண்டிய சொல்லைப் பெய்து கொள்ளுதல். நுவலும என றதற்கு உலகம நுவலும் என வருவிக்க (பதிற்றுப. 61, உரை).

வருவிக்குடை varuvi-k-kuṭai, n. <வரு வியம்+குடை. Knee-cap; முழங்காற்சிப்பி. (கரு. அக.)

வருவியம் varuviyam, n. Knee; முழங்கால். (சங். அக.)

வருவுமுள் varuvu-muḷ, n. prob. வரை-+. Engineer's scriber for marking gauge; உலோகத் தின்மேல் கோடுவரையும் உருக்குமுள். (C. E. M.)

வருஷக்கணக்கு varuṣa-k-kaṇakku, n. <வருஷம்+. See வருஷாந்தரக்கணக்கு[1].

வருஷசங்கிரமம் varuṣa-caṅkiramam, n. <varṣa+. See வருஷப்பிறப்பு.

வருஷப்பிறப்பு varuṣa-p-piṟappu, n. <வருஷம்+. 1. Beginning or commencement of a new year; புதுவருஷத் தொடக்கம். 2. The New Year Day; வருஷத்தின் முதனாள்

வருஷபலன் varuṣa-palaṉ, n. <id.+. 1. (Astrol.) Events in a particular year predicted of a person from a study of the disposition of planets at the beginning of that year; சாதகனுக்குரிய ஆட்டைப்பலன். 2. (Astrol.) See வருட பலன், 2.

வருஷபுஷ்பம் varuṣa-puṣpam, n. prob. varṣā-puṣpa. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (தைலவ.)

வருஷம் varuṣam, n. <varṣa. 1. Year; period of a year; ஆண்டு. 2. The Jupiter cycle of 60 years, in 3 groups of 20 each, viz., (1) *Uttama-vimcati: Pirapava, Vipava, Cukkila, Piramōtūta, Piracōṟpatti, Āṅkīraca, Śrīmuka, Pava, Yuva, Tātu, Īcuvara, Vekutāṉiya, Piramāti, Vikkirama, Viṣu, Cittirapāṉu, Cupāṉu, Tāraṇa, Pārttiva, Viyaya;* (2) *Mattima-vimcati: Carvacittu, Carvatāri, Virōti, Vikkiruti, Kara, Nantaṉa, Vicaya, Caya, Maṉmata, Tuṉmuki, Ēvilampi, Vilampi, Vikāri, Cārvari, Pilava, Cupakirutu, Cōpakirutu, Kurōti, Vicuvāvacu, Parāpava,* and (3) *Atama-vimcati: Pilavaṅka, Kīlaka, Caumiya, Cātāraṇa, Virōtikirutu, Parītāpi, Piramātīca, Ānanta, Irāṭcaca, Naḷa, Piṅkaḷa, Kāḷayukti, Cittārtti, Irauttiri, Tuṉ*

mati, Tuntupi, Rutirōrkāri, Irattātci, Kurōtaṉa, Atcaya; (1) உத்தமவிம்சதி: பிரபவ, விபவ, சுக்சில, பிரமோதூத, பிரசோற்பத்தி, ஆங்கீரச, ஸ்ரீமுக, பவ, யுவ, தாது, ஈசுவர, வெகுதானிய, பிரமாதி, விக்கிரம, விஷு, சித்திரபானு, சுபானு, தாருண, பார்த்திவ, வியய,(2) மத்திமவிம்சதி: சர்வசித்து, சர்வதாரி, விரோதி, விகிருதி, கர, நந்தன, விசய, சய, மன்மத, துன்முகி, ஏவிளம்பி, விளம்பி, விகாரி, சார்வரி, பிலவ, சுபகிருது, சோபகிருது, குரோதி, விசுவாவசு, பராபவ; (3) அதமவிம்சதி : பிலவங்க, கீலக, சௌமிய, சாதாரண, விரோதிகிருது, பரிதாபி, பிரமாதீச, ஆனந்த, இராட்சச, நள, பிங்கள, காளயுக்தி, சித்தார்த்தி, இரௌத்திரி, துன்மதி, துந்துபி, ருதிரோற்காரி, இரத்தாட்சி, குரோதன, அட்சய என்று மூன்று இருபதுகொண்ட வியாழவட்டமான 60 ஆண்டுகள். 3. Division of the earth; continent; பூகண்டம். *பாரத வருஷம்.* 4. Rain; மழை.

வருஷயோகம் varuṣa-yōkam, *n.* <id. +. (Astrol.) See வருடபலன்.

வருஷவாரி varuṣa-vāri, *adv.* <வருஷம்+. 1. Every year, yearly; பிரதிவருஷமும். 2. According to the year; வருஷப்பிரகாரம்.

வருஷாகாலம் varuṣā-kālam, *n.* <*varṣā-kāla.* Rainy season; மாரிக்காலம். *வருஷாகாலத்துப் பறந்து திரியுங் கொக்கு (தக்கயாகப. 93, உரை).*

வருஷாசலம் varuṣācalam, *n.* Corr. of வருஷாசனம்.

வருஷாசனம் varuṣācaṉam, *n.* <*varṣa* + prob. *aśana.* Annuity, yearly grant for maintenance; வருஷ நன்கொடை.

வருஷாதிநூல் varuṣāti-nūl, *n.* <id + + *ādi*+. A treatise on astrology; ஒரு சோதிட நூல்.

வருஷாந்தம் varuṣāntam, *n.* <id. + *anta.* Close of a year; வருஷமுடிவு.

வருஷாந்தரக்கணக்கு[1] varuṣāntara-k-kaṇakku, *n.* <வருஷாந்தரம்[1]+. Annual accounts; வருஷவாரியாய் வைக்கும் கணக்கு.

வருஷாந்தரக்கணக்கு[2] varuṣāntara-k-kaṇakku, *n.* <வருஷாந்தரம்[2]+. Accounts settled at the close of every year; ஒவ்வொரு வருஷக் கடைசியிலும் முடிவுசெய்யுங் கணக்கு.

வருஷாந்தரக்கூட்டம் varuṣāntara-k-kūṭṭam, *n.* <வருஷாந்தரம்[1]+. Annual meeting; வருஷந்தோறுங் கூடும் சபைக்கூட்டம்.

வருஷாந்தரக்கொண்டாட்டம் varuṣāntara-k-koṇṭāṭṭam, *n.* <id.+. Annual celebration; ஆண்டுதோறுங் கொண்டாடும் திருவிழா.

வருஷாந்தரம்[1] varuṣāntaram, <id. + *antara.* *adj.* Annual; வருஷத்துக்கொருமுறையான —*adv.* See வருஷாவருஷம்.

வருஷாந்தரம்[2] varuṣāntaram, *n.* See வருஷாந்தம்.

வருஷாப்திகம் varuṣāptikam, *n.* <*varṣābdika.* Ceremony on the first anniversary of a deceased person; இறந்தவர்க்கு முதல்வருஷ முடிவிற் செய்யும் சிராத்தச்சடங்கு.

வருஷாவருஷம் varuṣā-varuṣam, *adv.* <*varṣa*+*varṣa* Every year, year by year, annually; ஆண்டுதோறும்.

வருஷி-த்தல் varuṣi-, 11 *v.* <*vṛṣ. tr.* To let fall in showers, as arrows, flowers, etc.; சொரிதல்.—*intr.* To rain; மழைபொழிதல். *காரனந்த கோடி வருஷித்தத தென (தாயு. திருவருள். 2).*

வரூதம் varūtam, *n.* <*varūtha.* 1. Residence, dwelling; வசிக்குமிடம். *மைதவழ்தன் றடங்கோயில் வரூதமத னொருமருங்கு (பாரத. அருச்சுனன்றீர. 23).* 2. Fender or wooden fence attached to a chariot; வேறொன்றால் தாக்கப்படாதவாறு இரதத்தைச்சுற்றி யமைக்கும் பலகைத்தடுக்கு. (W.) 3. Armour; கவசம். (யாழ். அக.) 4. Shield; பரிசை. (யாழ். அக.)

வரூதினி varūtiṉi, *n.* <*varūthinī* Troop; army; படை. (திவா.) *அழிவில் வரூதினி (பாரத. பதினாறாம்போர். 53).*

வரேணியம் varēṇiyam, *n.* <*varēṇya.* Saffron. See குங்குமம், 1. (மூ. அ.)

வரேந்திரன் varēntiraṉ, *n.* <*varēndra.* (யாழ். அக.) 1. Indra; இந்திரன். 2. King; அரசன்.

வரை[1]**-தல்** varai-, 4 *v. tr.* cf வரி[2]-. 1. [T. *vrāyu.*] To write, inscribe; எழுதுதல். (சூடா.) 2. To paint; to draw; சித்திரமெழுதுதல். 3. To fix, appoint; நிர்ணயித்தல். *புகழொடு கழிக நம் வரைந்த நாளென (மலைபடு. 557).* 4. To limit; அளவுபடுத்துதல். *வரையாப் பூச லொண்ணுதன் மகளிர் (புறநா. 25).* 5. To restrain; அடக்குதல். *வரைகிலேன் புலன்க ளைந்தும் (தேவா. 631, 1).* 6. To exclude; விலக்குதல். *உருவுகொளல் வரையார (தொல. எழுத். 41).* 7. To leave, abandon; கைவிடுதல். *கொளகலம் வரைதலின் (கலித். 133).* 8. To draw distinctions; to make nice discriminations; தாரதம்மியப்படுத்துதல். *கொடைமட மென்ப தம்ம வரையாது கொடுத்த லாமே*

(சூடா. 9, 10). 9. To acquire or earn by legitimate means; நியாயவழியிற் சம்பாதித்தல். வரை பொருள் வேட்கையேன (சிலப. 10, 51). 10. To make one's own; to appropriate; தனக்குரியதாக்குதல். அறன் வரையான (குறள், 150). 11. To marry; மணஞ்செய்தல். வெளிப்பட்ட வரைதல் படாமை வரைதல (தொல். பொ. 140).

வரை² varai, <வரை-. n. [T. vara, M. varu, K. bare] 1. Line; கோடு. 2. Line, as in palm of hand or on the fingers; wrinkle, as on the body; இரேகை. (சூடா.) 3. Letter; எழுத்து. (பிங.) 4. A defect in pearls; முத்துக்குற்றந் தோன்று. (S. I. I. ii, 78) 5. Bamboo; மூங்கில் மால்வரை நிவந்த வெற்பின் (திருமுரு. 12). 6 Mountain; மலை. பனிபடு நெடுவரை (புறநா. 6). 7. Mountain top, peak; மலைச்சிகரம். மாநிலவரைவரை பாய (பரிபா. 15, 39). 8. Side-hill; slope of a hill; பக்கமலை. வரைதாழ் அருவிப் பொருப்பிற் பொருந (மதுரைக் 42). 9. Stone; கல். வரையமபு காயெரி மாரிகளாய (திருநூற். 34). 10. Small ridge, as of a paddy field; சிறுவரம்பு. (W.) 11. Bank, shore; நீர்க்கரை. (சூடா.) 12. Limit, boundary; எல்லை. வளவரை (குறள், 480). 13. Measure; extent; அளவு. உளவரை (குறள், 480). 14. Measure of the distance between the joints of the forefinger; விரலிறையளவு. *Loc.* 15. Time; காலம். சிறு வரை (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 17). 16. Place; இடம். மலைவரை மாலை (பரிபா. 10, 1). 17. See வரைவு, 5. (W.)—*adv.* See வரைக்கும்.

வரைக்கட்டு varai-k-kaṭṭu, n. <வரை+. Plot of land on a hilly tract, levelled and rendered arable; மலைப்பக்கத்தில் திருத்திச் சமமாக்கப்பட்ட விளைநிலம். வரைக்கட்டுக் கோணம். *Nāñ.*

வரைக்குடிலம் varai-k-kuṭilam, n. <id. +குடிலம்². Lead ore; வங்கக்கல். (யாழ். அக.)

வரைக்கும் varaikkum, *adv.* <வரை. [T. *varaku.*] As far as, up to, till; பரியந்தம்.

வரைகம்பு vara-kampu, n. prob. வரை-+கம்பு¹. An instrument used by metal-workers; கம்மாளர் கருவியுள் ஒன்று. (யாழ். அக.)

வரைச்சிலம்பு varai-c-cilampu, n. <வரை+. Mountain slope; மலைச்சாரல். வரைச் சிலம்பு தொட்டு நிலவுப பரந்தாங்கு (பரிபா. 11, 32).

வரைச்சிறகரிந்தோன் varai-c-cira-karintōṉ, n. <id.+சிறகு+அரி¹-. Indra, as one who clipped the wings of the mountains; [மலைகளின் சிறகுகளை வெட்டியவன்] இந்திரன். (பிங.)

வரைத்தாள் varai-t-tāḷ, n. <id.+தாள்¹. Foot of a mountain; தாழ்வரை வரைத்தாள வாழ்வேன் (சிலப. 11, 115).

வரைநீர் varai-nīr, n. <id.+நீர்¹. Mountain torrent; மலையருவி. (நாமதீப. 81.)

வரைநெல் varai-nel, n. <id +. A species of paddy raised in hilly tracts, மலைப்பாங்கான நிலத்தில் விளையும் நெல்வகை. *Nāñ.*

வரைநேமி varai-nēmi, n. <id.+. A mythical mountain range. See சக்கரவாள 1. வரைநேமியளவுஞ் சென்றகன்றன (தக்கயாகப. 85).

வரைப்பகை varai-p-pakai, n. <id.+. Indra; இந்திரன். நான்கெயிற் றுருத்தற் பீடாப் பொலி வரைபபகை (கல்லா. 30, 8).

வரைப்பு varaippu, n. <வரை-. 1. Writing; எழுதுகை. வட்டிகை வரைபபும் வாக்கின் விகற்பமும் (பெருங். உஞ்சைக். 34, 168). 2. Limit, boundary; எல்லை. இடைநில வரைபபின (மணி. 28, 24). 3. Wall of a fort or temple; மதில். அருங்கடி உரைப்பி னூரகவி னழிய (பட்டினப. 269) 4. Enclosed space, courtyard; சுவர் சூழ்ந்த இடம். (சீவக. 949, உரை.) 5. Mansion; மாளிகை. துணையொடு திளைக்குங் காபபுடை வரைபபின் (அகநா. 34). 6. World; உலகம். தணகடல் வரைபபில் (பெரும்பாண. 18). 7. Tank; குளம். புனல்வரைப பகம புகுந்தோறும (பொருந. 240).

வரைபாய்தல் varai-pāytal, n. <வரை+பாய்-. Throwing oneself down from the top of a hill, a mode of committing suicide; மலையுச்சியிலிருந்து கீழ்விழுகை. வாழ்வின் வரைபாய்தல் நன்று (நாலடி, 369).

வரைபொருட்பிரிதல் varai-poruṭ-pirital, n. <வரை-+பொருள்+. (Akap.) Theme treating of the departure of a lover to earn money for his marriage; வரைவிடத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலைக் கூறும் அகப்பொருட்பகுதி. (திருக்கோ.)

வரையமிர்து varai-y-amirtu, n. <வரை+. Hill produce. See மலைபடுதிரவியம். (சீவக. 2110, உரை.)

வரையரமகளிர் varai-y-aramakaḷir, n. <id.+. Mountain-nymphs; மலைவாழ் தெய்வப் பெண்டிர். வரையர மகளிரிற் சாஅய் (குறிஞ்சிப. 195).

வரையரையன் varai-y-araiyaṉ, n. <id. +. The Himālayas personified, as the king of the mountains; இமவான். வரையரையன் மடப்பாவை (சேதுபு. சருவ. 39).

வரையறவு varaiyaṟavu, n. <வரையறு-. See வரையறை. (யாழ். அக.)

வரையறு-த்தல் varai-y-aṟu-, *v. tr.* <வரை+. 1. To settle, decide, determine, ascertain; நிர்ணயித்தல். *மறைகளெலாமுடிய வரையறுத்து துணாந்து புகலினும* (வெங்கைக்க. 89). 2. To estimate; மதிப்பிடுதல். (பிங்.) 3. To delimit; எல்லைப்படுத்துதல். (சங். அக.) 4. To surround; வளைத்தல். (யாழ். அக.)

வரையறுத்தபாட்டியல் varaiyaṟutta-pāṭṭiyal, *n.* <வரையறு-+. A treatise on poetics by Campanta-muṉivar; பாட்டியல்பற்றிச் சம்பந்த முனிவரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்.

வரையறை varaiyaṟai, *n.* <id. 1. Limit; எல்லை. *நாளவரையறை நோக்கும* (திருவானைக். நாட். 83). 2. Measuring; அளவு. (சங். அக.) 3. Restraint in manners; அடக்கவொடுக்கம். *Loc.* 4. Strictness; கண்டிப்பு. *Loc.* 5. Accuracy, exactness; திட்டம். *Loc.* 6. Termination; முடிவு. *Loc.*

வரையாடு varai-y-āṭu, *n.* <வரை+. 1. Ibex, *Hemitragus hylocrius*, மான்வகை. (M. M. 775.) 2. Jungle sheep. See காட்டாடு. *ஓங்கு மால்வரை வரையா டுழக்கலி னுடைந்துகு பெருந்தேன்* (சீவக. 1559).

வரையாத்தி varai-y-ātti, *n.* <id.+ஆத்தி³. Variegated mountain ebony. See மலையாத்தி, 2. *வரையாத்தி நீழல்* (குற்று. தல. பாரசததி. 10).

வரையாநுகர்ச்சி varai-y-ā-nukarcci, *n.* <வரை-+ஆ neg.+. Secret union of lovers; களவுப்புணர்ச்சி. *வரையகத தியைக்கும வரையா நுகர்ச்சி* (பரிபா. 8, 41).

வரையாவீகை varaiyā-v-īkai, *n.* <id.+id.+ஈகை¹. Unstinted liberality, as making no distinction among the recipients; பெருங்கொடை. *வரையாவீகைக் குடவா கோவே* (புறநா. 17).

வரையாழி varai-y-āḻi, *n.* <வரை+ஆழி¹. 1. A mythical mountain range. See சக்கரவாளம், 1. *கடலாழி வரையாழி தரையாழி* (தக்கயாகப. 6). 2. Mountain; மலை. (தக்கயாகப. 6, உரை.)

வரையும் varaiyum, *adv.* <id. See வரைக்கும்.

வரையுறுத்து-தல் varai-y-uṟuttu-, *v. tr.* <id.+. See வரையறு-. (யாழ். அக.)

வரையோடு varai-y-ōṭu, *n.* <id.+ஓடு². Ring-shaped piece placed over a mortar to prevent the grain from scattering while husking; உரலின் வாயோடு. (J.)

வரைவாழை varai-vāḻai, *n.* <id.+. A kind of plantain; மலைவாழை. (சிலப். 11, 83, உரை.)

வரைவில்லி varaivilli, *n.* <வரைவு+இல் neg. Prostitute; பொதுமகள். (நாமதீப. 5.)

வரைவின்மகளிர் varaiviṉ-makaḷir, *n.* <id.+id.+. Prostitutes; பொதுமகளிர். (குறள்.)

வரைவின்மாதர் varaiviṉ-mātar, *n.* <id.+id.+. See வரைவின்மகளிர்.

வரைவு varaivu, *n.* <வரை-. 1. Writing; எழுதுகை. (திவா.) 2. Painting; சித்திரமெழுதுகை. 3. Limit; எல்லை. *வரைவின்றிச செறும பொழுதின்* (கலித. 8). 4. Measuring; அளவு. (W.) 5. Discrimination; paying attention to differences; ஏற்றத்தாழ்வு நோக்குகை. *வரைவறக் கொடுபோன்* (சூடா. 2, 48). 6. Marriage; விவாகம். 7. Rejection, exclusion; நீக்கம். (திவா.) 8. Separation; பிரிவு. (W.)

வரைவுகடாதல் varaivu-kaṭātal, *n.* <வரைவு+கடாவு-. (Akap.) Theme of the female companion of the heroine urging the hero to marry her mistress; தலைவியை மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தும் அகத்துறை. (திருக்கோ. 130.)

வரைவுடன்படுதல் varaivuṭaṉpaṭutal, *n.* <id.+உடன்படு-. (Akap.) Theme in which the parents of the heroine give their consent to her marriage with the hero; தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைமகற்கு அவளை மணம்புரிவிக்கச் சம்மதிக்கும் அகத்துறை. (கலித். 107, துறைக்குறிப்பு.)

வரைவுமலி-தல் varaivu-mali-, *v. intr.* <id.+. To feel happy at the prospect of marriage; மணநிகழ்வதுபற்றி மகிழ்வுறுதல். *அவன் வரைய வருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவு மலிநது கூறியது* (கலித 37, துறைககுறிப்பு).

வரோணிக்கம் varōṇikkam, *n.* prob. Lat. *verōnica*. Casket for the crucifix; சிலுவை வைக்கும் சிறு பெட்டி அல்லது பரணி. *R. C.*

வரோதயன் varōtayaṉ, *n.* <*vara*+*udaya*. Person born by the grace of God; தெய்வ வரத்தால் தோன்றியவன். *மன்னன் வரோதயன வஞ்சி* (இறை. 2, 41).

வல்¹ val, *n.* cf. *vala*. 1. Strength, power; வலிமை. (சூடா.) 2. Ability; திறமை. 3. Hillock; mound; மேடு. (உரி. நி.) 4. Dice; சூதாடுகருவி. (தொல். எழுத. 373.) 5. Bodice; முலைக்கச்சு. (யாழ். அக.)

வல்² val, *n.* <*val*. Quickness, speed; விரைவு. (சூடா.)

வல்கம் valkam, *n.* <*valka*. Bark of tree; மரப்பட்டை. (தைலவ.)

வல்கலம் valkalam, n. <valkala. 1. See வல்கம். 2. Cortex; சில உடலுறுப்புகளை மூடியிருக்கும் சவ்வு.

வல்கி valki, n. See வல்லகி (சங். அக.)

வல்கிதம் valkitam, n. <valgita. Gallop, a pace of horse; வற்கிதம். (யாழ். அக.)

வல்சி valci, n. prob. valbh. 1. Food; உணவு. விளைக்கு வல்சிகொண்டு டுணமலக (புறநா. 190). 2. Boiled rice; சோறு. கொழுவல்சி (மதுரைக். 141). (பிங்.) 3. Rice; அரிசி. வல்சிக்கப்ககளின் வருக்கமும் (திருவிளை. குண்டோ 175). 4. Paddy; நெல். விளைஞர வல்சி நல்க (மலைபடு. 462).

வல்மீகம் valmīkam, n. <valmīka. 1. Ant-hill; கறையான்புற்று. 2. Elephantiasis; ஆனைக்கால்.

வல்ல valla, adj. <வல்[1]. [T. valla.] 1. Powerful; வலிமையுள்ள. 2. Skilful; திறமையுள்ள.

வல்லக்காடு vallakkātu, n. [T vallakādu.] Burning-ground; சுடுகாடு. வயசோ வலலக்காடோ.

வல்லகி vallaki, n. <vallakī. Lute; யாழ். (திவா.)

வல்லடி val-l-ati, n. <வல்[1]+அடி[2]. [T. valladi.] 1. See வல்லபம்[2]. (யாழ். அக.) 2. Force, compulsion; பலவந்தம். (சங். அக.) 3. Oppression, cruelty; கொடுமை. 4. Unnatural death; துர்மரணம். வல்லடி வாரிக்கொண்டுபோக. (W.)

வல்லடிக்காரன் vallaṭi-k-kāraṉ, n. <வல்லடி+கா ரன்[1]. 1. See வல்லடிவம்பன். வல்லடிக்காரர்க்கு விளக்கேற்றிக் காட்டுமாபோலே (ஈடு, 9, 5, 3). 2. Plunderer; கொள்ளைக்காரன்.

வல்லடியடி-த்தல் vallaṭi-y-aṭi-, v. <id. +. tr. To compel, force; பலவந்தஞ் செய்தல். —intr. To cause oppression; கொடுமை யிழைத்தல்.

வல்லடிவம்பன் vallaṭi-vampaṉ, n. <id. +. Bully, one who achieves his object by the use of force; பலாத்காரத்தால் காரியத்தை முடித்துக் கொள்வோன். வடிபபமாய்ப் பேசிவரும வலலடிவம பாகளும் (ஆதியூரவதானி, 23).

வல்லடிவழக்கு vallaṭi-vaḻakku, n. <id. +. 1. Unreasonable insistence; unjust or oppressive claim; அழிவழக்கு. Colloq. 2. Unjustifiable use of force; நியாயமின்றிப் பலத்தை யுபயோகிக்கை. (W.)

வல்லணங்கு val-l-aṇaṅku, n. <வல்[1]+. Kāḷī, as powerful; காளி. (பிங்.)

வல்லத்துக்கல் vallattu-k-kal, n. <வல்லம்[3] +. See வல்லத்துவில்லை.

வல்லத்துவில்லை vallattu-villai, n. <id. +. Crystals for spectacles, as obtained from Vallam in Tanjore District; [தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள வல்லம் என்னுமிடமாகிய அகப்படும் கல] மூக்குக்கண்ணாடி செய்தற்கு உதவும் பளிங்குக்கல் வகை.

வல்லதம் val-l-atam, n. <valh. (யாழ். அக.) 1. Murder; கொலை. 2. Covering; மூடுகை.

வல்லந்தம் vallantam, n. See வலுவந்தம். Tinn.

வல்லநாய் valla-nāy, n. <வல்[1]+. A piece, in gambling; சூதாடுகருவியாகிய நாய். (தொல். எழுத். 384, உரை.)

வல்லப்பலகை valla-p-palakai, n. <id. +. Gambling board; சூதாடுதற்குரிய பலகை. (தொல். எழுத். 384, உரை.)

வல்லபசத்தி[1] vallapa-catti, n. <vallabhā + sakti. A Śiva Śakti. See தண்டலிசக்தி.

வல்லபசத்தி[2] vallapa-catti, n. <வல்லபம்[2] + சத்தி[4]. Great strength; மிகுவலி. (யாழ். அக.)

வல்லபடி valla-paṭi, adv. <வல்ல+படி[3]. See வல்லாங்கு. நாம வல்லபடி பாடி (புறநா. 47, உரை).

வல்லபம்[1] vallapam, n. <vallabha. 1. Love; பிரியம். (யாழ். அக.) 2. A good breed of horse; உயர்சாதிக்குதிரைவகை. (யாழ். அக.)

வல்லபம்[2] vallapam, n. <வன்-மை. 1. Strength, might, power; வலிமை. எஙகள் சிவாகம வல்லபமும் (தக்கயாகப் 215). 2. Ability; திறமை. 3. Cruel deed; கொடுஞ்செயல். வல்லபஞ்செய்து வழிபடுவோர்க்கு (ஏகாம. உலா, 403). 4. Heroic deed; difficult performance; அருஞ்செயல். மற்றும் வல்லபஙகளை காட்டி (திருவாலவா. 13, 8).

வல்லபன்[1] vallapaṉ, n. <vallabha. 1. Husband; கணவன். பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபன் (ஈடு, 1, 9, 3). 2. One who is beloved; அன்பிற்குரியவன். 3. Chief herdsman; இடையர் தலைவன். (யாழ். அக.) 4. Supervisor of horses; குதிரைகளை மேற்பார்ப்போன். (யாழ். அக.)

வல்லபன்[2] vallapaṉ, n. <வல்லபம்[2]. 1. Mighty man; வலிமையுள்ளவன். 2. Able man; சாமர்த்தியவான். வல்லவன் வல்லபன் மானதன் வாழியே (தக்கயாகப். 801, பி-ம்.).

வல்லபி[1] vallapi, n. <vallabhā. 1. See வல்லவை, 1. (நாமதீப. 194.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

வல்லபி² vallapi, n. <வல்லபம்². 1. Skilful person; சாமர்த்தியமுள்ளவ-ன்-ள். (யாழ். அக.) 2. See வல்லவி², 2.

வல்லபை vallapai, n. <vallabhā. 1. See வல்லவை, 1. (W.) 2. Mistress; எசமானி. (W.) 3. See வல்லவை, 2. வல்லபைதிருவோடுணைவழிபட (காஞ்சிப்பு. அனேகதங். 10).

வல்லம்¹ vallam, n. <வன்-மை. Power, strength; ஆற்றல். வல்லமபேசி வலிசெய் மூன்றூரினை . . . நூறினான் (தேவா. 380, 6).

வல்லம்² vallam, n. prob. vallabhā. See வல்லவை, 1. (அக. நி.)

வல்லம்³ vallam, n. 1. A Śiva shrine in the North Arcot District; வடவார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம். 2. A town in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஓரூர். வலலமெறிந தானேந்து வாள (பெருநதொ. 961). 3. See வல்லத்துவில்லை. 4. Plantain; வாழை. (மலை.) 5. cf. வள்ளம. Ola basket; ஓலையால் முடைந்த கூடை. Loc. 6. A weight = 2 mañcāṭi; இரண்டு மஞ்சாடி நிறை. (நாமதீப. 804.)

வல்லம்பன் val-l-ampaṉ, n. perh. வல்¹ + அமபு³. A cultivating caste in Tanjore, Trichinopoly and Ramnad districts; தஞ்சாவூர் திருச்சிராப்பள்ளி இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள விவசாயஞ் செய்து சீவிக்கும் ஒருசாதி.

வல்லமை vallamai, n. <id. Power; prowess; வலிமை. காதுசிலை வல்லமைகள் (திருக்கலம். 72).

வல்லயம் val-l-ayam, n. perh. id. + அயம்⁶. [T. ballemu, K. ballega.] A kind of spear; ஈட்டிவகை. வலலயந்தனி லுடைவாளில (கநதபு. தருமகோ. 24).

வல்லரி vallari, n. <vallarī. 1. Budding shoot; தளிர். (சூடா.) 2. Green fruit; பசுங்காய். (சூடா.) 3. Cluster of fruit; காய்க்குலை. (உரி. நி.) 4. Bunch of flowers; பூங்கொத்து. (திவா.) 5. Creeper; கொடி. (சங். அக.)

வல்லவட்டு vallavaṭṭu, n. See வல்லவாட்டு. (W.)

வல்லவன்¹ vallavaṉ, n. <vallabha. 1. Husband; கணவன். மலைமாது வல்லவன் வாணன் (தஞ்சைவா. 164). (பிங்.) 2. Shepherd, cowherd; இடையன். (W.)

வல்லவன்² vallavaṉ, n. <வல்¹. 1. Strong man; வலிமையுள்ளவன். 2. Capable man, man of ability; சமர்த்தன். வல்லவன் றைஇய பாவைகொல் (கலித். 56, 7).

வல்லவன்³ vallavaṉ, n. <vallava. 1. Cook; சமைப்பவன். (W.) 2. Name assumed by Bhīma when he lived incognito in Virāta; விராடனகரில் வீமன் கரந்துறைந்தபோது தரித்த பெயர்.

வல்லவாட்டு vallavāṭṭu, n. <T. vallevāṭu. 1. Upper cloth worn loosely over the left shoulder and across the chest; பூணூல் போல இடத்தோளின் மேலிருந்து அணியும் ஆடை. சநதிரகாவிசசேலை வல்லவாட்டுக்குட் டதும்பி (தனிப் பா. i, 260, 1). 2. Scarf gracefully hung round the neck; கழுத்தைச்சுற்றித் தொங்கவிடும் ஆடை. Loc.

வல்லவாறு valla-v-āṟu, adv. <வல்ல + ஆறு¹. See வல்லாங்கு. வல்லவாறு சிவாய நமவென்று . . . நாதனடி தொழ (தேவா. 470, 6)

வல்லவி¹ vallavi, n. <vallabhā. See வல்லவை, 1. (பிங்.)

வல்லவி² vallavi, n. 1. See வல்லபி², 1 (W.) 2. Strong person; வலிமையுள்ளவ-ன்-ள். (சங். அக.)

வல்லவை vallavai, n. <vallabhā. 1. Wife; மனைவி. (சூடா.) 2. Wife of Gaṇēśa; விநாயகரின் தேவி.

வல்லவைமன் vallavai-maṉ, n. <வல்லவை + மன்². Gaṇēśa, as the husband of Vallavai; விநாயகன். (நாமதீப. 28.)

வல்லா vallā, n. <வல்லு- + ஆ neg. Impossibilities; முடியாதவை. வல்லா கூறினும (தொல். பொ. 425).

வல்லாங்கு vallāṅku, adv. <வல்ல + ஆங்கு. To the best of one's power; இயன்ற வளவில். வல்லாஙகுப பாடி (புறநா. 47).

வல்லாட்டு val-l-āṭṭu, n. <வல்¹ + ஆட்டு. Horse-play; rude pranks; குறும்பு. ஐவர் கணட காதம் வலலாட்டை யடக்கும (திருவாச. 40, 8).

வல்லாண்முல்லை vallāṇ-mullai, n. <வல்லாண்மை + . (Puṟap.) Theme of appealing to and exciting the manly virtues of a person by praising his family, his native place, and his great qualities; ஒருவனது குடியையும் பதியையும் இயல்புகளையும் புகழ்ந்து அவனது ஆண்மைபெருகச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 23.)

வல்லாண்மை val-l-āṇmai, n. <வல்¹ + ஆண்-மை. Manliness; great ability; பேராற்றல். வல்லாணமை செல்வமென் றிவ்வெல்லாம் (திருக்கலம். 76).

வல்லாததுக்கம் vallāta-tukkam, n <வல்லு- + ஆ neg. + . 1. Trouble suffered un-

justly; நியாயமின்றி உண்டாந் துயரம். (யாழ். அக.) 2. Insufferable grief; சகிக்கமுடியாத துக்கம். *Loc.*

வல்லாதா vallātā, *n.* Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (சங். அக.)

வல்லாமை vallāmai, *n.* <வல்லு-+ஆ neg. 1 Incapacity; இயலாமை. 2. Physical unfitness; தள்ளாமை. *Loc.*

வல்லார்[1] vallār, *n.* <வல்[1]. 1. Mighty persons; வலிமையுடையவர். 2. Clever, capable persons; திறமையுடையவர். *வடிநாவின் வல்லார்முற் சொல்வல்லேன்* (கலித். 141, 19).

வல்லார்[2] vallār, *n.* <வல்லு-+ஆ neg. 1. The weak; பலவீனர். 2. Incapable persons; திறமையில்லாதவர். *வல்லாராயினும் வல்லுநராயினும்* (புறநா. 27).

வல்லார்கொள்ளை vallār-kollai, *n.* <வல்லார்[2]+. Property left uncared for, as object of easy plunder; பாதுகாப்பில்லாது யாவரும் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடிய சொத்து. *வல்லார் கொள்ளை வாழைப்பழ மாகும்.*

வல்லாரல் vallāral, *n.* See வல்லாரை. (யாழ். அக.)

வல்லாரை vallārai, *n.* 1. Indian pennywort, *Hydrocotyle asiatica;* செடிவகை. (பதார்த்த. 359.) 2. The 18th *nakṣatra.* See கேட்டை. (பிங்.)

வல்லாரைக்கிருதம் vallārai-k-kirutam, *n.* <வல்லாரை+கிருதம்[2]. Compound medicine made of pennywort and ghee; வல்லாரையும் நெய்யுஞ் சேர்த்துச்செய்த கூட்டுமருந்து. (W.)

வல்லாவட்டு vallāvaṭṭu, *n.* See வல்லவாட்டு. *Colloq.*

வல்லாளகண்டன் vallāḷa-kaṇṭaṉ, *n.* <வல்லாளன்[1]+. 1. The mightiest of the mighty; பேராற்றலுள்ளவன். *வல்லாளகண்டா வடுக நாதா* (தனிப்பா. ii, 47, 112). 2. Man of a venturesome and unyielding spirit; மிக்க துணிவுள்ளவன்.

வல்லாளகண்டி vallāḷakaṇṭi, *n.* Fem. of வல்லாளகண்டன். 1. The mightiest of the mighty women; பேராற்றலுள்ளவள். 2. Woman of a venturesome and unyielding spirit; மிக்க துணிவுள்ளவள். *Colloq.*

வல்லாளர்கண்டன் vallāḷar-kaṇṭaṉ, *n.* See வல்லாளகண்டன். (யாழ். அக.)

வல்லாளன்[1] val-l-āḷaṉ, *n.* <வல்[1]+. 1. Mighty man, valiant hero; வலிமைமிக்கவன். *நள்ளார் மிடல்சாய்த்த வல்லாள* (புறநா. 125). 2. Skilful man; சமர்த்தன். (W.)

வல்லாளன்[2] vallāḷaṉ, *n.* cf. வேளாளன். King of the Bellāla dynasty; ஓர் அரசவமிசத்தினன்.

வல்லாறு vallāṟu, *adv.* <வல்ல+ஆறு[1]. See வல்லாங்கு. *தாயரென்னும் பெயரே வல்லாறெடுத்தேன்* (ஐங்குறு. 380).

வல்லான் vallāṉ, *n.* <வல்[1]. 1. Mighty man; வலிமையுள்ளவன். *வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனுமபெரு வழக்குககு* (தாயு. சுகவாரி. 3). 2. Capable man; சமர்த்தன். 3. God, the Almighty; கடவுள். *வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி* (திருவாலவா. 56, 6). 4. Gambler; சூதாடுபவன். *வல்லா னொடிய மணிவட் டேயபப* (சீவக. 983).

வல்லான்வலியான் vallāṉ-valiyāṉ, *n.* <வல்லான்+. See வல்லாளகண்டன். *Loc.*

வல்லி[1] valli, *n.* <வல்[1]. See வல்லான், 4. *வல்லினுற பயன்கொள்வான் வல்லி* (வீரசோ. தத். 3).

வல்லி[2] valli, *n.* <*vallī.* 1. Creeper; கொடி. (பிங்.) *வல்லியனையாள்* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 13, உரை). 2. A creeper with bulbous roots; கொடிவகை. 3. Medicinal plant; மருந்துச்செடி. (சூடா.) 4. Young woman, lady; இளம்பெண். *வல்லியை யுயிர்த்த நிலமகளை* (கம்பரா. கோலங். 24). 5. A wife of Skanda; முருகக்கடவுளின் தேவியாகிய வள்ளியம்மை. (சூடா.) 6. Fetters; கால்விலங்கு. *கானி மிர்த்தாற் கணைபரிப வல்லியோ* (பெருந்தொ. 516). 7. Upaniṣad; உபநிடதம். (W.) 8. Banner, standard; பதாகை. (உரி. நி.) 9. Battle-of-Plassey tree. See பலாசம்[1], 3. 10. A plant. See புன்முருக்கு. (மலை.) 11. cf. நாகவல்லி. Marriage; கலியாணம். (யாழ். அக.)

வல்லி[3] valli, *n.* See வல்லியம்[3]. (சூடா.)

வல்லி[4] valli, *n.* <வல்[2]. Quickness, speed; விரைவு. (சூடா.)

வல்லி[5] valli, *n.* cf. வல்லூரம். Removal, separation; பிரிகை. (பிங்.)

வல்லி[6] valli, *n.* cf. *valla.* A standard measure; அளவுவகை. (W.)

வல்லிக்கயிறு valli-k-kayiṟu, *n.* <வல்லி[2]+. Waist-cord worn over the cloth; உடைமேல் தரிக்கும் அரைஞாண். *பட்டின்கண்ணே அழகு படக் கிடந்த வல்லிக் கயிறு விளங்க* (சீவக. 2280, உரை).

வல்லிக்கொடி valli-k-koṭi, *n.* <id.+. Indian birthwort. See பெருமருந்து. (வை. மூ.)

வல்லிகம்[1] vallikam, *n.* <id. Creeper; கொடி. (யாழ். அக.)

வல்லிகம்² vallikam, n. prob. vallīja. 1. See வல்லிசம். (யாழ் அக.) 2. Turmeric; மஞ்சள். (பச. மூ.)

வல்லிகை¹ vallikai, n. <வல்லி². 1. Halter of a horse; குதிரைக்கழுத்தில் கட்டும் வடம். நீல மணிக்கடிகை . . . வல்லிகை (கலித். 96). 2. An ear-jewel; காதணிவகை. (பிங்.)

வல்லிகை² vallikai, n. prob. vallakī Lute; யாழ். (அக. நி.)

வல்லிசம் vallicam, n. <vallī-ja. Black pepper; மிளகு. (தைலவ.)

வல்லிசாதகம் valli-cātakam, n. <வல்லி² + சாதகம்¹. A kaṟpakam creeper; கற்பகத்திற் படரும் கொடிவகை. (சங். அக.)

வல்லிசாதம் valli-cātam, n. <id. + சாதம்¹ See வல்லிசாதகம் (திருமுரு. 101, வேறுரை, பக் 47, கீழ்க்குறிப்பு.) (W.)

வல்லிசாதி valli-cāti, n. <id. + சாதி⁶. Divine creeper; தெய்வத்தன்மையுள்ள கொடி. கற்பகவல்லிசாதி போல்வாளை (தக்கயாகப. 77, உரை).

வல்லிசூரணை valli-cūraṇai, n. perh. id. + cūrṇā. A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

வல்லிசை¹ val-l-icai, n. <வல்¹ + இசை⁵. 1. (Mus.) Treble or high note; உச்சவிசை. (பிங்.) 2. (Gram.) Sound of the hard consonants; வல்லோசை.

வல்லிசை² vallicai, n. prob. valli-ja. Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

வல்லிசைவண்ணம் vallicai-vaṇṇam, n. <வல்லிசை¹ +. (Pros.) A rhythm marked by frequent use of val-l-eḻuttu; வல்லெழுத்து மிக்கு பயின்றுவருஞ் சந்தம். (தொல். பொ. 528.)

வல்லிதின்¹ vallitiṉ, n. <வல்¹. See வல லாங்கு. வல்லிதின் விருந்து புறந்தருதலும் (தொல். பொ. 152).

வல்லிதின்² vallitiṉ, adv. <வல்². Rapidly, quickly; விரைவாக. வல்லிதி னோடி வலிபபதே (பழ. 261).

வல்லிமண்டபம் valli-maṇṭapam, n. <வல்லி² +. Bower, arbour; கொடிப்பந்தல். ஓர் மாதவி வல்லிமணடபததில் (இறை. 2, பக். 28).

வல்லிமரம் valli-maram, n. <id. +. Mainmast; கப்பலின் தலைப் பாய்மரம். Naut.

வல்லிமொடி vallimoṭi, n. cf. வல்லிக்கொடி. A climber. See பெருமருந்து. (மலை.)

வல்லியம்¹ valliyam, n. perh. வல்¹. 1. Tiger; புலி. (பிங்.) பைஙகண் வல்லியங கல்லளைச் செறிய (அகநா. 362). 2. See வல்லியம்பொருப்பு. (பிங்.)

வல்லியம்² valliyam, n. <வல்லி². 1. See வல்லி², 1. (அக. நி.) 2. Purple yam. See செவ் வள்ளி. (மலை.) 3. Turmeric; மஞ்சள். (மலை.)

வல்லியம்³ valliyam, n. perh. vallabha. cf. வல்லி³. Shepherds' quarters; இடைச்சேரி. (பிங்.)

வல்லியம்பொருப்பு valliyam-poruppu, n. <வல்லியம்¹ + Mt. Kolli, a hill in the Cēra country; கொல்லிமலை. (பிங்.)

வல்லியை valliyai, n. <balyā. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (தைலவ.)

வல்லிவன்னி valli-vaṉṉi, n. <vallī + vahni. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (தைலவ.)

வல்லிவனம் valli-vaṉam, n. prob. id. +. The third court of camavacaraṇam; சமவசரணத்தின் மூன்றும் பிராகாரம். காதமகல வல்லிவனத்தைச் சார்ந்தார் (மேருமந். 1057).

வல்லினம் val-l-iṉam, n. <வல்¹ +. (Gram.) The class of hard consonants, viz., k, c, ṭ, t, p, ṟ; க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற வல்லோசையுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள். (நன். 68.)

வல்லினவெதுகை valliṉa-v-etukai, n. <வல்லினம் +. (Pros.) Rhyme in which the second letter of each line of a stanza is a hard consonant; எல்லாவடிகளின் முதற்சீர்க்கண்ணும் வல்லெழுத்து எதுகையாக ஒன்றிவரும் தொடை.

வல்லீகம் vallīkam, n. <vāhlīka. Asafoetida; பெருங்காயம். (நாமதீப. 393.)

வல்லீசம் vallīcam, n. See வல்லிசம். (சங். அக.)

வல்லீட்டுக்குற்றி val-l-īṭṭu-k-kuṟṟi, n. prob. வல்¹ + இடு- +. 1. Mallet; கொட்டாப்புளி. (J.) 2. Log placed under another as a support; தாங்கற் கட்டை. Loc. 3. A wedge for splitting palmyra stem, etc.; பனை முதலியவற்றைப் பிளக்குந் தறி. (யாழ். அக.)

வல்லீற்று val-l-īṟṟu, n. <id. +. Cow that calves once in several years, dist. fr. āttīṟṟu; பலவாண்டுக்கு ஒருமுறை ஈனும் பசு. Loc.

வல்லு-தல் vallu-, 5 v. tr. <id. +. To be able; to be possible; செய்யமாட்டுதல். வல்லினும் வல்லேனாயினும் (புறநா. 161).

வல்லுதல் vallutal, n. prob. id. Propriety, discipline; ஒழுங்கு. (W.)

வல்லுநர் vallunar, n. <வல்லு-. Capable persons; வல்லோர். வலலாராயினும வலலுநராயினும (புறநா. 27).

வல்லுப்பலகை vallu-p-palakai, n. <வல்[1] +. See வல்லப்பலகை. வல்லுபபலகை பெடுத்தது நிறுத்தன்ன (கலித். 94).

வல்லுயிர் val-l-uyir, n. <id.+. Die-hard person or animal; எளிதிற் சாகமாட்டாத பிராணி. (யாழ். அக.)

வல்லுரம் valluram, n. <vallura (யாழ். அக.) 1. Jungle; காடு. 2. Desert; வனாந்தரம். 3. Grassy place; lawn, turf; புற்றரை. 4. Field; வயல். 5. Sand; மணல். 6. Bunch of flowers; பூங்கொத்து. 7. Flesh of the wild hog; காட்டுப்பன்றியின் இறைச்சி. 8. cf. வல்லி[5]. Loneliness; தனிமை.

வல்லுவப்பை valluva-p-pai, n. <வல்லுவம் + பை[4]. 1. Large betel-pouch with several sections; வெற்றிலைப்பை. (W.) 2. Purse of cloth tied round the waist; அரையிற்கட்டும் பணப்பை. (யாழ். அக.)

வல்லுவம் valluvam, n. <வட்டுவம். See வல்லுவப்பை, 1. (W.)

வல்லுளி val-l-uli, n. perh. வல்[1] + உள்[2]. Boar, swine; பன்றி. (பிங.)

வல்லூகம்[1] vallūkam, n. <bhallūka. Bear; கரடி. (உரி. நி.)

வல்லூகம்[2] val-l-ūkam, n. <வல்[1] + ஊகம்[1]. (W.) 1. Male monkey; ஆண்குரங்கு. 2. Large ape; முசு.

வல்லூரம் vallūram, n. <vallūra. (யாழ். அக.) 1. Flesh; இறைச்சி. 2. See வல்லுரம், 2. 3. Uncultivated field; பாழ்நிலம்.

வல்லூற்று val-l-ūṟṟu, n <வல்[1] + ஊற்று[2] Mountain spring; பாறையிடையினின்று வரும் நீரூற்று. வல்லூற்றுவரில கிணற்றின்கட் சென்றுவபபா (நாலடி, 263).

வல்லூற்றுக்குருவி vallūṟṟu-k-kuruvi, n. <வல்லூறு +. See வல்லூறு. (W.)

வல்லூறு val-l-ūṟu, n. prob. வல்[1] + ஊறு[2]. Royal falcon, *Falco peregrinator;* இராசாளி. கொக்கு வல்லூறு கண்டென்ன விலவிலத்து (தனிப்பா. i, 171, 23).

வல்லெழுத்து val-l-eḻuttu, n. <id.+. (Gram.) See வல்லினம். வல்லெழுத்தென்ப கசட தபற (தொல். எழுத். 19).

வல்லெனல்[1] val-l-eṉal, n. Expr. signifying hardness or severity; வன்மையாதற் குறிப்பு. வல்லென்ற நெஞ்சத்தவர் (நான்மணி. 33).

வல்லெனல்[2] val-l-eṉal, n. Expr. signifying speed; விரைதற்குறிப்பு.

வல்லே vallē, adv. <வல்[2]. Quickly, promptly; விரைவாக. ஒன்றின வொன்றின வல்லே செயிற செயக (நாலடி, 4).

வல்லேறு val-l-ēṟu, n. <வல்[1] + ஏறு[3]. Thunderbolt; இடி. விசும்பின வலலேறு சிலைபபினும் (பெரும்பாண். 135).

வல்லை[1] vallai, n. <id. 1. Strength, power; வலிமை. (சூடா.) 2. Extensive thicket; big forest; பெருங்காடு. (பிங.) வல்லையுற்றலை (கம்பரா. வனம்புகு 42.) 3. Hillock, mound, மேடு. (திவா.) 4. Fort, fortress; கோட்டை. (W.) 5. See வல்லைக்கட்டி. (இங். வை. 124.) 6. Trouble, pain, distress; வருத்தம். (W.) 7. Battle-of-Plassey tree. See பலாசம்[1], 3. (மலை.) 8. Circuit, circle; வட்டம். (பிங.)

வல்லை[2] vallai, adv. <வல்[2]. See வல்லே. வலலைகெடும (குறள், 480).

வல்லைக்கட்டி vallai-k-katti, n. <வல்லை[1] +. Ovarian tumour; வயிற்றுக்கட்டிவகை. (சீவரட்.)

வல்லையம் vallaiyam, n. See வல்லயம். வல்லையப் போருக் கொதுங்கேன் (கூளப்ப. 181).

வல்லொட்டு val-l-oṭṭu, n. <வல்[1]+. (யாழ். அக.) 1. That which is barely sufficient; போதும்போதாதென்றிருப்பது. 2. Rarity; that which is rare; அருமையாயிருப்பது.

வல்லொற்று val-l-oṟṟu, n. <id.+ஒற்று. (Gram.) See வல்லினம். வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி (தொல். எழுத். 409).

வல்லோன் vallōṉ, n. See வல்லான். வல்லோன் கூருளிகுயின்ற (நெடுநல். 118). (பிங.)

வல்வருத்தம் val-varuttam, n. <வல்[1]+. Excessive pain; கடுவருத்தம். (யாழ். அக.)

வல்வழக்கு val-vaḻakku, n. <id.+. See வல்லடிவழக்கு.

வல்வாயசரணன் val-vāy-acaraṇaṉ, n. perh. id. + வாய் + a-caraṇa. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வல்வாயன் val-vāyaṉ, n. <id.+id. One who is tongue-doughty; eloquent man, orator; வாக்குவன்மை யுள்ளவன். (W.)

வல்விடம் val-viṭam, n. <id.+. Deadly poison; கடுநஞ்சு. (யாழ். அக.)

வல்விரை-தல் val-virai-, v intr. <வல்[2] +. To hurry; to hasten; மிக வேகமாதல். வள்ளலை வல்விரைந் தெய்த (சீவக. 328).

வல்வில் val-vil, *n.* <வல்¹ + . The skill of piercing many objects by a single arrow; ஒரே சரத்தில் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி ஓரம்பை எய்யும் திறமை. வல்வில் வேட்டம் வலம்படக் கொன்று திக்குச் சூழ்ந்த வல்வில்லாளன் (சிலப். 5, 1, 4). (புறநா. 152, 6, அடிக்குறிப்பு.)

வல்வில்லி valvilli, *n.* <வல்வில். Skilful archer, able to pierce many objects by a single arrow; ஒரே சரத்தில் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி ஓர் அம்பை எய்யும் திறனுடையவன். (புறநா. 150, அடிக்குறிப்பு.)

வல்விலங்கு val-vilaṅku, *n.* <வல்¹ + . Elephant; யானை. (பிங்.)

வல்விலோரி valvil-ōri, *n.* <வல்வில் + . A liberal chief. See ஓரி, 8. (புறநா. 152, தலைப்பு.)

வல்வினை val-viṉai, *n.* <வல்¹ + . 1. The law of karma, as irresistible; வலியதாகிய ஊழ். தொல்லை வல்வினைத் தொந்தரவு னொன்செய்யும் (தேவா. 4, 4). 2. Bad karma; தீவினை. ஒழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை (சிலப். 10, 171). 3. Wicked deed; கொடுஞ்செயல். கானிற் றுயிய வல்வினை யன்றே (மணி. 21, 60). 4. Mighty act or deed; வலிதாகிய தொழில். நீ வல்வினை வயக்குதல வலிதற்மன் (கலித். 17).

வல¹-த்தல் vala-, 12 *v. tr.* cf. *val.* 1. To encircle, surround; சுற்றுதல். புலவரா றுநெடு கொடி . . . வானகுளினை வலக்கும் (புறநா. 52). 2. To spin, as a spider its thread; to plait; to weave; பின்னுதல். இழைவலந்த பஃறுன்னத்து (புறநா. 136). 3. To string in a series; தொடுத்தல். உரைத்தேம . . . வலந்த (பரிபா. 3, 10-11). 4. To tie, bind; பிணித்தல். குடவலந்த வேற்றின்முன் (கலித். 103). 5. To bend; வளைத்தல். (W.)

வல²-த்தல் vala-, 11 *v. intr.* <*bala.* To grow fat; கொழுத்தல். (திவா.)

வல³-த்தல் vala-, 12 *v. tr.* cf. *valk.* To say, tell; to narrate; சொல்லுதல். மருமகன் வலந்ததும (சீவக. 187).

வலக்கட்டாயம் vala-k-kaṭṭāyam, *n.* <வலம்¹ + . [T. *balakaḍḍāyamu.*] Compulsion, force; பலவந்தம்.

வலக்காரம்¹ valakkāram, *n.* <*balāt-kāra.* 1. Force; compulsion; பலவந்தம். 2. Might, power, authority; அதிகாரம். வலக்காரம் பேசுகிறான். (W.) 3. Success, victory; வெற்றி. வலக்கார முற்றாய் (திருப்பு. 386).

வலக்காரம்² valakkāram, *n.* prob. வல¹- + காரம்². 1. Wile, trick; தந்திரம். சிறுவலக்காரங்கள் செய்தவெல்லாம் (திருக்கோ. 227). 2. Falsehood; பொய். (சூடா.)

வலக்கால்வாத்துவாதனம் vala-k-kāl-vāttu-v-ātaṉam, *n.* <வலம்¹ + கால்¹ + . A posture in which the right leg is stretched out and the chest is made to touch the ground; வலக்கால் மாத்திரம் நீட்டி மார்பு நிலத்திலே தோயக் கிடக்கும் இருக்கைவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

வலக்கை vala-k-kai, *n.* <id. + கை⁵. 1. Right hand; வலது கை. வலக்கையின் மலைதான் (கம்பரா. சம்புமா. 25) 2. Right side; வலப்பக்கம். அது வலக்கையி லுள்ளது.

வலக்கைகொடு-த்தல் valakkai-koṭu-, *v. intr.* <வலக்கை + . 1. To support, as by extending the right hand; உதவியளித்தல். 2. See வலக்கையடி-. *Loc.*

வலக்கைதா-தல் [வலக்கைதருதல்] valakkai-tā-, *v. intr.* <id. + . See வலக்கை கொடு-. வலக்கை தந்து நிலத்தில் வந்தவதரித்த (இராமநா. உயுத். 3).

வலக்கையடி-த்தல் valakkai-y-aṭi-, *v. intr* <id. + . To make a solemn affirmation, as by striking hands; உறுதி கூறுதல். *Loc.*

வலகுடியஞ்சாலி valakuṭiyañcāli, *n.* A petty cess; வரிவகை. *Nāñ.*

வலங்கம் valaṅkam, *n.* [T. *balaṅgamu*, K. Tu *balaga.*] Large family; பெருங்குடும்பம். வலங்கமுடையான். (W.)

வலங்கமத்தார் valaṅkamattār, *n.* prob. வலங்கை. cf. வலங்குலத்தார். Title of the right-hand section of the Paraiya caste; பறையருள் ஒருபிரிவினரின் சிறப்புப்பெயர். (W.)

வலங்கமர் valaṅkamar, *n.* See வலங்கமத்தார். (யாழ். அக.)

வலங்காரம் valaṅ-kāram, *n.* <வலம்¹ + காரம்¹. That side of a *mirutaṅkam*, to which *māiccaṉai* is applied; மத்தளத்தின் மார்ச்சனை பூசின பக்கம். (யாழ். அக.)

வலங்குலத்தார் valaṅkulattār, *n.* <வலங்குலம். See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்குலம் valaṅ-kulam, *n.* <வலம்¹ + . See வலங்கை, 2. (யாழ். அக.)

வலங்கை valaṅ-kai, *n.* <id. + கை⁵. 1. Right hand; வலப்பக்கத்துக் கை. 2. The right-hand castes among the Tamils; தமிழ் நாட்டுச் சாதியாருள் ஒருசார் கூட்டத்தினர். படைவீட்டு ராஜ்யம் நாட்டவர் வலங்கையும் இடங்கையும் மஹாஜனமும் (S. I. I. i, 111).

வலங்கைமத்தர் valaṅkaimattar, *n.* See வலங்கமத்தார். (சினேந். 140.)

வலங்கையார் valaṅkaiyār, *n.* < வலங்கை. See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்கையுயர்வுகொண்டார் valaṅkai-y-uyarvu-koṇṭār, *n.* < id. + உயர்வு + . A title assumed by a section of Cāṉār caste; சாணார் சிலர் தரித்துக்கொள்ளும் பட்டப்பெயர். *Nāñ.*

வலங்கையுற்றார் valaṅkai-y-uṟṟār, *n.* < id. + உறு-. See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்கொள்(ளு)-தல் valaṉ-koḷ-, *v.* < வலம்¹ + . *intr.* To win a victory; வெற்றியடைதல். *வலங்கொளா புகழ்பேணி* (தேவா. 668, 8) —*tr.* 1. See வலம்வா-. *கடவுட் கடிநகர்தோறு மிவனை வலங் கொளீஇ* (கலித். 84). 2. To conquer; வெல்லுதல்.

வலசல் valacal, *n.* See வலசை¹, 1. (யாழ். அக.)

வலசாரி vala-cāri, *n.* < வலம்¹ + சாரி¹. Turning or wheeling to the right, as in dancing; கூத்து முதலியவற்றில் வலமாகச் சுற்றிவருகை. (W.)

வலசு valacu, *n.* See வலசை¹, 2. (யாழ். அக.)

வலசை¹ valacai, *n.* [T. *valasa*, K. *valase.*] 1. Emigration; flight from home; வேற்றுநாட்டுக்குக் குடியோடுகை. *திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாரும் அங்கே வலசையாக வெழுந்தருள* (யதீந்த்ரப. 12). 2. Crowd; கூட்டம். (யாழ். அக.)

வலசை² valacai, *n.* < T. *balije.* The Balija caste; ஒரு வடுகசாதியினர். *Loc.*

வலசைவாங்கு-தல் valacai-vāṅku-, *v. intr.* < வலசை¹ + . To emigrate; to fly from home; வேற்றூர்க்குக் குடியோடுதல். (W.)

வலஞ்சுரி-தல் valañ-curi-, *v. intr.* < வலம்¹ + . See வலஞ்சுழி¹-. *வலஞ்சுரி மராஅம் வேய்ந்து* (ஐங்குறு. 348).

வலஞ்சுழி¹-தல் valañ-cuḻi-, *v. intr.* < id. + . 1. To whirl to the right; வலமாகச் சுழலுதல். 2. To curl to the right; வலப்புறமாகச் சுழிந்திருத்தல்.

வலஞ்சுழி²-த்தல் valañ-cuḻi-, *v.* < id. + . *tr.* 1. To whirl to the right; வலமாகச் சுற்றச் செய்தல். 2. To draw to the right, as a circle; வலப்புறமாகச் சுழியும்படிக் கீறுதல் —*intr.* See வலஞ்சுழி¹-. *வலஞ்சுழித் தெழுந்து வந்து* (கம்பரா. பிரமாத். 166).

வலஞ்சுழி³ valañ-cuḻi, *n.* < id. + . 1. Curling or whirling to the right; வலமாகச் சுழலுகை. (யாழ். அக.) 2. Curl winding to the right; வலப்புறமாகச் சுழியுஞ் சுழி. 3. Right-hand curl on a horse's forehead, considered a good mark; குதிரையின் நற்சுழிவகை. (W.) 3. A Śiva shrine in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவதலம். (தேவா.)

வலஞ்செய்-தல் valañ-cey-, *v. tr.* < id. + . See வலம்வா-. *மும்முறை மலை வலஞ் செய்தால்* (சிலப். 11, 107).

வலட்டி valaṭṭi, *n.* < வலாட்டியம். That which is dominant or powerful; வல்லமையுள்ளது. (யாழ். அக.)

வலத்தை valattai, *n.* < id. Bull yoked on the right; நுகத்தின் வலப்பக்கத்து எருது. *Loc.*

வலதி valati, *n.* perh. வலத்து. [T. *valati.*] 1. Handsome woman; அழகுள்ளவள். 2. Clever, skilful woman; சாமர்த்தியமுள்ளவள். *ஊழ் வேண்டுமென்கிற வலதியை அழைத்துவா.* 3. She who leads a life of ease and comfort; யாதொரு குறைவுமின்றி வாழுமவள். *Loc.*

வலது valatu, *n.* < வலம்¹. 1. Right side; வலப்பக்கம். 2. Victory; வெற்றி. *மணவாளருடனே வழக்காடி வலது பெற்றேன்* (அருட்பா, vi, தலைவிவருந். 12). 3. Skill; சாமர்த்தியம். *வாயுள்ளார் பேசவும் வலதுள்ளார் கொழிக்கவும்.* 4 That which is within one's power or ability; ஒருவன் சக்திக்கு அடங்கியது. *அது என் வலதல்ல.* (W.) 5. Life of ease and comfort; யாதொரு குறைவுமின்றி வாழும் வாழ்க்கை. 6. Deed; செயல். (யாழ். அக.)

வலதுகுண்டை valatu-kuṇṭai, *n.* < வலது + . See வலத்தை. (W.)

வலதுகை valatu-kai, *n.* < id. + கை⁵. See வலக்கை.

வலந்தம்¹ valantam, *n.* < வல¹-. Curve, bend, arch; வளைவு. (யாழ். அக.)

வலந்தம்² valantam, *n.* < வல³-. Word; வசனம். (யாழ். அக.)

வலந்தரை valan-tarai, *n.* perh. வலம்¹ + தரை². See வலங்காரம். *Loc.*

வலந்தானை valantāṉai, *n.* < id. A dance in which men move in a circle beating sticks together; ஆடவர் வட்டமாகச் சுற்றிவந்து கோல் அடித்தாடும் ஆட்டவகை. (G. Tp. D. I, 86)

வலந்திரி valan-tiri, *n.* < id. + திரி¹-. A creeper which winds to the right; வலப்பக்கமாய்ச் சுற்றியேறுங் கொடிவகை. (யாழ். அக.)

வலநாள் vala-nāḷ, *n.* < id. + . (Astrol.) See வலவோட்டுநாள். (விதான. கால. 2.)

வலப்பம் valappam, *n.* < பலப்பம். Slate-pencil. See பலப்பம், 2. (W.)

வலப்பாரிசம் vala-p-pārcam, *n.* <வலம்[1] +. See வலம்[1], 5. (யாழ். அக.)

வலம்[1] valam, <*bala.* *n.* 1. Army; சேனை. (W.) 2. Strength, power; வலி. வானோர் வணங்கா தானவர் வலித்தற (பரிபா. 24). 3. Victory, triumph; வெற்றி. வலமுயர் வேந்தர் ... (பு. வெ. 9, 35) 4. Command, authority; அவனருள் ... (பரிபா. 5, 21). 5. Right side; வலப்பக்கம். இடமருங்கு வேந்தனை வலப்பக்கத்து ... (சீவ. இலம். 3, 73). 6. Circumambulation from left to right; பிரதட்சிணம். மாமலர் ... வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே (திவ். திருவாய். 2, 10, 8). 7. Weight; கனம் (அக. நி.) 8. High place or locality; மேலிடம். (திவா.) 9. Place; இடம். (மலைபடு. 549, உரை.) (சூடா.)—*part.* Sign of the locative; ஏழனுருபு. கைவலத் தியாழ் வரை நின்றது (நன். 302, உரை).

வலம்[2] valam, *n.* <*mala.* Faeces; மலம்.

வலம்படு-தல் valam-paṭu-, *v. intr.* <வலம்[1] +. 1. To be victorious, வெற்றியுண்டாதல். வலம்படு முரசின் (பதிற்றுப். 78, 1). 2. To pass across one's path from left to right; இடப்பக்கத்தினின்று வலப்பக்கஞ் செல்லுதல். கரிக்குருவி வலம் பட்டது.

வலம்பம் valampam, *n.* perh. *ava-lamba.* cf. வலம்பை. Straight line; நேர்கோடு. (யாழ். அக.)

வலம்பாய்-தல் valam-pāy-, *v. intr.* <வலம்[1] +. See வலம்படு-, 2.

வலம்புரி valam-puri, *n.* <id. +. [T. *valamuri*, M. *valamburi*] 1. That which curls to the right; வலமாகச் சுழிந்திருப்பது. வலம்புரி யாழியனை (திவ். பெரியதி. 9, 9, 9). 2. See வலம்புரிச்சங்கு. திருமுத்த நின்ற வலம்புரிபோல் (சீவக. 2702) 3. Lines in the palm of the hand resembling *valampuri-c-canku*, considered auspicious; வலம்புரிச்சங்குபோன்று கையிலுள்ள இரேகை. வலம்புரி பொறித்த வண்மை மதவலி (சீவக. 204). 4. A head-ornament, shaped like *valampuri-c-canku*; வலம்புரிச்சங்கின் வடிவமைந்த தலைக்கோலவகை. உத்திபொறி . . . வலம்புரி வயின்வைத்து (திருமுரு. 23). 5. East Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம். (பிங்.) பாரிசாத மென் கொடிதொடு வலம்புரி பலவும் (உபதேசகா. சிவபுண். 307). 6 Indian screw-tree, l. sh., *Helicteres isora;* நீண்ட செடிவகை. (சூடா.) 7 (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the little finger and the thumb are held upright while the forefinger is folded and the other two fingers are held up slightly bent, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai*, q.v.; சிறுவிரலும் பெருவிரலும் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்வளைந்து ஒழிந்த இரண்டு விரலும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சி நிற்கும் இணையாவினைக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 8. Circumambulation from left to right, as of a temple; பிரதட்சிணம். (W.)

வலம்புரிக்காய் valampuri-k-kāy, *n.* <வலம்புரி + காய்[3]. Cone of the Indian screw-tree, used medicinally; வலம்புரிச்செடியின் காய். (இங். வை. 52.)

வலம்புரிக்கொடி valampuri-k-koṭi, *n.* <id. +. A climber, கொடிவகை. (மலை.)

வலம்புரிச்சங்கு valampuri-c-caṅku, *n.* <id. + சங்கு[2]. Conch whose spirals turn to the right; வலமாகச் சுழிந்துள்ள சங்குவகை.

வலம்புரிப்புல் valampuri-p-pul, *n.* <id. +. Spear-grass, *Andropogon contortum;* புல்வகை. (M. M. 853, 934.)

வலம்பை valampai, *n.* cf. *ava-lamba.* Pole, stick; கழி. *Loc.*

வலம்வா-தல் [வலம்வருதல்] valam-vā-, *v. tr.* <வலம்[1] +. To go round from left to right; பிரதட்சிணஞ் செய்தல். திருமலையே வலம் வாதனள் (தக்கயாகப். 321)

வலமன் valamaṉ, *n.* <id. Right side; வலப்பக்கம். (யாழ். அக.)

வலமா-தல் valam-ā-, *v. intr.* <id. + ஆ[6]-. See வலம்படு-, 2. *Loc.*

வலயக்கிரகணம் valaya-k-kirakaṇam, *n.* <வலயம் +. Annular eclipse of the sun. See கங்கணகிரகணம். (W.)

வலயம் valayam, *n.* <*valaya.* 1. Circle, ring; வட்டம். (பிங்.) 2. Discus; சக்கராயுதம். (சூடா.) 3. Sea; கடல் (பிங்.) 4. Zone of earth; பூகோளத்தின் மண்டலாகாரமான பகுதி (C. G.) 5. Bracelet; armlet; கைவளையம். நிரைநில முழு வலயங் கனிணாலைய (பெரியபு. திருநாவுக். 6). வாகு வலயம். (W.) 6. Involute petal of a lotus; தாமரையின் சுருள். (தைலவ.) 7. Surrounding region; சுற்றிடம். கடல்வலயத் தயலறிய (கம்பரா. சடாயுகாண 23). 8. Tank, pool; நீர்நிலை. (பிங்.) 9. Plot, garden plot; பாத்தி. மஞ்சளும் இஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்து (சிலப். 10, 74). 10. Garden; தோட்டம் (சிலப். 10, 74, அரும்.) 11. Limit, ambit; எல்லை. (யாழ். அக.)

வலவந்தம் valavantam, *n.* <பலவந்தம். Compulsion, force. See பலவந்தம்.

வலவந்தரம் valavantaram, *n.* Corr. of வலவந்தம். (W.)

வலவந்தன் valavantan, n. < பலவந்தன். Powerful man. See பலவந்தன். (W.)

வலவன்¹ valavan, n. < வலம்¹. 1. Capable man; சமர்த்தன். (W.) 2. Conqueror; வெற்றியாளன். (சூடா.) 3. See வலத்தை. Loc.

வலவன்² valavan, n. < vallabha. 1. Charioteer; தேர்ப்பாகன். விசும்பின் வலவ னேவா வான வூர்தி (புறநா. 27). 2. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.)

வலவன்³ valavan, n. < vala. See வலன்³. வாசவன் வேளவிக கிரகுகி பே பசவா்ய வநதிம வலவினை (திருவாலவா. 25, 9).

வலவாய் vala-vāy, n. < வலம்¹ +. Right side; வலப்பக்கம். அஃது இடவாய் வலவாய் பெயருமபடி (கலித். 140, உரை)

வலவை¹ valavai, n. < Vallabhā Wife of Gaṇēśa; விநாயகன்றேவி. வலவை கேள்வனும (உபதேசகா. சிவவிரத. 192).

வலவை² valavai, n. < வல்¹ 1. Ability, skill; வல்லபம். (சிலப. 5, 74, உரை.) 2. Powerful, capable person; வல்லவ-ன்-ள். வலவைப பாாபபான் (சிலப. 23, 61). (பிங்.) 3. Kālī; காளி. (பிங்.) 4. A female attendant on Kālī; இடாகினி. (பிங்.)

வலவை³ valavai, n. perh. வல¹. 1. Shameless person; நாணிலாதவ-ன்-ள். வலவைக ளல்லாதார (நாலடி, 268). மாதாக் கோலததது வலவையி னுரைக்கும் (சிலப. 5, 74). 2. Deceitful woman; வஞ்சப்பெண். (பிங்.)

வலவோட்டம் vala-v-ōṭṭam, n. < வலம்¹ + ஓடு-. See வலவோட்டுநாள்.

வலவோட்டுநாள் vala-v-ōṭṭu-nāḷ, n. < id. + id. +. (Astron.) Alternate group of three nakṣatras, commencing with the group acuvini, paraṇi, kārttikai, dist. fr. iṭa-v-ōṭṭu-nāḷ; அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, புனர்பூசம், பூசம், ஆயிலியம், அத்தம், சித்திரை, சுவாதி, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 155.)

வலற்காரம் valaṟkāram, n. cf. வலக்காரம்². Falsehood; பொய். (நாமதீப. 655.)

வலன்¹ valan, n. < வலம்¹. 1. See வலம்¹, 3. வலனுக வினையென்று (கலித். 35). 2. See வலம்¹, 5. மேழி வலனுயாந்த வெள்ளை நகாமும் (சிலப். 14, 9). 3. See வலம்¹, 8 (திவா.) 4 See வலம்¹, 1, 2, 4, 6, 7, 9.

வலன்² valan, n. < id. + அன் suff. 1. Man on the right; வலப்பக்கத்தி லிருப்பவன். இடவல (பரிபா. 3, 83). 2. See வலவன்¹, 1. (யாழ். அக.)

வலன்³ valan, n. < Vala. An Asura slain by Indra; இந்திரனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன். (ருக்வே. மாணிக்கம். 19.)

வலனா-தல் valan-ā-, v. intr. < வலன்¹ + ஆ⁶-. See வலமா-.

வலாகம்¹ valākam, n. < balāka. Common crane; கொக்கு. (பிங்.)

வலாகம்² valākam, n. < balāha. Water; நீர். (யாழ். அக.)

வலாகு valāku, n. See வலாகம்¹. வாரி போட்டில் வலாகரித் திட்டபோல (மேருமந் 652).

வலாகை valākai, n. See வலாகம்¹. (யாழ். அக.)

வலாசகம் valācakam, n. < valāsaka. (யாழ். அக.) 1. Koel; குயில். 2. Frog; தவளை.

வலாட்டிகன் valāṭṭikaṉ, n. See வலாட்டியன்.

வலாட்டியம் valāttiyam, n. < வலாட்டியன். Strength. See பலாட்டியம்.

வலாட்டியன் valāttiyan, n. < balāḍhya. Strong man; திண்ணியோன்.

வலார் valār, n. cf. விலாறு. Twig, switch; வளார். வலாஅர வல்வில் குலாவரக் கோலி (புறநா. 324).

வலாரி valāri, n. < Valāri. Indra, as the enemy of the Asura Valan; [வலன் என்னுமசுர னின் பகைவன்] இந்திரன். வலாரி யாதி விண்ணோர் (தணிகைப்பு. சீபரி. 20).

வலாற்காரம் valāṟkāram, n. < balāt-kāra. Violence, force, compulsion; பலவந்தம். (யாழ். அக.)

வலி¹ vali, n. < வன்-மை. cf. bala. 1. Strength, power; வன்மை. வலியி னிலைமையான் (குறள், 273). 2 See வலாற்காரம். வலிசெயா தானை யை நினைந்து (திருவாலவா. 57, 5). 3. Arrogance; அகங்காரம். கேள்வி யனைத்தினும வலியினும் மனத் தினு முணாவினும் (பரிபா. 3, 49). 4. cf. balin. (Gram.) Hard consonant; வல்லெழுத்து. ஈற்று மெய் வலிவரி னியல்பாம் (நன். 159). 5. (Rhet.) Vigour of style, achieved by introducing compounds in quick succession, a merit of poetic composition; தொகைநிலைத்தொடர் மிக்கு வருஞ் செய்யுட்குணம். (தண்டி. 24) 6. Prop, support; பற்றுக்கோடு. தண்டு வலியாக நனி தாழ்ந்து (சீவக. 2012). 7. Cramp-iron; pincers; பற்றிரும்பு. (பிங்.) 8. Trouble, difficulty; கஷ்டம். அதைச் செய்

உ . உரைக்கின்ற வலி. 9. Pain, ache; நோவு. பட்ட ... (கடோ. ... 102).

வலி²-த்தல் vali-, 4 v. < வலி¹. intr. 1. To be hard; திண்ணியதாதல். வலித்த நெஞ்சினை ... (தேவா. 38, 10). 2. To be stressed, as words; உச்சரிப்பில் அழுந்தலாதல். 3. (Gram.) To become hard in sound, as a soft consonant; மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல். (புறநா. 6, உரை) 4. To be strained, as an interpretation; நேர்வழியிற் பொருள் கொள்ளாது இடர்ப்படுதல். வலித்த கருத்து. (W.) 5. To act of one's own free will; தானுமுன்வந்து செய்தல். ... கொண்டது (பெரியபு. தடுத்தாட். 68). 6. To exert oneself; முயலுதல். (W.) 7. To survive, revive; உய்தல். (சங்.) 8. To abide, remain, stay; தங்குதல். (யாழ். அக.) 9. To venture; துணிவு கொள்ளுதல். (W.)—tr. 1. To force, compel; பலவந்தப்படுத்துதல். வலித்து ... 2. To transgress, transcend; மீறுதல். அருளினை வலிய மாட்டாமை (பெரியபு. ... 34).

வலி³-த்தல் vali-, 11 v. < id. tr. 1. To force, compel; பலவந்தப்படுத்துதல். வலித்தாண்டு கொண்ட (திருவாச. 11, 7). 2. To seize; பற்றிக் கொள்ளுதல். கொண்டு கைவலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே (அகநா. 76). 3. To strain, as an interpretation; இடர்ப்பட்டுப்பொருள் கொள்ளுதல். (W.) 4. To stress, as words; அழுத்தி யுச்சரித்தல். (W.) 5. (Gram.) To become hard in sound, as a soft consonant; மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக்குதல். வலிக்கும் வழி வலித்தலும் (தொல். சொல். 403). 6. To decide; துணிதல். ... (கலித். 17). 7. To dry, scorch, parch; வற்றச்செய்தல். (W.)—intr. 1. To become hard; திண்ணியதாதல். கல்லென வலித்து ... (கம்பரா. ... 84). 2. To become dry; வற்றுதல். ... கனைவலிப்ப (புறநா. 389). 3. To ache; to be painful; நோவுண்டாதல். வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர் (தேவா. 946, 7). 4. To make efforts; முயலுதல். (W.) 5. To become stout; கொழுத்தல். (நெல்.)

வலி⁴-த்தல் vali-, 11 v. tr. cf. வல³-. 1. To say, tell, narrate; சொல்லுதல். (சூடா.) 2. To think, consider; ஆலோசித்தல். வலியாதெனக்கு வம்மி னீரென (பெருங். வத்தவ. 3, 99). (பிங்.) 3. To execute with undivided attention, as a work; கருத்தோடுசெய்தல். நிலகள் வலித்த காலன் ... (புறநா. 87). 4. To agree to, consent to; உடன்படுதல். (பிங்.) செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 12).

வலி⁵ vali, n. < வலி⁴-. 1. Sound; ஒலி. (பிங்.) 2. Vow; சபதம். போசகரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை (பிரபுலிங். வசவண். 31). 3. Deceit, fraud, guile; வஞ்சம். (பிங்.)

வலி⁶-த்தல் vali-, 11 v. cf. val. tr. 1. To draw, pull; to attract, இழுத்தல். புலித்தோல் ... (தேவா. 910, 3). சாபமது வளைய வலித்தும (சேல். நய. 5, 8). 2 To bend, curve; வளைத்தல் (சூடா.) 3. To mimic; அழகுகாட்டுதல். Tinn. 4. To row, tug; தண்டாற் படவு தள்ளுதல். 5. To hoist, as the sails of a vessel; கப்பற்பாய் தூக்குதல். 6. To smoke, as tobacco; புகை குடித்தல். Loc.—intr. 1. To have contortions or convulsions; இசிவு காணுதல். 2. To pine, droop, languish; ஏங்குதல். (W.)

வலி⁷ vali, n. < வலி⁶-. 1. Pulling, dragging; attracting; இழுக்கை. 2. Cramp, spasm, convulsion, fit, of five kinds, viz., *amara-kaṇṭam*, *kumara-kaṇṭam*, *pirama-kaṇṭam*, *kākkaivali*, *muyalvali*; அமரகண்டம், குமரகண்டம், பிரமகண்டம், காக்கைவலி முயல்வலி என்று ஐவகைப் பட்ட இசிவுநோய். (தைலவ. தைல. 75.) 3. Remuneration to the owners of the boats used in pearl-fishery being one day's gathering in eight; கப்பற்காரர்க்குக் கொடுக்குஞ் சலாபத்தின் எட்டி லொருபாகம். (W.)

வலி⁸-தல் vali-, 4 v. tr. cf. val. To draw, pull; to attract; இழுத்தல். காந்தம் வலியு மிரும்பு போல் (பிரபுலிங். மாயையினுற். 45).

வலி⁹ vali, n. < *balin*. Strong, powerful man; வன்மைபெற்றவன். காய மனவசி வலிகள (மேருமந். 1097).

வலி¹⁰ vali, n. < *vali*. cf. வரி¹. Mark, trace, fold, crease; இரேகை. (யாழ். அக.)

வலி¹¹ vali, n. See வலிமுகம். (யாழ். அக.)

வலி¹² vali, n. prob. நறுவிலி. Sebesten. See நறுவிலி. (மலை.)

வலிக்கட்டாயம் vali-k-kaṭṭāyam, n. < வலி¹ +. See வலக்கட்டாயம்.

வலிக்கட்டு vali-k-kaṭṭu, n. < id. +. Tight fastening of the strings of a lute; யாழ் நரம்பின் வலித்தகட்டு. (பிங்.)

வலிக்கெனல் valikkeṉal, n. Expr. signifying clearness; தெளிவாயிருத்தற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

வலிகுன்மம் vali-kuṉmam, n. < வலி¹ + *gulma*. A kind of fever, attended with convulsion and pains all over the body; வலிப்பு முதலியவற்றோடு கூடிய சுரநோய். (சீவரட். 108.)

வலிங்கம் valiṅkam, n. < வலி²-. cf. வலு வந்தம். Compulsion; பலவந்தம். (J.)